

رۆمان

مەنتەدى ئىقرا ئىلھامى

للەکتىپ (كوردى - عەربى - فارسى)

www.iqra.ahlamontada.com

سەمىر نەقاش

شەلۇمۇ كوردەو مەن و رۆژگار

وەرگێڕانی: جەلیل کاکەوێس

رۆمان

شلۆمۆ كوردە و من و رۆژگار

سەمىر نەقاش

لە عەرەبىيەو: جەليل كاكەوەيس

سليمانى

٢٠١١

زنجیری کتیی گۆڤاری هه‌نار: ژماره (٢٧)

زمان ئاسۆیه که له ئیوان ئاسمان و زه‌ویدا

- ❖ وه‌رگیران: جه‌لیل کاکه‌وه‌یس
- ❖ بابەت: رۆمان
- ❖ پیتچنی: نووسەر
- ❖ هه‌له‌چنی: سنه‌ویه‌ر که‌ریم
- ❖ نه‌خشه‌سازی به‌رگ: په‌یام ئه‌حمه‌د قادر
- ❖ نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: نه‌ورۆز جه‌مال ئه‌مین
- ❖ سه‌ره‌رشتیاری چاپ: کارزان عه‌بدوللا
- ❖ قه‌باره‌ی کتیب: ٢٥x٢٥
- ❖ ژماره‌ی لاپه‌ره: ٤٦٨
- ❖ زنجیره‌ی گشتیی کتیب: (٧٨٨)
- ❖ تیراژ: (٥٠٠) دانه
- ❖ چاپ: چاپخانه‌ی که‌مال
- ❖ نرخ: (٤٠٠٠) دینار
- ❖ ژماره‌ی سپاردنی (١٨٩٣) ی سالی ٢٠١١ ی وه‌زاره‌تی
روشنیری و لاوانی دراوه‌تی.

به‌رپوه‌یه‌رکتیی چاپ و یلاو‌کردنه‌وه‌ی سلیمانی
گردی ئەندازیاران- به‌رامبه‌ر کوردستانی نوی
ژماره‌ی ته‌له‌فون: ٣٣٠١٩٤٩

سەردەمى دواى سابلان

۱۹۸۱ - ۱۹۸۵

رەمات كان

۱۹۸۵

ئەم وشەى (ستۆپى ئۆتۆمبىل)ە، جوانە، بەلى، ئەو پەيۋەندى بە سەردەمەكەى تۆۋە ھەيە، لى من لە سەرەتاي لاۋىدا لىتى بى بەش بووم، كەچى بۆى خەنىمەۋە و تەزۋىيەكى وام پىدا ھات، لەۋە بوو ئەندامەكانم وشك بىن و دوا وزەم تىدا نەھىلن، بە دەنگ و ھۆگريپەك، كە لە راستىدا پىداگىرى رابردوومى دەنۋاند، لاۋاندەۋە. ئىنجا بەدەستىكى لەرزۆكەۋە لەۋ قاپەى دەنىشتم، مۆزىكم پىدايت، كە لەگەل مۆزدا پرتەقال و ھەندىك سىۋى تىداۋو.

بىرت نەچۋوبو، ھاتىت و داۋەتى زەماۋەندەكەى خۆتت كردم، بە چاۋىك تەماشام كردىت كە سالگارىھەكان خرفى نەكردىتت، بىنىم تۆش تەماشام دەكەيت. من ئەۋ سەۋل لىدەرەم كە مەلم ناۋەتە ھەلدىر و مەترىيەۋە و رۆژگار بەرقامچى داوم. من تۆپەلنىكم تەمەنم سەد سالە و لەسەر جى كەۋتووم و ئەمىستا لە چركەساتى سەرسامىدا وىك دىمەۋە، سەرسامى تۆ، لى من ۋەك لە دىر زەمانەۋە زەردەخەنە ھىمەنەكەم رووخسارم بەرنادات، زەردەم ھاتى و بىدەنگ بووم. تۆ لەم بىدەنگىيەم و زەردەخەنە كالتەكەم ۋەلامەكەمت ژنەۋت و پرسىت:

— نەرى بە راستى برىارت دا پى لە ستۆپى ئۆتۆمبىلەكە ھەلېگىرىت؟

پىكەنىم و تەنانەت خەرىك بوو بەلېنەكەم بۆ ئەم رۆژگارە نەھىنمە دى و بىرم، بەلام ھەستم بەجىبەجىكردنى ئەم بەلېنە كرد. ساتەكە گونجاۋ نىيە و ئەركى مەنىش ئەۋەيە، كە زاراۋەكانى سەردەمەكەى خۆى بۆ راست بىكەمەۋە، قسەكەم پى بىرى:

— باوکی سەلمان، بەلکۆ بۆلێ جەلەوی نەسپە کەت گرت.

نەسپە کەم! لێرە رامگرت، ناخەر لە ژیاغدا لەجیاتى هەموو ھۆیەکانى گواستەنەرە
ھەلێگرت، لى من رۆژنىك چىيە، نۆتۆمبىلەم نەھاژووتوو، نەى رۆژگار، من ھىشتا
شلۆمۆ کوردەم! بەدرژاى تەمەنم لە دووجار پتر نەگريارم، جارێكىيان نەر رۆژەى
نەسمەريان كوشت، جارێكى دىكەش نەر رۆژەى نىستىرى بچووك و نىستىر و ناحومىيان
كوشت.

بە ھەناسەى گەرم تەپ و وشكەم بەسەر دوژمنى بارە كوشتەمدا سووتاند، بەلام
نەى رۆژگار تۆ نەتوانى وەرە برۆخىنىست، ھەموو نەم سەد سالت بە مەترسى
بارگاوى كردو لە دەوانى ئەودا بوويت، كە خۆراگريە كەم لى زەوت بكەيت، ھۆ
رۆژگارى بى بەقا، من زات و خۆراگريە كەم لەدەست نەدا.

تا نەم چركەساتە من ھەر شلۆمۆ كوردەم و ەك بىنيوتەم ھەرەكو خۆم مام و دى
تۆلەت لى بكەمەرە. ئەوسا نەر ئەمانەتییەى خودا پىتى سپاردوم، رادەستى دەكەمەرە.
نەمەش لە كاتىكدا رەنگە زۆر دوور نەبیت، بەوپەرى سوپاس و پىزانىنەرە، پىشكەشى
دەكەمەرە.

دوا وىستگەم لێرە، لە (رامات كان)ە! ھۆ لاوۆ، بىرت بىتەرە، بىرت بىتەرە!
مۆزىكى دىكە، يان پرتەقالىك بۆ، ھىشتا ھەر ولاتى پرتەقالە، لە سابلاخ بەم زۆرىيە
نەبوو.

سابلاخ شاخاوى و دۆلە و بادەم و بەرپو و كاژى لى دەپۆین. سەرەپاى بەغداى پىر
فەر و بۆمباى سەرچاوى خىر و بىر و تارانى دالەگا، سابلاخى لەبەر دلان و نەفرەت
لێكراو لە ياد ناكەم، نا. لێرە نەسپە كە لە رەوت كەوت و زەردەپەر دەرکەوت و ھەستى
تۆلەسەندنەرەى خوش و تىكشكىنەرم لە گۆرنا.

نەمىستا، وا نەمىستا چارەت كرژ دەكەيت و ھەول دەدەيت پەندەكانى سلىمان
پىغەمبەر و فەلسەفەكەى شلۆمۆ كوردە بەراورد بكەيت؟ لەسەرخۆبە و دامەچلەكى،
چونكە تۆپىكى قورقوشىن دەكەوتتە نىوانمانەرە، ئەو ھەموو دنيايە و لەسەر پىشتى
خۆى ھەلێگرت و لەسەر پىشتى خۆم ھەلگرت و نەنوشتامەرە. من نەر گايە
زەبەللاحەم دنياى لەم قۆچەمەرە بۆ نەر قۆچەكەى دىكەم گواستەرە و ھەموو دنيا

لەرزیسە و ھەردوو قۆچەكەش لەرینەو. سەولەكە بە لایەكیدا كەوت و ھەلەلەرزى و ھەرسى نەھیتا، بەلكو دووبارە راست بوووە و رینگەى دوور و قوولایى مەترسى گرتە بەر.

ناخۆ دەكریت لیم خۆش بیت، رۆلەكەم یان بە راستى لیم خۆش بویت.
من دەزانم وا لە تارانم، ھەندىكجار خراپەم لەگەڵ دەكردیت و لە رۆژانى شەمەدا جنىوم پێدەدايت. خۆت دەزانیت من كوردىكم و لەسەر ئايىنى خۆم سوورم، لە رۆژانى شەمەدا كە ئاگرىكم دەكرەو، تۆ ئاگرى تووڤە بووگت دادەگىرساند، بەلام ئايا رۆژىك لە رۆژان كەسىك بە جنىو مردوو! ئەوانە وشەگەلىك بوون، تەنها بلق بوون و سەر تووڤەبوون و ھەلچوون دەكەوتن و جگە لە ھەوا چىتریان تیدا نەبوو. ھەرگىز لە ناخى دلىكى رەشەو ھەلنەدەقولىن. ئەوسا و ئەمىستاش دلەكە ترژىيە لە پەيشى راستەقىنەى دىكە. ئەمىش و ھەموو ئەم دنيا بە شارستانی ھەلاوسا و سەلىتەيەى ئەمىستای نىوانمان، چونیەكن. ئەو سەد سالى خشتە، شىلەى تەمەنە، كاسەيەكە و دلۆپ دلۆپ پەيشى لى دەتكىت. زمانم دانىشتنە درىژەكانى ئەويمانى لەبار بەرد، لەبىرى تۆش چوونەو، لى لەبىرى من ناچنەو. وشەكان.... ناسرپىنەو، بەلكو ھەزاران دەنگدانەويان لى پەيدا دەبىت، بەلام رەسەن ھەر رەسەن و بە رەسەنايەتى دەمىنیتەو، ھىچ گەراھىدەرىك نايیتە ئەو كەسەى كە خۆى شتەكەى بىستو، ھىچ گىرەرەو، ھىچ نايیتە ئەو كەسەى كە خۆى شتەكەى بىنيو و ھەستى پىكردوو.

لە يادتە؟! يان من بىرتى بڤەمەو؟! يان ھەردووكمان پىكەو لەگەڵ رۆژگاردە و يادى خۆمانى بڤەينەو؟!

بەلى: ەك جارى جاران بە عارەبىيە شەكەت بىدوينە، ئەم زمانە ناوازيەى لەگەڵ ئەوئى تەتەلەى دەكرد، تۆ رووداوەكانى سەدەى گەرەت پى گىرايەو. پەيشەكانت چوون گوللە تۆپىك لە ھەموو لاو بەسەر مندا دەكەوتن، مېژوويەكە و لەگەڵ ھەموو دنياى بە ئارامى چىايى و فارسى و روسىايى و ئازەرى و بە زمانە عىربىيە تەوراتىيەكەت تۆمارت دەكرد و ئىنجا بەم زمانە عارەبىيە و بە سەنگىنى كەسىكى خاوەن شوین و رى و رەسەنايەتيە كوردانەكەتەو، لە تارىكى نەتەيشتەو. ئەمەت لە كاتىكدا پى

وتم وهك نهوه بوو له ژټی چټډاری قیساره یهك بدهیت و شادی و سترانی ههموو دنیا گالتهت پټ بکهن. وشه گهلی زیرینی (شلومز کورده) له سهر نووسینگه کهم له بهغدا ده درهوشانه وه، وهك تیشکی رووناکییهك بوون و شوره تی خانه واده کهم (که تانی) م پشت گویتخت، چونکه ده مهه ویست خه لکی له دورو نزیکه وه بزائن که کوردیکی په ناهنده و ناوړه، یه کهم کهسه که جلوبه رگی له نگه ی هیناوه ته عیراقه وه "سیره! تو بلیت گهر نووسبات شلومز که تانی کورده، نه مه یان نه زانیبا؟!".

دهستم خسته سهر دسته گه وړه و ناوه قاریه کی. که واته فیلیکه و به گهر دنی زه رافه دا شوړ بووه ته وه. له کوندا ده یان وت له و مه رجانه ی که ده بیت له سهر وکی جالوتدا هه بیت، ده بیت دهستی بگاته چو که کانی. تا قوژ و باسکی شلومز کورده م نه دی بو، له و باوړه دا نه بووم، که قوژ و باسکیکی ناوړا درټژ جوړیکه له نه کرده نییه کان. له په زبه للاح و چرچ و پووکاوه که له نیو له پیکي وردیله و ناسک هه لپلکا و ته زوویه کم پیتا هات، که بریتی بو له جوړه گوشینیک و له له رینه وه هه لپلکانه که و ناومیدی و که سهر و خوشه ویستی و ترس و بالایی و هیز و مردن و ژیا نه وه، سهر چاوه ی گرت، دواي نه مهش کوژی و عه ده می ټیکشکینهر. ههموو شته کان شی ده بوونه وه و داده هیزران و له قالا یه که یدا ده که وتن. شتی نه بوو ههموو شتیکی هه بووی ده سپیه وه و وهك خو ی نه ده ما، تا بیتته شتگه لیکي زور و رهق. ههر چی بوونه وهر هه یه! نا لیتره دا خه ونه کان ده گه رانه وه و ده نگه له نیوچووه کان ده بیستران و هاژه یان ده هات. دارووخانیک ده گه رتته وه دؤخی خو ی، نه مانه نیسک و پروسکی مرؤش و چټر له ژیان وهرده گرن. روژگار یکی دورو درټژ له حه شارگه کی له بوونیکي رټز لټنراودا دینه ده ری. کوگایه که ته نانه ت گهر دیله ی سوتووی جگه ریه کی لی ون نابیت.

ناخو من له یاده؟ یان تو بیوم ده خه یته وه، یان هه ردو وکمان پیکه وه بیري خومانی

بیینه وه؟

به لی، با پیکه وه بیري خومانی بیینه وه، روژگار و تو و من، با رابردوی له نیوچو

بگه رتته وه، یاده وریه کی ناماده یه و لیوان لیوه له شت.

بەغدا — بۆمبای

۱۹۲۴

(ئەسەر)، ھۆ دايىكى مىندالان، چۆن ئەو دوا رازەى خۆمت بۆ بىدرىكىتم؟! جاران، رازەكانم وەك سەگەلىنكى برسى بوون و ھەناو و ويژدانىيان ھەلدەكۆلىم و لە تۆم دەشاردەنەو، لە ترسى ئەو و لە ترسى من لە تۆ، تۆ وەك لىزانىكى شارەزا لە نادىار، يان وەك خوينەرەو ھەيەكى رووخسار و چاوم بۆ لام دەھاتىت، ئىدى خۆشەويستىيە بىنگەردەكەت لەبەرچاوت كەردبوونى بە كىيىنكى والا. لە رووخسارمدا خويندەتەو، كە من بەزەيم بە دلى ناسك و چۆلەكە ناسات نايەتەو و دای دەخورپىتم. ئەو تۆ بوويت رازەكانى خۆمت بۆ دەگىرامەو، ئىنجا چاوەكانت بە فرمىسكىنكى روونى ئەلماس ناسا ھەلدەھىنا، دەستت بە قژمدا دەھىنا و وەك مىندالىك بە خۆوت دەنوساندم و نازارەكانى منىش و خۆتیش دەلاواندەو. بەسەر خودى خۆتدا سەردەكەوتىت و ھىچ خۆپەرسىيەكى تىدا نەبوو. سەگەلى ھارت لى پاس دەكردم و برىنەكانت بە مەرھەمى شىفا بەخش چەور دەكرد.

دايىكى مىندالان! خۆشەويست و پشتىوان و كۆلەگەكەم، چون چاوى نە نووستوى خودا لەم سەر زەويە لەسەرمى پشت و پەنام لە ناستەنگان، بە درىژايى چەند دىيەيك ھاوبەشى ژيانم، تالى و شىرىنى، خۆشى و ناخۆشى. كاتىك بەرەو بارەگاي خودا چۆو سۆندەم خوارد دوا دلۆپى عەسرى بۆ برىژم و دواى ئەو دلۆپە عەسرىك بە ھىچ شتىك نەبەخشم. چاگم بە خراپ گۆرپىيەو، لە دواى ئەسەر (دايىكى عەزىزە)م خواست، خۆلەمىشى دواى پشكو، قەيرەيكەى زمان درىژ و زۆ بلى. ھىنام تا خزمەتم بكات، لى

رۆژى دلم به دايكى عەزىزە نەدا. ئەو دەمەى ھارجىيىم لەگەڵىدا دەکرد، بەرانبەر
 روحى دايكى منداڵان بە چۆكدا دەھاتم و لىنى دەپارامەو، تا بىت و خۆى بىكات بەم
 زمان درىژەى كە لەژىرمدا پال كەوتوو، لى ئاڭىن من لەنىو پىنچەكانى خەيالدا ون
 دەبووم، بۆگەنى دەگەيشتە لوتم. عەنبەرە كە ون بوو، لە دەست چوو! من فرىشتە
 نەبووم، من بنیادەم، شلۆمۆ كوردەم! ئاگرى تسووپەيىم دەنايسىت و خەمە كام گىر
 دەگرن.... غايەنەتیم لە ئەسمەرى دايكى منداڵان كە و ھەرزان فرۆشم كەرد.... لى من
 قەت لە دواى ئەو ھەستم نەكەردوو لەسەر جىنى ژن و پىاوەتیدا نووستىم. لەگەڵ دايكى
 عەزىزەدا دەنوستم وەك ئەو بوو لەگەڵ سۆزانییە كەدا راکشام.

پىرژىنەى زمان درىژ و ھەلەوەر و بە ئىترەى، ئىدى ئەم خەستىنەى نەمان، چونكە
 خۆتى مەژگى بەربوو و زمانى بەسترا و چاوەكانى كۆر بوون، ئىدى چوون پاشاوەى
 بۆگەن و بەسەرى كەدا كەوتوو لە ژوورە كەى دىكە فرىدرا.

بۆ چركەساتىك لە دايكى عەزىزە نەترسام، نەخىر، تۆ بىژە من خۆم لە زمان
 درىژىيە كەى لادەدا. ئىدى پىتويست ناكات ئەو زمانە قامچى ئاسايدەت بىنمەوە ياد،
 ئاخىر ھەر ئەو نەندە دەكەوتە كار، رىزىك نەفرت و جىنۆى بەرەللا دەكەرد. ئەرى سوورە
 ماسىيەكەت لەبەر، كە لە بازارى (لالەزار) لە تاران بە چوار تەن كرىم؟ تۆش
 لەگەڵمدا بوويت، درۆم لەگەڵدا كەرد و پىموت بە دوو تەن كرىمە، برۆى نەكەرد و لە
 پاشملەى من پىسارى لى كەردبوويت و تۆش بە دلپاكى و راستگۆى خۆتەو و تىبووت
 بە (چوار تەن)، ئىدى كاتىك قامچىيە كە كەوتە كار و زمانى كەوتە بۆلەبۆل،
 پەشۆكاويت و بەرەو ژوورە كەى خۆت ھەلاتىت "كەى رەوايە چوار تەن بە ماسىيەك
 بدات؟! با ھەر خۆى بە تەنھا بىخوات، بەلكو بىتتە ژەر و جەستەى تۆ تۆ بىكات و
 بىكوژىت!"

بۆ لاى دايكى كوران ھاتم و بىزكەيدەك لە مەژگەدا گەلە بووبوو، كىسە كەم پىر
 بوو، زىنگەى لىرەى زىرى لىو دەھات، بەلام دلم لىنى دەدا و دوو دل بووم. ئەو رۆژە بۆ
 سەر پەتى سىدارە سەركەوتبام ھىشتا ئاسانتەر بوو. لىنى نەدەترسام، بەلكو نەو
 چىرپونەوێ خۆشەويستىيەكى مەزن بوو. ئەرى ئازارىكى تىرىش بىخەمە سەر

نازاره کانی؟ ئەى دەبىت کارىگەرى بىرياره کەم لەسەرى چۆن بىت؟ بىريارىک واتا مل پتوھنان و ناديار و لىک دابراڻ. رووند کە بىنگەرد و رووندە کەى دەگەرپتەو و لە چارە ھۆگرەکانىدا دەبرىسکىتەو. دى بلىت، بىنگومان دەلىت "ئىدى ئەوئى بەسەرماندا ھات بەس نەبىت؟" دى بلىت "ئایا بە بى رووناکی مۆمە داگىرساوە کەت لە غەرىبى جىم دەھىلىت؟". نەخىر! بەلکو من پىشبینى دەکەم و ئەم خۆشەويستىيەم بەوھە دەلکىنم و ئەو رۆژىک گازاندەى لە نازارچەشتن نەکردووە. بىنگومان دەلىت "جىم دەھىلىت؟" نەخىر، بەلکو دى بىتەت "دەلم پىتەوئەى! ئەرى لە غەرىبىيە کەو بە غەرىبىيە کى دى؟ ئەرى مەترسى دوئى بەس نەبىت؟! دەلم لە دووریت و ئەو دیوارە ناديارە ھەر ترپە ترپ دەکات و لە ھەوالت دەپرسىت؟!

ئەو لەئىتو نەبوواندايە و توانای بىبینى منى نىيە و نازانىت چىم بەسەر دىت و ھەر قسەکردنى بۆ دەمىتتەو و ھەر دەگرى. ئا ئەمەش ترسى لەئىتوچوونە، ترسى من لە نەسمەرى داىکى مندالان!

لى من شلۆمۆ کوردەى لامل و سەرسەختم، کەچى سەرەپای ئەمە ئەو و مندالەکان دەستىکيان لە بىريارەکانم ھەيە، ئەوان ھاوبەشى سەرىکىشىيە تازەکانم و گرەوکانم. گەر بەختم يار بىت و بىھىنىت، بىنگومان وەک لەمەوبەر چۆن لە لىوارى مەرگى جۆراوجۆر کە لەوہبوو لە ھەنارى خۆى وەک نەھەنگىکى لالغارەکراو قسوتم بدات، دەيان جار بۆم ھاتوو، ھەر بۆشم دىت. گەر لەم دوا ھەولەمدا بەختم بىھىنىت، ئەو دەگەرپتەو و بە بوونى راستەقىنەى خۆم دەگەم و ئاواتەکانيان دىنمە دى و خىر و فەرەکەى جارانيان بۆ دەگىرپمەو. لى من ترسام، رەنگە ئەمەت لاسەير نەبىت — دوودل بووم. بىريارمدا لە ھەلىکدا قسەى لەگەڵدا بکەم و شانازى بە داىکى مندالانەو بکەم و ھىزىکى بارگارى وای پى بىخەشم بۆ ھەولە کە ئامادە بىت، يان کارىگەرىيە کەى لەسەر روحي ناسکى کەم بکاتەو. من دوودلەم. دوودلىيە کەمىش واتا مەملانى. رووخسارى من لە چاوانى ئەودا ئاويندەيە کە. تەنھا رووخسارى من و چاوانى ئەو، نەک چاوانى ئەو و رووخسارگەلى دىکە، نەک چاوانى دىکە و ئەم سىمايە. ئەمەش پەرچووى خۆشەويستى و لىزانىنىکى راستگۆيانەيە.

لیره دا مملانیکه لهو پەریدايه، ئاره زووی منیش چیايه که له چیاکانی کوردستان و هه موو نزمی و نشیوه کانی گه راوم.

ئهو هه ر ده خوینیتهوه و ده خوینیتهوه، که چی نه بجاره په یشه کان له هه ناس تیگه یشتنی نهو دا نه بوون. نه سهه ر تیگه یشت وشه کان نهینییه که ده شارنهوه، لێ نیوه رۆیه که ئه م نهینییه ی نه دۆزیه وه من له پالیدا راکشایووم و به بینه دنگی بیرم ده کردهوه. هیچ نییه، ته نه ا خودی بیروکه که خویه تی. زمان نیازمه نه ده که چی وشه کان قووت ده داته وه. نه میستا.... دوای سه عاتی که، به لکو کاتی که هه ل ریک ده که ویت. لێ ئه و له نا کاو راده بیته و له سه ر ته خته خه وه که داده نیشت. سیمای ده گۆریت و نیشانه ی سه رسوهرمان، په ژاره، ترس، ده رده بریت و شتهایه کی زۆری تریش که من هه لم نه هینجاوه. گه را مه وه بۆ خودی خۆم و پرسیارم له خۆ کرد. ئه وه هه ناسه ت هه لکی ش؟! به ده نگی به رز بیرت کرده وه؟! ده نگیک ناماده گی تۆی قۆسته وه و به ره و وی فری؟! ته نگه تاوی خافلانده تی و هاواره که به رز بووه؟! نایا ئه وه هه ر هه مان بیروکه یه؟ یان دوودلییه که ته؟!

ئه و به سه ر مه دا ده چه میته وه و جاریکی دی له خۆ په رستییه که م دام ده مالیت و نازار چه شته که ی له روو خسارم ده چه قینیت "دایکی مندا لآن، ئه وه چیه؟!"، که چی نه وه نه ده نابا له وێژدانه وه له پرسیاره که تیده گات و به ره و زمانی بازرقه ده دات و ره نگ ده داته وه. ئه و هه می شه (من) بۆ (تۆ) ده گۆریت و ده پرسیت. ده نگی نه و، ریت و ئاوازیکی فارسییه و به رد ده هه ژینیت، به لام هه ست کرد به ترس تووشی شیتییه کی لالی خوش ده بیته و له پینچ و په نای بیده نگیه که یدا سه ر ده ردینیت، چاوانیکی ته ر به شتهایه که وه هه سته وه ری مه عشوقانه تیکی ده شکینیت و بنیاده م هه ر هه ز ده کات له نامیزیدا به دنیاییه وه به ریت.

— باوکی سه لمان، ئه وه چی روویداوه؟

منیش له سه ر ته خته خه وه که دانیشتم و ده ستیم گرت و خسته نیتو له په کا نه وه، نه رمیکی خاوی وه که ناو ریشم، ناسکیکی وا کار کردنی به رده وام زبری نه کرد بوو، چکو له به جو ریک له نیتو له په نوقا وه کا نه دا ون بوو بوون، له وه ترسام ئه و ده ستانه له نیتو

لەپەكاندا بھنكيتن، بۆيە فشارى خۆشەويستى و سەرسامىم لەسەريان خاۋ كردهۋە. ئاۋەز
و ويژدانم پىتكداھاتن، لى زمانم بەسترا.

— باوكى سەلمان، پىم بلى، من تۆم وا نەيىنيۋە شتىك لە ئەسمەر بشارىتەۋە.
رووخسارم لەبەر رووناكيىيە كزەكەدا ھەلبىزكا، نىگام لەسەر دىۋارە تەلخەكان
گىربوو.

خانويەكى بچكۆلە لە كوچەيەكى تەنگدا، رۆژى بەرناكەويت و پىسى و بۆگەنى
تېيدا نىشتەجىن، شەنە و كزەبا بەسەريدا ھەلناكات، گەرەكىكە پتر خەلكانى
مرۆقدۆست لە خۆدەگريت. لىرە بۆنى زىراب و بۆگەنى ئاۋەرۆ ھىلەدەكات، كۆلانىك
خودا و بەندەكانى لەبىريان كرددوۋە و ئىنەمە مانانى ئاۋارە و نەفرەت لىنكراۋ يەقمان
تېدا داۋەتەۋە.

— نەرى ئەسمەر، ئەم دۆخە قايلت دەكات؟

بە چپە وتى:

— رۆژانى خراپترمان بەسەردا تىپەر بوون، وا خوداى مېھرەبان خىسەر و فەرەكانى
پىشۋوى سەر لە نوى بىر دەخاتەۋە.

لەناكاۋ بىدەنگى زمانم رەۋىيەۋە و ئاگرى ئاۋەز و ويژدانى گەيشتى.

— بىرپارم داۋە كە چارەسەرىكى يە كلاكەرەۋە بدۆزمەۋە.

— ئىنەمە رىگەى ئەۋەمان گرتۆتە بەر كە پىنى بگەين، گەر دابكەويت و ئارامەت
ھەيىت، چاۋەرۋانىيەكەمان درىژە ناكىشىت.

— لە نىۋان ئەۋەى ئىستە تىيدايىن و ھەبوونى جارائمان مەۋدايەكى دۈۋەر.

— كەۋاتە بىرپارى شتىكت داۋە.

— سەفەر دەكەم، لە ھەموو جوۋلەيدەك فەرىك، رەنگە بە دەروويەكى خىرەۋە
بگەرپىمەۋە بۆ لاتان.

بە ترسەۋە پىسى:

— باوكى سەلمان، بەرەۋ كۆي؟!

— به سواری شه‌منده‌فەر به‌رهو به‌سرا ده‌پۆم، له‌وێشه‌وه به‌ پاچۆر بۆ بۆمبای ده‌پۆم.
ده‌لێن نینگلیزه‌کان له‌ هندستان ده‌رگای کارکردنیکى زۆریان کردووه‌ته‌وه، له‌وى به‌ختى
خۆم تاقى ده‌که‌مه‌وه.

وتى:

— هه‌روه‌ها لێره له‌ به‌غداش که‌مه‌ترخه‌مییان نه‌کردووه.

— ئه‌ی بیوت چو، لێره له‌ سایه‌ی ئه‌وانه‌وه چیم به‌سه‌ره‌هات؟

— چۆن بێم ده‌چیت؟ خۆ نه‌گه‌ر نه‌ینییه‌ که‌م ناشکرا نه‌کرده‌ایه، ئه‌وا تا ئیستا له‌
قیژه‌نترین و پیسترین کار، کارت ده‌کرد.

— هه‌ر نه‌مه‌شه وام لێده‌کات سه‌فه‌ر بکه‌م.

— به‌لام خودا ناوړتیکى لێداوینه‌ته‌وه.... ده‌با نارام بگرین.

وتم:

— خۆ نه‌گه‌ر ناوړیشی لى نه‌دایه‌وه، ئه‌وا به‌ فه‌رمانى ئه‌و هه‌ر قایل ده‌بووم و به‌
زاری کراوه‌ بێده‌نگ ده‌بووم، ئى مادام سه‌رتیکى په‌ته‌که‌ی بۆ فرێداوین گه‌ره‌که‌ ئیتمه‌ش
تا کو‌تایی پێیدا هه‌لب‌گژێن. خه‌رجی سه‌فه‌ره‌که‌ش له‌ناو کیسه‌یه‌که‌ و بریتییه‌ له‌ لیه‌ی
زێر و له‌ژێر سه‌رینه‌که‌یه.

وتى:

— لیه‌ زێره‌کان به‌ قوربانى تۆ بن، به‌لام هه‌موو جارێ گۆزه‌ له‌ کانی به‌ ساغی
ناگه‌رێته‌وه، خودا نه‌کات، گه‌ر خراپه‌کاریه‌ك بگاته‌ تالێ له‌ قژی سه‌رت، ئه‌وا بزانه
ئه‌و ده‌مه‌ کو‌تایی من و کو‌تایی منداڵه‌کانیشه‌.

جاریك به‌ هه‌ست ده‌برین، خۆی به‌ قوربانم کرد، جاریکی دی به‌ خشله‌کانی، ئه‌ویك
له‌ روحوه‌ بۆم هه‌لده‌قولییت و ده‌یه‌ویت خۆی به‌ قوربانى تالێك له‌ قژی سه‌رم بکات،
به‌لام ناخۆ من له‌ بریاری خۆم ژێوان ده‌به‌وه؟ نایا شلۆمۆز کورده‌ رۆژێك سلى له‌ مل
نانه‌ مه‌ترسی و شوینه‌ دوورو نادیاره‌کان کردووه‌ته‌وه؟! نه‌خێر، هۆ دایکی منداڵان،
په‌یمانته‌ ده‌ده‌مى که‌ شتى خراپ نایه‌ته‌ رێی باوکی سه‌لمان. نیدی ئیتمه‌ مه‌ترسیمان له‌
دوای خۆمانه‌وه له‌ گۆڤی رابردودا جیه‌یشت و بانه‌رۆژمان نومێد و خه‌باته‌. دوورترین

شتیك كه رووبدات نهوويه، كه كيسه كه م ون بكم و بگه پيمه وه و دووباره ههولنكي تر بدهمه وه. من دهزام چۆن بگه مه كانه زيړه كان، له خوړاينينم ده گاته گه غينه شاردراوه كان. كهواته هو دايكی مندا لان، به زه ييت به نه لها كاند ا بيته وه.

— بى سووده، دهزام روژنيك بريارت له سهر هه شتيك داييت. هه رگيز ليى پاشگه ز نه بوويته وه.

— نه سهر، من بازرگانم و نى لهو روژه ره شانه شدا سامان به كه لكان هات.

— به لى، بازرگانيت و بايى خوټ له به غدا هه ته، به غداش پرې له بازرگاني و بازرگانان، دهى كاتى نه وه هاتوه گوچاني سه فدر بخه يته لاره و ناسووده ييت.

به جه خته وه وتم:

— خه يالم ناسووده ناييت، تا روژانسي فېر و هه بوويى له گوړه كيدا زيندوو نه كه مه وه، تا دووباره به په غه ناماژم بۆ نه كريت.

هه ناسه يه كى قوولى هه لكيشا و وتى:

— كهواته سه فدر بكه و خوات له گهل.

جلوبه رگيكي شې و بى كه لك و هه گبهى كه ريك كه شتى پيويست و برې خواردن و كيسه كه مى تيدا بوو. خوځم بۆ ناواريى و دهر به دهرى نه گوړى، نهو روژگار هه كم بوو، كه به راستى كردمى به ناواري و دهر به دهر. قرچوكيش نيسيم، له رابردودا له سابلان ماله كم پيشوازي ميواناني دورو نزيكى ده كرد. له سالاني جهنگدا، سامانه كم بۆ كومه كى براكانم و خه لكى شاره كم، خه رج كرد، به لكو هه توانمه وه. نه مينستا جگه لهم كيسه يه چير شك نابم، نه ویش به پيسايى پا ككردنه وه و به رهنج و قوربانيداني نه سهر، به زوره مليى كۆم كرده وه، به ناره قى نيوجه وان و زه ليل كردنى خوځم و نابرومه نديم وشكى كرده وه.

كهواته مادام ناتوانم به بى سهر به رزى بژيم، نيدى نه وه روحى منه، هه ر ليره وه دهست به كوكردنه وي پارچه ورد و خاش بووه كاني نه فس به رزيه كم، ده كم، دهست به گيرسانه وه و گرته نه وي نيسك و درزه كان ده كم. هه زار گريى له كيسه كم ددهم و

ناواریه‌کی رووالته شتووم و ده‌پۆم. نا، نازی خودی خۆم هه‌لناگرم و چون پاشایه‌ک له‌سەر ئهم کیسه‌یهم داده‌نیشم. ته‌نانه‌ت شوینی پله‌ دوش شایانی دیمه‌نی من نییه. من له‌وێ له‌سەر پۆیه‌ی (که‌له‌شیره‌که) * له‌گه‌ڵ هه‌ژاران و ناواریه‌ و ده‌ربه‌ده‌ره‌کان پالی لیده‌ده‌مه‌وه، له‌گه‌ڵ نه‌وانه‌ی شتومه‌کی سەر و ژیری خۆیان فرۆشتوه تا بێن بۆ عێراق و زیاره‌تی که‌ربه‌لا و نه‌جف و گۆری گه‌یلانی له‌ به‌غدا بکه‌ن، له‌گه‌ڵ نه‌و هیندیانه‌ی له‌ قسه‌کردندا هه‌ر جریوه‌ جریویان دیت و بلوچی شوانه‌وێله‌ و عاره‌بی خێله‌کی و شی و بۆگه‌نی و مشک و سیسارکه‌ و منیش بازرگانیکم و له‌ کونیتی گه‌وره‌دا خۆم شارده‌وه‌ته‌وه، بازرگانی‌ک بیره‌وه‌ری بازرگانی‌کی له‌ دوا‌ی خۆیه‌ره‌ جیه‌یشته‌وه.... پرژۆی بازرگانی‌کی له‌پیش خۆی داناوه‌ و بیژکه‌کانم که‌ بیده‌نگی نازانن، هه‌ر خه‌ریکی سازش و گۆرینه‌وه‌ن. نا لیره‌وه‌ غه‌ریبی و نامۆیی ده‌ستی پێکرد، هۆ نه‌سمه‌ری راستگۆ، ناخۆ بپوات کرد؟ لیره، له‌ گۆشه‌یه‌کی پیس و بۆگه‌ن و تاریک ته‌نها گوێ له‌ من بگره. سه‌ره‌وهم کۆگایه‌ک یان گه‌ورێ بیره‌وه‌ری گه‌لێکی که‌له‌که‌ بوو، که‌ شان له‌ شانی ئهم ده‌ریایه‌ ده‌دات، که‌ بۆی ده‌چین، ده‌ریای عاره‌ب و ریژکه‌که‌ی، ئینجا وا ئیمه‌ له‌ که‌نداوین و هه‌ر به‌ لیدانه‌تی سووکی دارده‌سته‌ نه‌فسووناویه‌ که‌م کانیایێ چاو به‌ ته‌وژم به‌وه‌ سه‌رێ ده‌ته‌قیته‌. پارچ و پورچه‌ی یاده‌وه‌ری و رووداوی ناپتیک و له‌گه‌ڵ ئهم دۆخه‌ی نه‌میستامدا ناگۆنجین و بیروه‌ به‌ویزه‌ ده‌لکین. نوقمی نیو ته‌نهایم، زیندان له‌ تاران و نه‌و رۆژه‌ی شای قاجاری پێش جه‌نگه‌ نه‌فره‌تییه‌ که‌ له‌ زیندانی توند کردم، منی پشت هه‌لا به‌ هه‌لا کراو و خۆم و کیسه‌که‌م و له‌سەر خۆچووم و ئیسکه‌ وردوخاش بووه‌کانم و دوا‌ی وه‌ناگا هاتنه‌وه‌ سه‌ر له‌نوی ئازار سه‌ری تیده‌کردمه‌وه، له‌گه‌ڵ هه‌ر جووله‌یه‌ که‌دا له‌تاو ئازار شیت ده‌بووم. فری دامه‌ زیندانه‌وه‌ بۆ سه‌فه‌ر لیدایه‌ رۆشیت و منی له‌بیر کرد. له‌وێ بیده‌نگییه‌ و لیره‌ ژاوه‌ژاو، من به‌ هه‌سته‌م به‌ زمانێ عاره‌بی قسان ده‌که‌م، ده‌بی بری جار بقووینم تا مه‌به‌ستی‌ک بگه‌یه‌نم، له‌م وتووێژه‌ بریقه‌داره‌ی ده‌وره‌بهرم به‌ بلقی سه‌ر رۆنی خۆمالي‌ سه‌ر ناگر ده‌چیت، قسه‌کردنی‌کی گه‌رم و زه‌ر

* له‌ ده‌قه‌که‌دا هه‌ر (که‌له‌شیره‌ - الدیک) به‌کاره‌ی‌نراوه‌ که‌ مه‌به‌ستی پێشه‌وه‌ی پاپۆیه‌ - وه‌رگێت

هەر دەلیت کاری و بەهاری پتوێه کراوه. بەهاریات! دەبینیت لە تۆوه دەگەرێمەوه و نابروومەندی لە دەست چووی خۆم دەدۆزمەوه؟! غەریبی و نامۆیی لیڤهوه دەستی پێکرد. هۆ ئەسمەری دایکی منداڵان، نایا باوەرت کرد؟!

لیڤه، لە گەڵ ئەم هیندیانه دا زمانم بپراوه، لێ هەتا کەی؟ وتیان گەر بەخت یار و یاوه زمان بیت، ئەوه رتی بەرهو بۆمبای دوو هەفتهیه، دەیت دوو هەفته لە قسه کردن بەرۆژو بم؟ باوکی سەلمان مەگەر ئەوه هەر بە تۆ بکڕیت، هەر بە تۆ!

بەلێ! لەوی، لە دەشت و چۆڵهوانی وشک، لەسەر لوتکهی چیاکان و لە شهوانی مەینهتی دورودریژ و رۆژهکانی قسه کردن لەو پەڕی شیتایهتی مرۆڤدا چکی کرد و تۆ هەر خۆت بویت، بەفر بەسەریه کدا کهوتن و رینگاوبانی داپۆشی و زمان لە گۆکهوت، مەترسی هەر لە ژاوه ژاودا بوو... رۆژووگرتن هەموو شتیکی گرتبووهوه، بەلام.... ئەی چی؟ ناخۆ که سێک هەیه وەک تۆ خۆی ناسی بیت، هەر وەک چۆن تۆ خۆت ناسیوه؟! شتەیهکی دژیهک و لێک ناوه ژوو. خۆینی زۆر سووری مرۆڤت لەسەر بەفره که له که بووه که له یاده؟! بەلکو ناخۆ هیچ شتیکی ورده کارییه کانی ژیانی خۆت بیر چووه تهوه؟ بێدەنگی له نێو بێدەنگیدا، لە خەم، لە قسه کردن، لەو ژاوه ژاوهی دهرووبه رت، نومیڤد و هەریا چون بێچووه کۆتریکی نێو هیلکه دی بتروکیڤت، تۆ مرید و دهرویشیکی هیندی نبیت لە خەڵوه تخانه کهیدا لە دنیا دا برباییت و پشت لە شته کان بکات "شلۆمۆ، بگهڕێ! بگهڕێ! یه کێک بدۆزهوه لێت تیبگات". لیڤه قسه کردن لە نان و نار گرنگتره. قسه کردن په یوهندییه، په یوهندی ش زانیارییه، زانیاری رێ دۆزینهوهیه. گەر رینگات دۆزینهوه بهسەر کۆسپه کاندایا زان دهییت و دهگهیهته مهرامی خۆت. ههسته و پیا سهی نێو خهڵکی بکه و له کوردیک.... ئەمه کاری نه کرده نییه! ئەری بیستووته کوردیک له بهسراوه بهرهو بۆمبای به ده ریادا سهفهری کردییت؟! ئەوه تهنها منم، منی رهزا قورس لهسەر ئەم پاپۆره، هەر دەلیت له هیندییهک دهگەرێم چهفی و عه گالی لهسەر بیت! ئەمانه عارهبی خێله کی کهنداوان، به گومان و ناحه زییهوه دیقه تم ددهن و منیش به پارێزهوه تیان دهروانم. ئیدی هەر ئەوهنده ده م کردوه، شته کان ئالۆز ده بن. زمان به ستر و دیمه رووته له و دوره گ و کوردیکی جووله که و فارسیکی نازه ریبجانی و

به‌غدایی و کۆچبه‌رتیک و به‌رهو هیندستان. من! من هه‌موو ئهم شتانه‌م، کۆچبه‌ر و ده‌ربه‌ده‌ر و بازرگان و سه‌رکیش. منم، تنه‌ها من سندییادی سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌هم. نه‌ری به‌ راستی من زمانم ب‌راوه و نه‌و زمانانه‌یشی که ده‌مزانین بسو به‌ زیقه‌زیقی مه‌یوونیک‌ی بی زمانی سه‌ر ئهم پایۆره؟! مه‌یوونیک‌ی بی زمانی سه‌ر ئهم پایۆره?!

پاشماوه‌ی یاده‌وه‌ری و پارچه‌ و پورچه‌ی زمانانی مردوو وه‌ك شنه‌ی بای ئهم ئوقیانوسه‌ بۆم دیت، وه‌ك به‌خشنده‌یی سه‌ختی چیا. نه‌سه‌ر وتی "دلم لاته و ده‌ترسم". نه‌سه‌ر وتی "ئیسیتیت بۆ ده‌خوازم". کۆست که‌وتوانه‌ ئهمه‌ به‌ نه‌سه‌ر ده‌لیم "ئیسیتیر مردوو دوو منداڵه‌ که‌ش مردن". ئارامیه‌کی ره‌زا قورسی چیا؟ باوکم وتی "له‌وساوه‌ ناشووریه‌کان یه‌خسیر و سه‌بیان کردین، ئهمه‌ زمانی جووله‌کانه‌". "ئه‌ی عیبری؟" زمانی ته‌وراته‌که‌مانه‌ و قوتابخانه‌ جیناهیلێت تا هه‌مووی نه‌خوینیت. "شالوم علیخم حاخام ناحوم — حاخام ناحوم، سلاوتان لی ییت". له‌وی پالکه‌وتبوو، ریشی و به‌فره‌ باریوه‌که‌ وه‌ك یه‌ك بوون. کوا ریشه‌که‌ و کوانی به‌فره‌که‌؟ عیبری له‌و سه‌رده‌مه‌دا چه‌قۆیه‌ك له‌ دلی درا و مرد. وه‌لامیکم چنگ نه‌که‌وت. له‌ شه‌رتیک له‌ شه‌ره‌ به‌راییه‌کان له‌ سابلاخ به‌ کوردی به‌ میره‌لیم وت "دلتیابه‌! هه‌موو ماله‌که‌م بۆت گواسته‌وه‌ و شتیکی لی که‌م نه‌بووه‌ته‌وه‌! ته‌نانه‌ت ناله‌ نه‌سپیتیکیش له‌ ماله‌که‌ت نه‌دزراوه‌!". نزیکه‌ی ده‌ سه‌ریازیک ده‌بوون و به‌ فری که‌م که‌م له‌ قۆدگا به‌ره‌نگاری به‌سته‌له‌که‌که‌یان ده‌کرد. به‌ زمانه‌که‌ی خۆیان پیم وتن "نایا چهند شووشه‌یه‌کی زۆرتان له‌ شه‌رابی کۆن ده‌وێت؟! که‌واته‌ بۆ گواسته‌وه‌ی که‌لوپه‌لی ئهم ماله‌ یارمه‌تیم بده‌ن! بی ئه‌وه‌ی بپوا بکه‌ن، تینکرا راپه‌رین، قاجاریه‌که‌ که‌ به‌ پاسه‌وان ده‌وره‌ درابوو، شه‌رابی له‌ باده‌یه‌کی زیریندا ده‌خواره‌وه‌ پیتی وتم "له‌نیوان په‌نجای قامچی به‌ شوولی ته‌ر یان دوو ئه‌وه‌نده‌ به‌ داری وشك هه‌لبژیره‌". به‌ فارسی ده‌یدواندم و ده‌یویست له‌ نیتوان دوو مه‌رگدا، یه‌کیکیان هه‌لبژیرم، ئه‌وه‌ بوو به‌ زمانی فارسی وه‌لامی سته‌مکاریه‌که‌یم دایه‌وه‌، نه‌ویش به‌هه‌ردوو هه‌لبژاردنه‌که‌ سزای دام، لی من به‌وپه‌ری خۆراگریسه‌وه‌ دانم به‌خۆدا گرت. کیسه‌که‌ رزگاری کردم، به‌لکو ئه‌وه‌ نه‌و کیسه‌یه‌یه‌ وا نه‌میستا نابرومه‌ندی خلتان خوین بووم بۆ ده‌گیڕیته‌وه‌ و له‌ بۆمبای فریام ده‌که‌وێت، تا بۆ لای تو بگه‌ڕیته‌وه‌

هۆ دايكى مندالان، هەر وەك چۆن لە رۆژگاری لەمەوبەر بە خوشەوێستی و سەرپەرزییەوه بۆ لات دەگەرāmەوه، ئەو رۆژە دڵم دانەچلەکی، وەك چیا یەکی سەرکەش کە مێزەرێکی سێی لەسەر کردییت خۆی راگرتبوو. کاتێک لە نزیک تەرۆز بە زمانی نازەری بانگم کرد "هێی جەعفەر و حسین ئەکبەر، وەرنە دەری.... با لێک تێبگەین". بە گومان و دوو دلیسەوه لە پشت تاشەبەردیکەوه هاتنە دەری و هەریەکیان تەفەنگێکی پێ بوو.... دالاشم بینی کە بەسەر سەرمانەوه دەسورپانەوه، کەچی دڵم وەك چیاکانی نازەریجان خۆراگر بوو. ئەو دوو بڕایە لە هەر شوێنێک بان دالاش و بالندەیی گۆشت خۆر لەوی دەسورپانەوه. پێموتن "شتی وا مەکن، نێو هەردووکتان بەم دوو گەردنەتان قەرزاری باوگم". یان رەنگە دانیان بە چاکەکی باوگمدا ناییت. دواي ئەوەی بە ناچاری لە سابلەخ هەلاتین، جۆلەکی بەخشنەوه بەغدايي پێی وتم "ئینگلیزەکان کاریان زۆر، قایل دەبیت کاری پێسای دەردان بکەیت؟" وەلام دایەوه "کارەکات! کاری گۆ دەردان دەکات تا چاری لە دەست گۆی کۆری گۆ نەبیت". ئەمێستا قرتە قرت دەکەم "نا.... نا" یەك دەکەم و قاپلەمەکە دەدەمە دواوه. بەرانبەر خزمەتچییە هندیەکە وەك مریشکێک قرتە قرت دەکەم و دەستم دەخەمە سەر پاشەلێم، ئینجا دەستم بە نوشت کراوی و خریبەوه دەگیرمەوه و دوو ئەنگۆستی پیشان دەدەم.... دوو هیلکەم دەری! ناماژە بۆ نەهەش دەکەم.... نانیش "گۆشت ناخۆم، لەنێو ئەم قاپلەمانە ناخۆم، من تەنها نانی وشك خۆرم و دەست بۆ قاپلەمەیکە نابەم، کە چەوری و گۆشتی تێدا بێت. "لە نایینی ئێمەدا جیاوازی لە نێوان قاپلەمەیی گۆشت و قاپلەیی شیر و بەرەمەکانیدا هەیە". ئەمەم لەبەر خۆوه وت، ئیدی هیندیەکە چۆن لێم حالی دەبیت؟ نەخێر، ئەو زیرەك و وریایە. تێگەشت و سەری لەقاند و پێکەنی. بە پەلە روشت تا نان و هیلکەم بۆ بهێنیت. هەروەها ماسی برژاویشم گەرەکە و لەسەر کاغەزێک یان لە توتیی نانێکدا بیاری.... هەروەها عەنبەش! بە ناماژەي لایێک و بە پێکەنینی کەرێک و بە ناماژەي مەیمونان و قرتەقرتی مریشکانەوه دەخزیمە سووچێکی پیس و بۆگەنەوه. ئاواره و جیی گومانی خەلک و جیی رق لیبوونەوه. دەخۆم و دەم بەسەر دەستی قۆلێم دەسپەرمەوه، ئینجا دەست بە ورەوریکی درێژ دەکەم "خودا

نەى بريت " ليتوه كانم ده جوولتین، چه چپی خنكاو درتړه ده كیشن، خه لكینكى زړ به دهورمدا دین و دهچن، دهیان بینم له نیو خویندا قسه ده كهن "نهم پیاوه سهیره... سیرا! "بیگومان نازانم چی ده لیتن، لی له سیمایاندا ده بخوینمه وه، روو خساره كان سه راسیمهن و به نیشانه ی پرسیار تیم ده روانن. ده توانم سویند بخوم ده موچاره كان دهیان پرسى "نهمه كینه؟ له بهرچی له بهر خووه وره ور ده كات؟" به سه رسوړمانه وه ديقه تی تووره كه كه میان ددها. له به یانییه وه چاریان له دهستم بسو، كه له ناو تووره كه كه کیسه یه كی بچووكم ده رده كرد، ده یكه مه وه چه شنی بایه وان كلیمك بلاوده كه مه وه و خومی پیداده پوښم، ینجا نهم سیره ره شى به دهوردا ده تالیتنم، نه وسا نیدى كه س نایینم. له نیو نزا و پارانه وه كانم نو قم دهیم و له نیو هیژنكى بالا دا له نیو نزا كانمدا ون دهیم " نەى خودایه، نهى نهو كه سهى له ناسته نكترین ساتدا به چاودیری خوى خوښی ویستم و به زه یی خوى پی به خشیم، له سه خترین كاتدا هه نگاهه كانمى جیگیر كرد و سهرى خستم، نه سمه رى دایكى مندالانم بۆ بیاریزه".

له نان خواردن بوومه وه. نیگاكان به دهورمدا توړی راوكه رن و دیسان به ره و غوریه ت و ناموړی رام ده كیشن به ره و نهم له وحه داره بزگهن و شیدار و كلوزه رام ده كیشن، وا سر له نوئ ده ستیان به چه چپ كرده وه. هه سته كه م توړه كه له سه ر جهستم شه تك ده درى. نهم (نادیاره) ی به رده مم روحم قه تیس ده كات. راستیه كی نادیار، كه راستی نه وانه. دووباره پرسیاره كه به سووړبوونه وه سه ره لده داته وه "نه رى نه سمه رى دایكى مندالان راستی وت؟!".

تو راوهسته، نهم پیاوه ره تاله و قه لوه له گهن منیتى. نا نه وى به په شته مالى هیندیه كان جی شرمى داپوښیوه و تا حدناس ناوكی رووته، له گهن نه وه شدا هیشتا كه شوه وا سارده و ته نانه ت بیركردنه وه له خو رووكردنه وه ته زوو به جهسته ی بنیاده مدا دینیت. نهم پیاوه له هه مووان خو تیهه لقوړتینه رتره، سی روژ له مه و بهر، واتا له وه ته ی خزاومه ته نهم سووچه وه و زوړ پتویست نه بیت جیسی ناهیلنم، چارم لی ناپرووكیتیت. نیستا وا بۆ لام دیت و به ته نیشتمه وه چنچك ده داته وه، ینجا... "شالوم علیخم — سلارت لی بیت".

سلاو! له سیماماندا، رووخسار و جیی شهرمان دیاره، له ژبان و مردندا یه کتر ده ناسینه وه.

— خه لکی به غدایت؟

— کوردیکی ئیرانیم و پیتش چند سالتیک بارودوخ به رهو به غذا تووری دام.
ههردو کمان شه عاره بیه کی به غدایی ده زانین، من هوی لهنگی زمانه که ی خۆم ده زانم، به لام هوی لهنگی زمانی ئه م له چیه وه یه؟

— بهر له چند گریسالتیک که سوکارم به غدایان جیهیشت و به رهو بۆمبای وه پیکه وتن. من لیتره له دایک بووم و لیتره ده ژیم، لی ئیمه چند له به غذا دور بین، ههردو به غدایین، که سوکارم، مه به ستم خزمه کانمه، هیشتا وان له عراق.

— بۆ دیدنه ی و زیارهت هاتوویت؟

— بۆ دیدنه ی و بۆ هه جیش. حسیقل پیغه مبهرد، عه زرا سو فیر، یه هوشوای کاهین، یونا پیغه مبهرد... به لی ئیمه له وی ده ژین، به لام هه میسه دلمان له عراقه.
هه رچهنده زمانه که مان له نگ بوو، به لام لیک حالی بوون پیکهات. ناره رگه ی نامۆی له نامیزی یه هو دا ده ریا یه قی دامه وه. وتی:

— به تابه تی به ناوی ئه م ده ریا یه وه، ناوبانگمان ده رکردوه، چونکه با پیرم بۆ یه که بجار ئه م ریگه یه ی به رهو هندستان گرتوه ته بهر.

یه هو دا (ده ریا) له م ده ریا یه جیا یه، ئه و هیمن و ناسک و سه نگینه، به لام ئه م ده ریا یه دورای و مه وداکانی بیکۆتاین و ده م کاته گه ردیله لیک و گو ی به گو یی ئه م نادیا ره به رانه ر پا پۆری سه رکه شی چون چیاکانی ئیران و کوردستان، ویک دیمه وه و تووشی بالاییه کی سه رچا وه ئالۆز ده بم. یه هو دا به نه شاره زایی من له ده ریاکان پیکه نی و وتی:

— تو کاتیکی گو نجاوت هه لباژاردوه، ئه میستا له سه ره تای به هاردا یین و تاراده یه ک ده ریا هیمن و نارامه. ئه ی تو روژانی به له کیت له هاریندا نه بیستوه؟!

ئه وه روژی په سلانی ده ریا و هه لچونه گه و ره که یه تی له م به شه ی دنیا دا. هیمن و نارام؟ ده شیت. ئه و روژی له سابلخ ده ژن و مندال ده کوژان، ناسایی ده یان وت،

دۆخه که بهو رادهیه خراپ نییه، بهلام عیسرائیل ههوادارانێ خۆی خستبووه گهر و پینکوه لهو جەنگه نهفرینهدا دروینهی روحیان به بێ ههمار دهکرد، بهلام دیاردهی ریژهیی قوت دهیتهوه تا راستی شتهکان و دیاردهکانی سروشت روون بکاتهوه. ئهوه بهو کوشتن و کاولکاری زهقترین و راستترین شت بوون و دیارترین دیاردهی شهو و رۆژ بوون له کاتی سههما و گهرمادا، له پایز و بههاریدا.

ئهوی دهریای هێمن و ئارام دهلیت! پینکگه یشتنیش هاته دی. له میانهی ئهوهوه تیگه یشتنم فراوان بوو. له کاتیکدا وهک لیدانی دلی من له گهڵ یه هوودا دابووم، شتی زۆر فیڕ بووم. له ناکاو بووم بهو مندالهی که خۆی به باوکییهوه دهگریت و بۆ ههر شویتیک پروات، دووی دهکهویت، تهنا تهت بۆ ئاودهستیش له گهڵیدا دهپروات. من له گهڵیدام، نه سههر و مندالهکان له گهڵمدان، ههروهها تووره که و کیسه کهم و ئومیده گهوره کهمیش له گهڵمدان. یه هوودا زانیاری زۆری پی بهخشییم، بهلام به ئومیده گهوره کهم خۆمییهوه نه نووساندم. له باریکدا باسی چۆنییتی سهفه ره کهی خۆم بۆ بۆمبای بۆ دهکرد، مه سه لهی کیسه که و سه رکیشی خهون و ئاواتهکانی خۆم لیتی شاردهوه، تهنها وا خۆم پیشان دا که بابایه کی ده ره دههرم و لهم دنیا فراوانهی خودادا به دوا ی بژیودا ویتلم و بهس. باشترایه له جیاتی ئهوهی باسی نایندهیه کی بۆ بکه م که خودا ههر خۆی ده زانیت چۆنه، باسی رابردووی راسته قینهی بۆ بکه م. ده ره ده ریک ده رباره ی شتهایه ک قسه بۆ پیاویکی (هه ژار) ده کات، که تهنا تهت تووکی سینگی و سکه رووته کهشی پیشان ده دات... به ره تل قسه ی بۆ ده که م و به میسقال لیتی وه ره ده گر م. له کاتی گونجاودا پرسیا ری لی ده که م و به نه زموونی دوورودریژی خۆم دایان ده ریژم. به ره وه ده روازهکانی گومانی نابهم و بهو شتانهش نای شله ژیتیم، که رهنگه لییان بێ ناگا بیت، نه میت له گهڵ ژنه کهی و شهش منداله کهیدا له ژووریکی خانووه ها به شه که یان نیشته جین، خانوویه ک خۆری تینا که ویت و به درێژایی سالی ش هه وشه که ی پر له زه لکاوه. باسی (نیکبارا) ی بۆ کردم له بۆمبای، که داله گای کۆچه رهکانی یه هوودی عیراقه. بینگومان له کۆلانه کهی نیمه و گه ره کی کورده ناوارهکان ده چیت له به غدا. رهنگه له وانهش په رپووت تر و قیزه و نتر بیت.

دوای دوو روژ له یه کترناسینمان پیتی وتم:

— چەندم پتی خوښه لای خۆم میوانداریت بکەم، بەلام... دوای ئەم (بەلام) هەموو شتیک تێگەیشتم، ئیڤجا دوای ئەم نەخته زانیاریانە (بەلام) یکی دیکە سەرپه‌لدا و نەختیک زانیاری روونتری له‌گه‌ڵ خۆدا هینا.

— بەلام (بنه‌ماله‌ی ساسۆنیک) هه‌یه وه‌چه‌ی داود ساسۆنی چاکه‌خواز و به‌نیویانگن، ئەوان ژووریک بۆ نیشته‌جێبوون به‌ هەموو لایه‌یه‌ک دده‌ن، ئەوه‌ی روویان تی بکات ناومید نابیت و برسی و دهره‌ده‌ریش نابیت.

نەه‌تا له‌ بۆمبای خه‌رجیم داوین کرد. جاران من نا‌م به‌ میوان دده‌ا و ناگام لیتی ده‌بوو، لی ئەمه‌ پتو‌یستییه و پتو‌یستیش پاسا‌ری خۆی هه‌یه. نه‌وا خوارد‌م مسۆگه‌رکرد و ئیدی له‌گه‌ڵ هه‌زاران دهره‌ده‌ر و سو‌الکه‌ردا له‌سه‌ر شۆسته ناووم، سه‌رباری هەموو ئەمانه‌ش ده‌ستی خه‌رجکردن بۆ کیسه‌که‌م نابەم و نه‌و ناما‌نجەش له‌ ده‌ست ناده‌م، که له‌ پینا‌ویدا رینگای ده‌ریام بۆی گرت‌ه‌به‌ر. ئەم کیسه‌یه بۆ ئەوه هه‌لگیراوه، تا شکۆمه‌ندی بگێریت‌ه‌وه و خه‌ونه‌که بپینتیه دی. هۆ دایکی مندا‌لان، به‌ چارانی تۆ ئەمه‌ هه‌ر ده‌که‌م!

نەه‌تا هیشتا له‌ ناوه‌ندی ده‌ریام و هاو‌پێ و رینیشانه‌ریکم په‌یدا کرد، کاتیکیش پاپۆره‌که له‌ ساسۆن دۆک له‌نگه‌ر ده‌گریت...

نا... نا، له‌ناکا‌و تارما‌یی را‌برد‌وو زیند‌وو ده‌بیته‌وه، شه‌یتانه‌کانی نه‌و را‌برد‌وو له‌سه‌ر لاشه‌ی که‌وت‌ووی فریشته‌کانی هه‌لده‌په‌رن. خۆت را‌بگره، شتی کتوپر له‌ هەموو چرکه‌یه‌کدا به‌رپۆه‌یه، جاری بزانه‌ نه‌و چرکه‌یه‌ی به‌رپۆه‌یه، چۆن ده‌بیته‌؟ پینشهای کتوپر. نه‌فرت له‌و را‌برد‌وو و له‌ یاده‌وه‌ریش.

پینشهای کتوپر... خۆت را‌بگره! شلۆمۆ، پینش روودا‌وان مه‌که‌وه! ناخۆ دوای ئەوه‌ی یه‌که‌م هه‌نگاو له‌سه‌ر شۆسته‌ی ساسۆن دۆک هه‌ل‌دینم، چی رووده‌ات؟! پشتم به‌و که‌سه به‌ست، که له‌ ناسته‌نگه‌ترین کاتدا ناومیدی نه‌کرد‌ووم... خودایه، هه‌ر تۆ په‌ناگا و بژی‌وده‌رمی.

ساسۆن دۆك! ھەردووكمان شۆستەى (ساسۆن دۆك) مان ديوە. تۆ و من بە جياوازى چل سال ديومانە. "پيتش مانگيتك من لە بۆمباى گەراومەتەو، سالتش (۱۹۶۴)ە. نيمە لە تارانين و تۆ باسى ساسۆن دۆكم بەر لە چل سال بۆ دەكەيت و نيمە لە نيسوارە شەمەيە كدا لە نار ژوروەكەى من، كە بە فەرش و پەردە و سۆبەى عەلادىنى گرپشين پۆشتە كراو. من لە سەرما ھەلدەلەرزىم و تۆش لاقەكانت دەورى سۆبە عەلادىنەكەيان داو و لەو شەوى شەمەيەدا دەستەكانت داووتە گرپ ناگرەكەى. لە دەرى ئاسمان بەفر دەبارىنيت، رەنگىكى شيرى و سارد، شەو كەشى شەوى شەمەيە و ھىشتا عەزىزە و داىكى لە دەروەن و لە گەرما و خۆ دەشۆن، جلوبەرگيش دەشۆن، لە سالتۆن پرچيان ريك دەخەن و تۆش ناگرەكەت لە نامىز گرتووە و ناواتەخوазى مردنى منيت، چونكە من دووكەلى ناگرەكە ھەلدەمژم. لە شەويكى شەمەدا لەنگەرگەى (ساسۆن دۆك) زىندو دەييتەو."

بەر لە مانگيتك (ساسۆن دۆك) شۆستەى بەندەريكى چۆل كراو بوو لە سەرووى (بايكلا) لە شارى بۆمباى مەت بووبوو. ئاسنى ژەنگاوى و لەوحەدارى خوڤاوى و رەش ھەلگەراو و پووكاو. پيسى و بۆگەنى و جرج، شوئەنەوارى كوئەروبوو، تەنانەت ئاوى بەندەرەكەش گەراو و قەزووى بوو. ئەو رۆژىك لە رۆژان وەك شۆستەيەك ژيانى لى دەتكاىو، ئەمىستا رەنگى مردنى لى نىشتبوو.

تۆ پيتش چل سال لەسەر ئەم شۆستە قەرەبالغ و بەژاوەژاوە دابەزيت، كيسەكە لەنيو توورەكەكە بوو، توورەكەكەش جگەرگۆشەبوو، لەسەر دل ھەلگەراو، دلش لە خوڤە خوڤدابوو. ناخۆ لەم دەريا پر لە جلى سپى و سەرى رەشە، ونبووى خۆت دەدۆزيتەو؟ لەم ژاوە ژاوە داگىرساو و لىك حالى نەبوونە، لەم ترس و تۆقىنە؟ ئەمە رۆژى پەسلانە و ھەستارە، مەردم سەرەتا و كۆتاييان نيبە، بنیادەم بچوك دەبنەو و كەم دەبنەو، نینجا لەنيو قەرەبالغیدا ون دەبن.

ھۆ يەھودا دەريا تۆ لە كوئيت؟ (باوكم!) دەستى گرتم، ناخ و ئیل بووم! من لە سابلاخ لە كاتى ئەوپەرى مەترسيدا ھەستم بە ترسيكى وا نەكردو، لى ئەم قەرەبالغیە ترسناكە. لە دەريای خنكىنەرى بنیادەمدا ون بووم، بۆ دەريایەكى دى

گێڕامییەوه. "دەریایەکی دی؟ لێره کامیان رەسەنترە، ئەو بۆچی یەهوودا دەریا بۆم دەبیته کەسێکی وەک باوکم و منیش خۆم باوکی تۆقیوان و کۆستکەوتووان و ئەوێ ترسێکی لەدەلدا بوو، بووم؟!". ئەمییستا تۆ لە شوێنێکی گەرموگوڕ دەگەریت، کە لە گەرموگوڕی تەرس و شیاکە ی گەورێ ماله پر خێر و فەرەکە سابلخت بچیت، ئەو رۆژە پەنات بۆ گەورە کە برد، تا پێت بەستوە کانتی پێ رزگار بکەیت. ئەو رۆژە نە حەو جەت بە شارەزایی هەبوو، نە باوەر بە خۆبوونی گەورە. لێره، ئە (ساسۆن دۆک) لە نامیزی لالی وشە و کەپیی پیتەکاندا دەریا بەناز و فیزەو سەری بەرز دەکاتەوه. لەم دەریا بزواوی بنیادەمدا کە لە بەرپرخستنی بەشکۆی جەنازیەک دەچیت، ترسێک دەنیشیتە سەر لایە و غەوارەکان. هێی شلۆمۆ، جگە لە یەهوودا دەریا، کە چون ئاوماڵکەیک لەم نوقمبونە، کەسی تر رزگارت ناکات. بە هەموو دەنگتەوه کە لە هەناوی ژاوەژاوە کە ون دەیت، بان دەکەیت "یەهوودا دەریا... یەهوودا دەریا" سەرچاوی ژاوەژاوە کەش نەو تاقگە دەنگییانەن، کە لە هەموو لایە بڵاوەدەنەوه. تاقگە دەنگی بە دەیان شێو زمان و زمان، بە هیندی و ئەردی و میهراتی و ئینگلیزی و بە... لەپر:

— باوکی سەلمان! باوکی سەلمان!

گوێبە کانت فریای ونبوونە کەت کەوتن. تۆ لە چیاکانی کوردستان و دەشتەکانی روسیا و نیهالهکانی نازەریجان فیری دەست نیشانکردنی ئاراستە ی دەنگەکان بوویت. ئیستا ئەم دیوارە مرۆییە سفتەت بری و بەسەر توورە کەتدا خۆت نوشتاندووەتەوه، خەلکە کە فشار دەخەنە سەر سینگت و بە ئەستەم هەناسەت بۆ دەدری، بە جۆریک هەر ئەو تەوا رۆحت دەرناییت، بەلکو فشارە کە هەر لەسەر جەستەتە. ئا ئەو تەوا مل دەنیشیتە شەپۆلی ونبوونتەوه، لەسەر خۆ، لێ بەرەو پێشەوه و بەرەو ئارامی و دۆزینەوه ی خۆه ون بوو کەت.

ئا ئەو یەهوودا دەریایە! ئەو تەوا لەو بەری شەقامە کە لەتەک گالیسکە ی (گاری) رەستارە و دەستت بۆ بەرز دەکاتەوه و بانگت دەکات! ئیدی بۆمبای بت پەرست بۆ کوردیکی برادار نامۆ نییە، ئەو تەوا بە هۆی ئەو دەگەریتەوه و خودا دەدۆزیتەوه. لێره، لە ولاتی بتهکاندا یەهوودا دەریای دۆزییەوه... یەهوودای رزگار کەر... و دەستی نێردرای خودا.

تۆ نارام بگره، نه مه حه كايه ته جوانه كه ي منه و نه خته نه خته ي جياوازي كات و شوين بهر بای گویتیم دا. له شهوه سارد و به فراوییه كانی تارانمان، شهوانی هزار شهوی نیران، له سهرده می عممه ده زاشای په هلهوی، له سهرده می سه رکرده تاقانه كه ی به غذا و "من نه لهای گه رانه وم بۆ پایته خه كه ی رهشید. هیشتا له یادمه چۆن له ناخافلدا له گه ی سه هووه نیرانییه كانی ترده له به غذا ده رگرام. له نووسینگه كه م و سامانه كه م دایانپریم. من سامان و بازارگانیم ده ویست، به لام نیستا له سه رته ی حكایه ته كه داین، وا من شوسته ی (ساسۆن دۆك) ده بپریم له بۆمبای، ولاتی سه یر و سه مه ره و قه ره بالفی و جه نجالی، ولاتی گه رۆگول و یه ك ملیۆن سوالكه ر. دوا ی سالانیکی خیر و فەر و زه لیلی و مه ترسی، وا به ره و ریکه وتینکی نادیار شه قامه كه ده بپریم. ده تۆ نارام بگره! پیمخۆشه پیش نه وه ی مه رگ و بیرچوونه وه له گه ی خۆمدا بییچنه وه، هزار جار حكایه ته كه بگیت پر مه وه."

یاده وه ری له سه رمه دا نه مرده وه، هیشتا پر له وته ی ورشه داره. له هزار كه له سه ردا له یه كتر دورده كه ونه وه، هه ر سه رتیکیش زمانیکی هه س، ده یه ویت بیتته گۆ و وره و بکات، لی نه خۆشی و ده ره پیری زمانیان شه كه ت کردووم و ده نگیان كز کردووم. نیدی هزار زمانه كه بۆ گویتچكه گه لیك زۆر بلییی ده كهن، سرتی چیه دووش وه رناگرن، نه وسا تۆ خۆت ته رخان ده كه یت و له جیاتی من له سه ر گیت رانه وه ی سه ربرده كه ده رۆیت.

دوا ی نه وه ی له ونبون تیده په پریم و ده گمه رووناکی و دنیا یه کی نو، هه ناسه یه كم وه بهر هاته وه و گه رووم حه سایه وه و دووباره ژیا مه وه. دهنگی ده ژنه وم و له نیو شه پۆلی سه ری به یه كدا چو، ده ی بینم، چاره كام شتی ناهۆگر و تازه ده بینن، گویتچكه كام دهنگی نامۆ ده ژنه ون... به نیو ده یان گالیسكه ی (گاری) و بری ئۆتۆمبیل و به نیو ریش و میزه ر و سداره ی سووری به سه ر ته ویلدا پینچراو و به نیو په شته مالتی پیاوان و پاوه نی ژناندا راده كه م، به ره و یه هوودا ده ریا به لۆقه ده رۆم و گالیسكه وانه كه هه ر پینچ په نجه كه ی خپ کردووه ته وه و هاوړیکه م به ده نگیك ده یدوینیت هه ر له دهنگی مه یموون ده چیت. لیوه كانی داده خات و ده یانكاته وه، له بۆشایی نیوان لیوه كانییه وه هه ندیک قسه

ده ژنم. وام به خه يالدا ديت كه لهو هيندييانم بيستوه كه له به غدا له ناو سوپاي بهر تانيا بوون "پينج بيسه!" نهو دهمه يه هوودا ناماژم بژ ده كات، كه سهر بكهوم، نيدى تووره كه كم هه لده گرم و سوارى گاليسكه كه دهم. يه هوودا پتويستيه كانى بژ ناو گاليسكه كه بهرز ده كاتهوه، كه برتتين له جلوه برگ و ديارى و خورماي عيراقى (دايكى دهر به دهران). به تهنيشتمه وه داده نيشيت. گاليسكه وانه كه چزه له پشتى ته سپه كان هه لده ستينيت و گاليسكه كه له پانتياى خه ونيتكى دوو رو دريژر و سه يردا تيتى ده ته قنينيت. جوړه ها وينه ي بى هه ژمار، رووخسارى جوړه ها كه سى له ژماره نه هاتو، فيتس و ته پله و كلاو و ميتزر و كلاوى جوړ به جوړ. تيره دنيايه كى جياوازه و واق وړماويه كم بيز كه كام لال ده كات. سه سوپام ترس و هه ويا كام سر ده كات. نه مه كاتى سه سام بوونه و هه موو شتيكم له بير ده باتهوه، ته ناندت يه هوودا ميش بير ده باتهوه، كه له ته كمه وه دانيشتوه، ته نها كيسه كم نه بيت تا سه ساميم پتر بيت، ده سته كام پتر فشار ده خنه سه رى. شتيكى نه ينى هام ده دات كه پاره بپاريزم. تا له ژياندا مارم نه وه له ياد ناچيت كه رژيټك به ناچارى مامه لښ له گه ل پيساى مرؤفدا كرد و پاشه روى ئينگليز و كوركام له پيناو ژياندنى خيزانه كم، هه لده گرت. من نهو شلومؤ كه تانييم كه له سابلخ به دهم هاوارى خه لكه وه چوم و له ماله كه ي خومدا هه واندمنه وه و به گويزه ي توانا له برسييتى و مردن رزگارم كردن.

دواى ده و له مهندي و هه بووى يه كه مم، بژمباى سه رچاوه ي هه بووى و فه پرى دووه مه. ليتره، له هه ناوى خه وندا نافرته ي نيوه روت ده بينم جلوه برگ له سه ر شه قامه كان ده شون و به گه لاكوتك* ليتى ده دن و پاكي ده كه نه وه، مؤز فروشى به سالد اچوو و برنج و پاقله ي سوودانى فروشى ده سگير، بژنى كارى و نه فاوى ده كم. نيگام به سه ر دارخورماى نارگيلدا هه لده زينيت، هه روډك چون له به غدا به رو بژنى دار خورما هه لده زنام خورماى گه يو به سه ر خه لكى سه ر شه قامه كان و فالگروه و ده رويش

* گه لاكوتك: دارىكى نه ستوور و دهم پانه، له كوندا ده يان كوتا به سه ر جلى ته ردا تا پاك بيته وه -

و سوالکەردا بەردەدايسەو، تەنانەت مۆسکۆی بەهات و بات لەنێو گەرەك و گۆرەپانەکانی بۆمبای ون دەبیت. یەهوودا، هۆ براکەم، ئەو تا من لە خەونە پەرت بوو کەم وەناگا دێم و لێت دەپرسم:

— هارپیم، کە ی دەگەینە نیکبارا؟

رێزی پەلە کردنە کەم دەگریت و دەلێت:

— پەلە مەکە، دوو هەفتە لەسەر پاپۆرە کە نارامت گرت، لێرە ناتوانیت ماریەك دان بە خۆتدا بگریت؟

لە ناکاو دێو و درنجی گالتەجار هەستم پێدەکات و لەبەر خۆو پێدەکەم و دەلێم:

— دەرسم روژی پەسلان هەلبستیت و نیمە هیشتا هەر بەرپۆهین.

بزیویە، بەلێ، بەلام پەلە کردن هەمیشە لە شەیتانەو نییە، دنیام تە ی کرد و ملم بە مەترسییەو، بەخوازەیی هەر حەوت ئۆقیانوسە کە ی دنیام بری، لەبادە ی هەموو دنیام بەتال و شیرینییەو دلوپ دلوپ خواردەو، زانیم کە تەمەن بەزەیی بە گالتەکار و غافل بوودا نایات، بریار دان ئەو یە ئەو ساتە بقۆزیتەو کە بە کەلک و سوود بەخشە... کات بەفێرۆ نەدەم و بە پەلە بەری سەرکەوتن بچنمەو و بۆ لای دایکی منداڵان بگەرێمەو، نینجا دوا ی ئەو ی دنیا جێدەهێلم، ئە روژی لێپرسینەو دەفتەرەکانم والا دەبن، ئەوسا کۆشش و کردەو کانم بۆم دەپارێنەو و بەر لێبوردنی خودا دەکەوم.

ماریەك لێپرسینەو ی نارگۆر خەیاڵی بردم، لەپەر وەناگا هاتمەو، یەهوودا دەریا و گالیسکەوانە کە و من لەناو جەرگە ی گەرە کەکانی نیکبارا بووین، گویم لە دەنگەکانی بەغدا سوو، بۆنی خواردە مەنییە کانیم دەکرد، لە گەرە کێکی جوولە کە نشینی بەغدا یەو بۆ گەرە کێکی جوولە کە نشینی بەغدا یی دیکە دەچووم. دوو گەرە کێکی جوولە کە نشینی بەغدا لێوان لێو لە کلۆلی و بەدبەختی و هەزاران میل لێکیان جیا دەکاتەو، بەلام هەردووکیان بە روح و جەستە وەك بینا بەشان یە کەوین.

یەهوودا دەریا بە باشتەین شێو پێشوازی کردم، هەرچەند لەناو پاپۆرە کەدا تەوازی خواستەو کە ناتوانیت میوانداریم بکات، کەچی لە ماله کە ی خۆیدا، بە تەنیش

ژووره کە ی خویانه وه، که ژن و منداله کانی تی خزابوون، ژوورێکی بچکۆله ی بۆ چۆل کردم. سێ رۆژ له لایان مامه وه، هه ر سه عاتیك که تیده په ری، له به رچاوی خۆم ده بوومه باگرانییه ک و ههستم ده کرد من چیا به کم له قورقۆشم و به سه ر نه م مرۆشه چاکه خوازه و خێزانه که یدا که وتووم. له چاوانی پیاره که دا ململانییه کم له نیوان ئه رک و بێ تواناییدا ده خوینده وه. هه لئما ذاتیک بچه مه به ری تا یارمه تیم بدات له ماله کم دهسته که ی و ناو خێزانه که ی بگۆژمه وه. به دهنگێکی پیشه وخته ی شه رمی سه کردن وتی:

— بچیت له ئوتیل دابه زیت، نه مه شتیکه و به دلّم نییه، ناخر تۆ پتویستت به (بیس — پاره) یه، به لّام من سه له گه لّ (حای) بجووری که نیسه ده کم، به لکو کلیلی که نیسه که ت پێ بدات، تا له مائی خودا نیشته جێ بیت، تا نه و ده مه ی کاروباره کانت ئاسان ده بن و به ربێتی خۆت ده بینیت، یه کیک له کوپه کائم له کاتی خۆیدا خواردنت بۆ دیتیت، به لّام من تا له ژیاندا بم و تۆش هه تا میوانی ئیمه بیت، ده ست به ردارت نا بم. باشترین پیاو و خاوه نی باشترین ئاکار، ته نها سوپاسیم کرد و لام سه یر نه بوو، چونکه له وه ته ی چاومان به م دنیا یه هه لّئناوه، نه مه ره قتارمان بووه. خێر و فه ر له سابلاخ به نه ریت و سه وشته وه، تا دنیا تیکچوو، ته نانه ت تا دوا ی شیت و هاربوونی دنیا، خراپه کاری بینگانان کاری نه کرده سه ر چاکه خوازی ئیمه. نه وه بوو به رانه به ر خراپه کاری نه وان پشتمان دایه پشتی یه کتروه و نه فره تمان لی کردن. که واته سه یره که له ودا ده بوو، گه ر یه هو دا ده ریا شته که ی به چاوی خۆی دیبا و نه رکی سه رشانی خۆی جیبه جێ نه کردایه. که نیسه ش رۆژیک له رۆژان بۆ من دالّده گایه کی نامۆ نه بوو، هه ر له مندالییه وه مائی من بوو، تا تایه فه که مان له سابلاخ گه یشتنه نه و به ریاره ی که بمکه ن به به ربرسی که نیسه که. کلیله که ی له گیرفانی مندا بوو، پێش وه ئاگاهاته وه ی با لئندان رووم تیده کرد و رۆژیک دوانه که وتم، تا داهاتنی تاریکی رووداوه کان، شه وانی تاریک و نه نگوسته چار به سه ر به فره ی به سه ریه کدا که وتوو و به خوین سووربوو توپیاران... ریم ده بری و په نام ده برده به ر مائی خودا و چاوه ربی نوێژ که رانم ده کرد، له گه لّ زیاده بوونی مه ی نه ته ی رۆژ به رۆژ ژماره ی نوێژ که ران کم ده بووه وه، تا پیش کۆچکردنمان لی براین له بری نوێژی به کۆمه ل، نوێژی تاکه که سیمان ده کرد.

نه میستا بۆمبایم سەرسام کرد بەوێ لە میواندارتیی یەهوودا دەریا بەسێمەوه و
 لە کەنیسە ی نیکبارا نیشتەجێ بێم. من بۆ ئەوه هاتووم لە هەلیک بەگەرێم. بێگومان
 دەزانم لە کون و کەڵەبەری ئەم کۆڵانە لەبیرکراوانە و لە مائی خودا هەل بە دواى مندا
 ناگەرێت. کەوابوو چار نییه و گەرە که پشت بە خۆ ببەستم و بچمە دەری و چارێک بە
 شوێنە نادیارەکانی ئەم شارە سەیرهەدا بگێرم. سێ و چوار رۆژ پشوووان و پرسیارکردن
 بەسن. هۆ ئەسمەری چاره‌پوان لە بەغداى دور، کاتی ئەوه هاتووه دەست بە کارکردن
 بکەم! هەر رۆژیشتم و رۆژیشتم، خودا و ئەسمەر و منداڵەکانم لەبیره. ئێ منیش لە
 بازرگانیدا شارەزام و دەست و پەنجەم هەیه و لە کاتی پتووستدا جێگەى زمانم بۆ
 دەگرەوه. ئێ مادام هەردوو وشەى (نیکبارا) و (مارکیت) دەزانم، نیدی لە پێچ و
 پەناکانی ئەم شارە هەزار رووسارە ون نايم. هۆ ئەسمەر، مەزگینی ییت بەم زوووانە
 دەروویەکم لێ دەکرێتەوه. لێره، ئەو شتانەى دەیان بینم، نە لە روسیا و نە لە ئێران و
 نە لە بەغدا چاوم پێ نەکەوتون. جارێ هەر ناوی خودا دێنم، ئینجا بە دیار کەلوپەلی
 سەیرهوه دەوهستم و گەشکە بردوو دەیم، دەم داچەقیتم و دیقەت دەدەم. ئێره پەرە لە
 ئالەت و عەتر، من لە ولاتی ئالەت و عەترم، ئەوه هیل و بیبەر، زەنجەفیل و عەنبەر و
 سەندەل و کافور و تەلی بخوردی جاوه‌یی. ئەو تا لێره قاره و چای و گوێزی هند و
 عەنبەیه. بازرگانانی بەغدا بۆ ئەم شتانه پێش کەوتن، سەد سالە بەغدايیه‌کان لێره،
 سەد سالە لە نیوان هندستان و بەغدا بازرگانی پەرە دەسێنیت و هەمەجۆر دەبییت و
 گەشە دەکات. تەنانهت سابوونی رەقی و سابوونی شەماشیش لێره بۆ بەغدا دێت.
 ئەری من هەلەم کردووه که بۆ ئێره هاتووم و بەدووی بژێوی خۆمدا دەگەرێم؟ دیاره
 مەسە لەکەم وەک بازرگانه پیشەوهره‌کان لێک نەدابوووه؟! ئێ منی شلۆمۆ کورده بە
 پیشە بازرگانم، کەوابوو بازرگان کامەیه و کییه؟ ناخۆ ترس و کارکردن لە ئاودهستی
 ئینگلیزه‌کان لە بەغدا کاری شەرەفمەندانەى پیشوویان بێرەدمەوه؟ ناخۆ رێم وێڵ
 کردووه، چونکه لایەکی بۆمبای که ولاتی هەل و کارکردنه، بە ئاو داپۆشراوه؟ ئەى
 خودایه، ئەمە یەکەم رۆژمە که لە بازار بەسەری دەبەم. لێره کۆپییه‌کی تەواوی ئەو
 شتانه دەبینم، که لە بەغدا بینوومن. بەبێ پرستی و نە ناویمێد بۆ نیکبارا

گه پامهوه. مجیوری که نیسه دیکه تی هه وری چاوانم و رووخسارمی دا، به جووله یه کی بازنده یی له پی لیتی پرسم:

— نهوه چ باسه؟!

سه بهرز ده که مهوه و به گازاندهوه لیتی ده پرسم:

— وا بزائم له بۆمبای هیچتان نه هیشتیهوه و هه مویتان بۆ به غدا گواستهوه؟

دلّی دامهوه و وتی:

— هه رچه نده من مجیوریکه دامای که نیسه، به لام نهوه ده زانم دلّی بازرگانی

فراوان و گه وره یه، هه روه که جیگه ی هه زارانی تیدا بووه تهوه، به هه مان شیوه جیتی تویشی تیدا ده بیستهوه.

— (حای) ی برام، به راستی لهو باوه رده دایهت؟

به جه ختهوه وتی:

— من دلّیام، بازرگانه به غدا یه کان له بۆمبای، برای بازرگانه کانن له به غدا،

دروشمی بازرگانه کانمان و به قاله کانمان و نانه واکانمان و ته نانهت قه سابه کانیشمان،

نهوه یه که "بژی و بهیله با خه لکی تریش بژین!".

— به لام رقم لهو جوژه ژیانیه، که ببیته بارگرانی به سه ره یه کیکی دیکهوه، یان

پشت بهوه به سه ستیت خیرت پی بکه.

وتی:

— هاوکاری کردن نه خیر پیکردن و نه چاکه کردنه، به لکو فه و خیریکه

هه مووان ده گرتهوه.

بازرگانانی به غدا و بۆمبای، هه وله کانتان جیگای سوپاسه، لی من بۆ نهوه بۆ نیره

نه هاتووم تا بیمه زیاده و بارگرانیه که، من له بواری بازرگانیدا نه سپیکی ره سن و به

به زم. ناخر نهو رۆژه ی له رتگای نه فس به زری خۆمهوه به ره و ناوده سستی سه ریازیکی

به ریتانی دابه زیم، بۆ نهوه دابه زیم، تا نه سه ره و منداله کان پارووه نانیک بخۆن، به لام

من سازشم له سه ره پیشه یه که نه کردووه، که تیدا گه شه م کردووه. نه فرهت له هه موو

نیوان نیوانیک و ناوه ندکاریه که! به بروای من نیوه ندکاری شته کان سر درپاونه تهوه، نیدی

یان هه‌ره نزمایی، یان ترۆپکی چیا، یان نه‌ره‌تا بېمه منی (شلۆمۆ کورده!!)، یان هه‌ر هیچ نه‌م.

رۆژانی داهاتوو رووبه‌ری گه‌رانه‌کانم به‌رینه‌تر بوو، لاکانی دیکه‌ی بازاره‌کانم دۆزییه‌وه، هه‌ر ده‌رۆم و ده‌رۆم، ده‌رۆم و ده‌رۆم. له‌ هه‌ر هه‌نگاوێکدا دامانیك، له‌ ده‌ هه‌نگاودا هه‌زرگه‌لێك، بازاری ورده‌واله‌ فرۆش و شتهای ده‌گه‌من پشوو بنیاده‌م خۆش ده‌که‌ن و نه‌فسوونی لێده‌که‌ن، په‌یکه‌رۆکه‌ی عاج و نه‌به‌نۆس به‌ ته‌واوی شکۆیا‌نه‌وه، می‌ز و کورسی له‌ نه‌به‌نۆس دروست کراو و له‌ فیلی ره‌ش بارکراو، شمشیر و رم و چه‌قۆ، بتی له‌ عاج دروست کراو و سه‌ماکه‌ر. له‌ملایه‌وه بارکه و به‌ره‌و به‌غدا "نا...نا...نا" شلۆمۆن نه‌وه چیه‌؟ ناخۆ (جهرگ و هه‌ناو) شایانی (خاوه‌ن دوو شمشیره‌؟!) نایا نه‌وه‌ی هیچی نه‌بی‌ت، هیچ ده‌خوات، نه‌وه‌ی جلیکی نه‌بی‌ت، جل له‌به‌ر ده‌کات، ئی ئیتر چیت له‌ شتی ده‌گه‌من و په‌یکه‌ر داوه‌؟! له‌ بازاری په‌له‌وه‌ران تووتی سه‌وزم دی. بیرم له‌ توتیه‌کان کرده‌وه و پتکه‌نیم. نه‌مه‌ بازرگانیه‌کی شاراوه‌ی دیکه‌یه. نه‌وه‌ی نورستوکراتی و ده‌وله‌مه‌ند بووایه، تووتی هه‌بوو. نه‌مه‌ بالنده‌یه‌که‌ بارگرانی بۆ هه‌ژاران دروست ده‌کات، ئینجا نه‌م بالنده‌یه‌ش خۆ که‌لوپه‌ل و پتووستیه‌کی رۆژانه نییه، نه‌مه‌ بالنده‌یه‌کی وه‌ک مرۆڤ ته‌مه‌ن ده‌کات، نه‌مه‌ش وا ده‌گه‌یه‌نیت دوا‌ی سالتیک ره‌واجی نامینیت.

له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا به‌ ناتومی‌دی و ده‌ستی به‌تاله‌وه‌ به‌ خۆ کیسه‌که‌ته‌وه به‌ره‌و به‌غدا بۆ لای نه‌سه‌ر ناگه‌ریتیه‌وه، شلۆمۆ، تۆ له‌ شارێکدا‌یت هه‌شتا هه‌موو بستیکی هه‌لێکه‌ بۆ کارکردن، راسته‌ لاقه‌کانت ماندوو بوون، نه‌وه‌نده‌ش رێت کوتاوه‌ته‌وه پیتلوت له‌پێ نه‌ماوه، به‌لام بۆ په‌یداکردنی هه‌ل، گومانم نییه و له‌ کووچه‌یه‌ک له‌ کووچه‌کانی بۆمبای هه‌ر هه‌یه.

شلۆمۆ، برۆ، ریتی خۆت بگره‌ به‌ر، ته‌ماشای بکه‌ و ورد ببه‌وه. پێدا بچۆوه و بپشکنه. نه‌مه‌ شارێکه‌، مۆسکۆ له‌نیو شه‌قامه‌کانیدا ون ده‌بی‌ت، له‌نیو بازاره‌کانیدا به‌غدا و ده‌وربه‌ری جینگه‌یان ده‌بی‌ته‌وه.

فەردەلۆكە لە ناوەندى بازار، ئەى بۆچى بە دەورى فەردەكانەو كەپرۆكەيان كەردووە و بە چاوى كەريارەو تەماشای دەكەن و چاوەرپى دەكەن؟! ناخۆ بەكارهێنانى لۆكە پەيوەندى بە سرووتى نايىنى ھەندۆسەو ھەس؟! بۆ نموونە لای خۆمان دەكرێتە فتىلەى قودىلە چرا؟ ئەمە جەماوەرىكە و تەنھا خەلكانى خۆتێھەلقوریتنەر نيين. خۆ ئەگەر شاى قاجارى لێرە بوایە، بىنگومان دەيوت "ئەمە كۆبوونەوھى و رینگە بۆ شۆرش و ياخى بوون خوش دەكات"، بەلام تۆ لە بۆمبايت، گەر لە شەقامىك وەستاييت و بە ئەنگوست ناماژە بۆ چۆلەكەيەك، يان درەختىك، يان تەنانەت بۆ شتىكى خەيالكرەو و نەبوو، ناماژە بكەيت، دەتوانيت سەد پىاو لە دەورى خۆت كۆ بكەيتەو، لە كاتىكدا لێرە خەلكى دەورى بالەيەك، يان لەنگەيەك لۆكە دەدەن، سەل دەكەنەو، وەك ئەوھى لەنيو فەردەكەدا دىو و درنج ھەييت و گەنجىنى سەيمانى پىيت! شلۆمۆ، چاوەرپى بكە، تا دىوى ناو فەردەكە دەردەكەويت، مەن لە فەردە لۆكە نەزان و سەردەرنە كەردووم، بەلام ئەو وەرە وەك ژاوەژاوىكى بى رەنگ ھەردوو گۆتچەكەم دەسەن، وشەكان بى واتان، ئى وشە چ پەيوەندىيەكيان بە مەنەو ھەس؟ خودا ئەم دوو چاوەم لى نەسييت، وا مەسەيك دەورى بالەكە دەدات. قەيدەكە دەپسييت و دەكەويت، قەيدى دووھە بەرەنگارى زۆرتر دەكات، بەلام سووربوون بەھيترە و وا مەچەكى رەشتالە و ئارەق كەردو خەريكە بە مەقەستەكە سەرسەختى قەيدەكە چارە دەكات. لە كۆتايىدا مەل دەدات و بە تەنيشت براكەيەو لار دەييتەو. ئەمىستا نۆزەى جياكەرنەوھى كەلوپەلەكەيە، ئەى ئەو جۆش و خرۆش و ژاوە ژاوەى خەلكەكە لەپاى چىيە؟ دەبا ئەسەر ييت و ئەو شتانە بىييت، كە پىاوھەكەي بە لۆكەي دەزانى... دەبا دايكى مەندالەم مەگىنى بدات و ھەلەلە لى بدات!

نایا لە كاتى چارەنووسازى وادا دەوەستاييت، تا ھەناسەيەكت وەبەر ييتەو؟!، بەلام تۆ ماندووييت و لەسەرخۆيە، ئەسپى رەسەن ھەناسە برکيتەتى و ئەو رۆژە بە جۆرىكە حيلاندى، حيلەكەي شادىيەكى ھەلقولەو بوو. ئەوھى ناو بالەكە لۆكە نەبوو، بەلكو رەنگەكانى كۆلكەزىپىنەك بوو، لەناو بالەكەدا رووناكىيەكى دلگىر ھەتھات.

ئەو تا دەيىنىت خەلگە كە بەسەر بالەكەدا كەپرۆكە دەكەن و دەيانەوئەت بزەنن چى
لەناويدايە. جلوبەرگ و پالتاۋ و كراسى ئاۋدامان و كراس و فستان، جلوبەرگى
ھەمەرەنگ، ھەر كەسە و دەستى تىندەخات و دەپشكىت و ھەلدەبۇيرەت، تۆش
سەرسام بوويت، خەيال دەتباتەرە و نىشانەى پەرسىار و ئالۋىزى دەنيشتە سەر
رووخسارت و لەنىو ژاۋەژاۋدا نەشارەزا و سەردەرەنە كەردوويت.

ۋشە لە دەورەندا چۈن شەپۇلى ئۇقيانوس پىتكە دەدەن. خەلگى ھەلدەبۇيرەن و پارە
دەدەن و پەرزەشى ئەو تا بزەنن لەناۋ بالەكەدا چى ماۋە، كەچى لە چاۋترووكانىتكەدا
ھىچى تىدا نامىتەت. ئەمە چىيە؟ ئەم و ئەو رادەگريت و بە پەنجەكانى دەست پەرسىار
دەكەيت. لەناكاۋ قەسەى پەچرەچەر و ئالۋز لە كەركەگەى گۈيت گىر دەن، يە... كىيە...
ھىيە! ناخۇ خۇيان ھەروا قسان دەكەن، يان تۆ بە ھەلدە چوويت؟ نا... نا، ھىچ
سوۋدى نىيە. ئەو شۈتەكەت زانى دەى ھەر كاتىك زەمانت بەسترا و گۈتەكانت لەجيا
كەردەۋى دەنگەكان، تەپ بوون، پەنا بۆ ئەو زەمانە بىە، كە خۇدا پىتى بەخشيۋيت.
— ھۆ بىرام، ئەى ھاپرەيم يەھودا دەريا، فرىام بەكەۋە! ئەمەرى لەنگەى جلوبەرگ
بىنى، خەلگى ۋەك نانى تازە لە تەنۋور دەرچو، فەركان فەركان دەيان بەرد.

پەرسى:

— مەبەسەتت لە جلوبەرگى بەكارھىنراۋە؟

— نەپ و نۆين... بەلام بە نارىكى بەسەريەكەدا كەلەكە كراۋن.

— كەۋاتە ئەۋانە جلوبەرگى بەكارھىنراۋن، لە ۋلتانى رۆژناۋا، كە جەل لەبەر
دەكەن ھەر ئەۋەندە پەيس و چەكەن بوو، ئىدى نايشۈن تا لەبەرى بەكەنەۋە، بەلكو بە
ھەرزەنترەن نەرخ بۆ ئىمەى دەنەرن.

ھىز و تۋانا و پەرزەش ھاتەۋەبەر. ھەندىك كات ھەيە لە جارىك زىاتر تىيدا دەژىن،
لە ژيانى منىشدا كاتى ئاۋھاي لە ھەژمار نەھاتۋى تىدايە. ئەو چەكەساتىكى
لەجۇرە بوو، يەكەكە لە ۋىستەگەكانى ژيانم، يەھودا دەريا قەسەى دەكەرد و منىش
خەيالەم دۋور دەۋىشت، تا بگەمە چارەنۋوسى خۇم و دەربارەى مەسەلەكە دەمدواند.

ورده والهي ده گمن و توتی به که لکی به غدا نایه، ئی منیش له گهل هیته رانی چای و قاره و هیل و بیبه ردا ناچه نیتو ململانییه کی نامسز گه روه. من رووده که مه هه ژارانی به غدا، به پیری رهشوروته وه ده چم، چونکه نه وهی نه وان گه ره کیانه جلوسه رگینکی ناده مییانه یه به نرخیکی هه رزان. من سوود به خه لکی به غدا ده گه یه نم و هاوکات سوودیان لی ده بینم. ده بیته (دارولسه لام — به غدا) به جوریک پر له کالاً بکه م له مه و بهر شتی وای به خویه وه نه دی بیته، له میژووی بازرگانی به غدا یشدا ده به نیشانه و ناماژه بۆ شلۆمۆ کورده ده که ن و ده بیژن "نا نه مه پیشه نگی بازرگانانی جلوسه رگی به کاره یتراره له به غدا و یه که م که سه ئه کالایه ی هیته رته بازاره کانه وه".

به یه هوودا ده ریام وت:

— له گهل که سیکی لایده و غه رییی هاوړه گه زی خۆت چاکه که ت به سه ر.

به سیمایه کی سه رسورمان و پرسیاره وه نیگایه کی کردم، پیتم وت:

— تۆ برامی، ده ی هارون بۆ موسا چۆن بو، تۆش بۆ من ئاوهابه و به زمانی خۆم

قه سیان له گهلدا بکه.

ده سته جی زانیم، که دلی یه هوودا پیش زمانی دیته گۆ و ده لیت:

— له هه ر شتی که تۆ پیویستت بیت، من بۆ تۆ وه ک هاروم بۆ موسا.

هه لوه سته یه کی کرد. به په رۆش و په له کردنه که ی جارامه وه وتم:

— که واته ده ی با برۆین.

نزیکه ی سه عاتی که یه هوودا ده ریا له گهل بازرگانیکی جلوسه رگی له نگه دا گفتوگۆی

کرد، ئینجا وتی:

— با به په له بگه ینه به نده ره که!

لیتم پرسى:

— بۆچی بۆ به نده ره که؟

— نه م پیاوه بازرگانیکه به تاک ده فروشیت، پیی وتم نه مپۆ له به ریتانیاهه باریک

ده گاته جی و خاوه نه که ی له به نده ره که وه ری ده گریت.

— نەمە دروستە! پیتیستە ئیتمە سەرەتای پەتە کە بگرین نەك كۆتایبە کە، بەلام مادامەکی شتە کە ناواهە، گەرە کە دەست بۆ سەرەتای نەم پەتە لە بەریتانیا ببەین. قسە کەمی پێخۆشە و بەدلێتی، بەلام یەهوودا دەریا یەکیکە لەوانە ی نارام گرتنی پێ باشە، پێدە کەنیت و دەلێت:

— نارام بگرە، هەموو شتێک کاتی خۆی هەبە، بێرێت نەچیت شتێک هەبە پێی دەلێن مۆنۆپۆل، پاشان نرخێ تێچوون لە هندستان لە نرخێ تێچوونی شۆینانی دیکە کە مەترە. سەرچاوەی نارە بە پێی بارودۆخی بازار و دەرامەتی خەلکی ولاتی هاورده نرخ دیاری دەکات. ئەوەشت لەیاد بیت کە هندستان بەشی کە لە بەریتانیا، ئەمەش وا دەکات لەو باجانە خراونەتە سەر کالای بەریتانی لە هەد خۆش بیت.

هەلکەردنی (با) گونجاول، وەرژە کە بەهەرە و یەهوودا دەریا بە زمانی هیندی بازارگانی کە دەوێنیت، دلی منیش بە هەموو بێر و هۆشیکەرە، بە هەموو زمانانی دنیا لە خودا دەپارێتەرە، لی من خودام رازی نەکردووە، ویژدانی من جگە لە یاسی بوون و بەزەیی شتێکی تری بۆ خودا تێدا نییە. من وا خۆم بۆ دیداری رووخسارە بەخشندە کە نامادە دەکەم لە دەریای بەخشندەیی و چاکە ی ئەو نوقم بووم و ئەویش پشتی بەر نەدام و ئەز ژێ چاودەنووقینم گەواهی بۆ یەکتایی ئەو دەدەم، لە کاتی کەدا لە سابلاخ لە رۆخی مەرگدا بووم، ئەمێستا وا لە بۆمبای رووخساری یەهوودا دەریا وەك مانگیکی رەشتالە بە روومدا هەلەت و مرگینیم دەداتی:

— پیاو کە نامادەییە هەموو بارە کەت پێش گواستنەوی لە بەندەرە کە، پێی بفرۆشیت!

لەو دەمەیدا، کە قسە کەم لە دەمی یەهوودا ژنەوت، لە سەرسامی و خۆشیدا، نرخێ کەلوپەلە کە بازێکی بەرەو ئاسمان پێدام، بپروام نەدە کرد، کە نرخێ کەلوپەلە کە لە هەرزانیدا وەك خۆلی دنیایە، تەنانت گەر بە دوو ئەوەندە نرخە کە ی خۆی فرۆشتبام، ئەوا گیرفانی هەژارانی بەغدام ماندوو نەدە کرد، بەلام ئە ی پاره؟ کەلوپەلە کە زۆرە و نرخە کە ی بە گۆیەرە هەرزانییە کە یی لە توانای تۆ و ئەوی ناو کیسە کە گەورەترە، ساتیکی ناو میدانە بوو، بەلام هەر زوو خۆرە کە هەورە تاریکە کە ی

رووخسارمی ره‌وانده‌وه، نهم ولاته و خه‌لکه‌که‌ی چ سه‌یرن! لی ئیمه هه‌موو به‌غدایی و براین...، بۆیه نه‌وه‌ی نار کیسه‌که به‌رانبه‌ر نیوه‌ی که‌لوپه‌له‌که‌یه و نیوه‌که‌ی تری برا و هاوړیم یه‌هوودا ده‌ریا ده‌سته‌به‌ری ده‌کات. غه‌ریبه‌یه‌کی هه‌زار ده‌بیته ده‌سته‌به‌ری غه‌ریبه‌یه‌کی نه‌ناس. چۆن؟! بازرگانیکی هیندی — به‌غدایی متمان به هه‌زاریکی یه‌هوودی دانیش‌تووی نیکبارا ده‌دات و هه‌زاریکی یه‌هوودی نیکبارایش متمان به کوردیکی ئاواره و ده‌ربه‌ده‌ر ده‌دات، که وازی له بازرگانییه‌که‌ی و ناوبانگه باشه‌که‌ی و دور له سابلآخی خیر و فەر و هه‌بوون و سه‌رپراو، هینا. ئیدی به ته‌رحی باوه‌شم له یه‌هوودا دا و به خۆمه‌وه گوشتی و سوپاسی چاکه‌که‌یم کرد، هه‌ر وه‌خت بوو روحی ده‌ریته. من لیره له ولاتی سه‌یر و سه‌مه‌ره و نه‌فسانه‌دام! گه‌ر هه‌ست و سۆزم بنووس‌رینه‌وه، نه‌وا ده‌سته‌به‌جی کتیبیک پر ده‌که‌نه‌وه، که وشه‌کانی بریتی ده‌بن له رووناکی و ده‌بنه سترانیک به بالای چاکه‌خوایدا هه‌لده‌لین. نه‌ر ده‌مه‌ی جه‌نگ له سابلآخ بارگه‌ی خست، دنیا بوو به ده‌له‌دیوکی ترسناک و هه‌ر خه‌ریکی تیژکردنه‌وه‌ی که‌لبه و چرنۆکه‌کانی بوو. نه‌میستا له بۆمبای له رۆخی ئوقیانوسه‌که‌ی دنیا له‌نیو ئاوه‌کانیه‌وه په‌ری ده‌ریایه‌ک به‌رز ده‌کاته‌وه، بووکه ده‌ریایه‌ک له بووکه جوانه‌کانی به‌رز ده‌کاته‌وه. به چپه به یه‌هوودام وت:

— عانه‌یه‌ک له گیرفاندا نه‌ماوه، تا له خۆمی خه‌رج بکه‌م، هه‌موو پاره‌کانم نایه بان نهم بالانه‌وه و له یه‌که‌م پاپۆری به‌ره‌و به‌سرای بار ده‌که‌م و خوشم له‌گه‌لیدا ده‌رۆم و چاکه‌ی تۆش له‌گه‌ل خۆمدا ده‌به‌م. مه‌رج بیته به زووترین کات قه‌رزی پیاوه‌که‌ش بده‌مه‌وه و تۆش له‌و کۆته‌ رزگار بکه‌م، که له پینار خۆمدا هه‌ردوو ده‌ستم پی کۆت کرد.

به‌ناقایلییه‌وه وتی:

— نایا جه‌ژنی رۆژووشکاندن له‌سه‌ر پشتی پاپۆریکی هیندی ده‌که‌یت؟ جه‌ژنی لی‌بوردن! چۆن له‌بیرت چو؟ نه‌ه‌تا به خیرایی نزیک ده‌بیته‌وه، تۆش نه‌ی خودایه "هه‌روه‌ک دروستت کردم" چۆن نه‌رکه‌کانت جیبه‌جی بکه‌م، ناخه‌ر من نه‌ر سامانه‌ی له دنیا هه‌م بوو، له‌ده‌ستم دا و شتیکم لی نه‌هیشته‌وه تا ناھی دلی خۆمی

پي بشکينم؟ کەشە کە لە سەر روخ و رووخسارم لە گۆراندایە و خۆرە کە هەور گەلێک
دەپوینیتەوه، ئەوەندە نەبرد رووخسارم هەور بەری گرت و دەروونی داپۆشی، منیک
مەرگم پي خۆشترە لەوەی یەکیک لەو ئەرکانەم فرامۆش بکەم کە خودا بۆی دانام.
بێدەنگی و بیرکردنەوێم درێژە دەکێشیت و یەهوودا دەریا سەری لیم سوور دەمین،
دلتیام دەکاتەوه:

— لە کاتیکدا مالباتی ساسۆن لێرەن، ئیدی چی پەژارت دەکات؟!

دەم و دەست وتم:

— مەحاله دەست لە کەسێک پان بکەمەوه، تەنانەت ئەو کەسە لە بنەمالە
ساسۆنیش بێت.

— تۆ غەریبیت و یەهودیت و لە بەغداوە هاتوویت، ئی جەژنی لیبوردنیش وا
بەپێتوێه و لە دەرگا دەدات.

— ئەمانە هەموو راستن، بەلام مەحاله من سوال بکەم!

برا و هاوریم یەهوودا دەریا پێکەنی:

— خانەوادەی ساسۆن نەریتیکیان هەیە، لە هەموو جەژنیکی رۆژووشکاندندا
دەستبەرداری نابن! ئەوان هەموو کەرەسەیکە جەژن بۆ ئەو یەهودیە عێراقییانەی
کە لەم رۆژانەدا دەبنە میوانان، نامادە دەکەن.

— بەلام ئەک بۆ ئەو کەسە بۆ بازرگانی هاتوو و هەموو پارەکە خۆی بۆ
ئالوویریکی گەورە و خەرج کردوو، کە قازانجە کە دوو ئەوەندە نرخە کە یەتی.
دووبارە پێکەنی:

— لای ئیمە میوان هەر میوانە، مالباتی ساسۆنیش لەنیوان میوانیکی
دەولەمەند و میوانیکی هەژار، جیاوازی ناکەن. تۆ میوانیت و لە بەغداوە هاتوویت،
تەنانەت گەر بۆ لایانیش نەچیت، یارمەتییه کە یان هەر بۆت دیت، ئیت بتهویت، یان
نەتهویت.

چۆن رەتی بکەمەوه؟ منیک لە هەموو کەس باشتر دالەدان و ریزی میوان دەزانم؟!
ئەو سابلەخ ئەو گەواهییه بۆ نادات؟! کاتیک و پتووستی کرد میر و خێزانە کە

روویان له ماله کهم کرد، نهوه بوو له گه لماندا نیشته چی بوون... نی مادام نه ریتی میوانداری ده زانم، دهبا خۆم بۆ لایان برۆم، هدی شلۆمۆی قوربه سر، نه میستا کاتی خۆ ده رخستن و پیشاندانی نابرومه ندی نییه و نیستا وهک شمشیره به یاقوت زاخدر او و هه لئو اسراوه کهم له ژووره که مدا له سابلآخ له چاوه روانی میوانه کانمدا، هه لئ ناکیشم! رهنگه رینگای ماله کهم ون بکهن، نهوسا له گه ل ونبوونی نابرومدا، چاو و رووشم نامینیت.

به مجۆره به رانبهر به به خشنده ترین خه لک، ده ستم پان کردهوه. سوپاسی خودام کرد که له نیو ریزی میوانه ریزبه ستوه کان به رانبهر نازووقه خانه ی میوانداری مالباتی ساسۆن ون بووم، نینجا نه وه ندەم پی نه چوو گالیسکه و نه سپیکم به کری گرت و به رهو دالده گاکهم له که نیسه ی نیکبارا، بردمی و له گه ل خۆمدا رۆن و دۆشار و ته لانه نان و کیسه برنج و گوێز و هه موو که ره سه یه کی جه ژنی لیبوره دیم برد و گیرفانه به تاله که میش به ده رۆپی هه لئوسا. نیدی وهک دار خورما به ژم قیت کردهوه، سه ری خۆمیش به وینه ی نهو دیاریانه وه قال کرد، که بۆ نه سهر و منداله کانی ده به مه وه. من خیر و فره یکی زۆری خانه واده ی ساسۆن له گه ل خۆمدا بۆ به غدا ده به مه وه، جوانترین شتی ده گهن و نایاب که له بۆمبای هدی، بۆ نه سهر و منداله کانی ده به مه وه. نه وه تا بازار گانییه کهم پیش خۆم کهوت و نیدی هه ره نه وه ندە رۆژه کانی جه ژن به سه ر بچن، ده یگه یه نه نهو شاره ی دالده ی دام. له به غدا ده ست بهو گه شته بازار پیسه م ده کهم، که ده مگه یه نیته سامان و هه بووی و ناوبانگی باش.

به لām تۆ، نه ی یه هوودا ده ریا، ئیوه نه ی خه لکانی بۆمبای، نه ی نه وانه ی گه رمی مرۆفانه و خوشه ویستیان پی به خشیم و نیستاش وا پیتم ده به خشن و تا نهو ده مه ی به پیری له نار جیدا راده کشیم و چاوه رپی دوژمنه گه وره کهم ده کهم، که له مه و به ره هه زار جار فیلیم لی کردووه و خۆم له چرنۆکه کانی قوتار کردووه و رووبه پرووی ده ستم به پیکه نینی سه ره کهوتنی یه کجاری کردووه. خودا پاداشتی نهو چاکه یه تان بداته وه، که له گه ل مندا کردتان.

به غدا ۱۹۱۹

پيښه ښه له وړاندو قيساره يه که په نڅه ي يادوه ريسه کانت گه مه به ژبه کاني ده کښه، نه وه له قوولاي مه ژگته به به هزار رنگ ه لده قوليته.

برې جار که چيرې که ته نگړه کان ده گيرته وه و پنده کښه، موو له شي گوښگر ره پ ده بن، راش ده بته عسر له چاراني گوښگره که ته قه تيس ده بته، به لام تو هره پنده کښه، ده زانم هم پيښه ه لېزار دنيکه له نيو روډاوه کان، پيښه نښه له دوروه ديت، نه وه دوريه که له نيو نه زمون و بیره وري، هم دوريه بوشاي خبات و خوسه لمانده، نښه تښکشاندي چاره نووس "نه خيتر، مرؤ چاره نوو سي من ديارى ناکات!"

نه مه راسته، شه پوله که توند و خيتر ابو، برينه که ش له قوولايده ده مي کرد بووه و خوښي لي ده پوي. دنيا زامداري کردم — ده له ديو هاوپه ياني مرؤ — ديو به دريژاي چوار سال له نيو په تي زورنبازي شه پدا له ده وړاندا بوو. تاي ته رازوي هم خراپه کاريه قورس بوو، منداله کان ورد بوون و نه سهر له هره تي جعليده بوو، منيش پياويکي سهرقال و چه وساوه دهستي ده له ديوه که بووم. له سالاني ته مه ني خوم ناپرسم، چونکه به گري ناگري روډاوه کان سووتا و چه مکي رژه کان بزر بوو، به لکو خودي چه مکي رژه کان بوو بهم ديار و نادياره، نازانين چون ديت، گهر هاتيش چون ده بته و چوني ده گوزر نښه. من نه مرؤ پنده که هم، چونکه شه تاريکه کاني ده ريساي تاريکم بريوه و له بهر هه مي تښکوشاني ژياني خوم، که تزيه له سهر که وتن و فهر، بهم لوتکه يده ده لزانم. سهرباري زه بووني روح و دل برينداري، له و رژه ده نه گريام، پيموتيت له ژياندا جگه له جاريک و جاريکي تر نه گريام...، تو ده ليت "له سهر خويه

شیخی من..."، نینجا دەلیت "هەندیکجار دلت رەقە و بری جاریش تارمایی کەلە رەقی و لەخۆبایی بوونت تێدایە...". نا، بەلکو خۆراگری روح لەو چیا سەرکەشانه جیام دەکاتەو کە لە دەورووبەری لەدایکبووم و گەورە بووم، رووداوە ترسناکەکانی سابلایش ئەوئەندە تر بەرگریمان پتر کرد، تا وای لێهات مەینەتییه کتوپرەکان، دواي ئەوێ چەندین جار نامیزانی مەرگ بووم، لە چاواندا بچووک بوونەو، گەیشتمە ئەو برۆاییە کە لەو مەینەتیانە و ن دەم و دەگەمەو بارەگای خودا، بەلام خودا رزگاری کردم و لە دنیا هیشتمییەو و وا سەرکەوتنی تێدا بەدی دینم و بەری رەنج و تیکۆشانی خۆم دەچنمەو، نەخێر هەروا بەخۆپایی دلم رەق نەبوو، ئەوئەندەش لووت بەرز نەبووم کە تۆ ناوی بنییت لەخۆبایی بوون، وای دەبینم خۆراگرییه و نینجا دروینە گەورەکەمە، چونکە لە ولاتی پەنادرەدا وام لێهات بە هەند وەرگیرام، هەرەو کە چۆن لە ولاتی خۆمدا لەبەرچاوان بووم و...، بەلکو زیاتریش.

ئەو رۆژە سابلایخان لی تەنگ بوو بوو و هەر داوای روحی لێدەکردین، سالانی جەنگ و کوشتار و برسیتی و قات و قپی و ئاژاوەی نیتوان برا و برا بوو، مەرگ بۆمان لە بۆسەدا بوو...، و شای تاران وە تیریک بۆی رەوانە دەکردین و بەی هەلە دەي پیتکاین و هەرپەشی کوشتنی لێدەکردین کە گوايا بیتگانەین. مال و حالمان بە دۆستان و سابلایخەو جیهیتشت. نیمە پاشماوەی جەنگینکی درنەدین، پاشماوەی ترس و تۆقاند نین، لە مەرگی هەلاتین کە رووی تیکردبووین، تا خۆمان و منداڵمان رزگار بکەین، چونکە تەنانت سێبەری مەویش مرد. نیمە بە دووی ژیانیکدا دەگەرین، تەنانت لە چۆنیتی و نیوهرۆکیشمان نەدەپرسی...، تەنانت هەلباردنیشمان لەدەست خۆمان دەهچوو، کەسێک نەبوو لە نیتوان مەرگ و زەبوونیدا یەکتیمان بۆ هەلبارتیت، تەنها مەرگی نیمەیان گەرەک بوو، بۆیە لە مەرگ هەلاتین تا هەناسەي خەم و دامویمان بیتەو بەر، تا ئەو هەناسەیان لەگەل لێدانێ دلتا بیت و بجیت. بەلام نەسەر بری نەهچوو، کە کيسه خشل و زیرەکان لەگەل سەيۆن و مەریەمدا هەلبارتیت، منیش سەلمانم هەلگرت و دوو لێرەشم هەلگرت. سامانە کە لەپیتناو رزگارکردنی ژیاين چەند کەسێک و قەشەنگ کە لەگەلماندا بوو، تێداچوو. مالی سپی بۆ رۆژی رەشە و

هەندى راستى هەلگەپانەو و بەرەو خراپى گۆپان. دژ بوو بە دژ و ئاوەژوو بوو بە ئاوەژوو. بازرگان بوو بە هەژار و دەست رۆشتن بوو بە ملکهچى و سامان بوو بە نەدارى و خانەدان لە ولاتىكى دىكەدا بوو بە پەناھەندە. بىنگومان فيرى ئەمە دەبين و لەگەڵیدا دەژين و رادين. رۆژگار دەجوليت، پييه کانت لەو شوينه سەرمە که، که لەدەستت چوو. وريابه بۆ ئەو سەردەمە مەژى که کفن کراو و خراوەتە گۆريچهى يادەوهریيهوه.

هەندى کەس هەن، که لە جەيلیدا خوو بە شتيکهوه دەگرن، ئیدی چەند بارودۆخ بگۆرپت، ئەو هەر سوورە لە سەر ئەوێ لەگەڵ ئەو خووەدا پیر بێت. ئەى ئەسمەر و مندالەکان؟ چۆن قاييليان دەکەیت که لەبەرچاوى خەلکى جگە لە رووتەلەيدەک هيسچى تر نين و دەولەمەندى کوتايى هات و ئيمە تەنها پەناھەندەيەکى نيمچه هەزارين؟ تاخر دۆخە که لە هەموو چرکەساتيکدا وای پيشان دەدايت، ئافرەتە که لەمە تيدەگات، بەلام باوەر کردن بە رهوشە که زەحمەتە و رەت کردنەوهش وەلامدانەويە کى يە کلاکەرەويە، بەلام مندالەکان که سەلمان گەورەکیان بوو، گەيشتبورە تەمەنيک بۆ وەدى هينسانى ئاواتەکانى. ئاوەزى بۆ سامان ختووکهى دەدا. ئەى خۆم؟ سامان ريگەيدەک بوو بۆ مندال خستنهوه و گوزەرانی خوڤ و هاوړى لە خو نزيك خستنهوه، کهچى بېرى جار راستى کويزه و ناچارت دەکات که چاوى عەقل کويز بکەيت، تا بە چاوى سۆزە گەرمەکانت بيينيت، لەم بابەتەش زۆرە. مەن لەناو زەرفى چارەنووسدام، چوار بروانامە هاوپيىچى نامەيەکن و هەر هەمويان نامازە بۆ مەن دەکەن و دەليين "تۆ لە ئيمە بەرپرسياريت و خواردنمان بۆ داين بکە!" بە پاشماوى شيتتبوونى دنيا و ئاکامەکانى که تەرين لە جوړەها نازار و مەينەت، تاوانبارم دەکەن. دەى شلۆمۆ دوو ليرە که خەرج بکە! پارەى سپى خەرج بکە! خەرجى بکە و ئەمە رۆژە رهشەکەيد! ئەوێ لە گيرفاندایە خەرجى بکە و لە ناديارەوه بۆت ديت. ئەو تا رۆژە رهشە که دريژى کيشا و ئەوێ لە گيرفاندا بوو ندما و لە نادياريشەوه هيج شتيک نەهات. مەن بازرگانيتکم لەو شارەزام بۆ هەر شتيک قايە کاريبەک بکەم. دەربارەى پەندەکانى سەرزاريشەوه، دەشيت راست بن، دەکرى هەلەش بن، بىنگومان ئەم جارەيان بە دلنياييهوه هەلە بوون.

به لئی ئەوان نازانن! ئەو دلتۆپە کەمەى سامانە کە لە گەڤ دلتۆپە کانى رۆژگاردا و لە نیتو گیزه گیزی رۆژه کانددا کەوت و ون بوو. ئەوان هەر دەیان خوارد و منیش بە خێرایى بە رینگەى هەژاریسە کى روتەن و سەختدا دەپۆیشتم. دواجار هەروەك چۆن خانەدانە کانى سابلاخ لە بەرزاییەو هاتنە خواری و بە ژيانى هەژارى و نەبوونی قایل بوون، منیش دەردەچم و رینگاکانى شارێك دەگرەم بەر، کە لە نامیزی گرتین و شارەزای نیم، ناخۆ ئەسەمەر لیترەیه، بەلام رەنگە توابنەو یان ون بووبن... رەنگە تەرە و وەرە بووین و هەریە کە و لە ماله دەولەمەندیکدا خزمەتکاری بکات. دەرچووم و لە کار دەگه پام، زمانم بپارە و هەول دەدەم بە کەتیرەى ئەو وشە عەرەبیانەى فێریان دەم لە نیتو دەم دووبارە بیچینەمەو. قورسە! قورسە! کارکردنیش بە بێ زمان و بێ دوو گۆنچکە قورسترە!

گەرە کە تیڤگەم و تیڤگە یەنریم، کاتیش بايى ئەو دەکات تیمارى دەردى لایى کاتییه کەم بکەم و یتگومان کەریه کەمیش بۆى هەیه چاک یتت! پتویستی باشتین هاندەرە... پتویست بوون بەرەو بازدانیک پالت پتو دەنى، رەنگە هەندى جار وەك کارێکى نەکردنى دیار یتت. ئەوئەندەى نەبرد پتویست بوون وای لیکردم بلمە بلمیک بکەم، بەم ورتە ورتە تیڤگەیشتم کە لە سەربازگە کانى سوپای بەریتانیا کار زۆرە.

— "کاری گۆو دەردان دەکەیت؟!"

یەهودیه کى بەغدايى چاکەخواز ئەم پرسیارەى لیکردم. چاکەخواز بوو، چونکە پرسیارى لیکردم و فەرمانى پتەدام و بلینت "بغۆ کاغى گۆو دەغدان بکە - برۆ کارى کارى گۆو دەردان بکە". زۆر کەس هەبوون وا راهاتبوون بە فەرمانەو کوردی پەنا هەندەیان دەدواند و وا بیریان دەکردەو، کە تەنها بۆ کارى پيسایى پاك کردنەو و خزمەتکاری لە مالان بە کاردیت... ئەو پیاوێ چاکەخوازە گومانى لە بیرکردنەوێ ئەوان هەبوو. بە شەرمەو بە به لئی وەلامیم داوەو. رەنگە من خۆم نامادە بکەم، ئینجا بە گۆیرەى بیرکردنەوێ ئەو یتت، یان نا. جێمەیشت و لەبەرخواوە پەندیکى بەغدايم دەوتەو "کاری گۆو دەردان بکە، تا حەوَجەت بە گۆوى کورپى گۆو نەیتت!".

کەسانیکى زۆر لە یەهودى سابلاخ وەکو من رابردووی خۆیان و نابرومەندى خۆیان

له بیرکرد و همو به یانییهك له گهڵ كۆمهڵی له ههژارانی به غدا ده‌پۆشتن و ریز ده‌بون، تا میجهریکی ئینگلیز، یان بابۆیه‌کی هیندی به ئۆتۆمبیلێکی جیب ده‌هات، كه لۆریه‌کی به‌دواوه بوو، ئیدی کرێکاری هه‌لده‌بژارد و بۆ قیزه‌ونتین کار جیای ده‌کردنه‌وه. ته‌نانه‌ت حاخام میخائیل برای حاخام ناحوم شه‌هیدی سابلخ ریشه سپیه‌که‌ی پیسی و بۆگه‌نی و قریژی به‌رتانییه‌کان و سیخ و گورگه‌ی پتوه ده‌لکا، که ده‌بیینیم هانی ده‌دام و ده‌یوت:

— بارکی سه‌لمان، کارکردن خودا په‌رستییه، منیش کاتی ئاوده‌ستیکی ئینگلیزه‌کانم پاک ده‌کرده‌وه و خۆم له‌به‌ر قیز و دل هه‌لشیوان راده‌گرت، بیرم ده‌کرده‌وه، که من به‌رانبه‌ر نه‌م کاره چهند روپییه‌ك وه‌رده‌گرم و مال و منداله‌که‌م پیی ده‌ژین، دُنیا ده‌بووم که خودای گه‌وره نه‌مهم به‌ قوریانیدان بۆ داده‌نیست و ده‌چیته‌ سه‌ر چاکه‌کانی دیکه‌م و نه‌مەش ده‌خاته به‌ر لێخۆشبوونی نه‌و گوناها‌نه‌ی که به‌ هه‌له‌ کردوومن، یان له‌به‌رئه‌وه‌ی لێم خۆش ده‌بیست، که من مرۆڤم و له‌ زه‌لله و زمان درێژی به‌ده‌ر نیم.

له سه‌ره‌تادا دوودل بووم، به‌لام نه‌و په‌نده به‌نرخه‌م بۆ خۆم دووباره‌ کرده‌وه، هه‌روه‌ك چۆن به‌ر بای گوئی چاکه‌خاوه به‌غدایه‌که‌م دا. ته‌ماشام کرد ئه‌وانه‌ی له ولاته‌که‌ی خۆمدا خا‌نه‌دان بوون و نه‌میستا ریش و له‌شیان ناوه‌ته نیتو پیسای، ئیدی نهرم بووم و مه‌ترسی برسی بوونی نه‌سمه‌ر و منداله‌کان و ناگای هینامه‌وه. نه‌خیر، دوودلی لاوازیه و منیش له‌مه‌وبه‌ر لاوازیم به‌ خۆمه‌وه نه‌دیوه. له ته‌نجامدا چومه پیشه‌وه، به‌لام له نزیک به‌لووعه‌که هه‌له‌هسته‌م کرد و دوو دل بووم. به‌ره‌نگاری ژژانه‌وه‌م کرد، به‌ره‌نگاری ده‌رچوونی روحی خۆم کرد، ده‌ستم به‌ هه‌لگرتنه‌وه‌ی پاشه‌پۆی که‌سانیک‌ی وه‌ك خۆم کرد، که خودا وه‌کو یه‌ك دروستی کردووین. هه‌ستم کرد له‌خوار گه‌رووم و له‌ لووتمه‌وه هه‌لده‌پلکیت. دم و لووتی خۆم گرت تا روحم له‌ جه‌ستم ده‌رنه‌چیت. ناخه‌ر گه‌ر ورحم ده‌ربجیت ک‌ی نه‌سمه‌ر و منداله‌کان ده‌ژنیست؟ ئایا من له‌خودا په‌رستیدا له سه‌رووی حاخام میخائیله‌وه‌م، که بۆ کارکردن هانم ده‌دات؟ گه‌رامه‌وه و ده‌ستم پیکرد، بیه‌وه‌ریه‌که‌م هینایه‌وه به‌رچاری خۆم تا لاواز نه‌بم. له‌گه‌ڵ مه‌ترسییه‌کانی رابردو ژیا‌م،

کۆست کهوتنه کهم به جگهرگۆشه کام له ناو باخه که، وشک بوونی پییه کام، خهوتنه کهم له بن و بانی شیاکه و ریخی ناژه له کان، چهند پهند و نامۆژگاری و هه کایه تم وهییر خۆم هینایه وه. بازرگانه به غداییه که، که وهک من لیکهوتبوو، رۆژگاریش بهم دۆخه ی گه یاندبوو، خودی خۆی دهواند و دهیوت "دابزه و وهه خواری، تا بهرو له مه خراپتر دات نه گرم". ته ریوه که ی قاله وه بووی ته نیشتی گوینی لی بوو، سه ری سورما و پینکه نی "نایا شتی هه یه له مه خراپتر بیت؟!" به لی هاورپم، دهست پان کردنه وه بۆ سوائی له مه خراپتره. دروودی خودا بۆ نه و بازرگانه که رۆژگار شکستی پی هینا، دروود بۆ حاخام، نه م دوو بۆ خۆم ده که مه پیشه نگ و به رو نار چاله که شوپ ده به وه تا منداله کانت و نه سهر پاروو نانیک بخۆن. تۆ له کو ی و دهست پان کردنه وه بۆ خیری خه لکی له کو ی؟ تۆی له مه وه بهر دهست بلار و به خشنده. با نه مه هه ر له نیوان خۆت و خوودی نه م مردنه بیت!

هه ندی به خیلیم پی ده بن و بریکی تریش به چاری سه رسامی و ریزه وه تیم ده روانن. به راست! من رووناکی پیش تاریکی ده بینم و گویش پیش درک، لی من وهک نه و که سه نیم، که شکستی خۆی به سه رکه و تن ده زانی و به بویری خۆیدا هه لده لیت و سه رکه و تنی ده سترکرد و درۆزنه بۆ خۆی ریکه ده خات، کاتی ناوده ستیکی ئینگلیزه کام پاک ده کرده وه، له خۆبایی بووم له خۆمدا ده کوشت و خودی خۆم بالا ده کرد. نا به م جوړه خۆم قایل ده کرد، تا خۆرا گر بم.

خودای گه وهه ویستی به جوړه ها شیوه تاقیم بکاته وه، منیش تاقیکردنه وه کانیم به لیوه شاهه یی بری. له کاتیکدا هه ندی کهس غایه نه تییا له گه ل زات وه به رخنانی خۆیاندا کرد و ملکه چی به رو هه لدیری نووچدان و ناو میدی بردن. که واته من مافی خۆم بوو شانازی به خۆره بکه م، چونکه بۆ دنیای ده سه ملیتم که من به دهست پاکی و نابروو مه ندانه و بی گزی یان پیسکردنی ده ستم به شتی ناروا، لیها تووم و دۆخی دنیا چۆنی بویت، ناوها بۆی ده ژیم. نه ری به راستی وا پتمخۆشه که به خۆمدا هه لبلیتم؟! نه خیر، به لکو من کاری ده که م که ویزدانم پتمده لیت، له سایه ی خودا شه وه رۆژی

ویژدایم به گله و گازانده نازاری نه دارم! له خوځایي بوونم خسته ژیر پیمهوه و چاوم له ابردووی خوم پوڅی و ناوډهستی خه لکانیکي گاورم پاک کردهوه، که خودای نافرینه ر ناپه رستن، تا له مهینه تی منداله کانم و نه سهر کم بکه مهوه. به ناچاری جوړی کار کرده کم له نه سهر شاره وه و په نام بۆ درووی سپی برد. پیم وت گویا له (خان ده لله) بریکاری یه کیتک له بازار گانه جووله که کانی به غدام. نه م درویه سال و نیوینک نارامی پی به خشی. پاشان روژی ههروهک نه وهی بۆ بینینی گریان و شین بۆ مال گه رابمه وه، نه وه بوو بارانی فرمیتسکه کانی نه سهر کوست که وتنه که می بۆ نیستیر و ههردو کوپه که ی بیر خسته وه. له برووسکه ی چاره کانیدا نیگای گله ییم بیني، وینک دهاته وه و ده بوو به گولله یه کی پو لاین و گوشته که می ده می و له دلدا جینگیر ده بوو. به ههسته وه ری خوم زانیم که خه مه که ی منم و لافاری رووندک ناماژیه بۆ قورسی تاوانه کم و گه وره یی گونا هه کم. پینش نه وهی له نه سهر بیرسم له گدل و یژدانی خومدا راویژم کرد. ویژدایم چ نازاریکی نه دارم. جاریکی دی په نام برده وه بهر ههسته وه ری خوم و زانیم، به لئی نه سهر به کاره که می زانیوه! زانیویه تی که من نه ماله به کار کردن له پیسای و پاشه پو به رتوه ده به م.

نانه تیگوشه کم له رونه خومالییه تواوه که ی ناو تاره ی سهر ناگره که نو قم کرد و وره ورینکم کرد:

— چو ن زانیت؟ نه سهر چو ن زانیت؟

گریان و فرمیتسکه به خوړه که ی ده ناسمه وه که وهک ناخوړه کانی شهوانی بارانی به غدا به لیژمه دیته خواری. له هه موو کوستکه وتنی کدا که تارمایی مه رگی لی ده ربکه ویت. ده ناسمه وه، له هه موو مهینه تییه کی کلۆلی هینه ر، له وساره که دنیا له سابلخ هینا ناسیومه. نه مه هه مووی له سۆنگه ی کاره که مه وه یه که به جوړی رامم کردوه لای من وهک گیانداریکي مائی و که ی نازار نه ده ری لی هاتوه؟

— چو ن زانیت؟

نه وه زمانی نه وه نه بوو که راستی شته که ی پی وتم، نه وه گریانه که ی بوو که به ناوی حاخام میخانیل هاته گۆ. بۆ ساته وه ختینک سهرم سوپما، نینجا پیساره چاکه خواز و

دۆسته کهم دواند و گله ییم لیتی کرد، نهک له بهرنه وهی نهیینه که می ناشکرا کردوه، چونکه ده مزانی، که من نهیینی خۆم داوه ته ده ست یه کی له خودا په رسته کان، به لām گله یی له زه لله یه کی زمان ده کهم، که ماله که می کرد به شین و شه پۆر، به لām ناخۆ نه م کاره ی من به لای نه سمه روه له گه ل مه رگدا وهک یه کن؟
وتی:

— بۆ من باشت و ابو، پیتش نه وهی بتبینم پاشه رۆ و پیسای خه لکی پاک بکه یته وه،
بهرم.

بیته نگ بووم، هه زار بیرۆکه و یاده وهی به خه یالمه دا هات، به لām هه ولمه دا دلێ
بده مه وه.

— ئیمه له حاخام میخائیل و سه دانی وهک نه و باشت و زیاتر نیین، که له سابلax و
شوینانی دیکه پاشایانه ده ژیان.

نا... نا، من ده یناسم. من ده زانم چه ند باسی خانه دانی تیره که ی خۆمانی بکه م، که
له گه ل مه ندا سه رگه رمی پیسکردنی خۆیانن به پیسای و پاشه رۆی ئینگلیزه کان،
ناتوانم دلێ بده مه وه. به جۆریک ناوده سته کانیاان له ناو سکیان پاکتر، که له شتی پیسی
به خودی پیسی پیستره، ناخنراوه، نه وه نهیینه که ناشکرا بوو و خراپه کارییه که
ده رکه وت. نه سمه ریش تازیه بارییه که ی ناشکیته ت گه ر من ژێوان نه به وه و به ره نگ
سوورفل و ره شتاله کان نه لیم "سۆری نۆ مۆر و ژرک...، نۆ مۆر دلبیوسی — ببوورن
کار ژۆر نییه...، ناوده ست ژۆر نییه".

— نه سمه ر، نه ی مه داله کان چۆن بژین؟
لافاوی فرمیتسک که مه کتک هیتور بووه وه، نه سمه ر به تیکشکاوی و گه رووی پر له
گریانه وه وتی:

— باوکی سه لمان، زیر و نه لماس به قوریانی تۆ بن، هه موو خشه کام بیه و
بیفرۆشه، بابی نه وه ده کات بیته سه رمایه یه کی بچووک و بتکات به خاوه نی سه روهری
خۆت و نابرومه ندیت بیاریژیت، که نابرومه ندی ئیمه یه و تۆ هه موو رۆژی سه ری
ده بریت...

به سووربونهوه قسه کهم پی بری:

— نه خیر، قوریانی به خشله کانت نادهم.

— تو قوریانی به نابرومه ندیت و به خوت ددهیت، که چی زیر ته نها په یکه ریکی یادگاری رابردوه و هیچ سودیکی نییه، نه و تا له کیسه یه کدا له ناو دۆلاییک له گۆر نراون.

— نه سهر، نهو رۆژه هه ر دیت، له گۆریچکه یان بینه دهره و دویاره خوتیان پی براژینیتهوه.

دویاره په نا دهباتهوه بهر دهریایه ک فرمیسک رشتن و به تکا و پارانه وهوه ده لیت: تکایه مەم کوژه، بیبه و بیبه و به پاره که ی نهو خیر و بیر رزگار بکه که له نیو هه وزی پیساییدا نوqm بووه، نه ی به نرخترین میرد، خۆم و خشله کانم به قوریانت بین. نه و دهمه ههستم به چزه که کرد. من له چزه و کسپه ی ویرژدان ده گه پام و بۆم نه ده دۆزرایه وه.

نه میستا تیگه ی شتم، که من بهم کاره م دل و ههستی ته سهر به زامیکی به نیش بارگاوی ده کهم. من ته سهر دهناسم، نه ی هه ر نه و نه بوو به دهستی خۆی هه ویکه ی بۆ سه ر خۆی بۆ من هینا؟! نه ی نیستی بۆ نه هینام و پی و تم "بیخوازه". وا ته مپۆش زیر و ته لئاسم بۆ دینیت و خه یالیشی ناسوده نابیت، تا نه و زیر و ته لئاسه نه فروشم. مادام وای ده ویت، منیش به گوئی ده کهم، رهنگه خودا دهرووی بژیویم لی بکاته وه، له و شتانه ی که ده یان فروشم و به دوو نه و نه ده بۆی قه ره بوو ده که مه وه.

ساخوایه!

به غدا ۱۹۳۰

سەفەرى يەكەم پىنج يان شەش سەفەرى دىكەى بەدوادا ھات. كاتىك لە سەفەرى يەكەم بە بالەى لەنگەكانەو گەرامەو، بەھزى ھەستەوهرى بازارگانى راستگۆيانەمەو، لىزان بووم. زانيم كە ئەم بالانە خىر و فەرى ئاوا بۆ باركى سەلمان، شلۆمۆكەتانى كوردە دەگىرتەو. ئىدى ھەر ئەوئەندە لە بازار يەكەم بالەم كەردەو، فرۆشيار و كرىار سەريان قەرەبالغ كەردم، بېرى بازارگان ھەوليان دا بە پارەيدەك وەك ئەوئەى لە نىوان مەن و بازارگانە بەغدايى — ھەندىيە كە لە بۆمباي لەسەرى رىككەوتىووين، تەماحەم وەبەر بنىن. پىيان وەم:

— بۆچى بە پارچە پارچە، يان بالە بالە، خۆت ماندوو دەكەيت؟ بەرانبەر ھەموو كەلوپە لەكان لەجياتى پشكىك دوو پشك وەربگرە و ئەوى دىكە لەسەر ئىمە. قايل نەبووم، دواى راوئىژكردن بە ئەسمەر پتر لەسەر قايل نەبوونەكەم سوور بووم، ناخر ھەر ئەو خاوەن چاكەيە و ھەركاتىكەش سەرم لە شتىك دەرنەكردىت، بۆ لای ئەو گەپاومەتەو، ئەو "ئەو ئافەتە چاكەخاوەيە"، كە ھەموو ئىتوارانى شەمەيدەك باسى خەسىتەكانى دەكەين.

بەئى، ئافەتەى چاكەخاواز زۆرن، لى ھۆ ئەسمەر، تۆ لە ھەموويان چاكەخاواز تريت! خانەدانى و چاكەخاوازى لە دلىيەو ھەئەدەقوولا، سۆزەكەيشى تەنھا بۆ كەسانى مائەكە نەبوو، بەلكو بە ھەموو كەسىكى نەدارى دەبەخشى. پىي وەم:

— جلوبەرگەكانى پارچە پارچە بە ھەژاران بفرۆشە، ئەو كەسانەى پى پۆشتە بكەو، كە لە سەرمان ھەئەدەلەرزىن و پىيان شەرمە جلى كۆن و دراو لەبەر بكەن.

ناخر ئىتمە بادە تالەكەمان نۆشى، با دامار و كلۆلەكانىش بىخۆنەو، ئەمدەش لە
سايەى تۆو بە شەكر شىرىن كراو.

هەرۆهە وتى:

— كاریكى وا نەكەیت بازرگانهكان بە پارە تەماحت وەبەر بنیّن تا چۆنت بوئ
ناوھا كەلوپەلەكانت بفرۆشیت، بەمە سەرەستى خۆت لە دەست بەدەیت، ئەویش
بیرنەچیت ئەم كالاىەى تۆ لە بەغدا وینەى نییە، دەبا خەلكى بەغدا بە نرخیكى
هەرزان ئەم جلۆبەرگانه لەبەر بكەن، ناوھاش ئەم دنیا و ئەو دنیا پێكەوہ بۆ خۆت
مسۆگەر دەكەیت!

ئەمەر راستیكرد. سەفەرەكان بۆ بۆمباى يەك لەدواى يەك درۆژەیان كیشا، ئىدى
ئەو دەرەدەرە ئەمام كە لەگەڵ قریژ و پیسی مت بم، بەو لالییەش ئەمامەوہ كە بە
ناماژى مەعوونان و قرەقرتى مریشكان قسە بكەم، بەلكو بە جلۆبەرگ و شەپقەى
ئەو رۆپاییەوہ سواری ئۆتۆمبیلە نایابەكەم دەبووم و سەرپر و چیشت لیئەر و سندوقینك
كە هەموو كەرەسەىەكى چیشتلیئەنانى تیدا بوو، لەگەڵ خۆم دەبرد، تا بە درۆژایى
سەفەرە هەفتەییەكەم هیلکەى كولاو نەخۆم. زمام سەرەرای ئارامى و كوردی و فارسى
و رووسى، بەو زمانانەش كەوتەگۆ كە لە نیوان بەغدا و بۆمباى بە عەرەبى و هیندى
و ئینگلیزى قسەیان پێدەكرا.

لە دەریادا مەن بازرگانىكى دیار بووم، لە بەغداش ناوى خۆم نا (شلۆمۆ كوردە) و
بە سووریوونە كوردانەكەم وام لە خەلكى كرد، كە بەم ناوہە بانگم بكەن و بۆ خۆشم
كردم بە هیتا و نیشانەىەك و بە نۆبانگى باشە برەوم پێدا. پەیمان شكینییەكم نەكرد
و گرییش لە كەس نەكرد، بە چاكەكردن مامەلەم لەگەڵ خەلكیدا دەكرد، سوودم لە
لیبۆردەبى بازرگانانى یەهوودى بەغداى و لیئەشەویدى و ئارامى و زیرەكى
بازرگانانى ئێران وەرگرت. بەخیرایى دەولەمەند بووم و بەخیرایش ناوم بازارى داگیر
كرد. پێكەنین بۆ سەر لیئوم گەراپەوہ، هەر وەك چۆن وا ئیستای پێدەكەم. ئەى بۆچى
پێنەكەم، ئەو تا مافى هەموو خاوەن مافیتكم داوہتەوہ، ئەمەر دوو ئەوہندە و زیاتریش
خەشلى دەست كەوتوہتەوہ، خەونى سەلمانى كۆرە گەرەم هیتاوتە دى و بەرەو ئەودىو

دهرياکام ناردووه و گه‌یشتووه ته نهمه‌ریکا، نهمیستا خاوه‌ن سامان و خاوه‌ن شاره‌زایه و پشتی پیده‌به‌ستم و ناومیدم ناکات. دواي سه‌فه‌رکردنی سه‌لمان، سه‌یونم هیتایه نیر بازاره‌وه، فیر ده‌ییت و یارمه‌تیم ده‌دات. یه‌هوودا ده‌ریام له‌ بۆمبای به‌ بریکاری خۆم دامه‌زراند، خانویه‌کم له‌ خان ده‌لله به‌ یه‌کینکی باشر گۆری و جۆره که‌لوپه‌لیکم بۆی هه‌لبژارد، که‌ نارامی به‌خش بیست، فه‌رش و قالی ئیرانیم تیدا راخست، تابلۆی ناویشانی سه‌ر نووسینگه‌که‌م گۆری و (شلۆمۆ کورده) به‌ پیتی زیرین تیدا ده‌ده‌وشایه‌وه، به‌لێ شلۆمۆ کورده نه‌ک که‌تانی! له‌سه‌ر سه‌رسه‌ختیه‌ کوردانه‌که‌م سوور بووم. به‌ گۆری شانازی کردن به‌ (کورد بوون)وه، نه‌ک به‌ گۆری ده‌ربه‌ده‌ر و په‌ناهندیه‌ک، گۆری هه‌ژاری و زه‌لیلی و هه‌موو خه‌سیتیکي داگیرکاری.

شلۆمۆ کورده! به‌م ناوه‌وه خه‌لکی ناویان ده‌برد و به‌ سه‌رسامیه‌وه ناماژه‌یان بۆ ده‌کرد، چونکه له‌ هه‌ندیک شتدا بووبوو به‌ خاوه‌نی هیمما و سروشتیک، هه‌ولیان ده‌دا وه‌ک نمونه و پێشه‌نگیک لاسایی بکه‌نه‌وه. تینکۆشان و سووربوون و سه‌رکه‌وتنم و ناوبانگی باش و ده‌ست پاکی و ئابروومه‌ندی هه‌موو نه‌مانه وه‌ک خه‌رمانه‌یه‌ک ده‌وری (کورده)یان دا و نه‌و چه‌مکه سووک و خراپانه‌ی که له‌ ناوه‌زی خه‌لکیدا ده‌ریاره‌ی کورد که‌لکه بووبوون، سه‌پانه‌وه، نه‌و تۆز و گه‌ردی ناوه‌قی و هه‌لبه‌ستراوانه له‌ که‌سیتی کورد هه‌لوه‌رین.

نایا هۆی سووربوون و پێداگریه‌که‌مت زانی؟ به‌لێ. گۆیه‌ک که له‌ سه‌بلاخ هه‌ستمان پیتی نه‌کرد، له‌ گه‌ره‌کینکی پیس و قیزه‌ونی ناواره‌کان له‌ به‌غدا له‌دایک بوو و له‌ ناوده‌ستخانه‌کانی سه‌ریازگه‌ی ئینگلیزه‌کان و خزمه‌تکاری مالان، گه‌شه‌ی کرد...، به‌و وشانه‌ ناودرا که له‌ هه‌موو شویتیک ده‌مانبێست "کورده خزمه‌تکاره‌کان". ئیمه که‌سانیک بووین پۆشاکي هه‌بوویمان له‌به‌ریبوو، تا به‌ده‌ستی جه‌نگي نه‌گریس و نجیر و نجیر بوو. که‌واته نه‌یینی نهم جه‌خت کردنه‌ت له‌سه‌ر (شلۆمۆ کورده) بیینی که به‌ پیتی زیرینی ده‌ده‌وشاوه له‌سه‌ر ده‌رگای نووسینگه‌که له‌ خان ده‌لله نووسراوه؟

بینیت له‌به‌رچییه؟!

به‌غدا، سه‌ره‌تای حوزه‌یرانی

۱۹۴۱

... سه‌کینه ده‌گری. نه‌و گیانه بی‌ گونا‌هانه ده‌لاییتیه‌وه که ده‌چوون، هه‌ش به‌سهرم بۆ نه‌و خوینه پاکانه‌ی که رژان! مالتی کاوالم بۆ پیره‌می‌رد و ئافره‌ت و منداڵ، داخی گرام بۆ تو نه‌سهر، هو دایکی منداڵان.

دلی خۆراگر لاواز بوو، به‌رده ره‌قه‌که نه‌رم بوو، دار خورما به‌رزه‌که چه‌مایه‌وه، وینه‌ی بیره‌وه‌ریگه‌لێک تارماییه، هه‌ندیکیان تێکه‌لتی روح بوون، نه‌وه دووباره بوونه‌وه‌ی ژیانیکه، که رابردوو پێچاییتیه‌وه، به‌لام وا نیستا زیندوو ده‌بیته‌وه و له‌ ناینده‌شدا هه‌ر زیندوو ده‌بیته‌وه و هه‌لیده‌گرین. له‌ پاشا تا ناوگۆڕ له‌گه‌لماندایه.

کۆست که‌وتنی یه‌که‌م و دووهم له‌ حوزه‌یراندا، کۆست که‌وتنی یه‌هوودی به‌غدا له‌ دوو رۆژی جه‌ژندا، کۆست که‌وتنی مه‌ولا به‌سه‌دان قوریانی. کۆست که‌وتنه‌که‌ی من، دوو نه‌وه‌نده، سی نه‌وه‌نده، چوار نه‌وه‌نده و بی‌ پسانه‌وه له‌ هه‌موو ژیا‌مدا تا به‌ نیستا ده‌گات. گه‌رانه‌وه بۆ چرکه‌ساته‌کانی ته‌مه‌ن تا ده‌گاته ساته شوومه‌که. ژیانیکه له‌ توانای دلێکی لاوازا نییه به‌رگه‌ی بگرت. نایا نیستا دووباره بگه‌رپیمه‌وه تا به‌ ده‌نگ و ره‌نگه‌وه جاریکی دی تییدا بژیمه‌وه، ئینجا دوا هه‌ناسه بده‌م و نه‌و کۆست که‌وتنه‌یه‌ له‌ گه‌ل خۆمدا بۆ دوا نارامگا و بۆ لای خودا بیه‌م؟! نایا بگه‌رپیمه‌وه تا نه‌سهر هارشان‌ی لێدانه‌کانی دلم زیندوو بکه‌مه‌وه. بۆ نه‌و چرکه‌ساتی جیاکه‌ره‌وه‌یه‌ی نیتوان خۆم و نه‌و چرکه‌ساته‌ی که هه‌ناسه‌ی تییدا کپ بووه‌وه و هه‌موو شته‌کان مردن و ناشتم. دلنیا‌م من

دەگەپتمەو و لە گەڤ نەم پیریه له گۆردا دەینیتزم، من و ئەو ناگەپینەو، لێی
دەردەچین؟

نەخیر، بەزەییەك، بەزەییەت بیتەو، تۆ ئەو خودایەیی كە تۆی هەلبژارد، تۆی
(شلۆمۆكۆردە)، ئەوێی لە بەردەمدا راکشارە تۆبەلێكی لەنیوچوو و وشكەووبوی
پیتست و ئیتسكە. تۆیەك بە درێژایی سەد ساڵ رووبەرووی ئاستەنگ و مەترسی
بوویتەو، نایا لە كاتی یەكلاكەرەویدا بەبێ مەرج خۆ بەدەستەو دەدەیت؟ نا... ئەمە
خالی بەهێزی مرۆڤینیتە، خالی لاوازیتە بەرانبەر چارەنۆسە زۆردارەكە. خۆشەویستی
و وفاداریت، خەمت بۆ ئەو كە سەرەرای تێپەرپوونی چوار دەیه و زیاترە هیشا كال
نەبووتەو. ئیدی دلت بەرگەیی نەم كۆستە نەفرینە ناگریت و تۆش ئیدی نای گێریتەو
و منیش بەر بای گۆتچكەتی نادەمەو، با لینگەپین رژۆگاری گێرەرەوێی شایەدحالی بە
بێدەنگی و كێشەو بیگێریتەو، چونكە ئەو لە من و تۆ باشتەر ناگای لە وردەكاری
رووداوەكانە. لە بەیانیهی كی یەكەم رژۆانی جەژندا، لە سەرەتای مانگی حوزەیرانی ئەو
سالە شوومەدا، لە گرێسالەكانی سەدەیی بیستەمدا، لە دەفری دنیا خوێنی جوولەكە
رژا، لینگەپێی با بە بێدەنگی بیگێریتەو و گۆیی خۆت بەو شانە كەر مەكە، چونكە
چیرۆكەكەت لە گەڤ هەناسەكانتدا هەلمژێو و فرمیتسكەكانت لە نامیزیان گرتووە،
چونكە لە ژبانی خۆتدا بۆ دوویم جارە كاویژی دەكەیتەو، ئینجا كاتی ئەسمەر لە گەڤ
كۆمەلێك لەوانەیی مەرگی زۆردار پەلاماری دان، ئیدی فرمیتسك چكی كرد و جاریكی
تر هەلنەقولاپەو. ئەوانە لەپەڕی خەو بینین و بەهاری نومیئیدا بوون و ئەوانیش وەك
خەلكی تر ژبانیان لە ماله (ناسوودەكان)ی خۆیاندا بەسەر دەبرد... و دانیشتبوون،
ئینجا لە نكاو لە جەژندا مردن.

ئەو رژۆگاری گێرەرەو و شایەدحالی چیرۆكەكە قسە بكە. بە ئەمانەتە
بیتگەرەكەت لە هەر درۆ و بیرچوونەوێكی مرۆڤ، یان لە شیتواندن و بە هەلەدا
چوونێك بیگێرەرەو.

هۆ رژۆگار، نایا بەبێ دەنگی و ئەمانەتەرە دیگێریتەو؟! دە تۆش هۆ تەمەن سەد
سالە، لەسەر خۆبە، ئەوەت بەسە نزیکەیی نیو سەدە لە گەڤ كۆستەكانی ئەسمەردا

ژیايت، دلّی خۆت قایم بکه و له نیو دار و پهردوی رابردودا قاره مانیتهیه کانی خۆت و شانازییه کانی خۆت له کۆگانییدا بیر بیهتهوه، نهوانه سییهرن و بهردهوام له خۆتی ده کهیت، به لکو نهوانه له شوینی خۆیاندایا رووناکییه کن و هیژیکن، مشوورخۆرییه کی روحن و دهرهوشینهوه و جهستهیهک تیکیان ناشکینیت، ههرچهنده پیری شه کهتی بکات. نهمانه بیتهوه یادی خۆت و با رۆژگار چیرۆکه که بگهریتتهوه.

بۆنی دووکه لیک ناسمانی به غدا ده خنکینیت.

له ئیواره ی جهژندا، له نیو جووله که کانی به غدا چه چپیک چون ناگر بلاوبوه تهوه. مانگیك تیهپری و دنیا ههر به ترس ناوس بوو. هیتلهر پیشپهوی ده کات و له به غدا هه ره شهیهک له نارادایه "نا بیته جووله کهیهک له سه ره زهوی بمینیت!" و وه که به رخ له ژیر پیتی قارهمانی سه رکه وتوو هیتلهر، سه ره ده بردرین! له مالی خیزانه ئاواره و له ریشه هه لکیشراوه کهوه له کهرا ده دهنگی بۆمبا ده بیسترا، که به روونی دیار بوو له فرۆکهیه کی به ریتانیاره فری ده درایه نیو دیجله وه. له گه ل دهنگی ته قینه وه که دا ترسیکی کپ کرا و مت بسو راده چهنی و چپه چپ و دهنگۆی لینه که وته وه. شلۆمۆ زه ره ده خه نهیهک بۆ نه سه ره ده کات و ده لیت:

— سابلاخ له به غدا دووباره ده بیته وه؟ ئینگلیز چۆلی ده کهن و به نازی ده لێن

فه رموو؟!

ئه و دووره! نه مه قهت روونادات و تا دیجله له بری ئا و خۆینی پیتا بروت.

ئیواره ی جهژن هه رچهنده ترس و گومان هه بوون، ته نگه ره که که میك ره وییه وه. نازییه کان هه لاتن و ئینگلیزه کان شوینه کانی خۆیان گرتوه، شلۆمۆ دووباره به نه سه ره ده لیت:

— نه سه ره پیمنه وتیت؟ شهوی جهژن ته نانهت گه ر ناسمان گولله و ناگری

بیاراندایه، من دهستم له (ته واو کردنی وێر ده خۆیندن) هه لته ده گرت، به لام رووی نه دا، هاوکات له گه ل جهژندا په رجوی خودا هات و دۆخه که ی هتور کردوه.

پیاوی نایینی مهردخای حای کورده زیوانی مهزارگای (ناحوم) پیغه مبهه له
 نه لقوش له هه ره سهرووی باکووری عیراق، نیواری جهژن له دیاردهیه کی سهیر سهیری
 سوپما و هه رچه ندی کرد، بۆی لیک نه درایه وه. مهردخای چراکانی ریکخست و نار و
 زهیتی تیکردن، به هه مان شیوه کتیبی ویره کانی تایهت به جهژن له سهیر ریمله
 دریزه کان دانا. وه که هه میشه چاوکی پیندا گیرانه وه، نینجا هه موویانی له پای روحی
 پاکی پیغه مبهه داگیرساند و ویردی جهژنی خویتند. دواي نه مه دواي لیخوشبوونی له
 پیغه مبهه کرد، نینجا دهستی به رازاندنه وهی مهزارگه که کرد. دواي چهند خوله کیک
 مهردخای حای گه رایه وه لای چراکان و ریملهی کتیبی ویره کان، یینی هه هه موویان
 کوژاونه ته وه. راسته نارامگای پیغه مبهه نه لقوش له سهیر چایه کی دیواراسا و
 سهیر که شه، کهش و هه واش له گهژ نه وهی ناخر و نۆخری به هاره، به لام هیشتا سارده. له
 ده ره هه هیچ نیشانهیه کی هه لکردنی با نه بوو، زیوانی نارامگا که ته ماشایه کی
 په غه ره کانی مهزارگه کی کرد و یینی په غه ره یه که نیوه کراویه. چوو دای خست و
 له بهر خۆوه وه وریکی کرد و دلی پر له ترس بوو "نه یی ناحوم پیغه مبهه، بم به خشه،
 که هیشتم بای سارد بگاته چراکانت و بیانکوژیتته وه". مهردخای حای دووباره
 چراکانی پیکرده وه و له نزیکیا نه وه له سهیر فهرشیکی نیوانی به رانه بهر گۆری پیغه مبهه،
 که به مه خمه ل و ناویشم داپۆشرا بوو، هه لاژیا. دواي چهند چرکه یه که مهردخای ناویری
 له چرا و ریملهی کتیبی ویره کان دایه وه، ناوهزی پیاوه که له نیو کاسه ی سهیری بهرداسا
 وهستا. گیلانه و به ترسیکی نادیاره وه رووانییه نیو مهزارگه که. له مه بهر رووینه داوه
 چرایه که کوژا بیتته وه، نیدی چۆن هه موو چراکانی مهزارگه که پیکه وه ده کوژیتته وه،
 به تاییه تیش دووجار له شهوی جهژندا؟ نه یی ناحوم پیغه مبهه، نایا تو له من تو وپهیت؟
 نه یی نه لقوشی، ناخو به رانه بهرت هه له یه کم کردوه؟ رهنگه بیرم چوو بیت خۆم بسمیل
 بکه م، رهنگه مرۆقیتیکی پیس بم و به که لکی خزمه تکردنی تو نه ییم نه یی پیغه مبهه
 خودا؟!

هه ر نیستا! هه ر نیستا خۆم پاک ده که مه وه، خۆم به ناوی گهرم و سابوون ده شۆم!
 هه ر له تهوقی سهرمه وه تا بن پییه کامم ده شۆم، هه رچه ند له گهژ تیپه ربوونی شه مه دا

من نهوم کردووه، بهلام جهژن كهوته نيئو تيپه ربووني شه مموه. تۆ بليت هه لهم
 كرديت؟ نا... نا... له كاتيكدا من له شوينيكي پيرۆزي وادا كار ده كمم گهره كه خۆم
 پاك رابگرم. نهى پيغه مبهري خودا، نهى ناحوم نه لقوشي، وا ده سته جي ديم! بۆ جاري
 سيهم مهردخاي چراكاني نارامگا كهى پيكره، ريشه به فرين و سپيه كهى ئاوى
 لينده چۆرا و بۆنى عهنبهري لينه لدهستا، دايجرساندن و چاره پيى كرد... دلنيا به، نهوه
 هه موو چراكان وهك جاران به نارامى ده نايستين. دووباره به ته نيشته گۆري
 پيغه مبهره كهوه راكشا. ئينجا دواي چهند چركه يهك بۆى دهركهوت كه دهبيت چاويك به
 چرا و ريحله كاندا بگيترت، تا دلنيا بيت. كه نيگاي كهوته سهريان له شوين خۆى
 وشك بوو، ته زووى ترستكي گوماناي جهستهى هينايه له رزين. هه موو چراكان به
 گهشى ده نايسان، بهلام رهنگى ئاو و زهسته كهى ناويان بوو بوو به رهنگينيكي سوور
 ههروهك خوينيكي تهواو...، ههردوو چاوى مهردخاي حاي په رينه پشت سهري،
 نه شكهوتى ده مى كرايه وه و به لاي راستدا چهوته وه بوو، زمانى له قوراييكي قوولتى
 سه ساميدا گير بوو. له كاسهى سهريدا گهرداييكي شيتانه ههستا و بيركردهوى
 پچراند و به هه موو لايه كدا په رت بوو. له پير پير مهردخاي حاي توانى گريى زمانى
 بكاتهوه و بيته گۆ و له نيئو گهرداوى نهو شيتييهدا كهوته وه ور "خوين و له ناو
 چراكاني ناحوم پيغه مبهري! ناي مهردخاي تيدا چوويت! به پيرۆزي پيرۆزان
 تيدا چوويت!"، پاشان نوقى نيئو بى ناگايى و له سهرخۆ چوونى قوول بوو، نيدى
 نهوهى په يوهندى به چاوانى و زمانى و ئاوه زيبه وه هه بوو، شوين نهو له سهرخۆ چوونهى
 كهوتن، لى پير مهردخاي حاي شته كانى ده بيسست و دهى بينين و ههستى پيئه كردن،
 بهلام جييه كهى خۆى به ته نيشته نارامگا كهوه جيئه هيشته بوو، پيريكي ديكهى به سام و
 شكۆ و سهنگين له پير بهرانبهر مهردخاي حاي دهركهوت...، زيتوانى نارامگا كه زانى كه
 ناحوم پيغه مبهري له ناسمانه وه نهو مهودايهى بريوه و بۆ لاي نهو هاتووه. نهو رووخسار و
 سيمايهى ده ناسى، چونكه پيشتر لهو ساتانهى كه خهلكى بى ناگان هاتووته خهونى
 زيتوانه كهى. بري جار دهستى به ريش و سهري زيتوانه كهيدا هيناه و وه ناگا هاتووته وه و
 بينيويى هه رچى نازارى پيريتى ههيه، له جهستهى نه ماوه و ته ندروستيه كى واى

پیداوه مه گهر له رۆژانی هه‌ره‌تی لاویتی تهن‌دروستی وای به خۆیه‌وه بینیبیت. نه‌میستا پیغه‌مبه‌ری خودا له ساته‌وه‌ختی تووره‌یی و پرگوماندا بۆ لای دیت و زیوانیش هه‌ول ده‌دات، تا له خزمه‌ت که‌سینکدا که له به‌هه‌شته‌کانی خوداوه بۆ لای هاتوه، ره‌شه‌بای شیتیبه‌که‌ی کپ بکاته‌وه. بۆ سووده! له‌رزیک هه‌موو جه‌سته‌ی گرت‌وه، نه‌وه‌نده‌ی نه‌برد ماسوولکه به‌سته‌زمانه‌که‌ی نیتو زاره کراوه‌که‌ی ره‌ق کرد. خۆینه‌که هیتشتا له‌ناو چرا و که‌مۆله‌کاندايه و مه‌ردخای حای ئاماژه‌ی بۆ ده‌کات، هه‌ردوو ریزه‌دانه‌کانی به‌ریتمی یه‌ک له‌دوای یه‌ک شیتانه‌چیه‌چیه‌ ده‌که‌ن و ناتوانیت کۆنترۆلیان بکات. له‌کۆتاییدا پیره‌ی تۆقیو و له‌سه‌رخۆ و زمانی له‌چنگی تیکنالا‌نی ترس و واقورپان رزگار ده‌کات و به‌ده‌نگه‌لینک که مه‌ودایه‌کی دوور له‌یه‌کتریان جیا ده‌کاته‌وه، ده‌لیت:

— هۆ ناحوم پیغه‌مبه‌ر، به‌قوربانتم، نایا که‌مه‌ترخه‌مییه‌کم به‌رانبه‌رت کردوه؟
ناخۆ گونا‌هیتکم کردوه، تا رۆنه‌بینگه‌رده‌که‌بیتته‌نهم خۆینه؟

نه‌مه‌ی وت و چاره‌پێی بریارێک بوو له‌ناحوم پیغه‌مبه‌ره‌وه! دُنیا بوو که تیدا‌چوونی یان رزگار بوونی به‌م بریاره‌وه به‌نده...

ساتیک له‌بێده‌نگی تێپه‌ری، پیغه‌مبه‌ری خودا غه‌مگین بوو، مه‌ردخای حای بۆ نه‌وه‌ی دُنیا بیت، چاره‌کانی هه‌لگه‌لۆفی. بی‌نی ناحوم پیغه‌مبه‌ر ده‌گری. پیری زیوان که‌وته‌نیتو زۆر بلێیی و شیتبوونیکی دیکه‌وه، ناحوم پیغه‌مبه‌ر ده‌گری! نه‌لقووشی راستگۆ و نیتشه‌جیتی به‌هه‌شت عه‌سه‌ر ده‌ریژیت؟! ئاسمانه‌کان ده‌پیت و به‌خه‌مباری بۆ لای نهم دیت؟! خۆین له‌ناو چراکانی و که‌مۆله‌کانیدا‌يه و به‌خۆین ده‌نایسین و نارامگا‌که‌روونا‌که‌ده‌که‌نه‌وه! به‌خۆین نه‌که‌به‌رۆن، رووناکی ده‌که‌نه‌وه!؟

— هۆ گه‌وره و سه‌روه‌رم، به‌قوربانتم! ئاوه‌زم له‌وه‌ی رووده‌دات کۆل بووه. ئاخ‌ر ریی تیده‌چیت، که پیغه‌مبه‌ری خودا بگری و رۆنیش له‌نیتو چراکاندا بپیتته‌خۆین؟

پیرمه‌ردخای حای له‌بۆ ناگایه‌که‌یدا، ناحوم نه‌لقووشی سه‌روه‌ری دی، به‌کۆل ده‌گریا، گوێی له‌ده‌نگه‌غهمگینه‌که‌ی بوو، که له‌قوولایی زینده‌خه‌ونه‌که‌یدا ده‌نگی ده‌دایه‌وه.

— هه‌موو پیتغه‌مبه‌ران و راست‌گۆیان خه‌مبارن و بۆ نه‌وه ده‌گرین، که خودای من و
تۆ به‌سهر یه‌هوودی شاری به‌غدایدا هیتاوه.

مه‌ردخای به‌په‌رۆش و ترسیکی زاله‌وه پرسى:

— که‌واته نهم خویته نه‌وه‌یه؟ نه‌ی گه‌وره و سه‌روه‌رم، نایا که‌سوکاره‌کاغان له
به‌غدا به‌م خویته ده‌کوژرین؟

پیتغه‌مبه‌ره‌که به‌ده‌نگیکی گریانای و خنکاره‌وه، به‌چارى پسر له‌فرمی‌سکه‌وه
فه‌رمانى پیتدا:

— نه‌ی زیوانى ته‌مه‌کدارم، رووت وه‌رسوو‌پیتنه، نه‌ی مه‌ردخای، به‌ره‌و به‌غدا به‌روانه.

زیوانه‌که نیگای ناراسته‌ی به‌ره‌و لای به‌غدا کرد و وتى:

— گه‌وره و سه‌روه‌رم، نه‌وه وام کرد!

پیتغه‌مبه‌ره‌که وتى:

— ته‌میستا هه‌ردوو چاوت توانایان به‌سهر هه‌موو دووریه‌کاندا ده‌شکیت و

به‌غدا لى نزیك ده‌پیتته‌وه و به‌جۆرتك ده‌پینیت وه‌ك نه‌وه‌ی له‌نیو له‌په‌كانت بیت.

مه‌ردخای نه‌وه‌ی له‌به‌غدا رووده‌ات، ده‌پینیت، ده‌ته‌ماشا بکه!

— نه‌ی سه‌روه‌رم، من وا ته‌ماشا ده‌که‌م!

— مه‌ردخای حای، چى ده‌پینیت؟

— نافه‌وت و پیاوان و پیره‌مێردان و منداڵان ده‌بینم چه‌شنى می‌گه‌ل سه‌رده‌به‌رین،

مالان ده‌بینم تالان ده‌کرین و دوکانه‌کان گسکیان لیده‌دری و له‌که‌لوپه‌ل به‌تالان

ده‌کرینه‌وه و نامووس هه‌تک ده‌کریت و خوین وه‌ك رووبار ری ده‌کات، رووته‌له و چه‌وره

به‌خه‌نجهر و شمشیری هه‌لکێشراو و خوتناویسه‌وه له‌سه‌ر لاشه‌ی قوربانیاں به‌

شادمانیه‌وه هه‌لده‌په‌رن.

ناحوم پیتغه‌مبه‌ر وتى:

— نا ته‌مه‌یه له‌دوو رۆژى جه‌ژندا له‌به‌غدا له‌که‌سوکاری تيمه رووده‌ات.

زیوانى نارامگا که هارارى کرد و پارایه‌وه:

- كهواته با گهوره و سهروه رم له گهل يارانی خوی داوای بهزه ییهك له خودای خویان
بۆ ئهم دامار و بى تاوانانه بکهن، به لکو بهزه یی پیناندا بیتهوه و ئهم به لایه یان له سه ر
لا بیات.

پیغه مبه ره كه به دهنگیكى تینكشكاو، به لام یه كلاكه ره وه وتی:
- ئه ی مه ردخای، بى سووده! داوای بهزه ییمان كرد و پارینه وه، فه رمانی خودا
جیبه جیكراوه و فه رمانی خودای گهوره گه رانه وه ی بۆ نییه.
مه ردخای حای به ترسه وه پرسی:

- ئه ی گهوره و سهروه رم، ئایا جووله كه ی به غذا قه لآچۆ ده كرتین؟
- وهك پیم وتیت به درێژایی دوو رۆژی جهژن خوینیان ده رژی، پاشان كه سوکاری
من و تۆ ژن و پیاویكى خوداناس و له خودا ترس ده كه نه قوربانی، ئه ی بجیره
وه فاداره كم، بڕوانه!

پیرمه ردخای حای ته ماشای كرد، پیره میردیكى به غدایی ریش چه رموری بینى
له سه ر كورسییهك دانیشتوه و خه ريكی خوینده وه ی سروده كانی داوده، له ناكار
گیزه ی گولله یهك ناوازه به ریتم و خۆشه كه ی بری، ئینجا بلیسه ی ناگر و ته قینه وه یهك،
دوا به دواى ئه مهش ریچكه ی خوینیك له نیوچه وانىكى چرچ و لۆچه وه ریچكه
ده به ستیت، تا ده گاته سه ر كتیبی سروده كان و به خیرایی ده بیته گۆمیلکه یه کی
سوور و سه ری پیره ی جووله كه ی به غدایی به سه ر لاپه ره ی كتیبی سروده كه یدا لار
ده بیته وه و ریشی نوقمی نیو گۆمه خوینه كه ده بیته.

پیغه مبه ری ئه لقووشی به مه ردخای حای زیوانی نارامگه كه ی، كه نوقمی نیو خه م
و بى ناگایی و شیتی بووبوو، ده لیت:

- ئه ی مه ردخای حای، دووباره بڕوانه!

ئه میش به گوپی كرد، ژنیكى به سالآچوری بینى، كه خۆی به عه بایه کی رهش
پیچابووه و تیرناسا شه قام ده بریت، وهك شیت به راست و چه پدا ئارده داته وه، تۆقیو و
شله ژار، به هاواره هه ندیک شت ده لیت و ده گاته گوپیچكه ی ئهم و لیى تیناگات، ژنه
له رووی خۆی ده دات و ده ی پنیته وه، له ناكار كۆمه لیک ده وری ده دن، كۆمه له خه لکیك

چه قۆ و خه نجهر و شمشير هه لده کيشن، کۆمه له خه لکتيکی هه لچووی دیکه دروشم ده لینهوه، کۆمه له خه لکه که هاوار ده کهن و ژنهش هاوار ده کات. کۆمه له که ژنه تهوق ده کهن، ئینجا به چه قۆ دای ده بیژن، ژنه که له نارهندی شه قامه که ده که ویته و نوقمی ده ریای خوینی خۆی ده بیته.

نه لقوش، دیسان نارامگا که، مه ردخای حای له سه فهری ترس و تو قین... له سه فهری به خوین رهنگ بوو ده گه پرتیهوه، هه رچه نه چیا به رزه که سارده، به لام نهم نارهق ده کات، هه ناسه بر کینه تی... ناحوم نه لقوشی به رانه بریتی و پییده لیت:

— نهم دوو خوا به رسته، پیره میترده چاکه که و ژنه چاکه خوازه که کۆتایی به کاروانی قوربانیا نیی یه هوودی به غدا دینن، به روحی خۆیان قوربانی به قه سا بخانه گه وره که ده دن.

مه ردخای حای هاته وه سه ر خۆی. جهسته ی عاره قه ی لیته چۆریت... له ترسان هه لده له رزیت. له سیمایدا غه میکی زه به للاحی دیواسا دیار بوو، چرا کانش دووباره کۆژانه وه، له جیاتی رۆن و ئار خوینیان تیده یه، لی کاره ساته که له وه گه وره تر بوو وه ک بیری لیته کرده وه. نه وێک به م جهسته سیسه مه رۆیه یه وه، پیتیل کراو له ژیر قورسای سانه کان رزگاری ده بیته، له مهش پتر پیره ی زیوان به ره و پله ی سه ره ور و گه وره که ی هه لده کشیت، نه وه تا نه وه ی نهم ده یزانیته هیتشتا جووله که کانی به غدا نایزانن، به ر له وه ی نه وان بۆ خۆیان بگرین، نهم بۆیان ده گری. پیر مه ردخای به دهم ته رکردنی ریشه چه رموه که یه وه به رووندکی رووناکی مرواری ناسا وه، وتی "نیوان من و به غدا سه دان فه رسه خه، هه ره ها نیوان من و به غدا فه رمانیکی بیگومانی خودایه." سه رباری نه مه ئاواتی ده خواست بیته به بالنده یه ک و دووری به کان بیته چیتته وه و له چاو ترووکانیکدا بگاته به غدا و به ده وری نه و مالانه دا بسوورپیتته وه که نه گبه تی له ده رگایان ده دات، به زمانی نه و چاره نوسه ی به رپویه بانگیان بکات "له گۆماوی خوین هه لین، وریای قه سا بخانه گه وره که بن!"، به لام ناخۆ ده بیته به ره نگاری ویستی خودای خۆی بیته وه، ناخ داوای به زه یی پیغه مبه ران و پیوا چا کانش دادیکی نه دا؟! وه ک گله یی کردنی که هاواری برده به ر گۆری پیغه مبه ره که ی "نه ی گه وره و سه ره ور، بۆچی

به‌زانی نی ئه نادیاره شووم و پر مه‌ترسییه سزام ده‌دیت؟!". پیره‌ی مجبوری پیغه‌مبه‌ر نه‌لقوشی ناراتی به‌وه خواست، که پیش که‌میتک ده‌ی ترساند و لیتی ده‌ترسا. له‌پر مه‌رگی خۆی هاته به‌رچاوی، هۆگر و دۆستانه و نه‌رم و نیان، ده‌یه‌وێت ده‌ست بخاته سه‌ر شانی و له‌گه‌ڵیدا به‌ره‌و پینچ و قوولایی نادیار ب‌روات.

له‌و ساته‌دا چنگی ئه‌و ترسه‌ی چه‌ند رۆژنکی دووردریژر له‌ بینه‌ قاقای یه‌هودیه‌کانی به‌غدا گیر بووبوو، خار ده‌بیته‌وه و شوینی خۆی بۆ شه‌وی جه‌ژن و هاتنی خۆشی چۆل ده‌کات. ته‌نگه‌که‌ له‌ به‌غدا کۆتایی هات، یان خه‌ریک بوو کۆتایی بیست، جه‌ژنیش میوانیکه‌ خۆشی بۆ خه‌لکی دیتیت. له‌نیۆ جووله‌که‌کانی به‌غدادا که‌سیک نه‌بوو پیشبینی بکات، وه‌ک ناحوم نه‌لقوشی زێوان پیشبینی کردبوو، مه‌ردخای حای ته‌نها خۆی نه‌مه‌ی ده‌زانی. (باوکی سه‌لمان) شلۆمۆ که‌تانی کورده به‌ هه‌مان زمانێ ئارامیی مه‌ردخای حای ده‌دوا، لێ ئه‌وه‌ی مه‌ردخای حای ده‌ریاره‌ی پیشه‌وه‌ی خۆپیشاندانیک، که‌ به‌م زووانه‌ روو له‌ جووله‌که‌کانی به‌غدا ده‌کات و پیشه‌نگی‌شیان عیزارانیله‌ و خۆی بۆ دروینه‌کردنی روحتیکی زۆر و بێ گوناھ ناماده‌کردوه، ئه‌م لیتی بێ ناگا بوو. خه‌یالی شلۆمۆ ئاسوده‌ بوو، وه‌ک هه‌میشه‌ش خۆی تیک نه‌دابوو، رووداره به‌سه‌رچووه‌کانی سابلاخیش به‌لایه‌وه‌ مۆته‌که‌ی جارێ نه‌بوو، سالانی خێر و فه‌ره‌ به‌ دوا‌ی یه‌کدا هاتوه‌کان له‌ گۆریان نا و رۆیشتن و...، گه‌رانه‌وه‌یان بۆ نه‌بوو. شلۆمۆ برۆی وابوو که‌ کاره‌ساتیش سنوورنکی هه‌یه، ته‌نگه‌که‌ توند بوو، ئینجا ره‌ویه‌وه‌ ئێ لۆجیکیش به‌ به‌رده‌وامی سالانی ترس و نه‌گه‌یه‌تی قایل نابیت.

دوا‌ی نوێژی (تیپه‌ربوونی شه‌مه‌) و نوێژی جه‌ژنی زیاره‌ت له‌ که‌نیسه‌ (عه‌زرا داود) له‌ به‌تاوین، گه‌رایه‌وه‌. جه‌ژنی زیاره‌تیش جه‌ژنیکه‌ ده‌که‌وێته‌ دوا‌ی شه‌مه‌وه‌ و رۆژانیکێ پیمۆزن و دوا‌ی رۆژی (قودسی) دین. وه‌ک هه‌موو جارێک بۆ ئه‌سه‌ری دایکی منداڵان دیاری هه‌لگرت و بۆ خۆشی پیتوستی به‌ گۆرینی جله‌کانی نه‌بوو، جله‌ نایابه‌کانی شه‌مه‌ به‌ که‌لکی جه‌ژن دین. کات په‌له‌ی لێده‌کات، ئه‌م شه‌ر هه‌یج یه‌هودیه‌ک نانویت، به‌لکو له‌گه‌ڵ کۆمه‌ڵی خوداپه‌رستان تا به‌یانی شه‌هیداری ده‌که‌ن، پیکه‌وه یه‌ک ده‌گرن و نوێژ له‌ دوا‌ی نوێژ بۆ روحی مردووه‌کان ده‌که‌ن — به‌ کپنۆشه‌وه‌ مۆم

داده گیرسیت، تا ریځای بهرو به ههشت بۆ نهو روحانه رووناك بکه نهوه. شتی له زهینی شلۆمۆ کورده دابوو، ریتیمکی پیوژ و سازگار که له ژتی دلتیایی ددها و بۆنی شنه ی سوپاسگویی بۆ پهروه رین لی هه لده ستا "قه لا و جیی ته قه تیم، که رزگار یکردم، ههروهك چۆن بهر له من پیاوچا کانی رزگار کردوه، خستمی و دووباره له پاش که وتتم راستی کردم هوه، نه وه تا به چاکه یهك له دوا یه که کانی نوقمی ده کات. نه وه تا نه سهری دایکی مندا لاتم له گه لدا یه و شان به شانی من سوپاسی چاکه و فه ره کانی خودا ده کات، هه ر خودی نه سهر هۆیه که له هۆیه کانی و ریگه یه که له ریگه ناوازه کانی". هه موو شتیك ناماژه یه بۆ دلتیایی. لیسه، له به غدا دور له نه لقووشی سارد و سه رما، که خزا وه ته نه په ری باکووری شاخا رییه وه. له وی پیغه مبه ری نه لقووشی نه ینیه که ی به زیوانه وه فاداره که ی وت، له وی ته نه ها که سیك ده یزانییت و یه هودییه کانی به غدا نایزانن که روژی جه ژنی پیوژ چی لی شار دوونه ته وه.

شلۆمۆ که تانی له سه رخۆ شامی کرد و به نه سهری وت:

— من ده رۆم.

ده یزانی که نه سهر ده زانییت، بۆیه روونی نه کرده وه بۆ کوی ده چییت، به لام نه سهر

هه ر پرسی:

— بۆ مالی مه ئیر بیرسی بازرگان، بۆ ئیره له که راده ده رزیت؟

سینه ری خه مۆکییه کی چاوه روان نه کرا و نیشته سه ر رووخساری باوکی سه لمان و

وتی:

— به لکو بۆ ناو به غدا، بۆ لای برا (ده ریبه ده ره کان) م له مالی حاخام میخائیل...

نه سهر نیگایه کی پرسیار نامیزی کرد و نه م له سهری رویش:

— دوینی خوالیخۆشبوو حاخام ناحوم هاته خه وم و گلەیی لیکردم پیی وتم

"شلۆمۆ، که سوکاره که ت له بیر کرده وه!"

بیده نگ بوو، له گه ل نه وه ی جه ژن و شادی دیکه بوو، رووخساری پتر تال بوو...

نینجا له سه ر قسه کانی رویش:

— له شوه شومه كې سابلآخ هاته وه يادم، كه له ناوړه است رتگه كه له سهر
 فهرشي سپي به فركه كه وتبوو و شهلآلى خوښى خوږى بوو.

نه سهر به سوزوه نيگايه كې كرد، ټينجا له سهرخو و به بى دهنگى دهستى خسته
 سهر شانى، له سهرخويي ك پر له هه ست و بيركړنه ويه ك كه وشه تواناي پر كړنه وي
 نيه، نيدى له م بڼه نكييه دا دهستى به تاله ويه بوو له دهر پړنى خالى بووه، وتى:

— بار كى سلمان، ناگات له خو بيت، چونكه له م رږژانده نارامى و نه مان نيه.

نارامى و نامان نيه! هه موو نهو ژيانه له رابردو دا به سهر يان بر دبوو، نارامى
 تيدا نه بوو، لى د نيايه بڼ هه شونيك پړوات، رتگه يه ك ده گرتنه سهر كه "خوداى
 نارامى به خشى" له گه لدايه، ناگا له خو بونى مرږو به بى خودا چ سوډى هه يه؟!

دوعا خوازي ليكرد و چووه دهر وه. به غدا به تالا و والى جهژن وا خوى
 رازاندو هتوره، لوت ده توژي تته وه. نيدى بونى ناگرى بى دو كهل ناكه يت كه له
 هه موو گه رد يله كى هه وا بلاو بيته وه و بت خنكيت، هه چنده ره شيد عالي
 هه لاتبوو، به لام هه موو جيهان له رږژناوا و رږژه لات دړنده يه كترى ده كوشت.
 فړنه كاني گاز له راده به دهر هيله ي به جو له كى نه وړوپا ده كرد، سوپاي جو له كه پى
 په تى و برسى، هه موو سيته رتيكى مرږقانه يان لى سندر ابو وه، وهك ده يان وت گوايا
 مرږقش سيته رى خودا يه له سهر زه وي. به رهو سهر باز گه كاني نه شكه نجه ي نازيه كان
 دهر دړان و له ربه رى سقيلى و بڼه سه لاتيدا چاره وړانى قه لاچو كړنى خويان ده كرد. به لام
 به غدا خريكي جهژن بوو، شلومو كورده و زور له وانه ي له گه ليدا بوون به دليكي
 قايله سوپاسى خودا يان ده كرد، له نارامگاي ناحوم پيغه مبه ر له نه لقووشى دور
 پره ي پياوچاك مهربخاى دواى پيشينييه خه يالاويه كى ده چيته پان گهره و سهره رى
 و پيغه مبه رى خودا و بڼ كار ه ساتى بى ناگايى روودانى زور نريكي، ده گرى. شلومو
 كه تانى دواى رږشتنيكي خير و به رده وام گه يشته مالى حاخام ميخايل، كه له
 كوچه يه كى كه لاره ناسا و تاريك و له نيو هه ناوى گه ربه كتيكى كلول و ناختر او به
 گفتوگو، بوو و به دريژايى (شه قامى غازي) ده كشيته. كومه له كه له وي ته واو بوون و
 كه سيان كه نه بوو، كومه له هاور تبه كى رږژانى تير و پري و هه رته ته مه ن له

سابلاخی شوینی له دایک بوون. کومه له هارپیه کی بهش مهینهت و له ناوهخت سر سپی بوو، دواى نهوى هیچ چاره یه کیان بۆ خۆدزینهوه له مردن نهما، پینکوه بوون به (دهرهدهر) و (پهناهر). یه که یه که نامیزی لیدان و دانیشته. بیره وری تیکه لی پیروزی جهژن بوو، شادی بوو به خهم، خهمیکی له میژینه نینوکی له گوشتی تازه و ته ری جهژن گیر کرد، ئینجا نوژ و نزا دهستی پینکرد، له ههموو جیهک ههر نزا و پارانه بوو، ئه که ئاینیه کان به خوشنودیهوه جیهه جی ده کران. خودا له نهینیدا به لاین به بنده کانی خو ی ده دات. له قه ساجانه که شتیکی نه وتوی لی نه ما! لی ره، ناوی پیروز ده کریت و شکومه ند ده کریت، له وی له ناسمانه کانیدا هه دای تاوانیکی بچکوله ده کریت و ده چیه پال تاوانه کانی نه وروپای شارستانی مهن و کاره سات — جهژن به بی ناگایی و غافلانه ده ورات و شتیکی ده رباره ی خودی خویشی نازانیت، جگه له بیره میردیکی کوردی نارامی له نه لقووشی دور، که له لای خو یه وه له ناینده دا ژیا وله بهردهم خو یه وه رووخساری به دگوزار و که لبه ی به ده ره وه بوی ناشکرا کرد.

شه له هه ناوی رابردودا پیشه ری کرد، جوله که کانی به غداش هیشتا بیدار بوون و ههر خه ریکی ناوهینانی خودا بوو، نه وانه پیار و لار و بیره میرد بوون، به لام نافرتهان دلتیایان ده لوانده وه. رۆژی جهژن هه لات و نهینیه داپوشراوه که ورده ورده خو ی بۆ قوربانیه کانی ناشکرا کرد.

به رای دلتیه خوینی گهرم و لینج و سور له نزیک (بابولشیخ) رژایه سر قیریکی رهش و سیلاوی به ست. یه که م روح ده رچوو، دیمه نی خوینه که به رچاوی درنده تیکشکینه ره که ی گرت، بۆنی خوین لووتی بکوژانی پر کرد، شله مرۆیه که هه زی بزواند و له م رۆژده به خوینی مرۆ جهژنیک ساز ده کهن و به سوپاسگوزاریه وه له ری خودای خویندا خیر و به رات ده کهن، لی خودا هیشتا فوو به روحی نه و کومه له خه لکه گرده وه بووه دا ده کات، ئاره زوویان ده خاته سر رشتنی خوینی نه وانه ی که گه وه یی نه و له سر زاریانه. له و به رزاییه ی خو یه وه ده پروانی و ده یوت "نه ی گه له که م بویه هه لم بژاردیت، تا به ریت و سه ریازه بکوژه کانم بژین!"

كهڙاوه ڪه ڀان به ريڱهي نه خشه ٻڙ ڪيڻشراوى خودادا رڙيشت! سهرڀڻ! ڪاول بڪه!
 تالان بڪه! بدزه! پاڪيزه ڪان هه ٽڪ بڪه! نافره تاني به نار (گهله ڪم) ڦيڙه ڀان گهيشته
 ناسماني به غذا و چون لافاوى روبر بلار بوهوه. شلومڙ و ڪومهلئ له هارڀڻياني
 زمانيان له ناوهيڻاني خودادا شلوڪوت دهيتت، ٽينجا له بهرهبه ياندا له نه نجامي شهو
 بيداري شه ڪهت ده بن و خهوه ده ڀان باتهوه، تا تواناي خويان ٻڙ شهوي دوهومي جهڙن
 نوي بڪهنهوه و گهوره ڀي خودا دوهوباره بڪهنهوه، ڪه چي به دهنگي تهقه وه ناگاهاتن،
 نه سمهرش له ڪه ڀاده ٻي نهوهي گوئي له تهقه ييت بيدار بوهوه. هيشتا هه واله ڪه
 نه گهيشتهبو، نه راديڙ ڪرابوهوه، نه تهله فونيش به ڪار دهينرا، نه وانه له
 قهدهغه ڪاني جهڙن بوون. سهلماني ڪوره گهوره له نه مريڪا بو، سهيون و مريه ميس له
 مال و حالي خويان بوون، سهيون له سهعدون و مريه له بهتاوين. نه ڀي پياوه
 خوشهويسته ڪهي مال؟ ناخو نه سمهر دهيزاني ڪه باوڪي سهلمان له گهل هارڀڻياني خوي
 بير دهچيتهوه؟! پياوه عاشقه ڪهي هارڀڻياني و يادهوهري نه ميستتا نووستو، يتيگومان
 دواي شهو بيداري دهينيت شهوي يه ڪم ده داته دم شهوي دوايهوه؟ نه ڀي له يه ڪم
 رڙي جهڙن ٻڙ لاي ناگهريتهوه؟ نه سمهر واي زهن ڪرد ڪه گوئي له دهنگي تهقيه ڪي
 دوهوه. باش گوئي هه لخت، بهلام شته ڪه نه ڀي شلهڙاند، چونڪه بهم دوايه له به غذا
 ناڙاوه گيتري زور بوو، تا واي ليهاٽ بيته سابلآخي سهردهمي جهنگي يه ڪم. ده ڀي با
 وا ييت، نه چي له ڪوده تايه ڪي ديه، ڀان شورشيڪي ديه ڌڙي ٽينگليز داوه!
 گهره ڪه وه ڪه نهريتيڪ ٻڙ نه م جهڙنهيه (ڪاهي) دروست بڪات. هيشتا خوي
 نهينييه ڪهي به نه سمهر نهوتوه، تهنه زتواني نارامگه ڪهي ناحوم نهلقوشي
 نهينييه ڪهي ده زاني و له هه نديڪ شويني به غذا و دور له نه سمهر نيشانهي
 ده ڪهوتبو، نه م نهينييه له هه نديڪ شويني تري به غذا، له ڪڙانه ههڙارنشين و
 بازاره ڪاني و ناوهنده بازارگانييه ڪاني وه ڪه پهتا خوي دهدهخست و گياني نهوانه ڀي
 دروينه ده ڪرد، ڪه به هڙي جووله ڪه بوهونه پيس بوون و خودا لييان تووره بو!
 شلومڙ له توفاني خوين و خراپه ڪارييه ڪهوه يه ڪجار نزيڪ بو، بهلام گيان و دل و
 هڙي له دور له ڪه ڀاده و سهعدون و بهتاوين بو. نه سمهر هڙ دايڪي مندالان، ده ٻي

ئىستا چى بىكەيت؟! نەخىر. ئاخىر دەكرى بەتەنھا لە ئامىزى ترس و دلەپاوكىدا وازى
لى بىنىت؟ گفتوگۆيەك لە نىوان ھاوپىياندا كرا:

— ھىشتا ئەو شوتنانه ئارامىن.

— مريەم بۆ لاي ديت، رەنگە سەيونىش بىت.

— گەر بزانىت ئىمە لە ناو جەرگەى رووداۋەكانىن، شىت دەبىت.

— بەلام گەر سەرسەختى بىكەيت و دەرىچىت و بەلەيەكت توش بوو، ئەوسا كۆست
و كارەساتەكە ئەسەر دەكوژىت. ئەو ھىچ گومانىكى تىدا نىيە!

لە شەودا رووداۋەكان ئالتۇز بوون، بەلام ئەسەر نەيدەزانى ئەو بە لاۋە سەير بوو
كە بە درىژايى يەكەم رۆژى جەژن كەسىك بۆ لاي نەھات، نە مەردەكەى و نە
مەندالەكانى! نەيىنى كەتتەكەر ھىشتا پەردەيەكى بەسەر ھۆشى ئەسەردا دابوو، رەنگە
تەنھا ئەو لەو ھەى روى دەدا، بى ئاگا بوو، لى ترىكى مەندالەكە لە سەر و ھۆشيدا
پەيدا دەبوو، پاشان لە دووم شەوى جەژندا پەردە سەند و خەوى زرا و دەنگى
پىكدادان بەرز بوو، لە نزيكىيە ھۆن سىلاوى دەبەست و خەلك دەكوژان، بەلام
باوكى سەلمان و دەستە جەمەكەى دەستيان بە ناھىتانى خودا كەردەو و داۋى
بەزەيان لىدەكرد، تا لە مەرگەى وا بەرپەويە، رزگاربان بىكات. بكوژان بە كوچە و
كۆلاندا تىدەپەرن، دەنگى ھارار و تەقەيە، دەنگى ھۆسەيە، دەنگى ژاۋە ژاۋ و
زۆربىلىنى مەرگە، قوربانىيان و جەلادان تىكەل بوون. ھەژارى و بى دەرامەتى مىۋانى
مالە كوردە دەربەدەرەكان بوو. دەنگى خراپەكارى و شەپ، گوللە تا دىت دوور
دەكەوتتەو، شەو كە دەنگى ئازىزە لە دەستچوۋەكان و دەنگدانە ھەى ترسناك دەگىرپتەو.
ئەسەر! مەن ھەول دەدەم بەرەو لاي تۆ مەل بىئىمە ناديارەو، ئەو مەودايانە بېم تا دوتىن
رىگەى ئاسايى خۆم بوون، كەچى لەناكار بوون بە رىگەى بە مەرگ چىنار. برىا
دەمتوانى بە بازدانىك بگەمە لات، تا بىبىنم. دەزانم تۆ و مەندالەكان ھىشتا
شوتنەكەتان ئارامە، بەلام ئاخۆ روچىشت لە شوتىكى ئارامدايە؟ بىدەسەلاتى
شەيتانە و نەزانىن فرىشتەيە. ئەرى ھىشتا ئاگات لەو نىيە، چى روودەدات؟ ئەو
دوورە، ئەمىستا تۆ بىگومان ئاۋەزت لە دەستدارە... مەن دواى ئەو لە سابلەخەو ھاتم،

نیستا دان بهبی دهسه لاتى خۆمدا ده نیم، دان به وهدا ده نیم که شهر جوړی هدی. شهر له سابلخ زه به لایک بو، به لام لیتره شیتیکى پال پیوه نراو و کویره. من پیر سوم و ترسوک سوم، نهو نازایه تی و مل پیوه نانه ی جارام نه ماوه. نه سمه گویت لیمه؟ نیدی من نهو نازا و بویره ی جارام نیم که له پای تو و منداله کان به ده وری مهرگی گه پوک و نریک له خوم، بگه یریم. نه م هاواری بو ده برد و نه سمه ریش له چپه ی دوودلیسه کی گه وره، هیچی تر ناژنه ویت، خدی زرا "نازانم بوچی دلتم هه نام ده خوات...، هه ر نه و نه ده رۆژ ببیته وه بو لای مریه م ده چم!". که چی نهو به یانییه ترسی لیکه و ته وه، له و شه و ده نه سمه پیلووی نه خسته سه ر پیلوو، ده مه به یان په ژاره و دوودلی شه که تیان کرد و خدی لیکه وت. سه عاتیک نوست، به لام به ده نگى لیدانی شیتانه ی ده رگا راپه ړی. نه مه مریه م بو، تۆقیو و ناوه ز شیناو. نه سمه ر شله ژا، هه ستی به گوشینیکى نادیارى روحى خوی کرد. یه که م جار کچه پرسیارى کرد:

— کوا باوکم؟

دلئ نه سمه ر خبه رى شتیکى ناجوړى دا. گیلانه رووانییه دویته که ی و وتی:

— چی بووه؟! دلتم هاته خواره وه، ده بلئ چی رویداوه؟

مریه م نه باوکى دیوه و نه گوئی له ده نگیشى بووه، دووباره به ترسه وه ده ستی به پرسیار کردن کرد:

— باوکم له کوئییه؟ باوکم له کوئییه؟

— له پیترى نیواره وه له مالى حاخام میخانيله.

مریه م به هه ناسه برکیتوه به سه ر کورسییه که دا که وت. دایکى نیشانه گه لیکى شوومى له رووخساریدا خوینده وه.

— چی بووه؟ مریه م، دلتم هینایه خواره وه.

— به غدا ژیره و ژورر بووه. جووله که ی به غدا وه که به رخ سه رده برن و که و لیان

ده که ن، توش تا نیستا ناگات له هیچ نییه؟

ته رایی له گه رووی نه سمه ردا هاته کول، گاسنیکى تیژ ده ستی به کینلانى ناوه زى

کرد. که میتک تاس بر دیسه وه، نینجا چون کوست که وتوویه ک هاواری لیته ستا:

— شلۆمۆ! هو بارکی سەلمان، بەقوربانت یم!
 بە جلی نوستنەو بەرەو دەرگا تەکانی دا، مریەم خۆی ینگەیاندا و بە شین و
 گریانەو رایکیتشا:
 — بۆ کوی؟ بە پیتی خۆت بەرەو پیری مەرگ دەرۆیت؟

لە گەڵ تێپەرپوونی کاتدا قەوارە میەرگ گەورەتر دەبوو، رووبەری رووخاندن و
 وێرانکردن فراوانتر دەبوو و نەینییە کەش بۆ ئەسمەر دەرە کەوت، بە جۆریک لە
 خەیاڵدانیدا هەلارسا، تا رای لیهاات لە قەوارە میەرگ بوو، پرۆپاگەندە لە
 هەموو شوێنێک زاوزی دەکرد و حەکایەتەکانی کارەساتە کە تا دەهات پەری دەسەند و
 راستی تێکەڵی خەیاڵی ئەو خەلکە بوو، کە سەرچاوەکە ترسێکی گەورە بوو. ئەو
 کۆمەڵە خەلکە لە مائی حاخام میخائیل قەتیس بوو، بە پەرچو رزگار بوون.
 لە هەموو لایەکی ئەم مالهە هاوار هەڵدەستا. شلۆمۆ جەستە یەکی لال بوو و بە
 هەموو بوونیکییە بە دەوری کەپادە رۆژەلاتدا دەسوورایەو و هاواری بۆ ئەسمەر
 دەکرد. شیتبۆنە کە ئەسمەر لە دووم رۆژی جەژندا دەگۆریت بۆ شین و شەپۆر و خۆی
 لە پەنای تەنها پیاویکدا دەبینیت، کە رۆژانێکی لەمەوبەر عاشقی بوو. هەموو ئەو
 شتانی دەزانی کە لە سابلاخ رووبەرپووی شوو کە بوو، رووداو گەلیک کە
 مندالیشیان پێوخەرۆ دەکرد، راستە شوو کە نەینیی پۆش بوو، بەلام بە هەست و
 نەستەرە لە هەموو ئەو رووداواندا هاوبەشی بوو. خودا لە گەڵیدا بوو و لە هەموو ئەو
 مەترسییانە رزگاریکرد و چەندین جار مردن لەبەری هەڵدەهات و شلۆمۆ سەرکەوت،
 بەلام هەموو ئەوانە دادی خەمە گەورە کە ئیستای نەدا. هەستێکی وا پەلاماریدا، کە
 ئەجارە لە هەموو جارەکان جیاوازه. شەیتان غایلە یەکی خستە دلییەو و بە چاوی
 خەیاڵ کۆمەڵە لاشە یەکی لەتوبەت کرای لە مائی حاخام میخائیل دی. پارچەکانی
 لاشە میترە کە خۆی دی کە لەنێو پارچە لاشەکانی دی سلاو بوو، نیوهرۆ
 تێپەری و عەسری بەدوادا هات. مریەم هەول دەدات ئەو شەژانە بەسەر دایکیدا
 هاتبوو، نەهیلێت، بەلام کۆستە کە خۆشی لە هی ئەو کەمتر نەبوو. دەیزانی ئەو

له‌ناو جه‌رگه‌ی به‌غدا روو ده‌دات، مه‌گه‌ر خودا نه‌گینا لی رزگار یوونی نیسه، چونکه درنده‌یه‌تیسه که گه‌رداوێک بوو هه‌موو شتیکی له‌ رێگه‌ی خۆیدا ده‌پێچایه‌وه و ل‌سولی ده‌دا، جووله‌که‌کانی به‌غداش وه‌ک دره‌ختی به‌رده‌م هه‌ل‌کردنی زریان و ره‌شه‌با بوون و له‌وه‌په‌ری بێده‌سه‌لاتیدا بوون و ب‌سی چاره‌ مابوونه‌وه. له‌وه‌په‌ری بیهێزیدا په‌نایان ب‌ۆ خودایه‌ک ده‌برد که پستی به‌ردابوون، هه‌روه‌ک پهری نه‌لقووشی مه‌ردخای حای زانی که ئه‌م خودایه هه‌ر خۆی خۆینی جووله‌که‌کانی ب‌ۆ خۆین‌پێژان هه‌ل‌ل‌ کردوه و سامان و م‌الیشیان ب‌ۆ تالان و سووتاندن و وێران‌کردن، به‌لام نه‌سه‌ر چۆکی ب‌ۆ ل‌ۆژیک دانده‌دا، چونکه ل‌ۆژیک له‌ به‌غدا و به‌رلین و هه‌موو شوێنیکی جیهان مه‌ردبوو. فه‌رمانی خودا به‌ پیتی نه‌و نه‌خشه‌یه‌ی ب‌ۆی دانرابوو، به‌رپه‌وه‌چوو. سه‌عات سینی د‌وای نیوه‌ر‌ۆ مه‌ریه‌م له‌ هه‌موو شوێنیکی م‌اله‌که و له‌ ژووره‌کان له‌ دایکی گه‌را و نه‌ید‌ۆزیسه‌وه. ه‌ۆشی مه‌ریه‌م له‌ ق‌وولایی ناوه‌زدا له‌ که‌می دا. زانی دایکی له‌ ناخاف‌ل‌دا خیانه‌تی لی‌کردوه و له‌ م‌ال ده‌رچ‌وه. مه‌ریه‌م به‌ د‌وایدا رای‌کرد و له‌م‌به‌ر و له‌وه‌په‌ری شه‌قامه‌که‌ لی‌تی گه‌را و بانگی‌کرد، ده‌نگه‌که‌ی ده‌بوو به‌ ده‌نگ‌دانه‌وه‌یه‌ک و به‌ره‌و خ‌ۆی گه‌رايه‌وه. شه‌قامه‌که‌ چ‌ۆل و ه‌ۆل و شوینه‌واری زینده‌وه‌ریکی تیدا نه‌بوو. مه‌ریه‌م ب‌ۆ م‌اله‌وه‌ گه‌رايه‌وه. ده‌ستی به‌ شین و شه‌پ‌ۆر کرد، نه‌وه‌تا دایک‌یشی به‌ ده‌ردی باوکی چ‌وو. ت‌ۆ ب‌لیت دایک و باوکی پێکه‌وه له‌ ده‌ست بدات؟ ه‌ۆ سه‌یون ت‌ۆ له‌ کویت؟ نه‌ی سه‌لمان ت‌ۆ له‌ کویت؟ دایکم و باوکم وا له‌ ده‌می مه‌رگین‌ک‌دان هه‌رگیز تیر ناخوات.

له‌و سه‌عاته‌دا نه‌سه‌ر خ‌ۆی به‌ عه‌بایه‌که‌وه پێچابوو و وه‌ک شیت به‌ره‌و باب‌ولشه‌رقی رای ده‌کرد. پهرمه‌ی‌ردیکی جووله‌که‌ی له‌ خواترس و چاکه‌خ‌واز له‌ م‌الێکی هه‌ژاران‌ه و مه‌ت بوو له‌ گه‌ره‌کیکی میلیلی له‌ گه‌ره‌که هه‌ژارن‌شینه‌کانی به‌غدا له‌سه‌ر کورسییه‌ک دانیش‌ت‌بوو. ریشه‌ چه‌رم‌وه‌که‌ی له‌وه‌ بوو بگاته‌ هه‌ناس کتیبی سروده‌کانی به‌رده‌می، پیاوه‌که‌ ن‌وقمی نی‌و خ‌وین‌دنه‌وه‌ی سروده‌کان بووبوو، خ‌ۆی له‌ ناسمانه‌کانی خودا ون کرد‌بوو. ده‌یویست به‌ نوێژ و پارانه‌وه‌ خ‌ۆی له‌ توو‌په‌یی خودا بپاری‌زیت. ش‌لۆم‌ۆ که‌تانی له‌ م‌الی حاخام میخائیل بوو، لی‌ گیان و بیر له‌ م‌اله‌که‌ی خ‌ۆی له‌ که‌را‌ده‌ بوو و له‌

نه سمهري ده پرسی، نه سمه ریش له بابولشهرقی تیپه پری بوو و بهر و (چایخانه ی عارب) و له ویوه یو بابولشیخ ده پوښت. مریه م به تنه ا له ماله باران واق وړمار و دلشکار و شله ژاو پيشبینی کاره ساتیکي مسوگر ده کات، سه یون له ماله کهي خوی له نیو منداله کانی و ژنه که یه تی و دووړه له شانوی رووداره کان و دانسی به خؤدا گرتووه و نومینده واری پيشهاتی باشه، سه لمانیش له وپه پری ئوقیانووسه وه کلکه هه وال وهرده گرت و بایه خیکي نه وتویان پینادات. مهردخای حای له نارامگای ناحوم نه لقووشی، له نه لقووشی دووړه ده پارته ووه و چاودیری کوتایی رووداره کان ده کات بی نه وهی شتیک له ناکامه کانی بزانیته. پیره میړدیکي خواپه رستیش له مالتیکي هه ژارانسی به غدا سروده کانی داود ده خونیت، ژنیکي چاکه خوازیس له شه قامه پر مه ترسییه کانی به غدا له ده واندایه و بانگ ده کات "شلومو! شلومو!" پیره میړده خواپه رسته که و ژنه چاکه خوازه که به خوینی خویان قوربانی ددهن، خوینی حه لال کراوی جووله که کانی به غدا، قوربانی ددهن و کوتایی به کاره ساته که ده هینن. کومه لئی بکوژ گه ماری مالتی پیره میړده خواپه رسته که یان دا، ژاوه ژاوه که بیتاری نه کرد، نه وه هر خه ریکي خویندنه وهی دوعاگانی بوو، له ناسمانه کانی خوادا خوی ون کردبوو، ته قه کردنه که بیتاری نه کرد، به لأم ههستی به نزیکبونه وهی مه رگ کرد. خویندنه وهی سروده زه بووریه کانی پری و شایه دمانی به یه کتایی خودا دا، نینجا به سه ر کتیه که یدا دارما و له خوینی خویدا گه وزا و گیانی سپارد. نه سمه به عه باکه یه وه بابولشینی پری و له شه قامی غازی که سیخناخ بوو له بکوژان و کوژاران، هه رای ده کرد، ته وراو هویشی له ده ستدا بوو، رای ده کرد و بانگی ده کرد "شلومو! خوم به قوربانت ده که م شلومو!". نه سمه ئیدی گوئی به ترس و مه رگ نه ددها، هه ولئی نه ددها که سیتی خوی بشارته وه، به لکو په رده ی له سه ر که سیتی خوی لاده دا و هاواری ده کرد "هاواره جووله که، هاواره شلومو!" به مجوره بانگی مه رگی له خوی ده کرد، بانگی بکوژانی ده کرد. نه وه ملی یو فرماني خودا که چ کردبوو، تا له گه ل پیره میړده چاکه خوازه که دا خوی بکاته قوربانی پاشماوهی جووله که کانی به غدا.

له ناکاو خوینپریشان دهوریان دا "جووله که یه! جووله که یه!" خه غجهره کانیاں له بهر تیشکی خوزه که دا دهره وشایه وه، چاوه کانی نه سهریش به فرمیسک دهره وشانه وه. نه و نکوئی له جووله که بوونی خوی ناکات، به لکو به هاواریکی شیتانه وه ناشکرای ده کات، یه کهم لیدانی خه غجهری بهر کهوت و بانگی کرد "شلومز!" دوهم لیدانی بهر کهوت و قیژاندی "شلومز!"، سییه م لیدان بهر دلی نه سهر کهوت و جریواندی "شلومز..." بهر له وهی تهواری بکات له هه ناری مهرگدا ون بوو.

نه ی رۆژگار به سه! هه والی مهرگی هیژا و خوشه ریست "دایکی مندالان" ت پیراگه یاندم. لیگه ری با یه کیکی له پیشت و شایانتر له جیاتی تو گه رووی پر له گریان بیت. هه میسه و هه تا هه تایه فرمیسکی بۆ پرژیت و بۆی بگری. نه وه تا به چاری وشک کردوی دیته وه و فرمیسک دهرژیت، به لام نه وه نه مه دوهم جاره و جاری سییه می به دوا دا نایات. نه وه که خوی دوباره ده کاته وه و خودی خوی له گه ل یاده وه ری نیستا دینیته وه، نه سهری دایکی مندالان، نه سهریک هه له مندالی را قوچی قوریانی به هه موو هه سییه وه خوی به قوریانم کرد، به خشله کانی، نیجا نه سهر به وه هه موو شته ی که کردی نه وه ستا، له پیناو مندا گیانفیدایی بکات و فیداکاریه که ی کوتایی بیت، نه سهر ته نها له پیناو مندا فیداکاری نه کرد، به لکو به خوینه پاکه که ی قوریانی بۆ هه موو جوله که ی به غدا دا. نه مه شم له وه وه زانی پاش سالانیک چارم به مهر دخی های پر مجیوری نارامگی ناحوم پیغه مبه ره له نه لقووش کهوت، بۆی گپرامده که پیغه مبه ره سه روه ره که ی نیواری جه ژن و (تالان کردن) بۆی باسکردوه و وتو به تی پره میتردیکی خواناس و ژنیکی چاکه خواز به فیداکاری خویان کوتاییان به کاروانی قوریانیان هیناوه. پره میترده خواناسه کهم نه ناسی، به لام ینگومان ژنه که نه سهر بوو.

کاتیک نه سهر له شه قامه که بهر خه غجهر درا هه ستم به کسپه ی دلم کرد. گهرداوه که نیشته وه، به لام دلنیا بووم هه سته وه ریم له نادیار به هیتتر بوو. بریارم دا برۆم، به لام حاخام میخیل و هاوړیکانم رییان نه دام. به سروشی هه سته وه ری خۆم زانیم

که من کاته کهم له دهست داوه و کاته به شومى ئاوسه که تپه پړوه. نینجا براده ریتکی موسلمانم عهباس قهه غولی به بنه چه کورد و یه کینک له برایانی کاری بازار له ده رگای داین. ده سته جی زانیم به دواى مندا هاتوه. هر نهو کاته له ههسته وه ریه کهى خۆم دلنیا بووم. عهباس ته ماشای کردم، منیش له سیمایدا هه موو شتیکم خوتنده وه بیده نگیه کهى له هه موو په یقى دنیا پر مانا تر بوو، نهو عه سه رى له چارانیدا قه تیس بوو بوو چر بوونه وهى شيله ی روحیکى غه مگین بوو، کاتیک زمانى کرایه وه وتی:

— بارکی سهلمان، ههسته له گه لندا وهه.

کۆمه له خه لکه که تینکرا لال بوون. هه موو هه ستیان کرد و تارمایى پشها تینکى خراب هاته بهر چاویان. پشها ت و کاره ساته کهش ته نها نه م ماله ی نه ده گرتوه، به ته نها نه تینکرای به غذا و نه هه عیراق به ته نها، به لکو هه موو دنیای ده گرتوه. نه مه توو پریى خودا بوو له هه موو جووله کهى جیهان. هارپیکانم سه نگی و خه مبار بوون و به بیده نگى ته واژویان ده خواسته وه، به لام کاره ساته نادیاره که هیشتا نه و پری قورسایى خسته بووه سه ریان. ته نها که سیک من بووم ده مزانی له عه باس قهه غولیم پرسى:

— نه سمه ر؟!

سه رى له قاند و چاوى فرميسکينکى تيزا که روحى غه مگينى هه موو دنیای له خۆ ده گرت.

— هیشتا زیندوه؟

— بۆ ماڤ بردمانه وه و له گیانه لادایه. مریه م له وى بوو شوینه که تی پى وتم. ئیسی

یان به ده نگیدا ده گه یت، یان...

به راکردن بۆی ده رچووم و چاوه پیم نه کرد قسه کهى ته راو بکات. هیچ شتیکم به هارپیکانم نه وت. قهه غولی دوام کهوت و بانگی ده کردم، منیش به کوچه و کۆلانا ندا هه رام ده کرد. نه سمه ر، به قوریانت یم چاوه پیم بکه! با گویم له ده نگت بیت! قهه غولی به ئۆتۆمبيله کهى دووم کهوت بوو. کاتیک هه ستمکرد ئۆتۆمبيله که له من

خیراتره، وهستام. بۆ یه کهم جار له ژياندا سهريپچيم له نهركی جهژن کرد و سواری نۆتۆمبیل بووم. لى مهخابن پيش نهوهی بگه مه مائهوه ههستم به کۆسته که کرد. هاواری مریهم دهگهيشته ناسمانهکانی خودا، نهو خودایهی شهرفی نهوهی پى بهخشیم نهوه ههلبژیرم که له ههموو شت لای من نازیزتره، قۆچی قوربانی بۆ ههموو جووله کهى بهغدا، تیکرای بهغدا له پرسهی ماته مینیدا بوو، شین و شهپۆرینکی گهروه، له ههموو بسته خاکیك هاوار و شین و شهپۆر بوو، له ههموو مەتریکدا زایه لهی مهرگ بوو. چهند ههزم دهکرد گویم له دوا وشهى نهسمهه بیت؟! ئاواته کهم نههاته دی. نهسمهه شهلای خوین بوو، خوینه کهى لهجیاتى خۆی دهو، هیشتا گهرموگور بوو. کانیاوی فرمیسه که کام تهقین و له بهرانبهه لارازی خۆم شههمهزار بووم، چونکه فرمیسه رشتنه کهم بۆ نهسمهه فرمیسهی هیژ بوو. له ژياندا له جارێ دووان پتر فرمیسه کهم نه بهخشیوه. نهك بۆ ههموو مردنیکیش، بهلکو بۆ مهرگی نازیزترین کهسم و لهویش بهولاوه کهسى ترم شک نهبردوه.

نهمیستا من له خراپترین تههمه ندام، دلم لاراز بووه و توانا و هیژی رۆژانی رابردوم نهماوه. بلاچه و خولانه وهیک له کاسهی سهرمدا دهگرمینیت. هیشتا چاره پێی نهه روچه کوردانه یه که به سهه سهختیه کوردانه کهى مل نادات، بهلام هۆ نهسمهه، له گهل نهوهشدا منیش ههه بۆ لای تو دیم! راسته من له دواى تو دایکی عهزیزهى نهفرینم خواست، بهلام رۆژیک له رۆژان خیانهتم لى نهکردیت، نیدی نهوهی زانیت، زانیت. هۆ نهسمهه لهو کاتهیدا روحت خهریک بوو له شهقهی بالی دهه، ناری من لهسهه زمانت بوو. دایکی عهزیزهش جگه له نهفرهت بهرانبهه چاکه هیچ شتیکم لى دهست ناکهویت. ناخر چۆن پیس له گهل پاک و نهلماس له گهل خهلووردا بهراورد بکهین؟!

پهنا بهخودا! پهنا بهخودا!

به غدا، کوتایی ۱۹۵۱

دلم چون به غدای تاریک، سارد و سر و ته‌نهایی و چۆله‌وانییه، بری جبار خورپه‌ی
نومیدیکی دره‌شاهوی پیندا دیت، هه‌روه‌ك خشی پیچکە‌ی (عاره‌بانە‌ی شینلم) به‌سه‌ر
زه‌وی قیرتاو‌کراوی به باران شۆ‌راوه له هه‌ناوی شه‌وه‌که‌دا، ده‌خولیتته‌وه (مه‌شکه‌که‌یان)
ژه‌نیوه و پارچه‌ که‌ره چه‌وره‌که‌یان له دۆ‌یه‌که‌ جیا کردوه‌ته‌وه. زۆ‌ربه‌ی جووله‌که‌ی به‌غدا
کۆ‌چیان کرد. ته‌نانه‌ت مریه‌م و سه‌یونیش بارگه‌یان پی‌چایه‌وه و به‌سه‌لتی له‌گه‌ڵ
مندال و هاسه‌ره‌کانیان رۆ‌یشتن و چاره‌نووسیکی دیکه‌یان له ئیسرائیل هه‌لبژارد و
منیان له‌گه‌ڵ نه‌فره‌تی و که‌چه‌که‌یدا جیه‌یشت! (نوسینگه‌که‌م) له‌خان ده‌للە‌دا له
رواله‌تا هه‌یج نه‌گۆ‌رابوو، به‌لام ک‌ریاره‌کان گۆ‌ران و له‌گه‌ڵ خه‌لکه‌که‌ماندا نه‌وانه‌ی
بازرگانی به‌غدا بوون، مامه‌له‌یان به‌قه‌رز زیادی کرد. پاره‌ له‌خانه‌که‌دا به‌ره‌و ک‌زی
ده‌چوو، نا‌نومیدی له‌ده‌رووندا هه‌یلانه‌ی کرد، ماله‌که‌ش له‌گه‌ڵ (دایکی عه‌زیزه‌)دا بوو
به‌دۆ‌زه‌خ. لیم مه‌پرسه‌ چۆ‌ن نه‌و نا‌جۆ‌ریانه‌ روویان دا، چونکه‌ مرۆ‌ی زیره‌ك و
تی‌گه‌یشتوو بۆ‌خۆی نه‌وه ده‌دۆ‌زیتته‌وه، ئیدی ته‌وره‌که‌ به‌ر سه‌رم که‌وت و درزی پێ‌ برد،
درزێ‌ك به‌ درێ‌ژی ته‌مه‌ن سا‌رپێ‌ ناییتته‌وه. ده‌م شر و ک‌رمی و شه‌پانگێ‌ز، من نوقمی نی‌و
ناز و نی‌عمه‌تی ده‌که‌م، نه‌و نوقمی نی‌و نه‌فره‌تم ده‌کات. من په‌نجه‌کانی وه‌ك مۆ‌م بۆ‌ی
داده‌گیرسینم و نه‌و په‌نجه‌کانی له‌چارم راده‌کات و به‌هه‌ردوو ده‌ستی رووخسارم
ده‌کو‌تیتته‌وه و نا‌واته‌خوازی مرده‌مه. گله‌ییم له‌خۆ کرد و وتم من پاداشتی خۆم وه‌رده‌گرم،
چونکه‌ له‌دوای نه‌سه‌ر له‌ماله‌که‌ی خۆ‌مدا نافرته‌تیکم له‌خۆ‌گرتوو، به‌لام نه‌سه‌ر تا
له‌مرده‌که‌یشیدا هه‌ر به‌وه‌فاداری مایه‌وه و گله‌ییه‌کی لی‌ نه‌کردم. هاته‌ خه‌ونم و بۆ‌م

ده گریا که به ده ست (ههوی) زیندوه که یه ده نازار ده چیژم و وتی "خۆزگه له
 خهونه که دا سوودت لی ده بینم، تا له دواي خۆم ده ربارهی هاوسه ری چاک راویژیکم بۆ
 ده کردیت". وه ناگا هاخه وه و به زه ییم به نه سمه ردا ها ته وه. به چه و له بهر خۆه به
 هه موو بوونی که مه وه وتم "شمشیره که پیش خۆ سه ر زه نشت کردنه که که وت! شمشیره که
 پیش خۆ سه ر زه نشت کردنه که که وت!" له ماله که ی خۆم هه ل دیم و به ره و چایخانه ی
 (هه یدر خانه) ده پۆم. خۆزگه م به رابردو! له خانه که دا سه رقائی کاری خۆم بووم و تا
 نیوه شه و له نووسینگه که ده مامه وه، له نیو کاری تازه بووه و دا خۆم ون ده کرد. له وه ته ی
 جووله که کۆچیان کردوه کار کز بووه و سامان و پاره چووته گیرفانی
 مامه له چییانه وه. هه ر قهرز و هه ر قهرز! ناوی نه وانه ی پیاان ده فرۆشم ده فته ری
 قهرزه کانی پر کردوه ته وه. هه زاران و هه زاران دینار! منیش له چایخانه دوو که لی
 نیرگه له به با ده دم و گوئی له قرخه قرخه که ی ده گرم. چار ده برمه قه فه زی نه و
 تووتییانه ی که به بنمیچی چایخانه که وه شۆر بووه ته وه. ده رگای قه فه زه که کراوه ته وه و
 تووتیه کان لیوه ی دینه ده ره وه و به زنجیره کانداه له ده زینن. زنجیری ناسنی نه ستوو و
 درێژ قه فه زه که به بنمیچه که وه ده به ستیته وه. له مه راده مینم هه ول ده دم په ند و
 مه به ستیک بدۆزمه وه، په ندیش له هه موو جاریکدا ده گۆرپیت، ملم نایه بهر نه م
 دنیا یه وه و هه موو په ند و حیکمه ته کانی کۆتایان ها ت. نه خیر، به لکو نه مه هه له که
 بوو، تۆیه که له گه ل نه و هه موو په نده ی له نیو سه ردا کۆبووه ته وه، مادام ده ژیتیت، هه ر
 نه زانیت، سکی دنیا ش مه شکه یه کی پر و له هه موو چرکه یه کدا تووشی شتی نویت
 ده کات. له میانه ی مه ترسییه کانی رابردوه وه فیر بوویت، که چاره نووس مرۆقی سووړ
 داوه ته نیو کیتلگی مینه وه، گه ره که مرۆف پیش نه وه ی هه نگار هه لیتیت، بزانیست چی
 له ژیر پیدایه، ره نگه هه نگاری دواي تووشی کاره ساتیکت بکات، ئی مادام نازانیت
 هه نگاری دواي چ داویکی بۆ ناویته وه، گه ره که یان له شوینی خۆت بمیته وه، یان بی
 گویدانه مه ترسی به رده وام به ره و پیشه وه پرۆیت. هاو کیشه یه که و هه ردوولای
 ناهاوسه نگه و نیوانیان هاوسه نگ بکه. پروام به و په نده هه یه که ده لیتیت "نه وه ی له
 چاره ت نووسرابیت، هه ر تووش ده بیت!" که چی راستی نه زانیت ده ربارهی چاره نووسی

خوت به جيگيري ده ميښتتهوه، چونکه دنيا نهو کلاوي جادوويه که له همموو چرکه يه کدا جادووي لى ه لده قولتت، سهره پای پهنه و تيوړی و نه زمون و نهو فلسفه يه بؤ ژيانته ه لته بزاردوه، که چي شتيک هر له خه يالته داييه، تووشی سهرسورمانت ده کات.

له سهر ته خته يه کی چايخانه ي حه يده رخانه هه ردو پيښ راکيشاوه و مارپيچي نيرگه له کم به ده سته کام گرتوه، زارشم دوکله ي ناوميدی و نايينده ي ناديارى ليدده چيته. پارچه و پورچه ي ياده ورييه کام رهنګي جوړاو جوړ دیننه بهرچام. چرکه سته کاني له خه ون ده چن! نا نه مديه پوخته ي ته مهنی خه لکی! چرکه سته کاني خه وئاسا به سؤزه ياديان ده که يته وه و به زه يته پيښاندا ديتته وه، تا مهرګ ده تپيچيته وه نه وسا به زه ييان به تودا ديتته وه و تۆ به رو باره گای خودا ده رۆيت و له ته ک نه م خه ونه دايوشراوانده جه سته يه کی له نيوچو جیده هيليت.

پوخته ي هممو نه م شتانه لهو رۆژه شوومه دا و له کاتيکدا له چايخانه ي حه يده رخانه بووم له پشت ته ويلمه وه بلاچيان ده دا. وا له رابردودا ده ژيم و بي ناګام له چرکه ساتی داهاتوی مينرپژکراو. هه ست به سؤز و هاوکات نيش و نازار ده کم، وه ک نه وي له شه ويکی نه نگوسته چاودا له پ له ريگه بکوتم، تاريخيک ته نانت له گهرمدی جه نگه بي نامانه که ش له سابلخ وا نه بوو. يان له کاتي (تالان و پرۆکه) و نهو کاته ي له گهل کؤمه لیک له هاوپتيانم له ماله کی حاخام ميخايل بووم، هه روا نه بوو. له ساتانه دا بهرله وي به زه ييم به تيکرای شته به سهرچوه کاندایيته وه، به زه ييم به نه سمه ردا ديتته وه، بهر له وي نه فره ت له غه در و زؤرداری دنيا بکم، نه فره ت له دايکی عه زيزه ده کم. پوخته ي هممو نهو نه زمونانه ده هارمه وه و وه گهرديک ده يييم له بهر (با) دا په رش و بلاو بوويتته وه. به نيچه خه وتنيکه وه وه لامی سلاوي تارمايی مرؤتيک ده ده مه وه، که نازانم شيوه ي چونه، نينجا به خيرا يی هز و شيتايه تي له رۆخی رابردو و داهاتو له خؤم ده ته کيتم و پؤليسيک ده يييم بانګ ده کات، تووشی کتوپريه کی تازه ي ديکه ده يم، که له ناو زگی کلاوه جادوويه نه فرينه کی دنياوه بؤم ده رده چيته.

— تۆ شلۆمۆ که تانی کوردهیت؟

من نهوم و هه موو خه لکی ده مناسن و ناوی خۆم به ناشکرا ده لیم، هیچ شتیکیش ریم لیناگریت که به شانازییه وه ناوی خۆم بلیم، چونکه هه رگیز گوناھیکم نه کردوه، که سیک له بازرگانیکردن، یان پاره، یان نابروو، هه لئه خه له تاندوه، قه رزاریش نیسم، به لکو خه لکی پاره ی من قه رزارن. سه رباری هه موو نه مانه پۆلیسه که تووشی سه رسوپمانی کردم، چونکه به زاریکی فرماندارانه وه دواندمی:

— خیرا هه سته و له گه لمدا وه ره!

ده رباری بانگ کردنه که م هیچ وه لامیکم لی ده ست نه کهوت، لی من به خوین ساردی ناسایی خۆمه وه هه ستام و به گه لی که وتم. له بنکه ی ناسایشی گشتی چاوم به زۆربه ی برا یه هودییه ئیرانییه کام کهوت. زوو هه ستمکرد، که شته که ته نها په یوه ندی به منه وه نییه، به لکو زۆر له مه گرنگتره.

نهوانه ی له وی بوون هه موو له په ژاره دا بوون. وتیان بریاریک بۆ راگواستنی جووله که کانی ئیران ده رچوه، که بۆ ئیران را بگوازرین. نارامی خۆم له ده ست دا و به سه ر نه فسه ره که دا هاوارم کرد:

— من سی سال پتره لیتره م.

به ساردیه که وه قسه که ی پی بریم:

— به لām تۆ ده ستت له ره گه زنامه ی ئیرانی هه لئه گرتوه، داوای ره گه زنامه ی عیراقیشت نه کردوه.

— مندا له کام عیراقین، نایا مندا له به شتیکی وه کو ره گه زنامه پیش باوکی ده که ویت؟

— بۆ نا! ئیدی یان به هو ی ژنه یان و شوو کردنیانه وه ره گه زنامه یان وه رگرتوه، یان خو یان داوایان کردوه. نه ی ئیستا نه وان له کوین؟

— کو چیان کرد، یه کیکیان بۆ نه مریکا و دووانه که ی تر بۆ ئیسرائیل. نه فسه ره که قیراندی:

— هدی ناپاکینه! نیتو تا نهمه! نهم ولاته باشه دالدهی دان و نیتو له قهتان له
خیر و بیره کهی دا!

— به لām من لیتره، خزمه تی نهم ولاته م کردوه که دالدهی داوم، به شداری بوژانهوی
نابوریم کردوه، ده باره ی من له بازار بۆ خۆت پرسیار بکه!
نه فسه ره که پتر تووړه بوو و شپانندی:

— نیتو لهو باوره دان که ده توانن تیکرایی نهم گه له چاکه خوازه فریو بدهن؟ خیر و
بیریتان خوارد و سه روه رت و سامانیتان و بۆ گه غینه کانی خۆتان گواسته وه، نینجا
باسی نابوری و یارمه تیدانی ده کهن؟!

سۆسه ی شتیکی خراپم کرد. ده نگم نووسا... تووړه ییه کوردانه کهم قوت دایه وه.
— ئی که ده بیت هدر کوچ بکه یین، با مۆله تیکمان پی بدری تا کاره کانمان جیبه جی
بکه یین، نهو پارانه مان که له لای کرپار و بریکاره کانمانه کوژیان بکه یینه وه.

قسه کهم نوکته یه که بوو و تووړه یی نه فسه ره کهی وروژاند و به جه خته وه گوتی:
— هیچ شتیکتان لای نیتو نییه. هدر نه وهنده به سه نزیکه ی چل ساله دالده مان
داون و بواری ژیانیکی تیر و ته سه لی نه وتۆمان پیدان، که بار و باپیرانتان له گونده
کورد نشینه دواکه وتوو و پیسه کاندایا خه ونیشیان پیوه نه دی بوو.

قسه که خه غه ریک بوو له دل درا! شته که هدر نه وه نه بوو زمانی ژه هراوی و وهک
شمشیر تیژ بوو، به لکو نه مه رق و کینیکی رهش بوو، نهم دوو هه له توانایاندا یه
هموور دنیا بسووتینن. خۆ ته گهر شایانی نه وه بووبام که تووشیان بم، نه وه شته که
ناسان بوو، به لām خودا شایه ده من رۆژیک بیرم له وه نه کردووه ته وه که به رديك فری
بده مه نیتو نهم کانیه روونه وه، که تینویتی شکاندووم. له گه ل نهو ته نهاییه ی دوا ی
نه سهر، ته نه نهت دوا ی نه وه ی زۆریه ی جووله که کانی به غدا کوچیان کرد، من رۆژی بیرم
له جیته شتنی به غدا نه کردووه ته وه، نیره ولاتی دوو هه و له رۆژه هه ره تاریکه کانمدا
نامیزی بۆ کردووه ته وه و خیر و خوشی له ده ستچووی بۆ گیترا مه وه و سه نگ ی پی
به خشیومه ته وه، به لām نازاره که ی من بۆ نه سهر جینگیره و ناوه زم جیته هیلیت. نهو لیتره

به خاك سپيتردراوه، ئىدى چۆن دەست لەو خۆشەويستىيە ھەلبەگرم، خۆشەويستى ئەو و ھەموو ئەو شتانەى كە لەسەر ئەم خاكە پاكەدان؟

مەخابن! من لە ھەولتي خۆشەويستى و چاكەدام، كەچى زۆربەى تەمەنم لە بەگژداچونەوى رق و رەفتارى كيتويانەى مرۆڤدا برەسەر، ئەو مرۆڤەى دوو جەنگى جيهانى ھەلگيرساند و بەغداى تالان كرد و جوولەكەكانى بەغداى پيش راگويزان راوهدونا، لە كۆتاييشدا ئەم خەنجەرە كوشندەيەى لە دل دا. درۆت لەگەڵدا دەكەم، گەر بليتم خەمى سامانەكەم نىيە، ناخر رۆژگار فىترى كردم سامان نرخىكى ھەيە، بەتاييەتى دواى ئەوى لە ئاودەستەكانى ئىنگليز و سىكە گورگە كارم كرد و ئەوەيشى بە رەنج و عارەقى بەردەوام بە دەستم ھىنا... لەو ساتانەدا دلم بۆ لە شتيك زياتر لە بەغدا دەگريا، بۆ كارە جيتگيرەكەم كە وەك درەختە گيتۆزە كورت و دركاويەكەى مائەكەمان، بۆ خودى مائەكەمان لە كەرپادە پارەكانم، بۆ ئەو ھارپيانەى لە بەغدا مابونەو، دواجار گۆرەكەى ئەسمەر، بە ئەمەكترين كەس كە لەم دنيايەدا بۆم بە ئەمەك بوون. لە مائەكەى خۆمدا پارەم بۆ كاتى پتيوست كۆدەكردو، كە دەگەيشتە چارەكى ئەوى كە لە بەغدا ھەمبوو. داىكى عەزىزەش ئەسمەر نىيە، چونكە لەسەر فلسيتك ھەزار ئاژاوە دروست دەكات، خشلەكانى ئەسمەريش نابنە ھى داىكى عەزىزە، من باش دەمزانى كە وەفاداريم بە غەدر و دلپاكي بە خۆپەرستى و پاكي بە پيسى گۆرپيەو، ھەرچى شتيكى داىكى منداڵان ھەبوو، ھەموويم لە داىكى عەزىزە شاردو، نزيكەى ھەزار دينارم ليى شاردو، بۆ رۆژيكي ئاھام دانابوو، بەلئى لەم كاتەدا دل خوينى ليى دەچۆرا، بەلام خامۆش نەبوو. من لەگەل سستمى رۆژگار راھاتم، ئەوا بەرەو زيىدى خۆم دەمگيترنەو. لەگەل تپپەربوونى سالگارتك بەسەر راگويزانماندا، ئەوى ھىوايەك ھەيە و دل پيى خۆشە، ھەرچەندە لەویش ھيچ شتيك وەك خۆى نەماو، رۆژيكيش ھەر ديت بەرەو مالى دووهم، بۆ بەغدا بگەرپتمەو، بەغداى سەرچاوى ھات و فەرى دووهم و دالەدەگام.

لە خيال رۆيشتنەكەم وەناگا ھاتم، نووسينگەكەم لە خان دەللە جيتيشتبوو، كە لوپەلەكانم و ھارپيانمان و مائەكەم و گۆرپى نازيز و خۆشەويستەكەم ليى جيتمابوون.

بواریان داین بچینه نیو ماله کانی خومان و چیمان گهره که بیبهین. پاسه کانمان لی پر
 کرابوون. دایکی عهزیز کچه که ی به باوه شهوه بوو، هدر ترمه و بۆله ی بوو، زمانی چون
 هه ره به بی وهستان هدر ده هات و ده چوو، جنیوی ددها و نه فره تی ده باراند، زمانیک له
 داواکردنی خراپه کاری کول نه ده بوو، منیش تاقه که سینکم بانگم ده کات، من
 سرکه وتوو نه بووم و له هه ناس ره تکرده وهی بریاری راگواستن بیده سه لات بووم. لهو
 ده مهیدا که سواری پاسه که ده بووم دلم پیی دهوتم که گوی به سه رووت و سامانه که م
 نه ده م. که واته ناو هاش من له بهر چای دایکی عهزیزه شایانی ژیان نه بووم. من له
 چاری نه ودا به بی سامانی زور ته نه ها موو روی چاوه زار بووم و له شه پانگیزی دنیا دم
 پاراست. به پیی یاسا که ی دایکی عهزیزه ناو ها من مه حکومی مه رگ بووم. سه رم
 ده خولایه وه و کاروانه که به رهو نیترانی ده بردین. هه ندیک که س هه بوون بۆ نیتران و
 نیسرائیل پیش نیمه که وتن، هه موو هه ژارانی وهک حاخام میخانیل، پیش نیمه که وتن،
 هه روه ها لاوانی به په رۆش بۆ بیرۆکه ی ده ولته تی نیسرائیل، یان نهو لاوانه ی تا نهو کاته
 و نیستاش برینی (تالان) له دلایندا سارپژ نه بوو بوو، پیش نیمه که وتن. نهوانه ی له ناو
 پاسه که دا بووین به زۆری بازرگان بووین. هه ندیک لهو هاو پنیانه م بیینی له دوی
 سابلآخ بۆ جاری دووم هه موو شتیکی له ده ست دابوو. نهوانه متمانیه یان به دنیا و به
 ده سه لاتداران هه بوو، نهوانه په ندیکیان وه رنه گرتبوو، به لام من، منی شلۆمۆ که تانی
 کورده، سه ره پای زه بری نهو خه غه ره کوشنده یه و نهو خوین به ربوونه به رده وامه ش هه ر
 پیکه نیم، چونکه هیچ کۆست که وتنیکم به قه د کۆستی مردنی نه سه رم تووش
 نایته وه، هه روه ها کۆستی وهک مردنی نیستیر و هه ردوو جگه رگۆشه که میش له سابلآخ
 تووش نایته وه، نه میستا کانیاوی فرمی سکم ناته قیته وه، وهک چۆن لهو دوو
 کۆست که وتنه دا ته قییه وه، نییدی تا دنیا دنیا به دوی نهو دوو کۆست که وتنه
 ناته قیته وه.

نیستا کاروانی ده رکاروان به رهو نیتران ریگه ی خۆی گرتوته بهر و تا دیت له زور
 شتی نازیز دوور ده که ویتته وه، لی دایکی عهزیزه ی منجه منج کهر ته نانه ت له نیو پاسه
 خیرا که شدا، تا له ناو نیترانی شدا هه ر ده گرمیتی، نهو دزیوترین شتی که که له ژیانمدا

هەلم بژاردوو. لەو شانەى هەستى پێدەكەم بەرەستىك پێكەنینهكەم، غەمەكانم، سۆزم، بیری ئاییندى ناديارم، لێدەشیوتینیت. تەنانەت سەربارى هەموو ئەمانە و لەم (هەلۆستە)دا، كە خۆم هەلمنەبژاردوو، دۆخەكەم لى ئالۆز دەكات، هەلۆستىك كە تى توورداروم، هەروەك چۆن لە رابردودا تووردارومەتە نێو لەمە ترسناكتر و ئالۆزتر. دایكى عەزیزە تەنانەت لەم هەلۆستەشدا بێبەشم دەكات و بوارم نادات، كە تامى ئەم ئەزموونە نوێیەى تر بچێژم. گویچكەكانم پێ لە وێنەى گیلانە دەكات و تاجى زۆربلىنى و وێنەكردن و جنىو و نەفرت دەخاتە سەر سەرم.

دایكى عەزیز! نەفرتى خودات لى بێت هۆ دایكى عەزیزە! بەلام تۆ ئەى ئەسەر بەزەبى خودات بەسەردا ببارىت و خودا بە بەهەشتى بەرىنت شاد بكات! بە روحى ئەسەر لەم دنیاىدا ببیتە پالېشتم... و دایكى عەزیزەش!

تاران ۱۹۶۱

هۆ مامه (باوکی سەلمان) چ کاتیکی کتویر و خوشه! وا به بی واده به یهك ده‌گه‌ینه‌ره، نه‌ره جاری سییه‌مه له تاران ده‌گه‌ینه‌ره یهك. سالگار تیده‌په‌رن و له‌ناکاو له ده‌رگام — (ده‌رگای خۆت) ده‌ده‌یت، له پیشدا دیتیه ژووره‌وه و منیش پرسیار له گه‌روومدا قه‌تیس ده‌ییت، خوشیه‌ك نازای له‌شم ده‌گریته‌ره، گرمه و خرمدی یاده‌وه‌ری له نیو کاسه‌ی سه‌رمدا پتیکدا ده‌ده‌ن. هاتنی تۆ قوول و پر مانا بوو، تۆ هه‌میشه خۆت به‌سه‌ر کات و شویندا سه‌پاندوه و چون نه‌فسوونکاریکی شاره‌زا گه‌مه‌ت پتیکردوون. هه‌مو لای تۆ شلک و خوشپۆن، هه‌ندی‌کجار که پیم ده‌گه‌یت ره‌فتارت خۆت ناسا کوردانه‌یه، نه‌ره ده‌مه‌ی مملانیته‌ت له‌گه‌ل خوادا ده‌کرد، هه‌ر له ژووره‌که‌ی خۆم و رووبه‌پرووی خۆم جنیوت پتیده‌دام، به هۆی جگه‌ره‌کیشانه‌وه له رۆژی شه‌مه‌دا، جنیوت پتیده‌دام. رۆژه‌که شه‌مه بوو، سه‌رما و به‌سته‌له‌ك بوو، خۆت به‌سه‌ر سۆبا نه‌وتیه‌که‌دا دابوو، دایکه‌که‌ش له گه‌رما‌ی به‌پشکۆی دار گه‌رم کراو بوو، که‌چه‌ش پرچی وشک ده‌کرده‌وه، گویت به‌وه نه‌ده‌دا که عه‌زیزه و دایکی عه‌زیزه خه‌ریکی چین! هه‌ر نه‌مه‌شه خه‌وشی تۆ، به‌رده‌وام له نه‌ل‌های فراواغوازی خۆتدا‌یت، به‌لام تۆ کاتی‌ک پیش سالتک خۆت و عه‌زیزه و دایکی عه‌زیزه‌ت کۆکرده‌وه و به‌ره‌و نیسرا‌ئیل کۆچتان کرد. هه‌ستمکرد تۆم له‌ده‌ست داوه و تۆم که‌مه. من تۆم خۆش ویستوه، ناب‌روومه‌ندی و نه‌فس به‌رزیه‌که‌تم خۆش ویستوه. که به‌سه‌ر نه‌ل‌هاکانتدا زالت کردوه، هه‌ر له سۆنگه‌ی سه‌نگینه‌یه‌وه لیم بووریویت. له راستیدا هه‌ل‌چوون و توو‌په‌سوون له کاته جیا‌جیا‌کاندا ده‌گه‌مه‌نه و هه‌ندی‌کجار وا ده‌کات خۆش بیت، کاتی‌کیش هیتور ده‌بوو‌یت‌ه‌وه وه‌ك پیشه‌ی هه‌میشه‌ییت داوای لی‌بور‌دنت ده‌کرد "هیچ بوونه‌وه‌ریکی زیندوو نییه توو‌په‌ نه‌ییت، نارامی و بی‌ده‌نگی خه‌سیتی مردوو‌ان و به‌ردن." هه‌روه‌ها ده‌ت وت "بیرت

نەچىت، مەن كوردىكى توندە تەبىئەت. نىنجا نەو بوو بەبى وادە لە دەرگات دا و
هاتىتە ژوروى و وت:

— نەجارە مەن مەوانى تۆم!

بىر مەوتەو، پىش سالايتىك لە خانووە ھاكەزايەكەت لە (كوچە بەھار) ژوروتىك
لە بە كرى گرتىت، نەو خانووە رۆژھەلاتىيەي كە ھەوشەيەكى كراوھى ھەبوو،
ھەوزەكەش لە ناوەندى ھەوشەكەدا بوو. لەبەرئەوھى تازە تۆم دەناسى، نەمەش وای
كردبوو كە شىوازي مامەلە كردمان لە گەل يەكتر بە وىل و سەنگىنانە بوو. وەك
كەسكى غەربە و نامۆسل بكاھەو پىويستى بە رووكرنەو پىت، تۆ نەو دەست
پىشخەريەت كرد، رەنگە ھۆيەكەي جىوازي تەمەنمان بووييت، يان لەبەرئەو
بووييت، كە تۆ خاوەن خانوو و مەن كرىچى بووم. تۆ ھەر خۆت بە تەنھا لە ژوروتىكى
نەوھى خواووە بەرانبەر ژورەكەي مەن دەنوستىت، ژورەكە پەنچەريەكە ھەبوو
دەپروانيە شەقامەكە، دايكى عەزىزە و عەزىزەش لە ژوروتىكى دى لە نەوھى دووم
بوون. دەرگاي ژورەكەت بەرانبەر دەرگاي ژورەكەي مەن بوو. ھەموو ئىوارەيەك
دەھاتىتە لام و بە قسە خۆشەكانت مەرداي نىوانمانت نەدەھىشت... ئىدى يەكترمان
ناسى...

سابلاخ بۆ مەن دىنايەكى تر و لە ريزى نەبووان بوو، يان نەو كۆنە تاريكەي نىو
كاسەي سەرم بوو، كە نەزانين و بى ناگايى و بى ناوھەزىمى لە خۆگرتبوو، كەچى تۆ رەگ
و رىشەي رووداوانت لەسەرى خۆتدا ھەشاردابوو، رووداواگەليكى خنكىنەر، يىگومان
لە ھەليك دەگەرايت، تا بىيانگىرپىتەرە، دەزانم نەو بۆ تۆ بارىكى گرانە، بەلام ھاوكات
شانازى و قارەمانىتى و داستان و نەفسانەو كارەساتىشە، نەو پوختەيەكى (رۆنە
ساغەكە) يە لە تەمەنى تۆ، ئىدى ھەر لە گۆلە رەشەكەيەرە تا دەگاتە دۆك و بۆنە
خۆشەكەي، كۆمەلە دژەكان و شوينى يەكگرتنەوھى رەگەزەكانى كەسيتىت كە
مامەلە لەگەل نەو رووداوانە دەكات و دەكەونە بەر بواری تاقىكرنەوھى، مەن نەوھش
باس دەكەم، كە مەن خۆم تاقىكرنەوھى كە سەخت و دژواری تۆم لە دەريسي شوپشى
ئىرەيت بۆ ناين، ديوە، نەرى تۆ "رۆتەلە سەرخۆشەكە" ت لە يادە؟!

له سەر نوینی نه خوشی و پیری له قاقای پیکه نین ددهم، نهم ههستی خوشیه
 شیتانهیه ختووکهم ددهات. من هیچ شتیک له یاد ناکهم، مه گهر نهوانه ی هیچ
 شوینه وارێکیان له ژیاغدا نه هیشتوه. نهم رووداره له میانه ی هاورپیه تیماندا وهک
 خشتی نیو دیوار بوو کی ده زانیته؟ رهنکه به بی نهم هاورپیه تیه، تهنها له چوارچینه ی
 (بهیانی باش) و (چونی؟) و (نهمرۆ رویشتم و هاتمه وه...) تینه پهری با، رهنکه منیش
 بی نهوه له لای تو نهم باره گرانهم هه لئه رشتبا، وهک خۆت ناویان لی ده نیته،
 قاره مانیتی، نه فسانه، مه رگه سات.

تو گه نجیکی بی نه زمون بوو، به لکو تهنها میزد مندالێکی نهو رۆژ و کاته
 بوو. له نیو ناسیاوه کانتدا له تاران پیاویکی به غدایی گشت رۆژی رووته لیه کی
 ناواری له گه ل خۆیدا بو ماله ده هینایه وه به ژنه کی دهوت "نهم داماهم له
 شه قامه که دۆزیوه ته وه، وا له برسان ده مه دالان ده چیت، هه رچییه کمان له خواردن
 هیه، بۆی تی بکه، با تیر بخوات و تارمایی مرۆقی بو بگه رتته وه". له کاتیکدا
 نه مهت دهوت ده رباره ی رهفتاری "رووته له سه رخۆشه که" داوای به خشینت ده کرد.
 دیسان وت "جاریکیان ویستم نهوه ی نهو هاورپیه ده یکات، منیش بیکهم! له وهش پتر
 رووته له سه رخۆشه که تاراده یه که هه ردووکمانی ده ناسی.

بو بیستی نا ههنگی گۆزانییه کانی (نه ستیره ی رۆژه لات)⁽¹⁾ رادیویه کم کړیوو،
 ههزم ده کرد خه لکی به شداری نهو شتانه م بن که چیژیان لی ده بینم، پتر له وهی به
 خه یالته دیت، ناشنای بووم، له تورکیا چه ندین مانگمان پیکه وه له هه مان ئوتیه
 ها که زایه که دا به سه ربهر، کاتیکیش بو تاران هاتم داوای لی کردم که ئیزه ی هاتنه
 ئیرانی بو بنیرم.

لهو شه وه دا به خۆی و شووشه عاره قه که یه وه هات، من نه مه م پی خوش نه بوو،
 به لام نهو وتی "به بی خواردنه وه ههزم له بیستی ستران نییه!". پاش نان خواردنیکی
 چه وری ئیواره، میوه دانا و بانگم کردیت، قسه و باسی رهوته نیتان له نیوان خوتاندا
 کرد، باس و خواسی هه مه جوهر، به لام له قسه و باسی رۆژانه تینه پهری، ئینجا مۆله تهت

خواست تا بنویت، من به تهنهها له گهل (رووته لهی سهرخوش) مامهوه و له تهك نه ستیره رۆژه لاتدا رۆچووینه ناخی شهو، شهویش له سهر ریتهم و گاگۆلینی خۆی و سهرگه رمی (رووته لهی سهرخوش) سهری ده هینایه جۆش سهندن، خهوه کوتکیش فیتووی ناگدار کردنهوهی بۆ جهستم لیده دا و باریشکم دهدا. ئیدی ئاوازه کانی رادیۆ که له گهل قسه وباسه کاندایه پینچرایه وه و "باوکی سهلمانیس نوست. ئادهی (رووته لهی سهرخوش) رینگهی خۆت بگره بهر و برۆ!" به زۆر له خۆ کردنهوه دهستی به قسه بزپکان کرد، قایلیم کرد که له ژووره که بچیتته دهروه، ئینجا به لاره لار له ده رگای ژووره که ده رم کرده ده ری، به لام له گهل نهوهی سهرخوش بوو، هیشتا هه ندی شتی لیک جیا ده کردهوه، به رانه بهر په نجه ده ری ژووره که ت وهستا و به و په ری دهنگی مه ستانه یه وه دهستی به نه فرت و جینودانت کرد، له گهل هه ر جینۆیکدا ناویشی ده هینایت، ئینجا له شه قامه که به ردی هه لده گرت و له په نجه ره که تی ده گرت. له و ساته دا له دۆخی من هه ر مه پرسه، گهر زه وی درزی بر دبا و قووتی دابام هیشتا هه ر که م بوو. نه و گوئی به شه رم و حه یسه تی من نه دهدا، به لام ئایا له سهرخوش و شیت ده گیریت؟ هیشتا نه و پرسیاره تا ئینستا به رۆکی به رنه داوم. وا دیار بوو نه و سهرخوشه تیره کانی به وردی به ره و نامانجیکی دیاریکراو ئاراسته ده کات، له نیوان ئیوه دا ناکوکی بیروپا هه بوو، له ناخی منیشدا ناکوکییه که له جۆریکی تر که وته پیکدادان، ناخۆ دالده دانی رووته له و لیقه وه ماران نه بجامیکی ئاوها گالته جاری لیده که ویتته وه؟

له وساره تۆم باشتر ناسی، به تاییه تی له و رووداوه وه، تۆ توو په نه بوویت، به لکو براده رایه تیمان پتر بوو، ئیدی له و ساته وه بۆ کات به سه ربردنی ئیواران ده ستت به خویندنه وهی نه و بره شیعرانه کرد، که ده رباره ی میژووی دنیا و میژووی خۆت بۆت ده خویندنه وه.

به شه وانی سارد و سه رمای زستانی تاران ناو به نار بۆ لام ده هات، میوه ی شه وچه ره مان چون ناگر گهرم بوو، شه وانی هاوینی دووم دانیشته کاخمان نه ما، هۆ کو په که م کاتیک بۆ بۆمبای سه فهرم کرد، نه و رۆژه باسی سه فهره که و باسی ساسۆن

دژك و باسی وهچه و نهوهكانی داود ساسۆم بۆ كردیت، سالتیک خۆم ون كرد، ئینجا گهپامهوه و خانوهكهم له كووچه بههار فرۆشت، بۆ رۆ خۆشكردن بۆ كۆچكردنی خێزانهكه بهرهو ئیسرائیل، له نهۆمی دووهمی ئهم بالهخانهیه له شهقامی شا به كری نیشهجی بووم، هاتنی لهناكاوت بۆ لام وهك هاتنه لهناكاوهكهی من بوو بۆ لای تۆ، نهوا ئیستا بهبی ئاگاداركردنهوهیهکی پێشوهخته له دهركات دهم. به دواي ئیمهدا گهپانت نیشانهیهكه راستگویی و چۆنیتی پهیوهندیان پیشان دهدات، به بی دوودلی ئهم ژوورهم بۆ به كری گرتیت و دانیشتنی شهوانهمان وهك جاری جاران گهپایهوه دۆخی خۆی و پارچه و پورچهی رووداوهكان لیک دهدات كه له نیو ئازاوهكاندا پهرش و بلاو بووبونهوه... سابلآخ... مۆسكفا... تاران... بۆمبای... بهغدا. پارچه و پورچهی یادهوهری له رهگهه ههلكیشراون، رهنگه نهوانهی له شهو دانیشتنهكانی رابردوو باسیان كرايیت و ئیستا تهواویان بكهیت، یان له دانیشتنی شهوانی داهاتوو ناویان بیئیتهوه، یان له شهوی دواتر و لهم ژوورهی خۆتدا كه خۆمان بهم سۆبای (سهلاحهدين) گهرم دهكهینهوه، باسیان بكهیت، رهنگه ههروهك خویان له پیچ و پهناي یادهوهری و لهبیرچوونهوهدا بیئینهوه... ئینجا به هۆی كۆچكردنمانهوه بهرهو ئیسرائیل نهوهش نهما...

تۆ به تهنها و بی پێشینهی ئاگاداركردنهوه، وهك لهدايكبونیکی كتوپر و مزگینیهکی خۆش، دووباره چی شتیك تۆی تووردایهوه ئهم تاران، لی ئهمه پرسیری جۆراوجۆر ههلهگرتیت، رهنگه ئهمه شتیك بیئت له ترس؟ بهلام سیمای مزگینی دهه، ئهم سیمای گهش و خهنداویسهت وهك رۆژیکهی خۆهتاوی تاران، له دواي زریانیکی بهفرهوه ههلبیئت. بهسهر رینگاویان و درهخت و سهربانی بهفری سپی داپۆشراو ههندیك بزه دهت گرتیت، رووخسارهكهت ترسی رهواندهوه و نهمیستا تهنها سهروسرمان ماوهتهوه، نا تۆ بهم پهلهیه، به تامهزرۆیی و نهلهاه بهرهو پێتهختی فارسان گهپایتهوه؟ یان سهرباری خۆپاگری و بههیزی و نارامی و سهسهختی خۆتدا لهوی یینزار بوویت؟ ئهی عهزیزه و دایکی عهزیزهت لهگهڵ خۆتدا نههیتان... ئهوه لهبهرحیه؟

ههك هه‌مه‌شه پێكه‌نیت و له پێكه‌نینه‌كه‌تر! پرژژێ سهركه‌شیه‌كی وا ده‌ركه‌وت كه دواى ئه‌وه‌ی پێت ناوه‌ته‌ نێو ده‌رگای پیری و به‌ ساله‌وه‌چوونیشت هه‌ر لێی وه‌پرس نه‌بویت، نینجا رووت تێكردم و مینێکی سه‌رسوپمانت به‌روومدا ته‌قاندوه‌:

— به‌ره‌و به‌غدا ده‌گه‌ڕێمه‌وه‌!

زێدی یه‌كه‌مم و زێدی دووه‌مه‌! ئێ كێ نه‌له‌های زێدی خۆی ناكات؟ چه‌ندین جار سه‌ردانی زێدی یه‌كه‌مه‌ت كرد. وتت ئه‌و سابلأخی نازیز — قێزه‌ونه‌، گه‌وره‌ و فراوانتر بووه‌، په‌لی هاویشته‌وه‌ و بلا‌وبووه‌ته‌وه‌ و جله‌ كۆن و دپاوه‌كه‌ی گۆرپه‌وه‌، شوینه‌واری كارساته‌ گێلانه‌كه‌ی را‌بردووی پێوه‌ دیار نییه‌، ته‌نانه‌ت ناوه‌كه‌یشی گۆراوه‌ و بووه‌ به‌ مه‌هاباد. شوینه‌واری هه‌ندێك له‌ براده‌ران و برایان ماوه‌، منداڵانی براده‌ران و برایان هه‌ندێكیان لێره‌ن، هه‌روه‌ها به‌غداش په‌ره‌ی سه‌ندووه‌ و گه‌وره‌ بووه‌ و گۆراوه‌ و هه‌رچه‌نده‌ نار و پێست و سیما هه‌روه‌ك خۆیان مارن، ئای به‌غدا چه‌ندین رۆله‌ی خۆی وه‌ده‌رنا. وتت "نێستا دۆخه‌كه‌ گۆراوه‌ و سه‌ركرده‌ی تاقانه‌ی به‌غدا" ریزی مرۆڤ ده‌گریت و مرۆڤی خۆش ده‌وێت و له‌پای مرۆڤدا قوربانی ده‌دات". باسی ص. شیرازیت كرد، ئه‌وه‌ بوو ئه‌ویش هه‌ك تۆ له‌گه‌ڵ كاروانی جووله‌كه‌ ئێرانییه‌كان ده‌ركرا و راگۆتێرا. ده‌ سال گۆزه‌را و زه‌مانه‌ به‌ شیوه‌یه‌كی سه‌یر وه‌رسوو‌پا. له‌سه‌ر داواكاری (سه‌ركرده‌ی تاقانه‌) ص. شیرازی گه‌ڕایه‌وه‌، چونكه‌ له‌مه‌وبه‌ر هاوڕێی یه‌كه‌تر بوون. ئه‌وه‌ بوو له‌ نێوان دوو هه‌لبژاردندا سه‌رپشکی كرد، كه‌ یه‌كه‌نێكان هه‌لبژێریت، یان ئه‌وه‌تا سه‌روه‌ت و سامانه‌كه‌ی له‌گه‌ڵ خۆیدا ببات و بپوات، یان له‌ به‌غدا بمینێته‌وه‌، دوا‌جار سه‌ركرده‌ی تاقانه‌ی به‌غدا نامۆژگاری كردبوو، كه‌ (باشتر وایه‌ كۆچ بكه‌یت) به‌ هه‌ستیكی ئه‌وه‌په‌ڕی به‌ ناگایه‌وه‌ ئه‌مه‌یشی پێ وتبوو "من راسته‌ ئه‌م‌پۆ لێره‌م، به‌لام ناتوانم گه‌رنه‌تی ئه‌وه‌ت بده‌م" كه‌ سه‌هینی دواى من چ رووداو و پێشها‌تێك بۆ من و رۆله‌كانی تایه‌فه‌كه‌ت دێته‌ پێش و چی رووده‌دات".

* مه‌به‌ست له‌ سه‌ركرده‌ی تاقانه‌ی به‌غدا (عه‌بدولكه‌ریم قاسم) ه. (وه‌رگێتی)

من دهریاره‌ی شته که هیچ بۆچوونیکم دهرنه‌بری، منیش تو ئاسا په‌روشم، به‌لام له هه‌ناوی په‌روشییه گولپه‌نگی و بۆنه خوشه‌که‌یدا درکی ترس و به‌زه‌یی ده‌رویت، چونکه دیوێک له ئارادایه و له دیوایه‌تی خۆی ناکه‌ویت، ئی دۆخه‌که‌ش ئارام نییه! تو هه‌ر نه‌وه بوویت که ده‌توت "دنیا وه‌ک هه‌وز و گه‌ده‌یه‌که" نه‌وه‌ی تێیدا‌یه کۆتایی نایات و هه‌موو سه‌رله‌به‌یانیه‌ک شتیکی نویمان پيشان ده‌دات، ئی له کاتی‌که‌دا سه‌رکرده‌ی تاقانه‌ی به‌غدا له غه‌در و سته‌می به‌غدا له خۆی دُنیا نه‌ییت، ئیدی چۆن دُنیا‌یی به‌وانه ده‌دات که رۆژێک له رۆژان به‌ خراپترین ده‌رکردن له به‌غدا ده‌رکران؟ من بێده‌نگ و تۆش سه‌رت سوپماوه، تو به‌ بریاری خۆت هاتیتوه و بریاریش له ده‌ست خۆتدا‌یه، به‌لام من نه‌و گه‌واهیه‌یه ده‌دم، نه‌مه‌ش یه‌که‌م جاره تو له پیر له بریاره‌که‌ت ژێوان ده‌ییتوه، چونکه سه‌رسه‌ختی (شلۆمۆ کورده) به‌رانبه‌ر لۆژیک و بریاری ده‌سته‌جهمعی هارپیان نه‌رم ده‌ییت، له شه‌وه‌که‌یدا، له ژووره‌که‌م — ژووره‌که‌مان، یاده‌وه‌ری زیندوو ده‌بنه‌وه و "شه‌هرزادی سابلخ" ده‌گه‌ریتوه و هه‌کایه‌ته‌کانی ده‌گێریتوه، به‌ده‌وری سوپا سه‌لاحه‌دینه‌که‌دا رووداوی رابردوو له گۆرپه‌چه‌کانیان راست ده‌بنه‌وه و گرمی توپه‌کان له رابردوو له‌گه‌ن خرهمی تفه‌نگ به‌رز ده‌بنه‌وه و تیکه‌لی ژاوه‌ژاوی دیکه ده‌بن و هاوکات تیکه‌لی شپه‌ عاره‌بیه‌که‌ت ده‌بن، جگه له‌وه‌ش تیکه‌لی زمانه‌ کوردی و نارامی فارسی و روسی و نازه‌ری و تورکی و ئه‌لمانی و ته‌نانه‌ت ئینگلیزیش ده‌ییت، خوشه‌ویستی نارێته‌ی رق و شیتایه‌تی ده‌سته‌جهمعی مروۆ و سه‌نگینی تاک و درنده‌یه‌تی مروۆ‌فایه‌تی ده‌ییت، به‌لام بۆنی بارووت و خوین سه‌ر هه‌موو نه‌مانه ده‌که‌ویت و لووتت ده‌تۆزینیتوه.

رۆژه‌کان تینه‌په‌رن و مانگیکی ته‌واوی پێده‌چیت. گشت بریاره‌کان له چایخانه‌کانی تاران و یانه‌ی بازرگانه‌کان له‌ق ده‌بن و ده‌تۆینه‌وه. پێشان وتیت "مادامه‌کی بروت به‌رووداوه‌کانی سه‌بینی نییه، که‌واته بیژکه‌ی گه‌رانه‌وه بۆ به‌غدا له‌سه‌ری خۆت ده‌ریکه..." هه‌روه‌ها وتیان "شلۆمۆ، پاره و سامان به‌ قوربانی سه‌ری خۆت ییت، به‌لام بۆ شه‌وق و ئه‌لهاکه‌ت، چاره‌ری بکه، تا نه‌و کاته‌ی به‌غدا هۆشی دیتوه به‌ر خۆی..."، به‌لام نه‌سه‌ر... وا له به‌هه‌شته‌کانی خودایه و گۆره‌که‌ی له نار دلتدا هه‌لکۆلراوه و

يادی نەو لەناختدايە، ئیدی تۆ لە بەغدا نیشتەجێ بیت، یان لە تاران، نەو هەر
لەتەکتدايە. نەو دواي چەندین گریسانی دابراي سەردانی، سابلایشت کرد، رەنگە
رۆژێک بیت، سەردانی بەغدايش بکەیت.
بەئێ، لەپەر بۆ تاران بۆ لام هاتیت، تا لەویو بەرەو بەغدا بگەرێتەو، بەلام تۆ
لای من هەگبەي بیرەواریت هەلپشت...، ئینجا بەرەو رەمات کان گەرێتەو!

رەمات كان كۆتايى ۱۹۵۸

لەم دڭە پشوو سوار و بى برستەو بەخىرھاتنت دەكەم! لەم دڭە جىگىر و خۇراگر و قايەو، لەم كۇگاي مېژوو، كە مېژووى من و ھەندىك لە مېژووى مۇقايەتتە و بەنگەيەكى راستەقىنەي گىلى مۇڭ و پوچى شتەكانە "پوچى ھەموو پوچەكان". زانكۆي پەندەكان شلۇمۇ وتى "ھەموو شتىك پوچە"، دواي نەويش زۇر كەس نەمەيان وتە "شلۇمۇ كوردە" وا دەئىت: سەينى دواي نەوي نەم جەستە شەكەت و ماندوۋە بۇ دواجار دەپژمىت و كپ دەيتتەو، نەم روخە بۇ خوداي خۇي دەگىرپتەو و خامۇش دەيتت، ئىنجا بىر كوردنەو و يادەوۋەرى بىندەنگ دەيتت، پاشان مېژوو كەر دەيتت، سەد سال پترە كە نەم روخە لەم جەستە وشكەلاتتوۋەدا سەرسەختى دەكات، ئىتر لە خۇلى زەوى و لە دىناي بىرچونەو، دەشاردريتەو، كرمىش رووداى گەورە و خەستى مۇڭانە و چاكە و خەوش ھەلدەلوشتىت. روخە لەتەك ئاۋەزەدا بەرەو دور كۇچ دەكەن و من رووداۋەكان بۇ ئەوانە دەگىرپمەو، كە رووداۋيان دروستكردوۋە، خۇ ئەگەر لە نىۋچەوانم نووسرايىت، كە ھەر دەيتت بىانگىرپمەو، ئەوا بۇ فرىشتەكانى خودا و بەھەشتىيەكان، يان بۇ دۆزەخىيەكانى دەگىرپمەو، ئەو يە لەوى بگەمە ھارپىيانىك كە دەستى دېندەي و شىتايەتى مۇڭ تىۋرى كىردن، رەنگە بگەمە كىرەكە و كچەكە و ئىستىرى دايكيان، ئەوانە ھىشتا مىندال بوون و دايكىشيان ژىنىكى جىتلى بوو، ھىشتا جوانىيەكەي نەژاكابوو، رەنگە بگەمە خاخام ناحوم و خاخام مىخائىلى براى، رەنگە نازىزترىن كەسم ئەسمەرى دايكى مىندالام بىيىنم. لىرە رووداۋەكان دەكۇزىنەو، يان تۇ دەيتتە پاژىك لە يادەوۋەرىيەكانم، كە بەشىكىم لە تۇو بۇ ماۋەتەو، رۇڭگارىش نەمەي

لی ماوه توه که له گهل برستی بیرکړنه وده ماون و دهیان گیتړمه وه، به لکو نه وانه ده گیتړمه وه که لییان تیگه یستم، نه وانه شی له نیو جغالی رووداوه کاند وون بوون. رۆژگار نه مه بهر بای گوټچکه گهلینکی کهدا ددهات، له نه غامدا شته کان له نیو ده چن. "پوچی هم مو پوچه کان". هم موو شته کان و نه غامیش هر لای خودای من و خودای تویه. لیره د رۆژگار پردی خو لینی خوی به سر مرؤتیکدا ددهات هیچ شتیکی لی نامینیتوه تهنه کیلینکی داتاشراو له پارچه مه رمه ریک نه بیت. وه چه و نه وه، درود و نه فرات بق کاتیک "هم موو شتیک پوچه"، کیل و نه و نامینن، درود و نه فرات بیده نگ دهن، چرخ ده سووړتیه و نه و دای نه و دین، فیرعه ونیک دیت و یوسف نانسیت، بیرچونه وه ده چیتته پال یاده وریبه کانی رۆژگار، هیچ شتیک نامینیت تهنه نهو شتانه نه بیت که ده سکردي یاده وری میثروی چه رخنه کونه کانن. یوسف و شلوم و فیرعه ون و هامان و زانایان و هونه رمنندان و نه وانه ی شتیکیان داهینا و شوین ده ستیان به سر ته ویلی دنیاوه جیهیتشت، دی تۆز و گهردي رۆژه کان و ته ونی چنراوی جولاییکه ری سر کاته که له که بووه کانی کۆن بدوینه.

لیرو له وی، ناره زوی نه وی ده کم و ده سته کانم بیروه گیر کردوه. نه وده تا له تده متریسیه نه فسانه ییه کاند که نه ونده ته و تازهن و نه میستا له گهلیناندا ده ژیم و هر ده لیت له نیستای میثرودا نازاریان پیوه ده چیژم — هه ست ده کم له ووه ژیانی خۆم دروست کردوه و بلنسه ی رووناکي ته مه نم وهرگرتوه، چون نۆره نازاریکی تیژی کاکیل به رچاوم تاریک ده کات، یان فریکی نه کسیری به له زته و نازانم چیه و چونه. ههلقلینی سۆزیکي بی شنگ په لاماری نه م جهسته وشک و دارماوم ددهات، شه پۆلی ناره زویه کی تر بق دیداری خودا و خوشه ویستانم و نه وانه ی پیتش من مائناوایان کرد، هانم ددهات. وا نیستا هه ست ده کم که من خۆم داوه ته ده ست چاره نو سه وه، واده و په ایمانیکش نه ماوه، جیه جی بکم، یان هه لیبریم، ویستیکی خۆراگریش نه ماوه، تا سووړبون و توانام جیه جی بکات، ته نانه ت زمانیشم بق خویندنه ووی لاپه ره شاره وکانی نیو سر، به ده نگمه و نایات، هه روه ها لاپه ره کانیش زهرده گهلپاون و پیته کانی سردراونه توه، چراکه له وی کوژاوه توه، رووناکیه کی زهرده بار له به رده مم

ده دره وشیتته وه. هه سته ده کم من نوقم ده بم و ئینجا ون ده بم، پاشان ده گه پیمه وه و له سه ری مه له ده کم.

نزم ده بیه وه، ئینجا به له زه تیکی سووکه وه له سه ر بایی تیشکیکی رووناک به رز ده بیه وه. له سه رخۆ له هه موو رووداویکی مه زن و هارچه رخی جه سته به رجه سته کم دور ده که ومه وه. لئی دور ده که ومه وه و نهو له دوامه وه یه، ناشیرینه، نابرو به ره، ترسناکه، زه به للاحه، شیرینه، ماشوقه یه، نایابه، ناوی له سه ر زارانه، نزیکه، دورره، له بیرکراوه!

له و ئیه وه دور ده که ومه وه، مائناواییتان لی ده کم، له خودام و له مردوه کام نزیک ده بیه وه، که یه که میان نه سمه ره، نه ی خودایه! من شادمانم و خه مگینم، من که یفسازم و کلۆم، ئیدی له ئیو رووناکی خودادا هه موو شته کان ده سپینه وه.

سابلاخ... تاران... مۆسکۆ... به غدا... بۆمبای... رامات کان! و یستگه و جیهه لوه سته کان، نه وه تا من به ره و نامانجی نامانجه کان هه موویان جیده هلیم! ده ی تا کاتی دیدار مائناوا!

دایکی عه زیزه "هاواریکرد"، عه زیزه به خو پینه وه بانگی هه لدا "وای باوکه رۆ!" من له گه ل رۆژگارد له پارانه وه و خه لوه تدا بووم، به بیته نگی و لالی، به کړنوشه وه به رانبه ر شتیکی خۆراگر، به چۆکدا هاتبووین، شتیکی کوژاوه و مردوو که رووداوه کانی رابردوو له سه ر پشته هیلهی کردبوو. میژوودانی مندالیی له سه ر پشته نهو ده رها ت. رۆژی په سلانی مردووان نزیکه ی شه ست، هه فتا ساله له م هه ستاوه، به لام نهو به رانبه ر هه موو نه مانه زه ده خه نه یه کی له سه رخۆ و سه نگینی ده نواند و له قاقایه کی نزمی ده دا و ئیستاش له قالایی ژوره که دا ده نگ ده ده نه وه، که به شین و شه پۆری ژنان و هه ناسه ی مه رگ قورس بووه، هه روه ها به بیژکه ی نیو جانتای پری میژوو قورس بووه و بارگاوی بووه.

به رۆژگارم وت: چیرۆکه که کۆتایی هات.

رۆژگار وه لامی دامه وه: به لکو ئیستا ده ستی پینکرد.

پرسیم: چۆن؟

وتى: مريشك و هيلكه، پيار و منداڭ، ئىستاتىگە يىشتىت؟

— كەواتە بېگىرەۋە!

وتى:

— تۆ بېگىرەۋە!

— نە خىر، تۆ!

— ھەر تۆ دە يىگىرەۋە!

سەرم سورما، تا بە پەشۈكاۋىيەۋە گوتىم:

— كەواتە، لىنگەرى با شتە كان چۇنيان پى خۆشە ئارھا بېرات.

دەنگى رۇژگار لەكاسەى سەرمدا دەنگى دايدەۋە:

— باشە، لىنگەرى با شتە كان چۇنيان پى خۆشە، با ئارھا بېرات.

سابلاخ

۱۹۱۴ - ۱۹۱۸

(پیش زریانہ کہ): سابلاخ - ۱۹۱۴

لوتکھی چیاکان ہیشتا به فر دایوشی بو، کلاری سپی له سر کردوه، شنه با له
لوتکه سر که شه مه یله و سووره کی دا و به سر ماله گه وردها تیپه ری.

نه سمر له بهر خوره تاره که دانیشتوه و به نیمچه بی ناگییه که وه پرچه کانی
ده هونیتته وه، شنه یه کی سارد له لوتکھی شاخه سوورباوه که هلیکرد و به سر نه مدها
هات، ته زوییه کی سووکی پیتدا هینا و بوژاندیه وه و له قولایی ده ریای بیرکرنه وه
ده ریپینا. سوارچاک و قاره مان و خوشه ریست نه مپژ ده گاته وه جی، پینی وتبوو له
شانزه ی مانگ، که ده کاته رژی یه کشه مه، گهر بیریشت چو نه وا شه وی شه مه که
(نوژی مانگ) له که نیسه له بهر روشنایی ناسمان ده کریت و مانگیش له سه ره تای
که م بوونه وه دایه و روو له ناوه راستی ناسمان ده کات، نه و ده مه چاوه ری بکه. سبه یینی
رژی یه که شه مه یه و به یامه رتی و په نای خودا له نیوان نیوه ری و بانگی شیوان
ده گه مه وه، میرعلی و بازرگانه کانی دیکه یشم له گه لدان.

نه سمر وه که چوله که یه که دلژیه ناو له خوی بته کینیتی و تینجا خوی نوقم بکاته وه،
ناوها راپه ری، به لام نه و دووباره خوی له ده ریای بیرکرنه وه نوقم نه کرد، به لکو
ده ریایه که له به خته وه ری راپنجی قولایی خوی کرد، نه م سه عاتانه چو تیده پهن و
نیوه ری به سر ده چیت و عه سر دیت! سه عاته کانی نه مپژ له هه موو سه عاته کانی

مانگی لیک دابراڼه که درېژترن، هەر لڼم سه فهره بازرگانپیاڼه ی بۆ موسکفا، بهر له
 حوت سال نهو له ههږه تی لاویدا بوو، که له یه کیك لهو سه فهرانه ده گهږاپهوه،
 چاره نوس وابوو له نزيك کانپیه که چاویان به یه کتر کهوت. نهوسا نه سمه له ته مه نی
 چوارده سالیډا بوو، شهروالینکی گول گولئ له بهردابوو، پرچه هونراوه کانی له کاتی
 رژیشتندا ده کهوتنه سهر ههردوو که فله لی و گوزه که ی سهر شانی پر له ناوی سازگار
 بوو. شلۆمۆ نه می بینی، نه مه یه کهم جار بوو، بیبینیت، نه سمه دور به دور
 دهیناسی، لایکی شوخ و بالا بهرز بوو، ته مه نی خۆی له بیست سال ددها، بهلام به سهر
 چیا ی نابانگدا سهر که وتبوو، بوو به ناودارترین که سی شاره که، بازرگانی کورپی
 بازرگان، خه لکی سابلخ ناماژه یان بۆ ده کرد و به سهر سورمانه وه ناویان ده هیئا "نه مه
 شلۆمۆی کورپی که تانی بازرگانه! خودا بیپاریزیت، ته ماشای بکه ن، مادام باوکی
 کورپیکی وای لیکه وتوه ته وه، ئیدی نامریت! نه م کورپی لیکه وته وه و رهنج به خه سار
 نییه! کورپیکه وهك بینایی چاوه، پیاوکیکه له هه موو پیاوانی سابلخ هه لکه وتوو تره!".
 له نزيك کانپیه که چاوانی نه م و نه سمه یه کانگیر بوون. سهربرده که یان پتر له
 سهربرده که ی یه عقوب و راحیل ده چیت، ده سته جی له چاوانی نه سمه وه تیره که تیی
 ته قاند و دلئ نه می نه نگاوت. شه و غوونییان به فیژ نه چوو، رژیك بۆ حه سرت
 هه لکیشان له ده ست نه چوو... ههر رژی دوایی باوکی شلۆمۆ سهر دانی باوکی
 نه سمه ری کرد و پیتی وت "ده مه ویت نه سمه ری کچت به دیته شلۆمۆی کورم". چهند
 ههفته یه کی به سهردا رانه برد، له ماله گه وه ماره یان بردا.

نه مریژ ده گه ږیته وه، بهلام کات ناجوولیت، نه لها جۆشی سه ندوه و نارامی و
 خۆشییه که هه لده مژن. مالی ریکخست، نه مۆی سه ره وه و نه مۆی خوا ره وه، ژووره کان و
 سهرشۆرک و ته والیت و حه وشه که ی ریکخست. له گه ل قه شه نگ ی کاره که ریډا روویان
 کرده گه وږه که. مانگا کانی دۆشی و قه شه نگ شیا که ی ناو گه وږه که ی کۆ کرده وه و
 نالیکی به ناژه له کان دا، گویره که و کار و بهرخه کان شیری دایکه کانپیان ده مژی، له
 پایزا گویره که کان سهر ده سپر دین و له گوشته که یان قاوړمه دروست ده کریت و
 ده خریته نیو کوپه وه و له ژیر زه ی هه لده گیریت، بهلام به رو بوومی شیه مه نی له کۆگادا

شوینی دیکه‌ی هه‌س، ئه‌و ده‌فرانه پەر له‌ رۆنه‌که‌ره ده‌کرێن و ماسته‌که‌ش هه‌موو رۆژێک، یان هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک له‌ مه‌شکه‌دا ده‌ژهنرێت و له‌ پێویست زیاده‌بێت، زیاده‌که‌ به‌سه‌ر دۆست و خزماندا دابه‌ش ده‌کرێت، به‌لام هه‌مووی نا، هه‌ندێک زیاده‌هه‌لده‌گیرێت و هه‌ندێکی دیکه‌ی ده‌فرۆشرێت. خێر و فەر له‌ سایه‌ی خوداو شلۆمۆه زۆره‌، ئاخۆ که‌ی ئه‌و کاته‌ دیت به‌ دیداری شاد ده‌بێت و گرێ سووتانه‌که‌ی داده‌مرکیته‌وه‌؟ روه‌ی کرده‌ کۆگای نازووکه‌، له‌وێ هه‌رچی خودا له‌ خێر و بێر داویتی به‌ کیسه‌ و فهرده‌ له‌سه‌ر یه‌ک دانرابوون، گه‌مه‌ کوتاو، ساوه‌ر، نيسک، ماش، برنج، ئارد و رۆن و دۆشار و جۆره‌ها مره‌بار خۆشار، نیدی هه‌رچی خودا له‌ خێر و فەر به‌ شلۆمۆی باوکی سه‌لمانی داوه‌، له‌وێ هه‌بوو. گه‌رایه‌وه‌ که‌وته‌وه‌ سه‌ر دۆخی نه‌لها و شه‌وه‌که‌ی. له‌به‌رخۆه‌ به‌ چه‌ نژای کرد "هۆ باوکی سه‌لمان، یاخوا چاومان به‌ گه‌پانه‌وه‌ و سه‌لامه‌تیت رۆشن بێته‌وه‌".

له‌ هه‌ر جۆرێک له‌ گه‌مه‌ کوتاو و برنج و نيسک شتیکی برد، قه‌شه‌نگیش له‌ هه‌لگرتنی زه‌خیره‌کان بۆ چێشته‌خانه‌ یارمه‌تی دا، ئه‌مڕۆ داوه‌تیک ساز ده‌دات، خوانه‌که‌ پەر له‌ جۆره‌ها خواردن و سه‌وزه و میوه‌ ده‌بێت، له‌ به‌یانی زووه‌ قه‌شه‌نگی نارد تا له‌ باخه‌که‌ میوه‌ی تازه‌ به‌ییت، بۆ یارمه‌تیدان مره‌می له‌گه‌ڵ نارد، قه‌شه‌نگ دوو جار رۆیشت، جاریکیان بۆ میوه‌و جاریکی دیکه‌ بۆ سه‌وزه‌ی تازه‌ی وه‌رز، له‌ کۆگای ماله‌وه‌شدا میوه‌ی وشکه‌وه‌کراو بۆ وه‌رزیکه‌ی دی هه‌بوو، جۆره‌ها خواردنیان لێناو له‌ کولاندن و ریکخستن بوونه‌وه‌، لێ خۆره‌که‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ شوینه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ نووسا، یان بزماریکی له‌سه‌ر داکوتراییت، نه‌ده‌بزا، گه‌ره‌که‌ خۆره‌که‌ به‌ خێرایه‌ی به‌ره‌و رۆژاوابوون بروت، تا رووخساری شلۆمۆ ده‌ریکه‌وێت و مانگ پێش نیوه‌ مانگ بکه‌وێت و رووناکی په‌خش بکات، به‌لام خۆره‌که‌ لاوازه‌ و نه‌خۆشه‌ و چه‌شنی کیسه‌لێکی پیر داھێتزاوه‌.

سه‌لمان و سه‌یۆن له‌ حوجره‌ی خویندن، حاخام ناحوم ده‌یوت "ئه‌م سه‌لمانه‌ وه‌ک ئیسفه‌نجه‌ وشه‌ و پیت و سه‌ر و بۆر هه‌لده‌مژیت، به‌لام سه‌یۆن هێشتا بچووکه‌ و له‌ بری وانه‌ خویندن، په‌نجی خۆی ده‌مژیت، باشر وایه‌ سالتیکی تر له‌ مان بێتیته‌وه‌، تا له‌

جیاتی پەنجە مژین، شیری دایکی بخوات". دەبا (پیش ئەوێ فیتری پیتەکانی تەورات بییت، با فیتر بییت بە رهوانی بلێت: باوکە، کاکە". باوکی سەلمان وەک پیتەکانی هەمیشەیی پیتەکانی و بە حاخام ناحومی گوت "با لە نامیزی تۆدا شیری پیتەکانی تەورات بمژیت و ئینجا فیتری نوێژکردن بییت و بە رهوانی بخوینیت، ئەوسا دەبیینیت هەردوو وشە "باوە و دایە" بە رهوانی گۆ دەکات. هەر ئەو رۆژە بیینیت چۆن دڵی حاخام کرایەو و شادمان بوو، لە سیمایدا بزەیه کی رهزاهەندی و شادمانی دەرکەوت. دەستی خستە سەر شانی شلۆمۆ و دوای خێر و فەری بۆ کرد و داوای لە خودا کرد کە خێر و خوشی پتر بییت. مریەمی کیژی لە سەیون گەورەترە، بەلام هیشتا شیر دەخوات و لە هەوشە ماله کە وازی دەکات. قەشەنگ! ئەوێ بەس نەبییت کە کچەکەت لە گەڵ خۆتدا بۆ باخە کە برد و میوه و سەوزەت پێ هەلگرت، ئەوا ئیستا لە هەوشە وازی دەکات، بێگومان خۆی پیس دەکات، دەبیهینه با قوومه شیرێک بخوات! قەشەنگ، تۆ ئەو خودایە پێم بلێ، بۆچی ئەمڕۆ کات وەک ئاوی کانوون و شوبات بەستوویەتی؟! ئەو بۆچی دواي ئەوێ بووم بە دایکی سێ مندال، ئەمڕۆ وا هەست دەکەم کە رۆژی بووکی نیمه؟! ئەو بۆچی کاتێک خودان و گەورەکەت لە سەفەری نەستەمول، یان تاران، یان مۆسکو دەگەریتەوه، هەست بەم غایلانە دەکەم؟! هەر کاتێکیش رۆشتبا، دڵە خورپەیی پیتەوتووه و لە خودا پاراواتەوه، کە بیپارێزیت، زۆریشی لێکردووه کە ناییت خویندنی (دوای رێگا)ی لەبیربجیت تا لە هەموو پیتەکانی خراپ بیپارێزیت. لە سەرەتادا لە رێگەیی شاخاوی و دۆل و پەلاماری دڕندە و جەردە و رێگر، لێی دەرترسا و ئارامی لەبەر دەبیرا، تا نەگەراییەتەوه، خەوی لێ نەدەکەوت. هەموو کاتێک دوای و نزای بۆ دەکرد تا بە سەلامەتی و بە دەستکەوتەوه بۆ لای بگەریتەوه و داوێک لە قژەکەیی کەم نەکات، دواجار لە گەڵ سەفەرە زۆرەکانی راهات، ئەم راهاتنەش ترسی لە دڵ دەرکرد، بەلام سەفەری هەمیشە لە مەترسی بەدەر نییه و دۆلەر لە رۆشتنی دڵدار بۆ سەعاتیکیش ناسووده ناییت، ئا بەم ناوهایە پەژارەیه کی شاراوێ لە دڵی خۆیدا حەشاردا بوو، تا گەیشته متمانه، متمانه کەیشی لە گەڵ تیپەرپوونی رۆژگاردای پتر دەبوو، چونکە گەیشته ئەو برۆیە کی

شوه کهي پياويکي ورياو له سهر کاري خوی سوور و بويړه، نهو دهمهي له سهره
 ده گه پرايه له سونگهي بازار گانييه کي يوه ههستي ده کړد شادمانی پياوه کهي له
 ماندووبونه کي يوه سهر چاره ده گريست، دياره شادمانيه کي يوه به هوی نهو و
 منداله کانييه ويه، پياوه کهي نهوي بير نه ده چوو که هيس تريکي له ديارې و شتي
 ده گمن بؤ نهو و منداله کان و ماله وه و هاورتياني بار ده کړد. نه سهر چاري ده گيړا و
 گوئی هه لډه خست و بونی ده کړد، گه پرايه وه و ناژه له کاني له گه وره که دی و گوئی له
 بؤره و حيله بوو، له هه وه که ش قرته قرتي مامر و قورقه کي له شيري رهنگين بوو. له
 باخچهي هه وه ماله که ش بونی نيرگړ و گول د هات، شلوم به در له چاوليکري
 له نزيك هه وه به مېر مېرې سهر دروست کړاوه که بړک گولي چاند بوو. دهی وت: نهو
 دره خته له زستاندا به فر و به سته له که ده ځنکي نيت، له به هاردا ده يروني نيتسه، نی
 باخه که ش دروره ده سته و بؤ داري به ري و سهره و پاقله مېني ته رځانکړاوه، هه روه ها
 دره ختي بؤندار و کاله ک و شه مامه و نه عنای تيدايه، جا بؤ نهوي له به دره سته بن
 هه نديکي لي گويژرانه ته وه بؤ باخچه کهي ماله وه و نه سهر بؤ خواره مېني به کاريان
 دينيت و هه شتيکي پيؤز سووديان لي ده ينييت. به لي گه ره که گول و دره ختي بؤندار
 له بهر ده سته بن، تا چاو له بينينيان تير بيت و ههستي بؤن کړدن چيؤيان لي
 وريگريت و کونه لووت پر بکات، بونی چيتي کولؤ و پر به هارات! خو شه ويسته کهي
 مانگيکي ته واره تامي خوارديکي وای نه کړدوه و هه به ريگهي دورودريژ و تاقهت
 پړو کي نه وه بوو و به نان و ميوه و وشکه وه کړاوي نيو هه گبه کهي داکه وتوه. خو
 نه گه کاروانه که له شار و شاروچکه کهي سهر ريگا بارگهي خستبا، که خه لکي
 هاوناييني تايه فده کهي خوی لي نيسته جي بووايه، نهوا خواردي حه لالي وه شير و
 پتکها ته کاني، يان گوشتي (کاشير) ده خوارد. نهو له هه موو شتيکدا ورده کار و
 کارته قهته، هاوکات توند و نه ميشه، به لام نه ټين له دلیدا کانياوکي و هه لډه قوليت
 نه سهر له وه ده ترسيت تيدا نو قم بيت. نهی خودايه کهي نه م کاته به سهر ده چيت و
 پيش قهره ول و مزگينيدهر درده که ویت؟ له درگا ده دري، تاخو نه وه کييه له درگا
 ده دات؟ دلي چون چوله کي ده که له تاوستان به دلؤبه نار خوی فينک بکاته وه، نارها

باله فریتیه تی، باله فریتی شادمانی و به خته وهری. ناخو ده گوختیت مرگیتنی هیتن پیش وادهی خوئی بکه ویت و نه میستا بیت؟ نهی نایا ده کری کاروانه که پیش رهوتی ناسایی خوړ بهرهو روژنا و ابون بکه ویت؟ به قه شهنگی وت که بهرهو درگا که رایده کرد:

— قه شهنگ له شوین خوت بووسته، من درگا که ده که مده!

بهره شوینی ناوات و مهبه ست که و ته پری. لیږهوه خو شه ویستی دل دیته ژوروهوه، بالا زراڅ و ناو قه د باریک و گهم رهنګ، پرچه هوژناوه کانی ده گنه حناس هدرودو که فسه لی و گولتیکي نیرګز بوو ته تاجه گولینهی سهر پرچه ره شه که ی، رهش و پر و دریتی سهر رووخساریکی گه شی گهم رهنګی مه یله و نه سهر. درگا که کرایه وه، نه سهر ناو میندیه که ی خوئی شارده وه و به شادمان بو میوانه که خوئی پیشان دا و وتی:

— فاته، فهرمو! وهره ژوروی!

ژنه جوانه که ی دیکه، جوانیه که ی دل پین و له راده به دهره... سپیلکانه یه ک گونا سووره کانی سپیتی رووخساریان نه خشانده وه، پرچ رهش و دوو برزی رهشی ره ژووناسا، په نا به خودای نافریندر! جوانه که ی فاته به شاه ژوروی جوانیه هیمن و شارواه که ی نه سهره وه، بو پیاوان سهرنجرا کیش بو، فاته هاته ژوروه و له ته نیشت هه یوانه که هدرودو ژنه که له سهر ته ختیک رووه و درگا که دانیشن. فاته ش چاره پتی میری میتردی ده کرد.

نهمپر چاره کان نیگایان له درگا بری بو، نهم درگا دارینه زه به للاحه به نریک بوونه وهی هاتنه وهی پیاوانی خو شه ویست، بایه خی پتر ده بیت! فاته وتی:

— نه سهر، نه وه چیه وا خوت رازاندوه ته وه و خوت بوغوش کردوه و ناماده ی

ژووانیت!

رووخساری وه ک نانی به تنوره وه دراو سووره تلگه را و به چپه وتی:

— ههرچه ند له سه فدر بگه ریته وه، واهه ست ده کم تازه زه ماوند ده که ین.

زورتر دیکه تی فاته ی دا و دهنګی پتکه نینه که ی به هه موو حه ره که دا بلاو بووه:

— نهی تو چه په ل؟ نه وه نییه خوت بو میری خو شه ویستی دل رازاندوه ته وه؟

فاتمه وه ک نه وهی بو خوئی بدویت، به چپه دوو وتی:

— كەي دېتەرە؟ كەي دېنەرە؟

— بەلكو بلى ھەردووكيان، نەر دوو ھاروپپە، نەر دوو شەرىكە، كەي دېنەرە!
فاتمە بۆ چركەساتىك لە گەل بېر كەردنەرەكانى خۆيدا، ناگاي لە خو بېرا، وتەكەي
نەسمەر گېتپرايەرە سەر دۆخى خۆي، وتى:
— شووہ كەي مەن و شووہ كەي تۆ، دوو گيانن لە يەك جەستەدا، بەلام نەسمەر نەوہي
مەن تەنھا شەوق و ئەلھا نېيە.

نەسمەر بە وردى دېقەتى دا، لەسەر سىما جوان و گەشەكەي غەم و پەژارەي
ناسكىتكى بەدېكرد، كە راوچى بە دووہوہ بېت، خەمەكەي تىكەلەيەك بو لە پەرۆش
و تەنگەتاوى. بە رووخسارىتكى پرسیار نامىزەرە نىگايەكى كرد، تىنجا نىگا كەردنەكەي
كرد بە دەنگ:

— فاتمە ترساندەمت، پىم بلى چى روویداوہ؟

— نەسمەر ئەمە شتىكى نەيتنى و شاراوہيە، ئايا نەيتنىيەكەت پى بلىم؟
— ژن دلئى خۆي بۆ ژن دەكاتەرە، جگە لەوہش مەن و تۆ بۆ يەكتر وەك دوو خوشكىن.
— نەسمەر، بەلئىنم پى بەد، ئەو نەيتنىيەي بۆت باس دەكەم، نەيگىرتەرەوہ.
— بەلئىنت پىدەدەم، گەر زيانى بۆ پىاوہ خۆشەويستەكەم نەبىت، تەنانەت لەويشى
دەشارمەرەوہ.

— ئەو شتە بەقەد دورى ئاسمان و زەوى لە پىاوہكەتەرە دورەرە.

نەسمەر بە پەرۆش و سووربوونەرە پرسى:

— فاتمە، چى روویداوہ؟

— ترسگەلىكن، دەمەوېت لە خۆمیان دورر بىخەمەرە، كەچى رۆژ لە دواي رۆژ زىاد
دەكەن.

فاتمە توانى بۆ ساتىك نەسمەر لە دەرياي ئەلھا و شەوق بېنئىتە دەري و بىخاتە ناو
دەرياي ھەزى خۆتېھەلقورتان، دەريايەك پى لە ھەزى زانين و ئالۆزى و سەرسوپمان،
پرسى:

— فاتمە ئەو شتە چىيە كە دەترسىنئىت؟

فاتمه به سهر دودلئییه که ی خۆیدا زال بوو و رووخساره سپیلکانه که ی سوور
هه لگه را و شله ژا، بۆ نه وه ی شهرمه که ی بشاریتته وه، چاوی داخست. ساته وه ختیکی
پشور سواری و تف قوتدان، تیپه ری و نحمیکی کرد... دواجار:

— نازانم، به لām رهزا برای شووه که م. وا هه سته که م به ته ماشاکردن ته نگه تاوم
ده کات و به بی ته قی کردن تیم ده روانیت!

نه سهر پتر واقعی ورم، رهزا لاریکی هه رزه کاره و وا تازه پتراده گات! نی ته نهایش
غایله دروست ده کات، خه یالی ژنانش فراوانه و سه رچاوهی ترسیان هه یه و
هه ندیکجار له کانیاری هه لقولآوه نار ده خۆنه وه، وتی:

— رهنگه شته که ته نه مه زنده بیت، ده شیت تز غه در له رهزا بکهیت...
فاتمه به جدخت کرده وه وتی:

— نا... نا، رهزا هیچ و پوچ و نیاز خراپه، شته که هه ته ماشاکردن نییه، بری جار
به نه نقه ست هه ول ده دات خۆیم لی بدات، به لکو... به لکو...
پاشماوهی قسه کان له گه رووی قه تیس بوون و فرمیسک زایه نیو چاوه کانی، نه سهر
پرسی:

— دایکی محمه د، به لکو نیت چی؟

ده موچاوه گه شه که گه ردی خه مزکی لیته لوه ری و پتر خوینی تیزا و سوور
هه لگه را... شهرم و ته قی و تووره یی نیشتنه سهر سیما جوانه که و وتی:
— دوینی... دهستی گرم و گوشتی!

په نا به خوا! په تای ترس به ره و ناخی نه سهر شوپ بووه وه، دلی په رۆشی وشک بوو،
وا هاته به رچاوی دهستی به دهستی پیاویکی نامۆه یه، پساوه نامۆکه ش درنده یه کی
به دگۆراو و له بنیادم نه چوره، به لکو شه ی تانیکه بۆ خۆی و نه وه دهسته پاکه
ده گوشت، ده سته جی شلۆمۆ هاته به رچاو و له نامیزی گرت و نه میش خۆی خسته
باوه شییه وه و له دالدهیدا خۆی له هه موو خراپه کارییه کی دنیا پاراست. فاتمه چاوانی
نهم بۆ هه ندیک شت ترسناک ده کاته وه، که له وه به ره به خه یالی شیدا نه هاته وه، دووباره
خۆی دایه وه دالدهی خۆشه ویستی دل و بری به لای سۆراغ کردنیدا چوو، که ی دیتسه وه،

نمی که ده رگه ده کړیته وه، تا زه ده خه نه ورشه داره که ی نه وی لیده رکه ویت. تا هه موو
خم و نیگه رانی دنیا و خراپه کاریه کانی بږه وینیتته وه؟
وتی:

— فاقه، که واته تا میر دیتته وه، لیره بمینته وه، که هاته وه، نه وی رویداوه بوی باس
بکه.

ده موچاوه زړ سپیبه که ی فاقه ده گوریت و له پږ وه نه وی تیکه لی زه ردینسه ی
هیلکه بوویت، زه ده هله ده گوریت، زه رد و سوو و هه موو رنکه کانی تیکه لی ده بیت.
له رووخساره سپیبه که ی فاقه دا ترسیکی ئالو گورې گه رداوه که رنګ ده داته وه،
گه رداوه که ی ناخی شیتانه هله دکات و له گه لی خودی خویدا ده که ویتته پیکدadan.
ترسه که تا دیت گه وره ده بیت...، له مه دا ته نه ها ژنه که زه رهمه ند ده بیت. رها به
سه یرکردن ته نگه تاوی ده کات، ده ستی ده گریت و ده یگوشت، به لام نابرووچونه که هه ر
بۆ نه مه. ژنیکی میرددار ده که ویتته نیوان دژایه تی پیارانه وه. نه مه په لیه که به ناو
جهرگی نابرووییه وه لکاوه و چه شنی گولی به نابرووی میری میردیه وه ده لکیت و
ناچار ده بیت ته لاقی بدات. نه وسا کومه لیش نه فره تی لیده کات، چونکه سه ره رای
هه موو شتیک نه م به رپرسیاره، خه لکی له ترسی په تاکه له گولی و نه وانه یشی تووشی
گولی بوون، هه لدین. فاقه نه م غایلانه ی له نه سمه ر شارده وه، به لام به دلنیا ییه وه وتی:
— مانه وه لای تو رنکه پرسیار بورو وژنیت، به لام بۆ نه وی که راستییه که به
میر بلیم، له ویه کوشتاری لی بکه ویتته وه و ماله که مان ده بیتته گومی خوین!
با کاتی بیت و کاروانه که بگاته جی، تا گه یشتنی کاروانه که ییده نگي باشتیرین
چاره سه ره.

ترسیک که خویشی نه یده زانی چییه، وه که پرده یه کی ره ش نیشته سه ری، دلی به
فاقه سووتا، به لام بیرو خه یالی نه ختیک دوو رژیشت، له نا کاو له هه ندیک شت
ره ناگاهات، که لیوه ی دیار نه بوو، یان رنکه له کاره ساته که ی فاقه وه نه مه ی بیر
که وتبیتته وه، بیرو به لای نیستیری کچی مه تتیا هو گونده ا چوو، نه و گوله نیرگزه ی
تازه له باخی سابلاخ پشکو توو. کیژه که له ته مه نی پانزه سالی دایه و له گه لی ناسکاندا

له دهشت و دهر راده کات و له کینلگه و باخه کاند ا له تهک پووله و بالنداند ا ده شنیته وه، خودایه! شلوموی خوشه ویستی دل هه ر کاتیک نیستیر بیییت تییده پروانیت، سیرکردنه کانی وه که نه وی راوه دووی په پووله بنیت، ناوها دووی ده که فیث، هه ناسه هه لده کیشیت، له شوینکات داده بریت، گهر له دؤخی ناخوتندا بیث، قسه که ی ده بریت، گهر له باری ژنه وتندا بیث، گوینی خوی که ر ده کات، گهر له دؤخی زهرده خه نه دا بیث، رووخساری ده گوریت و غه مگین ده بیث. زیره کانه رازیک ده شاریتته وه، گهر زانیبات باش بوو.

— نه سهر بیر له چی ده که یتته وه؟

دهنگی فاته بهر رویشته وه کانی بهر و شوینی خوی له هه یوانی بهرانبهر ده رگای ماله که گیتراپه وه، نه سهر ههستی به وشکی زاری کرد و تفه که ی قووت دایه وه. به ده م هه ستانه وه وتی:

— قسه کردن خافلاندمانی و چایم نه خسته سهر سه ماوه ره که. وا سه ماوه ر قوری و خه لوز و شه کردانه که دینم، نینجا دریتزه به قسه کانمان ده دهین و چایه کهش له سه رخو ده م ده دات.

له ناخی ناخه وی په روژی فاته بوو، لی ته ماشا کردنه که ی شلومو بو نیستیر کونیک له کاسه ی سهری کرده وه، تا ده هات به پانی و به دریتژی گه وره تر ده بووه وه، تا بوو به تونیلک، به لکو بوو به بیریکی قوولی بی نامان.

سه عاتیک دوا ی نیوه رۆ پیش قهره ول هات.

نه سهر و فاته هه ر قسه یان ده کرد و چاوه پروان بوون، قوری چایه که له سهر هه لمی ناوه کولاره که ی نار سه ماوه ره که، قولتی ده دا، دوو ژنه کهش پیاله له دوا ی پیاله یان تیده کرد...، چاوه پروانی و ته لئا ده بوونه پاژیک له په نگری ناو نه م سه ماوه ره، هاوکات تریش له بن خوله که وه که دا بوو. نارامی له گه یشتنه وه دوو شووه که دایه، نارامی له گه ل ترسدا له مملانیته دایه، به لام ناخو نارامی بهر ده وام ده بیث؟ ده مودوویان کرد و چای له دوا ی چایان خواره وه. فاته هه ر جگه ره ی ده کیشا، تا قوتوه زیوینیسه که ی که

نه مینای رهنگاورهنگ چی کرابوو، وینهی جوانی لهسەر نهخشیترابوو، بهتال بووهوه، چارهپێ کردن کات درێژ دهکاتهوه، بهلام تههمن کورت دهکاتهوه. ناگری کوانوهکان کوژانهوه، ههردوو کوپهکesh دهستیان له خویندن بهردا، بهلام کهسیک مهیلی بهلای خواردندا نهدهچوو. نهمرۆ هیچ کهسیک دهست بۆ خواردن نابات، تا پیاوان سهردهقی زیافتهکه نهشکینن، گرنهگ نییه نیوهپۆژه تا نیواری دوا بکهویت، بهلام کاروانهکه دواي سهعات یهک دهگاته دهروازی شارۆچکهکه، منداان پۆل پۆل بهناو کۆلانهکانی سابلابخدا دین و دهچن و هاوار دهکهن، "بازرگانهکان له مۆسکفا گهپانهوه!" هاوار و قیژهی منداالهکان لهدوروهوه دهگهیشته گویچکهی نهسهر. تهماشای نهو سهعاتهی دهکرد، که شلۆمۆ له یهکیک له سهفهرهکانی لهمهوبهري له مۆسکۆ بۆ هینابوو. به درێژایی کاتهکه ههر سهیری دهکرد، سهعات له یهک تیپهپری بوو، ههولێ دا بگات به دلّه بێ ئۆقرهکهی که وهک چۆلهکهیهکی بێ نارام، ههر بالهفری بوو. له چاروترووکانیکیدا ههموو شتیکی لهبیر چوو "مريهم! نهو تۆ له کونی مريهم! سهلمان! سهیون"، بهلام فاتمه هیشتا لیتره بوو، لهدواي ههلهچونهکهی له بوونی فاتمه وهئاگسا هات و به شهرم و شلهژانهوه به چپه وتی:

— فاتمه، لیم مهگره و داواي لیبوردن دهکهم، لیک دابهران گرانه و یهکیکی وهک تۆش تهمه دهزانیت!

نهو مافهی به فاتمه دا که تهویش له ههمان دۆخدايه، بهلام فاتمه وهک نهو جۆش و خرۆشی پتوه دیار نهبوو، تهنها وشهیهک دهتوانیت ههموو شتیکی روون بکاتهوه، بهلام شهرم کردن ریگه له نهسهر دهگریت که تهناهت بۆ خودی خۆیشی بیدرکینیت، چونکه وشهیهکی یهکجار تایبهتمهنده و پیرۆزی خۆی هیه و ناگریت بیدرکینیت و تووشی شوررهیت بکات، رهنهگ به درکاندنی پیرۆزییهکهی لهکهدار بکات، شوینی نهو وشهیه نیو دلّه و به ههست و خورپه دهیدرکینیت، بهلام فاتمه پندهکهینت...، ههستی پیکرد و وتی عاشقان له دۆخی عاشقانهدا دهردهکهن، تهمه عشق و شهوقیکه که دواي ده سالی دوورودریژ و خستهوهی منداان دانهمرکاوتهوه، فاتمه بیري له رووخساری شهرمیونی نهسهر کردهوه، "دل جینگای چهند خۆشهویستی تیدا دهیتهوه؟! " بیري له

خوی کردهوه که چۆن شووبراکه‌ی تنگی پی هه‌لچنیوه و دنیای لی تنگ بووه‌ته‌وه، هه‌ستی به پشوو سواری کرد و بیری کردهوه "دل و ده‌روون نا‌وه‌ایه، کاتیک هه‌ست به خۆشه‌ویستی بکه‌یت، فراوان ده‌بی‌ت و به قه‌د هه‌موو دنیای لی دیت، کاتیکیش هه‌ست به رق بکه‌یت، ته‌نگه‌به‌ر ده‌بی‌ت و تا وای لی دیت وه‌ک کونی ده‌رزی لیدیت!"، له‌گه‌ل نه‌سمه‌ردا رابوو، وتی "له‌ مائه‌وه منداله‌کان لای دایکی مین." سی منداله‌که‌یان عه‌مه‌د و نه‌حه‌مه‌د و هه‌میدی به‌کۆله‌ی ته‌مه‌ن دوو سال و نیو، نه‌حه‌مه‌دی هه‌وت سالن، به‌لام عه‌مه‌د که گه‌وره‌که‌یانه، پینش دوو هه‌فته بووه‌ته هه‌شت سالن.

— بێگومان (پیریژنه‌که) خواردنی داونه‌تی و نه‌وان له پیتشوازیکردنی کاروانه‌که‌دا پێشمان که‌وتن.

قه‌شه‌نگ سه‌یوانی هه‌لگرت و به‌ده‌ستی راستی ده‌ستی سه‌لمانی گرت و به‌ده‌ستی چه‌پیشی ده‌ستی مریه‌م. هه‌موو به‌ره‌و کانیه‌که که‌وته‌پێ. کاروانه‌که لی‌سه‌وه تیده‌په‌ریت و کاتی نه‌وه هاتوه‌ دوا‌ی دا‌برانیکی زۆر چاوی ژنه‌کان به‌دی‌تی شووه‌کانیان روون بیته‌وه.

کاروانه‌که! گه‌نجینه‌یه‌که و له‌ گالیسکه و له‌سه‌ر پششتی هی‌ستر بارکراوه، گه‌نجینه‌یه‌کی مرۆیی گه‌نجینه و شتومه‌کی جو‌راوجۆری هه‌لگرتوه. نه‌م جاره کاروانه‌که درێژه و له‌ به‌رزاییه‌که‌دا چه‌شنی ماریکی خال خالۆی دیاره و له‌ توله‌ری لی‌ژاییه‌که‌دا پینچی خواردوه. هه‌ر ده‌روات و به‌رزاییه‌که‌ی دا‌پۆشیوه. له‌گه‌ل نه‌وه‌ی خیرا ده‌روات، ماندووبوونی پی‌وه دیاره و ده‌یه‌و‌یت فریای گۆرینه‌وه‌ی نه‌لها و شه‌وق بکه‌و‌یت و پاشماوه‌ی کاته‌که کورت بکاته‌وه، هه‌رچه‌نده شه‌که‌ته، به‌هه‌نگاری دنیایی و برپا به‌خۆبوونه‌وه ری ده‌کات، ری‌گایه‌کی دووری پینچاوه‌ته‌وه و له‌ دوا‌ی خۆیه‌وه ئاسته‌نگ و مه‌ترسی جیه‌یتش‌توه. کاروانه‌که وا گه‌یشته‌جی و گه‌یشته‌ به‌ری ره‌نج و ده‌ستکه‌وتی تیکۆشان، گو‌یدری‌تری پاسه‌وانه کری‌گرت‌ه‌کان هاوکات له‌ دوا‌وه و له‌ پینشه‌وه‌ی کاروانه‌که ده‌رۆشتن، له‌ ناوه‌پاستیشه‌وه باروبنه‌ی بازرگانه‌کان و شتومه‌که‌کان بوو. نه‌سمه‌ر له‌ ناوه‌پاستی منداله‌کانی و قه‌شه‌نگ و فاته‌یش له‌ ناوه‌ندی ناپۆرای خه‌لکی شارۆچکه‌که بوون، که هه‌مووان بۆ پیتشوازی کاروانه‌که هات‌بوون، هه‌ندی‌کجار وا

بیدودات کاتیک بازارگانه کان ده گه پښه، له نار کاروانه که دا گویدریتیک له
 گویدریتزه کان خاوه نه که دیار ناییت، نی نه مه ش شتیکی ده گمن نیه، که یه کیک له
 کاروانچییه کان له ریگه بریت، یان به هوی رووداویکه وه گیان له دست بدات. تا
 به مجوره خوشی گه یشتنه وهی کاروانه که ناییته مایه ی شادمانی گهر هه موو
 چاره پوانکاران به دیداری خوشه ویستایان شاد نه بنه وه. شلوم هه میشه به نه سمه ری
 دوت "خودا له گه لمدایه و له چوون و هاتنه و هم له به لا رزگارم ده کات، هه روک چوون
 پیش من پیارچا کانی رزگار کردوه و دوی منیش رزگاریان ده کات". رزیک
 توره که که ی له کتیب و دوعا خالی نه بو، که نای خودای مه زنیان له سمه، نه مه
 جگه له پیوستیه کانی نویت به هه موو جوره کانیسه وه، هه روها به نه سمه ری دوت
 "بروادی نه وه یه که راده ستی به زه یی و دالده ی خودام بکه یت، چونکه هه نه وه
 ده مپارزیت و ده مگه یه نیته مه رامی خوم و به سه لامه تیش ده مگه پښتیه وه". نه م
 قسانه ی له کاتی سه فوره دورو پر مه ترسییه کانی که م کرده وه، به لام نه لها و
 ناره زوره که ی هه روک خوی بو، خوشه ویستیش له دوری نه ناوبه ناو سیبه ری په ژاره ی
 لیده کرد و ده بیرسی "باوکی سلمان، ناخو ده بیت یتستا چی بکه یت؟ نایا له ش ساغ و
 سه لامه یت؟ نه ی ده بیت ناسوده و تیروته سل بیت؟". نیدی پرسیاره کانی قووت
 ده دایه وه و گازانده ی نه ده کرد، که چی له م کاتی دیدارده هه سته کانی له ناخه وه
 ده ته قینه وه. نه میستا له م کاتی چاوگیرانه دا به وپه ری خورتیه وه هه سته کانی سه ری پی
 به رز ده که نه وه و گهر دنی کیل ده بیت و نیگایشی رووخساری هه موو چاره پوانکاران
 ده سمیت که بو بینینی (نه ژدیها — کاروان) ده دریتزه که دا له گه ل تیپه ربوونی هه ر
 چرکه یه کدا، مژولن. تا شیوه و رووخساره کان روونتر بنوینن. تا کاروانه که نزیکت
 بیتته وه و ورده کاریه کانی پتر ده ربکه ون، ژاوه ژاو و غه لبه غه لبی پیشوازیکارانیش
 زیاتر ده بیت و ده نگی مندالانیش به رزتر ده بیتته وه، که سروودی پیشوازی ده چرن. نه سمه ر
 له نیو ده نگه کانه وه ده نگیکی خوش و سازگاری ده بیست، نیدی بو به چوله که یه ک و
 له ته ک کومه له زارو که که دا که و ته سروود چرن، مه تتیا هه گونه یه کیک بو له
 بازارگانانی کاروانه که و گه رابوه وه. هه ورکی هارینه به ری دلی نه سمه ری داپوشی.

خۆشى لە فاتمە، چونكە مېر بە سەلامەتى گەراوەتەوه و ئارامى لە گەل خۆیدا دینیتەوه، ئەى ئەمجارە من بە چى دلى خۆم خۆش بکەم، هەرچەندە ئەوەتا شلۆمۆى خۆشەويستى دلش دەگەریتەوه؟ بۆ يەكەم جارە ئەم پرسیارە لە خۆى دەکات. ناخەر ئەوەتا ئیستىرى بچکۆلە و جوان لە پێشەوهى پێشوازيکاران وەستاو و لەگەل منداڵەکاندا گۆرانى بۆ گەراوەکان دەچریت، ناخۆ تەنها بۆ پێشوازيکردنى باوکی هاتووه؟ یان ئەمە ئیرەییە و ئەم غایلانەم بۆ دەرازییتەوه و خۆشییەكەم لى دەشیونیت، کە جاران دواى دابراىكى زۆر چيژم لى دەبینى؟ ئەسمەر ئەو چیه؟ ناخەر ئەوەتا نزیک دەبنەوه. هەورەكە جگە لە هەوریکى هارینە پتر نییە و خۆرى بەختەوهى لەو بەتینترە و هیندە نابات دەپەیتەوه، ئا ئەو شلۆمۆیە، ئەو مېر و ئەو مەتتیا هۆ و هەموو بازرگانهکان...، کانیایى سۆز تەقییەوه و هەلقولتى...، خورە شاراوەكەى لە پێچ و پەناکاندا گوێ کەر دەکات. هەستەکان، جوانییە هەلچووکان لە جینگەى خۆیان رەها دەبن، غەلبە غەلبە دەگاتە رادەى شیتایەتى، شیتایەتیەكى بە کۆمەلای وا عەقل نایگریت، ئەسمەر دەستى هەردوو کورەكەى بە توندی گرتووه تا لەنیو ئاپۆراکە ون نەبن، قەشەنگ ئەو تۆ لە کویت؟ مریەم تۆ لە کویت؟ ئەى فاتمە، تۆ هەى لە کوی؟ ئەمىستا پرسیارکردن بى سووده، هەندیک رووبار و دەریا هەن، هەر رووباریك ریزگەى خۆى هەس و هەلەدەدات تیی برژیت، لەوئى هەموو ئاوەکان تیکەلای یەکتەر دەبن، هەموو رووحەکان لە یەك بۆتەدا دەتوینەوه.

لە دەروازەى سابلاخ توندی گەرداوەكە هیور دەبیتهوه و سۆزەکانیش جینگەر و ئارام بوونەوه. کاروانەكە بەم لاو بەولای شارۆچکەكەدا دابەش بوو، وەك هەموو جارێك ولاخەکان و گالیسکەى بە شتومەكى بازرگانى بارکراو لەگەل کریگرتەکانیان پێش بازرگانهکان کەوتن...، چارەویکان تیر ئالیک دەبن و لە بارەکانیان رەها دەبن. نیسەش بە دیدارى خۆشەويستان و کۆتایی لیک دابراى شاد دەبین و لە (مالى دنیا جوانى ژيانە) دلتیا دەبین. سۆزى هەلچوو بە زمانیکى پاراو چەنەبازى ناکات، زمانیش لە هزر و ئاوەزەو سەرچاوە ناگریت و لە واتادا کورتبێی دەکات. لە سەرەتادا لە کورتى دەپیریتەوه، درێژدادپى و وردەکارى بۆ دواى ماندوو حەسانەوه هەلەگرن، بۆ ئەو کاتەى

رَحمه کان تیر دهن و جهسته کان پاک و خاوین دهنه وه. له گهل نه وه شدا شلومۆ هه میسه
 هم کاته دا له سهر پشته گوتدریزه که ی داده به زی و شان به شانی خیزانه که ی به پیاده
 هه مو ماله گه وه ده پزشت. یه که یه که منداله کانی له هه میز کرد و باسی دیاری و
 خوشه ویستی و تامه زوویی دیدار و زوشتی بۆ کردن. پرسپاری نه و نه وی کرد. له
 رَنگه کاتیک خیزانه شادمانه که به باخه که ی خویاندا تپه پرین، شلومۆ سه یریکرد
 باخه که وه خوی ماره و پانتایسه کی فراوانی گرتوه ته وه و دره خته کانیش گولیان
 کردبوو. له بهر خوه ده لیت: من پیایوکی به خته وه رم! دیکه تی نه وانه ی دا، که به
 دوریه وه بوون پتر ههستی به دلنیا یی کرد و ههستی به رهینه وه ی شه که تی سه فهر و
 ناسته نگه کانی کرد، نیدی له گهل دیداردا هه موو هیلاکی ده رچوو. سامان و مندال و
 ژنیکی باش. گه رموگورپی و خوشه ویستی له هه موو لاره دوریان دارم و نی زمانیش به
 درژایی رَنگه که تا ماله وه هه ر خه ریکی سلو سهندنه وه یه و دهسته کانیشم له گهل
 خه لکه که دا له ته وقه کردندان. هه مووان سلو و به خیره اته نه وه ده کهن. نه ی نه سهر!
 نه ی نه م کۆتره جوانه! نه ی خودایه ده بیته بۆ پیشوازیکردنی باوکی، یان من هاتیته؟
 نه ی بۆچی له پر چاره کانم داده گرت؟ نه ی بۆچی رَنگه که مان یه که رَنگه یه، نی خو
 نه ویش به رده وام به تیری چاره کانی ده میبژیت؟ به لی چاره کانی داگرت و هزری په رت
 بوو. هیزیکی گه وه خه یاله کانی په لکیش ده کات و سه ری رووه و کیژه مندالکاره که
 وه رده چه رخیته... وریابه شلومۆ با ره فتاره که ت ناشکرا نه بیته! نه وسا ده لین: "نه م
 شیره که دلی وه تاشه به ردی چیاکانی کوردستان سه خت و قایمه، مندالیک
 داگیریکردوه، که تا دوینی گاگولکیتی ده کرد و میزی به خویدا ده کرد!"، هه روه ها
 ده لین: "شلومۆ خیانه تی له دلسوزی و پیکه وه ژیان کرد و هاوبه شیکی بۆ نه سهری
 خوشه ویسته مه زنه که ی پیدا کرد، هاوبه شیکی مندال و گیل و کالفام...". نه ی
 خودایه! ناخو نه مه خوشه ویستییه؟ شهرم و ته قی رَنگه یان نه دا دان به مه دا بنیته
 نه مه مانای هه له شه یی و لاوازییه، واتا خیانه تییه، نه ر شلومۆ که تانییه و نه و
 که سه یه، که خه لکی ناماژه به هوشمندی و سه نگینی و پیاهو تی و خو پراگری نه و
 ده دن، نه و بکه ویتته داوی مندالیکه وه؟ نینجا منداله که ش گیل و کالفام بیته؟ له

مۆسكفا دلتيا بوو كه رتووه ته نيتو داوه كه وه. له خه ياليدا نيسستير نازيزترين كه سى
تهنگه تاو ده كرد، له و كاتانه ي له گهرمه ي بپر كردنه وه بوو له بازرگاني و سامان، نيسستير
هۆش و بيري داگير ده كرد، له كاتي نوپژ كردن و دوعا خويندندا، له كاتي ئالوو پر و
به دهسته ينانى دهستكهوت و ته نانه ت له كاتي نوستنیش نه سهر له خه يالى ناماده
ده بوو، نه وه ده مه ي له غه ربيايه تى بوو به خه يان ده يينى نيسستير له گه ن مندا له كاني و
نه سهر دايه، بپر كجار وا ده هاته بهر چاوى كه نه م مندا له هه ولى ده ربه رانديان ده دات!
نه وه ده مه ي خهريك بوو به ديدارى خانه واده كه ي شادييت، بهر له وه ي چاو له وان
بگيريت، چاوى له وه دگير، شله ژان و خه م دوو جكه نه ن و ليك جيانابه وه، هۆ نيسستير
بۆچى نيسستا هاتيت، نه ي نه گه ر نه سهر گوماني كرد، چى پى بلیم؟ كاتيكيش
پرسياى هۆى خه مباريه كه ي ليكرد، نكه ولى ليكرد و بسانوى ماندو بوون و
سه رقالي به كاروبارى بازرگاني بۆ هينايه وه. نزيك ماله گه وه (نه لماس) ي كچى
عه زراى ده و له مه ند و زيرنگه رى دراوسييانى دى. مه كربازانه و به خرخال و بازنه كاني
خۆى هه لده نا بسك و په رچه مه زيرينه كاني شو پر بوو بوونه وه. به ئاوه ژوى هه موو
نه وانه ي له ريگه توشيان بوو، نه لماس وهك سووكايه تى پين كردن رووى خۆى دا پۆشى.
شلۆمۆ هه وليدا وينه ي هه لكۆلراوى نيسستير له نيتو كاسه ي سه رى و مه رگى بشاريته وه
و هه لى بكه نيت، نينجا له جينگه يدا بزمارى كى تر دابكو تيت، له مه شدا مه به ستي
نه وه بوو گوماني نه سهر له خۆيدا دوور بخاته وه، بۆيه زه رده خه نه يه كى ده ستردى نواند
و بانگى نه لماسى كرد و پرسياى ته ندروستى باوكى ليكرد، به لام نه لماس وه لامى
نه دايه وه و پرسيا ره كه ي پشتگوى خست، به له نهجه و لار پينى هه لگرت و وهك قه له موون
خۆى فش كرده وه و رۆيش و ناوپى نه دايه وه. شلۆمى چاوى له ره فتاره كه ي نه لماس
پۆشى و وتى:

— نه لماس، له مۆسكۆ سه عاتيكى نايام بۆ هينايه ت، جو ريكه هه موو كچانى
سابلاخ ني ره ييت پى ده بن!

نه لماس به لووت به رزييه وه سه رى به رز كرده وه و ناوپى دايه وه و وتى:

— ھەمدەدى ديارى تۆ نىيم و بىخە سەر ھالى خۆت، يان گەر دەتەوئىت بىدە بە
نەشەنگى كارەكەرت.

نەسەر بە تەرجى تووپە بوو گەيشتە كۈنەلووتى، قەشەنگىش سەرتكى بادا و
نەبەرخۆزە چپەچىنكى كرد، سووكايەتتەبە باوكى سەلمانىشى تەنگەتار كرد، بە
جۈزىك وئەنى ئىستىرى لە خەيالىدا سۈپىدە و لەبەرخۆزە بۆلەبۆلىكى كرد.

— سۆيىند دەخۆم، كە رۆژىك دىت سەرى ئەم ھەرزە كارە لەخۆبایە لەقور دەچەقەت.

تا ماندووتى نەھەسايەدە و جەستە تىز نەبوو و پاك نەكرايەدە و تۆز و گەردى
سەفەرى لى ھەلنەوەرى، وردەكارىيەكان دەستى پىتەكرد. تەنەت چارەوئىش ئالىكى
خوارد و ئاوى خواردەدە و بارەكانيان لەسەر داگىرا. عارەبانەكان كەلوپەلەكانيان لە
كۆگاكەن لى بەتال كرايەدە، ەك سەماوەرى رووسى و كوتال و قاپ و قاچاغى چىنى و
شتى ناياب، بەلام باوكى سەلمان ەك ئەوۋى نەيتىيەكى گىرنگ بۆ ئەسەر ئاشكرا
بكات، بە چپە پىنى وت:

— ئەبجارە لە ھەموو شتىك ناياب و جلوپەرگىش گىرنگىم ھىناو، چل دەمانچە و
چل تەنگەم بە فىشەكەو ھىناو. دەبىنىت چۆن مەشەنگ لە ھەلەلە دەورووكت،
خەلكى ئاوا روو دەكەنە چەكەكان.

ەك ھەموو جارىك ديارىيەكان بارى ھىستىك بوون، مەندالەكان و قەشەنگ بە
ديارىيەكانيان دلخۆش بوون، بەلام ئەسەر دلخۆش نەبوو، چونكە ئەو لە ھەست و
نەستى پىاۋەكەيەو خۆشى و ناخۆشى ۋەردەگىرت، ەك ھەستى مەردەكەى دەخۆنىتەو
بەم دىدارە شادمان نىيە، بەلكو ەك جاران دواى ھەموو سەفەرىك بەخۆشپىيەو باسى
سەفەر و ئەزمونى نوئى ناكات، ئەوۋى پىتەو ديارە درژى و خەم و خەيال رۆزىشتە،
تەنەت زەردەخەنەكەيشى دەستكردە و ھەناسە ھەلكىشانەكەى ئاشكراى دەكات،
نەخىر ئەوۋى لە مەردەكەيدا دەبىنىت رووخسارىكى نوئى نىيە، كە لە مۆسكۆزە
ھىتايىتى، ئەو بەر لەوۋى سەفەر بكات و لە روسيا كەلوپەلى بازىرگانى بىنىت، لەم
چەشەنە خەمۆكىيەى پىتە ديار بوو. ئەوساش لىنى دەپرسى، كەچى ئەو بىيانوۋى مژوولى

کاری بازرگانی بۆ دههینایه وه. چەند ساویلکە بوو تا فاقە لە رێهه کی ناراسته وخۆوه
 چاوانی کردوه. ئیستیر، ئەم منداڵه نهفام و گێله، نهڕی ریی تیدهچیت ههڵۆ بکهوێته
 ژیر پێ و پلی چۆله کهیه کهوه، یان چیا یه کی سه رکەش به هه لکردنی بایهک، یان
 فوویهک بکهوێته له رزه؟! یان ئەمه گهرداو و گێژاوی سۆزه و ژیریژی و ئاوهز له ره گهوه
 دهردنییت؟ هیشتا هه ر دیقه تی ده دات و شوینه واری زه رده خه نه که ی جارانی لی به دی
 ناکات، که نیشانه ی هیز و گالته کردن بوو به شته کان. دوا ی ئەو سه فده ر دووردریژه
 قسه یه کی خۆشی لی ناژنه ویت. کوا به خته وه ری و خۆشییه که ی جارن؟ ئەسمه ر شتیکی
 تیدا ده بینیت و په رده پۆشی ده کات و به بی دهنگی ده بخواته وه و ده بیته نازاریک و
 سووره له سه ر ئەوه ی ته نها له ناخی خۆیدا بیهیلتیه وه.

به لام هۆکار هه رچییه ک بیته، ئەم به شیکه له شلۆمۆ و ههسته کانی، ئەو بیریکه و
 به ده ست ناوی ههسته کانی لی هه لده هیجینیته، ئەو نازار ده کیشیت و نه میش
 له گه لیدا نازار ده کیشیت، ئەسمه ر له توانایدا یه ئەو نازاره ی که ئەم پێوه ی ده تلپته وه
 له گه لیدا به شی بکات، ئاوا ته خواز بوو هه موو نازاره کانی ئەو بۆ خۆی هه لمژیت و
 بیچیژیته، تا خه یالی خۆشه وسته که ی ئاسوده بیته و چیژ له و ئاسوده ییه وه ربگریته،
 به لام هاره به شیکردنی له نازار چه شتندا به س نییه و ته نگژه که چاره سه ر ناکات...، به لام
 چۆن چاره سه ری بکات؟!

پرسیار کردن راوه دووی ئەسمه ری دهنه، تا هه ردووکیانی له سه ر جیگه ی نوستن پێکه وه
 کۆکرده وه، ئەو له سه فەر گه راوه ته وه، هه رچه ند له سه فە ریش گه را بایه وه، ده بیینی
 ئەسمه ر وه ک نۆبووک وایه، ئەجاره هیچ شتیک له ئەسمه ردا نه گۆراوه، خۆی پاک
 کردوه ته وه، خۆی رازاندوه ته وه و بۆخۆش کردوه، به لام بێگومان ئەو بوو که نییه که
 به هه موو بوون و ههسته وه خۆی راده ستی بکات، بیر و خه یالی ده رژیشتن و له نیو
 جیگه ی ژن و میتردایه تی نه دهمان، شلۆمۆ به ته نیشتییه وه راکشاره و ئەم هه ر ئەوه تا
 ده بینیت، ته نها جهسته یه تی به ته کییه وه راکشاره، داچله کی. ئاخۆ ئەم به ته نیشته
 لاشه ی که سیکه وه هه لاژاره که ژیا نی خۆی پێ به خشیوه؟ شلۆمۆ و ئەسمه ر هه ریه که یان
 له دۆلێکی دیکه بوون، هه رچی شلۆمۆیه به رانه ری لاوازه و ئەمیش له چاره سه رتیک

دەگەریت، تا قوربانی بۆ بدات، چۆن ئەو روحی جاران بۆ خۆشەویستە پالکەوتوو کە
تەنیشتی بگێریتەوه، کە ئیستا ئەو روحی نییه؟ نە قسەیک دەکات، نە دەبزویت...
نەری رای بوو شینیت؟!... بانگی بکات؟!...، یان بە چەپەیک گەرمی
خۆشەویستییە کە تکای لی بکات؟

— شلۆمۆ، بارکی سەلمان!

چەپەدوویەکی بە ئاستەمی کرد، ئەوێ بە ئەنقەست کرد تا بە ئاستەم دەنگی
بیستریت، تا دانەچلەکیت، یان روحی نەپرووشیت، یان بە توندی رای بوو شینیت،
دیارە ناوا نازاری دەدات، لە راستیدا شلۆمۆ چەپە کە ئەسمەری نەژنەوت، بەلام
نەسمەر گوێی لە دەنگدانەوێ هەناسە هەلکێشانیک بوو، وای بە خەیاڵدا هات کە
گوێی لە هەناسە هەلکێشانیک نازار بەخشە...، وای بە خەیاڵدا هات کە شلۆمۆ
لەنیو توونیکدا دەسووتیت، بەزەیی پێدا هاتەوه و راچلەکی، ریتمی چەپە کە بەرز
بوووه:

— شلۆمۆ، ئەو نازیزترین کەس، پێم بیژە چی ئالۆزی کردوویت...

نەمیستا شلۆمۆ لە خۆی بە ئاگاهاوە، خۆی وەرگیرا تا رووی تی بکات، ناواهاش
تەختەخەوه کە ژیری جیڕی لێهەستا، هەناسەیکە دیکە هەلکێشا، ئەوهش
نیگەرانی کرد، چونکە نەیتوانی بەسەریدا زال بیت، هەولیدا کە بەرەو هەلدیری
لاوازی غلۆر نەبیتهوه، ئیدی بە ئاوهز و سەرسەختی خۆی بەرەنگاری بوووه. چۆن بەرەو
ئەو هەموو هەلدیرە غلۆر بوو تەوه؟ تەوار وە ئاگاهاوە و ترسا، لە خۆی ترسا کە چۆن
ئەو لاوازی و بێدەسەلاتییە وەک پەتایەیک پەلاماریداوه، ئەو خودایە؟ چۆن لە ئاگاوی
ئەوێ بەخۆ بزانیت دزراوه؟ ناخ چۆن منداڵێکی گیتل و نەفام لە پەنای ئەسمەری
هەلدیریوه، لە خۆشەویستە کە و دایکی منداڵەکانی و پەناو پشتیوانە کە، لە هەموو
ورد و درشتیک دایەبەریت؟

— بارکی سەلمان، ئەو شتە چییە سەغڵەتت دەکات؟

تەنگەتارییه کە تا دەهات زۆتر دەبوو، ئی خۆ لە گەل ئەوهدا رای نەهیتاوه درۆی
لە گەلدا بکات، لە کاتی کدا ئەمە و بەرەو ئەم خەسێتە دزیو پالی پیو دەنیت. گەر

بلیت "ماندوم" درۆی له گه‌لدا ده‌کات، گهر له‌سه‌ر درۆ‌کردنه‌که‌ی به‌رده‌وام بێت و بلیت "هۆیه‌که‌ی سه‌رقال بونه به کارو فرمانه‌وه" هه‌ر درۆ ده‌کات، چونکه دوا‌ی دابرا‌نیک‌ی زۆر نه‌مه‌رۆ تازه گه‌راوه‌ته‌وه به‌ۆ لای خۆشه‌یستان، به‌سه‌لامه‌تی و ده‌ستکه‌وته‌وه گه‌راوه‌ته‌وه، خۆی شۆردوه و له‌و خواردنه به‌له‌زه‌تانه‌ی خواردوه، که نه‌سه‌ر به‌ۆی ناماده کردوه، هه‌مووان گول‌او‌پرژینیان کردوه و خۆشه‌یستی و رێزبارانیان کردوه. ئه‌ی چی بێ بلیت؟ درۆ بکات، یان دانی پێدا بنیت، یان بێده‌نگ بێت؟ هه‌موو ئه‌م هه‌لب‌ژاردانه مایه‌پوچ و بێ ده‌سه‌لاتانه‌ن. که‌واته ئه‌ی زه‌وی، پێش نه‌وی لاوازی و خیانه‌تی ژن و می‌تردایه‌تی ده‌ریکه‌ون و که‌فوکۆلی هه‌رزه‌یی و مندا‌لانه بکه‌ونه‌روو، هه‌لم لوه‌شه.

— نایا نیستی‌ی کچی گۆنه وای لێ‌کردوویت؟!

به‌تووندا چوو...، دوو جار بروسکه و هه‌وره تریشقه لێی دا، گوێی له‌ناوی خۆشه‌یسته‌که‌ی تری بوو، نه‌مه‌ش له‌ کێ بی‌بستیت؟ که‌واته نه‌یینه‌که ناشکرا بوو و جیتی شه‌رمیش ده‌رکه‌وت، ئامی‌ری هه‌رین له‌ نی‌و کاسه‌ی سه‌ری که‌وته کار و بیر‌کردنه‌وه‌کانی پچه‌راند، له‌ ناوه‌ره گێژاوێک پێک‌داهاتن. ناخۆ نکۆلی لێ بکات، یان دانی پێدا بنیت، یان بێده‌نگ بێت؟ نه‌مه‌ش بازنه‌یه‌کی داخراوه، وای شلۆمۆ تێدا‌چوویت! مرديت و براهیه و خودا لیت خوش بێت!

— شلۆمۆ، من هه‌وسه‌ر و خۆشه‌یستی تۆم، دلم بۆ خه‌مه‌کانت کراوه و والا‌یه، ده‌ی نازیزترین می‌ترد، خه‌مه‌کانتی تێ‌په‌ژێه!

به‌لێ نه‌یینه‌که ناشکرا بوو، ئیدی له‌و نه‌یینه‌ ده‌رچوو که له‌ دایدا په‌نگی خوارد‌بووه‌وه، نه‌وه‌ش نه‌ما که ماوه‌یه‌ک کاری لێ‌کرد‌بوو و چه‌ماند‌بوویه‌وه و هه‌رکات هه‌نگوین و ژه‌هری لێ‌وه ده‌نۆشی.

نه‌یینه‌که وه‌ک ته‌ونی پچه‌رای جال‌جالۆکه‌ی لێ‌هات، خراپه‌کانی ده‌شارده‌وه و به‌ ناشکرا‌بوونی خه‌وشه‌که‌ش ده‌رکه‌وت و تووشی ئه‌م بێ ده‌سه‌لاتیه‌ بوو. نه‌ویک شانازی به‌خۆ ده‌کات و خه‌لکیش رو‌یان لێ‌یه‌تی، که‌چی به‌هه‌موو خۆرا‌گری‌یه‌وه که‌وته په‌له‌یه‌کی دیکه‌ی شه‌رمه‌زاریه‌وه، به‌لام فرمێسکه‌که‌ی قه‌تیس کرد، نه‌و هه‌رچه‌نده

گاتە رادەى ئەو بى دەسلەپتەش، بەلام فرمىسكەكانى لاي ئەو لە ھەموو شتىك نازىزترە، ئەو فرمىسكى بۆ كەستىك ھەلگرتووھ كە شايانى رشتنى يىت. دواجار بە دەنگىكى جويندەھ ناسا و بە شەرمكردنىك لە خۆى و لە ئەسەر بە چپە وتى:

— نازانم ئەمە چۆن روويدا، بەلام ئەسەر، ئەمە چارەنوسە.

— باوكى سەلمان، ئەرى بە راستى خۆشت دەويت؟

وەك يەككە تەواژۆ بۆ ئابرووچوونىك يىنئەتەھ، وتى:

— وا روودەھات كە بنيادەم پىي ھەلگەھويت، يان بگەھويت و لاقىكى بشكىت، يان

ورد و خاش يىت!

— ھەر بە راستى خۆشت دەويت؟

— گەر بلىم "بەلى" شەرم دەكەم، گەر بلىم "نەخىر" درۆ دەكەم، بەلام مەن

بەرامبەر بە تۆ بە نازارەھ دان بە ھەلە ئابرووبەرەكەى خۆم و دەردەكەمدا دەنىم!

— باوكى سەلمان، دەرد و نازارى تۆ نىش بە مەن دەگەھىت!

— ئەسەر، تۆ باشتىن ھاسەرىت، ئەو ھەلدىرى نازار چەشتەنە رزگارم بگە.

ئەسەر وتى:

— بە دلتىايەھە بنوو، خەيالى خۆت ناسوودە بگە، خوا پشتىوانم يىت چىيم لە

توانادا يىت دەيكەم.

وەك سوالگەرىك پرسى:

— بە راستى كارىكى وا دەكەيت، كە لەبىرم بچىتەھ؟

— ئەسەر دووبارە وتى:

— پىتم وتىت دلتىابە و بە ئارامى بنوو، بە يارمەتى خوداى ھەردووكمان سنورىك

بۆ نازار و دەردەكەت دادەنىم.

ئەھ ئەو چارەسەرە بوو كە ئەسەر بە دوايدا دەگەرپا و ئەوا نىستا دۆزىسەھ، نىدى

بەوپەرى بى ئۆقرەيسەھ چاوپروانى ھاتنى بەياني كرد.

دواى نهوډى له نوټز گهړاپهوه، تهماشاى كرد نهسمه رمله كانى له بهر كړدوه و
نامادهى چوونه دهرهويه، موله تى لى وهرگرت و وتى نيازى وايه هنديك پيوستى
بكرپټ و سړيكيش له مالى مه تيا هز گونه بدات، كاتيك هم ناوډى ژنهوت
تهزويدهك به جهستهيدا هات و وتى:

— مه تيا هز گونه؟

— دهميكه ژنهكهم نهديوه، دوينى له ناو بازرگانه گهړاپهكاندا مه تيا هوم بينى،
وام به باش زانى سهردانتيكيان بكهم.

گهرداويك له كاسه سهريدا هستا، لى زمانى به ستر، تنها نهوډه و وتى:
— به لى، به لى.

ناخو له مالى نيستى خوشه ويست چى دهكات، نى خوشه ويستى به لىنى پيدا، كه
دهرباره نيستى كومه كى بكات، نيستى! باشت وا نيه بهرانبهر نهسمه نهروانيته
ههلكوليني هم گوډه كه؟ نه خيتر. بهم دهربرينه غدر له مندا له كه دهكات، به لام هوى
وتيشى لاوازي خوځى و غايه نه تيكرده له نهسمه! نهى باشت وا نيه ههول بدات
له بيري خوځ دهرى بكات؟ ليگهړا نهسمه و قه شنگ و مريدم له مال بچنه دهرهوه،
خوځيشى به په له بهرو كار كهى رويشت و رويكرده نووسينگه كهى، چونكه ميرى
هاوكارى چاوه پټى دهكرد، نيدى هه موو هزرى خوځى به كار كهوه مژول كرد و به خوځى
وت "شلومو، نه مه له خه يالى خوځ دهر بكه، نه گينا نابرووى خوځ دهبهيت و كارسات
رووده كاته نيو مال و خيترانه كهت"، ههروه ها گالتهى به بيركردنه وه كانى خوځى هات و
وتى "نهمه دوق وهك نهوډيه ههول له گهل تلياك كي شينك بدهيت كه واز له تلياك
كي شان بينيت"، دوبراره به خوځى وتوه "شته كه كارى نه كړدنى نيه، راسته له
سهرتادا بنيادم به هسته مى ده بينيت، لى گهر به هيز بيت، نهوا به سهريدا زال
ده بيت، نى باوكى سلمان، توش هه روا بوويت".

هاسره بهدوفاكهى و مندا له كانى هينا بهرچارى خوځى، كه سىتى به هيزى خوځى
له چارى هه موو خه لكى شاروچكه كه هاته بهرچارى. هه موو ناماده كار به كى هينا به
بهرچارى خوځى، تا رو به بروى تهنگر كه ببسته وه به سهريدا زال بيت، به لام جار يك

سـبرنك بـگـره، چـونـكـه سـاويـلكـهـيـه نـيـازي نـهـرـهـت هـهـيـت بـه يـهـك گـورـز نـهـو دـهـرـه
كـوشـنـدـهـيـه لـه نـيـو بـهـيـت.

لـهـنـاـكـار وای بـه خـهـيـاـلـدا هـات، كـه رازـهـكـه بـۆ نـهـسـمـهـر نـاشـكـرا بـووه، بـه هـهـمـو
جـوـنـيـكـيـهـه لـه قـوـلـايـي نـاخـهـه هـهـسـتي بـه گـوناـهـبـاري و تـيـدـاـمـان و شـوـرهـيـي كـرد، لـي
نـيـسـتـير بـه هـهـمـو نـامـادـهـگـي خـۆـشـهـويـسـتـيـهـه هـاتـهـه بـهـرچـاوي، نـيـدي خـۆي بـه خـو
پـنـهـگـريـكي نـهـفـيـون و تـلـيـاك چـوـانـد، كـه هـيـچ چـارهـسـهـريـكي نـيـه، بـه دـهـم رـيـگـهـي بـهـرـهـو
مـالـهـه خـهـمـيـكي قـوـل و تـيـكـشـكـيـنـهـر دايـگـرت.

لـه رـيـگـهـي بـري لـه زۆر شـت كـرـدـهـه، خـيـزان، هـاـرپـيـيان، بـازرگـانـي، سـهـرـكـهـوتـن،
ناژـهـلـهـكان، نـهـسـپ و مـاين و مـانگـار مـهـرـومـالـات، باخـي پـر جۆرـهـها مـيـوه و سـهـزـهـمـدـني،
تـارـان، تـهـرـيـز، بـهـتـليـس، مۆسـكۆ، نـهـنـهـدۆل، نـهـنـقـهـره و نـهـسـتـانه، چـيا و دۆل و دـهـشـتـايـي،
مـازـو و بـهـرـو. بـهـلـي مـازـو و بـهـرـو هـيـمـاي هـيـز و تـونـد و تۆلـي و خـۆـراگـري، نـهـو كـه
دارمـازـوويـهـكي بـالـاـبـهـرز و پـيـگـهـيـشـتـووه، نـيـسـتـيرـيـش، نـيـسـتـير لـهـگـهـل هـهـمـو نـهـوانـهـدا
نـازـاريـكي كـوشـنـدـهـي كـاكيـلـهـيـه، نـهـو هـيـشـتا دـهـروون بـهـتـالـكـهـر و كـاريـگـهـره، نـهـو
رـووناكـيـهـكي خـۆـشي چـاوـكـويـرـكـهـره، سـازگـاريـكي بـهـنـيـشه. كـهـواـبو كـوا دارمـازـووه بـهـهـيـز
و سـهـخـتـهـكـه؟ دـهـي بـه خۆت پـيـتـكـهـنـه، را لـه مـال نـزيـك دـهـيـتـهـه، بـه خۆت پـيـ بـكـهـنـه!
درۆ لـهـگـهـل نـيـسـتـير و نـهـسـمـهـر و هـهـمـو دـنـيا بـكـه. تۆيـهـك ناوـها خۆت بـه گـوي نـهـدـهـر
پـيـشان دـهـدـهـيـت، دـهـي بۆ نـهـسـمـهـري دايـكي مـنـدالـان و راسـتـگۆ زهـرـدـهـخـنـهـ بـنـويـتـه، بـهـلام
زهـرـدـهـخـنـهـكـهـي نـهـسـمـهـر خـۆـشـهـويـسـتـيـه و پـيـش زهـرـدـهـخـنـهـكـهـي تۆ دـهـكـهـويـت و هـهـر لـه
دـهـرگـاره پـيـشـوازيـت دـهـكـات، نـهـو تـا بـه نـيـوچـهـوانـي رـووناكـي لـه كـانـياوي زولـالي بـهـخـتـهـوهـري
مـهـلـه دـهـكـات و مـزگـيـني خـۆـشي و شـادـيـم دـهـدـاتي و بـه سـهـرـسـوـرپـانـهـه دـهـپـرـسـم:

— نـهـسـمـهـر، نـهـو چـي رـوويـداوه؟

دـهـسـتي كـرـدـهـه و بۆي درۆژ كـرد و وتـي:

— بـاركـي سـهـلـمان، شـيرـيني مـزگـيـنـيـم بـهـري!

سـهـرـسـوـرپـان و حـهـزي زانـين هـهـمـو نـهـو شـتـانـهـي لـه نـاخـهـه دـهـيان پـسـانـد هـهـلـمۆي:

— نـهـسـمـهـر نـهـو چـي رـوويـداوه؟ نـهـو بـاسـي كـام شـيرـيني و مـزگـيـني دـهـكـهـيـت؟

به ههلهله لیدانه وه وتی:

— شلۆمۆ، ههزار جار پیرۆزه!

عهقلی نهیگرت، نایا نهسمه بهرانبه خیانهتی دهیهویتی شیتی بکات؟

خیرا دووباره ی کرده وه:

— مزگینی و پیرۆزه، ههروه ها ههلهله لیدان، نهسمه خهریکه له هیچ تینه گهم.

— دویسنی شهو به لیتیم پیدایت، که ناسوودت بکهه، ئی شلۆمۆ به لیتنی
سهراستایش قهرزیکه!

— نهسمه چی رویداره، پیتش نهوهی داخی دلی خۆم به ههموو ماله که دهریکهه،
دهی پیم بلی.

بهوبه پری خوشوودییه وه هاواری کرد:

— مهتیا هۆ گۆنه قایل بوو! شلۆمۆ، باوکی قایل بوو!

دلی نوقمی نیتو گۆماویک بوو، که ئاره کهی تیکه له یهک بوو له گومان و راستی،
نهیشی دهزانی لهم دور توخمه کامیسان ههلبژیریت، بۆیه به شله ژاوییه وه دهنگی
ههلبی:

— نهسمه، یه کسهه بچۆ نیتو بابه ته که وه و پیتچ و پهنا مه که!

نهسمه چاره پیتی کرد و ههله چوونه کهی قوت دایه وه، به هیمنییه کی دهستکرده وه
وتی:

— مهتیا هۆ گۆنه قایل بوو که نیستی کیچیت بداتی!

تینه گهیشته و ههروێک له گیتی ئاره زی گرت وه. نازانم نهسمه شیت بووه، یان من
شیت بووم؟ نهری بیستووته ژنیک بۆ میترده کهی خۆی داخوازی ژنیک کی دی بکات،
سهرباری نهوهش بزانیته ههوییه کی توش بووه، ئینجا ههلهله لی بدات؟ نهمه خهون
و ئاراتیک کی ههسته مه و ههه له دهستی نهسمه دیت! ههه نهوه دهتوانیت شیتایه تی
شووه کهی بکاته هۆشه ندی و به بهخشنده یی خۆی قوربانی بدات و بهر قوربانیدانه
نابه جیهش خهوشی شووه کی دابپوشیت، کاتیک بیینی شلۆمۆ دهمی داچه قانده وه و
چاوکانی نهبله ق بوون، جهختی کرده وه:

— باركى سەلمان، بىروام پى بىكە، بەيەنى كە چۈمە كى مەتتيا ھۆگۈنە و داخۋازى
يىتەم بۆت لىنكرد، قايل بوو.

شىتايەتى دەكەيتە نيوان ئەم و ئەسمەرەو، ئاخۇ ئەم شىتايەتتە لى كاميانەو
ھەندەقولتت؟ بە سەرسامىيەو دەپرسىت:

— ئەسمەر، تۆ داخۋازى ئىستىم بۆ دەكەيت؟ ئەرى تۆ ھۆشت لەدەست نەداو؟

— شلۆمۆ، بەلكو ئەمە ئەوپەرى ھۆشمەندىيە.

— نايە ھۆشمەندى ئەوئە كە ھەوتەك بەسەر خۆت يىنيت؟ ئىنجا گىلش يىت؟

— ئەى ئازىزترىن مىرد، ھەموو شتىك بۆ مەن ئاسانە، تەنھا ئىش و ئازارى تۆ
نەيت!

— گەر بىيەم تۆش خۆت ئازار دەدەيت، ئەوسا ئازار و ئىشەكە ھەرگىز كۆتايى
نايات.

بە بىروايەكى پتەوئە وتى:

— شلۆمۆ، مادام بەختەوئە تۆ بەختەوئە مىنە، ئىدى ھەرگىز ئەمە روونادات.

— ئەسمەر، بىر لە ئەنجامەكەى بىكەرە!

— بىر لىنكردوئەتەو و لەم مائە شوئىنىكەم بۆ ئىستىر ھەلئەردوئە.

يىدەنگ بوو، لىنكەدانەو و سۆزگەلىك وەك ئەوئە بە دىقەتەو تىكەل كرەبىن، دلىان
پىر كەرد، نىگەى وشكى بى فرمىسكى تىكراى ھەستى گەرمى دىيەى لە خۆ گرت. ئەو
ھەمىشە شانازى بە ئەسمەرەو كەردوئە، بەلام ئىستا لەبەرچاوى مەزنىر بوو، بە جۆرىك
بووئە زەبەلاحتىك، كەچى ئىستىر بە چار ئەوئە ئەوئەندە بىچووكە وەك كورئە بىندەك
دەيتە بەرچاو، وتى:

— ئەسمەر سەربارى رىز و شوئىن و رىي باوكى، ئەو لەم مائەدا بۆ تۆ دەيتتە
كارەكەرىك.

بە جەخت كەردنەو وتى:

— ھىچمان نايىنە كارەكەرى ئەوئە تر، ئەو مىندالىكى ساويلكەيە، فىرى
خۆشەويستى و رىزگرتنى دوو لايەنەى دەكەم.

ئا نەمەيە گەوهەری بەخشنەویی و رەسەنایەتی، ئەو رۆژی نەسمەری هەلبژارد، پێی وترا "هەلبژاردنە کەت لەجێی خۆیەتی". بەلام ئەوی تریان قوتووێه کی نەفسوونای داخواه، بەرەش داخراوتر دەبیّت، کە باوکی قایل بوو بیدات بە پیاویکی ژندار. لەبەرچی؟ ناخۆ بۆ ئەم قایل بوونە پاساوێک هەیە، هەر لەبەرئەوی ناوبانگی هەیە، ئیدی دەبیّت هەموو کۆسپینکی لەبەردەم تەخت بیّت؟ لەنیوان سەرسورمان لە نەسمەر و هاوکات بە گەرە زانیی و هاوکات خوشی و شادمانی، هەستگەلیکی ئالۆز سەریان قوت کردووە. ئایا ئەم ماله هەروا وەك لانهی خوشەویستی دەمینیتەوه، یان بە ناکوکی نیوان هەردوو ژنە کە دەشیوێت، ناخۆ دەکریت هەردوو هەویکە لەژێر یەك بنمیچدا کۆ ببەنەوه؟ ئایا ئەم دەتوانیّت نیوانیان رێک بخات و بە یەكسانی و وێژدانەوه مامەلەیان بکات؟ ئایا بەر لەوی ئەوی تر بیّت، ئەم غەدری لە نەسمەر نەکردووه؟ یان نەسمەر خۆی غەدر لە خۆی دەکات؟! نەفرەتی خودا لەسەرەرزایی گەنجیّت! نەسمەر لە بەرانبەریدا سەرکەوتوو و بەختەوهر و هۆشمەندتر بوو. ئەو هەرچەندە ئافرەتیکە، بەلام لەم ساتەوهختەدا لەو بەهێزتر بوو، لە وفاداری و بەخشنەویییدا لەو بەهێزتر بوو.... بە هەنگاوی مەردانە و پێشکەوتوانە ناوبانگ و ناوی شلۆمۆی بە چاکە خستە سەر زاران، بەلام لە نیستا بەدواوە ناخۆ ناییندە چی دینیتە رێی ئەم ماله؟ هەروا لە بیابانی بیرکردنەودا بوو، تا دەنگی نەسمەر بیداری کردووه:

— لەسەر ئەو پێکھاتین تا رێورەسمی سارەبرین تەواو دەبیّت، دواي مانگیك بگوازریتەوه.

کەمێک بیتەنگ بوو، ئینجا وتی:

— ئەی پیاوی دوو ژنە داوات لێ دەکەم کە خۆم بووکەت بۆ رێک بخەم!.

رۆژگار پشووێه کی دا، تا لەسەر گێڕانەوی چیرۆکە کە بەرەوام بیّت، بە خوشنوودییهو خۆی قوت کردووه و پرسى "لە گێڕانەوی رووداوه کاندا چۆم دەبینیت؟" وتم "من خۆم چیرۆکەم لە شلۆمۆ کە تانی خۆیەوه ژنەوتوو". سۆزی خۆت دەمە زەرد کرد و هەستی خۆت ناسک کردووه، تا درێژت بە قسەکەت دا و بە ئاوەژووی

— کهواته وهره با بۆ پاشماوهی رووداوه‌کانی چیژکه که هارکاری یه کتر بکهین، من و تۆ و یه کهم گیتپه‌روهی و شلمۆ کهتانی کوردهی قاره‌مانی چیژکه که.

سابلاخ دواي مانگيتک له رووداوه‌کانی رابردو

له ياده‌وه‌ريدا رووداوگه‌ليک هه‌ن هه‌زار جار له‌گه‌لياندا ژياوم، وینه‌ی کتومتی خۆيانن، ته‌ر و تازهن و ره‌نگيان کال نه‌بووه‌ته‌وه و رۆژه‌کانيش بیری نه‌بردوونه‌ته‌وه. بۆ لای ده‌گه‌رپه‌مه و به‌ربه‌سته که‌له‌که‌بووه‌کان به‌ رۆژ و سالا و وینه‌کانی دیکه‌یه‌وه ده‌سم و ده‌گه‌رپه‌مه، نه‌ی رۆژگاری غه‌در کردو له‌ مرۆڤ، لافی نه‌وه لینه‌دا که راستگۆیی و ده‌ستپاکی دوو خه‌سیتن و شانازیان پته‌وه ده‌کات و گوايا له‌ گیتپه‌انه‌وهی رووداوه‌کانی رابردوودا پراکتیزه‌ی کردوون. هۆ رۆژه‌که‌م، نه‌و رۆژه‌ت له‌بیر نییه، که رووداوه گه‌رموگۆپه‌کانم له‌ لاپه‌ره‌ی ياده‌وه‌ریه‌کان بۆ گیتپه‌ته‌وه؟

من له‌ ده‌ریای رووداوه‌کاندا نوقم ده‌م، نایگیتپه‌مه‌وه، به‌لکو له‌ قوولایی نه‌و ده‌ریایه‌دا نوقم ده‌م، هه‌ر به‌ره‌و قوولایی ده‌چم، به‌ره‌و رابردو، به‌ره‌و وینه‌ رۆده‌چم و زیندووی ده‌که‌مه‌وه، جار له‌ دواي جار تیتیدا رۆده‌چم و شاره‌زای ده‌م، ته‌نانه‌ت له‌ بنه‌چه‌که‌شی زیاتر شاره‌زای ده‌م، نه‌وه‌تا به‌لینه‌که‌ له‌ واده و رۆژی خۆیدا له‌ ماله‌ گه‌وره و فراوانه‌که‌ی خۆم له‌ سابلاخی زیدم، نه‌سمه‌ری هاسه‌ر و هاوبه‌شی ژيانم هه‌ویکه‌ی خۆیم بۆ دینیت و به‌ ده‌سته‌کانی خۆی هه‌لیده‌گریت، له‌سه‌ر ته‌خته‌ خه‌وی هاسه‌ریتي دایده‌نیت، ژوو به‌ ته‌نیشته‌ ژوووه‌وه، که‌لوپه‌ل ته‌واو هه‌مان که‌لوپه‌لی ژوووه‌که‌ی خۆی، من خۆم هه‌لمه‌بژارد، به‌لکو نه‌سمه‌ر خۆی هه‌لیبژاردن. نه‌سمه‌ر سه‌رکه‌وت و نه‌و دل‌ه‌ی بۆ خۆی داگیر کرد که به‌ نه‌قینی نیسته‌یه‌وه مژوول بوو، که‌ چوومه‌ کن نیسته‌ر نه‌سمه‌ریشم له‌گه‌لدا بوو، گویم له‌ ده‌نگی بوو که له‌ ده‌ره‌وه‌ی ژوووه‌که‌ هه‌له‌له‌ی لیده‌دا، به‌لام من ده‌مبینی له‌سه‌ر ته‌خته‌نوستانی هاسه‌ریتي له‌گه‌لماندا بوو، نه‌خیر به‌لکو نه‌و له‌ وێژدانمدايه و پیتی سه‌رسامم، نه‌سمه‌ر ترستیکه‌ له‌ وێژدانمدايه و سه‌رکۆنه‌که‌رتکی وێژدانه. نه‌وه بۆ یه‌که‌م جاره نه‌و به‌ ته‌نها ده‌نویت و منیش له‌ مالم و

له پال ژنیکی دیکه دام. نیستیر مندالنیکی کالقام و گیلله، دهچمه نیو ههناویسه و نهویش دیته نیو کاسه سهرمهوه. لئی دهترسم، ناخو نهقین تهنها نیشتیایهک بوو؟ دایکی مندالانم نهو نارهزوه لئی بی بهشبووه و ههرام کراوهی بو هیتنامه دی. گپری عهشقی گیلانه دامرکایهوه "هو نیستیر تو بوویت به هاوسهرم". کئی برپای دهکرد؟ لهپر وهناگا هاتمهوه، که وهناگاش هاتمهوه، بینیم زور شتم له دهست داوه و کهوتومهته نیو قهپیلکی نادیارهوه. من بوومه میژدی دوو ژن و نهمه دیایان به ههواي مندالی دهشیتتهوه، لئی یه که میان، دایکی مندالانم به ناوهز و وهفاداره، قوربانیهکی بو داوم هیچ ژنیک بو پیاهوکهی خوئی نایدات. نه سهرم به جوریک دی لهوهو پیش ناوها نه مدیوو، نه خیر لهوهو پیش هیچ گومانیکم له دلسوزی نهو نه بوو، به لام نه میستا شتیکی تیدا ده بینم، که له دلسوزی بالاتره، شتیک که نهو دلسوزیه نوقم دهکات و له کاسه سهرم سهرپرژ ده بیست، شتیکی به خشنده و خونه ویستانه، نهو شته دهگه نه دروستی ناوهزی نهوه و بیگومان ناوهز دروستی منی تیکشکاند! نهو شهوهی ماره ی نیستیرم بری، نهوم به جهستهیه کی رووتهوه بینی، به لام نه سهرم به روحهوه ده بینی! خو نه گهر پیشینی نایندهم کردبا، ههر نهو شهوه ده مزانی که نیستیر خهونیک خۆش و کورته و نه سهر راستیه کی جیگیر و له هه موو قوناغه جیایاگانی ته مه ندا مانای لئی هه لده قولیت، مومیکی داگیرساره و رووناهی په خش دهکات، درهختیکی بهرداره و کوتایی نایات.

خودا له نه سهر خوش بیست...، خودا له ههردوو ژنه که و ههردوو منداله که خوش بیست!

درای تهنگانه شینهیه پیکه نینیکی کورت و هیتنی به دوا دا دیت و گالته به گالته جاری چاره نووس دهکات، وهک دهرده که ویت له شهوی یه کهمدا نهی پیاری دوو ژنه توو منداله که له مندالانی نیستیر دا چاند، به یانییه کهی نه سهر ههستا و له ده رگای ژووری بووک و زاوایی تهپر و بری دایت و قاوه لئی هیتا و پیوزبایی لیکردن و ههله لهی لیدا، تۆش به ههزار ههست و به سیمایه کی شادمان و به خته وهروه

هه‌ئسایت و بینیت ته‌سمەر خوشنوود و شادمانه، به‌لام تۆ له‌و ره‌فتاره‌ی بێزار بوویت، نیدی به‌ جوژه‌ توندیه‌ که‌وه‌ بۆ ده‌ره‌وه‌ی ژووره‌ که‌ په‌لیت گرت و پیت وت:

— تۆ خانمی گه‌وره‌ی نه‌م ماله‌یت، خانمی گه‌وره‌ش خزمه‌تی هه‌وێکه‌ی ناکات، نه‌مه‌ لیگه‌ری بۆ قه‌شه‌نگ، خوام له‌و خوایه‌یه‌ له‌مه‌ولا نه‌مه‌ دووباره‌ بپیته‌وه‌.

سوپاسی خودام کرد که‌ نوستن په‌رده‌یه‌کی ته‌ستوری له‌نیوان نیستیر و ره‌فتاره‌که‌ی ته‌سمه‌ردا هه‌لدا، چونکه‌ هه‌ندیک که‌س له‌ رازی بی‌ فیزی بنیاده‌م تیناگه‌ن. نیستیر که‌ کچیکی گیل و تازه‌ پینگه‌یشتوه‌ هی نه‌وه‌یه‌ تووشی له‌خوبایی بوون بپیت، گه‌ر نه‌و کاره‌ی ته‌سمه‌ری دیبا، ره‌نگه‌ نه‌خامه‌ که‌ی باش نه‌بوایه‌. پتکه‌نینه‌ گالته‌ نامیژه‌ که‌ت له‌ گالته‌ جاری چاره‌نووسه‌وه‌ سه‌ریه‌لدا، پتکه‌نینه‌ که‌ له‌به‌ر نه‌وه‌ نه‌بوو، که‌ نه‌و شته‌ رووی دابوو، له‌به‌رته‌وه‌ش نه‌بوو که‌ هه‌زاران لیک‌دانه‌وه‌ وایان لی‌ کردبوویت، بته‌کن به‌و شاخه‌ قورقوشم ناسایه‌ و پاشان بته‌کن به‌ هه‌لم و چون دووکه‌لیک به‌ره‌و ناسمانه‌کانی خودا به‌رزت بکه‌نه‌وه‌، له‌به‌ر نه‌وه‌نا...، له‌به‌رته‌وه‌ نا...

له‌ ده‌رگا ده‌دری و قه‌شه‌نگ دیت و پیت ده‌لیت:

— گه‌وره‌م! گه‌وره‌م! یه‌کێک له‌ ده‌رگا وه‌ستاره‌ و تۆی گه‌ره‌ که‌ گه‌وره‌م!

به‌یانیه‌کی زووی رۆژی زاوایی بووتته‌ و هه‌موو سابلخ ده‌زانیت و که‌سیک له‌م شارۆچکه‌یه‌دا و له‌م کاته‌ زووه‌دا ته‌نانه‌ت که‌سوکاری ته‌سمه‌ریش به‌ سه‌ردانی کردن، بێزارت ناکات. هه‌ستت به‌ ته‌نگه‌تارییه‌ک کرد و تووڤه‌ بوویت، به‌ قه‌شه‌نگت وت:

— لینی پیرسه‌، بزانه‌ کییه‌ و چی ده‌ویت؟

قه‌شه‌نگ رۆشت و گه‌راپه‌وه‌ "کاتیک ته‌مه‌ت بۆ گێرامه‌وه‌ نومی نیو پتکه‌نن بوویت و پیت وتم..." قه‌شه‌نگ به‌ عاقلی به‌ره‌و ده‌رگا رۆشت و به‌ شیتی گه‌راپه‌وه‌، که‌ رۆشت زمانی وه‌ک زمانی بالنده‌یه‌کی خوشخوان بوو، که‌ گه‌راپه‌وه‌ چون مه‌یمونیک فله‌ته‌فلتی بوو...، که‌ رۆشت رووخساری وه‌ک شیلهی هه‌نار سوور بوو، که‌ گه‌راپه‌وه‌ رووخساری زه‌رد هه‌لگه‌را بوو. تۆش ته‌ماشات ده‌کرد و به‌ واق ورمارییه‌وه‌ دیکه‌تیت ده‌دا و ده‌بینی شله‌ژاوه‌ و هه‌ول ده‌دات قسه‌ بکات، به‌لام قسه‌ که‌ له‌ ده‌م و گه‌رووی

کلیل درای قه تییس ده بوو، له گهل نه وهی سدرت سوږمابوو به روویه کی خوښه وه به
کاره که ره که ت وت:

— نیستا تیگه یشتم، جادوو گه ریک له ده رگا وه ستاوه و هه موو بوونیکتی
هه لگتپرایه وه.

قه شه ننگ که هیشتا ده وانی ددها دهنگی خوی له قوولایی ده ریاکه بییتته ده ره وه، به
ناماژه کی سدر نه وهی رت کرده وه، درغی گالته کردنه که ت راپهړی و دهستی به
زۆربلییی کرد:

— نا...، نیستا به راستی تیگه یشتم، نه وه درپنده کی تیکشکیتنه وه و مرؤه نییه،
نه ری نه وه شیر، یان به وره؟!

له پږ دهنگه نو قم بووه که ی بن ده ریاکه ی ده ریهیئا و هاته ده ره وه و ناوی لیده چوړا و
له سه رمان هه لده له رزی:

— ده لیت...، گه وره م ده لیت، گوا یا نه و نیردراوی شای سه روه رمانه بو لای تو!
نیردراوی شا بو لای من! ئینجا له به یانی رۆژی ژن گواسته وه که شم! بیگومان
قه شه ننگ شیت بووه، سابلایش شیت بووه، ئیران تیکرا شیت بووه، گدر شته که راست
بیته، نه وای بیگومان شا خویشی شیت بووه! ناخر منیک نه ده ستوپتو بدم و نه له
ده رباری شام، له پیار ماقولانی ده وله تیش نییم، ئی رۆژنیکش روینه داوه له گهل شادا
نانیکم خوارد بیته، یان مه یم له گه لیدا خوارد بیته وه، ئی نه هیچ سدرم له سیاسه تی
ده ولت ده رده چیت و نه له کاروباری ولاتیش ده زانم. من جووله که یه کی کوردم و
بازرگانم، له شاروچکه یه کدام له خدیالی که سدا نییه و پیوانی ده ولت مه گهر چونه ا
سدرتکی لی بدن، ئی تیر نیردراوی شا بوچی بو لای من دیت؟ به تاییه تیش له رۆژی
زه ماوه ند و ژن گواسته وه م؟! نایا شای قاجاری بو نه وه نیرده ی خوی ده نیریت تا
پیروزیایی زه ماوه نده که م لی بکات؟ یان رهنگه نیمپراتور، دیاری زه ماوه ندی بو ناردم؟!
نا... نا، نه مه ناچیتته عه قلمه وه، که چه که شیت بووه و هه لده بزرکیتیت. بیگومان
له بهر ده رگا به لایه ک رووخساری تیکداوه و ناوهای لیکردوه، وای لیکردوه زمانی

بیه‌ستریټ و ورپنه بکات، لی من نارامی خۆم له‌ده‌ست نه‌دا و به پینکه‌نینه‌وه له
قه‌شه‌نگی به‌سته‌زمانم پرسى:

— ماڤ وێران، تۆ چۆن ده‌زانیت ئه‌و به راستی نێردراوی شایه و به‌تایبه‌تى داواى
من ده‌کات؟

به ترسه‌وه وه‌لامى دايه‌وه:

— سویندت بۆ ده‌خۆم، وتی ئه‌و نێردراوی شایه، گه‌وره‌م نارى خۆت و نارى باوکى
خوالینخۆشبووتیشى هینا.

لێره‌دا هه‌ندیک دوودلیم په‌یدا کرد، وه‌نگه غه‌درم له کچه به‌سته‌زمانه‌که کردیټ،
ده‌شیت شای قاجارى به راستی شیت بوویټ، خۆم رۆیشتم و تاقیبی شته‌که‌م کرد.
به‌ئێ نه‌وى به‌رانبه‌رم به راستی نێردراوی شایه، قه‌شه‌نگی داماو ته‌نانه‌ت له دۆخى
ورپنه‌کردنیشدا رۆژیک درۆی نه‌کردوه، ئه‌و وا له ترساندا میز به‌ خۆیدا ده‌کات.

نێردراوی شا له به‌یانى رۆژى زه‌ماوه‌نده‌که‌مدا وا له به‌رده‌مدايه. فه‌رموو! وه‌ره ژوورى
من خزمه‌تکارى شای سه‌روه‌رمانم! له شوینی خۆی نه‌بزوا و نه‌هاته ژووره‌وه، به‌لکو
نامه‌یه‌کى مۆرکراوى به مۆرى شاهنشاهى دايه ده‌ستم و وتی:

— ئه‌مه فه‌رمانى سه‌روه‌رمان شای شاهانه بۆ تۆ، فه‌رمانت پێده‌دات، که
ده‌سته‌جى بۆ ده‌ربارى شاهنشاهى له تاران برۆیت.

زاتم نه‌کرد بپرسم، به‌لام وتم:

— ملکه‌چى فه‌رمانى شای سه‌روه‌رمانم، به‌لام لیم مه‌گره وه‌نگه به‌ریزت
ناوێشانه‌که‌ت هه‌له کردیټ.

نیگای ناگرینی نێردراوه‌که خه‌ریک بوو هه‌لم لوشیت، نیگای شیریکی تینکشکینه‌ر
که خۆی بۆ په‌لاماردانى نیچیره داماره‌که‌ی ناماده بکات. به چارى خه‌یال بینیم نێرده‌ی
شا ده‌ستى بۆ کړکړاگه‌م درێژ ده‌کات و له ناقرگه‌م گیرى ده‌کات، به‌لام ده‌ستى درێژ
نه‌کرد، به‌لکو ده‌نگى بوو له‌گه‌ل خۆیدا گرمه‌ی هه‌ور و لرفه‌ی لافاو و نه‌په‌ی درنده‌ی
جه‌نگه‌لى بۆ هینام:

— کورپه هۆو، من هه‌له ناکهم، گهر خوینده‌واریت هه‌بیته، ته‌ماشای فەرمانه
 پی‌رژه‌که بکه، نه‌وت ناوی ته‌واوی تۆی له‌سه‌ره و نه‌وش ناویشه‌که‌یه!
 به راستی تۆ هه‌له ناکه‌یت، به‌لام یی‌گومان شای سه‌روه‌رت هه‌له‌ی کردووه! ناخر
 نه‌و له‌م رۆژی زه‌ماوه‌نده‌مدا ماندووم ده‌کات، کاتیکیش ده‌گه‌مه ده‌رباری شاهنشاهی
 پی‌م ده‌لیته "تۆ نه‌و که‌سه نیت که من مه‌به‌ستمه، ده‌ی کورپه، به شوین خۆتدا
 بکه‌پتوه!" به‌لام نایا به نێرده‌ی شا بلی‌م که سه‌روه‌ره‌که‌ی تۆ هه‌له‌ی کردووه؟! گهر
 نه‌مه‌ی پی بلی‌م، نه‌وا نه‌سمه‌ر و نیستیر بی‌توه‌ژن ده‌خه‌م و مندا‌له‌کانم هه‌تیو ده‌که‌م و
 نه‌سمه‌ریش به درێژایی ته‌مه‌ن بۆم ده‌گری، لی نیستیر مانگی‌ک خه‌مبار ده‌بیته، نینجا
 له‌ میت‌دی‌کی تر ده‌گه‌پت، له‌وه‌شه له‌ شه‌وی بوو‌کینه‌یدا دوو‌گیان بوو‌یته، نه‌وسا
 مندا‌لی‌کی بی باو‌کی ده‌بیته و باو‌کی خۆی نانا‌سیته و خه‌ل‌کی غه‌ریب و نامۆ
 په‌روه‌رده‌ی ده‌که‌ن. له‌ به‌ران‌به‌ر نێرده‌ی شای قاجاریدا هه‌موو نه‌مانه‌م به‌ خه‌یا‌لدا هات،
 له‌ کاتیکدا نه‌و هه‌له‌ی گه‌وره‌که‌ی خۆی جی‌به‌جی ده‌کات و له‌ ناوا‌ده‌دا بۆ لام دیت و
 فەرمانم پی‌ده‌دات، که هه‌ر نیتسا به‌ سه‌عاتیک بکه‌مه‌ تاران، نه‌ویش نه‌ک به‌ سواری
 نه‌سه‌په‌که‌م، به‌ل‌کو گهر بک‌ریت به‌سه‌ر با‌لی با‌لنده‌وه، شا ده‌یه‌و‌یت پی‌ش نه‌وه‌ی گه‌شتی
 هارینه‌ی بۆ سان پوترس‌بۆرگ بکات بۆ دینه‌ی نیم‌پراتۆری روس نیکۆ‌لای دووه‌می
 هارپی، چاوی به‌ من بکه‌و‌یت.

تکام له‌ نێرده‌ی شا کرد، که ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌ک مۆ‌له‌تم بدات، تا مانگی هه‌نگوینم
 کورت بکه‌مه‌وه و چه‌ند رۆژی‌کی که‌م پی‌ش نه‌وه‌ی چاره‌ن‌ووس له‌ که‌سوکار دام بریت، به
 بوونی خۆم بوو‌که‌که‌م دل‌خۆش بکه‌م، ناخر له‌وه‌یه چه‌ند هه‌فته و مانگ بمینمه‌وه، یان
 سالی‌کم پی بجیت، ره‌نگه هه‌تا هه‌تایه هه‌ر نه‌گه‌پتیه‌وه، نایا نه‌وه‌ی بجیته نیو لانه‌ی
 شیروه، دل‌نیا‌یه له‌وه‌ی لی‌ی دیته ده‌روه؟ به‌لام توخوا، ئه‌ی نێرده پی‌م نا‌لیته هۆی نه‌م
 داوه‌ته پی‌رژ و له‌ناکاوه چییه؟!

یی‌گومان پاسووخم ده‌ست نه‌که‌وت، کاره‌که وا ده‌خوازیت به‌ بی‌ باس کردنی
 هۆیه‌که‌ی ناماده‌م، ته‌مه‌ش له‌ توو‌په‌یی روو‌خساری نێرده‌ی جه‌نابه‌وه دیاره، به‌لام
 بنیاده‌م ناتوانیت پی‌شبینی نه‌ینی توو‌په‌یی سه‌ر روو‌خساری نه‌مانه بکات، چونکه

همیشه ده‌موچاویان توو‌په‌یی و رق و ناگریان لیده‌باریت، وه‌ك نه‌وه وایه هم‌موو خه‌لکی سه‌رچاوه‌ی بیژاری و نیگه‌رانی ده‌سه‌لات بن، ئی هه‌رگیز ناتوانیت نه‌وه بزانییت ناخۆ تۆ سه‌رچاوه‌ی ناگر و رقی نه‌وانیت، یان تۆ به‌ وریایی و ماستاو‌کردن و مه‌راییی کردن بۆیان، خه‌لاتی شاهانه‌ت ده‌ست ده‌كه‌ویت و ئیدی جه‌ستی خۆت به‌ سه‌لامه‌تی ده‌پارێزیت و به‌ سه‌ری نیوان هه‌ردوو شانه‌وه به‌ره‌و مالتی خۆت ده‌گه‌رێته‌وه، نیشه‌نه‌ی توو‌په‌یی ناشکرای سه‌ر رووخساریان له‌ رواله‌تی له‌خۆبایی سوون به‌ تاجی ده‌سه‌لات تینه‌په‌ریت، توو‌په‌یی سه‌ر رووخساریان ده‌مامکی تۆقاندن و ترساندنه‌، تا هه‌ر كه‌سیکی نهم گه‌له‌ کاتی ده‌یان بینیت، وه‌ك نه‌وه‌ی شمشیری مه‌رگی ده‌ستی ئیزراعیل به‌رانه‌ری و له‌سه‌ر گه‌رده‌نی راگیراییت، زهنده‌قیان به‌چیت.

كه‌واته ده‌رۆم، ده‌شتوده‌ری نازه‌ریجان به‌ دۆل و به‌رز و نزمیه‌وه له‌باره‌ی نه‌گه‌ری زۆره‌وه دم دوین، نهمه‌ جگه‌ له‌ هه‌لۆی دوو دلتی و گومان، له‌ گوینه‌ پرسیار گه‌لنیکیش بکړین، به‌ بی خۆ وه‌خراندن ده‌رۆم، چونکه‌ فه‌رمانی شاهانه سه‌رچاوه‌که‌ی ویستی خودایه، ئی مادامه‌کی خودی شا سیبهری خودایه له‌سه‌ر زوی، بۆیه مالم که‌ج کرد و به‌ نێرده‌که‌یم وت:

— كه‌واته هم‌مووی دوو رۆژه، به‌م دوو رۆژه خۆم کۆ ده‌که‌مه‌وه و مالتاواپی له‌ هاورپیان و که‌سوکارم ده‌که‌م.
نێرده‌ی شا وتی:

— به‌لکو ته‌نها رۆژیکت به‌سه، تا مالتاواپی له‌هم‌موو خه‌لکی دنیا بکه‌یت.
مالتاواپی له‌ هم‌موو خه‌لکی دنیا بکه‌م؟ نه‌ی نێرراوی شا، نه‌وه چی قه‌وماوه؟ زاتم نه‌کرد پرسیا‌ری تری لی بکه‌م، دلم داخو‌ریا، ناخۆ من بووم به‌ خه‌لکی نه‌و دنیا، تا مالتاواپی له‌ هم‌موو خه‌لکی نهم دنیا بکه‌م؟ ئیدی چاره‌نووسی خۆم دایه ده‌ستی نه‌و که‌سه‌ی که‌ له‌وه‌به‌ر رزگاری کردووم و تا دا قوناغیش هه‌ر رزگارم ده‌کات، به‌روام به‌ خودای خۆم وه‌ك چیا‌یه‌ك بوو نه‌ده‌له‌رزی، دیا‌ره خوداش ره‌نج به‌ خه‌سار و ناو‌میتدم ناکات. نهم رووداوه پێش له‌دا‌یکه‌بوونی تۆ به‌ سالانیکی زۆر بوو، نه‌وه‌تا تۆ نیستا پیا‌ویکی له‌به‌رچاوانیت و با‌سی رووداو‌گه‌لینکی ترسناکی رۆژانیکی له‌مه‌به‌رت بۆ

دەكەم، كە چۆن خودای میهرەبان لەو ھەموو مەترسییە پاراستمی، لێ کاتیك بە
نێردەى شام وت گەرۆوم وشك بووبوو:

— بەرانبەر شای سەرورەمان لە كات و ساتی خۆیدا چۆك دادەدەم. سبەنێ
بەرێدەكەوم، خۆ ئەگەر پێشھاتی چارەپوان نەكراو نەیاتە پێم، ئەوا لە ھەمان رۆژدا
دەگەمە تاران.

بە گرمە گرمێكەو وەتێ:

— بەلكو دواى من بە رۆژێك دەگەیت، چونكە من ئیستا بەرەو تاران دەگەڕێمەو،
ئیستا بە ماڵ و منداڵەكانت بلی، با تۆیشوویەكم بۆ ئامادە بكەن، كە بەشى سەفەرى
نیوان سابلاخ و تارانى پارێزرەوم بكات.

ئەسمەر شەژا، ئیستیریش لە سەلاى گریانى دا، بەراستى زانیم منداڵێكە و خۆى بە
منەرە ھەلئاسیو، ئەو بوو دەستى بە گریان و ھاوار كرد:

— مەرۆ، مەرۆ و جێم مەھیلە!

بە ھیچ جۆریك لە واتای (فەرمانى شاھانە) تێنەدەگەیشت، ئەوەشى بە گوتیدا
نەچوو، كە من بە بێ خواشستى خۆم جێی دەھێلم و سەفەر دەكەم، پێم وت:

— ھیچ كەسێك بە ئارەزووى خۆى و بە پێنى خۆى بەرەو چارەنووسى نادیار
ناروات، كە رەنگە گەرانیوێ لەدوا نەبێت، ئەسمەر بە نیکەرائییەو گریا و داواى
سەلامەتى و گەرانیوێ بۆ كردم، بەلام ئیستیر لە ھات و ھاواری خۆى بەردەوام بوو، بە
سووربوونی شەو دەیوت:

— مەرۆ! ناخر چۆن دۆلت رێگەت دەدات لە بەیانى زاواى و بووكتینماندا، بە
تەنھا جێم بەیت.

زانیم تینگەیاندى بێ سوودە و سەفەرەكەش بە سەرمدا سەپێندراو، خۆ ئەو لە
ترسى ئەو ناگرێت كە من تووشى كارەساتێك بێم، بەلكو ترسەكەى ئەو بوو بە تەنھا
بمێنێتەو، بۆیە پێم وت:

— هه موو چاكه يدك هى ته سمه ره، هه ره تهو تۆى بۆ ئه م ماله هینا، به خوشكى خۆتى بزانه، نى تهو مالهى دۆنى لىتوى هاتى، دوور نيه.

به ده موچاوىكى گرياناويه و تى:

— كهواته شتوومه كه كانم بپيچمه وه و بۆ مالى باوكم بگه ريمه وه!

هه ناسيه كى پهنه وه خواردووم هه لكيشا! دووباره فوويه كم له (مه شكه) كون بووه كهى نيستيريش كرد و هه ولّم دا كونه كانى بگرم، ئيه به لكو له شته كه تيبگات، تهو تيك له دوتينووه بووه ته هاسه ر و له وه تهى به بووكى هاتووه بووه ته پاژيك له م ماله، هه ر چيه كيش له م ماله دا هه س بووه ته به شيك لهو، تهو له ماله ميترده و ماله باوان هى كاتى كچينييه تى و ئيستا بۆ تهو ناگه رپته وه تا تيندا ژيان به سه ر ببات، به لكو بۆ سه ردان ده چيت...، ئينجا ده گه رپته وه.

نافره ت و بازرگاني گه ره كه ناگادارى هه ردووكيان بيت و لبيان دلتيا بيت، ماله كه خۆم و به ختى باشم ته سمه ناگاي لتييه تى، پشتم به خدا و بهو ته ستوره، به ر له وهى راي بسپيرم تا ناگاي لى بيت، تهو مشوورى ده خوات و له منداله كان و نيستير دلتيام ده كات! له ولسات و زه خيرهى هاوين و باخ و كرگرتنه كان بى خه مم ده كات...، كاروبارى بازرگانييه كه مانم داوه ته ده ستى مير عه لى هاربه ش و خۆشه ويستم و رام سپاردوه. ئيدى خۆم بۆ سه فه ريك ناماده كرد، كه ناكامه كهى نازام چۆنه و هاوكات مردنيشم له خه يالى خۆم دانابوو، به لام خۆم بۆ نادياريك ناماده كرد و به ده م نايينده وه پيكه نييم، ته مه نيكم له به رچاو بوو وهك ته مه نى هه لۆ بوو، به هه مان پتوانه ش كارم بۆ ئه م دنيا و تهو دنيام ده كرد، لى سروشتى خۆم و باوه رم به رده وام به ره و ژيان رايان ده كيشام. من هيشتا له سه ره تا و هه ره تى ته مه ندام، كهواته مافى خۆمه شيله ي رۆژه كانى دنيام بچنمه وه، مافى خۆمه بناغه ي چاكه كردن دا به زرنيتم، تا دواى نه مانى تويشووى ژيانى خۆمى تيدا قايم بكم، تهو ده مه ي رو به پرووى خوداي خۆم ده بجه وه، خۆمى پى پيارنيتم، له م دنيايه دا به رپرسيارنيتم به ته ستوزه يه و نه وا به رپرسيارنييه كى تريشم بۆ زيادبوو، كه هيشتا شه و رۆژيكي به سه ردا تينه په رپوه، له ناخى ناخمه ده نكي به رپرسيارنيى و باوه ر بانگيان كردم و مزگيني ته وه يان دامى،

که من ده گه پیمه وه، له تهرازووی ههستیشمدا تای بهخت و ئومیدم له تای نه گبه تی و
 ناتومیدیم قورستر بوو. دوی چهند چرکه ساتیک نه جیندای هیمه ت هات، که کاته کانی
 هاندان و بپوا به خۆبوون بوو. بیرم له بژیوی خۆم کرده وه، سهر و بنی نه و قازانجهم کرد،
 که لهم سه فهرده دهستم ده که ویت، له نازووقه ی نار پیسته باری سی هیسترم له
 خواردن و خواردنه وه دیاریکرد، ههروه ها ته فلیم و کتییی نوێژ و دوعاکانیشم هه لگرت
 و گه پامه وه و دوعاخوازیم له هه موو نه داما نی خیزانه کهم کردو ناوی خودام لیته نا.
 له نیوان چیاکان و دۆل و ده شته کاندای ته نها خۆم و له سهر پشتی نه سپه کهم بووم و
 هیسترم کام پیش خۆم دابوو. نه وه ی به رانه رم دۆلی به فره و بنه ماله ی بوزورگ ده ستیان
 به سه ردا گرتوو و به فزی زستانی تیدا کو کردو نه ته وه، په ستاویانه ته وه و بووه به
 سه هۆل، بۆ هاوین پارچه پارچه ده کهن و به دانیشخوانی سابلآخ و ده وروبهری
 ده یفرۆشن. ته نها خۆم به سهر پشتی نه سپه کهم وه و خودا له بان سهرم و ده وروبشتم و
 له ناو ناوه ز و دلمدایه، ناوی له سهر زارمه و کاریگهری له سهر هه موو ده نگه کانه. ناوی
 له په راویزی سه یید و له ناو ته فلیم و کتییی نوێژ و دوعاکانمدا یه. ناو و خۆراکی
 ته وارم پییه، وا به ره و ته ورێز هه لده کشیم، تا جه و ته کهم به فرۆشم و به ره و تاران
 بگه پیمه وه، تا له ته ورێزی پایته ختی نازه ریته جان ناوی تازه ی دیکه هه لبرگم،
 نه داما نی خیزانه کهشم له گه لمدان، ههروه ها نه و پرسیارانه شم پییه، که له خۆمیان
 ده کهم و به ربای گویتی دنیا و سه رده مه که ی ده دم و له حه ناس هه ر وه لامیتکدا ییده نگ
 ده م که رۆژگار ده یانزانیت، به لام بۆ ییده نگه ی هانم ده دات، دنیا ش به دیمه نه
 دلر فینه کانی خۆی بۆ من به خشنده یه، لی له وه لامدانه وه ی پرسیاره کاندای رۆده نه وه تا
 هاوین هه تاو و گهرمی و کاتی ته او مان ییده به خشیت، تا خۆمان بۆ به فر و
 سه هۆلبه ندانی زستان ناماده بکه یین. ته ورێز! وا به ره و تو دیم تا بازرگانی بکه م و
 بگه پیمه وه، به یانی زوو سابلآخ جیهیشت و بی دوا که رتن ده گمه تو، نه سپ و
 قاتره کام ره وهانن و منیش پیچ و په نا کانی نازه ریته جان به لده م، هه موو چیا
 سه رکه شه کان و گشت کانیو و دره ختیک شاره زام. ریگه ی خۆم له دۆله سه وزه کاندای
 ده برم و خۆم ده ده مه سیبه ری دره خته خۆرسکه کان و ناشنای به زاییه کام. ده پۆم و لای

هیچ شتیک لانا دەم، بە بێ وەستان بە یانی دەدەم دەم چێشتەنگاوە، بەرەبەری نیوەرۆ
 گەشتە نزیک کانیاریک کە بازەرگانه کان ناویان نابوو کانی پاشا. وەك پێشە
 هەمیشە بێم لە هەموو سەفەرەکاندا بۆ تەوریز بارگەم خست و ئەسپە کەم و قاترە کانم
 لە کانێیە کە ئاودا و لە بن دارێک دانیشتم و تۆیشووبەرە کەم دەرھینا و لە ئاوی
 کانێیە کە دەستە کانم شت و ئاوی خودام لێ هینا "بە ئاوی تۆ خودایە" ...، هیشتا
 نزاکەم تەواو نە کردبوو، پاشاوەی نزاکە لە سەر زمانم قەتیس بوو و دەمارێ
 بێ کردنەو می بری، ئەو تەقەیی تەفەنگێک بوو بە تەنیشتمەو ئاوی کانێیە کە هەژاند،
 ئەسپە کەم راپەری و هێستەرە کانم دەستیان بە سەمکۆلان کرد. من لە بەرانبەر درەختە کە
 بووم و ئاورپێکی دواو دەدایە و تەماشایەکی نێو تاشە بەردە کانم کرد، بە درەختە کاندە
 هەلەم رووانی و کەسیکم نەدی، بە دەنگێکی بەرز بانگم کرد:

— ئەو کێیە؟!

دەنگێک کە شەرپانگیزی لێ دەتکا وەلامی داوە:

— واز لە ئەسپە کەت و قاترە کانت بێنە و هەلێ...، دەی گیانی خۆت رزگار بکە.

هەلە لەرزیم و هیشتا دڵم بە بەرییەو مابوو، بەلام ئاوی خودام هینا و پرسم:

— کۆرە تۆ کێیت؟

دەنگە کە بە لەز و درندانە وەلامی داوە:

— من هەلۆی بریندار کەرم، جەغفەر ئەکبەرم...، حسینی برامیش لە گەلمداوە...

نێمە ئەو کەسانەین، کە چیاکانی کوردستان لە حەژمەتان لە بەرمان هەلە لەرزین،

گەر جەرەزەترین پیاوی ئازەریجان تووشمان ببێت، لە ترسان خۆی پیس دەکات!

ئەو دەمە هەستم بە ئارامییەک کرد و وتم:

— من نە ئەشقی و جەرەزەم و نە شەرپانگیزی، من شلۆمۆ کۆری یەھودا

کەتانیم. جەغفەر وەرە دەرەو، با حسینی براشت لە گەلتدا بێتە دەرەو، با لە یەکتەر

تێبگەین.

هەردوو خۆنپڕێژە کە لە پشت تاشە بەردێکەرە بە گومان و دەموچاوی هەلپێچراوە

هاتنە دەرەو، هەردوو براکە سەر و تەفەنگیان بە دەستەو بوو و روویان لە من کردبوو،

تا نزيكتر ده‌بوونه‌وه، پتر ترسم لى ده‌نيشت، نه‌وان ناسيميانه‌وه، تو بلښت هم خوښ‌پريژانه نه‌وه بکه‌ن؟! به چاوى خه‌يال بالنده‌ى گوشتخوړم ده‌بيني که له نزيك کانييه که کو ده‌بوونه‌وه، چونکه جه‌عفر و حوسيني برى رويان بگردايه‌ته هر شوښنک، نه‌وا هل‌و و داله که‌رخوړى لى کو ده‌بوونه‌وه، ليم نزيك بوونه‌وه، لول‌ه‌ى دوو تفه‌نگه که‌ش ليم نزيكتر بوونه‌وه، نه‌مه‌يشت ترس زمام لال بکات، ده‌نگم لى هل‌پرين: — نا! نيوه هر دوو کتان له‌وه نابرومه‌ندترن، که نه‌وهم له‌گه‌لدا بکه‌ن، چونکه نيوه هر دوو کتان به‌و دوو گهر د نه‌تان قهرزاري باوکى من!

کپييدک بالى به‌سهر شوينه که‌دا کيشا، ته‌نها خشمى گه‌لاى درخت و خوړه‌ى ناو ده‌بيسترا، بالنده ترساو و هل‌لاتووه کان گه‌رانه‌وه نيو هيلانه کانيان، له‌سهر دره‌ختيکه‌وه چوله که‌يه‌ک جريواندى، لى قه‌له‌ره‌شيتک نه‌ى قغاند. ده‌نگى چوله که‌که نو قلانه‌يه‌کى خوشى پي‌دام، بينيم لول‌ه‌ى هر دوو تفه‌نگه که‌رووم لى وهرده‌گيرن و هر دوو خوښ‌پريژه که‌ش له‌نيو خويان چه‌چپ و راويژ ده‌که‌ن. ده‌ى وا نيستا من له‌تاوانى کوشتنيکى دیکه رزگاريان ده‌که‌م...، باوکيشم له‌په‌تى سي‌داره‌يه‌ک رزگاريکردن، که لى هل‌لاتبوون. باوکم د‌وستى ده‌سه‌لاتدارى هر يمه‌که و پياوانى ده‌سه‌لات بوو، نه‌وه بوو جه‌عفر و حسيني برى ده‌ستگير کران و سزى له‌سي‌داره‌دانيان به‌سهردا درا. باوکيان هاته لای باوکم تا رزگاريان بکات، له‌به‌رده‌م باوکمدا به‌چوکدا هات و خاکی به‌رپي ماچکرد و به‌گريانه‌وه پارايه‌وه "يه‌هودا، تو ده‌ستت ده‌روات، ته‌نانه‌ت ده‌سه‌لاتدارانى تارانش گويت لى ده‌گرن، لای نه‌وان کارىکى را بکه، به‌لکو له جه‌عفر و حسين خوش بن و له‌په‌تى سي‌داره بيان هينه‌ خواري، نه‌وسا بيان به‌و بيانکه به‌دوو کويله‌ى خوت".

جه‌عفر وتى:

— که‌واته تو شلوموى کورى يه‌هودا که‌تانيت!

ياده‌وريه نزيکه که‌هيتيکى و به‌ره‌يتنامه‌وه و به‌جه‌عفرم وت:

— گهر باوکم نه‌بووايه، نه‌ميستا تو و براکه‌ت له‌نيو زيندواندا نه‌بوون.

باوكم له كهس نه ده پاپا يوه، بهلكو وهك فدرمانيك داواى ده كړد. به دۆسته كانى وت
"گهردنې نهو دوو برايه م پى بيه خشنه وه". ده سه لاتدارانېش پتيان وتبوو "با
داواكار يهك بنووسن و داواى به زه يى بكهن و به ليښى تۆبه كړدنېش بدهن، نيدي پاشماوه
كاره كه له سر نيتمه يه".

حوسين به داواى ليښور دنه وه وتى:

— له ناسينه وهت به هه لده چووين، نى هر خدا هه لده ناكات. به ده نكيك كه
دۆل و كانيار و درهخت و زينده وهران ژنه وتيان، وتم:
— له سايه ي باوكى منوه فدرمانى ليڅو شېوونتان بو دهرچوو.
جه عفر وتى:

— نيتمه به سهرمان قهرزاري باوكى تۆين، ههرچييهك دلت ده غوازيت فدرمان بده،
هر نيستا ده ست به جى جيه جى ده كين.
— ريگه ي من به رهو دهربارى شايه، به لام من يه كه م جار به رهو ته وريز سرده كهوم،
تا بارى هيستره كامم بغروشم و كاره كانى پى رايسى بكهم و نه وهى ده ميښته وه بو
پتويستى نه م سه فدرم به شم بكات.

جه عفر و حسين پال به رده كه يان به ردا و ماوه يه كى زور گه شانوه. ههستم كړد
هيزم وه بهر هاته وه و دلېشم وهك تاشه به رده كه قايم بووه، نازام بوچى نو قلانه ي باشم
ليدا، به لام سه وزايى دۆله كه له بهر چارم فراوانتر بوو، دهنگى په له وه ره كانېش له
گوپچكه مدا بوو به ناوازيكى ته فسوونارى، نينجا ته ماشام كړد وا هردوو براكه ليم
نزيك ده بنه وه، گويم لى بوو جه عفرى برا گه وره پيم ده ليت:

— خهرجى سه فدرى ته وريزت بو دابن ده كين و باره جه و ته كه و هيستره كانت
پنكه وه ليده كړين، هر نيستا نه و نرخه ي داواى ده كه يت ده سته جى ده تده ينى.

نهى خودايه! تو له گهل شلوموى به ندهت چهنده به خشنده يت! نا...، سه وزايى
دۆله كه و چريكه ي بولبولان سه ره تاي نو قلانه كه مه. خد م ناخوشى بوو به خوشى و
نهركى هه نديك ريگه شم له كۆل بووه و بى ماندووبوون كه لويه له كامم فروشت! له

کاتیکدا شادمانی له دلهمره بهرو دهموچار و دنگ و هلسوکوتم هلندهقولی، به هردوو براكه و ت:

— نهوی له دهستان دردهچیت بدهنی، من سازش به کهلوپهل و مالهوه ناکه!
بهلئی نهی باوکی سلمان، رهنکه نهو رۆژه خوځی و شادمانی خۆت له جهعفری
برا گهوه و براكه شاردیتهوه، بهلام بو من شتیکی شارراه نییه، بهوپهړی باوه به
خوبون و سهرکهوتوانه پیکه نیت و له گهل گیرانهوه کهدا تام و بونی سهرکهوتنیکی
خوځی لیده هات. نهو رۆژه جهعفر کیسه یه کی بو تور دایت و حوسینی برایشی
کیسه یه کی وه نهوی نهوی بو فریدایت، وه نهوی باسی نهینییه کم بو بکهیت که
دهیان سالی به سهردا تیپهړی بیت، بیت وتم "ته نانهت له خوځترین خهوندا، خهونم به
دهیه کی نهوه نه ده بیینی که پیان دام، نرخه کهیان دوو هینده بو زیاد کردم، نه مه
گوایا ویستیان به رانبهر چاکه کهی باو کم پاذاشم بده نهوه".

به هوی چاکه دوو خویتریزه کهوه به شوین خومدا گه پامه وه، ههر له سونگی
چاکه نهوانهوه گه یستمه گوندیک و تا به یانی له خانه کهیدا مامه وه، اینجا ریگه
خوم بهرو تاران و دهرباری شاهانه گرته بهر.

له خودا به زیاد بیت، ههر کاتیک کهرتبیتمه نیو تنگزه یه کهوه، نهوه رزگار یکردوم
و خستوومییه نامیزی خوځییه وه.

تاران بهو جهنجالییهی خویه وه بنیاده می تیدا ون دهییت و ناسنامه ی تیدا
دهسپردتیه وه، به نه سپیک و تووره که یه کهوه که نامرازی نویژ و نزای یه هودیانه و دوو
کیسه پاره و پاشماوهی خواردنی تیدایه، به سهر پشتی نه سپه که شهوه پیایکی بالابه رز
فرمانیکی شاهانه ی پییه و بهرو کوشکی نیمپراتوریی له توپخانه، دهچیت. له نیو
سهریشیدا بیرۆکه ی زور که له که بووه. ناپورهی خه لک له بهرچاوانی بزر دهییت و ژاوه
ژاو کپ دهییت و ههر نه سهر و نیستیر و منداله کان له بهرچاوی ده میتنه وه، شاخو
نیستا دهییت خوځه ویستام چی بکه ن؟، ههروه ها شه که تی سهر و ناره زوویه کی زوری
خوځتن و بری پشوودانیش ده میتنه وه. نه ختیکی دی روبه پوری قاجاری زوردار و

که لله رهق ده بیتهوه، نهختیکی تر شا نه حمده ده بیینیت، نا ده بیینیت، نهی چی پیده لیت و بچی بانگی کردوه و فدرمانی پیداه که ناماده بیت؟

نهوه توپخانه یه و به تنیشتیشیهوه کۆشکه، پارکه، بازاریش له دهستی نهوه بهر دهویه، ده مینکه چای به خیر و فدری نهه بازاره نه گه شاهوتهوه، له تووره که کهدا دوو کیسه ههیه، گهر خودا کردی و به زیندوویتی له لانهی شیر هاته دهروه، نهوا به خیر و فدری تاران و شتی نایابهوه بهرهو سابلخ ده گهر پتهوه، کهواته ههم زیارت و ههم تیجارت. له سابلخ خه لکی ده لێن: شلۆمۆ که تانی له ده رباری شاهانه گه پریسهوه و شتومه کی تارانی هیناره!، بهلام تو راوهسته و نهوهنده له گه شینی زنده پژی مه که، چونکه تو له بهر ده رگایه کدایت، رهنکه به چوونه ژورهوهی تووشی کاره ساتیک بیت، نه حمده شا! ناخو چیت له جووله که یه کی کوردی دامار گهره که؟ پرسى نایا به راستی داماره؟ له نزیک ده روازه ی شایانه له ترسان دلێ که و ته لیدان و وتی "به لئی من دامارم، چونکه به بێ وستی خۆم چاره نوس بهرهو پیتشاهاتیکی هیناوم، که هیچی لى نازام، ناخر بى نهوهی له ژیاغدا ده رهق که سیک تارانیکم کرد بیت"، بهلام نهی نیستیر؟ نهی نهوه گونا هیک نییه به رانبهر نه سهر کردی؟! لهو ده مهیدا فدرمانی شاهانه که ی دایه پاسه وانه که، له بهرخویه وه وتی "نه خیر، من نیازم وابوو نیستیر له بهر بکهه، بهلام نه سهر سوور بوو له سهر نهوهی بۆم بخوازیت". فدرمانه که یان دایه وه دهستی و مۆله تیان دا که بۆ لای شا به چیته ژورهوه، نه سپه که ی به لقی یه کیک له درهخته کانی کۆشکه وه بهسته وه توور که که ی له گه ل خۆیدا برد. دنیا و ناین له نیو نهه تووره که کۆنه دایه، رزگار بوونی بروادار و بى باوهری تیدایه، تووره که که ی به سینگییه وه نووساند، بۆ نه سپه که شى ناماژه ی بۆ نهوه دهستوپته و نه دانه کرد، که له ده رهوهی ده رگا رهق راوه ستابوون، رای سپاردن که ناگیان لى بیت، داوا ی له خودا کرد که له شه ری ناگه هان بیپاریزیت...، ئینجا نازیانه به رهو رووی نادیاره که چووه ژورهوه.

ئەمە زەرەدەخەنەى سەرکەوتوویەکی لەخۆ دلتیایە، کە ھەمیشە لەسەر ئەم رووخسارە نەخش بوو. ئەمییستا تۆ ئاوینەى منیت، بەلام وا من لەبەر دەرگای کۆشکی شاھانەم و ئاوینە کە نابینم. ئەم رووخسار و سیمایە ئەو کاتەى بۆ لای قاجاری دەچمە ژوورەو، ھەروا وەك خۆى دەمینیتەو و دەبیتە جۆرتک لە پێشبینی و خەملاندن. ئەرى ترسایت؟ نازا، بەلام بیتگومان کاریکی پێ لە نادیار و مەترسی بوو، ئەو ساتە بە خۆراگری و پشتیوانی بپوا سوودمەند بووم، سەرم بۆ لاف لیدەران و لەخۆبایی بووان بەرز دەکردەو و جگە لە خودای خۆم بۆ کەسى دیکەى دانانەوینم. باوەرپێکرای خاوەن شکۆ رای گرتم و فەرمانی پێدام کە جلەکانم لەبەرم داکنم، دەستی لەناو توورە کەدا گیرا و پشکنی، بینیم و ئیستاش لە یادمە، چاوەکانی بە ئارەزوومەندى و سەرسامییەو درەوشانەو، ئارەزووی پارە و سەرسامی بەرانبەر جزدانیکى چەرمینی رەش کە بە شەش پالتوویەکی چون سندوق دەورە درابوو، ھەروەھا بەرانبەر پارچە قوماشیکى میل میل کە لە ھەردوو لایە بە ھەودای ئاوریشم چنرابوو، پێت وت:

— بە نارى خاوەن شکۆى منیش و تۆش، کەمى لەسەرخۆ بە و دەستت لە پشکنینی ناوی خودا دوور بخرەو، تا خودای من و تۆ سزات نەدات و دەستە کانت ئیفلج نەکات!

بە راستى لە ھەردوو چاویەو تیریکى ئاگرینی ئاراستە کردم، بەلام دەستى لەرزى و لە کەرەستەى نوێژ و دوعاکانم کشانیدیەو و ھەموو شتەکانى بۆ ناو توورە کەدا گیرایەو و وتی:

— تا دیتە دەروە ئەمە لێرە داينى.

نا... نا، پارە کە لەناردەچیت، کەرەسەى نوێژ و دوعاکانیشم بە کاردينم، ئینجا کى وتوویەتى من بە پێى خۆم لەم کونە دیمە دەروە؟ دەبیت توورە کەدا پى بیت و ھەر لەگەڵ خۆمدا لە کۆشک بیتە دەروە، ئیتەر بەروە سابلاخ بیت، یان بەروە گۆر.

— گەر لە ملەم بەدەیت توورە کەدا لێرە جیناھیتلەم.

توورە کەدا لە دەستى وەرگرت، ئیدی وەك ئەوێ ناواتەخواز بیت لە ملەم بەدریت،

وتی:

— ئومىدەوارم ئەمە بە راستى لە خزمەت شای خاوەن شکۆمان بىتەدى!

نەفرەت لە دەربارى شا! ئەم نەفام و گەوجە (شای شاكانى دنيا) يە.

نەفرەتى لى بىت، ئەويك يارى بە چارەنوسى خەلك بکات و دەورپشتيشى دەستوپتوهندىکن دەستەبژىرى ئىرانن و بە بادەى زىر شەراييان لە گەلدا نۆش بکات! ناخۆ پىدان و ماقولانى تاران لەم روووە چى پى بلین؟ ئەو ساتەوختە، ساتەوختى شەیتان بوو، بىگومان ساتى گەمە و خۆشى و چىژ وەرگرتن بوو، نازانم نایا نوقلانەى گەشبینى لى بەدەم، يان رەشبینى؟ رايژکارە کەى چەپە کى بە گوچکەى شادا دا و ناماژى بۆ من کرد — فەرمانە کەى دووبارە لى وەرگرتم و دای بە شا — شا چارێکى بە فەرمانە کەدا گيترا، من هەستم بە جۆرە ئالۆزىيە ک کرد.

— وەرە پىشەوەر.

فەرمانى شايە...

پىيە کانم تىک ئالان...، منجە منجىکى تىکەن لە گالتە پىکردن و نارەزايىم بىست، چەند دەستىک لە پشەوەر گرتيانم و بەرەو فەرشە سوورە کەى سەر زەويە کە پاليان پتوەر نام.

— چۆک دابە!

— وەرە پىشەوەر!

— چۆک دابە!

— وەرە پىشەوەر!

ئەى خودايە، تەنها بۆ تۆ بە چۆکدا دىم، بەلام لەنىو گەرداوى پىنکەنن و نارەزايىدا بە زەويدا کەوتم، بەرەو پىشەوەر بە زگە خشکى کشام، چون مندا ئىکى يەک سالان گاگۆلکىم کرد...، لە گەل ئەو شەدا بەختەوەر بووم، چونکە نىوان من و کەسوکارم و دۆستانم مەودايە کى يە کجار زۆر و فراوان بوو، خۆ ئەگەر يە کىک لەوان بىنباى وا من بە زگە خشکى دەرڤم، دەمردم! وا ئەم دەستەبژىرانەش گالتەم پىدە کەن و پىدە کەنن وەک ئەوێ من (لىبۆکى) شا ىم، يان مەيمونىک ىم سەما بکەم.

— راوەستە.

وهستام و توروه كه كه م هه به دهستهوه بوو، له كاتيكدا زمانم و ناوهزم هه
خهريكي پيرۆزي و ناوهيتناني خوداي نهفرينهري نهم زۆرداره بوون!

— نهو توروه كه يه چي تيدايه؟

كه مه كيك دامام، ئينجا زاتيكم وه بهر هاتهوه:

— كه ره سهي نوژ و دوعا كام و بری پارهي تيدايه...

دهنگي ناره زايي بهرز بووهوه و فهرمانيان پيдам:

— بيژه نهی سهروه رم، بيژه نهی سهروه رم!

هزري خۆم به رهو خودا ناراسته کرد و به هيتواشی وتم:

— نهی سهروه رم!

باهدي زيرين له بهرده مهی دانراو شادمانی و له خۆبايی بوون تيكه ئی ليكاو بوون و

به ده ميذا چۆرانه وه.

— تۆ شلۆمۆي كوپي يه هوودا كوردهي جووله كهی سابلاخيت؟

— من نهوم...

دوباره دهنگ بهرز بووهوه:

— بيژه نهی سهروه رم، بيژه نهی سهروه رم!

جاريكي تر بيري خۆم به رهو خودا ناراسته کرد و وتم:

— نهی سهروه رم!

سهنگينييهك كه وته سهرووخساري قاچاري و وتی:

— هه والم پينگه يشتوه، كه تۆ له كوردستان خهلكی بۆ شوپش و ياخی بوون هان

دهدەيت!

خۆم پسی نه گيرا و پينكه نيم، شيراندی و دهستوپتوهنده كهيشی له دوايهوه وهك

دهنگدانهوي شپه كهی نهو شيرانديان:

— بيدهنگ و به ويل به...

بيدهنگ بووم و ويلم نواند. ناكاري من هه ره نهوه بووه كه خۆم له بهنده

به درهفتاره كانی خودا بهر زتر ببينم، نا، نهوه شتيكي تره، كاتيك له رۆژی شه مه دا

جنيٽ پيڏهدهم، نهز نهوه له کاتيکدا ده کهم که تۆ بهرنگاري راسپارده کاني خوداي گهوره دهبيتهوه، بهلام قاجاري سووکايهتي به کهسي تي من دهکات، نهم دهوله بهتاله به خو فشکردنهوه بيڏهنگ بو، لهو ساهدا کهسوکارم و دۆستام و سابلاخم بير چوهوه، جا بۆ نهوي خوَم له دريژدادپي نهو بهرزتر رابگرم، زماني خوَم گرت، بهلام دوباره به شيويه کي کيتويانه به توندي له دهوله کهي دايهوه و گويي کهږ کردم:

— دهی قسه بکه! دهربارهي نهوي بيستت چي دهلييت، نهی بۆچي وا له پر لال

بوويت؟

— داوات لينکردم که لال یم، بۆيه منيش لال بووم.

دهنگ بهرز بووهوه:

— بيژه نهی سهروهرم! بلای نهی سهروهرم!

وتم و وتنه کهم رووه و خودا بوو، دوباره وتی:

— تۆ کوردان بۆ شۆږش و ياخيبيون له دهولت هان دهدهيت...

— من... نهی... (سهروهرم)، من جووله کهيه کي بازرگانم و پديوهنديم به کاروباري

ولات و دهسلاتهوه نيهه.

— کورپ نهوه له خزمهت سهروهرتدا درۆ دهکهيت؟

کتیبي نزا و تفليحه کهم له ناو تووره که که دهرهينا، تا له م بهلايه خوَم قوتار بکه م.

— نهی (سهروهرم) نه مه ناوی خودايه و سويندي پي دهخوَم، کهسم هان نه داوه،

به لکو روژيک له روژان دهربارهي کاروباري دهولته تيش قسم له گهل هيچ که سينکدا

نه کردوه و...

به توورپيهوه قسه کهي پي بريم:

— سويند مه خو، کورپ تۆ به درۆ سويند به ناوی خودا دهخويت! نکولتي لهوه

دهکهيت، که چهکت له رووسياوه هيناوه و به کورداني دفرۆشيت؟

— من بازرگانم...

دوباره قسه کهي پي بريم و له ناخيدا گهرداويک ههليکرد و له سهر کورسي

دهسلاته کهي کهوته خو لنگاندن:

— هدی کورپی سۆزانی، بازرگانی ده کەیت! سەد دەمانچە و تەنەنگی جۆراوجۆر،
خۆت دەزانیت چل پارچە چەک بۆ بەریابوونی یاخی بوون بەسە؟
— ئەو،... سەرورەم هەرگیز ئەمەم بە خەیاڵدا نەهاتوو.

شای کەللە پووج لەوێ و تەم ساتیک راما و بە سەولە جانە کە ئاماژەی بۆ من کرد:
— رەنگە لەمەدا راست بکەیت، لەبەرئەو نەبوایە کە جوولە کەیت و بیرکردنەوەت
تەنها لای پارە و سامانە، ئەوا هەر ئیستا فەرمانم دەدا لەسەر شەقامە گشتییە کە
هەلت بواستن، بەلام من دەست لە تەمیکردن هەلناگرم، تا لەمەولا پارە و سامان
کوێرت نەکن. کەواتە لەنێوان پەنجایە جەڵدە بە داری تەر و سەد جەڵدە بە داری وشک
یە کێکیان هەلێژێرە.

کەواتە ئەمە مردنە و دەستی لێهەلناگریت، لێ بە چەشنیک دیاریکرد، گەلێ لە
هەلواستینە کە بە سوێر، ئێ مینکی کورد و سەرەخت، بالابەرز و پتەو کەم
دارکاژیک بەپێتووە ستاو و لەسەر خاکی کوردستان گەشە کردوو، داربەرپوویە کە
بەزەبەترین بار بۆرانی دنیا هەلیناکیشیت، دلێشم بەشیکە لە تاشەبەردی ولاتینک کە
لە نامیزیدا پەرورە بووم. دڵم نالەرزیت و لە ترسان لێ نادات، بەلکو لەم زۆردارە
ملهورە توورە، کە لەسەر کورسی دەسلەتە کە دانیشتوو، گەمە بە گەردنی
گەلە کە دەکات و بەناپەرەیی دایان دەپلۆسیت، ئەو لە کەسیتی مندا سووکایەتی بە
دادپەرورە دەکات و زۆرداری و ستمی خۆی لە جەستە مندا بەرجەستە دەکات،
هەردوو هەلێژاردنە کەیم لا قورس نییە، تەنها ئەو بەرچار بوو کە من بە
بەرەنگاربوونەوێ ئەم مەرگە سەپێنراوە، بەرەنگاری شای قاجاری دەبەو، ئیدی ناوھا
جوامیری و توورەیی کوردانەم تێدا راپەری:

— نەخیر، ئەو مەرگە بۆ خۆت بۆت نامادە کردووم، بۆمی هەلێژێرە، بە
پشتیوانی خودا بە زیندوویی لێ رزگار دەم.

شا شیت و هار بوو، پریشکی ناگری چارەکانی چەزی لێهەستاندم، ژاوە ژاوی
ناپەرەیی پراو پری هۆلە کە بەرز بوووە، هەستم بە جۆرە پاشەکشیک کرد، وام بە

خه یالدا هات، که باجی بهرنه گاریبونه وه کهم به ژیا نی خۆم دده مه وه، قاجاری به دهم
هه لقوراندنی شه رابه وه وهک نه وهی خوینی من هه لقوریتیت، قیراندی:

— بهم داره تهره په بجا جه لدهی لیدهن و به وشکه کهیش سه د جه لده، نا هه ر نیستا
به بهر چاری خۆمه وه نه مه بکه ن.

که سوکارم و ماله کهی خۆم هاتنه بهر چارم، سابلاخ به خانوبه ره و باخ و کانیاری و
ناسمانی شینی و دهشت و دۆلییه وه هاته بهر چارم، نه مانه هه موو پیکه وه هاتنه نیو
کۆشکی شاره و له بهر چارم قوت بوونه وه، تاشه بهرده که که مه کینک له هه ردوو لامه وه
له قی و نینجا نارام بووه، خودا له پیش و دواوم بوو، له بان سه رم و ده روپشتم بوو،
به په رده یه کی پاریزه ری سیبه ری خودا ده ره درابووم، متمانه م بهو خۆراگریه م هه بوو،
که له بر و وه ستانم بهرانبه ر زۆرداری و ستم سه ر چاره ی گرتبوو، جلی سه ره وم له بهر
داکه ندرا، به لام که ره سه ی نوژ و نزاکاتم به توندی گرتبوو، ده ستم لینگیر کردبوون، که
ناوی خودایان له سه ر بوو، وازم له پاره ی ناو تووره که که هینا، که له نزیک خۆمه وه و
له ناوه راست هۆلی ده ریاره ی شا که وه تبوو. نه میستا شا چیژی له نه شکه بجه دانم
وه رده گرت و شه رابه که ی ناو یته ی نهو خۆینه ده بوو که له پشتم به رده بوو. کاتیکیش به
زه بری لیدان له هۆش خۆم ده چم، ئیدی له زه تی قاقای پیکه نینی شا به نه شکه بجه دانم،
ناژنه وم. نا نه وه تا یه که م لیدانی داره وشکه که م به رده که ویت، که به سه ر پشتمدا وژی
دیت، نه وه هاراری تیش و نازاره و له هه موو بوونمه وه هه لده ستیت، هاراره که م قووت
دایه وه، یه کیکی تر... یه کیکی تر و... یه کیکی تر... هۆ نیستیر، به چارانی تۆ من خۆم
راگرتوه، نا، به گیانی نازیزی تۆ نه سه مر، هۆ دایکی مندا لان، شتیک له پشتمه وه ورد
و خاش ده بیئت، ناخۆ نه وه داره که ی دهستی جه لاده که یه، یان پشتی منه؟! شته که م لی
تیکچوو. پشتم ده ریایه ک بوو له نازاری خوینیکی هه لقولا و... نه خیر، نه وه داره که بوو
شکا، داره وشکه که ی شا، نۆخه ی! داره که ی له سه ر پشته به سه ته زمانه که م شکا! من
هه ناسه برکیتم، هیشتا ناگام له خۆمه، له ده ریای نازاره کاتمدا نوقم بووم. له گه ل
هاراری جه سه ته ی هه لاهه لا بووم ده نگینکی دیکه ی شیتانه ده ژنه وم و هارار ده کات:

— داره تهره که بیتن! هه ر نیستا داره تهره که بیتن.

داره تهره که، به جۆری تهر و شیداره ناوی لی ده تکیتهوه و به سهر پشتدا نازار و خوین ده تفتینیتسهوه. ههوا نازار به خشه و نیش به پشتی من ده گه یه نیت، شا پیده که نیت، ده ستوپیه ونده که ی پیده که نن، شه ی تان پیده که نیت، زۆرداری پیده که نیت، ستهم پیده که نیت، پشتی منیش نازار ده کیشیت. دلّم، هزرم، هه ناسه م سواره، گه رووم ناهه کانم قه تیس ده کات، گریان ی پشتم خوینه، بیرم ته مومژه. شا پیده که نیت، شا تووره ده بیّت، نه ی من بۆچی هاوار ناکه م؟ بۆ ناپاریمه وه؟ نه ی بۆ ناکه وم؟ بۆ نارووخیم؟ لیده! دارکاری بکه، کیویانه لیده. هاواری یه که مین نازار! نه ی نیش و نازار نه فره تان لی بیّت، نه ی نازار تۆ به هیزترین شیتیت. نه ی قاجاری نه فره ت لی بیّت، تۆ بی هیزی زۆرداریت! تۆ تووره هات و جه به رویت! تۆ خودی خۆت نه فره تیت! ناخ! من لیدانه کان ناژمیرم، به لّام له گه لیاندا به ره و توونیلیکی تاریک ده پرّم.

تاریکی تا دیت خه ستر ده بیّت، هه ور ده وری سه رم ده دات، هه ور گه لیکی ته لّخ و ره ش، نینجا هیچ! هیچ شتیک! من له کویم؟ چاو انم کرده وه، هه لّم دا ببزویم، نازاریکی زۆرم بۆ هات، پشتم پارچه یه که له و شته ی پیتی ده وتریت (نیشی کوشنده). له سه ر ده م که وتووم، چاو هه لّپی و شیشه ندّم بین ی، ده ستم دریز کرد و له سه ر زه ویه که هه ستم به په تۆیه ک کرد، تووره که که! توور که که م بیر که وته وه! سه سید و تغلیم و کتییی نویت و نزا کانم! کیسه یه ک و کیسه یه کی تر نه و گیل و کۆیلانه ده ستکاری ناین و پاره که میان نه کردوه، له گه لّ شیتی نازاره کاغدا هه ستم به جۆره حه وان هه یه ک کرد. سه رباری وه پینی پشته هاریووه که م، له زاره وه نامه زه یه کم بۆ هات، وشکی گه رووم، تالی نیتو ده م، تینویتی درزی به لیتوه کانم بردبوو. نایا که سیک هه یه گوئی لیم بیّت؟ دلّۆسه ناویکم فریا بجه ن! نه خیر، باشر وایه به سوپاس کردنی خودای میهره بانم ده ست پی بکه م....، هه ر خودا بوو رزگاری کردم و به زیندویتی هیشتمیه وه، سوپاس بۆ خودا! سوپاس بۆ خودا! نه ی نه مپۆچ رۆژیکه؟ نه ی له که یه وه نه رک و نویتزه کانم به جی نه گه یاندوه؟ پشتم! ده م! نازاره که م! تینویتییه که م! نه سه ر! نیستیر! منداله کانم! که سوکار و دۆستانم! نه ری که سیک هه یه گوئی لیم بیّت؟! چۆرێک نارم بۆ به تین! های هوو، من هه ر نه وه تا ده نگ ی خۆم ده ژنه وم! له گه لّ نه وه شدا وا هه سته ده کم ده نگ ی پی ده بیستم،

به لکو هه لسو پاندنی کللی قفلی ده رگای زیندانه کەش دەژنەوم، ئەو جیری
 ده رگاکیه، به وریاییه سەرم هەلێری، ئەو شەریه یەك ناو به دەستی پاسەوانەوه کەوه،
 ئەو یه کینکی تری له گەلدايه و جانتایه کی پێیه، پاسەوانه که له بهردهمدا چنچک
 ده داتهوه و پیاوه که ی دیکهش له پشتمهوه چنچک ده داتهوه، پاسەوانه که ناوم ده داتێ و
 ئەوی تر پشتم ده پشکنیت و ته ماشای پشتم ده کات، پشتم سه گینکی هار بووه،
 گەرمییه که له ناگر...، نینجا هەست به شت هایه کی سارد ده کهم وا ده پرژیت سەرم ئەم
 ناگر، ناگره که که مه کینک داده مرکیتتهوه، سه گه هار بووه که دهنگی نزم ده کاتهوه،
 پزیشک! پزیشک... ئەمه پزیشکه...، پزیشکیان بۆ هیناوم تا چاره سەرم بکات! ناخۆ
 لهوه ده ترستین گیان له دهست بدهم؟! یان خودا به زه ییه کی خستۆته دلپانهوه تا بمینم؟!

ناھ... ناوم خواردەوه...، نیشه کهم سووک بوو...، به دهنگینکی کزوه پرسیم:

— من له که یهوه لیتره؟

پاسەوانه که وتی:

— تۆ له دوینیوه لیترهیت.

گویم لی بوو پزیشکه که به خوشییهوه ده لیت:

— ئەو تا تۆ قسه ده کهیت! پێیان ده لیم خواردنیکێ سووک بۆ بهینن، تا هیزت

وه بدر بیتتهوه.

هاوارم کرد:

— نا! جگه له (کاشیر) هیچ خواردنیکێ تر ناخۆم.

به پێکه نینهوه وتی:

— ئەوه ده زانین، بۆتی جیبه جی ده کهین.

— چۆن؟! چۆن؟!

— پیاوینکی نایینی جووله که خواردن و قاپ و قاچاخی خواردنه کەت له نهستۆ

ده گریت، به تایبه تی بۆ ئەم مه بهسته بانگمان کردوه.

نایا بروایان پێ بکه؟! ئێ خۆ کاره که گران نییه، ده توانین یه کتر بناسین، به زمانی

عبری دهی دوینم "شه مع اسرائیل" نیشانه مانه و شایه تمان و پرومانه و به یه کتایی

خودا، ناوهای شته که ده برتیننه وه، چونکه هدر له نار بیتشکوه فیری نه مه مان ده که ن و هدا ده چینه ناو گۆره وه هدر ده یلیننه وه، واقم ورما، نه که له به رنه مه، به لکو له کرده وهی نه م جهلادانه واقم ورما، نایا نه ونده به تنگه ون تا نه و راده یه خواردنی (کاشیر) م بۆ به یتن؟! قاجاری سته مکار له سابلاخه وه بانگی کردوم بۆ تاران تا تینویتی دوژمنکارانه ی خوی به رشتنی خوینی من بشکیتیت...، که چی پزیشک و خواردنی کاشیرم بۆ ده نیریت؟! سهیر و سه مه ریه که و لیتی تیناگه م، ره فتاریکه و می شکم نالۆز ده کات، ناکامی به ره غام و زیره ک و سه سامیم نه وه یه که شا و ده ست و پیوه ونده که ی پتیان وایه خویان نزیکترین که سن له خودا وه، خه لکیش له روانگه ی نه وانه وه له وه که مرن تا هه ست و هۆشیان تیدا بوروژیتیری، ئینجا نه و که سه ش کوردیکی جووله که بیت و به هاندانی خه لک و له ترسی ده سه لاته په رستاره که یان تۆمه تباری بکه ن؟! شتی که و عدقل نایگریت، ناوها بیرم ده کرده وه، ئیدی وه که نه وه ی هزم ئاسنیک بیت، نه بشکیت و نه نه رم بیتوه، له پر خواردنه که م بۆ هات و ده رکوت که راستیان کرد. له و جووله که یه که سه ره رشتی خواردنه که می ده کرد پرسیم، تا راستی شته که م پی بلیت، وتی:

— یه کینک له ده ستو پیوه ندی سه ره رمان بۆ لام هات و پاره ی دامی و فه رمانی پیدام که کاری خواردنی تۆ له نه ستۆ بگرم و فه رمان و شه ریه تی موسا و هارون ره چاو بکه م! بیرم پتر نالۆز بوو و هۆشم وه ستا، ده لیت: "له ده ستو پیوه ندی شاه" ناخۆ نه وه کی بیت؟ نه ی له به رچی؟ زۆری نه برد دیسان ناوه زم رو به پروی نابیه جییی کاره که بووه وه، له کاتینکدا له راقه کردن و دۆزینه وه ی پاساو ده سه وسان بووم و ته نانه ت بروداری به که شم لی ره دا نه یتوانی شته که یه کلایی بکاته وه...، هدر وا به سه ره سوپماوی مامه وه، لی دوا جار بروام به خۆم هینا، که خودا ده ستی له کاره که دا هه یه، هه ر خودایه له دلّی که سیکی ناوه که به زه یی پیمدا بیتوه، به لام نه و که سه کتیه "یه کینک له ده ستو پیوه ندی شا؟! " له ته ک هه زار نامرازی پرسیری دیکه چند رۆژیک به ره رنگاری شه پۆلی سه ره سوپمان بوومه وه، له کاتینکدا هیشتا له زیندانه که مدا بووم و نیش و نازاره که میش هتور بوو بووه وه و نه ختیک کۆتی جوولاندنه وه شم پچراند، له ناکاو بینیم

پیاویکی به سالدآ چوری سهر و ریش سپی و بالا بهرز و سنگین له پشت شیشبه نده که وه
زهرده خه نهم به روودا ده دات و پتم ده لیت:

— سلاو له کوری خوالیخو شبوروی برام یه هوودا که تانی!

به ده هره سی له گه دهی سهرمدا پتر بوو، شه پزلی سهر سورمان سهری کرد تا رادهی
نه وهی تییدا نو قم بووم، ناخر من نه مزانیوه مامیتکم له ده ستوپتو هندی شا هدییت.

— کوری برات؟

— من جهلال رافزیم و یه کیتکم له ده ستوپتو هندی شاهانه خوالیخو شبوروی باوکت
وهک برام وابوو، رۆژیک له تنگزه یه کی دارایی و بئ پارهیی رزگار یکردم، که خه ریک
بوو تییدا بچم، تا مردن نهو چاکه یه ی له بیر ناکهم!

سهر سامییه که له ناخدا بوو به دوو به شه وه، به خته کهم له وهدا بوو که نیوهی
سهر سورمانه که پرسیار بوو له (پیاوی دهریار) ی به هژله وه بووی من و وا نه وه
یه کلابو وه. نیوه که ی تر به هه زاران پرسیار ناوه، نایا ده کریت ریکهوت بهو شتیه یه
بیت که له په رجوویه که ده چیت، ئارها پیکه وه هارنا ههنگ بن؟ چاکه ی باوکی
خوالیخو شبوروم بهم شتیه یه دوو جار له یه که سهرمدا فریام بکه ویت؟ من هه ردوو
خوینریتزه که جه عفر و حوسین نه کبه ر و هه کایه ته کانیا ن ده زانم، به لام نه م پیاوه؟
شتیکم له باوکه وه دهریاره ی پیاویک به ناوی جهلال رافزی نه بیستوه، تو بلنیت به
راستی قهرزاری باوکم بیت؟ نه ی بۆچی نه م بایه خه م پتده دات؟ جهلال ناغا له
غایله کانم رزگار یکردم و وتی:

— خه می پزیشک و خواردنی کاشیرم بۆ خواردیت، خه می دهرچوونیششت لیتره بۆ

ده خۆم.

هه زار و یه که شه و ده ژیت و نه میستا لیتره له به رده م مندا زیندوو ده بیته وه، نه ری به
راستی تیستا من له پیچ و په ناکانی نه فسانه یه کهدا ده ژیم؟

— چۆن و که ی؟

— شا تۆى فريدايه ئيره، ئينجا تارانى به جيهيشت و بهرەو سان پوترسبۆرگ
سەفەرى کرد، تا هەندى له هارينه که له گەڤ قەيسەرى روس نیکۆلای رۆمانوف — ی
هاوپى بەسەر بیات.

— نهى چۆن لیتره دەرم دەکەیت؟

— بووەستە با قسەکم تەواو بکەم، شا نزیکهی دوو مانگ له روسیا دەمینیتەوه،
کاتیک دەگەریتەوه تۆى هەر له بیر نامینیت.

— بەلام تۆ لیتره دەرم دەکەیت وا نییه؟

— خودا منى بۆ تۆ رەخساندوه، تا لیتره رزگارت بکەم و قەرەزەکهی باوکی
خوالیخۆشبووت بەدەمەوه!

پرسیم:

— نهى کهى لیتره دەرم دەکەیت؟

وهک ئەوهى به دواى شتیکیدا چاو بگيریت، نیگای به نیو شیشبەندەکهدا دزەى
دەکرد، هەستمکرد چاو له توورەکهکم — دین و دنیا — دەگيریت. توورەکهکه له
سووچیکى زیندانه کهدا گرمۆله بووبوو، نیگای جەلال رافزیش میشتیک بوو لهوئ
دەسووراپایهوه، به جۆریک خەریک بوو گویم له ویزه ویزی بیست، له کۆتاییدا به تف
قوتدانهوه وتی:

— گۆی بگره! من چاکەیدە دەدەمەوه و بۆ خۆم چارم له هیچ شتیکی نییه.

به تەکاکردن تەنگەتاوم کرد و به دەنگی بەرز وتم:

— گەر تۆ به راستی دەرم دەکەیت، نهى بۆچی پیمناڵیت چۆن و کهى؟

بەرپرسیارەکم سەغڵەت نەبوو، بەلکو وتی:

— کرئ دەستی پزیشکم داوه، هەر وهه هەقی حاخامى جووله کهمیش داوه، گەر که
کرتی بیندەنگ کردنى پاسەوانەکانیش مسۆگەر بکەم و بیانکریم، هەندیک پارهش بەدەمه
لایەنى پەيوەندیدار، بۆ ئەوهى هەتا هەتایه لهبیرت بکەن، له بنهوه پێکه نيم، من
بازرگانم و زیرەکم. ئەوا نیوهى دووه مى سەرسامییه هەلاوساوه کهى دەور سەریشم

ناشکرا بو و نیستا تیتگه‌یشتم، که‌واته نه‌وه نه‌فسانه نه‌بوو، ئی که‌واته منی‌ک له توانامدا بی‌ت خۆم بکړمه‌وه، ئی‌تر خه‌می چیه؟!

— چ‌ند؟

ج‌لال فارزی که‌مه کیتک زمانی گیرا، ئینجا وتی:

— بروام پی بکه من چاکه‌یه‌ک ده‌ده‌مه‌وه، به‌لام ئایا خۆت به‌وه قایل ده‌بی‌ت، که به‌شی هه‌موو نه‌مانه له گیرفانی خۆم بده‌م؟!

لیم پرسیت چ‌ند‌ت ده‌و‌یت؟

— تۆ دوو کیسه پاره‌ت هه‌یه وا نییه؟

ئا نه‌وه‌تا تۆش وه‌ک کوره‌کانی نه‌که‌هریت، به‌لام کورانی نه‌که‌هر درۆیان به‌ده‌م می‌ژووه نه‌کرد...، چ گویم لیمه؟ تۆ به دووی ئاینی مندا ناگه‌ریت، به‌لکو به دووی دنیا‌مدا ده‌گه‌ریت، کورانی نه‌که‌هر به‌م دوو کیسه زیره چاکه‌ی بارکیان دایه‌وه، تۆش گه‌ره‌کته به‌رانبه‌ر (چاکه‌یه‌ک) بۆ خۆت بیانه‌یت. وت:

— به‌لێ، دوو کیسه پاره‌ن.

— ره‌نگه به‌شی کرێی پزیشکه‌که و خواردنی کاشیر و هه‌قی بێ‌ده‌نگ کردنی پاسه‌وانه‌کان و که‌سانی په‌یوه‌ندیدار بکات.

به‌ر خودایه ئیوه دزن! بۆی هه‌بوو پێش نه‌وه‌ی بگه‌مه نه‌م زیندانه هه‌ردوو کیسه‌که له‌نیو بچن، به‌لام نه‌ی رافزی نه‌وه‌ت پی‌ی باشت‌ر بوو که خۆت ده‌ستیان به‌سه‌ردا بگریت به‌هۆیانه‌وه کاریگه‌ر ببیت، لی‌ره گورگ زۆرن. کۆمه‌لێ چه‌ته‌ی هه‌ل‌بژاره له‌ ده‌رباری شا هه‌ن و له‌و گه‌نجینه‌یه‌ی که له‌ عاره‌قه و ره‌نجی گه‌لانی ئی‌ران ده‌ی دزن، سه‌ره‌رشتی پرکردنی خه‌زینه‌کانی شا ده‌که‌ن! گه‌ر باوک‌مت ناسی بی‌ت یان نه‌ت ناسی بی‌ت، گه‌ر وه‌ک خۆت باسی ده‌که‌یت چاکه‌یه‌کی له‌گه‌لدا کردی‌ت، یان نه‌مه ته‌نها قسه‌یه‌کی تووره‌هاتی هه‌له‌سه‌راو بی‌ت، نه‌وا تۆ به‌زیره‌کی خۆت زانیت پارێزگاری پاره‌کام بکه‌یت و به‌به‌سه‌راوی جگه له‌یه‌ک پارچه زیو که‌سی‌ک ده‌ستی بۆ نه‌بات و بۆمی به‌ی‌لی‌ته‌وه تا دوا‌ی لیمی به‌سه‌نی‌ته‌وه. له‌وه دل‌گران بووم که من بازرگانیکم و درۆ ده‌که‌م گه‌ر بلیم سه‌فه‌ره‌کام و نه‌و ری‌نگه سه‌خت و دژوارانه‌ی پرپومنه‌ ته‌نها بۆ حه‌زی سه‌ره‌که‌شی به‌وه.

نەخىر، مەن سامانم خۇش دەۋىت، چۈنكى ئەو سامانە پايدى بەرز كۆرمەۋە و بەھزى خىر و فەرى ژيانەۋە كەسوكارم خۇشيان وىستەم، ئى رۇژانىكىش دىن تەر و وشك پىنگە دەسوتىن و ھەموو دىنيا چك دەكات و خەلكى لە برسان دەمرن، ئەو دەمە بۇ رزگار كۆردى خەلكانىكى بە كاردىنم كە لە دەمى شمشىر و گوللەى تۆپ رزگارىان دەبىت. نىگەرەن بووم، بەلام بىم لە رزگار بوونى خۇم كۆردەۋە، بە جەلال رافزىم وت:

— پارە كام لە ژىر فەرمانتەن، بەلام داۋى دوو شت لىدە كەم.

رووخسارى پىرەمىردە گەشايەۋە، كە نەيتوانى مەنەتى چاودىرى كۆردە كەى بشارىتەۋە وتى:

— ئەى برازام بلى، مەن لە سايەى چاكەى باۋكى خوالىخىشبوۋتەۋە قەرزارى تۆم.

— ھەول بەدەت نازام بىكەت، لەو پارەيدەش بايى ئەۋەم بۇ بەيلىتەۋە تا بەشى گەرەندەم بۇ لاي كەسوكارم لە سابلاخ بىكات.

— بە پشتىۋانى خودا ئەۋەت بۇ دەكەم.

چاۋەكانى بىسكانەۋە وتى:

— ئىستا دوو كىسە كەم بەدەيى تا دەست بىكەم بە چاكە دانەۋە كەى باۋكى

خوالىخۇشبوۋت.

شادى يان دىگوشران؟ پارە كە لە دەستچو، بەلام مەن ھىشتا دەست بەسەرى ئەو شايدەم كە ئىستا لە گەل زۆردارە كەى روسيا لە سان پىرسبۇرگ دانىشتوۋە، تۆ بلىيت ئىستا گەشەبىتە ئەۋى، ناخۇ جەلال بەلىنە كەى دەباتە سەر؟ ئايا ەك كەسىك سۋالى لى بىكات بە پاشاۋەيدە كى كەمى پارە كەم مەنتەبارم دەكات؟ ناخۇ ئەى تاران جارىكى دى لە بازارەكانت دەگەرەم و بە بىنىنى خىر و فەرەت ئاۋ دەزىتە نىۋە دەمەم؟ چۈنكى ئىستا لە سۆنگەى ئەو نابوۋىيەى بەسەرمدا سەپىنراۋە ناتوانم بەم خىر و فەرەۋە شاگەشكە بىم؟! ناھىكەم ھەلكىشا، بەلام ئەسەر لە بەردەم قوت بوۋەۋە، ەك ئەۋەى ناخى دلى پەرۋشى ھەلىكىشىت، وتى:

— سامانى ھەموو دىنيا بە قورىانى خۆت بىت، بىگەرەۋە بۇ لامان، نىمە ھەر

خۆتەن گەرەكە!

به ئۆي، ژيانم و خوشهويستانم و دنيا و ههموو ئه مانه له كۆي و نهو دوو كيسهيه
له كۆي؟ كه خهونيشم پيوه نه ده بينين. به راستي شلۆمۆ چهند ده به نگيت! سوپاسي
خوداي خۆت بكه و چاوه پتي هاتني پياره جواميره كه بكه، نهو پياره به نهختيك پياره
ژيان و خوشهويستان و ههموو دنياي بۆ ده گيتر پتهوه، چونكه هه رچۆنيك بيت جه لال
پياويكي جواميره، نهى نهوه نيهه تيماري كرديت و بايه خي به خواردنه كەت دا؟ نهو تا
به ئينه كهى جي به جى ده كات و كليلى زيندانه كه و يهك ليرهى زيڤرى تهواوى هيناره،
نينجا نهو ههش نه سپه كه م وهك خۆي ماوه، به لكو به راستي ده ئيت هه ر ئيتا له
تهويلهى شاهانه هاتوه ته ده روه... بازاريش نزيكه و چاوى خۆم به خيڤر و بيڤره كهى روون
ده كه مهوه و خواردن و ديارى بۆ كه سوكارم و نه سمه ر و مندا له كان و ئيستىڤى نۆبوك
ده كرم.

ههزار سوپاس و سلاوم بۆ تۆ نهى رافزى...، نهى نهو كه سهى له لانهى شيڤرى
شاهانه رزگارت كردم.

سابلاخ

پایزی نهو ساله

له‌وه‌ته‌ی له تاران گه‌را‌بو‌وه، دوو مانگ تیپه‌ری بوون، بیستی که شا له سان پترس‌بزرگ گه‌را‌وه‌ته‌وه، له ترسان که‌وته دله خورپه، به‌لام غایله‌کانی به راست نه‌گه‌ران، جه‌لال رافزی راستی کرد، ئیدی شا به‌دوایدا نه‌ی نارد‌وه، بینگومان به‌و سزادانه‌ی وازی هیناوه، یان له‌گه‌ل توانه‌وه‌ی به‌فری روسیا و ئیران نه‌میش له یاده‌وه‌ریدا تواوه‌ته‌وه، یان له‌گه‌ل سه‌رکی‌شیی و شه‌وه سووره‌کاندا، که سته‌مکاری ئیرانی له‌گه‌ل سته‌مکاره‌کی دیکه قه‌یسه‌ری روسیا به‌سه‌ری بردووه و نه‌میش سووتاره. نه‌میستا هه‌موو شتی‌ک وه‌ک ئاری تاڭگه‌کان ری‌ده‌کات و ناوی له شارۆچکه‌که‌دا وه‌ک نه‌ل‌ماسیکی به‌نرخ و بی‌خه‌وش د‌ده‌ره‌وشیته‌وه. جگه له‌وه‌ی بووه‌ته پیای دیو ژنه هیچ شتی‌کی تر دۆخه‌کی لی‌ ئالۆز ناکات. کاتی له سه‌فه‌ری مه‌رگ له تاران گه‌را‌یه‌وه هه‌وا له‌ گه‌یشته سابلاخ. نه‌و هیشتا له ده‌وروبه‌ری شارۆچکه‌که بوو تیک‌رای دانیش‌توانی سابلاخ بۆ پیشوازی‌کردنی هاتن، به‌لام چاری له نیستیر گیترا و نه‌بیینی، نه‌و خه‌ونی به‌وه‌وه ده‌دی که به‌ر له پیشوازی‌کاران تازه‌بووک بیینی‌ت، چونکه گه‌ر ماوه‌ی دوور که‌وته‌وه‌کی لی‌ ده‌ربکه‌ین، نه‌وا جگه له یه‌ک دیو رۆژ پتر به‌سه‌ر زه‌ماوه‌نده‌که‌یاندا تیناپه‌ریت، شادمانییه‌که‌ی به‌ نه‌سمه‌ر و منداله‌کان و پیشوازی‌کاران به‌ دیار نه‌بوونی نۆ‌بووک وه‌ک نه‌وه بوو به‌ردیکی غلۆره‌وه بوو بکه‌و‌یتته نار کانییه‌که‌وه، نه‌مه‌ش وێژدانی هه‌ژاند، نه‌سمه‌ر ده‌رباره‌ی نیستیر پاساری بۆ هینایه‌وه و وتی:

— وا دهرده كه ویت دوو گیان بیت، ئی مندالیشه و دهستی به پرته و بۆله و نازکردن کردبوو!

نهو پاساوهیتنا نه ویدی له نه سمه ر وهر نه گرت، دواي نه ویدی هه ندیک شتی دیکه ی بۆ روون بووه، خۆی سه رکۆنه کرد و له ناوه زی خۆی که وته گومانه وه، پتر رویش و له وه بوو نه سمه ریش به گله یی کردن تیه بگلیتیت، نیدی به ره و مالی مه تیا هۆگۆنه که وته ری و پیتی وت:

— نیستیر له ژیر رکیتم ده رچوه، پیتش نه ویدی له سابلاخ دورر بکه و مه وه ماله میردی جیهیتشه وه.

باوکی به که می شله ژان و شهر مکردن له زارا که ی وتی:

— هاوسه ره که ت دوو گیانه، شلۆمۆ پیرۆزبایت لیده که م و به باشی مامه له ی بکه. به گله ییه وه وتی:

— مامه، تۆ ته نانه ت هه وێت نه داوه بۆ ماله که ی خۆی بینیریتشه!

مه تیا هۆ وتی:

— شلۆمۆ، غه درم لی مه که. هه وێمداوه، به لام که چه که منداله و که لله ره قیشه، هیتشا بائق نه بووه.

شلۆمۆ به لیو کرۆشتنه وه وتی:

— نه مه سروشتی نه وه، که گه وره ش بیت هه ر ناگۆریت.

باوکی نیستیر سه ری داخست و بیده نگ بوو و پرسى گه ر شلۆمۆ خۆی له ژنى دووه می مندالکاری نه فامتر نه بیت، وا نالیت. نه ی نه گه ر پیتی داگرت و رو به رووی وه ستا و وتی:

— له گه ل هه وێ دانانیشم، ئینجا یان ده بیت ده رم بکه ی ت، یان وازم لی بیتیت، یان خانویه کم بۆ بکړیت له هه موو خانوه کانی سابلاخ گه وره تر بیت.

شلۆمۆ به توو ره بوونیکی زۆره وه هه لچوو، منداله که چاواقیم و له خۆباییه، له گه ل نه وه شدا نه فام و گیتله، به جه خت کردنه وه وتی:

— نەسمەر تۆی لەم مائەوە هیتنا، بەلام من هەر لیترە بۆ هەتا هەتایە جیت دەهیتلم و
بۆ مالتی خۆم دەگەریمەو.

بارکەکە داچلەکی و نیستیر لە سەلای گریانێ دا، عوزر خواهییه کەیان لای شلۆمۆ
دادێکی نەدا. مەتتیا هۆ شتی زۆری وت: نیستیر منداڵێکی بێ ئەزمونە! ئی و
مەلۆتکە کەیش لە منداڵدانیدا گەشە دەکات و مرۆشیش لە هەلە کردن بەدەر نییه!
نیستیر پارایەو و دانی بە هەلە کە ی خۆیدا نا، بەلام شلۆمۆ هەر سووریو:
— بەلکو لە جیابوونەو بەولاولە هیچی دیکە نییه.

نەسمەر جارێکی تر هاتە ناوێ و وتی:

— دە ی وا کچە کە قایل بوو بۆ مالا بگەریتەو، وا پەشیمان بووێتەو و دوا ی ئەوێش
دانی بە گوناھە کە ی خۆیدا نا و تۆش لیتی ببورێ. شلۆمۆ، من هیچ رقیتم لیتی نییه،
گەر نە یگێریتەو من لە خۆم خۆش نام!

وێ ئەوێ خۆی بدوینیت و پیشبینی نادیارە کانی سبەینێ بکات، وتی:

— بە مەرگی شتە کە لەم سنوورە کوتایی بیت.

نەسمەر وتی:

— نەمە بۆ من لینگەرێ، من گرەنتی چارەسەرکردنی دەدم، بەلام تۆ ئەوێتەو خۆت
مەخۆرەو.

سەر سەختی شلۆمۆ بەرانبەر داواکارییه کە ی نەسمەر نەرم بووێتەو، بەلام پیشبینی
نازاوێ ناییندە یەکی دەکرد، کە مائە کە پتووستی نەبوو.

بەخۆی وت "هەرچی شتێک رویدات، ئەم منداڵە هەر بە کالتامی دەمینیتەو،
جگە لە ناخۆشی هیچ شتێکمان لە گێلییه کە ی دەست ناکەوێت".

ماوێهێک مائە کە نارام بووێتەو و نەسمەریش چاودێری نیستیری دەکرد، کە سەر قالی
زگە کە ی بوو، خۆشی و بەختەوێ دلی شلۆمۆی ئاوەدان کردوێ. بەخت یاریتی و
خوداش خۆشی دەوێ، بێگومان خودا ریگای راستی پیشان دەدات و کاری بۆ ناسان
دەکات و لە مەیندەتی رزگاری دەکات، باز رگانییه کە ی بە قازانج و نابانگێک چەشنی
نەستیرە یەک لە شەوێکی ساماڵدا دەرەوشیتەو. هەموو کەس خۆشی دەوێ و لە

مالیشهوه خوشهویسته و به هه‌مان شیوه له ده‌ره‌ی مالیش. گوی به نه‌لماسی کچی زیرنگه‌ره‌که‌ی هاوسییان نادات، که به لووت به‌رزى و سووکایه‌تییه‌وه تییده‌روانییت. هه‌روه‌ک چۆن له‌خه‌لکیش تریش ده‌روانییت، وه‌ک نه‌وه‌ی پییان بلّیت "نیوه کین وا به‌و قیتییه به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌رۆن؟ ئەم زه‌وییه ته‌نها بۆ من دروست کراوه که چون تاوس به‌سه‌ریدا ناز بکه‌م". ده‌بیینی و ده‌یوت ناخ‌چ سوودیکی هه‌یه نه‌ویک له‌ دنیا‌دا شتیک ناکات، جگه له‌وه‌ی بخوات و بخواته‌وه و بنویت و له‌ ئارینه‌یه‌ک‌دا ته‌ماشای خۆی بکات، که گه‌وره‌ی بکاته‌وه و خه‌لکی له‌به‌رچارى بچووک بکاته‌وه و به‌ چاو خۆیه‌وه له‌ قه‌واره و شیوه‌ی میش و مه‌گه‌زدا بیان بینیت؟ هه‌روه‌ها ده‌یوت: "ئەم له‌خۆباییه شووناکات و ناچیتته نیو کۆمه‌لی خه‌لکه‌ره! به‌لام دنیا بێ وه‌فایه و به‌زه‌یی به‌ که‌سانی وه‌ک نه‌لماسدا نایاته‌ره!"

میر عه‌لی هاوکارى ده‌باره‌ی ئەم په‌رۆشه‌ی بۆ کاروبارى خه‌لک لیى ده‌پرسیت، نه‌ویش سۆزى گه‌رمى کپ ده‌کاته‌وه و به‌ شه‌رمیکی منداڵانه‌وه پینده‌که‌نیت. ناخ‌ر نه‌و لقیتی که‌ به‌رز و پته‌وى دره‌ختیکه به‌رانبه‌ر به‌ سۆزى هه‌لقولاوى بۆ خوشه‌ویستی بوونه‌وه‌ران ساده و خاکه‌رایه، نه‌وه‌تا براکانى، دۆستانى، خوشه‌ویستانی...، حاخام ناحوم و حاخام میخائیلی برای بۆ لای دین و پئی ده‌لّین:

— تايه‌فه‌که‌مان له‌ سابلاخی پارێزراودا وه‌ک ده‌مراستی خۆی و سه‌ره‌رشتیکارى که‌نیستی گه‌وره له‌ شارۆچکه‌که‌دا هه‌لی بژاردوویت!
شه‌رمیکی منداڵانه‌ دایگرت و سه‌رى داخست و زمانى که‌وته ته‌ته‌له‌کردن، به‌لام وتی:

— ئەو متمانه‌یه‌ی تايه‌فه‌ پارێزراوه‌که‌مان به‌ منى داوه، ته‌نها به‌ سوپاسگوزارى و چاکه‌دانده‌ کۆتایی نایات، لى من به‌ ته‌مه‌ن بچووکم و که‌سانیک هه‌ن بۆ وه‌رگرتنى ئەم به‌ره‌رسيارتییه له‌ من له‌پيشتره. حاخام ناحوم ده‌ستی چه‌پی به‌ ریشه چه‌رموه‌که‌یدا هیئا و ده‌ستی راسته‌شى خسته سه‌ر شانى شلۆمۆ و وتی:
— کوپى خۆم وا بووه ته‌مه‌ن بچووکیک له‌ حیکمه‌ت و ناوه‌زدا که‌وتوه‌ته سه‌رووی نه‌وانه‌ی که‌ چه‌ندین ساڵ له‌و به‌ته‌مه‌نتن.

خواستنی نیستی ده که ویتوه بیرى شلومۆ و گالتسه به حیکمەت و ئاوهزى خۆى ده کات و سەرنک باده دات، بەلام هەستەدە کات و لەبەر خۆوه دەلیت "بینگومان من زۆرزان و مە کربازم، بەم زۆرزانیهش خەلکیم فریو داوه، نیدی به راستی وا دهزانن من هۆشهەند و ژیرم". به حاخام ناحوم دەلیت:

— من رای ئەووم نییه که له رۆله کانی تایه فه کهى خۆمان به ئاوهزتر بم، له کاتی کدا تۆ و حاخام میخائیل خودا تەمەنتان درێژ بکات له رۆله کانی تایه فه پارێزراوه کهى شارۆچکه کهمانن.

حاخام ناحوم دووباره دەست ده خاتهوه سەر شانی شلومۆ که تانی و دەلیت:

— کوپى خۆم، نیت کاروبارى تاین له سابلاخ بۆ ئیمه به سه، هەرچه نده میخائیلی برام هیشتا گهجه، بهلام من پیر بووم، شلومۆ نى پیریش نیوهی مردنه!

به پینکه نینه وه که ئەوهی داواى لیبورتن بکات، له سەرى ده پوات:

— ده تۆ کاروبارى دنیا مان بۆ له ئەستۆ بگره، یان کوپى خۆم تۆ تەماحی ئەم دنیا و ئەو دنیا تیش ههیه؟!

— بهلام من بایم زۆر گرانه و بهرپرسیاریتیم زۆتره!

حاخام ناحوم به ناره زایه کی دهستکردهوه تەماشای ده کات و دەلیت:

— کوپى خۆم، نایا له خزمهتکردنى رۆله کانی تایه فه کهمان و سەرپەرشتیکردنى که نیه کهمان راده کهیت؟ نى خەلکی خوشیان ده ویت و متمانەیان له دەست مەده، با باوکی خوالیخۆشبووت له هه موو رهفتار و کرده وه یه کتدا بیته پێشهنگ.

به لى کهس ئەم رەت کردنه وه یه ئەم به سادەیی و خاکه رایى له قەلەم نادات، په یه ندهیه گشتیه کانی ئەم له خزمهتکردنى هه مووان به ولاره به هیچی دیکه لىک نادریتهوه، نى خۆ ئەمیش له سلاوکردن له م و له و و رووخشی که مته رخه مى نه کردوه، ئەو هه ولئى چاکه کردن ده دات، بهلام هیشتا کارى شه و غوونى بۆ به رژه وندى گشتى و سەرپەرشتى که نیستى سابلاخی له ئەستۆ نه گرتوه، هه ستى به وه کرد که نه رکى پتر ده بیته، بهلام ئەو دۆلکه که بۆ نیتو بیرى خودى خۆى شۆر ده کاته وه، تا دره ختی ئەم خوده تازه پینگه یشتوه له بهر چارى خەلک پاراو بکات. خودى خۆى! نه رى

به راستی له دنيادا نهوه خه ميتی؟! لای خه لښک و لای خودا پيښکوه؟ نه ری به راستی نهو به دنده دانی نه م خوده خوړیسته نه بیټ، هیچ شتيک ناکات، نه وهش هر له پای خزمه تکردنی نه م خوده و رازی کردنی نه م خوده؟ نهی نیرهی و وروژاندیش هر خوړه رستی؟ ته نانه ت نهوه گهر کاری چاکه و شه رهمندی و ده سټپاکي و خزمه تکردنی خه لکیش بیټ؟ حاخام ناحوم به مه زاقه وه دیواری بیده نگییه که ی رووخاند و وتی:

— کوړی خوم، گهر ره تی بکه یته وه، نهوا تو خوړه رستیت!

نیستا باوکی سelman پيښکهنی و وتی:

— وا دهرده که ویت که من به راستی خوړه رست بم، بویه نهوه ی تایه فکه که بوی هه لېژاردوم قه بوولی ده که م.

نه م وه لاهم لای حاخام ناحو کم ده بیټه چاکه یه ک و دووباره ده سته نارقه ویسه کانی ده خاته سهر شام و ده لیت:

— گهر تو وا بزانی که خزمه تکردنی تایه فکه که خوړه رستییه، نهوه تو له و که سه چاکه خوازانه ی که خوړان له نیویانگ و سوپاسگوزاری دوور ده گرن و کاری خیریان به نه یینی پی باشته له کاری ناشکرا.

راسته هرچی ده که یین رهنگه له پای خودی خوړماندا بیکه یین، ته نانه ت جار کیشانی شمان خوړه رستییه، به لاه وریابه متمانه ی جه ماوه به تو خاکه رای و بی فیزیت له بیر ناباته وه و چه شنی بالونی ک فووت پیدا بکات و به هه وادا بفریټ، به لاه شلومو که تانی، تو زنده پوی ده که یت. نهی بیر چو تو یه که م که سټک بویت که خودی خوړت له بیر کرد و گرهوت له سهر ژیا نی خوړت کرد، نه و کاته ی هه سن بوزورگی مندال له شاخه که وه به ره و هه لدر که وته خواری و جله کانی به لقی داریکه وه گیر بو؟ نه و ده مه هیشتا ژنت نه هیټابوو و مندالیشت نه خستېووه. نهوه بوو بو رزگار کردنی منداله که به گیانفیدایی راپه ریت و به په تیکی پته و به ستیانیته وه و به ره و دار به پرووه که شوړیان کردیته وه. له کاتیکدا کوره که روویه پروی مهرگ بوو بووه و له گه ل لقه چه ماوه که و لاره و بووه که دا نه میس به رده و ام به ره و هه لدره که لار ده بووه. تو

داوای نارامی و چاره‌پێ کردنت له کۆره ترساوه که ده کرد و بۆ خۆراگرتن هانت دهدا، ئیدی خۆت پیتی گه یاند و به په ته که به سینگی خۆته وهت نووساند و له گه‌ل خۆتدا به‌ستته‌وه. کاتی که هه‌ردووکتان له‌سه‌ر شاخه که گه‌یشتنه که‌ناری نارام، هه‌ناسه‌یه‌کی خۆشتان هه‌لکێشا ئای چه‌ند به‌خته‌وه‌ر بوویت که ژیا‌نی هه‌سه‌ن بوزورگت رزگار کرد، له‌وه‌ش زیاتر به‌خته‌وه‌ر بوویت که به‌ پشتیوانی خودا خۆت رزگار کرد و رزگار که‌ریش بوویت! زمانت له‌ وتنی "خودا منی خۆش ده‌وێت" نه‌ده‌وه‌ستا و به‌ خه‌رمانه‌یه‌کی شادمانی ده‌وره درابوویت. تۆ کوێریت و نه‌و گرکانه‌ نایینیت که خه‌ریکه‌ گراره‌که‌ی هه‌لده‌قولێت، که‌ریت و گوێت له‌ هه‌ره‌شه‌کانی نییه که به‌ گوێی تۆ و سابلاخیدا ده‌چی‌نیت "چاره‌پێ که‌ن". مه‌رگ به‌ نیشتیاره‌ خۆی مه‌لاس داوه، به‌لام هه‌شتا سی‌به‌ره‌که‌ی له‌سه‌ر رووخساره‌کان ده‌رنه‌که‌وتبوو، هه‌موو نه‌و مه‌ترسیانه‌ی به‌رپۆه‌ بوون له‌ تویی نادیاردا بوون. نه‌می‌ستا هه‌موو خه‌می سابلاخ وه‌ک هه‌موو سائیک نزی‌ک بوونه‌وه‌ی زستانه‌که‌بوو، هه‌رچی له‌توانایاندا بوو تفاقیان بۆ ئاماده‌ ده‌کرد، نه‌مه‌ ریتمی ژیا‌نه و نه‌وه له‌ نه‌وه و کوپ له‌ باوکه‌وه‌ بۆیان مابوو‌وه، زستانی سابلاخ زالم و بێ به‌زه‌یه‌یه، بری جار به‌فره‌که‌ی له‌ژێر خۆیدا بنیاده‌م و ناژه‌ل و ده‌رگا‌کان ده‌شاریتته‌وه، هه‌ندیکجار خه‌لکی ناچار ده‌بن بۆ ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌ک یان پتر له‌ ماله‌کانیان خۆیان قه‌تیس ده‌که‌ن، یه‌کجار خراپ کاریگه‌رییه‌که‌ی به‌سه‌ر هه‌ژارانێ شارۆچکه‌که‌دا شکایه‌وه، به‌لام هۆ باوکی سه‌لمان ده‌وله‌مندی وه‌ک تۆ له‌ خۆ ئاماده‌کردن بۆ زستان سرووتی خۆیان هه‌بوو، له‌جیاتنی خه‌م و په‌ژاره‌ مایه‌ی خۆشی و چێژ بوو، کۆگای نازووقه له‌ مالان پڕ بوو له‌ خۆراک، نافره‌تان مژوو‌لنی جوژه‌ها خۆشاو بوون و له‌نیو کوپه‌له‌ی سه‌وز و دیزه‌ داده‌نران، نه‌مه‌ بی‌جگه له‌ رۆن و دۆشاو و زه‌یت و شیرێژ و شتی تر. گوێره‌که‌ سه‌رده‌به‌ردران، تا له‌ گۆشته‌که‌یان قاومه‌ دروست بکری و له‌ناو کوپه‌ ده‌کران و له‌نیو چال داده‌پۆشران و ده‌پاری‌زران. سرووتی خۆ ئاماده‌کردن سرووتی هه‌بوونی خێر و فەر بوو، به‌لام په‌له‌وه‌ری وه‌ک مریشک و مراوی و بالنده‌ی دیکه له‌نیو کولانه به‌خێو ده‌کران و له‌ کاتی پتو‌یستدا سه‌رده‌به‌ردران، ته‌نها ماسی به‌ زۆری له‌ ده‌ریاچه‌ی ره‌زاییه، یان له‌ ده‌ریای قه‌زوینه‌وه‌ ده‌هه‌ت‌را و له‌ زستاندا که‌م بوو. شلۆمۆ

كه تانى حەزى لە ماسىي سوپر كراو و وشكهوه كراو نه بوو، كه له زستاندا هه بوو، به لكو حەزى لە ماسى تازه بوو و ههولئى دهدا به پارەى زياتر (سپى ماسى) دەست بكهوئ. نازوو قه خستن جوولەيه كى بهردهوامه و سرووتىكى ناههنگ ناميزه، هه موو نه داماى خيزان به شدارى تيدا ده كهن، دهنگى نه سهر و قه شهنگ و منداله كان بهرز ده بيتهوه، ههروه ها دهنگى باوكى سهلمانيش، ته نها ئيستىر دووگيانه و بيئزو ده كات، شلومو پرسىارى ئيستىر ده كات و دهيهوئ له دهنگه دهنگه به شدار بيت، بهلام نه سهر پاساوى بو دههينىتهوه و دهليت "وازي لئ بينه، ناخر نهو دووگيانه و بىسانووى خوى ههيه". دهليت هيج نه بيت با سه بهر شتى سه بهر بين و چيشت ليتسان و برده نه ژورووهى نهو كىسه زۆرانه بكات، كه له دهروه دىن، هه نديكجار چاوى پر له سه سه رتهى خه لكانىكمان له سه ره، بهلام من بهردهوام خوم بوئ ناماده ده كم، كه نهو سه سه رتهيان كپ بكه مه وه، برئ جار هه ستى ئاسووده م ته نانه ت ده گاته مۆسكو، ههروه ها ده گاته كو شكى شا له تاران. لهو دۆخه كى كه تىيدام پتر هه لپه ناكم، سوپاسى خودا ده كم و له وه ش زياترم ليتى ناوئ، جگه له وهى خيئر و فه ره كه مان بهردهوام بكات و چاوى سه بهر شتى خويان لئ كه لا نه خات. شانازى كردم بئ سنووه، چونكه هه ره له ته مه نىكى زووه بووم به خاوه نى مال و مندال و خو شه ويستى، بووم به ده مپراست و هه لپژىردراوى تايه فه كه مان، ته نانه ت ناوم لئ نرا پىارى دوو ژنه. به شانازى به له دۆخى خوم قايلم و هه سته ده كم شا كويله ي منه. به سه رانه سهرى ناخى خومدا گه شت ده كم و ده بىنم هه موو باخ و گوئى بوغوشى هه مه ره نكه يه، كاتىكيش به نيو خه لكدا ريده كم و سلاويان ليده كم و سلاوم ليده كهن، چار داده خه م و ده شله ژيم، جو ره شه رميك دامده گريت، ناخر من چون بووم به ده مپراستى تايه فه كه، له كاتىكدا له هه موو ليتا تووانى تايه فه كه به ته مه ن بچوو كترم؟! دروود بو باوكى خوالى خو شبووم ده نيترم، چونكه هه ره نهو بوو فيتى كردم كه به بئ بير كرد نه وه، هيج هه نكاوئك نه نيتم و پيشىنى بكه م ناخو له مندال داني چاره نو سدا چى هه يه!! بهلام نيا به راستى من زانى بووم له ژانى نهو نادياره وه چى ده كه ويته وه، له كاتىكدا ئيمه له ده رگاي زستانىكى سه ختمان دهدا و شه ريش دوور له ئيمه هه لگى سا بوو، گوايا ئىترانىش

به شداری جهنگیک ناکات، که هیچ په یو نندیه کی به ووه نییه! له مه دا من کویراییم
 داهاتبوو، خه لکه که ش وهک من کویر بووبوون. چاره نووس په رده یه کی له نیوان من و
 نایینده دا دادایه وه و له نهینیدا وتی "نهمه ده بیته شتیکی کتوپر" و له گه لیدا
 پیکه نی و ویستی خه لکه که تاقی بکاته وه...، گره وی کرد که مرؤ شیتته و له و دووره وه
 له نه ورپا دهنگی ته قه ده هات، ته ناندت سابلأخی دووره ده ست و بی وهی له م ته قانه و
 له مهرگ رزگاری ناییت.
 چؤن نه مانزانی؟ نهی بؤچی ده بسو نه فره ته که شارؤچکه به سسته زمانه که ی نیمه
 سابلأخ هه ر بگریته وه؟!

به هار !

رۆژگار پیمده ئیت — من گێره وهه — و نه مه سالی یه کلاکه ره وهیه، سالتیکه له سابلای و شلۆمۆش گرنه گته، نه مه سالتیکه بۆ یه کهم جاره ته پلێ جهنگی مرۆفایه تی تیدا لیدرا و چون لافاونیک به رهو تیکرای جیهان ده جیت...

به رۆژگار ده ئیم: به لکو نه مه بهیژکی شلۆمۆ که تانی و سابلایه، سابلای له شانۆی رووداوه کانه وه دوور بوو بوون و خودی خۆی له بیی ناو و چیا و کانی و باخ و دانیشتیوانی ساده و ساکار و بازرگان و هه ژاران ده سه لماند. له گۆنه و که تانی و میر عه لی و بوزورگ خۆی ده بینیه وه، دوور له رووداوین جیهان، دووره ده ست و پیشیلکراوی نیوان جوهره ها ولات سابلای وه که لیرکراونیک دووبرا له سه ر فه رمانه وایی کردنی له مللانییدا بوون...

شلۆمۆ که تانی به زه رده خه نه هیمنه که یه وه، که چه ندین واتا له خۆ ده گریت، هه ندیکیان به پیتی رووداو و دۆخ گه شن و بریکیان توند، قسه که مان پینه به ریت. نه م دووانه کوپانی حاجی زاده ن، وه لی و مورته زا — وه که بۆی ده چم — گه ر نه م دووانه نه به ونایه، نه وا کاتی گرانییه گه وره که خه لکی سابلای مردووه کانی خۆیان نه ده خوارد. وه لی قووچیککی پان و پۆر بوو، چیا یه که بوو له گوشت و به ز و له گه ل سیمه تۆسه نه که یدا ریکنه ده که وت، دوو سیملی رم ناسا به م لاو به ولادا قیت بوو بوونه وه، نه م دیمه نه ی نیازی زۆرداری ده رده خست.

بارکی سه لمان، تۆ هه ر له سه ره تاوه کاتیک یادی نه و خوینپرژته ده کرده وه، سیمای ییگه ردت تیک ده چوو، ئینجا له پر زه رده خه که ت گه ردی ئالۆزی و خه می

سەرپنچه کانی رووخسارتی دەسپییەوه و لە گەڵ پێکەنینتکی شاردراویدا هیمنی جینگە ی دەگرتهوه.

نەمیستاش نەو رۆژەم لە یاده و بە وردی باسی دەکەم، بەلام ناتوانم شوێنەکە ی دیاری بکەم کە لە چ کاتی کدا بوو. نازانم جەنگ هەلگیرسابوو، یان خەریک بوو هەلەگیرسا، بەلێ... بەلێ، نیستێر مندالی بوو و (ناحوم) ی بۆ هینام، کە بە ناوی حاخامی پیاوچاکهوه نام نا، حاخامی لە هەموو سابلأخدا خۆشەویست، نەو یە کێک بوو لەو هەفتانە ی کە میژووی سابلأخ تۆماری کرد و شای و زەماوەندی تێدا سازدرا و شەڕە کانی لە یادهویری دانیششتوانی شارۆچکە کەدا نەخش بوو، تەنانت بوو بە میژوویەک و ناماژەیان پێدەدا و لە گەڵ رووداوی پێکدادانی دوو براکەدا یادیان دەکرده و دیان وت "نەو هەفتە یەک دوا ی لەدا ی کبونی ناحومی کور ی شلۆمۆ کەتانی بوو بە ماوێەکی کەم..." نەو "رۆژی تەویە کە بوو..." تەویە کە!

دوا ی پێکەنین و کرانهو ی رووخسارت، چاوه کانت عەسریان تێدەزا.

نا! نا! رۆژگار ناقایە — ئێو غایەنەتی لە رووداوه کان و میژوو دەکەن و شتەکان تیکەڵ دەکەن، لینگەرین با خۆم بیگیرمەوه.

بەلکو وەک چۆن پێشتەر لەئێو خۆماندا ریکەرتبووین، با هەموومان پێکەوه بیگیرینهوه.

هەموو رووداویەک دەرکەوتوو، هەموو رۆژتیکیش کە چارهەنوس لە کوورەکە ی خۆیەوه فووی لێدەکرد، سەرەپای خۆشی و (شەوانی گالتە و گەپ)، تۆپەلە ناگریکی لی بەرز بوووه.

وەلی حاجی زاده لە شوێنە بەرزەکە ی خۆیەوه بەناوی (قایمقام نشین) هەردوو سیمیلە تیژەکە ی بادا و وتی: "لێرە جگە لە نار و نالا و فەرمانەکان، ناوی شای فارس بوونی نییە، چونکە هیچ خزمەتگوزاریەک و کارو چاکە یەک بۆ سابلأخ ناکریت، لە راستیدا دەسلالتی راستەقینە ی فارس لێرە هەر نییە، لێرە ئێمە کورد و ئازەری و سوننە مەزەبێن، هەر هەموو شمان شیعە ی ئێرانین!" شوێنەکە ی خۆی خۆش کرد و سیمیلە کانی

له ملارو له ولای روومه تی خوږه وه دی، به جوړی خه ریک بوون ده گه یشتنه وه هه موو دنیا.
دووباره وتی: "من سابلاخم، سابلاخیش منه!"

نا... به لئ...، ماوه یدک بوو هه والی به ریا بوونی جهنگ بلارو بوو بووه وه، باوکی
سهلمان به تهمندا چووه و هه موو شتیکی بیر نه ماوه، نهو رۆژوت له یاده که خوټ و
میر علی هاوکارت له موسکو بوون، سه ریازه کانی قدیسه رتان بیینی که وهک ره وه
کولله شه قامه کانیاں ته نی بوو، میر علی وتی:
— نه مه نیشانه ی جهنگه.

شلومو که تانی بیر له خوښه ویستان له سابلاخ کرده وه، بیر له نه سهر و
منداله کان و هه موو خوښه ویستان له سابلاخ کرده وه و وتی:
— هیوادارم ئیران به شداری جهنگه که نه کات...

راسته شا دۆستی قدیسه ره، به لام قدیسه ر شهر ی ئیسلام ده کات و ده ست درېژی
ده کاته سهر خه لیفه له ئیسلامبول...، ئیران خو ی ناخزینیته نیو جهنگیکه وه که
په یوهندی به وه نییه، سابلاخیش له و په ری دنیا یه و نوینه رانی ده وله تیش له تاران له
سالتیکدا له یدک جار زیاتر ناییین... هیلکه ی که له شیریش نه فسانه یه که و له سابلاخ
دیته دی.

— نا... نا، من سابلاخم و سابلاخیش منه.
نهم وتدیه وه لی حاجی زاده ده یکرد و کومه لیک کاسه لیس و تاوانباریشی له ده وری
خو ی کو کرد بووه، ته نانه ت هه ردو برا خو ینر پژه که ش جه عفر و حوسین نه کبه ر بوون
به لایه نگری. مورته زا له بالکونی کوښکه که یه وه که به سهر باخه کانی سابلاخدا
ده پروانی داده نیشت و خه ونی به ده سه لاتوه ده بیینی، رها علی ده رباره ی فاته
گفتوگو ی له گهل شه یتاندا ده کرد و پشکویه ک له هه ناویدا ده نایسا، له خه یالی خو یدا
میری سه فدر کردووی برای ده کوشت و کوره کانی عه مد و نه حمه د و حمیدی
ده سربیه وه...، شه یتان به گو ټچکه یدا ده یچپاند و "ده ی بچو لئ، چاره پتی چی
ده که یت!"

— نا... نا، من ده ترسیم.

"ترسنۆك! تۆ ترسنۆكيت". شەيتان وای دەوت و بە چارێکی تەماح لە بەرنانەوه دەپروانییە رەزا عەلی لاو و کوشتەى عەشق.

مورتهزا حاجی زاده لە بەلكۆنەكهوه بە خۆى دەوت "ترسنۆك! هەى ترسنۆك! براكەم هەول دەدات بە دەسلەتەوه بنەزیت و کاریگەر بیت، براكەم لە پەشتى باوك و هەناوى داىكەم بوو!" هەستا و چاره‌كانى پریشكى ناگريان لى بووه‌وه، ئىدى وەك باشترین نیشان شكێن بەره‌و براكەى تەفەنگێكى تەفاند.

مێژەكه‌ى وەلى بە زەبرى تەقه‌كه‌ى مورتهزا كه‌وته لەرزە وەلى كه‌ دانیشتیبوو شیتگیر بوو و سێله‌كانى لەرینه‌وه، بەلام مورتهزا كه‌ بە پێوه‌و ستابوو تەفه‌كه‌ى قووت داى‌وه و هاواری كرد:

— دەمه‌هەوى بە هاوبەشى لەگە‌لتدا دەسلەتدار یم!

وەلى دە‌ساره‌ گە‌ژبووه‌كانى خۆى خا‌و كرده‌وه‌و تەقى قووت داى‌وه و بە براكه‌ى وت:

— دەنگت نەزم بکه‌، شا چاوى هەیه و منیش بە‌پێى یاسا هێشتا نوێنه‌رى ئەو شایەم كه‌ لە تاران دانیشتووه‌.

— مە‌به‌ستت چیه‌؟!

— مە‌به‌ستم ئەوه‌یه‌ من هێشتا نە‌گە‌یشتوومه‌ته‌ دەسلە‌لات و تۆش داواى بە‌شه‌ دەسلە‌لام لێ‌ده‌كه‌یت!

مورتهزا حاجی زاده هاواری‌كرد:

— بە‌لكو تۆ دەسلە‌لتداری راستە‌قینه‌ى كاروبارى سابلاخیت.

— بێ‌ده‌نگ به‌، ئە‌گینا هە‌ردوو‌كمان بە‌ره‌و تاران دە‌به‌ن، تا لە‌ مه‌یدانى تۆ‌پخانه‌ به‌ پە‌تى سێ‌داره‌ هە‌لمان بوواسن.

— ئە‌وه‌ دووره‌! وا بە‌رداشى جە‌نگى جیهانى ده‌گە‌رێت و ئاژاوه‌ش خە‌ریكه‌ هە‌موو شوێنێكى وڵات ده‌گە‌رێته‌وه‌.

— بێ‌ت نە‌چیت، تێ‌ران بێ‌لایه‌نه‌ و لە‌ توانای شادا هە‌یه‌ ده‌ سه‌رباز بنێ‌ریت و به‌ زنجیر كۆ‌تمان بکه‌ن و بە‌ره‌و تاران راپێ‌چمان بکه‌ن.

— ههیهو، نهوه دووره! نایا سابلاخ نهوهی بیر دهچیت، که چۆن پایتهخته کهی
نهحمده شا کهوته لهرزین، کاتیک دهنگۆی نهوهی بیستهوه که شلۆمۆ کهتانی بازرگانی
به چه کهوه دهکات؟!

ههر نهو رۆژه به ناشکرا بانگی هه لدا و هه موو لایه کی کۆشکه (ناوه دانه که) ی له
تاران له گه لیدا هاته خرۆش. له سابلاخ چهند چه کیک به سه بۆ به ربابوونی شوپش و
یاخی بوون. کهواته نه مه بیژکه یه! بیژکه ...، مورتها به سه ر وه لی برایدا هاواریکرد:
— نهی نهو که سهی که ههر دوو کمان له یه که سکه وه له دایک بووین، گالتهم
پیته کهیت، له جیاتی نهوهی شوینیکم له کورسییه کهی خۆت پی به دیت و بانگم
بکهیت تا به تهنیشتته وه دانیشم!

کهواته مه خابن بۆ نهو مندا لدا نهی که ههر دوو کمانی پیکه وه له خۆگرت، به لام من
وا ده کهم کورسییه کهت جینگه ی ههر دوو کمانی له سه ر بیته وه.

چووه دهره وه، جهنگه که هه لگیرسا، جهنگ له هه موو دنیا و له ناخی خه لکدا به ربا
بوو، دنیا دیته کان له سابلاخ گرمه ی تۆپیان له دوری هه زاران میله وه ده ژنه وت،
خه لکیکی زۆر ده یانوت "نیمه له نه فره ته که وه دوورین". ژیان وه ک خۆی ده رژیشت،
به لام شلۆمۆ کهتانی له ناکاو دهنگی گرمه یه کی دوری بیست، که به ره و سابلاخ
ده هات، له که نیستی سابلاخ رۆ له کانی تایه فه که ی کۆ کرده و پیتی وتن:

— نهی داواکارانی خیر و حیکمه ت، نیمه له ته وراته که ماندا وه لامی هه موو
شتیکمان ده ست ده که ویت، سالانیکی وشک و قات و قریمان له پی شه و ته ر و وشک
پیکه وه ده خوات و هیچ ناهیتته وه، هه ره و که چۆن یوسفی راستگۆ و گه و ره مان
نامۆژگاری میسریه کان و ده سه لاتدارانی میسری کرد، منیش راویژیکتان له گه ل
ده کهم.

خاخام ناحوم یه کهم کهس بوو که لایه نگرپی قسه که ی کرد و دهستی خسته سه ر
شانی لاوی بالا بهرز و وتی:

— باشترین دۆزینه وه و باشترین راویژه، با پتشینانمان بینه پی شه نگان!

خەمىتك خەلگە بىدەسلەتەكەى داگرت و زۆربەيان لە قوولايى واق ورمایدا نوقم
بوون. باوكى سەلمان پىتوتن:

— خەمەتان نەبىت، گەر لە رۆژانى ناشتیدا مالهەكەى من دالەدى دايت، ئەوا لە
رۆژانى جەنگىشدا مالىكە و بەختروپىرەكەى جىگەى ھەمووتانى تىدا دەبىتەو...
خەلگى دوور بىن لە سابلاخ لە دەروازەى شارەكەيانەو تەپلى جەنگيان دەبىست،
وہلى حاجى زادەش لە ھەنگاوہ گەرەكانى براكەيدا دەنگى لىدانى تەپلى جەنگىكى
دیکەى دەبىست، كە برا لە خۆى بچووكتەكەى بەرانسەرى راي گەيانەبوو، چونكە
ئەوہتا لە رىگەى ھىزەو ھەپەشەى دابەشکردنى دەسلەتم لىدەكات، ھىزىش چەكە،
ھەرچەندە تۆ بەھىز و زەبر دەست بىت، ئەوا گوللەيەكى بى بەزەيى دەتوانىت لە
ناخافلدا بتىكتىت و وا لە ھىز و زەبر و زەنگەكەشت بكات تەنھا وەك ھەكايەتىك
گىرەوہ بە وشەى "بوو" دەستى پى بكات. ئىدى جىاوازش لەنەتوان ئەو كەسەى
بەسەرسامىيەو دەگىرپىتەوہ، يان بە قىزەونىيەو، با ئەو كەسە دوژمن بىت، يان
دۆست. ھەردوو سىنلەكە باداران و زىت بوونەو، ھەردوو رەكەش بە روى ئەو كەسەدا
بەرز كرايەو، كە بلىسەى شەپ و دوژمنايەتى لە چاوانى دەبىتەو. ھاوارى لە
لايەنگران و پىتوہ بەستراوانى خۆى كرد:

— ھەموو شەپانگىزەكانى ناوچەكەم بۆ كۆ بكەنەو، ئەوانەى پىساكوژ و رىگر و
فيلباز و لەرى لادەر و دەرەدەرن. خۆ ئەگەر يەكىكتان لە خوڤرەترىن و لە ھەمووان
تاوانبارتر، بوار، سۆتند بەخودا لەمەلتان دەدەم و دەتان كەم بە خۆراكى قەل و دال.
يەكىك لە دەستوپىتەندەكان ھەلدەلەرزى و پەرسى:

— وەلى ئاغاي گەرەمان و بژىودەرمان، ئاخىر ئىمە چۆن ئەوانە بناسىن؟

وہلى چوڤ شىرىكى تىكشكىنەر نەپاندى:

— ھەى گەمژە — ئەى نازانىت پەيام لە ناوئىشانەكەپرا ديارە و خودا ئەو
سىمايەى لە رووخسارىاندا دروستكردوہ، دەى ھەرچى كەتە و مەچەك نەستور و قۆل
و بازوو كوتراو ھەيە، ئەو سەر رووتاووانەى كە بە رۆن سەريان چەور دەكەن تا لەبەر
رۆژ بىرىقىتەو كۆ بكەنەو، ھەموو ئەوانەى كۆنە برىن و شوڤنەوارى گوللە و چەقۆ

رووخسار و جهسته‌ی شیواندوون، هەرچی ئیسک قورسه و دیمه‌نه‌که‌ی نیشانه‌ی شومییه و نه‌نکیر و مونکیر دینیتسه‌وه یاد، کۆیان بکه‌نه‌وه.

یه‌کیکیان وتی:

— به‌لام گه‌وره‌م، هه‌ندی‌کجار خودا به‌ قیزه‌ونترین و دزی‌وتترین به‌نده‌ی خۆی هینز ده‌به‌خشیئت.

وه‌لی حاجی زاده‌ سهری خۆی خوراند و سینه‌کانی بادا و وتی:

— که‌واته‌ سهره‌رای نه‌وانه‌ی ناوم هینان، می‌شه‌نگ و دوو‌پشک و نه‌ژدیها و میش و می‌شوله‌شم بۆ بیتن.

چاکه‌خوازن و ناشتی‌خوازن‌ی رۆله‌کانی سابل‌اخ به‌ خه‌م و که‌سه‌ره‌وه و تیان:

— نه‌فسوس بۆ نه‌م دنیا‌یه‌ که‌وا برا هه‌موو چه‌کیکی کوشنده‌ دژی برای خۆی به‌کار‌دینیت و یه‌کتر قه‌ ده‌که‌ن.

نه‌وان مه‌به‌ستیان له‌ سوپا شه‌رکه‌ره‌کان بوو، به‌لام نه‌و ده‌ستوپیه‌نده‌ی گۆیان له‌

وه‌لی حاجی زاده‌ بوو که‌ فه‌رمانی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ ده‌رده‌کات، به‌ چه‌ چه‌ و تیان:

— نه‌وه‌تا هه‌ندی‌ک که‌س هه‌ن سهره‌رای باراندنی ئاگر و ئاسن به‌سه‌ر براکه‌یدا،

هه‌موو مار و می‌رو و بالنده‌ی گۆشتخۆر و گیانه‌وه‌ری درنده‌ی‌شی تیه‌به‌رده‌دات.

نه‌لماسی کچی زیرنگه‌ر که‌ جووله‌ی بی وچانی نار شارۆچکه‌که‌ی ده‌بینی،

پینه‌که‌نی و نه‌و که‌چانه‌ی له‌ ده‌وری خۆی کۆکردبووه‌وه که‌ به‌ دلی بوون و به‌ چاوی

کاره‌که‌ر ته‌ماشای ده‌کردن، یان پله‌ی ده‌ستوپیه‌ندی پیندا‌بوون:

— دلم به‌مانه‌ هه‌لده‌شیوت! هه‌موویان نه‌و شته‌ی له‌به‌ر زگیانه‌ پووچه‌لیان

کردوه‌ته‌وه و له‌ هۆلی پاشه‌لیانن، چون درنده‌ خۆراک کۆ ده‌که‌نه‌وه! هه‌ی به‌ولاتره‌وه

بچن، خودا به‌ دوو جینگه‌ی شه‌رم^{*} موپته‌لای کردوون و وه‌ک دان ئیشه‌ وای لیک‌کردوون

هه‌ر پینکه‌وه‌ بن.

یه‌کیک له‌ کیزه‌ ده‌ستوپیه‌نده‌کانی پییوت:

* جینگه‌ی شه‌رم: نه‌ندامی زالوژی (وه‌رگتی).

— نازیزم، زیاده‌پژویی مه‌که، خۆراك سوتهمه‌نی ژيانه، به‌لام نه‌و شته‌ی دیکه‌ی خودا
بۆ پاراستنی توخم و ره‌گه‌ز دروستیکردوه.

ئه‌لماس به‌ لووت به‌رزیه‌وه وه‌لامی دایه‌وه:

— خودا چی پێ‌باشه‌ با وا بکات، به‌لام من ناهێلم که‌س ده‌ستم بۆ بیات، تا له‌
برسان برستم لێ نه‌بریت نانی‌ش ناخۆم، ئیمه‌ خۆمان چاره‌نووسی خۆمان دیاری
ده‌که‌ین، به‌لام ئهم می‌وو و گه‌زندانه‌ که‌ سابل‌اخ و دنیا‌یان پێ‌کردوه، چاره‌نوسی‌یان به‌
ده‌ست خۆیان نییه‌. ئینجا وتی: ئه‌مه‌ ویستی خودایه‌!

ئه‌لماس ته‌نها به‌سه‌ره‌ پێ‌له‌خۆبایی بوونه‌که‌ی سلۆی ده‌کرد، وه‌لی حاجی زاده‌ش
هر به‌سه‌ر سلۆی ده‌کرد، سه‌ری نه‌و لیوان لیو بوو له‌ ئاره‌زووی ده‌سه‌لات، دژ پێ‌له‌
خۆپه‌رستی، سینگی هه‌لاوی کوشتن و کاولکاری هه‌لده‌مژی هه‌موو دنیا نامرازی وێران
کردنه‌که‌ی نه‌وی کۆده‌کرده‌وه. ئه‌لماس‌یش هه‌ستی مرۆڤی‌نی خۆی له‌ نیو ده‌برد و به‌یه‌ک
هه‌سته‌وه ده‌نازی ئه‌و‌یش وه‌ک بالۆن فووی تینه‌ده‌کرد و له‌ ئاسمانیکدا پێ‌وه‌ی ده‌فری
تێک‌پرای خه‌لکی له‌به‌ر چاری بچووک و کورته‌بالا بوون. شلۆمۆ که‌تانی هه‌سه‌نگی
له‌نیوان هه‌ردوو نیوه‌که‌ی خۆی خوارێ و سه‌ری‌ی دروست کردبوو و به‌ دادپه‌روه‌ری
مامه‌له‌ی هه‌موو مرۆڤی‌کی ده‌کرد و بیریشی له‌خه‌لکی ده‌کرده‌وه، یوسفی راستگۆی بۆ
خۆی کردبووه‌ پێشه‌نگ و ده‌ستی به‌ کۆکردنه‌وه و هه‌لگرتنی خۆراك بۆ سالاتی‌کی
قاتوق‌ری را‌کرد. که‌ گۆشتی ده‌خوارد و ئینسان‌ی ده‌لسته‌وه. هه‌ر به‌وه‌وه نه‌ه‌ستا که‌
نامۆژگاری تایه‌فه‌که‌ی خۆی بکات، به‌لکو کاتی ده‌ی‌بینی میر عه‌لی هاوکاری
سه‌رقالی‌ی پاره‌ کۆکردنه‌وه‌یه، پێ‌یوت:

— میر، خۆراك کۆ بکه‌وه، نه‌ک پاره، چونکه‌ ئیمه‌ گرانییه‌کی دژوارمان له‌پێشه‌.
جیهان له‌ جه‌نگدا‌یه، ته‌نانه‌ت گه‌ر لی‌یشی دوور بین، قاتوق‌ری و برستی وه‌ک لافاو وایه
و سنوور نازانی‌ت.

گه‌ر میر نامۆژگارییه‌که‌ی شلۆمۆی له‌گۆی گرتی‌ت، یان نا، ئه‌وا مورته‌زا حاجی
زاده‌ که‌سایه‌تی ره‌چاو ده‌کرد، مردنی له‌به‌رچاو بوو، ئینجا توو‌په‌ ده‌بوو، پاشان له‌سه‌ر
دابه‌شکردنی ده‌سه‌لات له‌گه‌ڵ براکه‌یدا سوور بوو، هه‌رچه‌نده‌ له‌و که‌مه‌تر شه‌پانگێ‌ز

نەبوو، بەلەم وەلى ئەو دەسلەتەى ھەبوو، ئەو ھىزەش كە بە دەورى خۆيدا كۆى كەردبوو ۋەك خەرمەنەيك دەوى دابوو، بەلەم براكەى ئەمەى نەبوو، يان رەنگە لە وەلى سەمكار كەمەر شەپانگىز بوو، بەلەم تەفەنگ راستىيەك بوو، لە ئەندىشەى توورەيدا دەژيا، ئەوئەندە ھەبوو توورەبوونەكەى لەسەر زەويەكى رووتەن و بى خىر دەتايسا، ئىنجا ئەوئەندەى پى ئەدەچوو دادەمركاىەو و لەدەوى خۆيەو خۆلەكەرە و نووچدان و ئائومىدى جىدەھىشت. پەرسى "چۆن لە كۆرى دانىشتنى براكەمدا پەلەم كەرد و تەماحى خۆم لە ھاوبەشىكەردنى دەسلەت بۆى ئاشكەرا كەرد؟، بەلەم گەرەكە شىك ھەر بىكات". خۆى سەرگۆنە و تاوانبار دەكەرد "ھەى سەگ! بە راستى مەن ۋەك ئەو سەگەم كە دەوەرپەيت و گاز ناگرەيت". براكەى چەرە و شەپانگىز و رىگىرى ناوچەكەى كۆكەردەو و پى ۋەتن:

— برا سەگەكەم بەرەنگارم بووئەو، بەو خۇدايە گەرەكە پەندىكى ۋاى پى بەدەم خەلكى ھەر بىگىرپەتەو و دواى خەفتا سال مېژوو باسى بىكات و لە لاپەرەى كىتەب و بە چەندىن بەرگ بنووسرەيت!

ۋەلى لە كارامەتەين تاوانكارەكانى خۆى دە كەسى ھەلجەرد، كە برىتى بوون لە كەسانى تۆكەم و زەبەلاح و بازوو ئەستور و سىل بابى، سەر رووتاۋە و كۆر و جەستە بە خال كوتراو و شوئەوارى كۆنەبرىن. سىمايان شوومى و نەگبەتى پىئو دىار بوو، توورە و تۆسەن، خەون بە شەرەو دەيىنن و بە مۆمەرە بەدوايدا دەگەرپەين و بانگى دەكەن...، گەر شەر نەكەن مردوون!

ۋەلى ئەم دە كەسەى كۆكەردەو و زىن و لغاۋ و ركىفى ئەسپە شىيەكەى دانى و پى ۋەتن:

— ھەر ئىستا و دەستبەجى ھىزەش بىكەنە سەر مالى مورتەزاي نەفرىنى بىرام، ۋەك ئەسپەكەم زىنى بىكەن و ۋەك ئەسپەكەم لغاۋى بىكەن، ھەر ۋەك ئەسپەكەش بە كوچە و كۆلانان بىگىرپەن. ئەو بە ھۆى ھىزى ئىۋە و ويستى مەو، ۋەك ئەسپەكەم لەسەر چوار پەل دەروا. ئا بەم ئاۋاھىيە بەرەو تەويلە تايەتەيەكام پىش خۆتانى بەدەن و لە جىگەى ئەسپە شىيەكەم لەسەر ئاخوچ بىبەستەنەو و فەرمانى پى بەدەن كە جۆى

نەسپە کەم بڤوات، بەمۆرە لەوی دەمیڤتەوه تا دانیشتوانی سابلاخ بیسین و خەلکی لەدوور و نزیک هەوالە کە ی بژنەون. خو ئەگەر ملی نەدا و سەرینچی کرد، یان بەرەنگاری کرد، ئەوا قەمچی و هیزی ئیوه تەنھا شتیکە فیری ملکەچی و بیڤەنگی بکات.

دە کەسە چەورە و شەپانگیزەکان راپەڕین و بە یەک دەنگ هاواریان کرد و پێکەوه تییان تەقاند و هەریە کە یان پارچە زۆرێکی بە دەستەوه بوو:

— ئە ی وهلی گەورەمان، بەسەرچاو و فەرمانت لەسەر سەر!

ئەو رۆژە بوو بە رۆژی (تەویلە) وەک وهلی حاجی زاده ویستی ئەو ناوی لێ بنری. باوکی سەلمان کە باسی ئەو رۆژە دەکرد بە زەردەخنە ی سەر لیتوانییەوه ناوهای باس دەکرد و سووکە زەردەخنە یە کیشی دەنواند، باسی دەکرد و لە ئاسمانی بیرکردنەوه دا بە کەسەرەوه رۆژەچوو، یان لە دەریای بیرەوه یی ناخۆشدا مەلە ی دەکرد، ئارامییە کە ی چون ئاسۆی تەمومژی بیابان بوو، وەک ئاوه لێخن و زەلکاوه دوورو پەر مەترسییە کانی بوو.

بۆئێسە کە درەختی دارستانە کە ی دەخوارد، دارستانە کە ش گوشت و خوین بوو، ئاگرە نەفرینە کە دوو دەست هەلێگیرساندبوو، دەستی شەیتان و دەستی مرۆڤ. دۆژمنایەتی مرۆڤ هەموو شتێکی سووتاند و وەک پەتای لارەشە هەموو شوێنێکی گرتەوه، ئێران بێ لایەن بوو، سابلاخیش پاژیک بوو لە بیلا یەنی ئێران. مشوورخۆران خۆیان بۆ ئایسندە ئامادە کرد، نرخ بەرز بوووه و ورده ورده کەلۆپەل کەم بوونەوه، لێ هیچ یە کێک لە دنیا دیتە کانی سابلاخ، تەنانت نیمچە پیڤەمبەرە خودا ناسە کانی ش پێشبینی ئەوه یان نەکرد، کە سابلاخی جوان و بیوه ی دەکەوێتە نیو دەمی دەستاری جەنگە نەفرینە کەوه و دەمی ماشە کە لە هەردوو لاره لێی گیر دەییست و نیمپارتۆرتی روسیای قەیسەری لایە کە لە هەردوو لای مەقاشە کە و عوسمانییە کان و ئەلمانە کانی لایە کە ی تر....، مەقاشێکی بێ بەزە یی سابلاخ دەگوشت و تا روحی تیدا بیت دەستی لێ هەلناگریت. ئە ی کێ چیرۆکە کە بگێریتەوه؟

رۆژگار به جۆره لاف لیدانیتهوه دهست پێشخه‌ری کرد "من شایه‌تخالم، من میژووم، من له گێڕانه‌وه‌ی رووداوه‌کاندا شایانترم.

گێڕه‌وه‌ نا‌قایله و ده‌بیژیت، "به‌لکو من له پێچ و په‌ناکانی ده‌روونی مرۆڤ له تۆ شاره‌زاترم، له دارشتمی رووداوه‌کاندا به دارشتمنیکی هونه‌رکاری وا که جوانکارییه‌کی وای پێده‌به‌خشیت، تۆ نایزانیت. من هونه‌رمه‌ندو ریکخه‌ر نیسم، من ده‌چمه‌ نیو نه‌ندیشه و هه‌ستی که‌سه‌که‌نه‌وه و وه‌ک داوه‌تیکی به‌له‌زه‌ت پێشکه‌شی خۆینه‌ری ده‌که‌م. باوکی سه‌لمان، شلۆمۆ کورده وتی "به‌لکو شته‌که له سایه‌ی منه‌وه‌یه". من قاره‌مانی چیرۆکه‌که‌م، منم به هه‌ست و وێژدان و هزرده تیايدا ژیاوم، من شایه‌تخالم و هاره‌ش بووم، من رووداوه‌کان وه‌ک خۆیان به وردی و دلسۆزانه ده‌گێڕمه‌وه، وه‌سفی هه‌ست و هزره‌کان ده‌که‌م. تا هه‌ر من له گێڕانه‌وه‌ی رووداوه‌کاندا و بۆ ته‌واوکردنی چیرۆکه‌که‌ له‌پێشترم.

ناکوکی که‌وته نیو هه‌رسیکمانه‌وه، له نیومانداندا گفتوگۆ درێژه‌ی کیشا و قسه‌مان کرد. هه‌ریه‌که‌مان به پیتی شاره‌زایی خۆی ده‌رباره‌ی که‌موکورتی نه‌وی تر زیاده‌ڕۆیی ده‌کرد و شاره‌زایی خۆی ده‌رده‌خست و شاره‌زایی نه‌وی دیکه‌ی ده‌شارده‌وه. له کۆتاییدا له‌سه‌ر نه‌وه ریککه‌وتین که هه‌رسیکمان، هه‌رکه‌سه و له رۆلی خۆیدا و به دیدی خۆی به‌شداری له گێڕانه‌وه‌ی رووداو و قه‌ومه‌اره‌کانی سابلایه‌که‌ین.

كايه يه كه م*

ئىستىر مندالە كەي بە باۋەشەۋە بوو، نەختىكىش سىكى بەرز بوۋىۋەۋە، ھەموو رۇژىك بەرەۋ باخە كە دەچو و بە كانىيە كەدا تىدەپەرى، كە شوينى يە كترىينى ۋىنانى سابلاخ بوو، ئارەقە كان تىيان دەروانى، تەماشاكردنە كەيان جۆرىك لە سووكايەتى و بەدنىھادى بوو، بەلام پرىك جار سەير كرنە كەيان بەھۆى رىزى شووكەيەۋە بوو. ئىستىر سالىك تەمەنى گەۋرەتر بوو، لى ھىشتا نەگە يىشتىۋە تەمەنى سالىق بوون. باسيان دەكرد و دەيانوت: "ئەۋ پەندە چەند راستە كە سەگ بە زەبرى كلك ئىسقان دەشكىتت". كەچى شلۇمۆ ھەر لەم سالدەا شارەزايى و لىتھاتوۋى خۆى سەلماند. دەيان وت: "باشترىن كەسكە كە تايەفە كە بۆ بەرپتەۋەردنى كاروبارى دىيائى خۆيان ھەلىان بژاردوۋە...!". ھەر لەسەر كانىيە كە دەنگۆى ئەۋە بلاۋبوۋەۋە كە:

— ئىستىر دوۋگىانە و شلۇمۆ بوارى نەدا تا (ناحوم) تىر شىر بخوات.

— ھەر لە دواى ماۋەى بى نوڭىيە كەى...

— مندالە كانى ۋەك دوۋ ھىكانەيان لى دىت.

— ئەى نەسمەر لەچىدايە...؟

— رەنگە سەيۋن (زگ شۆرەۋە) بىت.

* كايە: واتا (جولە)، بەماناى رەھەند، يان يارىكردن نەھاتوۋە، ھەرچەندە لە ھەندى ناۋچەدا بە مەبەستى گەمەكردن، يان ئامرازى گەمەكردن دىت، بەلام لىرەدا بە مەبەستى جەنگ دىت كە ناۋ بە ناۋ دەۋەستىت و جارنىكى دى دەست پىدەكاتەۋە. (ۋەرگىڭى).

— هەر له‌بەر ئەمەیه ئەو خۆبه‌خشییه‌ی کرد و نیستیه (شیئت)ی بۆ خواست.
— بەسه، ئیدی بەسه! ئەسمەر هێشتا له هه‌ره‌تی گه‌نجیدا، به‌لام خودا خۆی
ده‌زانیت به کیتی ده‌دات.

— هه‌ناریش ده‌داته بێ ددان.

— ره‌نگه شلۆمۆ له‌وه‌ته‌ی نیستیه گێله‌ی خواستوه، توخنی ئەسمەر نه‌که‌وتیبت.
ده‌زانم ئەسمەر هۆشه‌نده، له‌و ساته‌دا بێده‌نگ بووم و سه‌یری یه‌که‌تمان کرد،
سه‌یرکردنه‌که‌مان به‌ جۆری بوو که زمان له ده‌رپرینیدا ده‌سته‌وسان بوو. دوا‌ی
که‌مه‌کێک پێموت:

— تۆ نه‌ی (دایکی منداڵان) هه‌ر هاوسه‌ره له‌پێشه‌که‌م بوویت و هه‌ر واش
ده‌مینیته‌وه. هه‌ردوو کو‌په‌که‌ و که‌چه‌که‌ خه‌لاتی خودان و ناحوم چواره‌میانه و
پێنجه‌میش ها به‌په‌یه‌یه‌... ره‌نگه له‌گه‌ڵ تو‌وره‌بوونی خودا له به‌نده‌کانی نه‌میش وه‌ک
گو‌له‌گه‌نم سه‌ر ده‌ربکات و بێته دنیاوه.

ئه‌ری باوکی سه‌لمان، تۆ به راستی نه‌وه‌ت ده‌زانی، یان نه‌وه بیره‌وه‌رییه‌که‌ و هه‌ناسه‌ی
رابردو — ناینده کاو‌یژی ده‌کاته‌وه. ئەسمەر (خۆی راگرت) و نیستیه هه‌ر هۆشی
نه‌هاته‌وه به‌ر. تۆیه‌ک پیاوماقولا‌نی تایه‌فه‌که‌ له‌ که‌نێس کو‌ژه‌که‌یه‌وه و له‌ باره‌ی
ناینده‌ی نادیا‌روه ناگاداریان ده‌که‌یه‌وه، هه‌ر له‌ یه‌که‌م ته‌قه‌وه، ئینجا به‌ دوا‌ی ته‌قه‌ی
یه‌که‌مدا ته‌قه‌ی دیکه‌ دین و عی‌زرائیل رێکیان ده‌خات و وه‌ک گه‌دانه‌یه‌کی زه‌به‌للاح
ریزیان ده‌کات تا هه‌زاران که‌س له دانیشتوانی شارۆچکه‌که‌ له‌ ملی بکه‌ن.

نایا راستیه‌که‌ی بێژم؟ به‌ دزیه‌وه له‌ گو‌ماندا‌یت...، ئێران به‌شداری جه‌نگه‌که‌ی
نه‌کرد، به‌لام تو‌رکیا هاوسنو‌ره و عی‌راقیش به‌ هه‌مان شیوه، عی‌راق ویلایه‌تیکی
عوسمانیه‌یه، هه‌روه‌ها له‌ولاوه رووسیا‌یه.

ناگره‌که ئێمانه‌وه نزیکه، ناگره‌که ته‌شه‌نه ده‌کات...، خه‌لکی تۆقیون، من دووباره
میری هاوکارم ناگادار کرده‌وه. مح‌مه‌د و نه‌حه‌مه‌د و حه‌میدی کو‌پی له‌گه‌ڵ سه‌لمان و
سه‌یون و مره‌م وازی ده‌که‌ن. ده‌یان بینم و که‌زه له‌ جه‌رگه‌وه هه‌لده‌ستیت، به‌لام ژیان

له سابلأخ ههروهك خۆیه تی و به هه مان ریتم ده پوات و نهو هه وائه شوومانهی كه لهو دیوی سنووره وه دین، شیلوری ناكهن.

نهو رۆژهی ده رباره ی شوو كردنی نه لئاس قسم له گه ل عه زریای دراوسیمان كرد، بهو پێیه ی من پێوه ندیم له گه ل رۆله كانی تایه فه كه ماندا هه بوو، بۆیه باشتترین گه غیایم ده ناسی، به عه زریام وت كه كچه كه ی تا دیت گه و ره تر ده بیست و من ده توانم نهو پێده نگییه بشله قیتنم، به هینانی تاجه نه لئاسینه ده یشله قیتنم. عه زریای زیرنگه ر به نا ئومیدی و كه سه ره وه پێكه نی و وتی:

— تاجه نه لئاسینه وا له تاران له سه ر سه ری شایه، خۆزگه پیتی قایل ده بوو.

— نهی به كی قایله؟

— نازانم، ناشتوانم پیت بلیم كه به كی قایله، ته نانه ت گه ر موسای سه ره ره مان له گۆره كه ی هه لئسیته وه و بیستته وه به گه نچ پیتی قایل ناییت.

باوكی سه لمان شه رم ده كات كه پاشا وه ی چیرۆكه كه بگێریتته وه، له توو ره ییاندا ده موچاوی سوور هه لده گه رپیت، دوا یی بیرى ده كه ویتته وه كه مه سه له كه ی نه لئاس چى به سه ر دیت، خه م دا ی ده گریت و پێده كه نیت:

— نه لئاسی به سه ته زمان!

به لئى نه لئاس له ژووره كه ی خۆیه وه قسه كه ی ژنه وت و وهك ره شه با به ره و شلۆمۆ كه تانی هه لئى كرد و به بئى ته قئى و به شاته شات تفیكى له ده موچاوی كرد:

— نهو كه سه ی ده ست له كاری من وه رده دات هیشتا له دا یك نه بووه، بپۆ بۆ لای دوو ژنه كه ت و خه می ژنه نه زۆك و ژنه شیتته كه ت بۆ، لووت له شتێك وه رمه ده كه ته نها شوو ره یی و بئى ئابرووی لئى وه ده ست دینیت!

باركه كه لال بوو، منیش ده هری بووم، ئینجا مالى دراوسێكه م جێهێشت و جارى كى تر بۆ هه تا هه تایه رووم تێنه كرده وه.

دلى رهزا به ناگرى ناگر په رستان ده نایسا و دانه ده مر كایه وه، نهو ناگره هه رامه ی كه به یه كه م با ی پازى هه لئى كردو ی سه رچى اش نه ده كوژایه وه. هیشتا به ناگرى نیگای ژنى برا كه ی چه ی لیه لده ستا، برا ژنه كه ی ته نها بهر ناگره وه نه ده سووتا، به لكو له ترسان

هه‌لده‌له‌رزى، ناخر نهو ژنى مێردداره و دایكىكى نابرومه‌نده، نهو پیاو و مندالتى
خۆى و چه‌پاله‌دانى گه‌ره‌كه و له نابرووچوون ده‌ترسیت، گه‌ر كاره‌كه‌ى ره‌زا ناشكرا
بییت، نه‌وا به‌ تاوانى ره‌زازه ده‌سووتیت و باجه‌كه‌ى ده‌دات، ره‌نگه له‌گه‌ل بى
تاوانیه‌كه‌شیدا، هه‌ر تاوانبار بكريت و نوقمى نیتو نابرووچوون و خوین رشتن و مردن
بییت، چونكه لێره قوربانى مامه‌له‌ى جه‌لادى له‌گه‌ل ده‌كریت!

— نه‌سه‌ر!

چه‌ده‌ویه‌كى پڕ له‌تكاو پارانه‌وه و ناسك و ترساو:

— به‌ مێرده‌كه‌ت بلى!

— ناكريت! ناكريت! نه‌وسا به‌وه تاوانبارم ده‌كات، كه خۆم هانم دايت، نه‌و ده‌مه
برا ده‌ست ده‌خاته خوینى برا.

— كه "گولله‌كه" ده‌رچوو، ئیدى تۆش كۆتايیت دیت!

— كه‌واته من له هه‌موو لایه‌كه‌وه گه‌مارۆ درام، خودا به‌زه‌یى پیندا بیته‌وه.

فاتمه و سابلاخ! له كۆرى پیاوان، له مالاڤ، له گۆره‌پانى شارۆچكه‌كه، له كه‌نیسه،
له كلێسه و له مزگه‌وت، له دانیشتنى ژنان له نزیك كانیه‌كه، له ژوورى حه‌ره‌مى
ژنان، باس باسى (جه‌نگى جه‌هانى)یه، كه ده‌ستاره‌كه‌ى له‌به‌ر ده‌رگا ده‌گه‌ریت، نه‌م قسه
و باسانه جینگه‌ى باسى (رۆژى ته‌ویله‌كه) و ناكوڤى نیتوان هه‌ردوو كۆرى حاجى زاده‌ى
گرتبووه‌وه، باسى حه‌سه‌ن بوزورگیش جینگه‌ى گرتبوو. كه رینگه‌ى له‌ كچانى جوانى
شارۆچكه‌كه ده‌گرت و چاوبه‌ركى له‌گه‌لدا ده‌كردن و دلى زۆر كچه‌وله‌ى راكیشابوو،
نه‌وه‌ش نه‌ك له‌به‌ر نه‌وه‌ى كۆره‌خانه‌دان بوو و ماله‌ گه‌وره‌كه‌ى باوكى به‌ ته‌نیشته‌ مالى
شلۆمژه‌ بوو، به‌لكو له‌به‌ر نه‌وه‌ى قۆز و جوان و بالا به‌رز بوو، نه‌م سیفه‌تانه‌ش وای
لیكردبوو كه له هه‌موو كات و شوێنێكدا بۆی هه‌لبخلیسكێن.

پیاویكى خه‌لكى سابلاخ به‌ براده‌ره‌كانى ده‌لێت:

— له راستیدا له ترسى كۆرى بوزورگ، من كچه‌كانى خۆم له ماله‌وه به‌ند كردوه،
دان به‌وه‌دا ده‌نیم هه‌رچه‌نده له‌سه‌ر نابروو پارێزى و پاکیزه‌یى په‌روه‌رده‌م كردوون، به‌لام
له‌وه دلتیا نییم كه قۆزى و جوانیه‌كه‌ى حه‌سه‌ن بوزورگ فریویان نادات.

نه میستا له جیاتی باس کردنی کوپی بوزورگ دهیان پرسی:

— تۆ بلیتی به ناگری نهم جهنگه ی که زۆر لیتمان نزیک بووه توه، بسووتیتین؟

له رابردودا دوا که سیک وهک نه وهی پیشبینی بکات، دهیوت:

— بروناکهم مورتهزا له وهلی برای خوش بیست، ئاخو بهر خودایه دوا ی کاره دزیوه که ی، گهر رووخساری مورتهزای به تهرسی ولاخ و گوری بنیادهم سواخ دابا، نه وه هیشتا له کاره ساتی رۆژی تهویل که ئاسانتر بوو، ییگومان له ر سۆنگه یده خوین ههر ده رۆیت.

نیستا دهست به پیشبینی کردن دهکات و دهلیت:

— نهم جهنگه نه فره تییه ههروا به ئاسانی به سهر سابلآخدا گوزهر ناکات، دوا یی بیرتان ده خه مه وه که له شارۆچکه که ماندا خوین به جوړیک ری دهکات، دهگاته بینه قاقا!

ترسی سبهینی دتویکه و به ههردوو دهسته رچیوه کانی دل ده گوشت و له گهل بهراییه کانی بای وهیشو مه ی زستاندا دهیبه ستیت. دیسان باسی مه سه له که ده که نه وه:

— شا به شداری نهم شه ره ناکات، ئاخو له گهل کیندا یجهنگیت؟ له گهل دۆسته که ی

که له سهر تهختی روسیا دانیشتوه، یان له گهل خه لیفه ی ئیسلام؟!

بییان ده لیم من شلۆمۆ که تانیم.

— نه وه تان له دهست چوو که سابلآخ نارام و دور دهسته، خودا ویستی که سابلآخ بییته پاروویه کی نه رمه قووتی نهم و نهو، گورگیش گوئی ناداته بی لایه نی به رخ. نه وه شان له دهست چوو که ئیمه بۆ ههردوو لای ناکۆک بۆ گه یشتنه مالتی دژه که ی، وهک پردیکین، سابلآخی جوان و ناشتیخواز له ناکاو ده بیته شوینیکی ستراتیژی گرنگ بۆ دراوسی ناکۆکه کانی!

نازووقی زستان له ژیر زه مینی ماله هه بووه کان دانرابوو، زیرانی به فریش به سهر سابلآخدا هه لیکرد و درهخت و مال و ریگایان به کفنی سارد و زۆر سپی داپۆشرا، به یانییه که خه لکی له خه و رابوون و له ده ره وه جووله یه کی نانا ساییان بیست، ههروه ها ژاوه ژاو و جوړه قسه یه کیان به زمانیک ژنهوت که م کهس لیستی تیده گه یشت، شلۆمۆ

كه تانى لهو خه لكه كه مه بوو كه ماو په كې زړ نه بوو له دوا سه فېرى بازرگانى لهو ولاته گه رابووه كه بهم زووانه قسه دكهن...، روسيا!

نهو موسلمان و ديان و جووله كانه ي سابلآخ كه نوږى به يانيان له مزگه و ته كان و كلنسه كان و كه نيسه كان ده كرد، په كه م كه س بوون ديمه نه سه يره كه يان دى، بينيان شاروچكه كه پر بووه له سهربازى غهواره و جلى زستانه ي خوريان له بهره و كلاوى فېروى ره شيان له سهره و به روونى بلمه بلم ده كهن، نهوانه بو په كه م جار بوو توپ و ده بابيه يان ده دى، چونكه تفهنگ گه وره ترين چه كينك بوو ديتوبويان، به تاييه تى نهوانه ي له ژياناندا سابلآخيان چينه هيتشبوو، نهوانه ي بو نوږت چوبوون له حزمه تان تووكى سهربان ره پ بووبوو، له سهر به فره كه وشك بووبوون و له ژير پييه له رزو كه كانيان به سته له كه كه توابووه. نه م ديوه ناسنينانه كه سابلآخى نارام له مه و بهر نه ي بينيوون، گوره پانى شاروچكه كه يان پر كردبوو دروازه كانى داخستبوو و ريگا كانيان گرتبوو. سهربازه كان له نيو خوياندا بلمه بلم ده كهن و پيډه كهن، هه روه كه نه وه ي دانishtووانى سابلآخ تارمايه كى نه بينراو بن، يان وه كه نه وه ي دانishtووانى سابلآخ غهواره بن و بين و برژن، غهواره و بيانسه كان وه كه نه وه ي خويان دانishtووى جينگر و ره سنى سابلآخ بن، نا ده بوو سابلآخيه كانيان له بير بيت، كه سيك نه م هه لكوتانه سهره كتوپره پرسى پى نه كړوون، نه له ده رگايان داوون و نه موله تى هاتنه ژووره وشيان خواستوه، به لام نيتمه له شارى تارميه كان نيين، نه مه شاروچكه ي خومانه و مافى خومانه كاروباره كانى به رپوه بيه بن...

— نه وه به راستيته؟

شلومؤ كه تانى سه ييد و ته فليم* و كتيبى وږده كانى هه لگرت و ده رگا كه ي كرده وه. نهو ژاوه ژاو و بگړه و به رده يه ي كه ييستى خه ونيك نه بوو كه له خه ودا بينيبيتى، نه و هتا ژاوه ژاوه كه به رده وامه و تا ديت به توندى له ده رگاي ماله كه ي نزيك ده بېته وه. ترسى نه وه ي لى نيشته كه پيشبينيه كه ي بېته دى و به دورى نه زانى كه

* سه سديد و ته فليم: نامراز و كه ره سه ي نوږت و نزاى نايينى جوله كه يه.

سابلاخ ناچار بکریټ و بکهوټته نیتوان بهرداشی جهنگه کهوه، بهلام شلومۆ له بهر ده رگا هه لوهسته یه کی کرد و به شوین خۆیدا به ره ههردوو ژووری ژنه کانی گه رایه وه. یه کهم جار بۆ لای نه سهر چوو، نه سهری هاوړیټی سه فهر، سه فهری ته من، به هه مو ورده کاریه که له گه ل ژبانی نه مده ده ژیا. نه سهر وه ناگا هات، به لام له ناو جینگه که ی راست نه بووه، شلومۆ پیتی وت پیش نه وهی بۆ نوټژ پروات هیچی نه خواردوه، چونکه وا راهاتبوو پیش نه وهی پروات قه شهنگی وه ناگا ده هینایه وه و ههردووکیان پینکه وه قاوه لیبیان دروست ده کرد، له پر بۆ ژووره که گه رایه وه و هه ره له شوین خۆیه وه به چه وتی:

— باوکی سه لمان نه وه چیتته؟

نه ختیټک شله ژا و تفی قووت دایه وه و نه ره مه کۆکه یه کی کرد، به جوړیټک هه ناسه پرکیټی پینکه وت وه نه وهی به سهر چیا یه کدا هه لژنا بیټ، وتی:

— نه سهر مه ترسه، به لام خودا هه ره خۆی ده زانیټ چی رووده ات، دلم پیم ده لیت که هه ندیټک شت رووده دن. گه رامه وه تا چاره کانم به سه یرکردنتان تیټر بکه م و مندا له کانیش ماچ بکه م.

نه م قسه یه ی وه ک میټکو تیټک به سهر دلی نه سهر دا که وت، ترسا، به لکو شله ژا، خه ریټک بوو هاواری گه رووی به ته قیتته وه، به لام شله ژانه که ی خۆی قووت دایه وه:

— مه رۆ، مه رۆ! باوکی سه لمان، له ماله وه بمینه وه و ده ره مه چۆ! وه که هه می شه زه رده خه نه هیمنه که ی نواند و به سهر سه لماندا نوشتایه وه و ماچیټکی نیوچه وانی کرد، به سهر سه یوندا چه مایه وه و ماچی کرد، هه روه ها به سهر مریه می شدا خۆی نوشتانده وه و ماچی کرد، کیژۆله که خۆی وه رسوړاند و چاوانی کرده وه و بانگی کرد:

— بارکه! بارکه!

له بری نه وهی وه لاسی نه سهر بداته وه خه ریټکی دوټته که بوو، نه سهر دووباره وتی:

— شلومۆ، مه رۆ!

دوټته که ی له نامیز گرت و وتی:

— بهرپرسیار تیییه کهم له سه رووی هه موو شتی که وهیه، خودا لهو بان سه ره وه ده مپار تیزیت! هه ره نه وه هاوپی و پاسه وان و دالده ی من!

... دالده و په نای من! کاتیک نه مه ی پی و تم سه ری به رهو ناسمان و به رهو خودا بهرز کرده وه. کرنۆشی برد و چاوه کانی عه سریان تیزا، نهو له گه ل رووداوه کان ده ژێ. هه زاران جار تۆز و گه ردی له رابردووی دوور له خۆی هه لوه راندووه و شیوه کلۆر و مردووه که ی لهو رابردووه، زیندوو کردووه ته وه. سه ره پای که له که بوونی هاندوویی سه ره جهسته ی که شوینه واری گه ستنه که ی له رووخساریدا هیشتا دیار بوو، به لām گه نجیکی پیگه یشتوو بوو، نهو نیستا و رابردووه، چاره لیک ددها و پیده که نیست، ده ترسیت و دنیسا ده بیته وه، ده پرسیت و ده گاته راستی، نهو راستیه ره هایه ی که هیشتا هه لاری زۆنگاوه بۆگه نه کردووه کانی رووداوه کان له م رووخساره هه لده ستیت.

رووی کرده ژووری دووم. خه وتبوو، ههستی به هاتنه ژووره وه ی من نه کرد، ناحوم به ته نیشتییه وه بوو نه که له نیو لانه که که ی. جهسته ی خه ریک بوو فشاری ده خسته سه ره ناحوم و له وه بوو پشووپری بکات. جحیلکی بی نه زموونه، بیگومان نه وه ی رووده ات به لایه وه گرنگ نییه. نیستا خه ون ده بینیت، ته نانه ت که من میندیم کاتیک هاتمه ژووره وه ههستی به ههنگاوه کام نه کرد. بالیم له سه ره ده موچاری منداله که لادا. هه ره به نووستوویی چاره ی لیکنه و به هه ناسه یه کی بیتزاسه وه خۆی وه رسوورانده، ناحوم جوولایه وه، به لām وه ناگا نه هات. نه مینستا منداله که ره ها بووبوو، به سه ره بهستی هه ناسه ی ددها، نهو تر مه لۆتکه و ناوه له یه که و له مندالدا نیدایه. نیستیر هه ره نووستوو و ژاوه ژاوه که ی ده ره وه نایستیت. جحیلکی بی نه زموونه ...، جحیلکی بی نه زموونه! ناحوم! ناخۆ ده بیت چۆن له سیبه ری دایکیکی جحیل و بی نه زموون گه وه بیت!، به لām من باوکتیم بارک! نه ی نه گه ره له گه رمه ی نه م سه فه ره پر نه یینی و مه ترسییه دا مردم!؟ نزام بۆ منداله که و دایکه که و نهو ناوه له یه ی که له مندالدا نیدا راکشاه، کرد. له ژووری سه ره مه ی دووم هاتمه ده ری، سه عاته کهم له کراسه ناودامانه کهم ده ره ینا، سه عاته زیرین و مۆرداره کهم، ته ماشام کرد و ههنگاوی خیرام هه لینا، ویزدانم و ههستم په له یان لیده کردم. ههستم به رهو بهرپرسیار تیتی هانی دام. من

گه‌وره و خزمه‌تکارم، خو نه‌گهر روژنه‌کانی تایه‌فه‌که‌میش لهم دوا‌که‌وتنهم خو‌ش بن، نه‌وا من له‌مه‌دا له‌خۆم خو‌ش نام! که‌واته‌ سهر له‌گه‌ور و پشتیره‌که‌ ناده‌م، نه‌خیر پیش نه‌وی بگه‌ریمه‌ره له‌ریگه‌ره‌ سهرم لیدان، نه‌وه من چیمه‌؟ نه‌ی بۆ نه‌مپۆ وه‌ک یه‌کینک ره‌فتار ده‌که‌م، که‌ مالتا‌وایی له‌ که‌سوکاری بکات و به‌ره‌و سه‌فه‌ریکی بی‌ گه‌رانه‌وه‌ بروات؟ باوکی سه‌لما، نه‌وه له‌ ده‌ره‌وه‌ چی روویداوه‌؟ ژاوه‌ژاوه‌ که‌ له‌به‌ر ده‌رگایه‌ و تاریکیش خه‌ریکه‌ ده‌ره‌و‌یتته‌وه‌. نیستا ژاوه‌ ژاوه‌ که‌ ده‌رکه‌وت و ناوه‌رۆکه‌ که‌ی به‌رجه‌سته‌ بوو، بینگومان سه‌ربازی رووسن.

شلۆمۆ به‌ پیچه‌وانه‌ی ماله‌که‌ی خو‌ی هه‌نگاری نا، له‌ ریگه‌ی به‌ره‌و که‌نیش سه‌سیدو ته‌فلیمه‌ که‌ به‌ بن هه‌نگلییه‌وه‌ و وێردیش له‌سه‌ر زاری. نه‌میستا هه‌ستی کرد، که‌ پیشینییه‌ که‌ هاتووته‌ دی، ده‌با خه‌لکی سابلاخ بزنان، ئیمه‌ له‌ ناگره‌ که‌ ناخه‌له‌سین، نا نه‌وته‌ له‌سه‌ره‌تای ریگادا‌ین. یه‌کینک بانگی کرد:

— یاورێ! یاورێ! بووه‌سته‌!

خه‌سیتمان له‌ سیمامان و نه‌وه‌ی به‌ده‌ستمانه‌وه‌یه‌ دیاره‌، نه‌مانه‌ که‌ره‌سه‌ی نوێژن، یه‌ه‌وودی! ناخۆ بانگی ده‌که‌ن، یان ته‌نها راده‌بوێرن! وه‌رسو‌رایه‌وه‌ و قسه‌ی له‌گه‌لدا کردن، نه‌و روسی ده‌زانیت و نه‌وانیش له‌ که‌سێک ده‌گه‌رێن که‌ رووسی بزانیته‌، نه‌و به‌رپرسیاری تایفه‌ که‌یه‌ و نه‌وانیش سه‌رۆکی تایفه‌کانی شارۆچکه‌ که‌یان گه‌ره‌که‌. که‌واته‌ نه‌مه‌ یه‌کینکه‌ له‌ باشی و خراپی ریکه‌وته‌کانکی هه‌ردو‌ولایان. بیگرن "وه‌ره‌ بۆ لای سه‌رکرده‌!" کات خه‌ریکه‌ ده‌غهنکی‌نینت "کاتی چوونه‌ که‌نیش نه‌ماوه‌!"

له‌گه‌ل یه‌کتر که‌وتنه‌ گفتوگۆ، به‌ره‌و قسه‌کردن رایان کیشا و هه‌ولێ دا به‌ قسه‌کردن رایان بکیشیت.

— له‌وی خه‌لکی چاوه‌ریم ده‌که‌ن!

بی سووده‌! نه‌مه‌ فه‌رمانیکی سه‌ربازییه‌، به‌ره‌و بنکه‌ی کاتی له‌ مه‌یدانی شارۆچکه‌ که‌ رایانپێچا.

نه‌مه‌ که‌ی خه‌ره‌تیان هه‌لدا و که‌ی بنکه‌ی کاتیان بۆ سه‌رکرده‌یه‌تی ناماده‌ کرد؟

لهوئى مهلاى موسلمانەكان و قەشەى نەسرانى و حاخام ناحومى بىنى. سەركرده رووسە كە قسەى دەكرده و ەركىپە كە بۆى ەردەگىپرا. سەركرده كە ەندى شت دەلىت دانىشتوانى سابلاخ لىتى تىناگەن، بەلام ەركىپە كە كە قسە دەكات ەموو رۆلەكانى سابلاخ لىتى تىدەگەن. من چىم لەمە داو، ئەو تا حاخام ناحوم پىش من لىرەيه؟! ئىستا نوژكەران لە كەنىسن، رەنگە حاخام ناحوم لەوئى دەرگاگەى كردىتەو، بىنگومان ئەوان ئىستا وەك مىگەلىكى بى شوانن، دلئىام لەبرى نوژكرده قسەى ەرام كرا و دەكرىت و سەبىنىش مالى خودا دەبىتە مولگەى سىاسەتى نىودەولەتى و شوئى كۆبورنەو و فەرمانەكانى سوپاى قەيسەرى روساى تىدا دەخوئندرىتەو. خوداى داواى لىخۆشبوونت لىدەكەم، داواى بەزەبىت لىدەكەم و تۆ بەزەبىترىن كەسىت.

بەلى، بەلى ئەى حاخام ناحوم، تۆ بە سالدەو چووت و تۆز و گەردى سالىگار بە تەوئل و مووكانتەو ناوتەى بەفرەكەى سابلاخ سوو، بەلام بۆچى بە گۆچانەكەت نامازە بۆ من دەكەيت؟! ئەى ئەو بەس نىبە تۆ منت خستە ژىر بارى بەرپرسيارىتى جوولەكەى سابلاخ، ئىنجا دەتەوئەت بەكەيتە ميانگىرى نىوان رۆلەكانى تايەفەكەمان و ئەم رووسانە؟ نەفەت لە پەرۆشى و لاوتىم! ناخر بىرت نەچىت من مىردى دوو ژم و باوكى چوار مندال، دوا مندالئىام بە ناوى تۆو ناو ناو، پىنجهمىشيان لەنىو سكى داىكى سكهخشكى دەكات و بەرەو سابلاخىكى داگىركراو ەنگاو دەنىت، يەكەم ەنگاوشى بەرەو جەنگە. نایا ئەمە لەبارى تەمەن قورستى نىبە؟ تۆ ئەى حاخام ناحوم بەرەو ئەم جەنگە تەنگەتاوم دەكەيت، كە بەسەرماندا سەپىتراو، ناشزانىت تۆ بەرەو رووى مەرگم دەكەيتەو. ئى ئەوپەرىكەى ئەسمەر بىتوژن دەكەوت و ئىستىرىش دەبىتە بىتوژن و چوار مندالئىش بى باروك دەبن و پىنجهمىش ەشتا لە زگى ناديارداىە. من رەشبینم و بايەخ پىدانم پەم دەدات و دەبە تاوسىك. نەخىر، بەلكو ئەم چركەساتە چركەساتى بىهزى و لەخۆبايى بوونە، دەق وەك ئەو رۆژەيه كە ئىستىرم خواست. ئاى ئەسمەر خودا لىت ببورىت، خودا لە حاخام ناحومى پىا چاك و چاكەخاوش ببورىت.

له و چركه ساته دا دنيا له ده ورو به رماندا چه شنى ئىستىر ساويلكه و بى نه زمون بوو. نى مادام هيشتا تاكه گولله يه كه نه ته قينراوه و دلويه خوښنكيش نه پرژاوه، نيدى هاتنى روس، يان عوسمانلى، يان سهرىازانى شاي قاجارى بى سابلآخ وه كه يه كه! نه مه بيزكه يه كه م سات بوو، ساتى بيهيزى، ساتى دهرهينانى چزوى ميشهنگ و كولاژدم بوو له شوينى خوى، به لام كاتيك بى لاي سهركرده بانگ كرام و فهرمانم پيدرا، كه فرمانه كه بگه يه غه رولا كانى تايه فكه ي سابلآخ، (هه وين) چركه ساته كه له سهرمدا نه ما و (بيزكه كه) هات، بيزكه ي رولا كان و سالا كان.

"نهى دانىشتوانى سابلآخ! سهرىازه كانى قهيسر بى پاراستنى ئيوه و داكوكردن له ئيوه له فتل و ته له كه ي عوسمانيه كان و نه لمانىاي هاربه يمانيان هاتونه ته نيو شاروچكه كه تانه وه، نه وه بزائن، ئيمه نازاردانى ئيوه و شاروچكه كه تانمان مه به ست نيه، بچنه وه سهر كارى خوتان و ده ست له شتيك وهرمه ده ن، كه په يوه ندى به ئيوه وه نيه، نازارمان مه ده ن و له ئيمه وه تووشى نازاردان نابن، به لام ههش به سهر نه وهى كه ريگه به خوى ددهات تا ته گهره بى نهركه كانى سوپاي پيروزى قهيسر دروست بكات و يارمه تى دوژمنان بدات. نيدى نه وهى ناگدار گرايه وه، پاساوى نامينيت!

بژى قهيسر نيكولاى دوهم، بژى روسيا!"

فهرمان و په يامه كه م برد و حاخام ناحوميشم له گهل بوو، بى كه نيس چووم و تارمايه كى نه فرين له گهلماندا بوو. نه م تارمايه ره شه وه خه لووز، چونكه جيارازى له نيوان خه لووز و خه لووزاوى نيه، له گهل به راى روين بونه وهى شته كان، به فريش به توندى ده ستى به بارين كرد، له سهره وه و له خواره وه ههر سپى ده چووه وه، له پينه تا پاشه ل ههر سپى بوو، نه مه كفنى سابلآخ، به لام ره شايه كه له ناخى خوماندايه، خه لووزاوى و خه لووز ره شپوشى و ماته مينى خومان و سابلآخ...، له كوتاييدا حاخام ناحوم وتى:

— چى روودهات؟

ته ماشاي هه وه چر و به به فر ناوسه كه م كرد و وتم:

— به فر و زريانه كه به ته وژم ده بيت!

به سادەیی نیتوان دوو ھارپتی گیانی به گیانییەوه وتی:

— مەبەستت رووسەکانە! جەنگ!

نەوێتا ئیستا خەڵووزاری تێک دەشکێت، بەلام لە ناوێوە رەش لە رەنگی قیر رەشت دەنوێت.

پیتی چەم بۆ ھەنگاوێکی دیكە ھایشت. پێلاوەکەم لە نیتو بەفرە فەشەلەکەدا نوقم بوو، ئەم بەفرە بە سەریەکتەدا کەلەکە دەبیست و دەی بەستیست و دەبیستە شوشەییەکی رەق و لووس و مەترسیدار، رینگە لە رۆیشتنی نامیر و دەبابە دەگریست، بەلام رووسەکان کارامەن و خاوەن شارەزاین، کەنێسە کە نزیکە و زمانیشم لە بۆشاییەکی نادیاردا تەتەلە دەکات، بەلام ھەست کردنەکە چون پارچە سەھۆلێک ساردە.

— دنیا و سابلاخیش بەختەوێر دەبن، گەر ئەلمانەکان و عوسمانییە ھارپەیمانەکانیان لە ھەرابی ئەم جەنگەدا تێک بشکێنن.

— مەبەستت ئەوێە کە...؟

— مەبەستم ئەوێە تا دەردی (پیاوێنەخۆشە کە) گرانتەر بیست، پێم وانییە خۆی و ھارپەیمانە بەھێزەکە تاورێک بن لە کاغەز و بە فوویەک لار ببەنەو.

دووبارە پرسى و پەژارە رووخسارە لۆچارییەکە گێژ کرد:

— مەبەستت ئەوێە کە...؟

— بەلکو دەترسێم، لە خودا داواکارم ھەربەر مەترسی نەفرەتە کەمان لەسەر سووک بکات.

تاریکییە کە توندتر بوو...، سپیستی دنیا زۆرتر بوو...، دیوی دەروەیی مەرگ سپییە...، سەرماکە! کەنێسە کەمان ئەوێ دەرگا کە یەتی!

— سێ چوار یەکی نوێژکەرەن نەھاتوون!

وتم:

— بە ھۆی ترس و سەرماوێە!

ھەستم بە دلتەنگی کرد، گەر ھاتن و دەرگا بە دەرگیان پێ لێدام و بۆ خۆتەندەوێ پەيامە کە گێتایام، ئیدی بۆ پێراگەیانندن رایان سپاردم "ئەوێ نامادەییە،

نهوانه ناگادار بکاتهوه که لیتره نیین". من نههم هدر له خدیالدا نهبوو، نهوهی هات فرمانه کهم بوی خویندهوه، حاخام چووه سهر سهکۆکه و بۆ رۆژیکي ناسایی هندیك نامۆژگاری خویندهوه، دوابه داوی نهوه بۆ بئی وهی سوونی سابلآخ و تایهفه کهمان و تیکرپای دانیششتوانی شارۆچکه که نزای کرد و داوی له خودا کرد، که غهم و پهژاره مان له سهر لابیات. سهرباری ترس و زیرانی به فر نویت و پارانهوه پتر له پتیوست دریژهی کیشا. نهو رۆژه پینج شهعه بوو، کتیبی تهورات دابهش کرا و دوعا و ویردی زۆر خویندرا. به خۆم وت هندیك خه لک هه دیانهویت بهرتیل به خودا بدن، به لām خودا بهرتیل قه بوول ناکات. ههروه ها وتم نهوهی به راستی باوهردار بیت، پيشنيار بۆ خودای خۆی ناکات و بۆ نهو نه رکهی بۆ خودا جیه جیتی دهکات، منهتی به سهردا ناکات، به لām من خودام له گه لدايه و روو له ههر جیه که بکه، ده مپاریتیت. ناخر نهوه چۆن له بیر ده کهم که له گه ورترین خوینداری وک کورانی نه کههر و سته مکاری گه وهی نیران رزگاری کردم؟!

بهرو ماڤ گه پامهوه و فرمانه کهش به ده ستمهوه بوو. له بهر ده رگا به فرم دی و نه سهر ده رگا کهی کرد بووهوه و چاره پتی ده کردم، کاتیک بینمی هه ناسهیه کی هه لکیشا، بانگی مریه م کرد که له نامیزی بوو، لییم وهرگرت و هارام لی هه ستا:

— نه سهر له سهرخۆ خه ریک بوو کهچ که له نیتوان دهسته کانتدا بکهویت!

وتی:

— لییم مه گره، له خه می تۆدا دلم پساوه، کاتیک بینیم گه پرایتهوه به توندی روحم هاتهوه بهر.

که می بیندنگ بووم و خه ریکی هه لکۆلینی تۆز و گه ردی ناینده بووم، نهوهی بیني بووم ته نها گه ردیک بوو له گه ل هه ست کردنیک به شوومی، شته کان نالۆز و پر مه ترسی بوون، له نه سهرم پرسی:

— نهی کوا نیستیر؟

— هیشتا خه وتوه، نهی دوو گیان نییه و بیترو ناکات؟!

ترسی لئی نیشیت، منیش درتژدم پیتدا:

— بۆ یه کهم جاره ههست به بئی یه غبالتی ده کهم، نه مپۆ که نیسه که هه ر نه وه تا خه لکی تیتدا بوو، نه مهش واده گه یه نیت گه ره که من به شارۆچکه که دا بگه پریم و ده رگا ده رگا، له ده رگای جووله که کانی شارۆچکه که بدهم، ئی له ده ره وهش زریانی به فره که تا دیت توندتر ده بیئت.

نه سهر به چپه و به دهنگیکی ترساوه وه، که له ترسان و له سه رماندا هه لده له رزی، وتی:

— له ماله وه بمینه وه و ده رمه چۆ!

به لām زه رده خه نه ی برۆا به خۆبوون و برۆ جار گالته نامیتز و هه ندیکجار حیکمهت ناماده ده بیئت، ته نانهت وا رووسه کانش شارۆچکه که مانیان داگیر کرد، ئی دنیا ده میکی کراره یه و ده یه ویت قووتمان بدات، ناخر نه و نازانیت رووخساری شته کان هه لگه راونه ته وه، وای به خه یالدا دیت که رووسه کان له سابلآخ سه یران ده کهن، نه و به بئی ناگا هه ر له خه می مندا یه، به لām ناگای له رووخساری راسته قینه ی مرۆ نییه، روسه کان، عوسمانلییه کان، نه لمانه کان له جهنگدان، جهنگ نه و عاجباتیییه که سابلآخ له مه و پیش نه یدیوه، له سه رخۆیه نه سهر، له سه رخۆیه، نه ی سابلآخ! هاکا رووخساره که که لبه وه حشتناکه که ی دی ده ربحات...!

ده گرمینیت و ناگر به رووی دانیشتوانی شارۆچکه که دا ده پرژینیت، نه ی دایکی سه لمان، په له مه که، رۆژانیکمان له پیشه تووکی سه ری ناحوم له هه ژمه تان هه ر له ناو لانه که یدا سپی ده بیئت، رۆژانیک به رتوهن ته ر و وشک پیکه وه ناهیتیت، سالانیک له حه وت ساله که ی میسر قاتوقری تر، ئی تۆش ده ته وه یت له ماله وه بمینه وه؟!

وهک جاران له قاقای پیکه نینم دا، پیکه نینه کهم له خه مه وه هه لقولاو ریگه ی خۆی گرته بهر. ده هم سپیه وه و سوپاسی خیری خودام کرد و وتم:

— نه سهر، نه مه جهنگه، نازانیت جهنگ مانای چیه؟!

— ناخر باوکی سه لمان، بۆیه ده بیئت له ماله وه ده رنه چیت!

— بەلەم فەرمانە كە فەرمانى جەنگە و پىيان وتوم رايىگە يەنم، ئەسەم، ئەگەر
راينە گەيەنم ئىپتىچىنەنەم لەگەل دەكرىت، ئىپتىچىنەنەش لە كاتى جەنگدا قورسە.
ئەوسا ئەسەم وەك ئەوئى دوپشك پىئوئى دايىت، بە شەژانەو راپەرى و بە
دەنگىكى ناسك وتى:

— شلۇمۆ، كەواتە بۆ! لە رىگە ئاگات لە خۆت بىت، با فرىشتانى خودا لە دواو
و لە پىشەوئەت بۆن و لە خواری و لە سەرى پارىزگاريت بگەن و بە دەورتدا زرىيەكى
پارىزەر دابىنن و لە گشت خراپەكارىيەك بپارىزن.

ورە وورە بە نزاى ژنە بە ئەمەك و بەخشندەكە نوqm بووم و لەنىو بپراى خۆمدا
خۆم شت و ەدستم بە ئارامىيەكى خۆش كرد، تا دەنگىكى دىكەى گىلانە لەو دۆخە
دايىرىم، كە لەبەرخواو لاسايى گۆرانىيەكى خۆشى دەكردەو، لەدەرەوئەش دەنگى
تەقەيدەك ەات و گۆرانىيەكەى ئىستىر تىكەلى دەنگدانەوئى تەقەكە بوو:

ەدمو بىدەنگ بوون تەنھا ئەو نەبىت، پرىم "ئاخۆ لەدەرەوئە يەكىك كوژرا؟"
ەدروها پرىمەو "ئاخۆ ئەوئى لە دەرەو روودەدات سزايەكە بۆ مەن لەسەر ئەوئى
ئىستىم خواستوئە؟ ئاوا بۆ ەدمو شۆنىكى سابلأخى بەستەزمان دوام دەكەوئەت؟"
ئەم گۆرانە و ئەم پەژارەيەكە لە ناديارەو سەريەلدەدا، ەدەر ئەو وەلامەيە، كە لە
خودى خۆمەو دەستم كەوت، ئىستىر ەشتا بە خۆشى و شادىيەو گۆرانى دەچرىت،
وەك كچىك نە شووى كرىبىت و نە مندالىشى بووبىت، وەك رابردو خۆى بۆ زەماوئەندى
قارەمانى نىو خەونەكان ئامادە دەكات.

شلۇمۆ كەتانى لە مائەكەى خۆى وەدەر كەوت و چاوى لە گولنىك گىترا، ەدردو
پىتى نوqmى نىو شتىك بوو، كە لە لۆكەى ەلاجى كراو دەچوو، ئىدى تا ەدردو چۆكى
تىدا نوqm بوو. چاوى بە گول نەكەوت، ئەمە ەدمو سالىك روودەدات، ئەم وەك چۆن
مائەكەى خۆى شارەزايە، ئاواش شارەزاي ئەمەيە، بەلەم خوليا كەرانەكەى سەرپراى
گۆرانىشى ەدەر زۆرى لى دەكرد، كەواتە سەوزايىەك ەدەر ەيە، كە لە بەفر و زریانەكە
بى ئاگا بىت و بە كفى سىيى زستان دانەپۆشرايىت!؟

خولياكه ولامى نيه، به كپيه كى له راده به در به فرکه به سر يه کدا ده که ویت و سپیتیه کهى هموو رهنګینک داده پوښیت، تووشی ره شیبینی بوو، بۆ چرکه ساتینک هیلینکی سووری بینى، که وهك نه ژدیها به سر زویى سپیدا ده کشا، چند تهقه يه که به دواى يه کدا کران، بهر له وهى له ده رګای مالى دراوسى زیرنگه ره کهى بدات، گوئی هه لځست، ناګره که له يه که لاره بوو، رهنګه روسه کان هدر بۆ گهمه تهقه بکهن، يان رتيوارانى پى دهرستینن، ناخو هیله سووره کشاوه کهى سر زوییه سپیه که هدر غایله يه که بوو يان خهون بوو؟ بۆ چرکه ساتینک نهو هیله سووره یی بینى و ون بوو. له مه تینه گه یشته و له ده رګای ماله کهى عه زریای دا، هیشتا سوور بوو له سر نه وهى سوینده کهى نه شکیت و نه چیتته ژووره وه. دراوسینکه ی له ناوړوکی فرمانه که ناگادار کرده وه، له درزی ده رګاکه وه تاقیى جووله کهى نه لماسى کرد، نه م کچه بۆچى ناوها سووکایه تى پتکرد؟ نایا نه مېش نیستېرېکى دیکه یه؟، به لام نه م کچه وهك خو ی ماوه ته وه و له خو بایى بوونه کهى ناله قیت و له گیلایه تى تپه پانده وه و شیتته! ته شقه له ی نه لماس له ژووره ده ربارى فرمانه که ده رى کرد، به لام نیستا کاتى تووړه بوون نیه و تووړه یى خودا به سه، لى لووت به رزی و نه فرینى مرؤ هویه که له هویه کانى تووړه یى خودا. بهر له وهى بهر ده رګای ماله کهى عه زریای زیرنگه ر جیبه یلم وتم:

— عه زریا جلوه ی لووت به رزیی کچه که ت بگره وه، گهر تو ش نه مه نه که یت نه وه نهو رژه ره شانه ی به پتوون، ده یکه ن!

نه رکه کهى من ره شه...! سپیتى شته کانیش نه فره تینکی ره شه، زریانه کهش هدر ره شه و تا دیت پهره ده سه نیت. کاتینک ده ستى له ناگادار کردنه وهى هموو یه هوو دینکی سابلخ به در ده بیت، به رهو ماله کهى خو ی ده گه ریتسه وه، به لام گهر به سه لاهه تى بگه ریتسه وه! چونکه هموو گه ردوون رهنګى ره شیبى شوى گرتوه. هدر دوو لاقى له نیتو به فرى سپى نو قم بوون. به فر چاره که مه ترېکى تر که وتبوو. ماوه یه که ماله وهى جیه یشتوه، ناخو دواى ته واو بوونى نه رکه شوومه کهى دۆخه که چى به سر دیت؟ نه ی بۆچى تهقه هدر زیاد ده کات؟ هو هاروون و میخا و شه معیا و ساسون نیتو له کوین؟

خۆ ئەگەر لیڤه و لەوێ تووشی هەندێ لە دۆستانی بووبا، ئەوا هەندێک لە کاتە کە کورت دەبووه، کات!

هەندێکجار خۆینی کات وەك خۆینی بەرخ وایه و بەفیڤ دەدری، بپێ جاریش نرخە کە لە بازاری تەمەندا بەرز دەبیته و وای لێدیت نرخێ سەعات دەبیته نرخێ رۆژ یان هەفته، یان تێکرای سال! رۆژه کە لەگەڵیدا کێپکێ دەکات، تا خۆی لە چەندین مەترسی قورتار بکات، یە کە میان مەترسی مەرگە، دەرگا بە دەرگای کوتا، لەبەر خۆه نزای کرد و وێردی خۆیند و فەرمانە کەیشی خۆیندەوه، نامۆژگاری خەلکی کرد تا بۆ رووبەر و رووبوونەوهی چارەنووس خۆراک کۆ بکەنەوه. تارمایی زەردی برسییتی بەسەر رووخساری هەژارەکانەوه بینی، کە تا دەهات پتر رەنگیان زرد هەڵدەگەرا! نیوهرۆ داهاات و هیشتا نەرکە کە بەسەر شانەوه بوو. نەرکە کە نیوهرۆ باری کەرتکە و نیوهرۆ کوشندە کە تریشی بۆ پشت شکاندن، لەودا هەلەئێ کرد کە بەیانی لە خەلکە نزیکە کە مائی خۆیانەوه دەستی پێکرد، ئینجا بەرەو هەرە دوورەکان رۆیشت، دەبوو پێچەوانە بکەرایه، لە دوورەکانەوه دەست پێبکات، ئینجا بەرەو نزیکەکان تا دەگاتە مائی خۆیان، ئەمیتستا دەگەریتەوه تا لەگەڵ ئەسمەر و ئیستیر و مندالەکان نیوهرۆ بکات، ئینجا نەختیک هەلازێ و پاشان بۆ راگەیاندن پەيامی روسەکان پەلە بکات، نەفرەتیان لێ بیت، کە هیشتا نە یگەیاندرۆتە هەندێک جوولە کەکانی سابلاخ، نەخیر، ناخر نەو کاتی فەرمانە کەیان بۆ دەخوینیتەوه لە مەترسی مەرگ دووریان دەخاتەوه. ئەجارە بەرەو ئەوپەڕی سابلاخ دەروات و لە شوێنە دوورەکانەوه دەست پێدەکات، ئینجا دەگەریتەوه، خۆ ئەگەر کاتیشی بەدەستەوه ما، ئەوا نوێژی عەسر و مەغریب لە کەنیسە شارۆچکە کە دەکات، بەلام هاپهه... ئەوه دووره...

وەك هەمیشە ئەسمەر بە دلەراو کێتو چارەپێ دەکرد، دواجار ئیستیریش تێگەیش

کە چی روودەدات، ئەوه بوو لەسەر خوانە کە لێی پرسی:

— نایا جەنگ وەك ئەوهیه کە ئێمە بە مندالی یاریمان دەکرد؟

پارووه کە لە گەرووی گیر بوو و وتی:

— نەری ئیستیر مەرگ یارییه؟

— ئىنەمە لە يارىيە كەدا دەمردىن، ئىنجا ۈك جىنۇكە راست دەبويىنەو!
 لەپ ناخوم دەستى بە گريان كرد و سەيون و سەلمانىش بىتزار بوون، بەلام شلۆمۆ
 كەتانی بىرى دەكردهو، لای هەستەم بوو كە ئىستىر لە واتای شەر تىناگات و نازانىت
 مانای مەرگ چىيە، ئەو بىنگومان گىتلە و مندالىشە، بەلام ناخۆ هەموو جىهان، ئەم
 ملىۆنان شەر كەر و جۆرەها بەرەو لایەنە بە راستى لە واتای جەنگ و مەرگ تىنەگەن؟
 باوكى سەلمان پىتى وابوو كە ئەم ولاتە گەورانە ئەودەزانن و بە بى گويدان بەرەو پىرى
 دەچن. بە خۆى وت "گەر شتەكە وابىت، كەواتە هەش بەسەر ئەم مەزقايە تىيەى كە
 دوژمنى خۆيەتى!"

لە تاران بەفر بە چرى دەبارى و تۆش هەردوو لاقت خستبوه ئەم لاو ئەولای سۆبە
 عەلادىنە سەوزەكەت و هەردوو لەپت دابووه ناگرەكەى. رووناكى ناووه و دەرەو،
 تەوژمى سەرماكە لە ناووه و دەرەو ۈك يەك نەبوو. لە بالكۆنەكەو دىقەتى بەفرى
 بەسەريە كدا كەوتوت كرد، بەفرەكە لەسەرووى پشتىنە زەلامىكى بالابەرزى ۈك
 تۆوہيە "ئەمە شتىكى سەيرە" ئەمەت وت و بە من پىنكەنيت، گەرايتەو بۆ ئەو
 شەو، هېچ شتىك بەو شەو بەراورد ناكريت، ۈك ئەوہى خودای مەزن هەمو شتەكانى
 هەلگەراندىتەو و زىيانى بەفرەكەى لە رەنگ و لە هەستەوهرىدا كەردىتە هىماى
 مەرگ.

تفەكەم قوت دايەو، نزىكەى بەر لە پەنجا سالتۆم لەهەرپەتى لاوتىيدا لەبەرچاو
 وينا كرد. ئەمىستا ئىنەم لە تاران لە سالتى شەستەكانداين، بەلام لە تۆغيانى
 تەمەندا. تۆ كوردىكى ۈك داركاژ بالابەرز و چون قاتر لامل، فەرمانى سەركرەدى
 روسەكانت پى بوو و لە دەرگای جوولەكەكانى سابلخت دەدا تا بيانپاريزىت و خۆتىش
 بپاريزىت، تا پتر بىتە جىگەى رىزيان و پاداشتىكى دىكەت لەلایەن خودا و خەلكەو
 دەست بکەوئىت، زىيانى بەفرەكە هىشتا بە كپى لە هەرپەتدايە و بەدەستى بۆيەچىيەكى
 لىزانەوہيە و هېچ شتىك فەرامۆش ناكات تا بەرەنگى كفن و رەنگى پاكرى بۆيەى
 نەكات، هىمايەكى زۆر و چەمكىنى زۆر گۆرانيان گەرەكە، بپى جار مەزقايەتى بە بى

وردبوونه شته كان له نهستو ده گريټ، يان به ناچاري و له سونگه گيټلي يان
بيټيزي، يان بي ده سلاتي قه بوليان ده كات، نا نه و تا منيش به فەرمانی سهر كرده
روسه كه وهك ناميټريك له مالتيكه وه بۆ مالتيكی تر ده رۆم، فەرمانی پياويك نه دينا سم
و نه ده مناسيت، سابلاخيش نازانيت كيټيه، ته نانهت سابلاخيه كان له قسه كړد نيشي
تينناگن، پياويكي خوتيه لقورتينهر و له ماله بيټويه كه ي خوماندا بكوژ و بې هر
خويدي، به نه فرت بيت! قاپوته لبا ده كم له م سهرما سه خته دا تيني نه ماوه و وهك
نه وه وايه هيچم له بهر نه بيت، نه وه قه لايه ي كه خوم له ناويدا ده پاراست، بهرانبهر
سه ختي سهرما كه هره سي هينا. نيستا من بهم سهرمايه خوم گهرم ده كه مه وه و زوري
پي ناچيت تاريكيي شو له گه ل خويدي لوم ددهات، به لام تهنه ياي چنه بازيه كي
ديكه و هاواري ترسم به روودا ددهات. خوت رابگره، تو له دار بهرپو سه ختريت!
خوراگره، چونكه خودا له پشت و پيشه وه ته، له راست و چه پته وه له گه لتدا ده روات.
له بان سهرت و له خوارته وه، توبه خودايه! من پييه كانم له لوكه يه كي ساردي
ههلاجي كراو ده چه قينم، ريگه ي يبابانيكي به فراويم گرتو ته بهر، توبه پي له خوداي
خوم بنيم، توبه! شو و زريان و داگير كهران! تاريكي و سهرما و ترس! كاتي نه وه
هاتوه بگه رپتمه وه! سوپاس بۆ خودا! سوپاس بۆ نه وه خودايه ي كه له هه موو لايه كه وه
دهوري دارم، چونكه نه ركه كم به بي كيټشه به جيهينا و به سه لامه تي ده كه مه وه
ماله كه ي خوم، بينگومان بيزاري ناوه زي نه سمه ري تيكدا وه، به لام بينگومان نيستا
نيستير ستراني بوك گواسته وه ده چريت، ني گهر ديه ويت با ميټرد به عيزرائيل
بكات، به لام من پي له خودا بنيم، توبه خودايه نه وه چييه؟ كوا پييه كانم؟! كه
ههنگاو هه لدنيم له ژير هه ردو و لاقمه وه دوو چيا بهرز ده كه مه وه، نازاريكي بي قه وام
دهستي پينكرد، نازاري سهرمايه، به لام هه ر تاشه بهرده، تاشه بهرد. چركه ساتيك وه ستام،
نينجا راچله كيم، هوشم لاي خوم نه ما! به راستي بينايي چاوان له ژير پيمدا نه بوو!
كه واته كار هه ساته كه له ژيره وه... هات. پييه كانم بوون به بهرد، دوو بهرد له بهر، شلومو
برو! نه و تا مردن له ژيرته وه په لامارت ددهات! هوشم لاي خوم نه ما، ده ي هه ردو و
تاشه بهرده گه وره بي گيانه كه بهرز بكه وه و په له بكه! پيش مەرگی خوت بكه وه،

رهنگه رزگار بیت! چۆن؟ نهی کوا ماله که مان له کوتیه؟ رهنگه ماله که م وه لامسی
پرسیاره کانم بداته وه، له نیتو تاریکی و به فر و ترس گیره ده که م، کویرانه پهل ده هاویرم.
دهی هیتز بغه بهر نهم دوو پییه مردوه. به فر و ترس و مردن! بهر له وهی پییه کانت
له کار بکه ون، بگه وه مال. بهر وه هه ناوی خۆت...، بهر وه دلّی خۆت...، بهر وه هه موو نه و
شتانه ی تیتدایه!

دهنگدانه وهی ده سترپژیکه ره شاش بیده نگه شه وه که ده یگیریتته وه، ناخۆ چه ند گیانی
له باخی مرۆفایه تیدا هه لپچری بیت؟ مه رگ لیڤه و له وی، له بیده گی و له ژاوه ژاودا
ده چه پییت، نهم به فره یه کجار به کپی ده باریت، ناخۆ که ی ده وه ستیت؟! نهی خودایه!
ناخۆ هه لّت بژاردووم تا بهر وه لای خۆت بمه یته وه؟ خودایه هیچ لایم نییه، به لام ده بیت
نه سهر و نیستیر و منداله کان چی بکه ن؟! خودا که من هه وجهی توّم و ده ت دویتیم لیم
بیوره، به لام تو خۆت هۆکاری هه موو هۆیه کانیت و منیش هۆکاری نهم ماله
گه وره یه م، خودایه! نهی خودایه، کوا ماله که مان! نه وه نه سهره له په نجه ره ی ژووری رووه
و شه قامه که دیاره، فانو سه که له وی پرته پرت ده کات و هه ر شه وه تا نوو زه ی تیتدایه،
رهنگه نه وتی تیدا نه ماییت...، نهی منیش نه وتم تیدا نه ماوه؟ ده رگا که کرایه وه و
نه سهر ده لیت:

— گه ر یه ک خوله کی تر دوا بکه وتیتایه، نه واه روحم جه سته می جیده هیشته و
به دوا ی تو دا ده گه ر!!

به سهر نه سهر دا که وت و نه مییش باوه شی لی دا و راستی کرده وه، به ده نگیکه نزم
وتی:

— نه سهر بو سهر ته خته خه وه که م به!
هه زار پرسیاری ئالۆز له سهر رووخساره په شوکاره که ی نه سهر نه خش بوو.
له بهرده میدا به چۆکدا هات و شلۆمۆ وتی:
— نه سهر، داوا ی لیبور دن ده که م! داوا ی لیبور دن ده که م!
— نه وه تو ده لیت چی؟
— نه سهر، بمخه ره سهر ته خته که!

ئەسمەر بە چۆڭدا ھات. شلۆمۆ قىنى لە لاوازی بوو، ھەزى نەدە کرد بىتتە بارگرانى بەسەر کەسەو، يان داواى شتیک لە بوونەوەرێک بکات، با ئەندامانى خێزانە کەى خۆشى بن. بەرەنگارى بى برستىيە کەى خۆى بوو، تا بەسەر مردندا زال بىت. گەر شتیک نە کات، دەمریت، ئینجا بە برینەوێ ھەردوو لاقى يان مردن، يان شتیک لە مردن خراپتر.

— کوا منداڵە کان؟

— نووستون.

— ئەى ئىستىر؟

— ئەویش نووستووە.

— ئەسمەر، کەواتە ھەر تۆ بە تەنھا بە ناگایت.

بە دەنگىکى نزم داواى لىبوردنى کرد.

— دەبوو جوولە کە کانى سابلاخ لە فەرمانى روسە کان ناگادار بکەمەو.

— زۆر دواکەوتیت.

وتى:

— لە ھەمووى ژیرانەتر ئەو یە گەرە کە ئیمە پىش کات بکەوین!

نامازەى بۆ پىيە کانى کرد. ئەسمەر تەماشای پىيە کانى کرد، پىلاوکان بووبوونە بەشیک لە پىيە کان و بووبوون بە پارچە يە ک لە سەھۆلى بە بەرد بوو. ئەم تەماشای رووخسارى کرد، پىش ئەوێ ئەسمەر ھاواری لى ھەستىت بە نامازە يە کى دەم و دەستە کانى ھاوارە کەى پى قووت دايدەو.

— ئەسمەر بۆ تەويلە کەم ببە.

— پىويستە ھەر ئىستا شتیک بکەوین!

— ئەسمەر، ببە بۆ تەويلە کە.

بە گوێى کرد. بە ھەلکەرزینەو چوو بن بالیيەو، ئەو مەرگى خۆى لەم دوو پىيەدا دەبينىت. يىگومان خودا لە بان سەرى بوو، بۆيە ھۆشى لە کار نەکەوت، لە نىوان خۆلەمىشى بى ئومىدى مەرگدا دەستى بۆ پەنگر برد. بەلى، تەويلە کە، تەويلە کە!

نا نهوه تهويله كهيه، كهر و نهسپ و قاتر و مانگا و مهر و بز، نه مه گه وره نهك تهويله، بونی تهرس و ريخی كه له كه بوو گه يشته كونه لووتی، بيو كه كهی له گهل كزه هيوايه كدا گه شهی كرد، بونی نهو نومیدهی كرد كه له (گه وره كه) وه هه لده ستا، به خوی وت "رهنگه ئیستا ژيانت بهم پاشه پړويه بهند بیت!"

سه ری سورما، له ناكاو خهريك بوو بیری بگوریت، دیسان به خوی وتسه "ناخو دهكریت بیسای و پاشه پړوی ناژهل په رجوو دروست بكات؟". نهی بۆ نا؟! نهی نهوه نییه له شتی مردوو زیندوو دروست دهییت و رووناكیش له تاریکی نهنگوسته چار هه لدیت؟ دهی با تاقی بكهینهوه! تاقی بكهینهوه!

— نه سهر پالم بجه و بیله كه بیته!

به گوئی كرد و بیله كهی هینا، وتی:

— دهی به په له تهرس و شیاكه به پی و لاقمدا بكه. نه سهر، له ژیر ناژله كان تهرس و شیاكه بیته.

دیسان به گوئی كرد، به لام نه مه چیه؟ دلای داخوړیا و ترسا، له وهیه پیاوه خوشه ویسته كهی شیت بوو بیت! نایا ده مریت؟ نهی شلومو، ناوهز و گیان به قوربانان بن...، نایا تو هه به زیندوویی خوت له گور دنییت و نه میش له ژیر سهرگینی ناژله كان دهشاریته وه؟

— نه سهر، داپوشه! هه ردوو پی و لاقه كام به هه موو پاشه پړوی گه وره كه داپوشه! به تهرس و شیاكه ده موو ناژله لی سابلخ دایان پوشه، به هه موو تهرس و ريخی ناژله لی دنیا!

بیو كه كه سامناك و شیتانه بوو، بونی بی باوه پړی لی ده هات، ده شی نه مه گالته كړد نيك بیت به ویستی خودا، نا بهم جوړه بنده داوای په رجوو له خودای خوی دهكات؟! تو بلی به راستی گشت شتیک له حه ناس بیریکي پهن دیارانه، گیلانه، عاقلانه، شیتانه، بووه ستیت؟! مهرگ ون بوو، ویرد و نزا توهنه وه، نه سهر به خوی و شه نه كهی ده ستیه وه هه خهريكی كوكردنه وهی تهرس و شیاكه بوو، به سهر هه ردوو پی و لاقه كانیدا ده كرد، تهنه هه خوی له پشت نه تینگه یشتنه وه بوو. مندا له كان،

نیستیر، دۆستان، میر عدلی، عهزریا زیرنگهر، مهتیبا هۆ گۆنه‌ی مامی، برا و خوشکه‌کانی، حاخام ناحوم و براکه‌ی، خیتلی بوزورگ، سابلآخی ده‌لال، ماله‌که‌ی خۆی، کانی و چیا و شیوه‌کان و گۆ و گیا و هه‌لشک، دره‌خت، تاران و مۆسکۆ، تیکرپای جیهان له‌به‌رچاری توانه‌وه، جگه له بیرۆکه‌که و جهنگه‌که و مرۆژی له‌شیوه‌ی خوا دروستکراو، ئهم مرۆقه پینک‌داده‌ر و دوژمنکار و شیتته.

— نه‌وه چیه؟ نه‌ری من مردووم، یان هیشتا زیندووم؟!

له‌خۆ وه‌ناگاهاتم. گهرمایه‌که له بن هه‌ردوو لاقم بوو، تاشه‌به‌رده به‌فرینه‌که له نیو هه‌لمی پاشه‌پۆکه‌دا ده‌ستی به نهرم بوونه‌وه کرد.

— نه‌سهر، کۆی بکه‌وه! هه‌موو پاشه‌پۆی ناژه‌له‌کان کۆبکه‌وه و بیکه به‌سهر هه‌ردوو پیمدا.

هه‌موو پاشه‌پۆی ناژه‌لی گه‌رپه‌که کۆبکه‌وه، ریخ و ته‌رسی مانگا و گامیش و نه‌سپ و گویندیرێژ، ته‌نانه‌ت قشپیلی مه‌ر و بزنه‌کانیش بینه. ناخر خودا ریگه‌ی رزگارپوونی پیشان دام، کۆی بکه‌وه! من ده‌ژیم و نه‌سهر بیوه‌ژن ناکه‌فیت، سه‌لمان و سه‌یون و مریه‌م بی باوک نابن. کۆی بکه‌وه، من هه‌روا به می‌ردی دووژنه ده‌می‌نمه‌وه! نه‌فرت له بیرۆکه‌که! ناخر خودا مرۆژی ئافرانده‌وه و ئاوه‌زی داوه‌تی! له نیوان چاکه و خراپه سه‌رپشکی کردووه، نه‌فرت و فه‌ری پیداهه، من ئاوه‌زو فه‌رم هه‌لبژارد، به‌لام سێ چواریه‌کی دنیا کوشتار و کاولکاریان هه‌لبژارد، گویم له هه‌ناسه‌بریکتی نه‌سهر بوو، چیا به‌که له پاشه‌پۆی ناژه‌لم له بان خۆم دی. هه‌ستم به گه‌رمی پینه‌کانم و بزوانی په‌نجه‌که‌لم کرد، بانگی نه‌سهرم کرد:

— نه‌ی دایکی مندا! ئهم! به خۆشه‌یستی تۆ، یستی خودا رزگاری کردم.

نه‌سهر به سۆز و به‌زه‌یه‌وه ته‌ماشای کردیت و رووخساره جوان و شیرینه‌که‌ی ده‌رکه‌وت، نه‌ونده جوان هه‌موو خیر و خۆشی دنیای تیدا کۆبوو بووه‌وه، ئهم پیت و فه‌ر و سازگاره ده‌گه‌مه نه له‌به‌ر تیشک یرووناکی زه‌ردی فانۆسه‌که شه‌پۆلی ده‌دا. نه‌می‌ستا فانۆسه‌که‌ی به ده‌سته‌وه بوو، به‌هۆی به‌زه‌یی هاتنه‌وه و هه‌لچوونه‌وه ده‌ستی ده‌له‌رز، له سۆنگه‌ی شتی تره‌وه ده‌ستی ده‌له‌رزى نه‌ک به هۆی سه‌رماکه‌وه، دلۆپه عاره‌قه‌ی وردم

له سهر ته ویللی نه سهر دی و ده هاتنه خواری، له دده روه و له ناوه نندی زریانه هار بووه کهي به فره که، لهو ته ورژمی سهر ما بی به زه ییه، هه ردوو پیښه رهق هه لاتووه که خه ریک بسو ژيانی مرؤفانه یان تیدا ده گه را و ورده ورده ده بوونه ده به گوشت و پیست و ټیسک و ده مارگه لی خوینیان پیدا پروات.

— فانوسی گه وره که هه لېواسه و فانوسه کهي تر بېه و بسو لای مندا له کان بسو ژووره کهي خوت بگه ریوه.

به سوزناکی وتی:

— شلومو، نهی تو؟

هیشتا غایله و گومان له سهر مدایه، غایله که یه که وهک جهنگه که درنده و وهک من له کاتی یه قیندا لامل، پروام به خودا لهق ناییت، به لام خودا هوشی به مرؤف داه و به منیشی داه، هه روه ها بهو شه پرکه رانه شی داه، که ټیستا له ناوچه فراوانه کانی نه م جیهانه دان، وتم:

— من؟ ناوها تا به یانی لیره ده میتنمه وه.

به سهر سامی و ناقایلی وتی:

— له گه ل ناژه له کاند له ژیر پاشه پرؤ له گه وره که دا ده میتنمه وه؟

— نه سهر، نهی به یانی له گه ل مندا له کان و له گه ل تو و له په نای خودا نام!

به په شوکاوییه و نژایه کی خیری کرد:

— به لکو خودا رزگارت ده کات، هه روه که چون ئیبراهیمی باوکمانی له نیو ناگر

رزگار کرد.

هه ردوو پیم به ټیشه وه هاواریان ده کرد، له شوینی سپوونه که وه نازاریکی کوشنده پیدا بوو، تو بلینی جاریکی تر له سهر نه م دوو پیښه هه لېستم و به رهو کوږی خه لکه که و به رهو مه به سته کام پیان برؤم، نهی نه م ته مه له سهر جیهان ده ریو ټیته وه؟ هه نه وه نده چاره کام بنوقینم و بیانکه مه وه بیسنم جهنگ کو تایی هاتوه؟ تو بلینی شمشیتری نیرانیل له دروینه کردنی گه ردنی خه لکی بووه ستیت؟ نهی بلیت گرمه ی توپی له نیوبه کپ بیتته وه و گولله بارانی مهرگ بووه ستیت؟

سبهینى...، به پرسىارى شیتانه له نیتوان به ناگایى و نوستندا ختوکه م ده دات و
جۆلانه م له گه لدا ده کات.

پتیه کانه م ده زریکتنن، پتله وه کانه م سهره پرای ته نهایی و هه لمى خنکیتنه رى ته رس و
شیاکه مملانه لى له گه ل رووناکی ده که ن و په رده یه که به سهر بیلبله کانه م ده دهن. له بیرى
ده که م! گشت شتى ده وه ستیت، منیش ده مرم تا سبهینى به زیندویتى راست ببه وه.

سبهینى! سبهینى هات و منیش له نیتو له بیرچونه وه دا نوقم بووم، که وه ناگاهاتم
بیرم که وته وه، پتیه کانه م بزواند، پتیه کانه م ژيانیان لى هه لده قولآ. هه ردوو پیم به ره و
سهر وه به رز کرده وه، به گویشان کردم و چون په ر سووک بوون، وه که دو توپ
هه لبه زینه وه. نه وه ی که شه و رویدا وه که مێرده زمه یه که، یان غایله یه کی شه یتانانه بوو
بیت، له گه ل به یانى و له گه ل زریانى به فره که کۆتایى هات، به لام به فره که به سهریه کدا
که له که بووبوو، سهرماکه ی سه خت بوو، روسه کانیش چون میرووله به سابلآخدا
وه ربووبوون، جهنگه که له م جیهانه بى به زه یانه له پتکدا داندا یه و شمشیرى ئیزرایل به
په رۆش و هه لپه وه سهرى بوونه وه ران دروینه ده کات.

کایه‌ی دووهم

نهم دوو مانگه سپی — ره‌شن، به‌ستوو — داگیرساو! چۆن به‌فر و ناگر، سه‌رمای
سه‌خت و گه‌رمای سووتینه‌ر پیکه‌وه کۆده‌بنه‌وه؟، به‌لام له سابلاخ و ده‌وروبه‌ری
کۆبوونه‌وه، میرعه‌لی به شلۆمۆی هارکاری وت:
— خودا که‌ی نهم مسقۆف و گاوارانه، که وه‌ک نهم به‌فره له‌سه‌ر سینگمان مۆلیان
خواردوو، لاده‌بات؟

شلۆمۆ که‌تانی وه‌لامی دایه‌وه:
— وا نیستا بوون به‌گارر، له کاتیکدا له مۆسکۆ هینه‌ده که‌لپه‌لمان هینا،
وا یلیتهات قازانجه‌که‌ی ماله‌که‌ی من و تۆی پر له سامان و خیر و خوشی کرد.
میر داماو به‌ بلمه‌بلمیک وتی:

— جه‌نگه‌که تهر و وشکی پیکه‌وه سووتاند، ته‌نانه‌ت سه‌فه‌رکردن بۆ تارانیش
بووته‌ کاریکێ ته‌ستم، وه‌ک نه‌وه‌یه که نیمه له ده‌وله‌تیکێ جیا له ئیران بژین.
ته‌میکه و له‌گه‌ل به‌سته‌له‌کی زستان ده‌ره‌وێته‌وه. هه‌ندیک هه‌وال ئامازه بۆ نه‌وه
ده‌که‌ن که "پیاوه نه‌خۆشه‌که" به راستی نه‌خۆشه، خۆ نه‌گه‌ر نه‌لمانیای هاپه‌یمانی
نه‌بوایه، نه‌را وه‌ک خانویه‌کی له هه‌لشک دروستکراو به هه‌لکردنی بایه‌ک، هه‌ره‌سی
ده‌هینا، به‌لام نه‌وه موسلمانانه‌کانی سابلاخ له چ خه‌یالیکدان به‌ ناشکرا رقیان له
روسه‌کانه و ئاواته‌خوازن عوسمانی و نه‌لمانیای هاپه‌یمانیان بێن، تا سابلاخ له
(پیسێ) مسقۆفه‌کان رزگار بکه‌ن؟ ده‌ق وه‌ک نه‌وه‌یه (پیسێ) روسه‌کان به هاپه‌یمانی
نه‌لمان و عوسمانی موسلمان پاک بووینته‌وه؟!، به هیمنی و جۆره نامۆژگارییه‌ک به
هارکاره‌که‌ی وت:

— وا دیاره شا له‌وهی رووده‌دات هه‌لویستی بی‌لایه‌نی گرتیبت، ده‌با ئیمه‌ش له شارۆچکه‌کی خۆماندا هه‌لویستی نه‌و وه‌ریگرین، تا جه‌نگه‌که نه‌مان پلیشینیتته‌وه و هه‌ردوو لای مه‌قاشه‌که که له سابلاخ گیربوه، روحمان ده‌رنه‌هینیت.

میر عه‌لی وتی:

— به‌لام چارچۆکی روسیا له سنوریکدا ناوه‌ستیت، هه‌روه‌ها هیچ موسلمانیک رازی نابیت له مالی ئیسلامه‌وه به‌ره‌و مالی گاور بگو‌یزیتته‌وه، هه‌روه‌ک چۆن روسیا ملیۆنانی له‌و موسلمانانه‌ی که خاکی داگیرکردوون، ناچار کردووه. خۆ نه‌گه‌ر هه‌ر ده‌بیت سابلاخ له ئیرانی موسلمانانی شیعه مه‌زهب جیا ببیتته‌وه، له‌وه که‌مه‌تر نییه که له پشت کوردستانیک سهر‌به‌خۆه‌و به‌جیتته سهر‌تورکیای عوسمانلی سوننه مه‌زهب نه‌ک به‌جیتته پان گاوره‌کان له روسیا!

به‌لێ نه‌وه نه‌گه‌ر له کاتی‌کدا بیت زگی دنیا به مه‌لۆتکه‌یه‌کی به‌دگۆراوی دیار هه‌لنه‌ئاوساییت، به‌لکو به‌ کۆمه‌لێک جه‌کانه‌ی به‌دگۆراوی له‌ژماره نه‌هاتوو به‌رز بووبیتته‌وه، نه‌و ده‌مه‌یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک له‌دایک ده‌بن و لی‌ره و له‌وی فریای ده‌دات. زگی ئیستیر وا دیسان به‌رز ده‌بیتته‌وه، ناحومیش کۆرپه‌که‌ی جارای نییه تا شیر بخوات. له‌گه‌ژ زه‌بر و زنگی زستان که خه‌ریکه ته‌زروی ده‌شکیت، ناحوم به‌ نیو هه‌موو ماله‌که‌دا خه‌ریکی گاگۆلکه‌یه و خۆی به‌شتدا ده‌دات و قه‌شه‌نگیش هه‌لیده‌گریت و ماچی ده‌کات و ناوی خودای به‌سهر‌دا ده‌خوینیت.

جه‌گه له ته‌قه‌کردنیک کتوپ، برێک ته‌قه‌ی تریش ده‌کریت، دوو مانگه‌که به‌ بێ رووداوی نه‌وتۆ تینه‌پرین، کاتی ته‌قه‌کردنیش خه‌لکی به‌ پرتاو بۆ ماله‌کانی خۆیان ده‌چونه‌وه و تا ته‌قه‌ بیده‌نگ ده‌بوو خۆیان ده‌شارده‌وه، به‌ زۆریش به‌ر له‌وه‌ی خه‌لکی بگه‌نه‌وه ماله‌کانیان کپ ده‌بوو، کاروباری شارۆچکه‌که تارا‌ده‌یه‌ک وه‌ک کاتی پێشهاتنی روسه‌کان بوو. دانیشتوانی سابلاخ قایل نه‌بوون له (داگیرکه‌ری) روسی نزیک ببنه‌وه، هه‌ر که گه‌رمه‌ی تۆپ و گیه‌زی گولله‌ی ره‌شاش به‌هاتایه، ده‌یانزانی که عوسمانلی (رزگارکه‌ری) نزیک بووه‌ته‌وه، له‌ کۆتاییدا پێکه‌دانه‌که تیشکانی (گاوران) و هاتنی پارێزه‌ری ناوچه‌کی لیده‌که‌وتته‌وه. نه‌م ناواخوازیه له سابلاخ به‌ نیمچه کۆده‌نگیت

بو، له تێکرای تهوڕیزیدا پارته ئیسلامییە نەتەواییەکان و روژنامەکان داوایان
 دەکرد بچنە پان ئیمپراتۆریەتی عوسمانی، کەچی وێژدانی تاک تاک لەم کۆدەنگییە لای
 دەدا و لە خولگەی خۆپەرستی و ئارەزووی خودی دەسووپاریەوه، بەستەڵەکی
 کەڵەمەبووی سابلان نەیتوانی گەر و بلیسە دلی رەزا عەلی کپ بکاتەوه، یان
 ناگرە کە مورتهزا حاجی زاد بکوژینیتەوه. بە چ رینگایە بگاتە فاتمە کە لەنیو قەڵای
 میردیکدا و سێ کۆر کە خوشی دەوین، خۆی قایم کردووه؟ ئەو چ رینگە یەك دەگاتە
 رەلی نکولیکار و زۆردار، کە لە قەڵایە کدایە و لە سایە دەستپێتووندا شەپخواز و
 خوینریژە کانییەوه خۆی پەر چەك کردووه؟! نایا رینگای تۆ بەرەر و روسە کانه؟! نەخیر. تۆ
 سەرباری برا زۆردارە کەت و لایەنگرە پیاوکۆژەکانی هەموو رۆڵەکانی شارۆچکە کەتیش
 لیت دەرهنجین و لە بەرچاوی زۆریە خەلک بە (خایەن) دادەنریت، کەواتە با چاوەرپی
 هاتنی عوسمانییەکان بکات، هەروەها با رەزاش چاوەرپی هاتنەوهی میر بکات، ئەوسا
 با روژی پەسلان هەلبستیت و ئاژاوە بەرپا بیت، تا جەنگە کە بروای خەلکی کز بکات
 و هەموو شتێک تێکەولیتکە بیت، ئەو دەمە فاتمە ملی بۆ دەدات، چونکە لە ئاژاوەدا
 تاوەر و قەلاکان هەرس دین، ئی ئەمیش نە روسەکانی گەرەکە و نە عوسمانی، ئەو
 هەر نایشیان بینیت، ئەو جگە لە فاتمە هارسەری براکە هیچی دیکە نابینیت و
 هەر ئەوی گەرەکە، ئەو ئاژاوەی دەوین و دەیهوین دنیا بەسەر یە کدا بروخیت. خۆزگە
 براکە دەمرد...، ناخر کە تێکرای دنیا دەمرن تا ئەم بگاتە پەرستراوە کە، با لەو
 مەرگی بێبەشییە، زرگاری بیت و دەست لە ملی شەیتانی هاوریم بکەم، کێ من و
 فاتمە وەك دوو پاشای بێ تاج بەسەر سابلانەوه دەهێڵیتەوه؟!

کۆمەڵە ددانیکی زەرد لە دەمیدا قەتیس بوون، ئەوانە ددانی تارماییەکی نادیار
 بوون و هەموو سابلان لەخۆگرتبوو. زەردەخەنە یەکی زەرد ژەهری لی دەتکا.

هیشتا ناسمان لۆکە شیکراوە ساردە کە دەباراند، لەلای روژاواوە خۆریکی ناسایی
 لە پشت هەوریکەوه خۆی مەت کردبوو، کاتێک گرمە یەك لەو بەرزاییەوه تێکەلی
 گرمە زەوی بوو و لەسەر گۆرەپانی ناوەندی شارۆچکە کە تەقییەوه، گوللە تۆپێک و

گولله تۆپىكى دىكەى بەدوادا هات. درای كه مه كىك دهنگه كان تىكهەل بون و له
گوئى هەندىك كه سدا وهك دهنگى مۆسىقا خۆش بوو.

مورتهزا حاجى زاده بهوى روى دەدا چىژى دەبىنى، ناگر و هاوارى خەلك، جەنگ و
مەرگ و ئاژاوه، ئەمانە شتگەلىكن كهسانىك به پەرۆشى عاشقانه وەرى دەگرن.

منداڵان له ترساندا و به لەز خۆيان دەگەيانده هەمىزى داىكانيان، ناحومى
بچكۆله شىتانه گريا، ئىستىر لەنىو لانكه كەيدا راىژەنى، لى ئەر به ترسەوه وهك
فىتوويهكى ناساز و گوئىكهركەر هەر دهگريا، ئىستىر پىنى سەغلهت بوو، رووه و خاوهنى
تەقەكان بانگى كرد:

— منداڵه كه تان تۆقاند، ئىدى به سه هەى به چكه مشكان! ئىنجا به دەمى
گلهبىهوه روى كرده خودا:

— ئەم بەلا گەورەيهت له كۆتو به هىناين؟ وا سەرمان تەقى و منداڵه كان زراويان
چوو، ئەوتاهەر دهگرين و ژانەسەرەكم دەبىتەدوو ژانەسەر.

عهزرياي زېرهنگەر بىرى له ئەلماسى كچه تاقانەى كردهوه و هەستى به ترسىك كرد
"گەر شتتكم به سەر هات، ئەلماس چۆن به تەنھا بژیت و كى له چرنۆكى ئەم كۆتیه...
دنیا، بىپارێزیت؟".

ئەمىستا داىكى لەناو گۆردا بوو، بەسەر لە داىكبوونى ئەلماسەوه چووبوو،
باوكەكه دەیتوانى له زەبرى ئەم دنيايه بىپارێزیت، ئەمەش له رىگەى بەشوو دانیهوه
لانه و بانەيدەك و زاوايدەك و ئەوێه كەوه بوو، بەلام ئەلماس له دنيايه كى تردا بوو،
كەللەى لىوانلىو بوو له هەلمى غايلهى بۆگەن، دىوى فريودەر و تاوانبار به بى
ئاگادارى عەزريا رفاندبووى، كەوتبووه ژير دەسەلتى و بەسترانى خەيالۆبى شىتانه،
دەيلاواندەوه و بەردەوام له دنياى خەلك و ئەو راستيانەى لەم دنيايهدا رويان دەدا،
بەرزى دەكردەوه. شلۆمۆ كه تانى راستى كرد، بەلام ناخۆ دەبىت سابلەخ هەر لەنىو
بچیت، تا ئەلماس لەو بەرزاييهوه بەرهو زووى راستەقىنە بەر بىتەوه و دەنگى عەقل
له جياتى زەرهى غايله و خەون بىتەوه سەرى؟ بەلام ئەم خەوانە چەند لەبونیاندا
جياواز بن، ئەوا جگە له كەللەى ئەلماس له سابلەخ و جگە له سابلەخ ختووكەى

نومړی زوری تریان دده. له کاتې بیستنی سه مفونیای ناگر و کاولکاری حه سه ن
جنورگی لاو به هاورې هه رزه کاره کانی شاروچکه که ی وتبوو:

— نیمه خاوه نی به فرین و دهینه دهوله مه ندرین دهوله مه نده کانی سابلآخ، خودا
نه مسال به فریکی زوری پنداوین و هه زاران بینگانه ش هاتوونه ته نیو سابلآخ. گویم لی
بوو باو کم دهیوت: نرخی به فر دوو نه وونده زیاده کات. بازارگانییه که مان ده گه شیتوه و
سامان رواجیکی وام پنده دات، تا بتوانم دل و ههستی جوانترین کچه هه رزه کاری
سابلآخی پی داگیر بکه م.

کاتی نویژې شیوان شیتانه هات، تا هه ندریک له وانه ی خه ونیک له
هه گبه که یاندا یه، بارگای بکه ن و ترس بغه نه دلی نه وانه وه که ده یانه ویت له دنیا دا به
ناشتی بژین و ریزی ژیانی خه لک بگرن و خوشه ویستی له نیو مرؤفایه تیدا پیوژ بکه ن.
نه سمر ترسا، شووه که ی له گه ل دهسته یه که له تایه فه که ی دوا ی نویژې شیوان له
که نیسه ی شاروچکه که له کو بو و نه وده دا بوو، وه خوی هه میشه یی سه ری به ره و ناسمان
به رز کرده وه و نرای کرد، پارچه گولله تویتیک به سه ر نیستیردا وژی کرد و تیکه لی
زریکه ی ناحومی توقیو بوو، نه فره تی له دنیا و ناحوم و نه و ساته ش کرد که به کوژ
و به ندریکیه وه ی به ستوه و توانای به سه ردا ناشکیت، له چرکه ساتیکی تیژتیه پردا له
کونی ترس و ژاوه ژاوه وه رووناکیه که وه تیر ده ربه ری و که و ته دلیه وه و لیه ی
په شیمانی گه ست. بالنده ی خوشخوانی نیو درک و دال که یفسازتره له وه ی له نیو
قه فه زیکی زیریندا به ند بکریت، نه و خوی له کاتیکی شووم و لاوازیدا قه فه زه که ی
هه لېژارد، لاوازی؟ به ر له هاتنی روسه کان و دوا ی هاتنی شیوان به رده وام بیری باخه که ی
ده کرد، خه لکی ده یان بینی به زگی هه لاوساوه وه ناحومی هه لگرتوه و ده روات، راسته
باخی میرده که یه تی، به لی، به لام له وی وازی له گه ل په له وهران ده کات و دووی په پوولان
ده که ویت و به ری دره خته کان ده کاته وه و چون مندا ل خوی رها ده کات. نه و وه پیتی
ده لیتن ناوها کالقام و گیل نییه، نایا ره های و نازادی زیانیکی هه س؟ نایا ره هابوون و
جوانی گیلین؟، به لام شلومو له شتهایه که ناگاداری ده کاته وه و باسی شتگه لیک د ی بو
ده کات. سه ر له وده ایه نه و باسی شتی ترسناکی بو ده کات و شتی جوان و خوشه ویستی

لی قه ده غه ده کات، له نیو کاسه سهریدا تۆپیکي تر ته قیه وه و هزری پارچه پارچه کرد و ناوړه هلا هلا کرد. ئوفا! گهره که بۆ لای نهم بئ مهژگانه بچم و داوایان لی بکم، که ده ست له مه هه لېگرن! نهی نازانن نهوان بهم کاره یان سهری خه لکی دیننه ئیش و مندالان ده تۆقینن؟! نا...، نه خیر، من نهوانه ناناسم، به لام شلومۆ هه موو هه فته یه ک چاوی به سهر کرده که یان ده که ویت، داوای لیده کهم له جیاتی من پیتان بلیت، که واته شلومۆ وه، نیدی من بهرگهی نهم دهنگه نه فرینانه ناگرم.

نه سهر نهو غایلانهی نه بیست که به خه یالی هه ویکه یدا ده هات، نهم هه ردو کوره کهی و کچه کهی لای خوی کۆ کرد بۆ وه و له ته نیشته په غه ره ی رووکاری ماله که له باوشی گرتبون، له ناسمانی شارۆچکه که دا بلیسه یه که له دوا یه کی بیني، که له بریسک و هوړی گرمه و هه وه تریشقه ده چون، دوا جار گوئی له گرمه یه که بوو. به توندی منداله کانی به خۆ وه نوساند و تارمایی شوه خۆ شه ویسته کهی هاته بهر چاوی...، داچله کی.

ئای شلومۆ، ناخۆ ئیستا له کویت؟! وه لامه کهی له شیوهی چه ند دهنگیکي کز بیست، وه که نهو ی پی بن و له سهر به فره که له که بووه که بخنکین. نهو ته نانه ت بیده نگیش ده ژنه فیته، له په غه ره که وه به دهنگیکي بهرز بانگی کرد:

— شلومۆ!

وه لامی دایه وه و هاوکات خه ریکي هه تسوړاندنی کليلة گه وه که بوو له نیو کونی قفله زبه للاحه که دا.

— نه سهر، وا هاتم.

نه سهر پشوویه کی هاته وه بهر و خار بووه وه، مه رگ و ژین تیا یدا له مملانی دا بوون، بهر و لای هات و بیني منداله کانیش له گه لیدا شله ژاون، له بیده نگیه کی قورسا هه موویانی له خۆ کۆ کرده وه، دیکه تی نه سهری دا که له نیو بیده نگیه که دا نو قم بوو بوو. وتی:

— دۆخه که پر مه ترسییه، له وه ده ترسم که لیتی ده ترسام، نهویش نو قم بوونی سابلaxe له ناگر و خوین.

نەسمەر ساتىڭ لەنتو خەيالە کانیدا خۆى حەشاردا، ئىنجا بە چپە وتى:
— باركى سەلمان، بەلام ئىمە هيچمان بەرانبەريان نە کردوو، ئىتر بۆچى ژيانمان و
شارۆچكە كەمان لى دەشتوئىن؟

رەنگە هەمان ئەم زەردەخەندە لەو ساتەدا لەسەر لىتوكانم بووبن، ئايا لە تواناتدا
هەيە مەتەلى زەردەخەندە كە هەلبىتت و ئەو ئالۆزىيەى لە هەزرى مندا دەخولیتەوه،
بزائىت؟

لە بەختى يارمدا بروام لەق نەبوو، تۆفان و غەريى ئىسرئايلىيە كانم لە مىسر
هاتەو ياد، هەروەها رووخانى پەيكەرى يەكەم و پەيكەرى دووم و سەبى ئاشوورى و
سەبى نەبوخەزنەسرم كەوتەو بىر. بە نەسمەرم وت:
— ئەمە وىستى خوداى من و تۆيە.

پرسى:

— چى روودەدات؟

پىم وت:

— تەنها لە خودا داواكارم لە ناگر و خوئىن بمانپارێزێت.

لىتى پرسىم:

— تۆ دەيانىنىت، چى دەلتىن، چى روودەدات؟

— پەلامارىكى توركىا و ئەلمانىا بۆ سەر شارۆچكە كە.

— كەوابوو توركەكان بۆ سابلاخ دىن؟

— هەر خودا خۆى دەزانىت.

نەسمەر ماوەيەكى زۆر بىدەنگ بوو، ئىنجا لىتى پرسىم:

— شلۆمۆ، رووسەكان و توركەكان و ئەلمانەكان، كاميان باشتن؟

بەبى ناگا نزاكەمم دووبارە كردەو:

— داوا لە خوداى خۆم و تۆ دەكەم لە ناگر و خوئىن بمانپارێزێت.

لهو شه ودا شه پ و پټكدادان توند بو، به فري سابلآخ توایه و به هژی چری ناگر بارانه که شه و که بو به رۆژ، ورده غه لبه غه لب له ناو غه لبه غه لپی گه ورده و ن بو. دهنگی روسه کان له هه موو شوینیک بهرز ده بووه، باوکی سelman به چه وتی:

— وا چهک و تفاقه کانیاں کۆده که نه وه و ده رۆن!

دانیشتوانی سابلآخ هه موو تیگه یشتن چی رووده دات، نه وهی له شته که حالی نه بوو بو، نه وا له میانهی هاواری به په له و بگره و به رده به زمانی روسی و بزوانی شله ژانی نۆتۆمبیلله کانه وه حالی بو، که له گه ل دهنگی ته قه و پټكداداندا یه کانگیر ده بو و ناوازیکی بیتزار که ری په یدا ده کرد، به لام زۆربه ی دانیشتوانی سابلآخ بۆ نه م دۆخه گۆرانیاں چری، به لکو به شه رابی (هه لاتنی گاوران) که له نیوه شه وه وه دهستی پټکردبو، مه ست بوو بوون و هه لده په رین. سابلآخ عوسمانی (پاریزه ری نیسلام) رزگاری ده کات. به دریزایی مانگه کانی داگیرکاری روسه کان، ترس زمانی له گۆخستبو، رقی باوه رداری دژی گاور له سینگدا قه تیس کردبو، دل و سییه کانی پر کردبو له رقیکی کویرانه، دهروون ته نگ و به رقیکی شارراوه خنکار، دلان به رده وام دژی سته مکاری داگیر که ره له خو ربه ی نه فره ت کردن بوون، دوور له چاوی سه ریا زانی روس هه ر سابلآخییه ک تفی به سه ر زه یدا رۆده کرد و به چه وشه ی ژه هراوی ده وت. نه و شه له ناسمانی شارۆچکه که وه ده روازه کانی شه وی قه در والا بوون. دنیا له جیاتی به فر ناگری به سه ر روسه ورچه که دا باراند و جهسته ی هه لا هه لا کرد. روسه ورچه دهستی به کۆکردنه وه ی پارچه کانی جهسته هه نجن هه نجن کراوه که ی کرد و خوینی برینه کانی خۆی ده لسته وه. ئیدی به په شوکاوییه وه دهستی به هه لاتن کرد و نووچی ده دا و پیی هه لده که وت، هه واله راسته قینه که گه یشته گوێچکه ی هه موو مالتیکی سابلآخ. له ناو جه رگه ی ژاوه ژاوه تیکه له که وه دهنگینکی دیکه په یدا بوو، سوپاسی خودای ده کرد و شوکرانه ی ده بژارد. دهسته جی وه که نه وه ی فریشته یه ک رینۆینی رۆله کانی شارۆچکه که بکات و ناراسته یان بکات، ده رگاگان کرانه وه و هه زاران پیاس و ژن له گۆره پانه که کۆبوونه وه، هه ریه که و به خۆ و داری دهستییه وه، یان ته ورده وه، یان خه نجه ر، یان شمشیری تیژه وه، ته نانه ت مندالاتیش له نیو جینگه کانیا نه وه راپه رین و دوا ی باوکان و

مام و خاليان كهوتن. جه ماوه‌ري دل گهرم وه گهرداري هه لچوو دواي سوپاي (گاوراي) هه لاتوو كهوتن، مشك راوه‌دوي نه‌ژديها ده‌نيت، كلكي نه‌ژديها كه ده‌قرتينيت، نينجا نه‌وندهي بۆ بكري له‌سهر قرتاندني جه‌سته هه‌لا هه‌لا بووه‌كي و ماندووه‌كي به‌رده‌وام ده‌يت، خه‌لكه‌كه نه‌مه به دار و به‌رد و چه‌قۆ ده‌كات، جه‌ماوه‌ري به خويني داگيركه‌ري تينكشكاو پيس بوو ده‌گه‌رپته‌وه تا به پاكري عوسماني رزگاركه‌ري گه‌وره و نازا خوي بسميل بكات و به گولاوي په‌يماني خه‌ليفه‌ي نيسلام خوي بۆغۆش بكات. به خياريي ده‌نگي ته‌قينه‌وه و گيزه‌ي گولله ده‌گۆرپت و ده‌يت به سه‌لاوات و هه‌له‌له ليندان، له جينگه‌ي زماني ناچر و باچري روسي، ده‌نگي توركيي به‌رز ده‌يپته‌وه و هه‌نديكجار ده‌نگي نه‌لماني تپده‌كه‌ويت، به‌مه‌ش خوشي دلي موسلماناني سابلان و به بووني هارپه‌يماني گاور ده‌شيوت! به‌لام هۆشمه‌نده‌كانيان پينان وابوو كه "راسته نه‌لمانه‌كان گاورن، به‌لام هارپه‌يماني كردني موسلمان، نيوي موسلمانيتيه".

زۆر كه‌س هه‌ناسه‌ي خوشي هه‌لكيشا، مير عه‌لي وتي:

— نه‌وه ته‌نگه‌زه‌كه بسو و ره‌بسه‌وه، نه‌ميستا له‌جياتي مۆسكۆي ولاتي شه‌پانگيزان، له‌گه‌ل نيسلامبول و به‌رلين بازرگاني ده‌كه‌ين.

له‌و هات و هاواره گه‌وره‌يه‌دا و له تاريكي شه‌ودا ره‌زا بۆ لاي براژنه‌كي هات. مير له‌ ده‌ره‌وي مال له‌گه‌ل دۆستانيدا به‌ بۆنه‌ي سه‌ركه‌وتني باوه‌رداران و تينكشكاني گاوران خه‌ريكي ناهه‌نگ گيران بوو. مندالكان نووستبوون، پيرپژن و پيره‌ميره‌كه‌ش هه‌ر نووستبوون. فاته‌ له ژووره‌كه‌ي خوي خسه‌ خشكي ناجوري بيست و فانه‌سه‌كه‌ي به‌رز كرده‌وه و ده‌موچاوي ره‌زاي بيني. وه‌ك مابينكي تۆقيو خوي كه‌لاخست، گه‌ر هاوار بكات منداله‌كان وه‌ناگادين و بينگومان عه‌مه‌د بۆ باركي باسي ده‌كات، دياره‌ نه‌وه‌ش كارساتيني گه‌وره‌يه، پتر خوي خسته‌لاه، ره‌زا وه‌ك تارمايه‌كي زه‌رد له‌به‌ر تيشكي فانه‌سه‌كه‌ ليي هاته‌ پيشه‌وه، به‌ده‌نگيني نزم وتي:

— عاقل به، تۆ وه‌ك برايميت.

— نه‌خير.

نه‌خيره‌كه له‌نيوان ددانه چه‌په‌كانييه‌وه ده‌ره‌پري. فاته‌ به‌ تكا و پارانه‌وه وتي:

— منداڻه کان به ٿاڳاڏين ۽ دهيت ته نابرو چوڻيڪي ۽ انهن ۾ جنگه لهي پري خه لڪي سايلان دهيات وه.

ہمستی بہ بہرکہوتنی دہستیک کرد، شانی بہ چزوی گہزندہیہ کی پیس کہوتہ
لہرزین۔ فاتمہ راہہری و بہرہو دہرہوی ژورہ کہ لینی دورکہوتہو، لہوی بہ نیوہ چہ و
نیوہ ہاوارکندہو وتی:

— گەر نەزۆیت ھاوار بۆ خەلکی دەگەم، با ھەموو خەلکی سابلاخ بزانن کە تۆ
چەپەلێکی نامەرد و شەرپانگیزیت، رەزا سەلمییەو، ئەسپە لغاوکرادە کە ساتمە ی کرد،
سەری زامدار بوو، زمانێ توانای لیستەوێ برینی ئەم سەوێ نەبوو، بە بۆلەبۆل
دوو رکەوتەو:

— خوشدهوږی! خوشم دهوږی! فاتمه کایه ترمان له پیښه.
به هوی جوړاوجوړی زوره هه نندیک کهس له سابلآخ به پروایه کی له جوړی پرواکه ی
ره زای غه مگین و سه رسام، ده بانوت:

— کایدی زۆرمان له پێشه، به لām چۆن کایه يهک!

حه سه ن چه خماخ خۆی و ده سه ته که ی برۆایان به لینین و ترۆتسکی بوو، به لشه فی و مه نشه بیه که کانی سابلآخ برۆایان وابوو که رۆژی رزگاری گه لی روسیا له ده سه لاتنی بنه ماله ی رۆمانۆف، وه ک رزگاری گه لانی ئیتران له ده سه لاتنی بنه ماله ی قاجاری زۆردار، نزیک بووه ته وه. هه سه ن چه خماخ به چیه و به نه ینی به هارۆتیانی ده وت:

— نهمه گورزیکه و له نیکولای ستمکار ده‌دریت، به‌لام له راستیدا نهم سوپا هه‌لاتوو له رۆله‌کانی گه‌له چه‌وساوه‌که‌ن، نهمه سوپای گه‌له خراپه‌کاران به‌م زووانه لاده‌برین و ده‌سه‌لاتی کریکاران به‌رقه‌رار ده‌بیته، بۆیه گومانی تیدا نییه سوپاکه‌ش بۆ گه‌ل ده‌گه‌رێته‌وه. ئیوه وریای عوسمانیه‌کان بن و له ده‌فته‌ره‌کانتاندا ناوی ئه‌و که‌سانه تۆمار بکه‌ن، که راوه‌دووی براکامان، رۆله‌کانی گه‌لی روسیای سته‌مدیده‌یان ناوه، به‌تایبه‌تی نه‌وانه‌ی له کاتی کشانه‌وه‌ی‌اندا سووکایه‌تی‌یان پینک‌کردوون. له داهاتویه‌کی نزیکدا براکامان هیژ و هه‌ناسه‌یان دیته‌وه به‌ر و ده‌گه‌رێنه‌وه، هه‌ش به‌سه‌ر نه‌وه‌ی به‌لامار سوپای روسیای هیوای گه‌لانی روسا و تیکرای مۆڤابه‌تی ده‌دات.

حەسەن چەخماخ و ھارپێکانی لە سابلاخ خۆیان بە بیر و باوەڕی لینین و مارکس لە
 سترئیدلھمای شەوانی سابلاخ گۆش دەکرد و بە درێژایی نیوەی سالتە کە جینگە کەیان نیتو
 عەماری چالە بەفر بوو، بەفر ھەموو کون و کەلە بەرێکی گرتبوو، لە ھەموو لایە کەرە
 بەلباد دەنگی پێیان کردبوو، لە نیوە کەمی دیکە سالتە کەشدا وەک تارمایی وانە
 رزگار کردنی ھەژاران و چەوساوی دەستی زۆردارییان وەر دەگرت، نیدی نە چاوتک
 دەبینین و نە گۆتێک دەژنەوتن، لە نھێنیدا گەشەیان دەکرد و پەرەیان دەسەند. رۆژ
 بە رۆژ خەلکی دەھاتنە پالیان، وای لێھات خەلکی دەرەوی سنووری سابلاخیشتی
 گرتەو، نیدی ھەر ئەوەندە یەکیەک دەبوو بە لایەنگریان ئەوەندە نەدەبرد بە نھیتی
 پەتاکە ی دەگەیان دە نیتو خانەوادە کەیشی، بەلام ئەم (دەستە لەریلادەر) لە گەژ
 پەرەسەندنیشتیدا ھەر وەک کە مینە یەک لە نیتو پارتە جۆراوجۆرەکانی ئەم بەشە
 لەبەر کرەوی دنیا، مایەو. ئەستێرە زۆریشیان دەرەو شایەو، یان ئەمە شەیتانی
 جەنگە کە بوو ئەو ھەلە ی بۆ ھەلخستبوون، مورتەزا حاجی زادە ھەولێ دا بگاتە
 سەر کردە ی سوپای عوسمانی لە سابلاخ و باجی ملکەچی و قەبوولکردنی خۆی
 پێشکەش بکات، بە جۆرێک بە پیتی لۆجیک و دادپەرەری داوا بکات، تەنانت دلتی
 بەردە بئۆنیتتەو و ھۆکاری مافی خۆی لە بەرپەرە بردنی شارۆچکە و شایستەیی زۆرتەری
 ئەم لە ھەلە ی ستەمکاری بۆ، دالەدەری خراپە کاران و لەریلادەر و خۆتێرێژ و رینگەر و
 جەردە و تاوانبار، بە ھەواتر پێشان بەدات. مورتەزا ئەو شە ی لەبەر نەچوو، کە
 عوسمانییەکان کوشتە ی پارە و دراو، نیدی لۆژیکی زێری بریقەدار مافی خستە ژێر
 ئەفسوونی نادادییەو، سەر کردە تورکە کە دلتی نەرم بوو، پێداھەلگوتن و گەورە کردن
 ناوەزی گۆری و لە چاوانییەو بڕیسکە ی زێر دەرکەوت و بەرەو ھەموو خانەکانی
 مەژگی دزی کرد و سەری کەوتە خولانەو و سیمیلە بابەرەکانی بادا و سەرە گەورە کە ی
 کە لە نیتو بازنە ی مەکر و ئەفسوون دەخولایەو، بەلێنی سەرۆکایەتی شارۆچکە کە ی بە
 مورتەزا دا، فەرمانیشی دەر کرد، کە براکە ی و پیتە بە ستراو تاوانبار و خۆتێرێژەکانی
 دەستگیر بکەن. جەنگ بێ بەزەییە و ھەردوولا لە دەروازەکانی سابلاخ شەڕ دەکەن،
 ناوازی جەنگە کە بە دەنگی تۆپ و شەست تیر دەژنەوێ. لە کەنیسە سابلاخ ھەموو

خەریکی نزاکردن، بەتایبەتی حاخام ناحوم و شلۆمۆ کەتانی و ئەوانەى خەو ناچیتە چاویان تا خودا سابلأخی بیتوی و ئەوانەى تێیدان لە کاولکاری جەنگە کە و غەوارەکان بپارێزێت و عوسمانی و مسقوف و ئەلمانییەکانیان لى دور بجاتەرە، کەچی شلۆمۆ سەرەپای بپروا پتەوئەکەى و بەجەستە بەهێز و کێلى خۆى و رۆحە پاراوئەکەى، هەستى کرد کە خودا بەو ئاسانییە نزاى داواکاران قەبوول ناکات، هەرچەندە هەندیک هەن و ئەمیش یەکیکە لەوان، خودا هەلیبژاردوون تا پەنایان بدات و لە تەنگزە و لە بەفر، لە ئاو و ناگر، لە رۆژانی ناشتی و لە کاتی جەنگدا، بیانپارێزێت "هۆ رۆژە کەم، نایا دەزانیت کە ناشتی یەک کایەییە، بەلام جەنگ چەندین کایەییە. ئەمىستا من گەشتوومەتە خراپترین سالانى تەمەن و بیرم نایات کە مەرۆ رۆژێک لە شەڕ و پێکدادان نەبوویت، ئیدی لەم پارچە زەویە گەری و لەو کیشورە کوشتار، لە شوێنێک ئیدی هەر شوێنێک بیت، رەنگە لە هەزاران شوێندا کەللە پووت و گیل قەستى روحى دۆژمنە گیلەکەى خۆى بکات". بێجگە لەمە مقومقۆى گەرم بلامبووئە، کە هەندیک جوولە کە بە دەستى تورکەکان یان ئەلمانەکان کوژراون، هەروەها وتیان کە حەنیا بانۆ خواوەنى دوکانى تووتن فرۆشن و رەنگە کوڕە گەنجە کەیشى بووبنە سەر قافلەى شەهیدەکان لە سابلأخ، بە پیتی ئەو ئەرکەى پێم سپێرا بوو داوام لیکرا لیکۆلینەو لە شتە کە بکەم، من سەتەمکاری عوسمانییەکانم بیستبوو، نیرانییە شیعیەکان و عوسمانییە سوننەکان رەنگە لە شتێک زیاتر لیک جیا بن، بەلام لە یەک شتدا وەک یەکن ئەویش زولم و زۆردارییە، ئەو تا جەنگ بەرپا بوو تا شیوەکانى زولم و زۆریان بۆ جۆراوجۆر بکات و هەموو قەدەغە کراویکیان بۆ حەللان بکات و روحى خەلکى بە دەستیانەرە وەک بەفرى زستان لە سابلأخ هەرزان بیت، بەلام بەتایبەتی روحى ئێمە وەک خۆلى ئەستەموول و بەرلین هەرزانه! خودایە لە بەرلین و ئەستەموول رزگارمان بکەیت!

شلۆمۆ کەتانی چاوە درەوشاوەکانى بۆ هەلپێم، هەر ئەو رۆژە بە ئائۆمىیدی و پەژارەو بۆ ئەسمەرىشى هەلپێی بوو و وتبوی:

— هەننیا بانۆی خاوەنی دوکانی تووتن و مۆشیی کورپیان کوشتوو، خەلکی دیکەشیان بە بێ گوناھ کوشتوو. هەننیا و کۆرەکەیی دۆزراپوونە و سکیان هەلدراپوو و لەنیو چلپاودا گەوزیتندراپوون، وەک دەرکەوت ئەوان بۆ کەنیس چوون، هەندێک نەسرانیان لە شوێنی جیا جیا دۆزراپوونە و کوژراپوون، هەندێک لە لاشەکان هەتک کراپوون، لووتیان برابوو. چووم لای سەرکردەیی عوسمانی ناپۆلەونی دەربەرم، بەلام بە ناشرینترین شتوو وەلامی دامەوو و هەپەشەیی کرد کە دەستمان بپێتەوو، چونکە گوايا ئێمە "جاسوسەکانی روسیای دۆژمن"ین. دەربارەیی کوشتنی خەلکی بێ تاران پرسیارم لیکرد، بەلام ئەو نەو نەو کرد کە عوسمانیەکان خەلکیان کوشتی، وتی "رەنگە هەندێک لە هاپەیمانە ئەلمانەکانمان بێزار و بێ تاقەت بووبن، بۆیە بیتاقەتی خۆیان بە کوشتنی چەند سەگێک دەرکردوو". نەمویست لەگەڵیدا بچمە نیو گفتوگۆیەکی بێ نەبامەوو، چونکە لە سووکایەتی پیکردن پێم لێ دەست نەدەکەوت، ئی ئەمە جەنگە و هەندێک کەشیش پێیان وایە لە جەنگدا هەموو شتێک حەلالە، هەستەمکرد خراپەکاریەک لە ئارادایە. دوعا و نزاکەم لە دڵی خۆمدا قەتیس کرد...، بیرم لە ئەسمەر و مندالەکان و ئیستیر و ناحوم و هەموو دانیشتوانەکەیی دیکەیی شارۆچکەکە کردوو.

من ژیانی خۆم بە توێکەڵە پیازیەک دەگۆرمەوو، تا رۆڵەکانی ئەم شارۆچکە چاکەخوازە بپارێزم، بەلام شای قاجاری وا لە تاران لەسەر کورسی دەسەلات دانیشتوو و گوێ بەو نادات لەم بەشەیی ولاتەکەیدا هاوولاتیەکانی چیاان بەسەر دیت. لەکاتیئێکدا رووم دەکردە هەر کەسێک لە سابلاخ، ئیدی هەر لە مالهەکەیی خۆمەوو و هاوڕێیانم، بەئێم بە خۆم دا کە "ئێو نامانەتێکن لە ئەستۆی من، ئیتەر با ئەم عوسمانیە ستمکارە با هەر نابرووم لە زەلکار بگەوزینیت".

من بە وتەکانی باوکی سەلمان کە لە دنیا دا روودەدەن سەرسام بووم...

ئەمە ئەو رۆژە رووی داپوو، پێش ئەو رۆژەش هەر رووی داپوو، ئینجا لە شوێنی جیا جیای ئەم جیهانە بەردەوام بوو، تا ئەم چرکەساتەش نەوێستوو، پرسیم، چونکە بە خۆتێهەلقورتانەو لە برێک شت رامارە:

— مامه شلۆمۆ ئه‌ی دوايي؟

چاره‌ت تێك نا، بېرت نه‌چووبوو، به‌لام ترس و زه‌بر كاتێك وه‌ك مێرده‌ زمه‌ سواری سه‌ری بنیاده‌م ده‌بێت، بێده‌نگت ده‌كات. لێره‌ دواي چه‌ندین گریسāl، له‌ تارانێ عه‌مه‌د ره‌زا په‌هله‌وی جیه‌كهی گالیسكه‌ له‌ شه‌قامه‌كه‌وه‌ ده‌گه‌یشه‌ ئیمه‌ و رووناکی له‌ چاوانمانه‌وه‌ ده‌بریسكایه‌وه‌، له‌وێ پێش چه‌ند گریسālێك له‌ باكووری تاران له‌ شارۆچه‌كه‌یه‌كی دووره‌ده‌ست و له‌بیركراو ده‌نگی زنجیری ده‌بابه‌ و بلیسه‌ی ناگر بوو!

تورك ده‌لێت (بكوژه‌) ئه‌لمانی ده‌لێت (بكوژه‌!)، روسه‌كان و ئینگلیز و... هه‌مو ده‌لێن (بكوژه‌!). باوكی سه‌لمان له‌ خودا ده‌پاراپه‌وه‌ كه‌ له‌به‌ر خاتری پێغه‌مبه‌رانی و نێردراوانی و راستگۆییانی نه‌فره‌تی جه‌نگه‌كه‌ له‌سه‌ر سابلāخ و كه‌رایه‌تی مرۆڤ و دپنده‌یی مرۆڤ و كیوتی مرۆڤ هه‌لبگیریت، هه‌روه‌ها خراپه‌كاری جه‌نگ نا‌په‌زاكه‌ش كه‌ هه‌ر ئه‌م مرۆڤه‌ ده‌يكات، لایبات.

— نیستیر و ناحوم له‌ كوین؟

له‌ناكار وه‌ناگا هاتم، هیچ هه‌ست و خوستیکیانم له‌ ماله‌كه‌دا نه‌یست، له‌دواي منه‌وه‌ ئه‌سمه‌ر به‌ شله‌ژاوییه‌وه‌ بانگی كرد:

— قه‌شه‌نگ! قه‌شه‌نگ! نیستیر و ناحوم هان له‌ کوی؟

قه‌شه‌نگ هاته‌ ژووره‌وه‌ و منداڵه‌كه‌ی به‌ باوه‌شه‌وه‌ بوو، ئیستیریش به‌ خۆ و زگی به‌رزوه‌بوویه‌وه‌ به‌دوایدا هاته‌ ژووره‌وه‌.

وتم:

— هه‌ی کاره‌كه‌ری شووم، منداڵه‌كه‌ له‌نیو بیتشه‌كه‌ دابنیت.

وتم:

— نا، قه‌شه‌نگ، نه‌ختێك راوه‌سته!

من به‌ ئاسانی تووڤه‌ نايم، به‌لام كوشتنی بانۆ و كوپه‌كه‌ی و كه‌سانی تری دانیشه‌تووی شارۆچه‌كه‌ و هه‌ره‌شه‌ و گوڤه‌شه‌ی سه‌ركرده‌ توركه‌كه‌ و سووكایه‌تییه‌كاني، ده‌مارمیان وه‌ك ژینی كه‌مان توند كردبوو.

— له‌ کوی بوون؟

به ترس و زمانی په لته و تې:

— نیستیری خاتونم فەرمانی پیدام...

به دلنکی گوشراوه قسه کم پی بری:

— نیستیر خاتون و گهره ی تو نییه قه شهنگ، هدر خودا خو ی گهره یه! نینجا

نه وشت بیر نه چیت تو له پیش نیستیره وه لای نیمه ییت، گهره که پیش نه وه ی فەرمانی

نیستیر جیبه جی بکه ییت، مؤلّهت له نه سهر وهریگریت. له کوی بوون؟

به سته زمانه تفه که ی قووت دایه وه و زانی له دور لای دژیه که وه فشاری ده خرته

سهر، بینگومان وهک چون مریشک له رتوی دهرسیت، نه میس له نیستیر دهرسیت.

— پتی وتم که ناحوم هه لبرگرم و له گه لیدا بۆ باخه که بچین.

شیتگیر بووم. ده ماره کانم وهک ژبی ههلاج که به میکووت لیتی بدن توند بوو،

نیستیر له فەرمانم دهرده چیت و لیم یاخی ده بیت، له مه ویش نه مه روینه داوه،

له مه ولاش نابیت رویدات، وهک گای هه لچوو هاوارم کرد:

— با نیستیر بیت! با نیستیر بۆ لام بیت!

هات و وهک نه وه ی ههر له فەرمانیشم دهرنه چوویت، نه وه ی رویدا بوو ههر

پتویشی دیار نه بوو، گیل و نه فام، پتم وت:

— نه ی ناگدارم نه کردیته وه که له م دۆخه ترسناکه دهرچوون قه ده غه یه؟ نایا

ده ته ویت لیم یاخی بیت و ناحوم و نه وه ی ناو سکیشت بخه یته مه ترسییه وه؟، نه ی

نازانیت نه م مردنه له هه موو ریگه و بانه کانی سابلخ له بۆسه دایه؟ یان نه ترانیوه که

جهنگ له تیکرای شارۆچکه که له گهر دایه و خه لکانیکیشی تیدا کوژاوه؟

من کوردیکی سهرسه ختم! رهنگه تووړه بېم، به لام به ناسانی هه لئاچم، نا، هوی

هه لچوونه کم نیره یه به ژبان، رهنگه گیلایه تی نه م نافرته شارک له نیو بیات، خو

نه و تنها شمشیری یاخی بووم لی هه لئاکیشت، به لکو نه وه شمشیری له نیو بردنه و

له بهرچاوانم رای ده گریت و دهریسیکته وه... هه ره شه ده کات...، ده خاته هه ناسه برکی...

چاوانم جگه له مهرگ هیچی دیکه نابین، نینجا چون مهرگیک؟ نه و مهرگی

منداله کم و مه لۆتکه که مه، وای له ترسناکی نه م بیرکردنه وه یه؟

بەلام من ناگۆرۆم، ھەناسەيەکی تەنگەتاری، نینجا ھەلچونە کە دادەمریتەو.
فەرمانم پێدا:

— بۆ بۆ ژوورە کە خۆت، لەمەولا بەبێ فەرمانی من لە ماڵ دەرنەچیت.
کەمێک چاوانم لێک نا، لە رێگە و بانەکان مردنی بەناھەقم ھاتە بەرچاو، کە بەنیو
ھەوای شارۆچکە کەدا دەگەرا، لەنیو ئاوەکانی، لەناو مالدای، مەرگ... ھەزار ھۆکاری
خۆی ھەیە، مەرگ پێیەکانی نەختەبووتیکە و بلاوبووتەو. ئەو تەنھا یەکیکە. نەخیر!
وێک زانایان بۆی دەچن ئەو تەنھا یەکیک نییە! ئەو وێک ھۆکار جۆرەھا بوونی تایبەتی
خۆی ھەیە، ھەبە ھەزار مەرگی ترسناک و ناجۆری دیتە پێش تا دەبیتە شتیکی
ویستراوی خۆش... رۆژێک بوو ھیچم نەما، دۆستانم دەمیان بە گلەیی بوو کە گوايا
ھەندێک شتی پێویست لە بازار نەماوە و بازرگانی بووتە قسەيەکی بێ واتا!
— دەروازەکانی شارۆچکە کە خەریکە دادەخرین.

— نەگەر ئەم جەنگە بەردەوام بێت، ئەوا تێکرای ناوچە کە لە دنیا دادەبڕیت.
— ھیچ چارەيەکی نییە، تەنھا کۆکردنەوی خۆراک و ئاژەڵ نەبێت.
بازرگانەکان کەلوپەلیان ەمار دەکرد، تا لەکاتی پێویستدا یەک بە دە
بیفرۆشنەو، من خۆراکم دەکڕی و لە مائەکەي خۆمدا ەمارم دەکرد، تەماشای زیڕ و
زیوی ھەلگیرای ناو گەنجینە کەم کرد و وتم: "گەر خواردن و خواردنەو شیرین بوون،
ئەوا منداڵەکانم و کەسوکارم و دۆستانم سوود لەم سامانە نابینن."
میر ەلی نەوئەندەي بۆی کرابا لە گیرفانی خۆی خۆراکی دەکڕی تا بیفرۆشیتەو.
پێم وت:

— تۆ مەگەر چۆنھا، دەنا قەت بازرگانیت بە خۆراکەو نەکردوو، کەچی وا ئیستا
شتە کە بە پێچەوانەو دەکەیت، وێک ئەوێ ەموو ئەو قسانەي پێم وتیت، بیرت
چووبیتەو، دەستت کردووە بە کڕین و فرۆشتنەوێ خۆراک.
وتی:

— من وەك تۆ تەماحكار نىم، تا ئەۋەي لە توانامدا يىت ھەموو شىتەك لە مائەكەي خۆمدا ەمار بکەم و چاۋەپى بىم تا نرەكان لەمە پتر بەرز بىنەۋە، من يەك بە دووم بەسە.

نەخىر، مېر، من خۆراك ەمار ناکەم تا بە دە ئەۋەندەي نرەكەي خۆي بىفرۆشمەۋە، بەلكو من بۆ كاتى تەنگانە دامناۋە...، من زىرەكەم دەكەم بە خۆراك و خۆم بۆ سالانى قاتوقرى نامادە دەكەم، كە يىگومان بەرپۆۋەيە. من مندالەكانم دەپارىزىم، رەنگە تۆ و كەسوكارىشت لە گرانى و برىستى داھاتوو بپارىزىم، وەك بۆي دەچوون مردن ھەمان مردن نىيە، ھەندىك جۆرە مردن ھەيە زۆر لەۋە دزىوتەرە كە وىناي دەكەيت. كە مردن ھات دواي ئەۋەي ژيان دەيىتتە ھەموو جۆرە مردنىك، مەرۆڭ باۋەشى بۆ دەگرىتەۋە. ئەسەر وتى:

— كۆڭاكە پىر بوۋە لە كىسە و تەنەكە.

ۋىم:

— ژوررىكى دىكە نامادە بکەن، دەيكەين بە ژوررى پىوان.

ۋى:

— گەرەكە جىگەي ئاژەلى دىكەي تىدا نايىتەۋە، ھەموو شويىنىكى مائەكە ھەر مرىشك و مراۋى و پەلەۋەرى دىكەيە.

پىموت:

— ئەسەر، خۆت رابگەر، رۆژىك دىت ھەموو ئەمانە دەبنە يادەۋەرى و ئاخيەن بۆ ھەلدەكىشىن. چۆن بىيادەم ئاۋاتى تەندروستى و خەيال ئاسوودەيە، ئىمەش ئاۋاتيان بۆ دەخۋازىن.

بە زەبرى ترس دەنگى بەسۆزتر كىرد و بە چپە پىرسى:

— مەبەستت ئەۋەيە كە...

— ئەسەر، گرانى...، گرانى و برىستى!

— باۋكى سەلمان، ئەي جەنگ و نەفرەتەكانى كۆتايى نايات؟

له سەر ئەرە سوور بووم، كە ژنانى سابلآخ و هەندىك لى پىساوانىش... بەلكو
زۆربەيان لىيى بى ناگان.

— ئەسەر، جەنگ تەنها واتاي مردن نىيە، جەنگ كاولكارى و نەفرەتتىكە بۆ
هەموو مرۆفائەتى، كاولكارى و برىيتى و پەتا و كەم ئەندامى و هەموو ئەو شتانەى
كە مرۆف قى دەكەن.

ئەوى وىم ئىستىر ژنەفتى، كە لەو دەمەدا خۆى دابووە بەر خۆرەتارى ئادارى
متبووى تازە راپەريو، لاقەكانى دريژ كەردبوو، هەردوو كەفەلى لەژىر سەكە بەرزەو
بوو كەيدا ون بووبوو.
وتى:

— بە خودا و بە سەرى ناحوم، من هەستم نە بە جەنگ و نە بە نەفرەت كەردووە، بە
پىچەواندەو سابلآخ لە رىتمە پىزاركەر و روح دەرکەرەكەى دەرچووە، ئەو تا بە شتى
كتوپر ئاوسە و گشت رۆژى تازە دەبىتەو، روسەكان، توركەكان، ئەلمانەكان... دەنگى
پىكدادان... كى دەزانىت سەبى چى روودەدات؟

دەنگى تۆپىك لە گوێيەكاندا تەقييەو. نەمزانى ئاخۆ لە سابلآخ تەقييەو، يان لە
ناخى خۆم، بەلام پارچە توورە و بەهێزەكانى لە سەرانسەرى خودى خۆمدا بلار بوو،
توورەيەكەى خۆم قووت دايدەو، نەك لەبەرئەوى ئەو شتانە لە دنيادا روودەدەن، بەلكو
نا ئەو تا ئەمە نەفرەتتىكى دىكەيە و لە مالهەكەى خۆمدايە و بە جۆرىكىش پىمەو
بەستراو، لى بوونەوى بۆ نىيە، مەگەر هەر بە...

داچلەكىم، ئەى ناحوم؟! ئەى ئەوى دىكە كە لە هەناويدا راکشاور؟! پەنا بەخودا،
پەنا بەخودا!

تفەكەم قووت دايدەو، روح گەيشتبوو بىنە قاقام، هەول دەدم قووتى بەدم و
رێگەم پىنادات، گىربوونەكەى روح توورەيەك بوو تىكەل لە بەزەيى، شتگەلى هەن
گەرەكە قوتيان بەدم، دەم وشكە، روحەكەم دىت و بەگويم ناكات. لەو ساتەدا برىتى
بووم لە پارچەيەك و هەموو ئەوتى دنيای بەسەر كرابوو، بە ئەسەرم وت:

— ئەسەر، جامى ناو! جامى ئارم فرىا بخە.

کایه‌ی سییه‌م

له گهل هاتنی به هاردا به فر دای له کزی، له سابلآخ نرخى که لوپهل به رزتر بوووه، له بازاره کاندای که لوپهل کهم بوووه، خه لکانیک وهک خویان بۆ ناماده کردبوو خه و نیان پیوه ددهی. خانه وادهی بوزورگ ته‌م سال به فر به دور ته‌وندهی نرخى خوی ده‌فرلاشن، چاله به فره‌کesh له پیویستی شارۆچکه که زیاتره و بهشی تهو سوپایانهش ده‌کات، که هاتونه‌ته ناو شارۆچکه کهوه، به مه‌رجیک سه‌رکرده‌کان هه‌ر ته‌ونده بهشی نه‌فسه‌ره‌کان بدن که به کاری ده‌هینن. میر عه‌لی له‌وهی عه‌ماری کردبوو یه‌ک به سی قازاخی کرد. مورتها حاجی زاده له چاره‌پوانی گه‌یشتن به کورسی برا سته‌مکاره‌کهی له‌سه‌ر ناگر بوو. ره‌زا عه‌لی به ناگریکی بی به‌زه‌یی ده‌سووتا، ناگری عه‌شقیکی قه‌ده‌غه‌کراو، ناخو رۆژیک دیت فاتمه مه‌یلی بداتی؟ هه‌ندیک هه‌وال گه‌یشتنه حه‌سه‌ن چه‌خماخ، بۆیه هارپیشانی کوکرده‌وه و بۆی روون کردنه‌وه:

- رۆژی رزگار بوون نزیک بوووته‌وه. جیهان تورکیا به (پیاره نه‌خۆشه‌که) ناو ده‌بات. پیاویکی دیکه‌ی نه‌خۆش هه‌یه و هه‌ناسه‌ی له‌به‌ر گه‌لی روسیا بریوه، به‌لام رۆژی رزگار بوون نزیکه، خوتانی بۆ ناماده بکه‌ن و خوڤاگرین و مه‌ی درکینن. ده‌نگی تۆپ له هه‌موو شوینیکى سابلآخ به‌ریه‌ک ده‌که‌وتن. رۆژیک نییه کپ بیته‌وه، هه‌ندیکجار دورور ده‌که‌ویتته‌وه، ئینجا نزیک ده‌بیته‌وه، گه‌ر دورکه‌وتبایه‌وه خه‌لکی دل‌یان خۆش ده‌سوو و ده‌یانوت: "موسلمان گاور راوده‌نیت و لیتمانی دورور ده‌خاته‌وه"، خو نه‌گه‌ر ده‌نگی تۆپ نزیک بووایه بریک که‌س خۆشحال ده‌سوون و ده‌یان وت: "ته‌وه روسه‌کان گه‌پانه‌وه و له‌گهل خویاندا ناسوده‌یی و رزگاریان بۆ هینانن".

کاتیک شلۆمۆ دۆی نویتۆ شیتوان به‌ره‌وماڵ ده‌گه‌رایه‌وه، شه‌وه‌که‌ی سامال و مانگ نیوه‌ پ‌ر بوو، له‌م شه‌وه‌دا ده‌ست‌پ‌ژ به‌ توندی ده‌ستی پ‌نکرد و ترسیش زال بوو، ته‌نانه‌ت نیستی‌ریش ترسا. له‌ نزیک ماله‌که‌ی خۆیان فیتوویه‌کی تیژ گوئی‌ه‌کانی شلۆمۆی که‌ر کرد. باوکی سه‌لمان وای بۆ چوو که‌ گولله‌ تۆپه‌که‌ که‌وته‌ نینو حه‌وشه‌ی ماله‌که‌ی خۆیان، خۆی دایه‌ پال دیوارێک و سه‌ری به‌رز کرده‌وه، پ‌ریشکینکی بیینی که‌ به‌ بان سه‌ریه‌وه‌ وژ ده‌کات و به‌ره‌و گۆره‌پانی شارۆچکه‌که‌ ده‌روات. زۆر سوپاسی خودای کرد و وتی: "سه‌ربازه‌کانی عوسمانیه‌کان و نه‌لمانه‌کان به‌ زۆری له‌ گۆره‌پانه‌که‌ن"، به‌لام خوا و راستان له‌وێ نه‌که‌وت، چونکه‌ گه‌ر که‌وتبا نه‌وه‌ جه‌سته‌ی خه‌لکیکی زۆری هه‌لاهه‌لا ده‌کرد، ن‌ی‌ تورکه‌کان و نه‌لمانه‌کانیش مرۆڤن، ن‌یدی سه‌ره‌پای هه‌وا و ناره‌زوی مرۆڤ، نه‌وانه‌ هه‌ر مرۆڤن...، ته‌نانه‌ت سته‌مکارانیش هه‌ر مرۆڤن، زۆرداریی ناره‌زوه‌، به‌لکو لاوازییه‌، یان نه‌خۆشیه‌کی درێژخایه‌نه‌ له‌ ده‌روونی هه‌ندیک که‌سه‌دا، به‌ په‌له‌ خۆی گه‌یاند ه‌ ماله‌وه‌. نه‌سه‌ر به‌له‌ز بۆ لای هات، هه‌روه‌ها نیستی‌ریش به‌ په‌له‌ هات. سه‌رسوڕمانیکی گه‌وره‌یه‌، به‌لام هه‌ندیکجار به‌زه‌یی گه‌وره‌تره‌. نیستی‌ر که‌وته‌ سه‌ر ده‌ست و پ‌ینی، هه‌ناسه‌ برکیتی بوو. ب‌ی‌گومان تۆپیک له‌ گۆره‌پانه‌که‌ ته‌قیه‌وه‌، نیستی‌ر شیتانه‌ هاواری کرد، ریتمی هاواره‌که‌ی له‌ ترسه‌وه‌ نه‌بوو. نه‌سه‌ر به‌ سۆزیک ل‌یزانانه‌و نه‌زمونه‌وه‌ نیگایه‌کی کرد، ن‌ینجا وتی:

به‌زاتی خودا نه‌مه‌ ژانی منداڵبوونه!

له‌ ده‌ره‌وه‌ ده‌نگی ته‌قه‌ی شه‌ره‌، به‌ره‌ژانی مه‌رگ له‌ ده‌ره‌وه‌یه‌، ل‌یره‌ له‌م ماله‌ پ‌ی‌ژده‌دا به‌ره‌ژانی ژایانه‌. باوکی سه‌لمان نه‌رێ نه‌وکاته‌ت له‌ ب‌یره‌؟

د‌لم که‌وته‌ ل‌یدان، گ‌یلله‌ منداڵی دووه‌می ده‌ب‌یت و جه‌نگیش له‌ ده‌رتی نه‌م ماله‌ شتان ت‌یکه‌ل ده‌کات و وردوخاشی ده‌کات. ن‌یدی هه‌ر چه‌ند ته‌قه‌یه‌ک کرابا، ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌که‌ هاواره‌که‌ی نیستی‌ری خه‌فه‌ ده‌کرد، ن‌ینجا له‌ ده‌ره‌وه‌ ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌ ت‌یکه‌لی هاواری شیتانه‌ی نیستی‌ر ده‌بوو. دۆی هه‌ر ته‌قینه‌وه‌ و هاواریک ده‌گریا، په‌نای دنیا و داوای فریاد ره‌سی ده‌کرد:

- هه‌ی گ‌اورینه‌، مامانم فریا ب‌خه‌ن!

شەرقە تا دەھات توند دەبوو و ژانەكەى ئىستىر توندتر، ترسى منداڵەكان زیادى دەكرد و گريانى ناحوم زياتر، بىزىزى گەورەكان زيادى دەكرد و بە ھەمان شىئە تەنگەتاوى ئەسەر و قەشەنگ زياتر دەبوو. كىژەى كارەكەر خۆ بەخشانە ھاتە دەست و وتى:

- مەن دەروم و بانگى راحىلى مامان دەكەم!

تۆپىكى رووسەكان كەوتە سەر زەوى، ئىستىر بە جۆرىك قىژاندى ھارتاى دەنگى تەقىنەوێ گوللە تۆپەكە بوو. نەمزانى تاخۆ ئەمە ھاوارى ترسە يان ھاوارى ژانى منداڵبوونە. دەمارە توندەكانم وەك ژى قىسارە لەرىنەو و بە شىئەيەكى بازەيى بە دەورى مالاكە و بە دەورى سابلاخدا زرىنگانەو، نىنجا ئەوئەندەى نەبرد كپ بوونەو.

- نا، قەشەنگ، ئەم كاتەدات لە مەل دەرنەچىت، ئەى ناينى مردن دەمى كردووتەو و لە ھەموو گەپەكىك خۆى مەلەس داو، تا خەلكى بەرەو دىيەى مردن ببات؟

ئىستىر بانگى ھەلدا:

- ھەى زالم، ھەى گاڤر، لە كارەكەرىك دەترسىت، بەلام لە گيانى ژنەكەت ناترسىت!

ژىيەكانى قىسارەكەم دووبارە لەرىنەو. زانيم كە رووداوەكان بوون بە مشكىك و لە ناخدا دەستى بە قرتاندن كردووە. زۆر پەشوكابووم، بەلام ھەرگىز وەرە بەرنەداو.

- قەشەنگ مرۆڤە، جگە لەمەش نەو يەكەكە لە ئىمە و لاى مەن جياوازى روحى مەن و روحى تۆ و روحى قەشەنگ و يان روحى مامەرەكانى نىو كۆلانەكان و روحى ئاژەلەكانى نىو گەورەكە نىيە.

ئەسەر، گەر ھەموو چركەكانى ژيانم دوغات بۆ بكەم، ھىشتا دلم ئاوا ناخواتەو! دايكى منداڵانم سۆزى ھەميشەيى خۆى بەخشى و وتى:

- خۆشەويستم مەترسە! مەن خۆم منداڵەكەت لى جيا دەكەمەو، وەك دەمناسىت بۆت دەم بە مامان و دايەن و سەرپەرشتىكار و دايك و خوشك و دەستەخوشكى بە وەفا.

له يەك كاتدا دورو تەقە کران، تەقە يەك له دەرەو و له مائى ئىمەش تەقە يەك.
تەقە يەكى ناگرين پىندە چوو به چهكى روسەكان يىت، ئەوى دىكە مرۆسى و ئىستىرى
رامائى و ھاوارى كرد...، دورو تەقە و دورو ھاوار!

گىرپانەوى حەكايە تەكەى باوكى سەلمان خەيائى بىردم و بىرم له (تەقە و تەقە - ژان
-) كردهو، يەككىيان ژيان له بوون داگير دەكات و ئەوى دىكەيان ژيان بەرەو پىش
دەبات و پىشكەشى ئەم بوونەى دەكات. ئەم دورو دژى يەكترن و زمان لىي بەرپرسىارە،
ويستم لىي بىرسم: ئەوى ئەو تەقە داگير كەرە چۆن گۆ دەكرىت و ئەم تەقە (ژان)
بەخشندەيه له زمانى كوردى و ئارامى و نازەرىتجانى و توركى و روسى چۆن گۆ
دەكرىت، بەلام سەيرم كرد له دەرياي بىرەورەيدا نوقم بوو. به جۆرىك وەك ئەوى ئىستا
روويان دايت، له گەلياندا دەژيا، بەلكو له ماوى سالاتى يەكتر ناسينمان بۆم
دەركەوت كە ئەمە پاژىكە لەو و لەبوونى ئەو، له گەليدا دەنووت و وەناگاديتەو، بەرەو
بەغدا و بۆمباى و رەماتكان هەر له گەليدايه. كەوابوو پشتم به خەملاندن و مەزەندەى
خۆم بەست و وام دانا كە رەنگە تەقەى بكوژ هەموو ئەم ز مانانە وەك تەقەژانە چاك
و بەخشندەكەى تر گوى نەكەن. ژانى مندالبوون. شەركەرەكان تەقەى مەرگ دەكەن و
ئىستىر به دەم ژانى مندالبوونەو نازار دەكىشيت و ھاوار دەكات، ئەسمەرىش هەموو
مرۆڤبوونى خۆى رەها دەكات و رادەپەرىت تا نار گەرم بكات و خۆى بۆ مندالبوونى
هەويكەى خۆى نامادە بكات. باوكى سەلمان جەلو بۆ بىرەورىيەكانى شۆر دەكات و
لەناو سەرى خۆيدا رەهايان دەكات، سەربارى لۆچىي پىرىي و كارەساتەكانى ژيان،
زەردەخەنە هيمىن و سەنگينەكەى هەر ماو. تۆش ئەى رۆژگار به سيمى ترش و تىك
نراوتەو بىدەنگيت و تواناى قسە كردن نىيە. كاتەكەى ئىستا كاتى ئەم پىارەيه -
شايدەتەحال - ى قارەمان، شلۆمۆ كوردەى باوكى سەلمان.

بەلى ئىستىر له گەل هەر تەقە يەكدا ھاوارى دەكرد، له گەل ژانەكەى خۆى و له گەل
تەقەكانى شەركەرەكاندا ھاوارى دەكرد. تەقە و تەقەى ژانى داىك، تەقەى ترس، له
هەر دورو بارەكەدا دەترسا، له هەر دورو تەقەكە له خۆى دەترسا. مەن دەمزانى له
كۆتاييدا مندائى دەبىت، دەمزانى بىر كوردنەوى له خۆى له گەل سەكيدا هەلاوسارە و

خەرىكە دەتەقیت، مندالكارىيەكەى و گىلىيەكەى نەيان دەھىشت بەسەر خۇيدا زال بیت. بىرکردنەۋەى لە ھەناس لووتى تىنەدەپەرى، سەرەپاى مەترسى دەرەۋە، ئەو لە داۋا کردنى مامان و داينەدەكەوت، پرواى بە ھەوى بە سۆزەكەى نىيە، كە بە دەستى خۆى بۆ ئەم مالى ھىناۋە، تا بە خۆشەويستى نىشتەجىنى بىكات و بىتتە ھاربەشى خۆشى و نارامى ژيانى خىزانەكەى، نىستىر بىر لە مەترسى چوونە دەرەۋەى ئەم مالى ناكاتەۋە، تەنەت بىر لە ئەندامانى ئەم مالى و مندالە تۆقيو و زمان لەگۆ چوۋەكانىشى ناكاتەۋە، كە دەمو چارى خۆيان لە ترسان داپۆشيو و لىرە و لەۋى دەرۋانە ناديارىكى سەپىنراۋ، تەنەت بىر لە ناھومىش ناكاتەۋە كە پارچەيەكە لە جگەرى خۆى و جگەرى مەن و بە كۆل دەگرى، بىر لەۋ مەلۇتكەيە ناكاتەۋە كە دەستى بە لىدانى دەرگاكانى مندالدانى و ئەم گەردوونە كردوۋە و تارىكىي شۆينەكەى لى تەنگ بوۋەتەۋە و ياخى بوۋە، نا ئەۋەتا بەرە ھەۋاى سەرزەمىن تەكان دەدات...، لەم كاتى ناگر و گۆگردبارىنەدا...، بە ژانى تەقە كردنىك لە دەرگاي دەدات و ھەموو بوونىكى نىستىر دىنيتتە لەرزە و دەيشلەژىنيت، پەلە دەكات و شان بە شانى ئەم جىھانە شىت و ھار دەيتت. لەگەل تەكانەكەيدا پىۋەى دەلكىت و نازارەكەى زىاد دەكات، لە ھەموو لايەككەيە و لە ھەموو تەرەپكەۋە جىھان لە ئامىز دەگرىت. بەسەر سۇرمانەۋە رووم كەدە مەلۇتكەى بە پەلە بۆ ئەم جىھانە و پىرسىم: "بۆچى بەتايىبەتى نىستا! بۆچى؟".

لەم شىتايەتتەيە كە دىندانە دەۋرى دارىن، ئەسەر تاقە بە ئاۋەزەكەى سابلەخ و دەۋرەبەرىتى، گوشراۋى نىۋو چىنگى دىندەى بى مەژگ، نەپەشۇكاۋ نەترسا. ترس و پەشۇكارى ئەو نوقم بوون بو لەنىۋ ئەركە مرۆڭىنىيەكەيدا، خۇدى خۆى برىتى بو لە يەك نوا خۆشەويستى و سۆز. نايە پروام پىدەكەيت گەر پىت بىژم، مەن دواى ئەو ھەموو سالى كە لە ئەسەر بىبەش بووم، نىستاش لەسەرچاۋەى ئەو كارىگەرىيەى تىنەگەيشتم؟ كارىگەرىيەك بە دىترابى سالانى پىكەرە ژيانمان بەردەوام ھەستم پىدەكرد؟ ئەۋە لە چ كانىاۋىكەۋە، لە كام تاقگەرە ھەلدەقولا؟ لەۋ ساتە سەغلەتتەيدا كە شەرانگىزى كەلەبەى دەرھىتابو، ھەرۋەك چۆن دەمناسى روحى خۆى بە ئاۋى

سازگاری که و سەر دەشت و خلتو خاش و خەو شیکێ تێدا نە دەهێشت، خلتو خاش بە نەسمەرەو نە دەلکا، نە مەشی بە سادەیی و زۆر لە خۆ نە کردنەو دە کرد و پاکێ و بێگەردی پتر دەبوو و بەرەو سەر ووی خۆپەرستی لە هەموو شوێنێک هەر هەڵدەکشا. بێرکردنەو کانم لە گەڵ دەنگە زوڵالە که یە کانگیر بوو، وتی:

- دەوی هەمووتان بچنە دەرەو و بە تەنھا جێمان بهێلن!

ببینم. تەشتیکێ بچکۆلەیی هەلگرتبوو که هەلمی ناوی گەرمی لێهەڵدەستا و بەر روو خسارە گەشەکەیی دەکەوت و بەر کارەیی دەوی کرد خۆشنوود بوو، چونکە سەرقالی دەرھێنانی ژیانیک بوو لە تاریکی منداڵدانەو بەرەو رووناکایی جیھان. لە دەرەو چەند تەقەیک بە دوا یە کدا کران و نیستێر بە بێزارییەو هەر سوور بوو لەسەر:

- مامانە که بێنن! هەوێکەم منداڵە کەم لێ جیا ناکاتەو! هەوی زۆردار، تۆ لەو ناترسیت که شتیک بەسەر من و کۆرە کەمدا بێنیت؟! ئەم ژنە دەمکوژیت، یان هەردوو کمان بێکەو دەکوژیت!

کاتیک ئەمەیی پێراگەیاندم من لە دەرەوی ژوورە کە بووم، هەرەو کۆ نێستا زەرەخەنەم هاتی، وا نێستا زەرەخەنە کە دەبینم که لەناو ناوینە هەلواسراوە کە نەو سەری ژوورە کە نەخش دەبیت، بەلام نەو رۆژە رێنە کەوت زەرەخەنە کەیی خۆم ببینم، بەلام تۆ دەزانیت هەمیشە لەسەر لێوێ کانم نەخش دەبیت، تا زمان ناتاجی قسەکردن نەبیت و لە هەمان کاتیشدا هەزار شت بویشت. لە راستیدا نەو کاتە من گالتم بە شیتۆکەیی جیھان دەهات که خەلکی یە کترین دەکوشت و بەرانبەر ئەوێش جینیوێ کانێ ژنەیی کالقام سووکایەتی بوون بۆ من. تۆمەتە گێلانە کەیی بە نەسمەری هەوێی خۆشەویست و دڵسۆز که گوايە هەوێی کوشتنی دەدات. نای ئەمە چ توورە هاتییه که؟! دەرگای ژوورە کە لە هەر دوو هەوێکە پێوێدرا. لە ژوورەو غەلبە غەلبە نەسمەر دیت، لە دەریشەوێ گەرمی شیتی دنیا بوو. غەلبە غەلبە لێرە و بانگە لایە کە لێرە لێرە من ناحومی بچکۆلە و خۆشەویستم لە باوەش کردوو و هەول دەدەم لە گریانە کەیی ژیری بکەمەو. خۆم دەخەلەتینم، تا شیتایەتی جیھان نارام نەبیتەو ئەم منداڵەش ژیر

-يئتهوه، سەلمان و سەيون و مەريەم ترسيان ناشكىت، ئىدى قەشەنگ با ھەر ئەر ھەكايەتە خۆشانەيان بۆ بىكات كە لە داىك و باوكيەوه بىستونى. ئىمە داواى شتى نەكردەنى دەكەين! ناگامان لەو نىيە لە پشت دەرگاگەوه چى روو دەدات. ھەمىشە نەو بۆ ناگابووين كە لە پشت ئەم بەريەستەوه رووى داو، كەچى لەم چركە ساتەدا بۆ ناگايەكەمان رەھايە، تەنانتە منىش ئازارم بەدەست ئەم نەزانىنە ملۆزمەوه چەشتووه، بەلام لە دوو شت دۇنيا بووم، كە ئىستا دەرگاي ژوورەكە بەسەر دو ژياندا داخراو، بە پەناى خودا داواى سەعاتىك يان دوو يان سى سەعات لەسەر سى ژيان دەكرىتەوه؛ ئەسەر نەئىستىر دەكوژىت و نە كۆرپەكەى، خۆ ئەگەر مەزەندە بە خەسار بووم و ئىستىر مرد، يان كۆرپەكەى ئىستىر بە مردووى لە داىك بوو، كە يىگومان نەو نىيازى ئەسەر نىيە، يىگومان نەو وىستى خودايە، لە خودا دەپارامەوه و گريانەكەى ناھوم گوئى كاس دەكردم، تا ئىستىر و مندالە بەرپۆە بوو كەى رزگار بىكات و تۆمەتە ناپەواكانى ئەو گىلە بۆ كالفامەكە خۆى بگىرپتەوه و بەتالى بىكاتەوه و بۆن و بەرامى خۆش و نازايەتى و خانەدانى ئەسەرى ھۆشەند و (دايكى مندالان) بلاو بىيئەوه.

ئەسەر، داىكى كورپان، تۆ نەختىك يىدەنگ دەبىت...، رادەمىنىت... بىركردنەو كانت دەكەونە نىو كونىكى تارىكەوه، لەوئى ھىچ دەرفەتەك نىيە. ئەو شەو شەوى ترس و شتە دژىدەك و سەيرەكان بوو. ئايا لە خۆت دەپرسىت ھەر ئەو شەو بوو كە بۆ يەكەم جار بۆم ھات كە نارى ئەسەر بنىم "داىكى كورپان" يان ئەو رۆژانەى كە بەرپۆەن، بەم خۆشەويستىيە ئاوسن، تەنانتە ئەگەر كوپەكەيشى مەلۆتكەيەكى راستەقىنەى رووخسار جوان بىت و لەبەر دلان بىت و لەناو جەرگەى ژيانەو ھەلقولا بىت، ئى مادام ژيانمان كانىيەكە و خۆشەويستى بۆندار و نەمرى لەبەر دەروات و چك ناكات؟ ئەو تە تۆ جارېكى تر سل دەكەيتەوه و منىش بە نىو ئەو پرسیارانەدا گەشت دەكەم، كە لىتى دەكەم. ھەندىك شت لە ناخافلى و بۆ ناگايى دروست دەبن و جىيان دەھىلن و روو لە شتى دىكە دەكەين. ھەندىك شت مېژوويان نىيە، چونكە لە مېژوويەكى دىارىكرادا

له دايك نابن. نهوانه شتهايه كن و هه ن و نهمر دهبن، بهلام ميتوده كهيان به ناديارى ده مينيتته وه و ده چيته پال نهو نالوزيهى كه شته كاني ديكهى لى شاردووينه تده.

نهو شه وه شهورى ترس و شته دژيه كه كان بوو. ده ستى زهمانه به ناوه ژوروى ده ستى نهو شته نالوزانهى پهرده له سهر شانوى رووداوه كان هه لده مالن. نهو تهنك به تهمه ن هه لده چنيت و ئيمهش له پيچه كاني رووداوا ون ده بين، ئينجا به خيرايسه كى سهر گيژكه ر، يان به هيتواشيه كى قورس و بيزاركه ر به ره و پاشماوه نه براره و نادياره كهى پيش خويان ده دات، نهوانه رووداو گه ليكن مافي راوه ستانمان پى نادن، تا هه نا سه يه ك به دين، هه ر وهك چون ئيستا هه ناسه ده ده بين، وا ده گه ريمه وه بو نه وي، له ژوره ده رگا داخراوه كه وه گويم له وته وتيكه، ئينجا بيته نكييه كى واى به دوا داديت هه موو ژاوه ژاوى ده ره وه تيده په ريتيت، خودا بير كرده وه هه ستم تژى ده كات، سوباسى ده كه م، به لام من هاركات به دواواكاريه كام باري گران ده كه م، له هوى بيته نكييه كتوپره كهى نيو ژوره كه م پرسى، ده رگاي ژوره كه به نيمچه جيره يه كى بيته نكه وه وه لامى دامه وه و كه وته سهر پشت، رووخسارى له سهر خوو به خنده ي نه سهر له بهر رووناكى فانوسه نه وتيه كهى ده ستى ده ركه وت. شادمان بوو ده سته جي له ژوره وه گرياني مه لوتكه يه ك به رز بووه وه. بهر له وهى نه سهر بيته گز زانيم به شيك له دواواكاريه كام خودا قه بولى كروه. زور په رۆش بووم بزائم حالى ئيستير چونه، گويم له ده نكي نه سهر بوو بانگم ده كات:

- باوكى سelman، وه ره ژوره وه، ئيستير كچيكي بووه وهك مانگى تابانه.

به رده كهى سهر دلّم لاچوو، ناحومم دايسى و به ره ژوره وه دواى كه وتم، ئيستير ماندوو جوان ديار بوو، خهريك بوو شير بداته نهو كچه ي نه ختيك له مه وه بهر هاتبووه دنياوه. كچه كهى دواى نه وهى نه سهر ناوكى برى بوو، شوررابوو و قومات كرابوو. ناوك و پزدان و شته كاني ديكهى پيچرابوونه وه و له لايه كه وه دانرابوون، تا قه شه نك له ده ره وه فرييان بدات، ته نانه ت سهر چه ف و سهرين و جلو به رگه كاني ئيستير گوڤرابوون. هه موو شتيك دلى ده كرده وه و نارامى و ناسووده يى ده به خشى، بو ماوه يه ك شيتايه تى

- یای هه‌لچوری دهره‌وم له‌بیر کرد و هه‌روه‌کو ئیستا زه‌رده‌خه‌نه‌که‌م قو‌لتر کرد. دوا‌ی
نعه‌وی بۆ سه‌لامه‌تی ئیستیر سو‌پاسی خودام کرد، پیم‌وت:

- مامان له‌ ته‌سمه‌ر با‌شتر من‌داله‌که‌ی لی‌ جیا نا‌ کردی‌ته‌وه، ته‌سمه‌ر، هه‌وی
خۆشه‌ریسته‌که، ده‌با له‌ پادا‌شتی چا‌که‌کانی ئه‌م که‌چه‌مان به‌ناوی ته‌روه‌ه‌ بنی‌ین.
ئیستیر گۆ‌ی مه‌مکی له‌ ده‌می که‌چه‌که‌ ده‌ره‌ینا و ها‌واری کرد و مان‌دوو‌یتی له‌بیر
چوو‌وه:

- نه‌وی‌ پیا‌وه‌که، تو‌ نا‌گات له‌خۆ‌ته؟! ئایا ده‌زانیت چی ده‌ل‌ئیت؟! که‌چه‌که‌م به‌ناوی
هه‌وی‌که‌مه‌وه نا‌وبن‌یم، نه‌و هه‌وی‌یه‌ی گه‌ر توانی‌بای که‌چه‌که‌ و منی‌شی ده‌کو‌شت؟ له‌
ئیستا‌وه تو‌و نه‌ویش یان نه‌وانه‌ی پی‌یان خۆ‌ش نی‌یه، به‌تانه‌و‌یت، یان نا، که‌چه‌که‌م
نا‌وی(ئیستیری به‌چو‌وک)ه.

ئه‌می‌ستا هه‌مو‌و دنیام له‌بیر‌کرد، ته‌نها پا‌رچه‌ تو‌پ‌یک نه‌ی‌یت که‌ که‌وته نی‌و کاسه‌ی
سه‌رم و تیایدا ته‌قی‌یه‌وه و پا‌رچه‌کانی هه‌رمیان په‌رت‌کرد، ده‌نگی به‌سۆز و به‌ به‌زه‌یی
ته‌سمه‌رم ژنه‌وت، که‌ ئیستیری ه‌تور کرده‌وه:

- خۆشه‌یستم، چۆنت گه‌ره‌که نا‌وه‌ای نا‌وبنی و ئازام بی‌ه‌وه، چون‌که دوا‌ی
من‌دال‌بوون تو‌وه‌یی بۆ خۆت و من‌داله‌که‌ش مه‌ترسی هه‌یه. ده‌ریاری خۆ‌شم مادام
له‌ژیان‌دام، هه‌ز نا‌که‌م که‌سی‌ک به‌ناوی منه‌وه نا‌و بن‌ریت!

* * *

له‌و شه‌وه‌دا سه‌ریاری تو‌وه‌یی له‌نا‌کا‌و و ئال‌ۆز‌بوونی ده‌ماره‌کان، شلۆمۆ که‌تانی
کو‌رده گه‌پا‌یه‌وه و بۆ سات‌یک‌ی کو‌رت هه‌ستی به‌ هه‌سانه‌وه کرد، دوا‌جار نه‌وه‌نده‌ی پی‌ی
نه‌چو‌و هه‌مان قورسای‌ی که‌وته‌وه سه‌رشانی، له‌کو‌تاییدا هه‌مو‌و ماله‌که‌ خه‌وتن ته‌نها
نه‌و نه‌ی‌یت، نه‌ف‌ره‌ت له‌ رۆژ‌گا‌ری‌ک که‌ به‌و‌ار نا‌دات بنیاده‌م ته‌نانه‌ت هه‌ناسه‌یه‌ک
هه‌لب‌ک‌یش‌یت! ویستی بیر‌کردنه‌وه‌کانی له‌نی‌و ئه‌م ماله‌دا قه‌تیس ب‌کات، له‌ روودا‌وه‌کان
را‌بع‌یت‌یت، ستایش ب‌کات، لۆمه‌و گا‌زان‌ده ب‌کات، نا‌هه‌نگ بۆ می‌وانه‌ تازه‌که‌ ب‌گ‌یر‌یت که‌
ها‌تب‌وه دنیاره‌، به‌لام له‌ نی‌وان هه‌ردوو به‌ردا‌شی ده‌ستاره‌که‌ی جیهان‌دا ده‌ها‌پ‌را، غه‌لبه‌
غه‌لب و پی‌ک‌دا‌دانه‌کانی دنیا هه‌مو‌و ئاره‌زو‌وه‌کانی خه‌فه‌کرد. بی‌ژ‌که‌ی خ‌یرا چوون ش‌ف‌ره

رۆژه كان و مانگه كانى دهسپى و به ناو بژوینى ناییندهدا رۆ دهچوو. به سهر هه موو
 ویسته كاندا زال بوو. نه وساته له دهروه ناژاوه كه كه مى كردبوو، دهسپى رى رهشاش
 له دورور ده بیستراو له گهل نهو دهسپى ژانه یه كانگير ده بوو كه عه قلى خۆى دهى ته قانندن.
 له پر دهنگدانه دهى هاوارى كى به كۆمه لى ترساوى ژنهوت. گوى هه لخصت،
 نه خیر، دهنگدانه ده كه له ناوه دهى خۆى نایات. نه مه سیبه رى جریوه گه لیكن، دهنگ
 گه لیكن له لووره دهچن و سه رچاوه كه یان دیار نییه و به ده م باره دین. ناخۆ نهو ترسه یه
 كه گوشت و نیسقانى داپۆشیوه و نهو دهنگه ده رده په ریتیت؟! نه رى بیستتم و رینه
 دهكات و گوچكه كام فریو ده دات و دهنگى شیتانه ی سابلأخی به سته زمان ده گه یه نیتته
 گویم؟! نا... نا، نهو تا و رینه ی بیستن بیندهنگ بوو و غایله ترسناكه كانیش كپ بوونه وه.
 با ههستم! له سهر ته ختیک لهو هه یوانه ی كه دهروانیتته حه وشه گه وره كه ی ماله كه،
 دانیش، بالنده و ناژه له كان نووستون، مانگ چیاكانى رۆژنارا قوتیان داوه، له گهل
 نهو دهى جیهان شیت بووبوو، هه ر هه موو پالکه وتن و چون یارانى نه شكه وت نوستن!
 با ههستم! هه ستایه سه ر پییان و ته خته كه جیره ی لیوه هات. وژى ته قه یه ك دهنگى
 دایه وه و له گوئییه كانیدا دروباره تارمایه دهنگ كه وتنه سه ما. فانۆسیك
 هه لده گریت، ده رگای ژووره كه ی نه سه ر و منداله كان ده كاته وه، كۆتریکه و خۆى
 به سه ر پیچوه كانیدا داوه، له لای راسته وه ته خته خه وه كه ی قه شهنگ خالییه، نه سه ر
 داواى لیکرد كه له ژووره كه ی نیستى زه یستان بیست و ناگای لى بیست. ده رگاكه ی
 پیوه داو رووى كرده ژوورى زه یستانه كه. نه میستا حه زى كرد ده یقه تیكى رووخسارى
 (نیستى بچوك) و هیشتا نه خه ملیو بدات. بى سووده! له سه ر نه م ناوه رادیت هه ر
 وهك چۆن له سه ر ناوى ناحوم راهات، كه بۆ ریز و گه وره یی حاخام ناحوم نهو ناوه ی لیتنا.
 نیستا هه موویان له نیتو چنگى مه رگى زهرد دان، نهو له هه موو مردينك رزگارى بووه
 و با جوون جوون لییان رابیتیت، سابلأخ! نای به سته زمان بهر نه فره ت كه وتیت!
 سابلأخی بیوه ی، وهك به رختك بى نهو دهى گوناهیكى كرديیت، سزا ده دریت...، ناخۆ
 نیستا كات به كویمانى گه یاندوه؟ نه م رۆژه چه ند درتیه؟! له سه ر خۆبه شارۆچكه
 كلۆله كه ت و دانیشتوانه كه ی رۆژانى دریتریان له پیشه به جۆرى كات سه عاتیكى

دهبیته سالتیک. بئگومان سابلآخ تاوانباره! ناخر کی به بنیاتنه ره کانی وت که نهم شویته ستراتیژی و گرنگهی بۆ ههلبێژێرن؟! شوینیک له نیتوان رووسیای تورکیای ناکۆک و بهگژییه کدا هاتوو، ههروهها عێراقیش، نهوانهه بهبێ ویستی خۆیان له سوپای عوسمانیدا شهپی رۆله کانی خۆیان دهکهن لهپای هیچدا دهمرن! بهلام تۆ نهی قاجاری، نهی نهو کهسهی وهک پێشوو نانت ناوی خۆت ناوه (شای شاهان)، له کۆشکه کهتدا له تاران به ئارامی بنوو، لهخۆبایی بوون و کهلهه پووتی بێلایهنی له ئامیز بگره، بێلایهنی! سهعات سیی بهیانییه و بهناوی بێلایه نیسهوه خۆت و پایتهخته کهت له لهزهتی ئارامی و ئاسووده بیدان و هارولاتیانیشت له سابلآخ کهوتونهته نێو مهترسی دۆزهخهوه. هۆ سابلآخ، تۆ خهتاباریت، چونکه له چاری شای قاجاریدا تۆ هیچ نیست و بهلای بئگانانهوه تۆ ههموو شتیکیک، نهمیستا سهعات سیی بهیانییه، چۆن؟، ههموو نهم کاته تێپهریوه و نازانیت چی رویداوه؟ کهواته بیرت چوو که ماله که لهم کاته ناخافلهدا شنهی ژیاینیکی نوێ و بچکۆلهیه کی بئگوناھی بۆ زیاد بووه، که لهوهی روودهوات بێ ناگایه؟ کهواته کاتی چوون بۆ که نیس زۆری نهماوه. نهی نهوه من بهراستی گویم لهروحي دهنگه ترساوه کانه، یان ههر غایلهیه؟ بهتوندی له دهرگا درا، بیرى بهلای زرمهی لێدانه که راداشت. نیدی بێ نهوهی چارهپێ بکات و لهخۆی بپرسیت، لهم کاتی هۆش لهدهست چوونهی دنیا دا کی له دهرگای ماله کهت دهوات، بهلهز بهره و دهرگا چوو. بهپال دهرگا کهوه وهستاو فانۆسه کهی بهرز کردهوه:

- نهوه کییه؟

به زمانی رووسی وهلامی دایهوه و فهرمانی پێدا، که دهرگا که بکاتهوه. کهواته ئێوه بۆ سابلآخ گهراونهتهوه، بهراستی تورکه کان ههلاتن؟!

نهفسه ره رووسه که که به کۆمه لێک سهرباز دهوره درابوو، چهند بلۆکراوهیه کی بهدهستهوه بوو، بهزمانیکی فهرمانداران وهتی:

- شلۆمۆ کهتانی له گهلمان وهره!

به سهرسوڕمانه وه پرسیم:

- بۆ کوی؟

- ئىستا بەچارى خۆت دەى بىنيت!

- ناخر بۆ كردنەوى كەنئىس ھەر سەعاتىك يان زياترى ماو.

بە سەنگىنيەوۋە وتى:

- كەواتە پەلە بکە، چونكە نەركىكى گرنگت لەپىشە.

دلم بە پىشھاتىكى ناخۆش وەرياي كردمەو، پىسىم:

- نەركى چى؟!

دووبارەى كردەو:

- تۆ جارى پەلەكە، خۆت دەى بىنيت!

لەو شەو تارىك و ەك قىر رەشەدا دەپۆين، رووسەكان و مەن...، ئەفسەرىك و سەربازەكانى و مەن بەچرايەكەو لەنىو گالىسكەيەكدا كە دوو ئەسپ راي دەكىشن. گالىسكەوانە رووسەكە بە قامچى ناگر لەسەپشتى دوو ئەسپەكە دەكاتەو و دەبنە(با) و بەناو سابلانخى نووستووى بەناگا و داگىركا و بىنچارەو تىزۆركراو و تۆقيودا تەكان دەدەن. شىتەنە بەرەو گۆرەپانى شارۆچكەكە دپۆين. لەنىو بەريەككەوتەن و گوللە و دەنگى تەقە ھەردوو ئەسپەكە رادەچەنەن و دەوستان، ەك ئەوئى ئىدى بايەكە (ئەسپەكان) نەجىت و لەشوين خۆى بووستانىت و جۆلانە بكات و چنگ لە زەويە بەرد رىژەكە گىر بكات و نەجوئىت.

گۆرەپانەكە... ئەم گۆرەپانە بوو بە مێردەزمە و وامنىش لە ھەناوى مێردەزمەكەدام، تىشكىكى زۆر دلى ئەم مێردەزمەيە رووناك دەكاتەو و پىسىارىكى گىرخواردو لە دلم و لەسەر زمانم سەرەتاتكى دەكات:

- ئەمە چىيە؟

ئەفسەرە رووسەكە بە روونى ەلام دەداتەو:

- ئەمە پاداشى ئەو كەسانەيە، كە بەدار و تەفەنگ راوەدوومان دەنىن و بۆ

سەرکەوتنى دوژمن دەست لە پاشماوئى ھىزەكانمان دەوشتىن.

كاتىك دىقەتى لاشەكانم دا كە لە گۆرەپانەكە كەوتىبون، كۆمەلىك لاشەى زۆر،

ھەناسە لە سىيەكانم مەيى و لىدانى دلم بەرز بوو. ەك دەمناسىت، سەربارى دىمەنە

دل ته زینه که و قه تیسبوونی فرمیتسک له چاواندا، دل م سوتاو سۆزم له شنه ناسکتر بو. من مرۆڤم هه موو خه سیته مرۆڤتیکی چاکه خوازم تیدایه. له رووخساری کوژراوه کان راده میتم و لیدانی دل خیراتر ده بیته، بی چهند و چوون هه موو سابلایخین، موسلمانان برامن. نهوه فازیل قاعودی هاوړی مندالیمه و له نیو کوژراوه کاندایه، پینکه وه به سهر دار به روودا هه لده زناين و کینرکینی هیزمان ده کرد، که گه وه بووم زانیم هیز هی تفهنگ و توپه. نهوه سه عید زاهیدی بازگانی به نیویانگه و له دوی سه فهرم بۆ مۆسکۆ هاوړی رینگام بوو. نه مه... نه مه... نهوه... نافرته... و مندال، بیست... په غما... شهست، نزیکه ی شهستیان له دانیش توانی سابلایخن... پیار و نافرته و پیر و مندالی سابلایخن!

- بۆچی؟! بۆچی؟!

شلۆمۆ که تانی تووړه بوو، مردنی به چاوی خوی دی، به لام عه سر نه زایه چاوی. به تووړه بوونه وه هاواری کرد:

- بۆچی نه مه تان کرد؟!

نه فسه ره رووسه که پینکه نی:

- شلۆمۆ کورده، تو باکی چیه، نه مانه موسلمانان و تو یه هوودیت!

وهک نه وهی نه وتی به سهر تووړه یه که مدا کرد بیته و بلیسه ی به ره و ناسمان به رز بیته وه، هاوارم کرد:

- نه مانه براو خوشه ویستی منن، نه مانه وهک من و تو مرۆڤن، نیمه هه موومان مرۆڤین و سابلایخن.

له باری نیتریه وه که چهند روژیک له مه به ره بی هیزی بوو، وتی:

- نه وان ده ستیشخه ر بوون، ناگاداریشمان کرد نه وه، که چی نه وان هه ر که وتنه راوه دونانی کوتایی سوپا که مان و سه ربازیکی زۆریان لی کوشتین... ناگادارمان کرد نه وه، ئی نه وهی ناگادار بکرته وه هیچ پاساوکی نامینیت و نه وهی ده ست پیشخه ر بیت زۆردارتره! ده با نه مه یان بۆ بیته په ند و ناموژگاریه ک بۆ ناینده یان!

تورپه‌یی و نازاری شلۆمۆ که تانی زیاتر ده‌بیت، چاوانی به بینینی مهرگ ناویان
تیده‌زیت و ده‌لایت:

- ناخر له‌به‌رچی به‌تایبه‌تی من دینن و که‌تنه‌کانی خۆتانم پێ‌پیشان ده‌ده‌ن؟!
که‌تنه‌کانتان! نوکته‌یه‌کی لاواز و بسو به‌کفنی نه‌و مردووانه‌ی وا له‌سه‌ر زه‌وی
گۆره‌پانه‌که پالکه‌وتوون و به قاقای بی‌شهرمانه‌ی رووسه‌کان وه‌ک جلیکی کۆنیان
لیهاتوه. من کوردیکی سه‌رسه‌خت و بی‌حه‌سه‌لهم، گهر تورپه‌یه‌که‌م به‌ته‌قیته‌وه، نه‌وا
مادام خوداو هه‌قم له‌گه‌لدان، رووبه‌پرووی هه‌موو دنیا ده‌به‌وه!

بیرم له‌نه‌سمه‌ر و زه‌یستانه‌که کرده‌وه، بیرم له‌سه‌لمان و سه‌یون و مریه‌م کرده‌وه.
باره‌که‌م و نه‌رکه‌که‌م چه‌ند قورسن! ده‌با به‌زیندوویی بمێنمه‌وه و هه‌ول بده‌م نه‌وه‌ی بۆم
رزگار ده‌کریت رزگاری بکه‌م. نه‌فسه‌ره‌ رووسه‌که ده‌رباره‌ی جه‌نگ و نه‌و تاوانانه‌ی تیییدا
ده‌کریت کورته‌ وانه‌یه‌کی بۆ خۆینده‌مه‌وه، نیستیرم له‌خه‌یالدا بوو، لی‌ نه‌وه‌ی من له
جه‌نگه‌که‌دا ده‌مبینی، نه‌و نایبینی، له‌کۆتاییدا وتی:

- جه‌نگ هه‌ر جه‌نگه، به‌لام عوسمانیه‌کان به‌بی‌هه‌ز خه‌لکی ده‌کوژن و هه‌ریز
چیژی بینینی لاشه‌کانیان خه‌لکی سه‌ر ده‌برن.

نه‌ی نه‌وه‌ی له‌پێشمدايه‌ چیه‌؟! نایا نه‌ی نه‌فسه‌ری که‌له‌ پووت ده‌ته‌وێت له
ریگه‌ی هه‌زه‌وه‌ باوه‌رم پێ‌بینیت، که‌ ئیوه‌ به‌رخ و کۆترن! نا نه‌وه‌تا هه‌یشتا تاوانه
گه‌وره‌که‌تان له‌به‌رده‌مم دايه‌ و زراوم ده‌بات؟ تۆش ره‌وایی به‌ جه‌نگه‌ قه‌یه‌ونه‌که‌تان
ده‌ده‌یت، تاوانیکی مرۆیی گه‌وره، له‌کاتی‌که‌دا تارمایی مهرگ چاوانی هه‌لده‌کۆلی، پێم
وت:

- به‌م کاره‌تان نه‌وه‌نده‌ی تر بۆشایی نیوان خۆتان و دانیه‌شتوانی سابلاخ‌تان
فراونترکرد.

نه‌فسه‌ره‌ رووسه‌که به‌پێکه‌نینیکی قه‌یه‌ونه‌وه‌ وتی:
- که‌واته‌ تۆ نازانیت ترسان له‌مهرگ چی له‌ مرۆ ده‌کات.
سه‌رم بادا و بلمه‌ بلمیکم کرد:

- تۆش ئەي گەرەم نە كوردان دەناسیت و نە شارەزایی موسلمانانیت و
نەدانیشتووایی نەم شارۆچكە داگیركراوه.

هەوسەلەي نەماو ھاواری كرد:

- تەمەي دەبن. ئەم وانە زیندووە فێریان دەكات ئیدی لەمەولا پەلامارمان نەدەن،
بەلام ئێو ئەي جوولەكەي سابلەخ، ئەم لاشانە بەدەستی خۆتان دەشارنەو.

لەو تەي ئەم جەنگە دەستی پێكردوو، شتی سەيرو سەمەرە دەبینم. وا قەم و پەما،
بەلام بیانووم هینایەو و وتم:

- لینگەرپی با كەسوكاری خۆيان بیان نیتن، گەرەم كۆستەكە مەكە بەدوو كۆست
كەوتن!

بەجەختەو نەپاندی:

- ئەي جوولەكە، ئەو نەدە چەندو چوونم لەگەڵدا مەكە! گەرەكە سزادانەكەمان
تەوار جیتی خۆي بگرت، دەي ئیستا بۆ كەنیسە برۆ و ژمارەيك لە پیاوانی بەهێزی
خۆتانمان بۆ پەیدا بكە، با لە خاكیكی بیلايەن و چۆل، لە دەرەوی گۆرستانی
موسلمانەكان دەست بەلێدانی گۆر بكەن، تا بەچاری خۆيان ییبینن و تەمەي ببن!
پیش ئەو ی برۆم ترمە ترمیكم كرد:

- دەيكەم، بەلام مەن دووبارەي دەكەمەرە، ئێو بەم كارەتان دوژمنایەتی
موسلمانەكانی سابلەختان پتر كرد، ئێو ئیدی هەرچیەك بكەن، ئەوان هەر لایەنگری
عوسمانییەكان دەبن و دوژمنایەتی ئەو كەسە دەكەن، كە دژی موسلمانەكان ییت!
نەپاندی، لاشە بی گوناھ و ساردەو بوو كانی بەردەمان نەدەیان ژنەوت و نەدەیان
بینی:

- چۆن فەرمانت پێدەدەم، ئاوا بكە مەسەلەي ملكەچ پێكردن بۆ ئیمە جی بەینە
و خۆمان چارەي دەكەین.

- كەواتە بەزاتی خودا سابلەخ و خەلكەكەي تێداچوون.

- شلۆمۆ، هەر ئیستا برۆ و فەرمانەكانم مووبەموو جیبەجی بكە. واز لە
رووداوەكان بیته، با هەر وەك ئیمە چۆمان دەوێت ئاوا بپروات!

هممو هەر ده يانه ویت، هممو انیش به ئاوه ژوری نه‌ری دیکه ده‌کات! جیم هیشت و له‌به‌رخۆه نه‌مهم دووباره ده‌کرده‌وه (که‌واته سابلآخ و دانیش‌توانه‌که‌ی تیدا چون! نه‌ری به‌زاتی خودا تیدا چوین!).

گه‌یشتمه که‌نیه‌که، چاوه‌کانم جگه له‌مه‌رگی که‌له‌که‌بووی گۆزه‌پانه‌که هیه‌چی دیکه‌یان نه‌ده‌بینی. ده‌رگا که‌م کرده‌وه و چومه نیو مائی خودا، تنه‌ها هەر خۆم له‌گه‌ل خودا بووم. وه‌که‌سیک لیتی پارامه‌وه که‌داوای به‌زه‌یی بکات، تا سه‌عاتیک دواي ده‌رکه‌وتنی سپیده نوێژکه‌ران نایه‌ن ناخۆ نه‌م سه‌عاته خه‌لوته له‌گه‌ل خودا بۆ لابرده‌نی ته‌نگه‌زی شارۆچکه‌که‌مان به‌ش ده‌کات؟! به‌م وشه‌یه پی‌که‌نیم... ناخ ته‌نگه‌زه سه‌رده‌میکی به‌سه‌ردا تی‌په‌ریوه و هەر وه‌که‌خۆیه‌تی و به‌خانویه‌کی بی‌په‌رژین ده‌چیت. سابلآخ داخی گرام بو‌تۆ... سووکایه‌تی به‌خۆت و خه‌لکه‌که‌ت کرا...، ئا نه‌وه‌تان به‌بی‌گیان له‌گۆزه‌پانه‌که‌دا پالکه‌وتوون! هممو نه‌و شتانه‌ی له‌ده‌روبه‌رم‌دان وام لیده‌که‌ن له‌فریشته به‌رزه‌کانه‌وه‌نزیك بم. به‌خه‌میکی تی‌که‌ل به‌نومی‌دی باوه‌رداریک رووم کرده‌په‌یکه‌ره‌که‌و کرده‌وه. نه‌مپۆ رۆژی پی‌نج شه‌مه‌یه و دانه‌کانی کتیی ته‌ورات به‌سه‌ر جووله‌که‌کانی سابلآخدا بلاو ده‌کریته‌وه. وه‌که‌نه‌فسه‌ره‌رووسه‌که‌وتی نه‌رکیکی قورسم له‌پیشه. له‌خودا پارامه‌وه‌کاره‌که‌م ئاسان بکات و مه‌زنه‌که‌م نه‌یه‌ته‌دی و سابلآخ و نه‌وه‌ی تی‌دايه‌پیاریزیت...، سابلآخ به‌زیندویتی بمی‌تیه‌وه و نه‌فره‌تیش بتوینت...، قه‌ت نه‌وه‌نده‌ی نیستا به‌خوداو شارۆچکه‌که‌مه‌وه‌جۆشم نه‌خواردبوو، به‌لام شتی‌که‌له‌ناخدا گالتیه‌ی به‌نومی‌ده‌کانم ده‌هات. مرۆڤ چه‌ند به‌خیرایی ئاوه‌زی له‌ده‌ست ده‌دات، چه‌ند قورسیشه ئاوه‌زی یارمه‌تی ده‌ری بیت!

نا، من پی‌غه‌مبه‌ر نییم، من نادیار ناخوینمه‌وه، من له‌وه‌بچو‌کترم که‌به‌ویژدانی خودادا رۆبجم، به‌لام نه‌وه‌نده‌ش گیل و کالقام نییم، نه‌وه‌ی له‌ده‌روبه‌رم رووده‌دات نه‌وه‌ده‌گه‌یه‌نن که‌چ رووداوه‌گه‌لێک به‌ری‌وه‌ن.

رووداوه‌کان له‌سه‌ر شانی من ده‌سووپینه‌وه، به‌سه‌ر شانی تۆوه‌هی شلۆمۆ کورده، نه‌ی باوکی سه‌لمان، ئایا خۆ ناماده‌کردنه‌که‌ت بایی نه‌و رووداوانه‌ده‌کات که‌به‌ری‌وه‌ن!؟

سالآتی برسیتی و قاتوقری دهستیان پیکرد، نه وهتا ماوهیه که روبه پروی
بووینده وه، نه وهتا نهم سالآنه دهستیان پیکرد، که چی زور که سی شارۆچکه که مان
هیشتا پینی نازان!

نه وه ده می جارچی روسه کان به نیتو کوچه و کۆلانه کانی شارۆچکه که ده گه راو
بانگی هه لده دا، باوکی سه مان له هه موو شوینیکی شارۆچکه که نه بوو، جارچییه ک
داوای له موسلمانان ده کرد تا ههستن و بۆ گۆره پانه که بین. من خۆم له وی بووم،
منی رۆژگاری رووداو دیته، شایه تحالی هه موو شته کان. راسته من بهردهوام له
که لینه کانی رابردودا که وتووم، به لām بیره وهریم ماوه، نه ده سپریته وه و نه ژهنگی
رۆژه کانی لیده دا. بیری من وه ک بیری خه لکی نییه، ویزدانیشم وه ک ویزدانی مرۆفایه تی
نییه، من به راستگویی یادیان ده که مه وه، به نه نقه ست درۆ هه لئانه ستم، به هه له، یان
به هوی بیرچوونه وه وه، درۆ ناکه م.

بلاو کراوه ی روسه کان نه ماوه و جارچییه که ش له گه لیدا مرد، به لām هه رواز
ناهینیت و له نیتو قه پیلکی سه رمدا وه ک ته قینه وه کانی جهنگه که دهنگ ده داته وه و
هیشتا هه موو رۆژیک و له هه موو شوینیکی ده ته قیتته وه. جارچییه روسه که به
ریتگاربانه کانی سابلخدا ده گه راو بانگی ده کرد (هۆر موسلمانان کانی نهم شارۆچکه یه،
هه ر ئیستا ههستن ده ست له هه موو شتیک هه لبگرن و به کۆمه ل به ره و گۆره پانه
گه ره که وهرن، تا به چاری خۆتان ناکامی نه فامی و په لاماره کانتان بۆ سه ر سوپای
رووسیای مه زن بینن. هه ر ئیستا له گۆره پانه که کۆ بینه وه، نه وه ی ناماده ده ییت با
نه وه که سانه ناگادار بکاته وه که ناماده نابن. لاشه ی کوژراوه کانتان کۆمه لکراون و له
گۆره پانه که چاره پیتان ده که ن. وهرن، تا ناکامی ده ستریتان بۆ سه ر ناخرو ئۆخری
سوپا که مان له کاتی دوا که شانه وهیدا، بینن. هه رچنده ئیمه ناگاداریشمان کردنه وه،
وهرن چارتان به کلی بینینی مردوه کانتان برێژن. نه که ن دهستیان بۆ بهن، چونکه ئیمه
فه رمانان به جووله که ی شارۆچکه که تان کروه، تا بیان نیژن، نه وان به زۆریش ییت
فه رمانه کانتان جیبه جی ده که ن، جا ئیتر ئیوه پیتان خۆش ییت، یان نا، نه وه جیبه جی

ده کړیت، با هه موو نه مانه ش بینه باشتړین په ند بۆ له مه ولاتان. نه وهش بزانه هه رکه سی ده سترژی بکاته سهر سوپای نیمپراتور نیکولای پیروز، له ناو دهربیت. نیدی نه وهی ناگادار بکړیته وه پاساری نامیتیت. دهی پیتش نه وهی مردوه کانتان له ژیر گلی هه تا هه تای داپوشرین، به رهو گۆره پانه که په له بکه ن.. په له بکه ن!).

جاړ چیه که بلاوکراوه کی به زمانی روسی و کوردی و جیبیلی و نارامی و نازه ری خوینده وه، دووباره دهیان باره خویندیه وه به نیو سابلخدا له م سهر بۆ نهو سهر گه راو خویندیه وه. پیتش نه وهی خه و پیلوه کانی چاوی به یانی به ریدات، گۆره پانه گه وره کی سابلخ له موسلمانان کان جهی دهات. هه وای شاروچکه که به هاروارو تیشه وه له باکور و باشورو روزه لات و رۆژتاوا خنکار به رهو دوو تهختی ده سلات به رز ده بووه، تهختی خوداو تهختی ده سلاتی شا، که چی هه ردوکیان چاویان له هه ناس موسلمانان کانی سابلخ که لاخست و گوتیان پی نه دان. دهنگی کروزانده وهی خه مباران و کۆست و که وتوان گه یشته نیو خه لکینکی که می سوپای عوسمانلی هه لاتو و نه لمانه هارپه یمانه کانیان. سهرکرده کانیان هه ره شی ناگرینیان ده کرد و به لینی تیکشکاندنی سوپای روسه کانیان ده دا. جه ماوه ری موسلمانان سابلخ هه لیان دا گه ماروی سهر بازه روسه کان بشکیتن، تا بگه نه کوژراوه کانیان، به لام نووکی قه مه ی روسه کان له به رده میان ریگر بوو. هه ره له و کاته دا ژماره یه ک له جول که کورده به هیزه کانی سابلخ بۆ جیبه جینکردنی فه رمانه کانی سوپای روس له دهره وهی شار خه ریکی هه لکه ندنی سه در نه ونده گۆره بوون. به لای موسلمانان کانی سابلخ وه کاره ساتی کۆمه لکوژییه که به چاو سوکایه تییه گه وره کی روسه کان بسچوک بووه، به وهی که جول که ی شاروچکه که شه هیده کانی موسلمانان دهنیژن، نه مه ش به بی خویندنی قورنان بۆ گیانی نه وانه ی که شه هید بوون و به هه شتیان ده سکه وتوه، هه روه ها به بی شوژدن و کفنکردن و خویندنی فاتحها له سهریان، سهریاری هه موو نه مانه ش ناشتیان له دهره وهی گۆرستانی موسلمانان له سابلخ! هه ره وک چون شلومو بارکی سلمان پتشیینی کردبوو، نه م تاوانه ی مۆسکوژ به رانه بر موسلمانان کانی سابلخ که له به ریکی دوژمنایه تی قوولی له نیوان هه ردوولا دروستکرد و به دیرتایی سالانی جهنگه

سالانی برسیستی و قاتوقری دهستیان پینکرد، نهو تا ماوه یه که رووبه پوری
بووینه تهره، نهو تا نهم سالانه دهستیان پینکرد، که چی زور که سی شاروچکه که مان
هیشتا پی نازان!

نهو دهمی جارچی روسه کان به نیتو کوچو کولانه کانی شاروچکه که دا ده گه راو
بانگی هه لدها، بارکی سلمان له هه موو شوینیکی شاروچکه که نه بوو، جارچییه ک
داوای له موسلمانان ده کرد تا هه ست و بو گوره پانه که بیتن. من خوم له وی سووم،
منی رزوگاری روودا دیته، سایه تحالی هه موو شته کان. راسته من به ردهوام له
که لینه کانی رابردودا که وتووم، به لام بیره وریم ماوه، نه ده سرپرتیه و نه ژهنگی
روژه کانی لیده دا. بیری من وه بیری خه لکی نییه، ویردانیشم وه ویردانی مرزفایه تی
نییه، من به راستگویی یادیان ده که مه وه، به نه نقه ست درو هه لئابه ستم، به هه له، یان
به هوی بیرچونه وه وه، درو ناکه م.

بلاو کراوی روسه کان نه ماوه و جارچییه که ش له گه لیدا مرد، به لام هه رواز
ناهینیت و له نیتو قه پیلکی سهرمدا وه ته قینه وه کانی جهنگه که دهنگ ده داته وه و
هیشتا هه موو رزوژیک و له هه موو شوینیک ده ته قیتیه وه. جارچییه روسه که به
ریگاوبانه کانی سابلخدا ده گه راو بانگی ده کرد (هزو موسلمانان کانی نهم شاروچکه یه،
هه ر نیستا هه ست له هه موو شتیک هه لبگرن و به کومه ل به ره و گوره پانه
گه وه که ورن، تا به چاری خوتان ناکامی نه فامی و په لاماره کانتان بو سهر سوپای
رووسیای مدزن ببینن. هه ر نیستا له گوره پانه که کو ببه وه، نه وهی ناماده ده بیت با
نهو که سانه ناگادار بکاته وه که ناماده نابن. لاشه کوزراوه کانتان کومه لکراون و له
گوره پانه که چاره پیتان ده که ن. ورن، تا ناکامی ده ستریزیتان بو سهر ناخرو توخری
سوپا که مان له کاتی دوا کشانه ویدا، ببینن. هه رچه نده تیمه ناگاداریشمان کردنه وه،
وهرن چارتان به کلی بینینی مردوه کانتان برپژن. نه که ن دهستیان بو به ن، چونکه تیمه
فرمانان به جووله که ی شاروچکه که تان کرووه، تا بیان نیژن، نه وان به زوریش بیت
فرمانه کانتان جیبه جی ده که ن، جا نیتر نیوه پیتان خوش بیت، یان نا، نهو جیبه جی

ده کړیت، با هه موو نه مانه ش بېنه با شترين پهنه د بۆ له مه ولاتان. نه وه ش بزانه هه رکه سې ده سترېژې بکاته سهر سوپای نیمپراتور نیکولای پیروز، له ناو ده بریت. نیدی نه وه ناگادار بکړیته وه پاساوی نامیتیت. دهی پیتش نه وهی مردوه کانتان له ژیر گلی هه تا هه تایی داپوشرین، به ره و گۆره پانه که په له بکه ن.. په له بکه ن!.

جاړ چیه که بلاو کراوه کهی به زمانی روسی و کوردی و جیبیلی و نارامی و نازه ری خوینده وه، دوو باره و دهیان باره خویندیه وه به نیو سابلخدا له م سهر بۆ نه و سهر گه راو خویندیه وه. پیتش نه وهی خه و پتلوه کانی چاری به یانی به ریدات، گۆره پانه گه وره کهی سابلخ له موسلمانان کان جهمی دهات. هه وای شاروچکه که به هاروارو نیشه وه له باکوور و باشورو رۆژه لات و رۆژناوا خنکار به ره و دوو تهختی ده سلات به رز ده بووه، تهختی خوداو تهختی ده سلاتی شا، که چسی هه ردوکیان چاویان له هه ناس موسلمانان کانی سابلخ که لاخست و گوئیان پی نه دان. دهنگی کرووزانه وهی خه مباران و کۆست و که وتوان گه یشته نیو خه لکینکی که می سوپای عوسمانلی هه لاتو و نه لمانه هاپه یمانه کانیان. سهر کرده کانیان هه ره شهی ناگړینیان ده کرد و به لینی تیکشکاندنی سوپای روسه کانیان ده دا. جه ماوه ری موسلمانان سابلخ هه لیان دا گه ماروی سهر بازه روسه کان بشکیتن، تا بگه نه کوژاوه کانیان، به لام نووکی قه مهی روسه کان له به رده میان رنگر بوو. هه ره له و کاته دا ژماره یه که له جوله که کورده به هیزه کانی سابلخ بۆ جیبه جینکردنی فرمانه کانی سوپای روس له ده ره وهی شار خه ریکی هه لکه ندنی سه در نه ونده گۆره بوون. به لای موسلمانان کانی سابلخ وه کاره ساتی کۆمه لکوژییه که به چار سوکایه تییه گه وره کهی روسه کان بچووک بووه، به وهی که جوله کهی شاروچکه که شه هیده کانی موسلمانان ده نیژن، نه مه ش به بی خویندنی قورئان بۆ گیانی نه وانهی که شه هید بوون و به هه شتیان ده سکه وتوو، هه ره ها به بی شوړدن و کفنکردن و خویندنی فاتحها له سهریان، سهریاری هه موو نه مانه ش ناشتیان له ده ره وهی گۆرستانی موسلمانان له سابلخ! هه ره وک چون شلومو بارکی سلمان پیشینی کردبوو، نه م تاوانه ی مۆسکوؤ به رانبه ر موسلمانان کانی سابلخ که له به ریکی دوژمنایه تی قوولی له نیوان هه ردوولا دروستکرد و به درتژیی سالاتی جهنگه

ناخافله که پر نه‌بووه‌و له‌دئی موسلمانان کانیشتا رق و کینه‌یه‌کی نه‌وتۆی چاند تا نه‌وه‌کانی جه‌نگی یه‌که‌میش برانه‌وه هدر نه‌و رقه مابوو، تهنه‌ت تا ناوی سابلانخ گۆراو بوو به‌(مه‌باد)، کوره‌کانیان و نه‌وه‌کانیشیان رووداره‌کیان به‌که‌سه‌روه ده‌گپراه‌وه و رقی بارو باپرانیان گه‌یشته‌بووه نه‌مانیش و یاده‌که له‌مانیشدا سه‌ری هه‌لدا بووه‌وه هه‌ناسه‌یان هه‌لده‌کیشا و نه‌و یاده تاله‌یان ده‌رده‌بری، به‌لام زۆرجار نه‌مه بی‌سووده.

لایه‌نگران و هه‌وادارانێ حه‌سه‌ن چه‌خماخ جوون جوون بۆلای هاتن، هه‌ریه‌کیان نه‌ژدیه‌یه‌ک بوو له‌بری قسه‌کردن ناگر له‌زاریان پریشکی ده‌دات، که هه‌ناسه‌یان ده‌دا له‌جیاتێ هه‌وا دووکه‌ل له‌لووتیانوه‌وه ده‌رده‌چوو... نه‌رێ نه‌مه‌ که‌ی راسته‌؟! نه‌م سوپا خوێپێژ ناوها برایه‌تی له‌نیو مرۆفایه‌تی دینیته‌دی؟ سوپایه‌ک که‌ برا موسلمانان کانی سه‌ربری و وه‌ک نه‌وه‌ی شه‌رابی کۆنه‌سال بخواته‌وه، ناوها خوێنه‌که‌ی فرکردن و لاشه‌ پاکه‌کانیانێ راده‌ستی جووله‌که‌کان کرد؟ نه‌م سوپایه‌ که‌ سته‌مکاری له‌نیو ده‌بات و داده‌روه‌ری دینیته‌ دی و له‌تیکرای جیهاندا میتۆده‌کانی مارکس و لینینی مه‌زن پیاده ده‌کات؟

مملانی نیو ناوخۆی روسیا له‌وپه‌رێ دایه و جه‌نگی جیهانی شین نیوه‌ی دنا‌ی گرتۆته‌وه، نه‌مه‌ش سوپاکه‌یه‌ که‌ جیتی ئومیده‌و کوشتاری موسلمانان ده‌کات و شه‌ری سوپای خه‌لیفه‌ی خودا ده‌کات و جووله‌که‌ به‌سه‌ر موسلماناندا بالاده‌ست ده‌کات؟ نه‌ی بیرتان چو که‌ هه‌ندیک له‌ سه‌رکرده‌ سوشیالیسته‌کان، به‌لکو زۆربه‌یان جووله‌که‌ن؟ نیتر روسیا چۆن پشتی نه‌م جووله‌کانه‌ ناگریت؟ گه‌ر نه‌مه‌ پیش سه‌رکه‌وتنی شوێشی گه‌ل وابیت، نه‌ی نه‌گه‌ر به‌راستی شوێشه‌ که‌ سه‌ربه‌که‌ویت، نه‌م سه‌رکرده‌ شیوعیه‌ جووله‌کانه‌ ده‌بی چی بکه‌ن؟!

زۆریه‌ی لایه‌نگرانی حه‌سه‌ن چه‌خماخ بۆ نا‌ره‌زایی ده‌رپرین له‌ تاوانه‌کانی رووسه‌کان، لیتی ته‌کانه‌وه. حه‌سه‌ن چه‌خماخ ته‌ماشای ده‌روبه‌ری خۆی کرد، جگه‌ له‌چهند که‌سیکی که‌م له‌لایه‌نگرانی خۆی پتری نه‌بینی، که‌ به‌ په‌نجه‌ی ده‌ست ده‌ژمیردران. ترسیکی لێ نیشته‌، نه‌ک له‌به‌ر نه‌وه‌ی زۆریه‌ی هه‌وادارانێ لیتی ته‌کانه‌ته‌وه و چوونه‌ته‌ پال

دوژمنانی سوشیالیستی، بیرو باوه‌ری پته‌وی نه‌و ده‌ک چیاکانی کوردستان جینگیره و باوبۆزانی سالان و رووداوه‌کان کاریان تی نه‌کردوه، نه‌م بیروباوه‌ره جینگیره له‌وه‌ه هاتوه که سوشیالیستی هه‌نگاوێکی وای ناوه تا هه‌موو روسیا بگریته‌وه، ئینجا بۆ هه‌موو شوێنێکی جیهان پهل به‌هاریت، نه‌مه رزگارکهری جیهان و مرۆفایه‌تییه به‌دریژایی سه‌رده‌مه‌کان و نه‌وه‌کان له هه‌موو خراپه‌کارییه‌کی مرۆڤ رزگاری ده‌کات، به‌لام نه‌م بیرو باوه‌ری نه‌و وا خه‌ریکه له‌خودی خۆی و به‌ بریاری خۆی له‌ناو ناوه‌زیدا له‌ق ده‌ییت. ترس به‌ره‌و هه‌وره‌کانی برد، ئینجا به‌توندی به‌ره‌و زه‌وی غلۆری کهرده‌وه‌و عه‌قڵی وردو خاشکرد. سه‌رسوپمانی خود چرنوکیک بوو له‌تویژی گۆشتیکی خار گیرده‌بوو، ماوه‌یه‌ک ناوها مایه‌وه، کاتیکی چرنوکی نه‌م سه‌رسوپمانه‌ی له‌ کۆل بووه‌وه، هۆشی وه‌به‌ر هاته‌وه. هه‌سه‌ن چه‌خماخ بریاری دا که شته‌که‌ی یه‌ک لا بکاته‌وه‌و مه‌ترسی به‌لاوه‌ بنییت و رووبه‌رووی سه‌رکرده‌ رووسه‌که‌ بیته‌وه و ده‌رباره‌ی نه‌و ره‌فتاره‌ی که له‌گه‌ڵ موسلمانه‌کانی سابلخدا کردویه‌تی، ناگاداری بکاته‌وه و پیتی بلیت نه‌و که‌سه گه‌مژانه‌ زۆرن که به‌خراپه‌کردن به‌رانبه‌ر که‌سانی تر خۆیان ریسوا ده‌که‌ن، نه‌وه‌که‌سانه‌ش هه‌ر زۆرن که خۆیان و هاوڕێانیان نازار ده‌ده‌ن و ناما‌غه‌ پیرۆزه‌کانی خۆیان ده‌خه‌نه مه‌ترسییه‌وه!

بریاری دا چاری به‌ سه‌رکرده‌ رووسه‌ ده‌به‌نگه‌که‌ بکه‌وێت، وتی: راسته‌ دانیشتوانی سابلخ که‌لله‌یان مه‌ژگی چۆله‌که‌ی تیدا‌یه و له‌کاتی که‌شانه‌وه‌دا په‌لاماری سوپای رووسه‌کانیان داوه، به‌لام وا سزای خۆیان وه‌رگرت و به‌و په‌لاماردانه‌یان سه‌لماندیان که بۆرژوازین، بۆگه‌نن، چونکه‌ شۆرشێ گه‌ل به‌ خۆین نه‌ییت جیهان پاک ناکاته‌وه، هه‌ر بۆیه‌ ئالا سووره‌که‌مان هه‌لبژاردوه، چونکه‌ به‌ خۆینی قوربانیدا نه‌شۆرراوه‌ته‌وه، به‌لام نه‌م سه‌رکرده‌یه عه‌قڵی کولله‌ی هه‌یه و له‌ ناوه‌زی نیسلاام ناگات، باشتروایه‌ ده‌ستبه‌جێ له‌وه‌ ناگاداری بکه‌مه‌وه. هه‌سه‌ن چه‌خماخ به‌ له‌ خۆرازی بوون و تووڕه‌یییه‌وه بۆ بنکه‌ی سه‌رکرده‌ی رووسه‌کان له‌ که‌نیسی سابلخ چوو. به‌ قیتی چوو ژووره‌وه، به‌لام سه‌ربازه چه‌که‌داره‌کان رێیان لیگرت و باشبوو هه‌رنه‌یان کوشت، به‌لام نه‌ی برده‌ سه‌رخۆی، ناخه‌ر نه‌وێک بیروباوه‌ری مارکس و لینینی هه‌ییت و هه‌موو جیهان له‌پیتناویدا خه‌بات بکات،

چون دهباته سهر خوي؟ تهماشاي كرد سهركرده روسه كه له گهڻ ههنديك له
نهفسه رهاني خهريكي خواردنهويه. ئهم ديمه نه ئالوژي كرد، كه چي سهركرده روسه كه
كه رووته لهيه كي گاوري دي وا له نيو بنكه كه دا (كه نيس) به بي مؤلت وه رگرتن
وه ستاو، به توندي راپهري، ئهري ئه مه مشكه يان مرؤ؟ يان ميروولهيه كه و
نه كه وتوو ته بهرچاوي پاسه وانه كان؟

به واق ورمانه وه به رۆژگارم وت (نهمه زاني له گالته كردندا تو خاوه ني ئهم هه موو
توانايه يت!)

رۆژگار وتی: (گالته و پهروشی، پتکه نین و گریان، شادی و خەم، نهو هه موو سه یرو
سه مه ره یه ی که دنیا که ی تو له خوی گرتوه، سه ره رای نه وه ی دژبه یه کن، دوژم نی
یه کترن، نه ی نه وه نییه هه نديك کاره سات جینگای پتکه نینه، نه مهش یه کیکه له
گه مژبه یه کانی جیهان و له بری تیکه لبوون جینگای گالته جاريه؟!)

ئهم دی وت و له سهر گيتړانه وه که ی به رده وام بوو.

سهركرده روسه كه به تو په ريه وه بانگی كرد:

- چون هيشستان ئهم ميرووه بيته ژووره وه؟

حه سن چه خماخ به نا قايليه وه وتی:

- گه ورم، من ميروو نيسم، نه ی هاوړی من لایه نگره هه واداری تۆم!

شه رابه كه سهری روسه که ی گهرم كردبوو، به پتکه نینيكي گه مژانه وه كه وته خو

هه ژاندين:

- هدی کولله، جيام ده كه يته وه و دم كه يت به هاوړی خوت؟! ئايا تو له خزمه تي

ئيمپراتوري تيبه مه زنه كه ماندا سيخوړی ده كه يت!؟

چه خماخ به په له وتی:

- من لایه نگره ئه وانم كه روسيا له سته مکاری رزگار ده كن و داد په ره وری له

جیهاندا به رقه رار ده كن، ئیوهش به كوشتنی موسلمانان کان لایه نگره هه وادارن

له خوتان دوور ده خه نه وه.

شهرابه که کاریگه‌ری له‌سەر سەرکرده رووسه که نه‌ما، گه‌شی رووخساری گۆپراو بوو به خۆن بارانیکی تاریک. به ده‌نگیک له دهره‌وه‌ی رووحه وشکه‌لاتووه‌که‌ی هاواری کرد:

- ده‌سته‌جی ئەم تاوانباره به‌ند بکه‌ن، چونکه هەر ئه‌وه به‌س نییه که موسلمانان، به‌لکو به‌راشکاری و راستگۆیه‌وه دان به‌وه‌دا ده‌نیت، که ئه‌و یه‌کێکه له دژی لایه‌نگرانی قه‌یسه‌ر نیکۆلای رۆمانۆفی سه‌روه‌رو مه‌زنان!

حه‌سه‌ن چه‌خماخ ده‌سته‌جی خۆی له‌نیوان دوو دیوی زه‌به‌للاحدا بینیه‌وه، وه‌ک مه‌قاش هه‌ردوو ده‌ستیان له قۆله‌کانی گیرکردو به‌ره‌و دهره‌وه‌ی که‌نیسه‌که راپێچی ده‌که‌ن. ناخۆ خه‌ون ده‌بینیت؟! ئایا ئەم سالانه‌ی دوا‌یی له خه‌یالێکی خۆشدا ژیاوه‌و وا نیستا گه‌یشته‌ته راستی؟! ئایا به‌سزای خه‌ونیکی قه‌ده‌غه‌کراو ده‌مریت؟! له‌نیو پێچ و په‌نای واق و پرمان و باوه‌ر نه‌کردن ون بوو. له ناکار ده‌نگیک به‌سۆز هێنایه‌وه شوینی خۆی و وا پیتی ده‌لێت:

- نه‌ی هاوڕێ ئازیز، ئێمه به‌هۆی ئه‌و بویریه‌ته‌وه سلاوت لی ده‌که‌ین!

به‌دوو چاری کراوه و په‌رۆشه‌وه ده‌روانیه‌ته زه‌به‌للاحه‌که‌ی لای چه‌پی و له‌په‌ر ئه‌وه‌ی لای راستی وا پیتی ده‌لێت:

- نه‌ی هاوڕێ، به‌لێنت پێده‌ده‌ین که شوپشی گه‌ل به‌پتویه و هێچ گومانی تێدا نییه! ئێمه هه‌موو چه‌په‌لێکی سته‌مکاری وه‌ک ئەم سەرکرده‌یه‌مان و گه‌وره‌کانی دیکه‌ی له باب‌ه‌ت بنه‌ماله‌ی رۆمانۆڤ که گه‌مه به‌ روسیا و گه‌لانییه‌وه ده‌که‌ن و به‌زۆرداری و داپلۆسین و گه‌نده‌لی حوکمرانی ده‌که‌ن، له‌سه‌ر زه‌وی ده‌یان سپینه‌وه!

چاره‌کانی هه‌لگه‌لۆفی و سه‌ری راوه‌شان و به‌خۆ هه‌ژاندنه‌وه له‌نیوان شیتببون و به‌هۆشیدا پرسى:

- که‌واته من راستم؟!

- له‌سه‌ر ره‌وتی خۆت بپۆ و هه‌رچه‌ند له تواناتدا هه‌یه لایه‌نگران کۆبکه‌وه، له‌سایه‌ی یه‌کگرتن و قوربانیدانه‌وه کاتی سه‌رکه‌وتنی گه‌لان نزیکه.

سه‌ربازه رووسه‌که‌ی تر وتی:

- نیستا خۆت رزگار بکه و بیروبارپی خۆت ناشکرا مه که، هیشتا زۆردارانی
خاوهن دهسهلات فرمانهوان!

لهوکاتهدا شتیکی زۆر به خدیالی حهسهن چهخاخدا هاتن و چوون، بهلام سروشتی
مانهوه سهلماندی که له ههموو شتیک بههیتزتره. حهسهن چهخاخ بروای نهدهکرد رزگاری
بووه، بۆیه وهک با تینی تهقاند. کاتیک گهیشته رۆخی ناسودهیی و دلنیاوو که هیشتا
له ژياندايه، بیرى لهشتی دیکه کردهوه و ههناسهیه کی شادمانی ههلیکیشا.

رۆژگار لهسهر گێرانهوه که ی بهردهوام دهبیئت، زهردهخه نه گالته نامیژه که ی باوکی
سهلمانیشی لی نیشتبوو.

به زۆری شهپانگیزی بهرانبه بههیتز دهرسیت و ویک دیتسهوه. وهلی حاجی زاده
له گهل ههموو پنه بهستراوانی له تارانباران و خویری و خوینپژتهکان کۆبووهوه، ههموو
دهسهلات و روالهتی ساموشکۆی به کردنه لی دهدهست داوو. پنه بهستراوانی لهو که سانه
بوون دانیشتوانی سابلای سلی لی ده کردنه وه به ناوهیتانیان جهسته ده کهوته له رزین و
وهک ناژهلی بیوهی ههست به مهترسی مه رگ بکات له کون و ههشارگه کانیان خویان
دهشاردهوه. له کۆبوونه وه که دا بیروپایان لهسهر نهوه گیرسایه وه که ملکه چی خویان بو
داگیرکه ری روس ناشکرا بکهن، بهلام ترسی مورتهزای برای شهپانگیزی به رۆکی وهلی
به رنه ده دا. مورتهزا واز له غایلهی دهسهلات ناهیتیت، گهر نهوه دهسهلاته خدیال
پلاویش بیئت، مورتهزا (رۆژی تهویلکه) ی بیر ناچیت. نهوه رۆژی که باوکی سهلمان،
شلۆمۆ که تانی کورده دهی گێپرایه وه بزه تایبه ته که دووباره لهسهر رووخساری ده نیشته.
وهلی که تهوه قهلهوه خراپه کارییه که ی تیکه لی ترس و تووپییه که ی ناویتییه
ترسنۆکه ییه ناشکرا که ی بوو بوو، وتی:

- رووسه کان دوژمنی موسلمانان، نه وه تا له سابلای تاوانی چ کوشتاریکیان کرد،
بو تۆله سه ندنه وه ههلیک هه ریک ده که ویت، بهلام برا گهوجه که م له ههلیک ده گهریت
و لای رووسه دوژمنه کان پیلانیک داده نیت و خه لکی به فیلکه که یه وه سه رقال ده بن و

ناوی ده که ویتته سەر زاریان و گۆرانی پیندا هه لده لێن و رۆژگاریش به سرود و تنه وه پیشیان ده که ویت، نه وسا رۆژی تهویه که هەر له بیر ده چیتته وه.

جه عفر نه که بری خوینرێژ به جۆریک پینکه نی، ورگی له گه لیدا که و ته سه مار لیسک به ده میدا هاته خوارێ، وتی:

- نه رێ نه وه به راستی باره پ به م توو په هاته ده که یته؟ گهر سوپای عوسمانی موسلمان له سه ری به ده نگ نه یات، ئیدی چۆن سوپای گاواران که موسلمان ده کوژن و سه رمان ده برن و نه تکمان ده کهن، له سه ری وه ده نگ دین؟!

وه لێ حاجی زاده ته راو به رپای نه هیتنا، غایله یه کی خراپه کاری ختوکه ی ورگه زلله که یان ده داو ده یان له رانده وه، گه مه ی به سمیله قیتته که ی ده کردو سه مای پینده کرد، له گه ل نه وه شدا له و ترسه قوتاری بوو. سه ری مورتزه ا حاجی زاده که به سه ر له شه گه وره که یه وه قوت بوو بووه وه، هیتشتا گه ردیله یه ک هۆشی تیندا مابوو و بیرۆکه ی پیلان و تۆله کردنه وه تیکێ نه شکاندبوو، رۆژی تهویه که ش که تا نه مپۆ له بیرێ خه لکه که نه چو بووه برینیک بوو له ئابرویدا هیتشتا هه رده می کرابوو وه به درێژایی رۆژ خوینی لی ده تکا. رۆژو مانگ و سال ده رۆن نه م هەر له بیرێ تۆله کردنه وه یه کی شیتانه یه، به لام گه ردیله عه قله که ی بیرۆکه ی پیلانی تیکشکاندو به رانه بر راستیه کی جیگیر رایگرت. هۆش و ناوه زه که ی به جه خته وه پیلان وت (له م ولاته دا رووسه کان یارمه تی موسلمانیک دژی موسلمانیکێ تر ناده ن، خۆ نه گه ر نه مه شیان کرد، نه و ده مه خه لکی سابلخ چی پینده لێن؟!) ده لێن مورتزه ا دژی برا که ی خۆی داوا ی یارمه تی له بکوژه گاواره کاغمان کرد، ناوهاش هه ره باشه کانیا ن ده چنه پال خراپه کاره کانی وه لی و تۆش خۆت تووشی نه فره تیک ده که یته گه لیک له نه فره تی رۆژی تهویه که خراپه تره.

مورتزه ا حاجی زاده نه یه ده توانی وه ک باوکی سه لمان نادیا ری نایینه ده بخوینیتته وه، ئیدی نارامی گرت و ناویکی نارام که ره وه ی کرده سەر ناگره دایسا وه که ی ناخی خویدا، به جۆری کاریکی وایکرد نه م ناگره بۆ ماوه یه ک دامرکیتته وه. بۆ نه وه ی لایه نگیری دانیش توانی سابلخ وه ده ست بینیت، وه ک نه وان دژایه تی خۆی بۆ رووسه کان پیشان ده دا، هەر وه ک نه وان که سه ربازیکی رووسی دیبا، تفی رۆده کرده سه ر زه وی.

پیشبینیه کانی باوکی سلمان شلۆمۆ که تانی هاتنه دی، دۆژمنایه تییه کی قول
 بۆشایی خسته نیتوان موسلماننه کانی سابلآخ و سهریازه روسه کان، که وه
 شاره میرووله. به شارۆچکه که دا بلۆبونه وه ههر سابلآخییه کی موسلمان تووشی
 رووسیک ببوایه، تفی رۆ ده کرد و مندالانی موسلمانانیش بهردیان تینه گرتن و
 هه لده هاتن. نهم رهفتاره سهریازه (مسقوف) هه سرخۆشه کانی تووره ده کرد، تهقه یان
 ده کرد، نیدی گولله که هه ندیکجار به هه وادا ده رۆیشته و بریکجار بهر موسلمانیک
 ده کهوت، چونکه نهم گاور و بکوژانه ی براکانی خۆی له شارۆچکه کهیدا ده دی، نیدی
 نهیده توانی رقی خۆی بشاریته وه، نینجا به برینداری بۆ ماله کهی خۆی ده یان برده وه،
 یان ده چوه پال کاروانی شهیدانی نهو رۆژه شوومه.
 بازنده کی به تاله و لیک ناترازیت، به لکو به تیپه پوونی رۆژه کان هه لقه کانی
 قایمه ده ییت.

* * *

به پنی خۆته وه ده رۆیت و هزرت پهرت بووه، ناتهویت به زۆر زهرده خه نه ی سهر لیوت
 به سهرپه وه، که شادمانی لی تۆراوه، به لام له گه ل نهم شادمانیه دا ههر ده رۆیت و ده لیئی
 بهرگه گرتنی نهم دنیا به له نه ستوی تویه. ناسمان سامال و شینه، به لام تۆ به ته لخی و
 هه وریکی ره شه وه ده ی بینیت، مانگ پر، که چی تۆ به کزی و له ناخرو تۆخریدا ده ی
 بینیت، شنه بای فینکی چیاکانی کوردستان دهت خنکینیت. تۆ به ته نهایت و کی نهم
 هه موو خه مه ی شارۆچکه که هه لده گریته. ههر تۆ ده زانیت نه وه ی نیستا به سهر
 شارۆچکه که دا دیت سهره تای گهرداوه که یه، هاوکار و خۆشه ویستت میر عه لی
 شانه شانی نهم دنیا به رووی ترش و تالت تینه کات، ته نانهت محمه د و نه حمه د و
 حمید گه مه مندالانه که یان له گه ل سلمان و سه یون و مریمه کهم بۆته وه.

لهو باره وه لیی ده پرسیت، نهو پیته ده لییت:

- لهم روسه نه فرهت لیکراوانه بیرسه!

تۆ ناتهویت برۆا بکهیت، به لکو له مه دوورتر ده رۆیت و پیی ده لییت:

- باوکی عه‌مه‌د، تۆ به‌ه‌له‌دا چوویت، کاره‌ساتی سابلآخ بۆ هه‌موو دانیش‌توانه‌که‌ی وه‌ک یه‌که. هه‌موو سابلآخییه‌ک برای سابلآخییه، کورد برای پشته‌ی کورده، بینگانه‌ی هه‌رگیز لیکمان ناکه‌ن، ته‌نانه‌ت ده‌کریت وه‌لی و مه‌رت‌زا حاجی زاده‌ش ده‌ست له‌شه‌ری یه‌کتر هه‌لبگرن تا نهم مه‌رده‌ز مه‌یه له‌کۆلمان ده‌بیته‌وه‌و هه‌موو بینگانه‌یه‌ک شارۆچکه‌که‌مان جێده‌هێلن!

میر عه‌لی ماوه‌یه‌کی زۆر بێده‌نگ ده‌بیته‌، ئینجا ده‌لیته‌:

- نه‌وه‌ی ئیستا میتشکی منی تیکداوه‌ نه‌وه‌یه‌ بازرگانه‌کانی سابلآخ و هی دیکه‌ش له‌شاره‌کانی ئیران و نازهربایجان بازرگانیان له‌گه‌لدا ده‌کردن و ئیمه‌ش یه‌کێک بووین له‌وان، نهم بازرگانه‌ی زێری سافیان ده‌دانیت و پاشه‌پۆیان لی وه‌رده‌گرتن.

سه‌رباری خه‌میتکی متبوو، پێده‌که‌نیت و ده‌لیته‌:

- میر، نه‌وه‌ی تۆ پیتی بژیت پاشه‌پۆ، نه‌وه‌ ژیا‌نی ئیمه‌یه‌!

تووړه‌ ده‌بیته‌ و ده‌نگی به‌رز ده‌کاته‌وه‌:

- راسته‌ من و تۆ خۆراکمان لی نه‌کریون، به‌لام زۆریه‌ی بازرگانه‌کان جوړه‌ها خۆراکیان له‌رووسیاوه‌ هینا، خواردنێک ده‌بخۆین و ده‌بیته‌ به‌ پیسای، واتا ئیمه‌ زێری سافمان دانی و گوومان لی وه‌رگرتن!

به‌هه‌موو تواناته‌وه‌ ده‌وان ده‌ده‌یت قایلی بکه‌یت و ده‌لیته‌:

- میر، ئیمه‌ به‌بی خواردن ناتوانین بژین، باوکی عه‌مه‌د، نه‌وه‌ی تۆ ناوی گوی لی ده‌نیته‌ سه‌رچاوه‌که‌ی هه‌رچییه‌ک بیت، ناوها نییه‌ وه‌ک تۆ بیری لێده‌که‌یت‌وه‌، نه‌وه‌ی ئیمه‌و بازرگانه‌کانی دیکه‌ کریومانه‌، ژیا‌ن بووه‌، نه‌ک گوو، نه‌ی میر!

میر عه‌لی له‌م راستییه‌ خۆی گێل ده‌کات، نه‌وه‌ی له‌ سابلآخ رووی داوه‌ هیچ مرۆڤێک ئیدی هه‌رچییه‌ک بیت ناکریت پا‌کانه‌ بکات و له‌رووسه‌کان خۆش بیت. درێژه‌ی پێده‌دات:

- نه‌وان ئیستا مه‌رگمان ده‌ده‌نی. باوکی سه‌لمان، نه‌ی خۆت نه‌مه‌ نایینیت؟!

به‌لی سالانی قات و قری و برستی به‌ ناشکرا خۆیا‌ن ده‌رخست...، نا نه‌وه‌تا له‌ ئیستاه‌ راتان ده‌مالم! خه‌لکیش له‌ سابلآخ مرۆولی نه‌وه‌ن که‌ روو ده‌دات، بۆ نه‌و ساته‌

دهژين كه ټيډان و سبهينى و دووسبهيان بير دهچيت، بهلام من هەرگير بيرم له مردنى بهگولله نه كړدۆتهوه، هه نديك مردن هه يه له م مردنه بى زه ورته. مردنيك له هه موو مردنه كان سامناكتره، مردنيكى ترسناك و بى رها، بهلام مادام هيشتا به بهريسهوه ماوه، دهتوانين خۆمانى لى پياريزين...، نهوه له برسان مردنه!

به پانييهك، كاتيك له كهنيسه بهروو مال دهگهرايتهوه، كات هيشتا بهيانيسهكى زوو بوو تووشى نافرهتنيكى نه ناس بوويت، جليكي سپى وەك كفننى پۆشيبوو. باوكى سەلمان، نهو ژندت له چالى يادهوهرى خۆتدا هشاردارو ههولتدا له ييرى خۆت بيسرپيتهوه، كه چى دواى نهوه هه موو سابلآخ باسى نهو ژنه نه ناسهيان ده كړد خه لكى جاريك به كچه جوان و جعيله كه ناويان ده بردو جاريك به پيرژنه سه رماش و برغبه رهاگرانه كه. دهيان وت جله كانى سپى سپيه، ده شيان وت نه خير ره شه وەك خه لوزه، هه موو له سهر نهوه كۆك بوون كه نهو ژنه وەك چۆن ته واو بۆ تو ده ركوت، نهو له ناكاو دهرده كه ویت و له ناكاویش ون ده بیت، باوكى سەلمان له به رانبه رى وه ستايت، سه يرت پيهاه به م به ياني زووه ژنيك له ريگاوبانه به مهرگ چيتراوه كانى سابلآخ ببينيت.

ليت پرسى:

- هيتى ژنه يه هوودى، ليتره چى ده كه يت؟!

بوچى وت (يه هوودى) نهى بۆ ندت وت (موسلمان)، يان (مه سيحى) يان ته نها (كچى) يان (ژنى)? ييگومان نازانيت كنيه، بهلام نهو پيكنه نينيكي خوش پيكنه نى... خوش، بهلام ساردى و رچيوى مهرگى پتوه بوو و ته زوى به له شدا ده هيتا.

- من نه يه هوويم و نه ئيسلام و نه مه سيحى! من نافرهتنيكى (هه والده رام)،

هاتووم خه لكى گرفتار و بهش مه ينهت له سابلآخ ناگادار بكه مه وه!

به سته له كى سابلآخ دلئى داپوشيت. نهى كوردهى لامل و توندو نازا، نكولئى ناكه يت داچله كيت. ئيدى ده ستت به خويندى ميزمار و نزاكرد، تا جنۆكه و درنج و هيتى خراپه كارت لى دورو بكه و يتتهوه، بهلام ژنه كه ون نه بوو، هه ر له شوين خوى مايه وهو پيكنه نينه كهى چون شه خته ناخى ده سمى. له ميانى گهرداوى پيكنه نينه توندو رچيوه كه يه وه وتى:

- شلۆمۆ، دوور مەپۆ، من نه جنۆكەم و نه درنج، من له جنۆكهو شهيتانیش بههیتترم، نهی گویت لیم نهبوو پیم وتیت من ههوالدهرم. ناگات لهخۆت بیت، باوکی سهلمان خهلكیش ناگادار بکهوه!

له بهرچاوت ون بوو. چاوه کانت هه لگلوژی، سهرت لهقاند، باسکه کانت به نازارهوه گوش. نه مه راست میرده زمه بوو، راستیهك بوو ههولتدا لهیری بکهیت و خهفهی بکهیت، چونکه زۆر ترساندتی، رای چله کاندیت، رای لیکردیت له ترسان هه لبله رزیت. شهرمت به خهوات، نه فس به رزیت رووشا، بۆیه شته کت شاردهوه، لی دانیشتیوانی سابلخ دهستیان به باسکردنی ژنه که کردبوو، که به شیوهی جیاجیا و به جلو بهرگی جیاوازهوه ده رده کهویت و ناگاداریان ده کاتهوه و هه ره شه ده کات...، نینجا له بهر چاوان ون ده بیت.

میرعه لی شهریک و هاوکارم پینی وتم:

- تۆ گهره کته هه موو خۆراکی دنیا قۆرخ بکهیت؟ ناخر گهره کت پهبوه له ناژه، کۆلانه کانت به په له ور خنکاون، کۆگای خۆراک له ماله کتدا جینی هیچی تری لی نایتهوه. نه وهی هه ته به لای که مه وه به شی شهش مانگی هه موو دانیشتیوانی سابلخ ده کات و به شی خه ترانه کت و خزمه کانیش بۆ چهند سالیك ده کات! پیم وت:

- زیاترم گهره که، مادام هیشتا ده ست خستنی خۆراک له توانادایه، نهی هاوکاری نازیم وهک پشتر ناگادارم کردیتهوه، گهر گرانی دا کهوت، پاره دادمان نادات، ناتوانم له جیاتی خۆراک بیهوین.

وهک نه وهی بروای هینابیت، به زمانیکی به خۆداچونهوه لیتی پرسیم:

- شلۆمۆ، وا رینگای به رهو مۆسکۆو نیسلامبول گیراوه، تۆ به ته مای چی بکهیت؟ - تاران له شه ردا نییه! هیشتا ده رگای بازارگانی بۆ چوون و هاتنه وه کراوه یه. که مێک دامام و بیرۆکه یه کی روونم بزهات: - له تاران بازارپی ده کهم! به لی له تاران بازارپی ده کهم!

که (دایکی منداآن) بینیمی وا خه ریکم دوو نه سپ له گالیسکه گه وره که
ده به ستم، به واق وړمانه وه لیتی پرسیم:

- باوکی سلمان، له م روژه پر مه ترسیانه نیازی کویت هه یه؟!

به دهم توند کردنی به ستنه وهی دوو نه سپه که وه وتم:

- نه سمر به ره و تاران!

به ترسه وه سینگی خوئی کوتار ره نگی زهره هه لگه را، به ناقایلییه وه وتی:

- مردن له ریگه و بانه کان ده سوړپټه وه و توش خوت ناماده ی سه فدر ده که یه؟!

- هیشتا هه ندیک ریگه ی به ره و تاران نارامه ...، نه وه ی مه ترسییه دوو فدرسه خه،

گه ر لیتی ده ریاز بیم، نه وا هه موو نیران له به رده مم نارام ده ییت.

- گه ر خودا نه کات، لیتی ده ریاز نه بویت؟!

به برواره وتم:

- نه سمر خودا له گه لمدایه، گه ر به سه لامه تی به خورا که وه گه رامه وه، نه وا به شی

هه موو نه ماله و هه موو خزم و دوست و نه وانه ی نایانه وی له کاره ساتی برسییتی له

برسان مردن تیښگن، دایین ده که م.

به په شوکاری و هه لکه رزین و گه رووی وشکه وه که هه ولئی ده دا قایلیم بکات و

پاشگه ز بیمه وه، وتی:

- ماله که مان نه ونده ی تیدایه، جینگه ی خیره به ره که تی دیکه ی تیدا ناییته وه.

دووباره به جه خته وه وتم:

- نه سمر، خوراکی زیاترم گه ر که، زیاترم گه ر که، خو نه گه ر خودا ویستی ده ییت

هه ر بزم، با به ویزدانیککی ناسوده وه بزم!

نا نه و تارانه، هه روه ک شاره زایم ده دهره وشیته وه، گوئی له جه نگو نای بینیت،

ناشتی له ژبانی ده چوپړپټه وه، ناخر جگه له شیتته کان که سی تر شه ر ناکات!

به سه لامه تی گه یشته تاران و ریگه ی باشووری روژه لاتم گرته به ر. سی روژه به ریگه وه

بووم، به چاودتیری خوداو نزاکانی نه سمر که له وشکایی رووچییه وه هه لده قولیت

له گه لندا بوون. مندا له كان باوه شيان ليدام، سلمان وهك هه موو جار يك كه زانى بو
 بازرگاني سدهر ده كه م، هه لندا له گه لندا بيت، هه ميشه نهم كوره باوكي ناسا
 مهيلي بازرگاني هه بوو، نه وه تا ئيستا وهك من بازرگانهو له نه مريكيه. جوړه
 به زه بيه كم له رووخساري هه مووياندا دي، ته ناهت رووخساري ناحومي بچكوله و
 زمان نه گرتوش لهو به زه يي هاتنه وه يه قوتار نه بوو، به لكو ئيستيريش به نيگايه كي
 لاله وه كه په ژارهو شتي ديكه ي تيدا بوو تبي رووانيم، پيم وت:

- گهر ويستت هه ردوو مندا له كه ببهو بو ماله باوانت برؤ، له وي دوو يان سي روؤ

بمينه وه.

بينيم گه شايد وه، به لام ئيستري بچووك به شيرخواردن گه شابووه وه، نه ونده شيري
 مژي بوو هه لي هينايه وه، ديار بوو هه سابووه وه، رهنكه تاقه كه سي نهم ماله بيت
 ناگاي له وه نيهه چي رووده دات و لاي گرنگ نيهه باوكي ديار نه بيت، يان له لاي
 بمينته وه، ئيستري گه وري دا يكي روشتنمي پي خوشتره له هاتنه وه م....، چونكه بو
 مالي باوكي ده چيته وه، نهو به وه ده گه شيته وه، هه روهك چوڼ كچه كه به شيرخواردن
 ده گه شيته وه، به لام تاران و هه موو نهو شارانه ي له سنووري باكووري روژتارا وه دوورن،
 وهك ئيستري بچووك به ژياني خو يان شادمانن و گوي به كاره سات و كه تنه كاني
 جهنگه كه نادهن. نه حمده شا له نيتو جله نابرو بهرو خو درخه رو بي موبالاته كه يه وه كesh
 و فش ده كات و گوي له وه نيهه گهر هه موو دانيشتواني نازه ربايمان و سابلخ برن يان
 بهرو دوزه برؤن!، به لام هه لو يستي بيلايه ني به هوي زيره كي و هيكه ته وه نيهه،
 به لكو به هوي فشاري دهره كي يان نه ماني به رژه وندي و دوستايه تي هه ردو ولاوه يه.
 پرسيم (بوچي دانيشتواني سابلخ ده ست له مال و حال يان هه لئاگرن و هه ليين؟ نه ري
 بو تيكرا بهرو تاران رهوناكهن، تاخويان له پايته ختي ولاته كه يان بپاريزن، نه ري نه وسا
 چي رووده دات و كي رهو ده كات؟! وه لام يكم ده ست نه كه وت. نه وه تا بو تاران هاتووم تا
 خوراك بكرم، نهك بهو نيازي له شوينيك بگه ريم دالده ي خو م و خيترانه كه م بدات. لهو
 روژدها هه رچه ند زيرهك بووم، به لام له وپه ري ساويلكه ييدا بووم، چونكه وا بريم
 ده كرده وه، كه مرؤ له ماليكدا له دا يك ده بيت، تير ده بيت تياشيدا بمريت، چونكه

ولاتی بنیادم و گه‌په‌که‌که‌ی و کۆلته‌که‌ی و ماله‌که‌ی چاره‌نووسی نه‌ون و به‌دریژایی ژیان پیوه‌ی لکاوه، به‌لام له‌مه‌ولا ته‌وی له من رویدا چه‌مک و بیرکردنه‌وه‌یه‌کی زۆری تی‌کشکاند و ده‌ری خست که هه‌ندیک شت هه‌ن به خه‌یاڵ و هه‌زدا نایه‌ن. نه‌و رۆژه نه‌مانه‌م به خه‌یاڵدا هات و به‌خۆم و گالیسکه‌که‌مه‌وه به‌شه‌قامه‌کانی تاراندا ده‌رۆیشتم، تا به خۆراکیکی زۆره‌وه له تارانده‌وه به‌ره‌و سابلای داماو و به‌ر مه‌ترسی قاتوقری و برسیتی بگه‌ریمه‌وه...، لیم گه‌رپێ با نیستا پی‌بکه‌م و تۆش به‌شداری پی‌که‌نینه‌که‌م بکه، چونکه تۆش شاره‌زای نه‌و ولاته‌نیه‌ت که دیومن و شارگه‌لیکیش که بارگه‌م تیدا خستون، نه‌ی به‌غدا نه‌بوو به ولاتی دووه‌م؟! نه‌و رۆژی لیتی ده‌رکراین هه‌ستم کرد وه‌که نه‌و که‌سه‌م مردوویه‌کم به‌ره‌و دوور له مامه‌له‌که‌ی خۆم و نووسینگه‌که‌م و که‌سوکارم و دۆستانم و شه‌قامه‌کانم و چایخانه‌که‌م هه‌لگرتووه. له‌و ساته‌دا که‌لافی زیره‌کی لیده‌ده‌م، هه‌ندیک شتی گرنگ له چاوانم ون ده‌بن. شه‌قامه‌کانی تارانم ته‌ی کردو بیه‌م له ماله‌که‌م و که‌سوکارم و دۆستانم و هه‌موو دانیه‌شتوانی سابلای ده‌کرده‌وه. هه‌ر نه‌وه‌تا هه‌ستم به ناسوده‌یی نه‌و خه‌لکه‌ ده‌کرد، که شاره‌که‌یان لیوانلیو پرکردبوو. تۆپخانه، کۆشک، بازاریش هه‌رشینک دل و حه‌ز بیه‌ویت تیی‌دایه، راسته‌ نرخ به‌رز بووه‌ته‌وه، لی‌په‌ر له خه‌یرویه‌رو بازارپه‌کراوه‌یه. بواری نه‌وه نییه چار له دیمه‌نی نارامی و دله‌یایی و ناشتی تیر بیت. سابلای تی‌کرا له دله‌م‌دایه و له نه‌ستۆی مندایه و می‌رده‌زمه‌که‌ی لیم جیا نایه‌ته‌وه، ته‌نانه‌ت وا به‌هه‌موو شوینیکی نه‌م خه‌ونه خۆشه‌شدا ده‌گه‌ریم، لیم جیا نایه‌ته‌وه، برپێ ده‌نگۆم بیست هه‌رچه‌نده دانیه‌شتوانی تاران ده‌یانزانی، به‌لام په‌ژاره‌ی نه‌کردبوون، نه‌مه‌ش شه‌که‌تی و باره‌که‌میان قورستر کرد و هانی دام کاره‌کانم ته‌واو بکه‌م و چون (با) به‌ره‌و که‌سوکارم له سابلای بگه‌ریمه‌وه. چه‌ندین ته‌ن نازوو‌قه‌و خۆرام کړی. دیاریشم بۆ هه‌ریه‌کیک له نه‌ندامانی خه‌یزانه‌که‌م کړی. له ماوه‌ی نه‌و دوو رۆژه‌دا عاره‌بانه‌که‌ پرپوو، شتومه‌که‌کان له‌ناویدا چون مناره به‌رز بوونه‌وه، به‌توندی شه‌ته‌کم داو خۆم بۆ گه‌رانه‌وه به‌ره‌و سابلای نامه‌ده‌کرد. له رۆژی سییه‌مدا پێش شه‌به‌ق نوێژم کرد و نام خوارد و سواری گالیسکه‌که‌ بووم و ناوی خودام لیه‌ینا. به قامچی له‌هه‌ردوو نه‌سپه‌که‌م داو هه‌ولم دا ته‌کان به‌دن، که‌چی گالیسکه‌که‌

كه ميٽك له رزى و له شويى خوى هه لئه كه نرا. لهو كاته دا بېرم له سووربوون و ته ماحى
 ژيان كرده وه، كه چى مانگه كانى له مه و دوا نيه تى پاكي منيان لهو ته ماحكاريه
 سه لماند. ناخر من وهك ليژانتيكى راستگۆ بووم كه ناديار بخويښته وه، وهك ليژانتيكى لاق
 تيك نالاو وهك مير عهلى هاوكارم دهى وت ناماده بووم له كوژتايدا هدرچى زيړيكم
 هديه له پاي وه دهسته ينانى نه وهى له هه ناومانه وه فرېي ده دينه ده ري، بېدهم، بېده مه
 نهو پاشه رزيدهى كه نيكسرى ژيانى لى هه لئه قوليټ! هه ردوو كيسه كه م پشكنى،
 زه رده كهو سپيه كه هيشتا له ناوياندا شتيك دده روه شيته وه. له خانه كه گاليسكه كه م
 جيه شت و به له ز به رهو مه يدانى ولاخان رويشتم، گاليسكه يهك و سى نه سپم كړى،
 نينجا به دواى گاليسكه وانتيكدا گه پام! زېره كه له كيسه كاندايه و منيش له
 گاليسكه وانتيك ده گه پيم! له ماوهى دوو رژدا هه موو بازاره كه م كړى و له ماوهى
 سه عاتيكد! گاليسكه و نه سپم ده سكه وت، به لام ناخو گاليسكه وانتيك ده ست
 ده كه ويټ كه بۆ سابلآخ له گه لمد ا بيت؟! هو خه لكينه گاليسكه وانتيك! گاليسكه وانتيك
 به رهو سابلآخ ليقه وماو له گه لمد ا بيت و به سوارى ته سپ به رهو تاران بگه پريته وه و
 چه نديش زيرى ده ويټ، ده بده مې؟! له تاران تا بلتي گاليسكه وانان زورن، به لام ليټره
 ناوى سابلآخ وهك نوشته ي چاوه زارى ليها توه، ناوى خودا جنوكه و شه يتان
 دهرده په پرينت، كه چى ناو سابلآخ هه موو گاليسكه وانه كانى تاران له به رده م من
 دهرده په پرينت، نيدى هه ركه ناوى (سابلآخ) بژنه ون، ون دهن و له به رچاو ناميتن!
 ليژانن و ژيانى خويان خوش ده ويټ و له مه ترسى مردن دوو ده كه ونه وه... هيتى
 سابلآخى به سته زمان بووه ته ماناي مه رگ، نيدى جگه له كه سانى من ناساو
 رووسه كان و عوسمانيه كان و نه لمانه كان، كه سى ديكه نه لتي ديتته دهرده وه نه روى
 تيده كات! نه ونه ده بانگه وازم كرد ده نگم نووسار كه سيټك وه لامى نه دامه وه. نه ري بۆ
 جارچيه كه به كړى نه گرم تا بۆ گاليسكه وان بانگه وازم بۆ بكات كه له گيانى خوى
 بيزار بيت؟! نه فرهت له وهى جهنگى داهينا! تو بلتي شا هيشتا هه داوام بكات؟! نهى
 جهلال رافزى له كوتيه كه له زيندان دهره ينام؟! هو رافزى وهه به رانبر هه موو زيړو
 زيوى ناو دوو كيسه كه م گاليسكه وانتيك بۆ په يدا بكه، تا به رهو سابلآخ له گه لمد ا

بیت! نهوې له ناو دوو کیسه که مدایه بایی چه ندین ته نی دیکه ی لهو شته ی که هارکاره که م ناوی لیتاوه گو، ده کات، به لام من ناماده م همووی بده م به گالیسکه وانیک قایل بیت بۆ سابلخ بجیت! به لکو تا سنوورو ده روزه کانیشی بیت هدر قهیناکه. بی سووده! ناچارم شهوئیکی تریش له تاران به سهر بیه م. نهو روژی سییه میش تیده په ریت و من هه روا له پیاوئیک ده گه ریم، چون پیاوئیک: با گه پرو گول. یان قه مبور، یان له نگیش بیت! پیاوئیک ته نها به لیخوړینی گالیسکه ی دووه م تا ده روبری شاروچکه ی سابلخ قایل بیت. نویژی عه سرم کرد و له نیو کومه لیک خه لکی به ره لالا و سووک و چرووک وه ستابوم! خو شی له خوتان خه لکی به ره لالا و سووک و هه رزانی تاران، نیوه لیره به ناسوده یی و له ناشتیدا ده ژین!

به برسیتی ما بوومه وه، له به یانیسه وه هیچم نه خوارد بوو، به په پری راستگوژیسه وه له خودا پارامه وه و به لیتیم دا تا گالیسکه وانیک نه دوزمه وه هیچ نه خه مه سه رزارم.

پیش نویژی شینوان دوعاکه م گیرابوو و پیاوئیکم دوزیه وه، لاوئیک بوو مردن مرخی لی خوشکرد بوو، تووړی دابوه بهر ده رگای برسیتی و هه ژاری، گوشته که ی وا مژی بوو له بن پیسته ته نکه که یه وه نیسکه کانی دیار بوون...، خواردنم پيداو بوو ژایه وه، نیجا بۆ گه رماو بردم و پوشته م کرده وه، له ناوینه یه کدا ته ماشای خوی کردو خوی نه ناسییه وه، لیره زرده که ی بیی و چاری ریشکه و پیشکه ی کردو ناوه ز له سه ریدا نه ماو هاواری کرد:

- خواجه، من له گه لندا دیم، گهر مردم نهوا مردنه که م له ژیانم باشته، خو نه گهر به سه لامه تی بۆ تاران بگه ریمه وه، نهوا لیره کت ده خه مه کاره وه و پیتی به رپوه ده چم و وهک شا له تاران ده ژیم!

به هو ی عه باسه وه خوم له بیر کرد، بۆ گه رانه وم بۆ لای که سوکارم و زیده که م عه باس تاقه نومیده م و نایت بۆ چاونووقانیک جی بهیلم نه بادا بیری بگوریت و له ده ستم رابکات. (کلکم به کلکیه وه) به ست و له گه ل خومدا به ره و خانه که م بردم. نویژی خه وتنم کردو نام خواردو نام ده رخواړدی هاوړتی ریگاشم دا. دوا ی دوو سه عات که لوبه له کام به سهر هه ردوو گالیسکه که دا به یه کسان ی دابه شکرد. دوا ی نهو ی

نەسپە کاغان لە گالیسکە کان بەست و کەلوپە لە کاغان شەتەک دا، هەناسە یەکی خۆشم
 هەلکێشا. لە کوتاییدا وا بەرەو سابلاخ بۆ لای کەسوکارم و خۆشەویستام و دانیشتوانی
 شارۆچکە کەم دەگەرێتمەوه. من دواى ئەم رۆژە درێژە وا لە شەکەتیدا لە پەل و پۆ
 کەوتوم. هەلاژام تا کەمێک لەو شەکەتییه بەسیتمەوه، ئێدی یە کسەر شەو غوونی و
 شەکەتی لەسەر پێلۆوه کانم کێرکێیان بوو، هەر ئەوەندە خەم لێکەوت و نەکەوت
 کە لە شیرى بەیانی قوواندی. هەستام و نوێژم کرد، عەباسیشم هەستاند و لە
 توشووبەرە کەم برێ خواردم دەرخواردی داو سواری هەردوو گالیسکە کە بووین و
 تاراغان جێهێشت، ئیدی دەستم بە خۆتندی دوغای رینگاکرد.

پەلەمە بگەمە سابلاخی بەهەشت - دۆزەخی نازیز، بە عەباسم وت:

- چارە کانت باش بکەرە و لە گەلەدا برۆ. رینگا دووردرێژەو هەراز و نشێوه.

عەباس پێم دەلێت:

- بێ بەختیە کەم مانای کەم هۆشی نییه، بەپێچەوانەوه گەر زیرەکی و وریایی خۆم
 نەبوایە قایل نەدەبووم لە گەلت پێم و چارەنووسی خۆم بگۆڕم.

و لەمێکی سەیرە، بەلام راستیشە، رەنگە ئەوە باشتر بوایە گەر گردو کوژە کم بۆ
 خۆم و کەسوکارم و ئیستا و ئاییندە بکەرایە و بە کراسی بەرمانەوه رومان لە تاران
 کردبا، بەلام سەیرە کە لەو دایە کە ئەم بیرۆکە یە قەت بە خەیاڵی سابلاخییه کدا
 نەهاتوو، چونکە ئەوکاتە تەنها ئاوەلمە یەک بوو لە منداڵدانی نادیاردا، ئێ کاتی ناوس
 بوونە کەیشی زۆری دەخایاند و مەترسیشی تێدا بوو، ئەوسا مردنیش بەرۆکی دەگرت،
 ئەمانە راستییە کە بن یان ئەفسانە، وەک یەکن. مەودایە کەر گالیسکە ی
 میترەزمە یەکی عەقل شێواو و پێچاویە تەوه. کاتیکیش نادیارە کە مەلۆتکە ی لێ
 بوووه زۆریە مەترسییه کان بوون بە تاشە بەردیکی میترەزمە ناسای سەر بیرەوه ی و
 هەستی بە شێک لە رابردوو، بەلام بۆ ئیستاش و لەمە و لاش. ناخر ئەو نایەوێت لە بیر
 بکەین، سوورە لەسەر ئەو ی بە هەموو ساتە کانیهوه لە گەلێدا بژین. ژیا نەت لە
 پێداریدا بەسەر دەچێت، نووستن لە تەختە خەو کەت دەدات، من پەلەبووم بگەمە
 تەختە خەو کە، عەباس چاوەرێم دەکات و دەلێت:

- با بهزه ییه کمان به خۆمان و ئەم گیانداره به سته زمانانه بێتهوه، ئاخێر گەر له رینگا په کیان کهوت چی بکهین؟!

عەباس راستی ده کرد. گەر بێ بهخت نه بوایه، ده بوو به راوێژکاری شاو خه سیستی سووکایه تی و گهمه کردنه که ی به نازاری خه لکی پێ تهرک ده کرد. نا، ئەمه زیره کییه و نهوسا هاورپیکانی له چهقی دهسلات و له کۆشک دوور دهخستهوه. رهنگه عەباس کاتێک بۆ تاران دهگهڕێتهوه لێه زیره که به باشی به کار بهیشت. له سایه ی ئەو خودایه ی که له نهیته ی و له وهستان و ههلسان و دانیشن و له بیداری و خهوتندا له گه له مدایه، دهگهینهوه سابلاخ.

له دیهاته کانی سهر رینگا چ خواردنی خۆش هیه بۆ عەباسی دهکرم، نالیکه ی باش بۆ ئەسپه گانیشت دهکرم. بۆخۆشم ئەو میوه و سهوزیه ی که به کالی دهخورین دهکرم. عەباس سهری لیم سورماوه لیم دهپرست، وتم پارێز دهکهم و پریشک بۆی دانام. درۆیه کی سپییه و لهم رینگه چۆل و دووره گومانی جووله که بوونی خۆمی پێ دهشارمهوه، بهلام زیره کییه که ی عەباس به سهر درۆکه مدا زال بوو و وتی:

- خواجه، تۆ بۆیه واده کهیت، چونکه (موسایی)ت، بینیم نوێژ دهکهیت، بهلام لیم دهترسیت و درۆم له گه ل دهکهیت. گه ورهم، من خزمه تکاری تۆم! پشتم پێ بهسته، من له وانه نیمم خیانه تی له نان غهک و چاکه دهکن. تۆ خواردنت دامی و نهوه ی به منت داوه به درێژایی ژیا نهم خه ونیشم پێوه نه دیوه. گه ورهم، رهنگه له سایه ی چاکه ی تۆوه چاره نووسم بگۆریت. خودا به سهلامه تی به تگه یه نیتتهوه ماله که ی خۆت، نهوسا باشتین و خۆشتین خواردن له ماله که ی خۆت دهخۆیت!

ئەم لاه سهرسورپه نده، گه ره که به چیتته جینگه ی شای ئیتران و له جیاتی ئەو فه رمانه رهایی بکات. گهلانی ئیتران ته نها به مه ه نهاسه یه کیان وه بهر دیتتهوه. ئەم قسه یه له ناخی دلێکی بووژاوه به قسه کانی عەباس کرد.

- عەباس، خۆزگه ده متوانی له ماله که ی خۆمدا میوانداریت بکه م، بهلام نیستا سابلاخ داگیرکراوه و له ده رهوه ی دهسلاتی ئیترانه، که جیمه یشت له ژیر داگیرکاری رووسه کان بوو، نازام که به یارمه تی خودا بگه یندهوه، کی داگیرکه ریتی!

له بهر خۆوه له خودام ریست چۆنم جیهیشتوووه ناوها بیبینمهوه، نه گینا نه مه دوا جار و دوا دیدارمه له گهل نهو و دنیا دا، نه وه تا به دلته کوتی و سۆز و نه لهاوه دلته خورپه مه، نه م بئ پرستییه کتوپره که زۆرم بۆ دینیت له کویتویه و بۆ چیه؟! من و نهو دارخورمایه که نه ده نوشیتتهوه و نه توندیه که ی کهم ده بیت. دوا ی به سه ربردنی سی شهو و سی رۆژ که له خانه کانی سه ر رینگا یان له چۆله وانی بارگه مان خست و ده واینه وه، به عه باسم وت:

- عه باس، کاتی نه وه هاتوو په له بکه ین، نه میستا ئیمه له سابلآخوه نزیکین، نیدی له نیوان تۆ و ژیا نه تازه که ت هه ر نهو مه و دایه هاره که به ره و تاران ده گه ریسته وه. کپیه کی گومانای و ناگاداری نامیز بالی به سه ر ده رازه کانی سابلآخدا کیشا وه منیش گوئ سوک و چار تیژم، خۆم ناماده ی بیستنی ته قینه وه یان گره که ی ده کهم، له شانس ی باشی مندا مه زنه کهم وا ده رنه چوو، نارامی دلنای کردمه وه. له ده رازه کانی شارۆچکه که دا سه ربازگه یه کی رووسه کانم دی، دووباره دلم که و ته خورپه و سۆز. هه ردوو کیسه کهم ده رهیتنا و کردمه وه، زیره که له ناویدا ده وشایه وه، به دزی عه باسه وه دوو لیرم لی ده رهیتنان، که له رهنگی گوله گه نی کاتی دروینه ده چوون.

- عه باس، راوهسته!

- بۆچی؟

دوو لیرم پیشانی دا، هاره یه ک چاوی ترووکاند، زانیم که باوه ناکات و خه و ده بینیت. هه ولیدا هه ردوو پیلوو هه لپه ریوه کانی کپ بکاته وه، له کوتاییدا وتی:

- هیشتا نه گه یشتووین!

- که گه یشتینه سه ربازگه ی رووسه کان، تۆ ده ست بکه به کردنه وه ی نه سپه به سه تراوه که ی دوا ی گالیسه که ی خۆت، نهو نه سپه و دوو لیره که هی تۆن و به ره و تاران پیی ده گه ریسته وه! نیستا وه ریان بگره و له شوینیکی ته قه دت دایان بنی، نه مه ش لیره یه کی زیوه له رینگه خواردنی پی بکړه!

زیرۆ زیوه که ی وه رگرت و وای ده زانی خه ونه، خیرا له خه ونه وه به ره و راستی هاته ده ره وه و پرسی:

- خواجه، چۆن ده گه يته وه ماله كهي خۆت؟!

باوكي سهلمان، ههر به هيمنيه كهي جارانت هه وت:

- خه مي منت نه ييت، به چاري خۆت ده بينيت چي ده كه!

هه موو گه ره كه كه به جيهي پينچكه كاني دوو گاليه كه كه هاتنه دهر وه، يه كيك له سهرياره رووسه كان گاليه كه دووه مي لينده خوڤي... سئ كه لله شه كر و پاشاوهي نه و پاره يه ناو كيه كه مابوون به به رتيل دا به سه ركرده كيان، نه سهر و قه شهنگ قريوهي هه له له يان ليه هه ستا. دراوسي و براده ران و نه ندا ماني خيزانه كه م كۆبوونه وه. هه مووان له داگرتني نازووقه ي ناو دوو گاليه كه كه كۆمه كيان كرد. ديمتري سهرياري روس كه گاليه كه دووه مي ده هاژووت، له گه لياندا بوو، به قه شهنگم وت:

- به په له بۆ كۆگاي خواردنه كان بچۆ و دوو شووشه ي هه ره باشي شه رام بۆ به يته. ديمتري وهك عه باس برۆاي به چاوه كاني خۆي نه ده كرد، له پر هيزيكي به قه ده ههر چوار نه سپه كه ي تيدا په يدا بوو، بازووي لي هه لكره و نه وهنده ي شهش زهلام كاري كرد. وهك نه وهي خۆشه ويستيك له ناميژ بگريهت، دوو شووشه كه ي به سينگي خۆيه وه نووساند و به گاليه كه نويسي كه و هه ردووه نه سپه كه يه وه به ره و سهريازگه كه گه رايه وه.

نيستير و دوو مندا له كه نه دي، له نه سهرم پرسى:

- نيستير هيشتا له مالي باوكي نه گه راوه ته وه؟

نه سهر وتى: نه و مندا له كان وهك خه رمانه يه كي خۆشه ويستى ده ورم ده دن.

- دويني هاته وه، له گه ل ناخوم و نيستيري بچووك بۆ پياسه چوه، رهنگه بۆ باخه كه

چووبن.

له وساره نه م جهنگه نه فرينه به رپا بووه، چه ندين جار ناگادارم كردۆته وه كه بۆ نه وي نه چييت! گهر له بهر نه م نارامي و هيمنيه ي نيستاي سابلان نه بووايه، نه وا بۆ هه تا هه تا يه بۆ ماله باواني ده م نارد هه. بيم كه وه ته وه كه وه رزي ميوه رنين كاتي هاته وه، هه ره ها كاتي نازووقه خستني زستانيش هاته وه. سه به يني بۆ ميوه رنين كر يكاره كان

ده بهم. نه سهر! نه مسال دوو نه ونده نازووقه ده خين، به لام بۆ شهرباب و عارهق پيښج
نه ونده يان لي ناماده ده كين.

نه سهر به سهر سوږمانه وه نيگاي كردم، پيم وت:

- نه ي نازانيت كه عارهق له راكيشاني رووسه كان چ كاريكي نه فسووناوي
ده كات؟! نه ي نه ت دي دوو شووشه كه چي له ديمتري كرد؟

نه سهر داما، هه نديك په ژاره دايجرتم و پرسيم:

- نه سهر، نه وه چييه؟

ته ماشاي دهوروبه ري خوي كرد، كه بيني منداله كان له گهل قه شنگ
دووركه وتنه وه، به ترسيكي ناشكراوه به چپه وتي:

- باوكي سلمان، فاته! رزا ته نكه تاوي ده كات، بي شه رمييه كهي گديشتووه ته
راډه يهك، ده ستی گرتووه. به جه خته وه وتم: نه سهر، نابروم ونده و به هيزه، نابرو وهك
زيري بينگه رده، نه گهر به نار و شي بكه ویت ژهنگ هه لناهينيت.

نيستېر هاته ژورو وه دوو نيستېري بچووكي به باوه شه وه بو، په لي ناحوميشي گرتبوو،
كه به پارانه كانسيه وه وهك چوله كه له تري ده دا. خيرا بۆ لاي هه ردوو منداله كه چووم و
ماچم كردن، سلاوي ژنه گچكه مم به لا لوتيكه وه سنده وه و شتي زياده م نه وت.
مير عدلي گله يي ليكردم و وتي:

- له وه ته ي نه م جه نكه هه لگيرساره، نه بۆ نووسينگه ديت و نه سهر له كوڅاكان
ده ده يت. هه موو شتيكت به سهر مندا جي هيشتووه و خوت ته نها به كوڅر دسه وي خوراك
سهر قال كردووه.

پيكنه نيم، نينجا دامام و وتم:

- مير، له م شه ږو جه نكه كه لوپه له كانمان بازارې نيه.

وهك نه وه ي نوكته يه كم گيږاييتسه وه هينامه پيكنه نين، به لام وهك دهر كه وت
پيكنه نينه كهي گالته پيكنه نين بوو، ده سته جي له گيرفاني كيسه يهك پاره ي دهر هينا و
وتي:

- لهوساوه تۆ لیږه نه بویت سده تۆپ خام و زهری و ئاوریشم و په نجا دهرزن
جهمه دانی و بیست دهسته قاپی چینی و ده سه ماوهرم فرۆشتوه، نه مهش بهشی تۆیه
له قازانجه کې.

کیسه کهم لی وهرگرت و له گیرفام دامناو وتم:

- باوکی محمد، هیشتا خه لکی بی ناگان، نه گهر هوشیان هدیته له جیاتنی شتی
نایبویست، نه وهی تۆ پیی ده لیت گور، ده کړن!
به گالته کړنده وتی:

- لییان گهری با پیش نه وهی رووسه کان بیان کوژن، دلی خویان به شتی نایبویست
خوش بکهن.

تورپه بووم و به ده نگیکی بهرز و یه کلاکهره و وتم:

- مردنی به کوشتن زور خوشتره له برسان مردن.

- له گهل نه وهی خوراک له بازار کهم بۆته وه، به لام خه لکیش ههر بایی رۆژ
به پیکردن ده خون.

- باوکی محمد، بینیت چۆن خوراک له بازار کهم بۆته وه، نه مهش سهره تای

برسیتییه کیه، جا بۆ نه وهی وا به پویه، ههر خودا خوی و به زهیی خوی!

کایه ی چواره م

شلۆمۆ که تانی ده زانیت که ئەم کپی و هیمینی له سابلآخ، کپییه کی درۆزانە و هەلخەلەتینەر و بی بەزەییە، ئەمە هیمنی پیش هەژینی بوومە لەرزە و یرانکەرە و ناگرو ژیلەمۆ هەل دیتیتەوه. زستانیک نزیک دەبیتەوه لە گەل خۆیدا دوو زریان دیتیت، زستانی بەفر و سەهۆلبەندان و ئەوی دی گەرم و ناگرو ناسن و کارلکاری دەبارتیت. زۆر هەبوون له سابلآخ هیشتا لەوێ رووی دەدا تینە دەگەشت، لی ئیمە گەر شیتە کان و کەم ناوێزەکانی لی دەریکەین، ئەوا سی کەس دەمیننەوه، کە بەسەر رووداوه کاندای تێدەپەرن و هەر ئەوه تا دەیان بینن، یان هەر بەلایانەوه گرنگ نییە.

منی رۆژگار لەم ماوێدا کە بەلایاندا گۆزەر دەکەم، تەنانت هەست بە دەنگی پێیە قورسە کانیشم ناکەن، ئەم سێهەش ئەمانەن، ئەلماسی عەزریا زیرنگەر و حەسەن بوزورگ و رەزا عەلی.

ئەلماس بەجلوبەرگی دەگمەنەوه بە رینگادا دەروات و ناز دەکات و یینزی نایات پێیەکانی بەر زەوی بکەون. بەشتیکەوه لەخۆباییە تەنانت بارکە کەشی نازانیت ئەو شتە چییە. تفی رۆ دەکرده سەر زەوی و خۆی لە پیاوان و ئافرەتان و لە جوولەکە و نەسرانی و موسلمانەکانیش بە بالاتر دەزانی، رۆژیک سەربازە روسەکان کە دەبینن تف دەکات و رقی خۆی بۆیان ناشکرا دەکات، بە موسلمانێ تێدەگەن، ئیدی سەبازیک میلی تفەنگی لی رادەکێشیت و رووی تێدەکات، خۆ ئەگەر هارپیکە هیشتبای تەقە لی بکات، ئەوا لووت بەرزێ و کالقامییە کە ئەلماس بە دەستی سەبازیکی روسی سەرخۆش بە مەرگی خۆیان دەگەشتن، ئەلماس بە هیچ پیاویک رازی نەبوو، ئەو پیاوێ لە هەمووان بە بەختەر بووایە، ئەوه پشت تێکردن و دەموچاواشاردەوهی لە

نه لئاس پتر چنگ نه ده كهوت، نه مهش بوخوی سوو كایه تی و گالته پینكردن بوو بهر
 كه سه، خو نه گهر بی شانیش بووایه، نه وه نه لئاس له گهل كه سوو كاره كیدا له
 ماله كهی خوی به چه مه سه ری و قسه ی ناشیرین و به ههستی برینداره وه، ده ری ده كردن،
 زورجار نه م ره فتارانهی باوكی بیده نگ ده كرد و به غه مگینی له دلوه ده گریا و بی ری
 نالوز ده بوو، دای نه وه ی رووندکی دلی ده رزان و فرمی سکی ناوه زی ده سپیه وه، بی ری له
 دۆخی كچه تاقانه كهی ده كرده وه، هه وللی ددها له وه تی بگات ناخو كچه كهی له كوئوه
 نه م لووت به رزیسه ده سكرده ی بو ماوه ته وه، نایا نه مه به راستی خو به زلزانیه، یان
 دیارده یه كه گه یشتو ته سنووری شیتایه تی، یان سه رباری سیما جوانه كهی نه وه
 خراپه كارییه كه و خوی پی دزیو ده كات؟ دایكی كوچكردوی ناوها نه بوو، پیچه وانهی
 دویته كهی بوو، باوكهش قیزی له ره فتاری كچه كهی ده بیته وه له نه تواره كانی بیزاره،
 هه روهك چون بیتری له رزانه وه ده بیته وه. نه لئاس یه كه م منداډ و دوا منداډ بوو، دایكی
 به سه ر نه مه وه چوو بوو، میمه كه كانی رقیان لی بوو، پییان ده وت (بكوژی دایكی)،
 به لآم باوكی له دوو سه روه خۆشی ده ویست، خۆشه ویستی ژنه مردووه كهی و
 خۆشه ویستی كچه خوی، به زه یی پيدا ده هاته وه، چونكه به بی دایك له دایك بوو بوو،
 نیدی تنها بو نو خوی ته رخانكرد و خوی له ژنه تانانه وه بیته ش كرد، تا بو نه لئاسی
 (بكوژی دایكی) خوی ته رخان بكات. هه رچییه كی هه بوو پی به خشی، له پیناو نه ودا
 ژیاو له پیناو نه ودا كاریكرد و بژیوی پيدا كرد، نیدی به زه یی و نازكیشان له م ژیا نه ودا
 به شی نه و بوون. ناخر هه تیو كه وتن شتیكه ویستی خودا بووه رت نابیته وه.
 پرسیاركی بی به زه ییانه به رده وام مه ژگی عه زریا زیرنگه ری هه لده كوژی (نایا
 بیته شبوون له دایك وای لیکرد، یان زیده رژی له خۆشه ویستی و نازرا گرتن؟!)، نه م
 پرسیاره به رده وام زۆری بو ده هینا و هه ر به سووربوونیشه وه ده می نیته وه، تا چاره نووس
 تووشی رژه بیگومانه كهی مه رگی ده كات، نه و ساش ده می به م پرسیاره سه یره وه هه ر
 به كراوه یی ده می نیته وه. نه لئاس یه كیك بوو له و سی سابلاییه، نه گیل بوون و نه
 شیت، به لآم پی به سه ر مندا دهنین، منی رۆژگار. گالته یان به و رووداوه گه ورا نه دیت
 كه له ده ورو به ریان روو ده دن، به لآم ژیان به زه یی به كه سدا نایه ته وه و كه سیكیش

نامینیت درېږه به بې ټاگایې خوی بدات. نه گرمې تویه کان نه مانه ی و ناگاهینا، نه که له که بوونی کوژاوه کان...، نه وان نه رگزين و له نار خودی خویاندا سه رقالي شتيك بوون و له خویان به ولاره که سی دیکه یان نه ده بیښی...

به لام...، حه سڼ بوزورگی هه رزه کار خوی ده نواند و به نایا بترین جلویه رگه وه شانازی به خوره ده کرد. خه غه ره مشتوونه لاسه که ی به دل نه بوو، به لکو ده مانچه ی باوکه بازرگانه گه وړه که ی لاپه سڼد بوو، نه و ده مانچه یی که باوکی له شلومو که تانی دوا ی نه و سه فهری له موسکو گه رابووه، کړی بسوی، نه و سه فهری که نه حمده شا له سه ری لیپر سینه و ی له گه ل کرد و به دارکاری کردن سزای دا و له زیندانیکی له بیرکراو توندی کرد، تا پیاوړیک به ناوی جه لال رافزی رزگاری کرد!

حه سڼ وه مندالیکي نیرینه له نیوان چوار خوشک له دایک بوو بوو، نه و خوشکانه ی هه میسه له ته ک دایکیاندا له ژووره مت بوو بوون، مه گه ر به فره مانی باوکه که یان، ده نا دهره و یان نه ده بیښی، حه سڼ میراتگری راسته قینه و له دوا ی باوکی پیاری ماله که بوو، رژیانی سه فهره درېږه کانی باوکی، نه و هه رچه نده به ته مڼد بچووک بوو، خاوه ندریتی دایکی و خوشکه کانی ده کرد، هه ر له مندالییه و فیزی ده سه لاتداری بوو بوو. حه سڼ بوزورگ وا بیری ده کرده وه که هه موو دنیا هی نه وه، نه و به راستی نه ک به گالته گه مده ی به زیر ده کرد. نه وانه ی له ناستی نه و له ناستی باوکیدا بوون، وه ک شلومو که تانی شیت و جووله که ی دراوسییان، خوراکیان هه لنده دهرت، شلومو که تانی هه والی شووم و ناخوش به خه لکی راده گه یه نیت، نه و پیغه مبه ری تووره یسه، حه سڼ بوزورگ هیتشتا له باوکه ده وله مڼده قه به که ی ده ژنه فیت که نه فسوون له دهره شانوه ی زیردایه، وه ک باوکه (باوه پیتکراوه که) ی ده لیت: نه م کاتزا زهره په رجوو دروست ده کات، کچه جوانه کانی سابلخ پؤل پؤل وه ده ست دینیت، ته نانه ت شیري چوله که ش ده ست ده خات. حه سڼ بوزورگ له بابته نه لماسی کچی زیرنگه ر و رها عه لییه، پی به سه ر رووداوه کاند دینیت و جییان ده هیلیت و له بیری خوی دهریان ده کات. نه و به رهنکاری منیش ده بیته وه، منی رژیگار، ده لیت: (من رووداو و رژیگارم، من چاره نووسم و هه موو شتيك له ژیر فره مانی مندایه، من وه نه نگوستیله ی په غه کام میژوو ده جوولیتیم!

من...! من...! من...!) خه نجهری مشتو نه لئاس سام و خزه لئان و سه رسامبوون ده به خشیت، به لام ده مانچه مهرگی له گه لدايه و مه ترسی و هیزه، نه ویک گه وره یی و نازو لاوچاکی پی به خشراوه، ده با خوی پی یانه وه هه لئیت، ده با هه رچی خه سیتی به هیزی هه به له مدا کۆبهنه وه و کچه جوانه کان رابکیشن. من - به خوی ده لئیت - به ره وه دره وه ی شاروچکه که ده پۆم...، به وه هه موو سامه ی هه مه له سه ره سه ریک * که له گه ل خۆمی ده به م له بن دار مازوه که ی نزیك کانیه که پال ده ده مه وه. له وئ کچه جوانه کان جه م ده بن، له وئ قه ده غه کراو هه لال ده بیت، ماچ و مووچ ده به شیتینه وه، له وئ دور له چاری به دکاران لیو ده خریته سه ره لیو، له وئ که مه رو ناو قه ده ده گوشرین و ده سه کانه به سه ره مه مکی قیت تورته دین و ده چن. نه و رۆه دیت که له ژیر بالی تاریکیدا دۆخین شل ده کریته وه و شه روا ل دینه خوار. له وئ له بن دار مازوه که و به ته نیشت کانیه که به ی نه وه ی چاو یک بی نیست و گو یچکه یه ک بژنه ویت، هه سه ن بزورگ بیر چو بوو که چاوانی من شایه تحال و یاده وه ی من ناسپریته وه، نه وه شی به ره چو بوو که بارودوخه کان به ره وه ام نابن و له خۆبایی بوو نیشت به ره وه ام نایست. ره نگه به ریکه وه رو داوه کان کویری د تیار بکه ن و به ره وه عه قل بی گینه وه، ره نگه نه مه دوای کار له کار ترازان بیت.

ره زا عدلی له لایه کی دیکه ی دار مازوه که وه، یان له بن دار به رو یه ک پالی داوه ته وه، نه کوژراوان ده بی نیست و نه برینداران، نه دیل و نه جه نگه که و سه ربازه کان ده بی نیست. نه وه هه ره له وه شه وه، به ره له سی سال ناوه ز و دل و ویردانی له هه موو شتیک خالی بووه وه، ته نها له وه نه بیت، نه ویش فاته می به ری دره خته هه رام کراوه که بوو. میوه ی برا که ی که له شیرینی و چیردا وینه ی نه بوو. نه و چله داریکسی وشک له زه و ی ده پو نیست، فاته مه ده بی نیست، شه ویک وه که نه وه ی با شترین ریکه و تی بو هه لکه و تیبت، ده ی بی نیست، شه یتان ناماده باشی بو ده کات، شه یتان ورده کاری نه وه شه وه ی چرکه به چرکه دینیت به ره چاوی، فاته می رووت و قووت هه ره وه چۆن خودا دروستی کردوه، نه م نه فرینه ره ده سه ره نگینه، یان دروست که ره که ی نه هه ریمه نه وه وه دۆستیک به وه فاره له ناخدا نیشته جی بووه؟! په نا به تو خودایه چیت دروست کردوه، ئیدی نا هوورامزدا بیت یان نه هه ریمه ن،

په نا به تۆ خودايه، نهی نافرینهی نیاز و گوناوه کان، هه لال کاری هه رام کراوه کان، چونکه نهه جوانیهه دلپښ و بینایی کویرکه رته بۆ ره خساندم، تینکدهی سنووری نیوان هه رام و هه لال، ناخر کی ده لیت هه ندیک هه لال هه رامه؟! هه یهو نهه دوره! خودای من گه وهه ری چاکه خوازی و چۆنیتی خراپه کاری دیاری نه کردوه، خو نه گهر هه لال و هه رام هه بیته، نهه هه رامه که جوانیهه و دزیویه کهش هه لاله، ناخر زۆرداری نییه تاقه مرۆڅیک که ناوی میرده له زهت له نه فسونی هه لالیک وه بگریته و قۆرخی بکات و سرووتیکی تووره هات له کهسانی دیکه قه دهغه بکات؟ به لکو کهسانی دیکه ته نهه من! نه خیر، فاقه تۆ خواوهندی جوانی یۆنان نیته، تۆ به جوانیهه کهت گالته به هه موو خواوهنده کانی یۆنان و رۆمان دیت، تۆ ته نهه قه ره جیکی نازه ربایجانیت و جوانی هه موو گه ردوون تیدا کۆبووه ته وه داهیتنه ری به شیک له جوهره کانی نه فسونی تیدا به کارهیتناوه، بۆیه بی خهوشی تیدا به رجسته بووه، نه گهر بی خهوش هه ر خواوهند بیت، نهه تۆ شانت له شانی داوه لات داوته لاره، تا جینگهی بگریته وه، خو شهیتانیش بیت، نهه تۆی له بووغدا روواندوه، تا راستیم پی بلیت، نهه هه میشه پیم ده لیت (تۆ ترسنوکیته!) نهه ی دروستی کردیت چۆن به خه یالیدا هات پیستت له شیریکی سپی سپی دروست بکات و هیچ چه رییه کیشی له خو نه گرتیت، هه ردو گۆنات به ره رنگی گۆلنکی سووری نال رهنگ بکات، ئینجا به خه لوز خه تی دوو برۆو برژانگه کانت بکیشیت و له هه ردوو چالی چاویشتا نهه دوو چاوه رهش و گه ورانه دابنیت، له ده موچاویشتا چوار بادهم، لووت باده میک و ده مت باده میک و دوو ریز مروریش له نیو زارته دا و دوو لیویشته چوون درزی هه نار به ده دوری ده متدا. خو ش له وهی که نهه ده مه ده مژیت که که سه ری تیزاوه و بۆنی گولاوی لیدیت. پرچه که تی به قیر رهش کردوه و وه هه ودای ناریشی رهش په خشی کردوه و شه نه با نازاری ده دات و ده له ریته وه به گریه و زاری خو ی به سه ر هه ردو که فه لته وه ده لکینیت. نهه تا هه رچه نهه لیت دوویم نهه شته نه فرینه ی نیوان لاقه کانم ده ورۆژیت و رهق ده بیته، نهه شه وه له وه دا بوو ده ماره خوینبه ره کانی به ته قین و ده ماره رهق وه که به رده که ی درز به ریت، نهه شه وه یه کجار تاریک بوو، برا نه فرینه کهم سه فهری کردبوو هه ردو

پیره میتر و پیتریزنه کەش دەیان پرخاند و له ههناوی خەوی برای مردندا ون بوو بوون. هەردوو کۆرە کە که لیلایۆیک له منداڵدانت دا روواندنی، فریشتە، یان شەیتانیکی خۆت ناسا لایلایەیی بۆ دەکردن، هەمید هیشتا له منداڵدانت دا هیلکەیهک بوو و تۆماوی برا گەوجە کەم نەپژابوو هەناوت، وام بەخەیاڵدا هات کە بە تەنیشت دوو کۆرە کەوه راکیشاویت، منیش لەسەر جینگە کەم گەوزو گلیم بوو، تارماییگەلی بەبالی کراوهی له چەشنی پرچە رهشە کە ی تۆ، بە دەسته کانیان وەرم دەسوورپنن و نینۆکە تیژەکانیان له گۆشتە کەم رۆدە کەن تا دەگا روحم، بیژۆکی ئالۆز ئاوهزم توورپەدە کات و ناماژێ پرسیری وام ناراستە دەکات، کە مەمک و جینگە شەرمی هەیە. نیازێکی نادیار بەرو ئالۆشی راپینچم دەکات، جەستەم دەگوشت و خەو لەچاوانم دەتارینیت و تەزوویەکی نەفرین بەجەستەمدا بلۆ دەکاتەوه. لەو بە ناگاییدا دەمینمەوه، بە لاملییهوه نازار دەکیشم و هەست بە تینویتییه کی درۆزانە دەکەم، ئا ئەو ساتە جیاوازیم لەنێوان شەیتان و رەحماندا کرد، پەرۆشە خەیاڵۆیه کەم بۆت خەفە دەکەم، هەرکاتێک رووخسارە وەک خۆر درەوشاوە کەم لێدەرکەوێت، له ناخدا ئەو شتە ی خەلکی پیتی دەلێن وێژدان ریکەوتە نەفرینە - پیژۆکە - لینی دزیم، دنەدانی ئەهریمەن پاراوی دەکردم. تینویتی هەموو دنیا له بوونی مندایە و هەموو ئاری گەردوون تینویتییه کەم ناشکینیت، هەستام ئاڕ بخۆمەوه، مۆمیکم داگیرساند و ژوورە کەم جیهیشت. نیستا لەناو حەوشە کە بووم، روو و چیشتهخانه کە دەچم لەپەر بایەک هەلیکرد و مۆمە کە ی کۆژاندەوه و رووناکییه زەرەدە کە ی نەهیشت، و تم: (وەک کوێر بەره و چیشتهخانه دەپۆم و پەل دەکوتم) وەک نابینایەکی لینی نزیک دەبمەوه، بەلام لەپەر سەرم سوورما، له پەنجەرە ی چیشتهخانه کەوه رووناکییهکی دیارە، رووناکی و لەناو چیشتهخانه کە؟! بە ناگاییهوه نزیک بوومەوه، له گوماندا بووم، ئینجا له شوێنی خۆم نزیک پەنجەرە کە وشک بووم، له چیشتهخانه کەوه رووناکی (لۆکس) و خۆر دیارە، فاتمە وەک چۆن خودا دروستی کردووه، ئاوها رووتە، پەنا بەخودا، بێگومان ئەمە ئەهریمەن دروستیکردووه، چونکە خودا جوانیکی بکوژی ئاوها دروست ناکات. بەپینو وەستاو و لەنیو تەشتا خۆی دەشوات، دوو دەست بەرو قژێکی رهش بەرز بوونەوه، پەنجە گەلی وەک میتوی میشهنگ بە

سابوونیککی کەف سپی شەوئیکی مەخمەتی ھەلەدەگلۆفن، بن ھەنگلەکان دوو بۆشایی سپین و شۆینەواری تووکی تاشراویان پیتو ھیار نییە. گەردن شووشەییەکی عاجی نەرمە، گەردنی ئاسکێک لەشیوێ کۆترێکی سپی و بزۆینەرێک دەی جوولینیت. دوو مەمک ھەریەکە و بەلایە کدا قوت بووتەو و ھەر دەلێی ھی کچە تازە بالتق بوویەکە و تازە دەرکەوتوون، تۆزقالتێک دانە چۆراون و دەلێی نە رۆژی پەر لەشیربوون، نە مندالت بوو و نە شیرت بەدوور مندالە کە داو، پەنا بەخوا! دوو گۆی مەمک بە رەنگی گول خۆ دەنوینن و لە ناوەرێست خەرمانەییەکی وەک نانی گەنمە، چەند جار برانە فرینەکم مژیونی؟ لە ئیستا بەدوور مێردی تۆ نییە، مەن خەریکە ھاوار دەکەم! زارم بەدەستەکانم گرتووە، دەمەوێت وەک تێسکەیی تەفەنگ دەرپەرم و بەرەو لات بێم و بەخۆمەوت بنوسینم، بەلێ شتێک لە زەویە کەدا پێتەکانم وشک دەکات، بەلادا دێم، خۆم بەدیواری کەو دەگرم. ھەرچیەکم تێدا یە شل و لینج دەبێتەو و بەرەو ئەم شتە رەق بووی سەرۆی لاقەکانم دەچۆرێتەو! پەنا بەخوا کە دروستی کردیت! ھەردوو دەستت یاری بە دوو مەمکە کەت دەکەن، ئەو زکەت و چون سەرینیکی سپی کونیک لە ناوەرێستیدا یە، وا لیکام دێتە خواری، ئاواتە خوازم کە ئەم چالە پەر بێتەو، وا دەستەکانت لەپەر بەرەو زەقییەکی خوار ناوکت دەخزێن، ئەو بۆچی لەسەرۆی ھەردوو لاقەوێیە و بە پارچەییەکی ھونەری دەچیت کە باشترین پەیکەر تاشی جیھان تاشی بێت؟! لێرە، دوو کۆپانەیی و شتر کە پارچەییە کە لە جەستەت شفرەیک جیا یان دەکاتەو، خۆ ئەگەر ھەموو دنیا بیان بینن کۆپووشیان بۆ دەبات. دەلێن ئەندامی ھەموو مێینەیی دنیا لەیک دەچن، ئەو وای وتووە درۆی کردووە! سویند دەخۆم مەن لە ئەندامی تۆ زیاترم نەدیو، ھەرەھا سویند دەخۆم تۆ تەنھا کەسیکی کە ئەندامی مێینەت ھەیە، نە توو کە ھەرەمەیک، نە رەگی تووکی، بەزاتی ئەو و دروستی کردیت تۆ بەبێ توو کە دروست بوویت، تۆ بێ خەو شیت و عەورەت نییە، بەلام مەر تۆ ماوێ کە دەپۆزیت نیتوان ئەم دوو شفرەییو، ئەوا بەدەستەکانت ھەلیان دەگلۆفیت، دەستیکت ئەمیان ھەلەدەگلۆفی و دەستەکی تەرت ئەو دیکەیان. منیش دێم ھەلەدەشیوێت و دەگوشرێت و لەو پەری سابلاخووە تەپەیی دەبێستیت، ئاوی سەتەلە کە بەتال بوووە، وا

بەرەو مەنجه له که داده چه میتهوه و ناری لیده که یته سه تله کهوه، وا ناری سارد و گهرم تیکه له ده که یته، بئی نهوهی ناگات له من بیت پشتم تیده که یته و بربره کانت ده رده کهون و ده گریته وه که ده ماره کانت بژمیترین، به نیمچه باز نه یه که ده نوشتیتهوه، ئینجا بربره کان به رهو دوو گولمه ی خر شۆر ده بیتهوه و کانیاویک درزیان تیده خات، که ده رژیته نیو رووباری دوو شفره کهوه، گهر من له پشتهوه باوهشت لی بدهم و ههردوو دهستم به رهو ههردوو مەمکت خزاند و ئینجا سکت و پاشان شوینه په رستراوه که، نهوسا ده متوانی چیژیکی چوونه به ههشتی خۆم بگێرمهوه، وا دووباره به پیوه دهووستیت و جامه که به دهستهوه یه و به رهو سهرت بهرز ده بیتهوه، ئاو لهو جهسته په رستراوه ده چۆپیتتهوه، ناخر هه ر نه نامیکت بگریته تهواو پاکه و ناویکی لی ده چۆپیتتهوه که جهسته تی به ههنگوین شیرین کردوه، جهسته ت نهها پیژی به ئاوه که ده به خشیت، ده نا پیوستت به خۆشۆردن نییه؟!

نه وه تا به دهسته کانت (به رده ی پی) یه ره شه که هه لده گریته، جاریکی دی ده چه میتهوه، پرچه زۆر ره شه که ت شۆر ده بیتهوه ده گاته زویه که و به رده که، به رده که بن پییه کانت ده سویت، چ پیوست به سوین ده کات، نهو پیانه له ده موچاوی من نه رمتن؟! نه وانه پیی مندالینکن تازه له دایک بوو پیست، بۆ ناری ته شته که به خۆتدا ده که یته، نهو ئاوه له جهسته ی بۆن خۆشتهوه چۆراوه تهوه، خودا ویستویه تی نه م جهسته په رستراوه له پاکژی دنیا دروست بکات...! پیته با له گه له شه رابی جهسته تدا ده می پیوه بنیم، به لکو میزه پاکه که تی تیکه له بکه تا ده ردم تیمار بکات، چونکه له هه موو ده رمانیکی دنیا ده رمانتره. نه وه تا نه ی فاته مه ئیستا خۆت وشک ده که یته وهو نه ختیکی دی نه م جوانییه نه فسووناوییه به جلوه رگ داده پۆشیت. دایپۆشه! ناخر به بئی جلوه رگ دنیا له سه ری به شه ر دیت، لام سه یه که میرده کالفامه که ت ده ی بینیت و چۆن به زیندوویی ده می نیتهوه؟! چۆن به بئی تو بگه ریمه وه نیو جینگاکه م؟! نه ی له مه ولا چۆن بژیم و چۆن بمینم!؟

به وریایی دژیک لیت دوور که وتهوه. رهزا عدلی له تری ده داو وه که نهو بوو هه موو شه رابی دنیای هه لقوورتان دیته، وینه ی به هه موو ورده کارییه کییه ره له می شکیدا

هه لکۆ لرابوو، هه موو بۆشاییه کانی سه ری داگیر کردبوو، دواى نه وى مه ژگى لى
 ده رهتار هه موو کرد به بۆشاییه ک، له وى وهك دره ختيك به چينراوى مايه وه و بهردهوام
 گه شه ده کات. هه موو شوينى کى داگیر کردوه و دیواره کانی کاسه ی سه ری به جورنك
 تهنگ کردۆته وه له وه یه به ته قيت. دره خته كه له وى له نيو کاسه ی سه ری به ری وینه و
 خه يال ده گریت و خۆى بهم خه يالانه قايل ده کات، له ناميزى ده گریت، بست به بست
 ماچى ده کات، روبه ريك له جهسته ی خانه يه ك نابویریت ماچى کى له سه ر نه خش
 نه کات. بهم خه يالانه خۆشاوى ده مى ده مژیت و ناوى نیریتی ده پژینیت هه موو
 کونیکیه وه، هه لى ده گلۆفیت و ده ی گوشت، پتوه ی ده لکیت، ده یه ویت بوونى خۆى
 له ناویدا ون بکات و له جهسته یدا به تۆته وه و بیته به شیک له و و تیدا ئاکنجى بیت
 و رووه چه پهل و گلاوه کى تیکه لى گرديله کانی رووه پاكه کى بکات، به شتیه یه ک
 له مه ولا نه توانریت پاک و پس له یه کترى جیا بکریته وه. ده زانیت نه وى نه م به خه يال
 ناواتى بۆ ده خوازیت، براکى به کرده نى ده یکات...، نه و خه ون ده بینیت و برا
 نه فره تیه کى به راستى ده یکات. بیر کرده وه و ترسنۆکى و بیده سه لاتی ده یکوژیت،
 به لام نه و هه ر خه ون ده بینیت، ئاواته خوازه، هه چ شتيك له جیهاندا بوونى نییه، نه
 مرۆ و نه جهنگ و نه سابلآخ. هه چ شتيك نییه، جگه له دره ختيك كه له نيو کاسه ی
 سه ری دا روواره و بهردهوام ره گه کانی له روح و بوونى گیر ده بیت، نه وه ش فاته یه.
 نازارتك گه وه ده بیت و هیوايه ك نما ده کات، نه ویش فاته ی خه ونه گه وه كه و خه ياله
 گه وه كه یه و هه ر ده بیت رۆژى به یارمه تى شه يتان وه ده ستى بینیت!

سى كه س له سابلآخ رووداوه كان به سه رياندا تیده په رن و نه وان لییان بى ناگان و
 نیمچه نووستون. به پى ده یان شیلن، به لام رۆژى وه ناگاهاتن به رتویه... دیت، نه گه ر
 دواى کار له کار ترازانیش بیت، هه ر دیت.

* * *

به رداشى ده ستاره كه ده سوورپته وه و تۆ له ناویدا ده هاریت، له نیوان دوو به رداشه كه
 وردو خاش بوویت. خه لکى باسى ژنه هه والده ره كه ده کهن و به جورها شتیه و چه ندين
 جلوه بر گه وه ده ی بینن. نه و هه ر هه واله كه ده دات و شتى تر ناشکرا ناکات، تۆش به بارى

قورسی سابلاخ پشتت شکاره، کاره‌ساته‌کان ده‌بینیت که هیشتا ناوه‌لمه‌ن و له مندال‌دانی نادیاردان و گه‌شه ده‌که‌ن. نه‌خیر، کاره‌ساته‌کان ئیدی له مه‌لۆتکه‌یی ده‌رچوون و ئیستا مندال‌تیکه و رووخساری ده‌رکه‌وتوو، به‌دیعه‌نی به‌دگۆڤاری ناوه‌زه‌کان تیک ده‌دات و خه‌لکی خۆیانی لی‌گێل ده‌که‌ن، هه‌یانه هه‌ر بۆ سووکایه‌تی چاوی لی‌لاده‌ده‌ن، نه‌و هه‌نده ده‌لێن (ئه‌مه هه‌وری هاوینه!) ده‌شێن (سابلاخ له گه‌رووه رێسه‌ک زیاتر نییه و ته‌نها پێیدا تیده‌په‌رن...، هه‌رچه‌ند مانگێک یان سالتیکه و هه‌موو نه‌مانه له‌بیر ده‌چنه‌وه). هه‌ندیکێ تر هیشتا بروایان به‌پاره‌یه و زێری زه‌ردیش په‌رجوو، پێیان وایه نه‌م زێره‌ دره‌شاره‌یه که ناوی چار ده‌بات، ته‌نانه‌ت ده‌توانیت دوژمنانیش تیک بشکێنیت. من پتخه‌مبه‌ر نییم و زانای سه‌رده‌میش نییم، به‌لام ده‌رباره‌ی مه‌ترسی و گه‌مژه‌یی جه‌نگه‌کانم بیستوه‌و خۆنده‌توه‌وه. هه‌و دانیه‌شتوانی سابلاخ برسییتی وا به‌پێوه‌یه! داوام له خه‌لکی ده‌کرد تا ده‌توانن نازووقه‌ی پێویست بکرن. له که‌نیسه‌که‌مان تووشی (به‌خاس) ی برا گه‌وره‌م بووم و پێم وتی:

- بانگی داود و دانیل بۆ مائی خۆتان بکه و پێش نوێژی عه‌سر منیش دیم.

زۆر بۆ مائی برا‌کام ناچم، کۆبوونه‌وه‌ی هه‌موو برا‌کان له مالتیکدا شتیکه به‌راستی برا‌گه‌وره‌که‌م سه‌ری لی‌سو‌پما:

- شلۆمۆ، تۆ ترساندمت، چی رویداوه؟

ده‌سته‌به‌جی وتم:

- نه‌وه‌ی له ده‌روبه‌رتان رووده‌دات ترستان ناخاته به‌ر، کۆبوونه‌وه‌مان لای تۆ، یان

لای من شتیکی پێویسته و هه‌ر ده‌بێت بکریتم.

گه‌ر ده‌رباره‌ی من قسه‌یان بکهدایه، ده‌یانوت: (شلۆمۆ له هه‌موومان بچووکتره، به‌لام له هه‌موومان وریاترو هۆشه‌ندتره)، ده‌ست نیشان کردم بۆ سه‌ره‌رشته‌ی کردنی کاروباری تایفه‌که بوو به‌شتیک شانازییان پێوه‌ده‌کردم. ناره‌زووم له‌مه نه‌بوو، به‌وه‌ش خۆش‌حال نه‌بووم که رووسه داگیرکه‌ره‌کان له‌و نه‌رکه‌ی رام ده‌په‌راند و به‌بێ ویستی خۆم جێبه‌جێم ده‌کرد، به‌منیان سپاردبوو. فه‌رمانیان پێی کردبووم داوا ناگاداریه‌کانیان به‌رۆله‌کانی تایفه‌که‌مان به‌سابلاخ بگه‌یه‌نم و ببه‌ میانگیر له‌نیوان هه‌ردوولا، به‌لام گۆڤ

هه لکه نندن بۆ کوژراوه کانی موسلمانان کان شتیک بوو به ده حالی بوونی تهنانهت له ههست و سۆزی هاوکارو خۆشه ویستم میریش دروستکرد. له بهر چاوی موسلمانان کان بووین به به کرێگیراو و دهست تیکه لکردو و له گهڵ دوژمنان، به لām رۆژانی داهاتوو بۆیان دهسه لیتیت که ئیمه ههروه کو جاران براو که سوکاری نهوانین و مهینه تی جهنگ نامان گۆریت.

ماله کهی به غاس که له براکام و خیزانه کانیاں جمی دهات، به غاس پی و تم: - بیتجگه له کاتی مردنی باوکم و دایکم خوا لیاں خوش بیت، سهرت به ماله که مدا نه کردوه، سهرشت لی نه داوم، مه گهر به بۆنه ی خه ته نه کردنی کوپێک یان کاتی باقی بوونی، هاتبیت. شلۆمۆ، خوا بکات نه م سهردانه ی ئیستات خیر بیت. سلاوم بۆ گیانی یه هودای باوکم و مریه می دایکم نارد، باوکم دوا ی له دایکبوونی سه یون کۆچی دوا یی کرد، به لām مریه م له گهڵ خوشک و براکانیدا ماله که یان بۆ ئاوه دان کردووه ته وه. به خۆم وت: (ئیمه له رۆژیکدا ین ئیه یی به مردووان و مندالان ده به ین).

به دهنگیک هه موو نهوانه ی له وی بوون بیستیان و تم: - براکام، من بۆ کاریکی گرنگ هاتووم، من نه و نافرته هه والده نه نیم که رۆژه کانی سابلاخ ده ی بین و ده رباره ی شتهایه کی ئالۆز ناگاداریان ده کاته وه، به لām روونیشی ناکاته وه، من برای به جوو کتانم و نه وهنده له روونیدا زیده پزیی ده که م، رهنگه تیم نه گهن، یان به خراپ لیم تیبگهن.

- شلۆمۆ تۆ شتیک دهشاریته وه و نای درکیتیت. - دانیل نه مه ی وت و هه ره له سه ره تاوه بیانوی پته ده گرتم، هه رچهنده ئیمه له ژیر چاردیری دایک و باوکیک بووین، به لām هه ریه که مان رینگه یه کی جیاوا زمان گرتبووه بهر. باوکم کشتوکال و بازرگانی پتکه وه ده کرد، له سه فهره بازرگانیه کانیدا له گهڵ خۆیدا ده ی بردم، نه که له بهر نه وه ی مندال و به ناز بووم، به لکو من وه که سه لمانی کوپم هیشتا سه رم له هیلکه نه جوو قابوو بانگه وازی ئاره زووه کانی خۆم ده کرد، به لām نه وان ئالوده ی زهوی بوون. بۆنی زهوی و تیکه لبوونی و کینلانی نه فسوونی لیکردن، ئاخه به رو بوومی

دوای ماندروبوونیکي زۆر رهځيکي رۆمانسيانه يه ، باخه کاني باو کم بهه شتيک بوون بۆ خويان و ئی بى پارهش نه بوون ، به لām پيريان هەر لای زوی سوو ، که له گهل باوکمدا به ناويان ده هيتا . وهک من خه يالتي به رزه فريان نه بوو ، که به رهو ئاسۆی دورو بپرات و دنيا تهی بکات ، به لکو هەر له نزیک زه وييه که مانه وه ، وهک ريشالتي ئاسن پيکه وه بستان و تیک ئالان ، ته نانه ت له کاتي مه ترسيی مردنيش جييان نه هيشت . من ره ههنده کاني بارودوخه کيان بۆ راڅه ده که م ، نه وهی له مندا لدانی ناديار دايه پيشانيان دده م ، من گهر ترسم له ئيوه نه بيت ، له کاتي خۆم نازمه وهو بيم بۆ لاتان ، هه موو خه می سابلآخ و دانيشتوانه که يم له سهر پشتم هه لگرتوه .

به لām ... ، يه کيکيان قسه که ی پي بریم و وتی :

- کي ده ليت تور که عوسمانيه کان دووباره ديته وه ؟ نه ی نايينيت له گيانه لادان ؟

که واته ئيوه که رو کويرن ! وتم :

- براکام ، تور که کان کانيکي مرۆيان هه يه و به ئاسانی دوایي نايات ، نه وان له عيراق سوپا ريک ده خه ن و به رهو باکو روی ده نيژن . براکام هيشتا شه ره که له و په ري گهر ميدايه ، گهر ناگاداري هه واله کان بن ، ئينگليزه کانيش به ره يه کيان له باشووری عيراق کردۆته وهو سوپای هيندستان و خۆ به خه شه سيخه کان به کار ديتن .

به غحاس ساويلکانه وتی :

- نه مه مانای چيه ؟

- مانای نه وه يه که جهنگه که دريژه ده کيشيت ، خۆ نه گهر جهنگه که له باشووره وه گهرم بيت ، نه وا رهنگه سه رچاوه ی خۆراک له ده رياوه به رهو ئيران بپريت . هه موو بيدهنگ بوون . ئيدي نازام نه وهی وتم سه رسامی کردن ، يان له ترسان بيدهنگ بوون ، يان له قسه کان نه گه يشتن ، له کو تايدا به غحاس پرسى :

- که واته نه وه نه و ترسه يه که هيشتا بانگه شه ی بۆ ده که يت ، بۆ يه زۆره ی

دانيشتوانی سابلآخ به شيتت ده زانن !!

وهک هه والده رو ناگادار که ره وه يه ک وتم :

- بيگومان برسيتی به رتوه يه ... ، نيشانه کانيشی بۆ هه مووان ده رکه وتوه ...

كەمىك يېرىم كىردەۋە، ئىنجا ھەناسە يەكەم ھەلگىشا

- خۆزگە تەنھا بىرسىتى بوۋايە...

ئەم ترسانەم لە خەيالى خۆم رەۋان دەۋە. خۆزگە ۋەك ۋام پىدەلەن شىت بوۋمايە!
كاشكى مەزىنە كام ۋەك تىرى كۆترانە ھەلە بوۋمايە...، بىرا كەسىك بوۋمايە خەيال و
ۋىرنە بىكات...، شەللە ئەۋەي بە خەيالى مىندا دىت تراۋىلكەيدەك بىت و شىتايەتى و
ترس بۆمى دروست بىكەن.

- پىشنىارت چىيە؟!

- ھىشتا كات بە بەرىيەۋە ماۋە، ھىشتا لە تاران نازۋوقەي پىۋىست ھەيەۋ
كەلەكە كراۋە، ھەموۋ پارەي مىنش لە خىزمەتتان دايە.
ھەرسىكىيان بە سوۋكايەتى كىرنەۋە پىكەن. ناپەزايىم بەرانبەر سوۋكايەت كىر دىيان
دەرىپى ۋىم:

- جگە لە سەفەرى تاران چىدىكەتەن لە دەست ناچىت، چەندتان پارە پىۋىستە،
دەتەن دىمى. خۆ ئەگەر گىرەنتى ئارامى زۆرتەتەن گەرەكە، ئەۋە دەستبەجى بە خاۋو
خىزانەۋە بەرەۋ باشۋور بۆ لاي خالۋانمان لە ئەسفەھان، كۆچ بىكەن.
شىتاسا لە قاقاي پىكەن دىيان دا، ناشىت، ئەۋە مىنم كە پىم پىدەكەن! بەيەك
دەنگ ۋىيان:

- ئەي مەرو مالۋانمان، پەلەۋەرمان، كىلگە ۋ باخە كامان!؟

- ئەرى ئەم سال ھىچتەن چاندەۋە؟!

ھەرسىكىيان زمانىيان تىك ئالار برا گەۋرە ۋتى:

- راستىت دەۋىت بەرۋىۋومى ھەلگىر تەۋە، بەلام بۆ كىشتى زىستان
زەۋىيە كامان نامادە نە كىردەۋە.

- كەۋابوۋ دەستبەجى گالىسكە كانتان نامادە بىكەن ۋ بەرەۋ تاران بىكەۋە رى و تا
دەتەنن خۆراك بىكەن.

- تۆ بەبى ھۆ تۆقىۋىت!

- مادام ھىشتا كات بە بەرىيەۋە ماۋە، بى دوۋ دىلى ئەمە بىكەن.

- تۆ وړپښه ده کدیت و بۆخوت قسه ده کدیت...!

- نهمه سى کيسه يه، بۆ ههريه که تان کيسه يه ک زيرى به شى نازووقه ي دوو سال زياتر ده کات.

داننښلى برا ناوه نځى وتى:

- برام بابى نه وه مان هه يه، پاره ي خوت بۆخوت، به لام نه گهر نهم هه موو ماندووبونه مان چه شت و نهم پاره زۆره مان خه رج کرد و دوايى ده رکه وت که ترسه که ي تۆ ته نها خه يال بووه؟!

- من هيوادارم ترسه که م خه يال بىت، به لام کارته قه تى سوو دى هه يه و زيانى نيه، نامۆزگارى براى بچووک تان له گوى بگرن، نهمه ته نها گه شتي که و لى ژيان نابنه وه. سه باره ت به پاره ش پاره ي منه و له وتم له خزمه تان دا يه.

قسه و وتو و ژيکى زۆر مان کرد، له نه نجامدا براى بچووک قايلى کردن. سه ره پراى جياوازي نى وان ته مه نمان نه زموونى ژيانى من له نه زموونى هه ره هه موويان زۆر تر بوو. له مه ولا کاتيک جيهان رۆله ي به دگۆپراوى جهنگ ده خاته وه و له سابلخ که سيک بي نييت، پروانا کات به نغاس و دانيل و داود ده بي نييت که سوپا يه که له نافرته و پساو و مندال و به سالدا چوويان له گه لدا يه. نهمه هۆشه ندى نه و که سه يه که پييان ده وت بۆ خوى قسه ده کات. رهنگه نه و کاته ي قسه م له گه ل ده کردن سه لايان له شى تى من کرد بىت!

کاتيک ماله که ي به نغاسى برام جي هيشت، سى کيسه زيره که م له سه ر ميژه که داناو وتم:

- با ههريه که تان چند ده تواني ت عاره بانه له گه ل خوى ببات، کوپه کانيش تان به ن، تا له گه لتاندا گاليس که کان لي بخورن، به تاي به تى له گه رانه وه دا، نهمه نامۆزگارى نه زموون کار ي که، هه ره وه کو شه ماشى که ني شيش ده لى ت نرخى خويندنه وه ي ته ورات زياد ده کات، خودا ته مه نى نه و که سه ش زياد بکات، که زيادى ده کات. تيره وه به گو يره ي توانات زيادى بکه ن و بۆ خۆراکى خۆتان قرچۆکى له پاره مه که ن!

جېم ھېشتن و ئەوانىش خەرىكى خۇ نامادە كۆردن بوون، بۇ سەفەرى كېرىنى
رزگار كەر.

* * *

لاملى مىرغەلى زىللە و مستە كۆلە و پى لە قەيەك بوون و جەستەمىيان
ھەلاھەلا كۆرد. سووربوونە برىندار كەركەي تەنگە تاوى كۆردم و بەناچارى بەرەو
نووسىنگە كە پەلگىشى كۆردم. لە نووسىنگە چى بىكەين، ئاخىر ەك پىم وت
كەلۈپەلە كانمان لە بازارى جەنگدا رەزىلە؟! ەلەمە كەم ەك زىللەيەكى دىكە لىنى
ەرگرت. بازارگەنە كانى سابلەخ و دەورەرى ھىشتا (كۆگاكەن) پى دەكەن، سەيرم پىتھات
كە قاپ و قاچاغى چىنى لەم رۆژە رەشەدا كەلۈپەلى لەبرەومان بىت، ورېنە كۆردنەكەم
بەزەبى ھاتنە ەيە بەم كەسانە. سەرەپاي درەوشانە ەي خۆرۇ زۆر درەكەوتنى ژنە
ھەوالدەرەكە ھىشتا خەو چاوى بەرنەداون، نازانم چۆن راستى نابىنن، كەچى دەكەوتىتە
بەرچاويان و بەگۈبى خۆيان دەي ژنەون، ئاخىر بەبى خواردن چى لە قاپ و قاچاغى
چىنى بىكەن؟! لە بازارگەنە تەك فرۆشە كانم پىرسى: دواى نەمانى خۆراك چى لە قاپ و
قاچاخ دەكەن، ئايا ددانەكانتان دەتوانن بىيان كۆرۈن؟ ئايا گەدەتان دەتوانىت ھەرسىيان
بىكات؟!

بىنگومان نەم پىرسىارە بە دلى ھاوكارو شەرىكە كەم نىيە، ئەو ناۋاتى ئەۋەيە
نووسىنگەكە پى بىت لە كېيىرو كۆگاكە لە كەلۈپەل بەتال بىيىتەۋە.

دواى ئەۋەي نووسىنگەكە كېيىرى لى نەما، پىنى وتم:

- شلۇمۇ، دەزانىت نەھاتىت بۇ نووسىنگە لە ھاتىت باشترە؟

تۆ ەك ئەۋەيە بە ئەنقەست وا بىكەيت خەلكى لىمان بېۋىنەۋە لەگەل خۆياندا

بژۈي نىمەش بىەن!

بژۈي نىمە! ئاھ برىا لەجىياتى پارە خۆراكيان پىمان دەدا، بەلەم نەمە دەبىتە تاوان.
لەم رۆژانەدا كەلۈپەلەكەمان بى برەۋە! شەللا ھەروەك چۆن لە كۆتايىدا براكانى مەن
بروايان ھىنا، ئەمانىش ھەستىيان بەمە دەكۆردو پروايان دەھىنا و كاروانەكانىيان بەرەو

تاران بهرې ده کړوت و هدرچې خوراکینکې تېدايه دهیانکړې، تا سابلآخ پر ده بو له وهی
که زگ تیر ده کات، پر له و ژيانه ده کات که هاوکاره کم پتی ده لیت (گو).

- هیشتا پروات نه کردوه که مهینه تییه که پهره ده سنیّت و ده بیّت به کاره سات؟!
به تاسه وه وتی:

- خودا ویستی له م شاروچکه یه دا که گاواره کان (نالوگور بکات) و سوپای
موسلمانان دور بخاته وه.

نه ونده نابات به چپه باسی ده کهن، وهک نه وهی نه ینییه کی له لا بدرکینم و وتم:
- سوپای عوسمانیه کان نه وانیه له عیراقیه کان پیکهاتوره لای چپای حه مرینه،
ردنگه له وی نه میتیت و به رهو باکور بیت، عوسمانیه کان له ناو دراوسی
روژناوایه که مان نه ونده سهریازی یه ده گیان هیه بژ چندین سال به شی خوراکی
توپه کان ده کات.

رووخساری میر عدلی گه شایه وه، نیستا به په روژ و دور له گرژ و ته وسه وه وتی:
- باوکی سلمان، که واته خودا له ده متی بژنه ویت، نه گهر عوسمانیه موسلمانان کان
به راستی نه م گاوانه له سابلآخ ده ریکه نیت لام گرنگ نییه له گهل همو
که سوکاره که مدا له برسان برم.

چند چرکه یه تاریکی بهر چاومی گرت، نه وه چی له میر عدلی ده بیستم؟!
ده لیتی دواي ده سال تازه هاوکاره کم ده ناسم، هدر ده لیتی به مندالی له حه وشه ی
ماله که به پتی وازیان نه کردوه و له کولانیش پیکه وه گه مه مان نه کردوه، نه و
دهمه باوکم هاوکارو شهریکی باوکی بو، تا له همو شتیکدا جیتی نه وانمان گرتوه!

- نهی هاوکار و هاو به شم، نه مه دور نییه، به لام جندگ سه خته و به بی رودانی
نه وهی تو ده یوازیت کوتای نایه ت.

- واتا سابلآخ ده بیته تو پیک به ده ست هردو لاره، تیتی هله ده دن و تووپی ده دن و
نیته ش له ناویداین؟!

- هاوړېم، خو تۆ وا به چاری خۆت دهی بیښی، نهوه دوو جاره تیی هه لده ده، نیتر هه خودا ده زانیت تا ئهه جهنگه یه کلاده بیتهوه ئهه گه مه یه چهند ده خایه نیت.
 - شلۆمۆ، قهت باوهړ ناکهه، تۆ بوویت به پیغه مبهری به لاو شوومی!
 - بۆیه گه ره که خۆمان ئاماده بکهین، تا پینی هه ردولا له وهی روویداوه توندتر نه مان شینیت. بۆیه پیوست ناکات وهه جاره کهی تر له سابلاخ هه لهی موسلمان هه کان به رانهبر روو سه کان دووباره بیتهوه، له کاتیکدا گهه دووباره ناچار بوون شارۆچکه که جی بهیلن.

به توره یهوه هاواری کرد:

- راهه دونانی گاوارانی بکوژ دواي هه لاتنیان نار ده نیتی هه له؟!
 به غه مگینییه وه وتم:

- چ ناویکی لی ده نییت، بنیت، به لام نه غامه که ئاوها دووباره بیتهوه، نهه شارۆچکه بی تاوانه که مان، بیهویت یان نه یه ویت تیدا ده چیت.

کاتیک له ده رگای ماله که چوه ژووره وه، به هۆیه که وه که نهه کاته له قوولایی نادیاردا بوو وای به خه یالدا هات که ئهه خانوه فراوان و گه وره یه له پر تهنگ بۆته وه، به جۆریک بچوک بۆته وه ده کریت بچیته کونی ده رزیه وه. سه ری سادا و میرده زمه که ی له کۆل بووه وه و خانوه که وهه خۆی لیتهاته وه و هه ر شه که فراوان بووه وه وهه مهیدانی کیپر کیی و لاخی به رزه ی لیتهات. کاتی نیسه وړۆ خهه بوو، له واده ی نیسه وړۆ که میک دوا که وت، نهه سه ره ییش تا سه ردار ی مال سه رده قی هه موو خواره نیک نه شکی نیت، بوو به کهس نادات نان بخوات. بیگومان منداله کان برسیان بوو، لی نیستیر خۆی به هاته وهی نهه نابه ستیته وه و هه ره که برسی بیت نان ده خوات. بیښی شیر به منداله که ی ده دات و به که وچک شو ربای برنج به شیر ده کاته دم ناحومه وه. قه شه نگ بۆ خافلان دن یاری له گه ل منداله کانداهه کات، تا باوکیان دیتته وه. نهه سه ره به دۆلکه ئاو له بیر که ده رده هی نیت تا کوپه به تاله که پر بکات. به ده نگیک ی به رز سلای کرد. منداله کان قه شه نگیان جیهیشت و به رهه لای رایان کرد، ته نه ات ناحومی بچووکیش

وازی له شورباکەى هینا و به ساتمه کردن بۆ لای هات. قەشەنگ بەهاتنەوێى خودانه کەى گەشایەو، ئەسمەرىش بەشادمانییەو بەخێرى هینا و زەرەخەنەیه کى پى سۆزو خوشەویستى هەموو رووخسارى گرتەو، تەنها نیستى کەرۆ لالەو چار لەسەر کچە کەى بەرز ناکاتەو، کە خەریکە شیری دەداتى دەست بە قژە رەش و کورتە ئاوریشم ئاساکەیدا دەهینیت. تەماشای ئەسمەرى کرد و نیگایە کى سوپاسگوزارى بۆ رەوانە کرد. هەردوو نیگا کە یەکانگیر بوون، هەردووکیان خوشەویستى، بەلام ماندوون. ئەم بەختەوەرە، کە چى لەو تەى ئەم جەنگە سەپىندراو، خەمى کى نادیار سیمای داپۆشیو بەختەوەرە کەى دەشیویتیت. دىقەتى دا ئەسمەر جىتلىکى رووخسار و ئەندام وردیلە، پىست ئەسمەر، شەبا گەمە بە پرچە رەش و درىژە کەى دەگات و دەگاتە خوار پشتى. جوانیە کەى وەك خەسیتی خۆى هێمنە و لەسەر خۆیە، ئەمەش سروشتى بوو کە شووشەیه کى لى دەرشتبوو کە هیچ ئەفسوونىك شان لەشانی نەدات و هیچ جوانیە کى پى نەگات. نیستى لەو مندالتەر و لە رووالەتدا لەو جوانتەر، بەلام سیمای نیشانەى خرابە کارى لەخۆ دەگریت، سیمایە کە هەموو توندوتۆلى روحى لى زەوت کردووە و بە تۆرە کە یەو بوو. ئەو شلۆمۆ کە تانییە و لەسەر هەموو زارىک بەزیرە کى و هۆزان و هوشمەندى باس دەکرت. ئەى چۆن تیکەوت؟! کاتىک نیستى خواست چۆن ئەم تیکەوتنەى خۆى هاتە بەرچار؟ نایا گەر ئەسمەر و قوربانیدانە کەى ئەسمەر نەبووایە دەى خواست؟ ئەسمەر خۆى بەقوربانى نازارچەشتەکانى ئەم کرد و نیستى بۆ خواست، ئەمەش کارىکە جگە لە ئەسمەر هیچ ژینىکى تر نایکات! ئەمىستا ئەو تەنها لۆمەى خۆى دەکات، دووجار دەى کات نەك جارێک.

هەر کەسىکى تر خانیمى وەك ئەسمەر و مندالگەلى وەك سەلمان و سەيون و مریەمى هەبوو، عاشقى ژینىکى دى نەدەبوو، بەلام ئەم خیانتەى لە خاوەن خێزانە کەى خۆى کرد و عاشقى نیستى گیل و گەوج بوو، بواری بە ئارەزووەکانى خۆى دا، تا لەرى لايدات و سنوورى خێزانىکى هەبوو بەشکىتیت و لە پەناو پەسىرى ترسناکى کۆلانەکاندا دەست پان بکەنەو. ئەو بوو بە قوربانیدانە کەى ئەسمەر قایل بوو، بەلام ئەو قوربانیدانە بىدارى نەکردەو نیستى هەر خواست... ئەو تە ئەمىستا دىقەتى نیستى

دهادات، ده‌بینیت رووخساره جوانه‌که‌ی ناوێکی گه‌راوه و بۆگه‌ن دای پۆشیوه‌و هه‌موو ماله‌که‌ی گرتۆته‌وه! نهم هزرانه‌ی له‌خۆی دوور خسته‌وه، رۆیشت و ده‌سته‌کانی شت و جله‌کای گۆڤی و دانیشت، له‌گه‌ڵ نهمه‌ر و منداله‌کان و قه‌شه‌نگ ده‌ستی به‌ نان خواردن کرد، نهم کچه‌ دلسۆز و گوێرايه‌له! نیستیر له‌خۆی به‌ولاوه‌ گوێی له‌ هه‌یج نییه‌ و داب و نه‌ریتی نهم ماله‌ی توورپه‌لداوه...، به‌لکو توورپه‌لداوه‌که‌ی گه‌یشتۆته‌ هه‌ناس که‌مکردنه‌وه و سووکایه‌تی. ره‌نگه‌ جاریش له‌ نهمه‌ر بکیشیت، نای کێ هه‌ینای و له‌ میترده‌که‌ی خۆی ماره‌یکرد! گه‌ر نهم غایلانه‌ی من روویان بدایه‌ نه‌وسا مه‌ینه‌تی ماله‌ که‌ شانی له‌شان مه‌ینه‌تییه‌کانی سابلآخ ده‌دا، به‌لام نایا نهمه‌ر قسه‌ی ده‌کرد؟ ناخر هه‌ر نه‌و نییه‌ ناگر لهم ماله‌ به‌رده‌ادات؟ که‌واته‌ سه‌رچاوه‌ی تارمایی نهم خه‌مه‌ کپ و خه‌فه‌ بووه‌ی سه‌ر رووخساری نهمه‌ر چیه‌؟ نه‌و ده‌یه‌وه‌یت دای پۆشیت و ده‌ری نه‌خات، بوار نادات بکه‌وه‌یت سه‌ر نهم رووخساره‌ پاک و بێگه‌رده‌.

که‌وچکه‌که‌ی خسته‌ ناو له‌ گه‌نه‌که‌وه و پرسی:

- نه‌وه‌ چیه‌ نهمه‌ر؟

بیری په‌رت بوو، وه‌ک نه‌و که‌وچکه‌که‌ی داناو له‌سه‌رخۆ وتی:

- باوکی سه‌لمان، هه‌یج نییه‌. نانه‌که‌ت بخۆ باوکی مندالان.

پێداگری کرد و وه‌ک که‌سێکی په‌ژاره‌ و خۆتیه‌هه‌لقورتین ده‌نگی به‌رزکرده‌وه:

- نهمه‌ر، ناسایی نییت، نه‌ی نازیزترین هاوسه‌ر، چیت له‌ خه‌یالدايه‌؟

به‌ده‌نگێکی غه‌مگین و گه‌می کۆتر ناسا وتی:

- بیر له‌ که‌سوکارم ده‌که‌مه‌وه، ناخۆ له‌ غه‌ریبی چیان به‌سه‌ر هاتیه‌یت؟

هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشاو وتی:

- ده‌ست پێشخه‌ریان کرد و پێش نهم جه‌نگه‌ نه‌فرینه‌ به‌ره‌و عه‌راق باریان کرد.

- باوکی سه‌لمان، تۆش شتیکم بیرده‌خه‌يته‌وه که‌ خۆم ده‌یزانم!، به‌لام شلۆمۆ باوک و

دایکم بۆچی باریان کرد؟

وه‌ک نه‌وه‌ی گوێی لێم نه‌بوویه‌ت، بیری رۆیشت.

- نهمه‌ر، ناخر خوشکه‌که‌ت له‌ به‌غدا شوی کرد.

وتی:

- به لām من له سابلāخ شووم کردووه.

- براکه تیش له به غدا ژنی هینا.

- بۆیه که وتنه دواى دوان و یه کیکیان جیهیشت.

که مه کی تاس بردیهوه، ناخۆ نه سمه ریش وهک ئهم دهستی بهوه کردووه ههست به
ته نهایی و گۆشه گیری بکات؟، به لām وتی:

- نهی نازیز و خۆشه ویست، ناخر ده یانزانی نهو یه که ده دهنه دهستی کی.

هه ناسه یه کی هه لکیشار وتی:

- نه گهر ئیمهش به دوا یاندا برۆیشتینایه، نهوا خۆمان له مهترسی نههم جهنکه
رزگار ده کرد.

به پینکه نینهوه وتم:

- نه سمه، نایا ده زانیت کاتیک بۆ شتکرین بۆ تاران چووم، بیرم لهوه کردهوه که بۆ
پایته ختی تاران راتان رفینم، تا مهترسی جهنکه که ده ره و یتیهوه، لهوی بمینینهوه؟

- باوکی سەلمان، ئهم بیرۆکه یه ی خۆت پی نهو تووم!

- چونکه توو ره هاترین بیرۆکه بوو. نه سمه، خوانه که هه ران بنیادهم تووشی هه ر
مهینه تیههک بیت، هیچ شوینیک جینگه ی ماله که ی خۆی بۆ ناگریتیهوه. به نیمچه
عوزر خواهییه که وه وتی:

- به لām باوکی مه نالان، نهوان لهم شه ره دورن.

جاریکی دی پینکه نیم و نهو نهینیهم بۆی ناشکرا کرد که له مهولا نهینی نه بوو:

- عوسمانیه کان، عیراقیه کانیشیان لهم جهنکه دا تیهو گلاندووه و نهوه ی توانای
خزمهتی هه بیت کردوویانه به سه رباز. هه واله کان ده لێن گوايه ئینگلیزه کان به ره یه کی
تریان له باشووری عیراق کردۆتهوه، به لئی نه سمه، عوسمانیه کان هه موو نیترینه یه ک
توانای خزمهتی هه بیت له عیراق ده ی کهن به سه رباز و به ره و باکوور و به ره و باشوور
رهوانه ی نیو جهرگه ی هه راو قه و ماوه که ی ده کهن.

به په ژاره یه کی روونی ده نگیهوه که له سیمایدا ده رکهوت وتی:

- تۆ بلیت باوکم و براکه میان کردیته سهرباز؟

دوباره پتکه نیم و وتم:

- ناتوان، نه سهر ناتوان، چونکه مامم و براکه ره گه زنامه ی ئیرانیان هیه،
ئیرانیش ولایتکی بی لایه نه و یاسای نیوده ولته تی ریگه نادات بیگانه بکریته سهرباز.

- دلم پیم ده لیت یان باوکم، یان براکه م، یان ههردو کیانیان پتکه وه کردوه به
سهرباز.

نه مجاره پی نه که نیم، به لکو که وتمه نیو بیر کردنه وه کی قو له وه، رهنگه ترسه که ی
نه سهر له جیتی خوی بیت، نهو بۆ نه م بیر کردنه وه یه ناره زی له من له پیشته.

وهک نه وه ی خۆم بدوینم و وتم:

- رهنگه عوسمانیه کان گوی به یاسا نه دهن، ههروه ها جەنگیش په یه روی یاسا
ناکات، جهنگ بیانویه که له هه موو قه ده غه کراو یکدا به ده ست مرۆقه وه یه. ئی دایکی
مندالان مادام نه م جهنگه نه فرینه له نارادایه، هه موو شتیک له گوینه.

ده زانیت چەند حەزم له نان و رۆنی خۆمالیه. تۆ خۆت چەنده ها جار بینیومه
پارچه یهک رۆنه که ره م کردۆته نیو تا وه یه که وه و له سهر ناگر تواندومه ته وه، دوا ی
توانه وه دام ده گرت و نام تیه لده کیشا و به وه یه تامه زرۆیه وه ده بخوارد. نه وه خوویهک
بوو سالاتی دواتر نهو رۆنه که ره یه هۆقه یهک که می کرد و ناره زوه که ش نه مان له و
ئیواره زیراناویه دا نهو رۆنه که ره یه م تانه وه و ده ستم به تیه لکیشینی نان کرد و
منداله کانیش هه روا ته ماشایان ده کردم. به هۆیه وه که نه مزانی چیه له بری نه وه ی
شادمان م دلم گوشرا. داوام له قه شەنگ کرد منداله کان بۆ ژوره که ی خویان ببات و
باش دایان پۆشیت. ناحومیش بۆ لای دایکی ببات و نهویش داپۆشیت. ئیستیر له
ژوره که ی خۆی له گه ل ئیستیری بچووک مژوول بوو، نازام یاری له گه لدا ده کرد، یان
رهنگه هه موو نهو ما وه یه یاری پی کردیته. تا نه مپۆش نازام ئیستیر به راستی
تیگه یشتبوو که نهو دوو منداله مرۆقی له گوشت و خوین دروست بوون، یان ته نها
وهک دوو بوو که له ته ماشایان ده کات و بۆ نه وه خستونیه ته وه تا بی تاقه تی خۆی پییان

دەریکات. بایەکی رۆژناوایی و شاخاوی سارد ھەڵیکرد و ھەوائی ھاتنی زستانی پێ بوو. ماوەیەک بوو ئازووقەمان بەزیاوەوە خستبوو، ژووریکی زیادەمان بۆ قاوورمە و وشکەمەنی تەرخان کردبوو، ھەندیک شوینی تازەشمان لە زەوی بۆ شارەندەو و لە چال نانی قاوورمە دانابوو. ھەوا ساردەکە بەر جەلەکانم کەوت و گەیشتە ئێسقانم، لەرزێک دای گرتم، ئێنجا گویم لە شتێک بوو کە لە دوورەو بەدەمی ھێنا، باش گویم ھەڵخست و کرم لەخۆچنی. ئەسەر بەرانبەرم دانیشتبوو، کە ئاوی ھەمووچاری من بوو، ئالۆزییەکم لە دەموچاویدا بەدیکرد، دلتیا بووم کە ئەمە تێکچوونی رەنگی منە، دل گوشرانە لەنکاوەکم زیادی کرد و وتم:

- ئەسەر، لەگەڵ مندا باش گۆی ھەڵبە!

لێی پرسیم:

- باوکی سەلمان، ھیچ دژنەفیت؟!

بیرم کردەووە دلتگوشرانەکم گەیشتە ئەوپەری

- ئەسەر، گۆی ھەڵبە، گۆی ھەڵبە و پێم بلێ ئەوێ دەی بیستیت لە رۆژناوای

دیت، یان لە باکوورەو!

گۆی راگرتنەکە ی باش پێو دیار بوو، ماوەیەکی زۆر گۆی تەقیتی کرد، ئێنجا وتی:

- باوکی سەلمان، وا تێدەگەم نیشانە زستانە، من گرمە ھەوریکی توند دەژنەوم،

رەنگە ئەمە بەرایی زستانیکی سەخت بێت.

خەمێک سەری تێکردم و بەسەر دلتگوشرانە سەرچاوە نادیارە کەمدا زال بوو.

- بەلێ ئەسەر، ئەمە زریانە، بەلام زریانی جەنگە نەك زستان، دایکی منداڵان

رەنگە ھەردوو زریانەکە یەك بگرن و دەست لەناو دەست سەر لە سابلاخ بەدن.

ئەمێستا رەنگ تێکچوونەکە تەنھا رەنگ تێکچوونەکە من نەبوو، دوو رەنگ

پەریوی لە سیمایدا تێکەڵ بوون، بە بێزارییەو پرسى:

- باوکی سەلمان، ئەی تۆ چی دەژنەفیت؟

- ئەسەر، (پێکدادانیکی توند) دەژنەفم کە لەلای رۆژناوای بایەکە دەبێت.

- مەبەستت چیه؟!

ریتمی دەنگی ناسک و ترساو بوو، کاشکی دەمتوانی هیووری بکه مدهو، لی من نازام درۆ بکه م، تهناندت درۆی سپیش دادیک نادات، وه هه والده ریکی شووم که پیتم ناخۆشه وایم، وتم:

- مدهستم نه وه یه، که توونی داگیرساری جهنگ دووباره له سابلایخ نزیک دهیته وه! بۆ سبهینی ترسه که م به راست گه را، سه بازه خاوو خلیچکه رووسه کان له خه و رابووون ناناسایی گورج بوو بوونه وه، جموژۆل و چالاکییه کیان تیکه وتبوو که تیکه رایی شه قامه کانی سابلایخی گرتبووه. سه نگه ره کان قایم ده کران و مه ته ریزی تازهش چی ده کران. گفه و وړه ی ئۆتۆمبیلی سه ریاژی زنجیردار وه ستانیان بۆ نه بوو، لوه ی تۆپه کان ناراسته ی رۆژئاوا باکووری رۆژئاوا کرابوون، که سه رچاوه ی ته قینه وه کان بوون. تۆپباران نه ده وه ستا، جاری توندو گاشی نزم، بری جار مه گه ر باش گویت خه لځستبا، نه گینا نه ت ده بیست، جاری واش هه بوو گه ر مژوولی شتی تریش بوو بایست به روونی ده ت بیست و ناگاداری ده کردیته وه، بینگومان نه م زمستانه گه رم و دایساو ده بیست، تهناندت نه گه ر هه موو ماله کانی سابلایخ بکه ونه ژیر به فر و به سته له کیشه وه. له گه رانه وه ی براکانم و نه وانی تر به خۆراکه وه له تاران دلتیا بووم. بریارم دا کوپه کان بۆ میدارش* نه نیرم و له ماله وه قه تیسیان بکه م. میری عدلی به رووخساریکی مژده به خشه وه وتی:

براده ر رووسه کانت خویان بۆ هه لاتن ناماده کردووه.

قه که ی وه ک نینۆکیکی تیژ گۆشته که می سمی. تووړه یی و نازاره که یم قووت دایه وه به ناقایلییه وه وتم:

- براده ره کانم؟! دیاره عوسمانییه کانیش براده ری تۆن؟! میر، تۆ براده ری منیت، هه موو رۆله کانی نه م شارۆچکه داماره براده ری منن. ئیمه ئیراین و کوردین، هه رچهنده شا له تاران سه ری ناوه ته بن بالی خۆی و دهستی لی به رداوین، رووی خۆی لی وه رگێپراوین و پاشه لی تیکه ردووین و پیماندا ده ریت، به لام عوسمانییه کان و رووسه کان شارۆچکه که مانیان کرده شوین پی له قه ی خویان و رپه ویک بۆ نامانجه

گلاره کانی خوځيان، جگهل ټيکدان و کاولکاری هيچی دیکه مان لييان دهست ناکه ویت. هارپم نهمه به چاری خوټ دهبينيت و دلنيا دهيت.

بيدهنگم کرد، چرکيهک منيش بيدهگ بووم و ليم پرسى:

- رهزای برات ها له کوی؟

هناسه يه کی هه لکيشاو وتی:

- نهم لاره ده ليتی تووشی جوړه شيتييهک بووه، بهردهوام بى ناگايه و زوړه ي کاته کانی له نزیک کانيه کوی دهره وې شاروچکه که به سهر ده بات.

نهم بېرکه وته وه که نهم سهر دهر ياره ي گنجه لکړدنه کوی رهزا به فاتمه، پتی وتم. خو نه گهر مه سه له که ناشکرا بيت، نهوا کاره ساته که له مالى مير له کاره ساتی سابلان که متر نابيت! که واته چاره سهره که ههر نه ویه گولله يه کی روسه کان يان عوسمانيه کان رهزا به ره و نهو دنيا ببات، نهوسا وهک شه هيدک مامه لى له گه لدا ده کريت و کيشه که کوټایى ديت و پهرده يه کيش به سهر راستيه جهر گېره که دا دهر ديت، به لام بيم و نه وې فاتمه بو نهمه رى باس کردوه لای هاوکارو شه ريکه کم بدرکينم، نه وه دهبه نگیيه که مه گهر ههر له نيستېر بووه شيتوه. نى که واته پتی بليم (ژنى بو بينه و له کوټی خوټی بکه وه!!)، سهر ياری شادمانی به نزیک بوونه وې گه يشتنى سويای موسولمانه کان و دهر په راندنى گاواران له سابلان، مير دهينمه پينکه نين، ناخر له ژير چه پله ريزانى توپ و خرمدی ره شاش و قريوه ي شه پرکه ران، ژن بو براکې بخوازيست و دهستی خوټی و بووکه کوی به خه ندى مرزى سوور بکات، که واته:

- مير، له ماله وه به ندى بکه، چونکه گولله ي عوسمانی، يان روسی جياوازی له نيوان دوست و دوژمن ناکات.

په لهم کردو نه وې وتم نهم دهويست بيلم... نهمه چاره سهر يکه له مردنه کوی يان له ژنه يتانه کوی خراپتره. به سته زمان فاتمه، گهر رهزا له ماله وه له گه لدا بمينيتيه وه... بهر له وې مير بير له پيشنياره کم بکاته وه، په لهم کردو وتم:

- باشت وایه وازی لی بهیئت، چی دهکات با بیکات، چونکه دوتریت رودای
گهوره زیندوو دهکوژیت و مردوو زیندوو دهکاتهوه.

روژگار بۆ چرکه یهک هاته ناوه و قسه که ی به باوکی سelman بری:

- تۆ شایه تحالی نه غامه کهیت، باشیش ده زانیت که کهسانیک همن تا روژی پهسلان
سلوویان لی ناکهیت.

باروکی سelman زهرده خنه بهچکوله و بهره نگاریه که ی نواندو به هه ناسه
هه لکیشانه وه درێژه ی پندا.

- لهو روژه دا نه من ده مزانی، نه میریش نه وه ی ده زانی، وهک چون ئیستا من ده یزائم
و تۆش ده یزانیت.

دوای دوو روژ ته می سهر راستیه که ره ییه وه ته می جهنگ و زستان ناوچه که ی
گرته وه. ئیستا ته واده مانتوانی گرمه ی هه وری ناسمان و گرمه ی تۆیه کان و رووناکی
هه وره تریشقه و گری گولله و پارچه تۆپ له یه کتر جیا بکهینه وه. کوشتار نزیک بووه وه
بوو به شه ری ده سته و یه خو ئالۆزی، بوو به بریارو وه لام و وه رگرتن و به خشین. لیتره
پارچه گولله تۆپیک ده که ویت و له و ی یه کتکی دیکه ی به دوا دا دیت و ده ته قیتته وه، نه م
ته قینه وانه وهک به رد له یه کتر گرتن سه رناشکینن، به لکو جه سته هه لا به هه لا ده که ن و
روحه کان راده رفینن، کتیر کتیه که سه رکه و تن بۆ نه و که سه یه که زۆرترین خه لک
بکوژیت، نه و که سه ش ده بیته قاره مان که له ویرانکردنی کتلگه و سال و خانوبه ره
ده ست پیشخهر بیت. هه ندیکجار هه وره کان به شه رمه وه به فره که به هیمنی ده بارینن،
ئینجا بلاو ده بنه وه و شۆینه که ی خویان بۆ خۆرتکی رچیو جینه هلین و کفنی به فرو
به سته له که که رووناک ده کاته وه پتر سپیتی ده به خشیت. له رابردو دا نه م به فره
سه رباری ناسته نگه کانی هیما بوو بۆ پاکژی و جوانی، دوا جار که به ناچار ی گیرده ی
جهنگ بووین، ئیدی بوو به هیما ی کفنی ک تیکرای سابلانخ داده پۆشیت. به لی،
هه وره کان هه ندیکجار به دزییه وه به شه و به فره ده بارینن و به شه رمه وه هه لدین، به لام نه م
جهگه شه رم ناکات و هه ر له دووره وه عه وهرتی خۆی هه لده مالیت و ته پل و زورپا

لیدهدات و ورزی دروینسی روح و خاپورکردنی خانوبه ره راده گه یه نیت. هه موو
 خه لکی سابلخ زانیان وا عوسمانیه کان هاتن و رووسه کانیش بۆ جاری دووم هه لدین.
 موسلمانان کان به خوۆ تیلو تفهنگیانوه بهرپه ری بی نارامیه وه خویان بۆ هه لاتنی
 رووسه کان ناماده کرد. هه سن چه خماخ و هاورپیکانی خه م دای گرتن، جووله که کان و
 دیانه کان سابلخ له چاوه روانیه کی پر په ژاره و ترسدا بوون، به لام نه لماسی کچی
 زیرنگه رو هه سن و زورگ و رزا عدلی هه له نیو قاوغ و قه پیلکی خویان مابونه وه،
 هه ره که یان خه ریکی ژیانی خو ی بوو، به یه که ریت له گه ل ناره زووه کان خویان ده ژیان،
 نه ده بینن و نه ده بیستن، جگه له ختو که دانی شه ی تانه کانیا ن ناگایان له هیچی تر نییه،
 ناو هاش له خراپه رکاریه کان جهنگه که دور بوون. به فر بارین پیش واده ی خو ی به
 چند هه فته یه که مزگینی به فریکی زور دهدات و له هاوینی داهاتو و خانه واده ی بسورگ
 زیرپکی زوریان ده ست ده که ویت و بواریش بۆ هه سنی نازدار هه لده که ویت پتر خو ی
 هه لبات و که چه جوانه کان دیکه ی پی سه رسام بییت و بینه ریزی که چه جوانه
 سه رسام بووه کان دیکه ی سابلخ.

زورم له نیستیر کرد که له مان دهر نه چیت، ناگاداریشم کرده وه که به تهنه یان
 له گه ل هه ردو منداله که دا دهر نه چیت.

ناره زایی دهر بری وتی:

- من ناتوانم له ماله وه دابنیشم، خه ریکه روحم دهر ده چیت، بۆچی وازم لی
 ناهینیت هیچ نه ییت با بۆ گۆره پانه که بچم، تا ته ماشایه که بکه م و بزائم چی
 رووده دات؟! چند هه ده که م کاتیک تو پیک ده ته قیت بینم سه ربازه کان چۆن هه لدین؟!
 دو وشت ته قینه وه، یه کیکیان له ناو سینگم و نه وی تریان له ناو مه ژگم، هاوارم
 کرد:

- بۆچی تو وای ده زانیت گولله تو پ قاپ قاپینه وه گه مه ی پی بکه دیت؟! ناخر
 بنیاده م له ناخافدا له مردن ناگادار ده بیته وه، رهنگه نه وه ده مه ییت نیدی هه ست به
 نازاریش ناکات. راسته هه ندیک که س هه ره به مندالی ده میننه وه قه ت گه وه نابن
 ته نانه ت گه ر بالقیش بن و ده زگیش بکه ن!

دوباره نارېزایی دهرېری:

- من ده زگم نه کردوه، هر ناحوم و نیستی بچووکم سوو و هیشتا مندالم.
ته ماشای نه و کچانه بکه که له تهمه نی مندان، هیشتا له شقام یاری قاپ قاپین
ده کن و منیش له ماله ده دانیشتووم و به دورو مندا ل گيروده بووم؟!

نای دایکی مندا لان خوا لیت ببوریت!، به لام من بۆ گله یی له تو بکه م، گله یی
له خوم ده کم. نه و منم عاشقی سه و داسه ر، نه و که سه ی تینو یتیم شکاندو ناگړه که یم
کوژانده و نه و گهر میبه که یم سارد کرده و نه و لها که یم بۆ گه رانده و نه و... نای سه ره پای نه و
پیا هه لدانه ی دانیشتووانی سابلآخ چ گه مژه به کم!

نیواړه که ی گولله توپ له گه ل به فردا دابارینه سه ر شاروچکه که، گولله توپه کان
دړندان ه خو یان به گرمه و زرمه و نه اشکرا کرد، به فریش به سه نگی نی و هیمنیبه کی
ساردو کپ. ژاوه ژاو له دهره و پتر بوو. هینده ی نه برد به زمانی جوړاو جوړ و ټیکه ل و
پیکه ل له گه ل ریت می ده نگی کی ره ق گه یشته گو یمان، به خوم وت: (نه و ټیک پرژان و
نیستا جده نگه که ده ستو په خه یو له نزیکه مانه و به چه کی سپی ده کریت).

زانیم روو سه کان نه م کایه یان د ژراند و وا عوسمانیبه کان هاتن، بیگومان نه فسه ر و
سه ربازی نه لمانی شیان له گه لدایه، قسه کان به نه لمانی و تورکی و نازه ری و کوردی و
نارامی ده گه یشته گو ټچکه مان، به لام به رووسی به شیوی هوتاف کی شان له دوره و
ده نگی ده دایه و نه و داوی کو مه ک و رزگار بوونی ده کرد، تا ده هات دورتر ده که و ته و نه و ون
ده بوو، لیتی ناشارمه و نه ترسیک گو شیمی و رۆحی ده رکردم، له خوم نه ده ترسام، به لکو
ترسی نه م ماله م هه بوو، خه می نه سمه رو نیستی یم بوو، له عه زریای زیرنگه ر و حاخام
ناحوم و بنه ماله که ی ده ترسام، خه می حاخام میخانیسل برایم سوو، خه می براکام و
که سوکاری نیستی یم بوو، خه می هه موو په هودی سابلآخ و هه موو نه سرانیبه کانم بوو.
له و موسلمانانه ده ترسام که به هه له له پینشوازی عوسمانیبه کانیان ده کرد، نه م
هه له له لانه له گه ل ده نگی پیکه داندان و پارانه و په کی سه رچاوه نادیار له دوره و
ده بیستران. ده نگه ره قه که وه ستا، به لام گولله هه ر ده نگی ده دایه و نه و زمانه
روژه لاتیه کان له دهره و ی ماله که ټیکه لی نه لمانی ده بوون، له ناوه و ی ماله که ش

بيدهنگيه کي سوک و نالۆز، گرژ، لال، چاوانتيک لهو بيدهنگيه دا نيگاي زۆر بليسي و تۆقن نالۆگۆر دهکەن. مندا له کان له ناميزي من و نه سمەر و ئيستير خويان مت کرد، له م ماله دا بيدهنگيه ک بالي کيشاوه، بيدهنگي عهدهم و نه بوويه ک مه گهر بۆره ي گايه ک يان حيله ي نه سپيک، يان قرته قرته مريشکيک بيشله قييت...، يان هه ناسه گه ليکي شله ژاو و بارگاي به ترسيکي ناديارو ليواو ليو له مهرگ.

هيشتا ناسمان پارچه کفني زۆر سپي به سهر سابلآخدا فری ديدات و پارچه کان يه ک ده گرن و له خواره وه که له که ده بن و پيکه وه کفنيکي زه به للاح دروست ده کەن و شارۆچکه که و هه رچي تييدا يه داده پۆشيت. هۆ باوکی سه مان، تۆ را چاره پۆي نه و دهنگه شوومانه ده که يت که له شارۆچکه ئاوه ز له ده ست چوه که ته وه در ده چن. تۆ شته کانيش به چاري خۆت ده بيني، به لام تۆ پيغه مبه ر نييت تا ورده کاريه کاني وینه که بييني.

به بيدهنگيه کي تهواو ره هاره دانيشتيت، تهواو وه ک چۆن بری جار به رانه رم داده نيشتيت، چەند خوله کيک به بی دهنگي له شتيک راده مي نييت، يان شتيکت بير ده که ویتته وه، يان ناواته خوازي شتيکت، يان له بهر خۆه جنيوم پی دده يت، چونکه من رۆژي شه مه يه ک جگه رم پيتردبوو، يان نه فره ت له دايکي عه زيه ده که يت، چونکه له سۆنگه ي نه و ماسيه ي به نرختيکي گران بۆت کړي بوو، هه ر جنيوت پي ده دات و ناواته خوازه بمريت. له و ساته دا له سابلآخ بيدهنگيه که ت به پرسيار گه ليک ئاوس بوو، له نيو کاسه ي سه رت بازيان دده ا و ليک دوور ده که ویتته وه، په له ته هه مو يان بزانييت، بزانييت له و چرکه ساته دا چي روويداوه و چي روو ده دات. هه مو يان له ترس و په ژاره دا ريزيان به ست، مردن و جهنگ ته وه ري هه زي زانين و پرسياره کانتته. له و کاته دا به به رد بووه دا وه ک باريک به هه موو قورسايه کيه وه سی جۆره خه لکت ده بيني جۆريک به بی شه رم و به بی به زه بي يان تۆزقالي ويژدان، بی سه له مينه وه مهرگ و کاولکاري ده چي تن. جۆريکي تر به بی ويستی خويان خزي تراونه ته نيو زۆرانبازيه نه فرينه که وه و به بی گونا ه پي وه ي ده ناليتن و له سۆنگه ي تاوانيکي نه کردو و سزا ده درين. خه لکانتيکي تريش تاجي به خته وه ريسان له سه ره و له که وانه کاني نه م جهنگه - به دگۆراوه - کوشنده يه ده باز بوون و

نهمیستا له ههمیتی نارامیدان و بهجلوبه رگی نارامییده خو دهنوینن! خوشی له خویان چونکه شادمانن، بهلام نهی سابلأخیش له ناسوودهیی و دلنیا ییدا نه بوو، بینگومان دانیشتوانی نهم شارۆچکه یه شادمان بوون هه ر وک چۆن نیستا دانیشتوانی تاران شادمانن؟! ناخر دانیشتوانی نهم شارۆچکه یه چ تاوانیکیان کردوه، تا توشی نهم نهفرته بێن، نهفره تیک هه رگیز له خه یالشیاندا نه بووه؟! دانیشتوانی سابلأخ نه داوی جهنگیان کردوه و نه ویستویانه، نهی کهواته بۆچی خویان له تسوونی جهنگه کهدا دهییننه وه و تیتیدا دهسووتین و گایان له ناو گاران نییه و پیتان به فر دهی بات؟! سهیره که له وه دایه هه ندیک له خه لکی سابلأخ به دۆخه که قایل بوون و هه لویتستی لایه نگریان بۆ یه کێ له لایه نه شه رکهره داگیرکه ره کان نواند و بری جار به شادمانیی وه پیشوازی داگیرکه ری بینگانه یان ده کرد و پیتی ده گه شان وه، که ده بوو هه ر سابلأخیه ک له وهی به سه ریدا هاتوه غه مگین بووبا، چونکه ده سه لاتی نه وهی نه بووه به هه ردوو بینگانه که بلیت: نیمه شارۆچکه یه کی ناشتیخوازین و له ژیر سایه ی ده وله تیکین ده ستیکی له م جهنگه شیتانه یه ی نیوه دا نییه. ده ستمان لی هه لبگرن و له شوینیکی دیکه و دور له نیمه شه ری خۆتان بکه ن. لیمان گه رین با بژین هه ر وک چۆن پیش هاتنی نیوه به ناسوودهیی و هیمنی ده ژیا یین.

له ر شه وه دا خه ر نه چوه چاوانم. نه وه تا که وتینه نار هه ناوی زریانه که وه و جهنگیش له ده ره وهی ماله که م و له ناو سه رمدا ده گه ریت. کیشی قورسایه سه ر شام تا دیت زیاد ده کات، به لکو ده بیته دوو نه وه نده. نه مه یه که بجاره له ژیر باره که مدا چۆک داده دم، به لام ناشلۆمۆ، تۆ کوردیت و له سه ر تاشه به ردی ره ق له دایک بوویت و گه وه ره بوویت، له هیتی نهم چیا یانه وه سه ختی و خۆراگریت وه رگرتوه، ده ی به ره و پیشه وه برۆ له ویستی نه و خودایه ی وا له ناسمانه لاریت نه بیته. خودا له هه موو مهینه تییه ک له گه لته دایه و رزگاری کردوویت و له هه موو ناسته نگه کانیش رزگارت ده کات. ناخر تۆ نیستا تیکرای نهم سه مه دیدانه ییت، تۆ له جهسته ی سابلأخی زامداردا شاده ماریت، شاده ماری نهم جهسته نازار زه ده و به سوویه، تۆ له نازاره کانی جیا نایسته وه مهینه تی کۆلت پی نادات...، بویه ده بیته بمريت.

له نیتو نهم بیرکدرنه وه توندانه چندین سعات مردم، نینجا ههلسامه وه. رنگه نهم پۆشاکه رچیوه ههر مابیت، بهلام لهو مهرگه نام پاریزیت که له رینگه و بانه کان خۆی مهلاس داوه، فانۆسه که رینگام بۆ رووناک ده کاته وه در به هندی تاریکی ده دات، بهلام بیگومان مه ترسیشم له ده ور کۆ ده کاته وه، ههر وهک چۆن په پوله و گۆله نه ستیره له خۆی کۆ ده کاته وه.

دهنگه به سۆزو پر پارانه وه که یی پچراندم:

- باوکی سلمان، تکات لیده کهم مهرۆ!

گویم لئی بوو وهک هه میسه ده پارایه وه، لیم پرسی:

- نه وه تۆ نه نووستویت؟!

- چۆن خهوم لی ده که ویت، وا دوت بینم به دریزایی نهم شه وه که له سهر جینگه که ت

ههر تهپ و تلت دا؟! مهرۆ!

گه ره که نه وه ی له مه ویتش تیی نه گه یشتوه، تیی بگه یه نهم و نه وه یشی له بیرم چوه

بیهتنامه وه یادی.

- نه سهر، دۆخه که له وه ترسناکتره من له بهر پرسیاریتییه کانم هه لیم.

به پارانه وه وتی:

- بهلام...

- نه وه ی خودا بۆمی نه نووسی بیت تووشی نام. ههر نه و قهلاو پاریزگارمه.

- ناخر تا ده گهریتته وه، دلم ده پسیت.

وه لامینکم نیسه. به سهر مندا له که کاندای نوشتامه وه، لییان رامام، نوستبوون،

نیوچه وانی ههریه که یانم ماچ کرد. بام دایه وه لای ژوره که ی نیستیرو ناحوم و نیستیرو

بچووک ماچ کرد. دایکیان له خهویکی قولدا بوو.

دهرگا کهم کردوه، رووناکی فانۆسه که سپیتی هه موو شویتیکی ده رخست. نه ی

خوایه من خۆم راده ستی تۆ ده کهم، به سه لامه تی بۆ لای خاوخیزانه کهم بم گهریتته وه..

به گوئی هه تخستنه وه، به چاوی تیژه وه، به ههسته وه ریبه وه رۆیشتم. بیگومان نهم شه وه له

رینگه و بان و کوچه و کۆلانه کانی سابلخ چندین گیان کیشراوه. دلنایام شه پرکه ره کانی

هەردوو سوپاکە کوژراو و بریندارەکانی خۆیان ھەلگرتوو، کە بەفرەکش باریوە خۆینە
 رژاوەکانی داپۆشیوە و کەسیش لێرە نییە. سەربازە رووسەکان پیشەیان وایە لە ھەموو
 شویتیک بلۆ دەبنەو، بەلام تورکەکان و ئەلمانەکان لە خانوو گشتییەکاندا خۆیان
 قایم دەکەن و تەنھا ئیشکگرەکانیان بە رینگار کۆلانەکاندا دین و دەچن. رەنگە ئیستا
 خەریکی خۆ تەکاندن و خۆریک خستن بن... یان کە ھاتوونەتە ناو سابلآخووە وەک
 رووسەکان بە نۆشکردنی بادەیی خۆینی دانیشتوانەکی ئاھەنگ بگێرن. ئای ھەوای
 شارۆچکە کەمان! تۆ پاک و بێگەرد و شەنەییکی خۆش بوویت و لە چیا سەر
 بەفرینەکانووە بەسەرماندا ھەلت دەکرد و رووحە ماندووە کافمانت دەبوژانەو، ئەوا
 ئیستا لیوان لیوان کردوویت لە دووکەل و بۆنی بارووت و بە رووحی کوژراوەکان
 بارگاوی بوویت! دەی شلۆمۆ پی ھەلگرە، مەرگ لە ھەموو سووچی کۆلان و پێچەکانی
 گەرە کەکاندا نامادەیه. پە لە بکە، بەلام ئەو تۆپەلە راکشاوی ناوەندی رینگاکە چییە؟
 فانۆسە کەم بەرزکردووە، پیتم ھەلگرت بەرەو لای مرۆڤە راکشاوەکی سەر بەفرە
 فەشەلە کە رویشتم، لیسانی دلم زیادی کرد، لەناکاو واقم و پما، تۆ بلیت چاوەکانم فیلم
 لی بکەن؟ ناخۆ بەھۆی رووداوەکانی ئەم شارۆچکە یەو بێ پرست و ناوێزم بێ ھیزبوو؟
 فانۆسە کەم زیاتر نزیک خستەو...، خەریک بوو دلم بەیە کجاری لە لیسان بوو سستی،
 ئینجا ھاتەو سەرخۆی و شیت بوو، بەدیار مرۆڤە راکشاوەکە و بێ پشت و پەناکەو،
 مرۆڤە مردوو کەو...، وەستام کە لەنیو گۆمیلەکیەکی نیمچە سوور کە بەفرە
 سپییەکی رەنگ کردبوو. خەمی ئەم کوژراوە نازیزە ھەناسە قەتیس کردم، چنچکم
 دایەو... حاخام ناحوم، ئەی خودا پەرستی راستگۆ! ناخر بۆچی تۆ دەکوژن، تۆیەک
 ھەموو بوونت چاکە خوازییە؟! ئایا لەھەموو ژیاونداندا نازاری میروولەیکت داو تا بەم
 مردنە قێزەون و ناڕەزایە سزات بدەن؟! ناخر خودای تۆ چۆن پشتی بەردایت و لە
 ناوەندی رینگاکە وەک پیاوچاکان و راستگۆیان خۆینە کەتی ھەللا کرد؟! ریشە
 خۆیناویە کەیم سپیەو، لەگەڵ ئەوێ بەستەلەک بوو، بەلام خۆینە کە ی ھەر لینج و
 گەرم بوو. ھێی فرمیسک ھەلبقولی و بۆ چاکە خوازیترین پیار بگری! ھۆ گریانی
 بێدەنگ تاو بەسەو بۆ لەدەستچوونی ئەم سەربەرداوە ناقاییل بە! ئەی قولپی گریانی

له نیتو سینگ و نه وک قه تیس مارا! هو فرمیسکی چار تو له کویت، بو پیتلوه کانت ته پناکیت و دانابارتیت؟ کانیاوی چاره کان بوون به تاشه به ردیکی وشک، نایا روندکه کانت چکیان کرد؟ نهی چاره به ستوه کانم، نهم به ستله که مرواری تیدا قه تیس کردوه و قه پیلکه کانی چی ناهیلیت؟

نه گریایت. کاره ساته که به واق وړماوی بیده نگی کردیت روودانی خه مه له ناکاوه که وشکی کردیت. باوکی سلمان، که گویم لیت ده بوو باسی مردنه کهی حاخام ناحومت ده کرد، دم بینیت له تاریکی خه میکدا هله ده چوویت و هلمی په ریشیک رووخسارتی داده پوښی زهرده خه نه گالته نامیژه به رده وامه که تی دسرپیوه. لهم کاته دا بواری زهرده خه نه و گالته کردن نامیښت، چونکه کاره سات و غم و واق وړمان توخم گهلینکن لهو ساته دا نابه جین، به لام نه ونه دی نه برد هم مو نه واندت له سر دهرینه وه. ده بوو شتیک بکهیت، ههوا تنهها بونی خوینی ته پری حاخام ناحومی له خو نه گرتوه، به لکو پیشینی نه وهی پینه که له هم موو چرکه یه کدا مه ترسی مردن بینیت. ده بوو به په له شتیک بکهیت. چی بکهیت؟! لاشه خلطان خوین بووه که ت هه لگرت، ناخر بهم کوزسته گه ورده وه بو کوی دهریوت؟ ده ستیکت فانوسه کهی گرتبوو، نه وی دی له هه ردوو لاقی حاخام ناحومی مردوو نالابوو. بو کوی دهی بهیت؟ قورسایه کهی له سر شانت چون چیا یه کد مملانیی له گهل ماندوو یتیت ده کرد و دی ره واندوه. مالی حاخام میخانیلی برای نزیکه و نه ویش وک تو لاریکی به هیزو خوراگره، به لام تو هه خوت نهم جهسته قورسعت هه لگرتوه، قورس. حاخامی شهید که ته نه بوو، نهم قورسایه گرانبه هایه شی قورسای لاشه نه بوو، ده ترانی تو قورسای هیکمعت و زانیاری و خودا په رستیت هه لگرتوه.

تو فېرو چاکه خوازی و جوانترین خه سیئت به سر شانوه بوو! وای له قورسای زانست! وای له گرانبه های فېرو خودا په رستی! هم مو نه مانعت له مردویه کدا به کول هه لگرتبوو، پیی له رزوکت به که سرو خه مه وه به ناو به فره فشه له که دا هه لده نا... دهریوشیت و دلت له نیتو قه فزی سینگدا خه می گه ورده تر ده بوو، سهرت دواي نه وهی له سوئی کوزسته که مه ژگی تیدا نه ما، بوو به قه پیلکیکی به تال...، داخی

گرام بۆ زانست و چاكه خوازىيەك كه دهچنه ژيړ گلەره! داخى گرام بۆ دژىك كه دژى
خوى تيؤر دهكات! نهري پرسيت بۆچى بهتاييه تى لهو كاته دا؟! بهدرىثرايى سالانى
كۆست كهوتنه كه له سابلآخ (بۆچى) وشى سەر زارت بوو، نهوندهت به كارهيتنا سواو
وهلامىكت چنگ نه كهوت...، خۆتيش نهترانى چۆن گهيشته مالى حاخام ميخائيل...
چۆن نهوساته قورقوشم ناساو سامناكه تينهري. براى خۆ ناماده كردو بۆ رۆيشتن تا
نويزى بهيانى بكات، چاره كانى هه لگلوڤى، له پر بينى وا برا سه رپراوكى به
كۆلته وهيه. هه رگيز رۆژىك نهتوانى باسى نهو هه لويسته بكهيت، كه حاخام ميخائيل
چارى به برا ساردوه بووه كهى كهوت، كه به كۆل هه لت گرتبسو. تۆ بهردهوام بوارى
كاتىكت بۆ جىده هيشتم، تاوه كو بير بكه موهو هه لوهسته كه وينا بكهم.

دهوان ددهم هه لوهسته كه له هه زار شيوه دا وينا بكهم. كاره ساته كتوپره كه وهك
بروسكه له ميخائيل دهوات، له سه لاي گريانيكى به كۆل دهوات. ميخائيل تۆ ناسا بيو
هۆشى له حه ناس كۆسته كه وشك دهيت. ميخائيل تيناگات و له تۆ ده پرسيت چى
روويداره؟ ناخۆ ميخائيل خۆى به داره نوميديكه وه ده به ستيت كه براكهى هيشتا ژيانى
تيدا ماوه... (شلۆمۆ پيم بلئ، نايا هيشتا دلئ لئ دهوات؟ نايا ده توانريت رزگار
بكرئت؟) نه خير... نه خير، له راستيدا هيج شتيك له مانه روويان نه دا. لاشه كه تان له ناو
ماله كه له سه ر جىگه يهك راكشاندو به سه رچه فيتك داتان پۆشى...، ميخائيل
هارسه ره كهى له رووداره كه ناگادار كرده وه، نينجا پينكه وه به بئ دهنگى به ره وه كه نيس
رۆيشتن.

هيشتا ده رگاي كه نيس داخرا بوو، به لام له دهره وه دهمى چاوه پروانكاران داچه قابوو،
ترس به رووخساريان ده وه پى، زمانه كانيش دهيان پرسى چى روويداره، به لكو ده رباره
نه وه دهوان كه رووى دابوو كوشتار له سابلآخ. هه رسى براكم له وى بوون، لئ ئيليا
بابايى و خۆشه نگ كۆهه ن و كورپه كانى نه مپۆ بۆ كه نيس نه هاتوون... و له مه ولاش
نايهن، ئيدى نهوان و زۆرى تر له جووله كهى سابلآخ و نه سرانييه كانى نابيينرين و تا
رۆژى په سلان دهنگيان نايسترئت. چه ندين خيژان له ناو مالى خوياندا له كاتى نوسن و
له ناو جىگادا كوژران. دهوترا مه ترانى كلنسه و چه ندين خيژانيك له نه سرانى و سريانى

شارۆچکه که سه‌رپراون. کۆی هه‌موویان پانزه‌ جووله‌ که و بیست و سی مه‌سیحی بوون...، هۆیه‌ که‌شی تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌ی نه‌و شه‌هیده‌ موسلمانانه‌ بووه‌ که‌ قوریانیانی کوشتاری رووسه‌ گاوه‌ره‌کان بوون. زانیم! زانیم! مادام هیشتا شه‌ره‌ که‌ له‌ ئارادایه‌، ئیتر خودا چه‌ پالهی خه‌لکه‌ موسلمان و جووله‌ که‌و نه‌سرانییه‌ کد بدات و...، به‌لام کوانی‌ حاخام ناحوم؟! ده‌مت دوورا بوو، به‌دوو ده‌ستی له‌رزۆک و ژان و تووره‌یه‌وه‌ رووت کرده‌ شوینی نوێژکردنه‌ که‌، چاوه‌رپێت کرد، تا غه‌لبه‌ غه‌لبه‌ که‌ کۆتایی بیست و نوێژکه‌ره‌ن له‌شوینی خۆیان دابنیشن. به‌و ئومیده‌ی که‌ غه‌لبه‌ غه‌لبه‌ که‌ دوا‌ی بیست هه‌ر چاوه‌رپێک کردو چاوه‌رپێت کرد. بێ سووده‌! ناخر دل چۆن هیتور ده‌بیته‌وه‌ گهر سابلای به‌ مردنیکی ناوها (له‌سه‌رخۆ) بمریت؟!

کۆسته‌ که‌ دوو لالغاوه‌ی نه‌هه‌نگیکه‌و بوونه‌ وه‌ره‌ن قووت ده‌دات. کونیکه‌ و له‌بن سابلای کراوه‌ته‌وه‌، گرکانیکی سامناکه‌ و شارۆچکه‌ به‌سته‌زمانه‌ که‌و نه‌وه‌ی تێیدا‌یه‌، قووت ده‌دات. گیانداره‌ خورافییه‌ تێکشکینه‌ره‌ که‌ تا نه‌و په‌ری ده‌م ده‌کاته‌وه‌و چاوه‌رپێی نیچیر له‌دوا‌ی نیچیره‌، لێدانیکی میتزی سه‌کۆکه‌ داوا‌ی هیتنی ده‌کات، هه‌میشه‌ خوو زاله‌. له‌ناکا‌و بینده‌نگی با‌ن ده‌کیشیت، له‌په‌ر ده‌نگیکی نا‌رازی و توو‌په‌ر وه‌ها دلی بینده‌نگیه‌ غه‌مینه‌ که‌ شق ده‌کات، وا ده‌مه‌ دوورا‌و و نووقاوه‌ که‌ له‌په‌ر ده‌کریته‌وه‌و لاوانده‌وه‌یه‌ که‌ له‌ لاوانده‌وه‌ کانی رۆژی لینه‌خۆشبوون ده‌خوینیته‌وه‌:

(پیاوانی برادار ون بوون، نه‌وانه‌ی به‌ کرده‌ره‌کانیان بالابوون به‌داوا‌و پارانه‌وه‌یان نه‌و کۆست و کاره‌ساتانه‌ی که‌ خودا بۆمانی ناردوه‌و نه‌هیلن. نه‌گه‌ر به‌چاری گونا‌هه‌کاریکه‌وه‌ تێیان بروانین، ره‌نگه‌ له‌ده‌ستمان چووبن نه‌وان به‌هۆی گونا‌هه‌کا‌نه‌وه‌ جێیان هیشته‌ن، نه‌وان کۆچیان کرد تا ئاسوده‌بیان ده‌ستکه‌وێت و ئیمه‌شیان به‌ هه‌ناسه‌ی ساره‌ده‌وه‌ جیه‌هیشته‌.

نه‌خیر! بۆ رۆژانی داواکردنی به‌زه‌یی و رۆژو‌وگرتنی لێ‌بوردن ناگه‌ریتنه‌وه‌! به‌لام به‌رده‌وام بوون له‌ رۆژو‌وگرتن و درێژکردنه‌وه‌ی رۆژانی داواکاری به‌زه‌یی سوودمان پێده‌گه‌یه‌نیت. براکام، خودای گه‌وره‌ له‌ ئاسمان ویستی مرۆڤیکی زانا‌و له‌هه‌موومان خواپه‌رسته‌ر بۆ لای خۆی بباته‌وه‌. مرۆڤیک له‌کاری چاکه‌ پتری نه‌زانیوه‌، براکام، حاخام

ناحوم له ریځګه‌ی هاتنی بۆ نیره تا نویژ بۆ خدای خۆی بکات و نه‌وه‌ی خدا به مرۆقی
 به‌خشیوه پیوژ بکات، کوژرا. کوژراو له گهل نه‌ویشدا پانزه جووله‌کهو بیست و سێ
 مه‌سیحی کوژران و گه‌یشتنه برا موسلمانان کانیا، نه‌وانه‌ی روسه‌کان پشتر
 کوشتیان. نه‌مانه هه‌موو له دانیشتوانی سابلاخی پارێزراون، که نه‌فسوس پارێزراو
 نییه، هه‌موویان به‌فیوێ خۆنیان رڙا، نه‌ گوناھنکیان کردبوو، نه‌ تاوانیک، هه‌ر نه‌وه‌بوو
 داگیرکاری شارۆچکه‌که‌مان له کتیرکیتی لیدانی یه‌کتدا نیته ده‌کوژن. خودا تۆله‌ی
 هه‌موو بیتاوانه‌کان بسه‌نیتوه، به‌لام نه‌وانه‌ی که نه‌و که‌سانه‌یان له تابه‌فه
 بچووه‌که‌ی نیته له سابلاخ کوشتوه، بۆ نیته زه‌بریککی گورچکبه، خو نه‌گه‌ر
 دۆخه‌که‌ هه‌ر وه‌ک نیستا به‌رده‌وام بیت و سابلاخ ناوها وه‌ک توپیک بمینیتوه و
 روسه‌کان و عوسمانیه‌کان تیی هه‌لبه‌دن، نه‌وا هه‌ر به‌ته‌نها تابه‌فه بچووه‌که‌ی نیته
 تیدا ناچیت، به‌لکو که‌سێک له سابلاخ له ژياندا نامینیت. وه‌ک وتم شارۆچکه‌که‌مان
 به‌ موسلمان و جووله‌که‌و نه‌سرانییه‌وه له جه‌نگیکدا قورسانی داوه، نه‌ راویژمان
 پیکراوه و نه‌ده‌ستی خۆشمانی تیدا، به‌لکو شه‌پانگیزان به‌زۆری زۆرداره‌کی له‌سه‌ر
 خاکی نیته ده‌ی گیرن. که‌واته گه‌ره‌که هه‌موو دانیشتوانی سابلاخ بۆ نه‌م مه‌ینه‌تییه
 پشتی یه‌کت بگرن و پیکه‌وه ده‌ست به‌ینه‌ ناو ده‌ستی یه‌کت تا قه‌واره‌ی کاره‌ساته‌که‌ که‌م
 بکه‌ینه‌وه، چونکه نیته هه‌موومان له چاره‌نووسدا براین. یارمه‌تی برا موسلمانان کاتمان
 به‌دن له‌کاتی مه‌ینه‌تییه‌کانیاندا، برا موسلمانان کانیشمان له‌کاتی مه‌ینه‌تییه‌کانمان
 پشت و په‌نامان ده‌بن. خودا پشتو په‌نای هه‌موومان بیت و له‌وه‌ی رووده‌ات
 شارۆچکه‌که‌مان بپارێزیت. نه‌م که‌نیتسه به‌هۆی رووداوه‌کانه‌وه داناخريت، به‌ پێچه‌وانه‌وه
 گه‌ره‌که له‌م رۆژه پێ نا‌شوبانه‌دا زیاتر نویژ بکه‌ین و داوای به‌زه‌یی بکه‌ین، نیره با‌شترین
 شوین و نزیکترین شوینه له‌ خدای گه‌وره‌مان. مردووه‌کانمان به‌به‌رچاوه‌مانه‌وه را باران
 لێیان ده‌ات، به‌رۆژی رووناک و به‌به‌ر چاوه‌انه‌وه ده‌یاننێژین و نویژی ناسووده‌یی
 مردوویان به‌دریژایی ساله‌که بۆ ده‌خوینن، نه‌وه‌ی نه‌رکی پرسه و دانیشتنی هه‌وت
 رۆژه‌ی ماله‌وه‌ی له‌سه‌ره، با نه‌رکی خۆی جیه‌جی بکات. کتیی ته‌ورات و کتیی نویژ
 و نزا به‌سه‌ر خێزانانی نازیز مرده دابه‌ش ده‌کړیت، به‌لام نه‌مانه هه‌موو داوای رۆژکه‌وتن

جیبه جیج ده کرین، ستم و زۆرداری و هیز، بیهیزه کان ناترسیتیت، به لام سته مکار
همیشه بۆ زهبر وه شاندنی خۆی په نا ده باته بهر نهینی و بن په رده ی تاریکی. له هه
شوینیک بن خودا همیشه یارو یاوه رتان بیت. پرومان هه یه و هه پرومان هه یه).

که بۆ ماڵ گه راپه وه، نه سمه به پیرییه وه هات و نیگه رانی په ریشانی کردبوو، بینی
چاره ی وهك تاشه به ردیکى لال وشك هه لاتوه و له سیمایدا هیچ شتیک ده رناخت.
له بهر خۆه بلمه بلمیکى کرد و هه ندیک له په ژاره کدی رهویییه وه:

- باوکی سلمان، سوپاس بۆ خوا به سه لامه تی گه راپه ته وه.

به دلگه رانی و چیه ناسا وتی:

- نه سمه ر حاخام ناحومیان کوشت.

هه واله ناخۆشه که زمانی به ست، نه میس به رده وام بوو:

- پانزه جووله که و بیست و سێ نه سرانیشیان کوشتوه، هه ردوو خیزانی بابایی و

خۆشه نگ کۆهه ن له نیو کوژراوه کاندان و که سینک له دوو خانه واده یه رزگاری نه بووه.

نه سمه ر سه ری به گیتزه وه هات و به سه ر ته خته که دا که وت، دهستی به گریان و سینگ

کوتان کرد، به گریان وه وتی:

- هاوار به ماڵم بۆ سابلاخ، که سینک له سابلاخ نامیتیت! هاوار به ماڵم بۆ

سابلاخ! ناخر چی کردبوو تا نه م نه فره ته ی خودای به سه ردا بیت؟!

به بی ده سه لاتیییه وه وتی:

- نه سمه ر ناماده به، پیش نویژی عه سه ر مردوه کاتمان کفن ده که یه ن و ده یان نیژین.

ناحومی بچووکی له نیو خوشک و براکانیدا له حه وشه که دی که چون پۆر ده رۆشت

و ساتمه ی ده کرد و بی ناگا له وه ی رووی ددها، هه ولتی ده دات لاسایی خوشک و براکانی

بکاته وه، پارچه به فری ده هاریشت که له په ناو په سیری حه وشه که که له که بوو بوو.

به ره و لای راهه پری و به توندی و گه رمیییه وه باره شی لیداو ماچ بارانی کرد. نیستی

سه رسو پماوی که وته به رچاو، به زمانیکى ناگادار که ره وه یه کلاکه ره وه رووی تیکرد:

- له ریگه و بانه کان مردن دروینه ی روح ده کات، نه که ی به ته نها یان له گه ل

منداله کان له ماڵ بجیته ده ره وه.

گیتلانه سەریکی لەقاند، ئەم لەبەرڤۆهە پرسى:
- تۆ بلیتی ئەوەی لە سابلاخ روودەدات، تێی بگات؟
قورسایە کەى سەرشانى (کیتشیک)ى تر زیادى کرد.

هۆ رۆژگار ئینجا نۆزەى تۆیه!

ماوەیه کى زۆر بێدەنگ بوویت، ئەرى تۆش رووداوه کان بێدەنگت دەکات؟!
وتى: من هەلیان دەگرم و ئەوانیش من دەپێچنەوه و هەلەم دەگرن، بى ئەوەى شایانى
بم پێمدا هەلدەوتریت و بەبى گوناھ نەفرەت دەکریتم. من لە شایەتخالتیک پتر نیم. چاوانم
هەیه و دەبینن، چاوی زۆر و بى ئەندازە. بیرچوونەوه لای من نییە، نەدەستم هەیه و
نەدل، بەلام نازانم بۆچی ئێوه منتان کردووه بەسەنگى مەحەك و بری جار دەپارێنەوه
(ئەى رۆژگار تکیاه!) یان (نەفرەت لە رۆژگار...) یان هەندیکجار سۆزتان دەبزویت
(بەزەبى خودا بۆ رۆژگار...) ئێوه تەنها خۆتان هۆکارو دەردى ئەمانەن.

ناقایلیسیم دەربى و باوکى سەلمانیش لەگەڵ مندا نازای بوو.

(هەر بۆ نمونە سابلاخ وەریگرە! ئەوەى بەسەریدا هات دەستى خۆى تێدا نەبوو،
شەپانگیتان حورمەت و ریزیان شکاند وەک بوومە لەرزەیه کى تیک شکێنەر، وەک
گەرداویکی هار و هەلچوو، وەک تۆفان، یان وەک پەتایەك لییان دا).

(هایهوا!) رۆژگار وتى: (شتگەلى کە خواستى مرۆڤى تێدا نییە تیکەلى ئەو
شتانەى مەکەن کە هەمووی دەستکردى مرۆڤە، ئەوەى لە سابلاخ رووی داوه شتیکە
دەستکردى مرۆڤە. ئەمە هەمە کایەتى هەموو شوێن و کاتیکە).

هە کایەت. من و رۆژگار دەى بینن، بەلام مرۆڤ بەهەموو گەوجى و دلەرقى خۆیهوه
دروستکەریتى، بۆیه زەرەخەنەى گالتەجارى و ناقایلی لالغاوه کام بەرنادات. ئەو
هەموو جیهانى مژوول بەجەنگ و ناکۆکى و ئارەزووه تسووپ هاتەکانییەوه قووت
دەدات، لەگەڵ ئەوەشدا دەیکات بە چارەنورسێکى هەلاوسار بەمەینەتییه کانى جیهان.
هە کایەتیکە و هەرگیز کۆتیاى نایات، چونکە کەس پەند لە وانەکانى و خراپى
ناکامەکانى وەرناگریت.

(هه مووتان گهوجن و هه مووتان شه پانگیزن و هه مووتان.. يان زۆربه تان قوربانين!).

(تۆ فەلسەفە لى دەدەيت، چونكه نەو تا بربار لەسەر شتەهايهك دەدەيت، هەر بە مەتەلى دەمىننەوه و هەلەينانى بۆ نىيە، ئى مادام هەندىك مەزۆ هەن و لەسەر زەوين، مادام تۆ لە شاىە تەالىك زياتر نيت. دەى كەوابو چىزۆكە كە بگىرەوه، ئەوسا چۆنت گەرەكە ئاوها بىزارى دەربەر، بەلام واز لە بربارى جىگىرو حەتمى بەيئە، نەوه لەسەر ووى زانىارى و تىگەيشتنى هەموومانەوه).

- كەواتە هەر كەسىك لە دانىشتوانى سابلاخ حەكايەتىكى هەيه، هەر سەربازىك، يان ئەفسەرىك كە هاتۆتە سابلاخ حەكايەتىكى هەيه، هەزاران حەكايەت و سەربەردەى بچووك و گەورە هەر هەمووى چىزۆكى سابلاخى شىواوى سالانى جەنگەكە دادەپۆشيت، لى چىزۆكەكەى نىعمە سنوردار و نەخشە بۆكىشراوه دەربارەى ئەوانەن كە شلۆمۆ كوردە بۆى باس كردوويت، هەندىك رووداو بەسەر قارەمانەكانيدا هاتوو، بەلام نەو لىيان بى ناگايە. خەلكانىك دىن، تا حەكەياتى مەينەتى دانىشتوانى شارۆچكەكە بگىرنەوه، رەنگە شلۆمۆ كوردە بەهتلى گشتى دامالراو بەسەرياندا تىپەرى يىت. لەتواناي نەو هونەرمەندەى كە لەباوكى سەلمانى يىستوو، هەيه سىمايەكى واى پىيدات كە كەسىتەيهكى پى دەبەخشيت، بەلام نىعمە قسەكەمان دەربارەى كەسانىكى ديارى كراوه: سى كەس، ئەوانەى بەسەر خودى خۆياندا داخراون و لەو ديوى رووداوهكانەوه، لەپشت دىياوه، لەوديوى راستىيەكانەوه، مردووكانەوه، دەژين، مەگەر بەهۆى هەژىنى بوومەلەرزەيهكەوه، ئەگىنا رۆژى پەسلانيان لى هەلئاستيت: ئەلماس، حەسەن بوزورگ، رەزا عەلى.

رەزاي سەرسام بە حەللى برا بى ناگاكەى لە رووداوهكان، حەللىك لەناو وىنەى رووت بوونەى شەوى گەرمەوه كە راوكرا، وىنەيهك ژنە جوان و بەپۆشاكى پاكيەيهى داپۆشراو لى بى ناگايە. لەرەزا هەلديت و لە نىگاكەكانى دەترسيت، خۆى بۆ مەترەكەى و سى كۆر تەرخان كردوو. وەك شارۆچكەكەى بەستەزمانەو جىگەى شەرمى لەخەيالى لاوتىكدا دەردەكەويت و دەبىتە كۆيلەى جەستەى.

هممو ساتيك به خه يال رووتی ده کاته وه به غايله کانی هؤگرانه دهی بينيت و گؤشته تهر و بره کهي ديتنه دهستيه وه، دهی بينيت نه ندام به نه ندامی جهستهی پئی ده به خشيت، بئ نه وهی گوی بداته قه ده غه و حهرام کراو، ههر چيه کی بویت وای ليده کات. ناواته خوازه خه يال بييته راستی و به جورتک دنيا تووشی دؤختک بيت و له شوهره کهي بکات نيمچه په ککه و تهی ماله وه بييت. جي خه وه کهي رهزا درکی لئ ده ویت، مارو دوو پشکی لئ ده تروو کین. شيت و حاريج ده بيت و خه ريکه به ره و ژوروی براو غه نيمي په لامار ده دات، تا نابرووی زهوت بکات و توخنی لئ حهرام کراوی خوی بکه ویت، چونکه به خوايشتی خوی فريشته کهي خوی خنکاندوه و شهيتان هاتوته جينگهی.

حه سدن بوزورگ خه ون به زستانیکی دیکهي به فراوييه وه ده بينيت، تا پاره يه کی زورت دهستی باوکی بکه ویت و نه ميس به کچی جوانی دیکه شاد بيت و بيانهي نيته نيو (حه ره مسه را) کهي و تا شانازيکردنی خوی دهر بخات (نه وه تا هممو کيژانی سابلآخ هی منن، هممو کچه ههرزه کارتک له شاروچکه که مان خوی به سهر پينلاو کانمدا ده دات، ههر به ته نها منم پاشای ره گهزه جوان و شیرينه کهي تر!).

نهم ته ماخانه به سهریدا زال دهن و له خه ونیکی ههرزه کارانهی خوش نوqm ده بيت. تيره يه کهي به رانبهر خوشکه کانی زياتر ده بيت و پتر سوور ده بيت که له تهک دايکیان له ماله وه قه تيسييان بکات، به ممش راويژه کانی باوکی جيبه جي ده کات که پتي و تروه نافرهت بؤ ماله وه دروست بووه، نهو له مال داليک ده بيت و ههر له ماليشه وه ده مينيتته وه تا له ناو داره بازیک ليتي دهر ده چيت. دايکی و خوشکه کانی به گویی ده که ن و ماله وه جي ناهيتلين. کاتیک باوکی له مال ناييت، ئیدی حه سدن نيرينه له ماله کهي خويدا ده بيتته فرماندهرو جه للاد. نهو ده يه ویت جگه له دايکی و خوشکه کانی هممو نافره تانی سابلآخ بينه دهر وه... گهر زينا کارتک نابرووی خه لکی به خوی روا بينيت، نهوا نهم له هممو کهس پتر نيگه رانی نابرووی خويدتی. نهو به دروشی خوه لئان (کچان جوانی ژيانی دنيان) شانازی ده کات، زياتریش به وه شانازی

دهكات كه (ناپرومه ندرتيرين نافره تي سابلآخ دايك و خوشكه كانى منن، تهنانهت جگه له باوكم و من... چاويان به رووخسارى پياويك نه كه توهه!).

نهو وهك سليتمان ميراتي گه بچينه و ههزار كه نيزه كه ي بؤ ده مييتيه وه، برايه كي نه فره تيشي نيه تا لهو ميراته ململانيي له گه لدا بكات، به لام چوار خوشكه كه ي مايه ي دلتهنگي نه من و هزري ئالۆز ده كهن، چي ده قه ومييت گهر يه كيك له خوشكه كانى به دزيه وه به رهو دهره وه شارۆچكه كه بخزيت و گيرۆده ي عه شقى هه رزه كارتيكي خۆي ناسا بييت، له وي له ژير دره ختيك دور له چاري خه لكي به ليك ده مي خوشكه كه ي گلاو بكات، نه ي نه گهر هه ر وهك چۆن نه م ده ستى گهر له سه ر جل و به ركيشه وه بيت، گه مه به جه سته ي كچي خه لكي ده كات، ئاوه اش ده ستى پياويك گه مه به جه سته ي يه كيك له خوشكه كانى بكات؟! نايان ريي تيده چييت يه كي له خوشكه كانى رۆژي به نه يني زه رده خه نه يه كي بؤ يه كي له لاره كانى سابلآخ نه نوانديت و نه ويش بؤي سه نديتته وه، يه كي له خوشكه كانى، ده شي هه ر هه موويان ته ماشايه كي وايان كرديت، كه نه م ليي توقيوه؟! نايان خوشكه كانى له خه لكي به دهرن؟! ئاخۆ هه ستيان له هه سته جعيلاني ديكه ي دنيا جياوازه؟! تۆ بليي له خه لكي به دهرن و ناره زوي پياويان نه بيت و سۆزو خۆشه ويستي به رهو ره گه زه كه ي تر رايان نه كي شيت؟! واي چ كار ه ساتيكه! كه واته تۆ بلييت گۆشه گيري خوشكه كانى ئاوها سه ركز كرديت؟! يان قه تيس بوني ماله وه شه وق و ناره زوي بؤ پياوان له ناخياندا خنكاندوه و له گۆريچه ي ناديارى خودي خوياندا خه فه ي كردوه، ئاوه اش تووشى ساردى ناره زوو بوون. هه سه ن بوزورگ هه سته به ترسيك كرد، كه به هيچ جورتيك په يوه ندى به جه نكه كاولكاره كه وه نه بوو، كه له ده ور به ري خۆي و ژير پييه كانى ده گه را...، خراپه كاريش نيه، خۆشه ويستي و ئيره ي به خوشكه كانى له شه رانگيزي باشتره. نيدي كه نه م غايلانه ي بؤ ده هات، ترسي له خوشكه كانى زياتر ده بوو. هه سته كرد خوشكه كانى له ته نگژدان، ره نكه خۆي هه ست به ته نگژه بكات. هه موو گرمانه كان خه سييتي به دگۆراوى و ئينسك قورسى پيشان ده دن، نه مه ش نه گه ريكي تره وهك واشه به سه ر سه ريه وه ده نيشيتته وه مه ژگي هه له كوليت: ره نكه گۆشه گيري سه پيتره وه سته

ره‌گه‌زایه‌تی له خوشکه‌کانیدا خه‌فه کردییت، ینگومان گهر بۆیان هه‌لبکه‌وێت به‌دزییه‌وه خۆیان ده‌خه‌نه نامیزی پیاویکه‌وه! نه‌ی بۆچی خودا به‌نێرینه‌یی دروستی نه‌کردن، نه‌وسا ده‌بونه هه‌رزه‌کار گه‌لێکی وا هه‌تله‌یان به‌کچانی سابلاخ و ده‌روبه‌ری ده‌کرد و له‌زه‌تیشیان پێ ده‌گه‌یاندن؟! نه‌ی نه‌لماس، نه‌م دراوسی له‌خۆباییه‌ روژێک هه‌ر دیت ملکه‌چی ده‌کات و رای لێنده‌کات بۆ روژی دوا‌یی خۆی راده‌ستی بکات. ئیدی هه‌ر نه‌و روژه‌ وه‌ک نه‌وه‌ی نه‌ک هه‌ر سابلاخ، به‌لکو هه‌موو دنیای ده‌ست که‌وتوه‌وه، ده‌ی کاته‌هه‌ر قاوو شانازی ده‌کات (نه‌وه‌ من بووم پلنگه‌ مێشیه‌ درنده‌که‌م رامکرد) به‌ هه‌موو دنیارای ده‌گه‌یه‌نیت که‌ (حه‌سه‌ن بوزورگ هه‌ر خۆی به‌ ته‌نها دله‌ شیره‌که‌ ملی بو‌دا، نه‌لماسێک هه‌موو پیاوانی سابلاخ ده‌ستیان لێ شوستبو‌و!). هه‌روه‌ها ده‌لێت: جگه‌ له‌ خه‌لکی ته‌نها له‌به‌ر پێی من ده‌رویت و نامیز و لاقه‌کانیم بۆ ده‌کاته‌وه‌.

حه‌سه‌ن چه‌خماخ وه‌ناگات و سه‌یری کرد می‌رده‌ز مه‌که‌ی بۆته به‌شینک له‌ وه‌تاگایه‌که‌ی. چه‌خماخ که‌ جله‌وی به‌ده‌ست رووسه‌کانه‌وه‌ بوو، به‌ ئاوه‌ژووی باوکی سه‌لمان نه‌م جه‌نگه‌ی به‌ می‌رده‌ز مه‌نه‌ ده‌زانی.

ململانێی نێوان کۆنه‌خوازان و به‌لشه‌ویییه‌کان له‌په‌ری دابوو. حه‌سه‌ن چه‌خماخ دلتیا بوو له‌ سه‌رکه‌وتنی هاوێی شیوعییه‌کانی، سه‌رکه‌وتنه‌که‌ش له‌چه‌ند روژ یان چه‌ند هه‌فته‌ یان چه‌ند مانگی‌ک زیاتری نه‌ده‌خایاند! وایسته‌ له‌ می‌رده‌ز مه‌که‌ وه‌ناگادیت، می‌رده‌ز مه‌یه‌ک له‌ یه‌که‌م پیتی نه‌لف و بێی جه‌نگه‌که‌وه‌ تا دوا پیتی هه‌شتا له‌ پشت چیاکانی ئازهرییجانه‌وه‌ تا ده‌گاته‌ مۆسکۆ و سان پترسبۆرگ خۆی مه‌لاس دابوو. له‌گه‌ڵ چه‌په‌لێ نه‌م جه‌نگه‌دا چه‌خماخ پۆلینی کردبوو بۆ خه‌ونی گۆلگۆلی و می‌رده‌ز مه‌ی ره‌ش. هه‌رچه‌نده‌ خۆی موسلمان بوو، عوسمانییه‌ تورکه‌کانیش له‌سه‌ر زه‌مین خه‌لیفه‌ی ئیسلام بوون، به‌لام له‌ روانگه‌ی چه‌خماخه‌وه‌ می‌رده‌ز مه‌بوون، رزگاربوونی تیکرایی جیهانی‌ش به‌ده‌ست عوسمانییه‌ سته‌مکاره‌کانه‌وه‌ نه‌ده‌هاته‌ دی، به‌لکو به‌ده‌ستی سوپای رووس دیته‌ دی. له‌م کاتانه‌دا بوومه‌له‌رز ه‌خاکی رووسیای به‌ توندی هه‌ژاند و له‌وێ خه‌لکی به‌لێشاو ده‌چنه‌ پال بزووتنه‌وه‌ی کریکاران و گه‌ل. دیوه‌که‌ گینگۆل ده‌خوات و روژی رزگاری نزیکه‌. عوسمانییه‌کان هه‌شتا ماون و له‌ گیانه‌لادان و له‌سه‌ر زه‌وی

خراپه کاری بلار ده کهنه وه. چەند سەده یەک له گەندنەلی و زوڵم و زۆرداری کاتی نەهوی هاتوو کۆتایی بێت، بەلام (پیاوه نەخۆشه که) سەریه‌رز ده‌کاته‌وه، نەمه‌ش به ناگاهاتنه‌وه‌ی پیش‌مردنه، زۆرت‌ریش له‌م به ناگاهاتنه‌وه‌یه‌ی بترسی‌ت، چونکه پیش‌گیان ده‌رچوونی دزی‌وترین ده‌ست ده‌ه‌شینی‌ت.

من ماف به‌رووسه‌کان نادهم له‌کوشتاره‌سامناکه‌که‌ی‌اندا، چونکه ه‌یش‌تا لایه‌نگرانی قەیسەری خراپه‌کاری نیمچه‌دۆراویان تیدا ماوه، بەلام کیشه‌که له‌وه‌دایه، که‌سەرک‌رده‌نەفرینه‌که‌یان سەریه‌وه، نه‌و تاوانه‌ش بۆ هەندیک له‌گه‌وجه‌کانی سابل‌اخ به‌ر‌ه‌وا نازام، چونکه که‌وتنه‌دوای پاشاوه‌ی سوپای رووسه‌کان و زیانیان پێگه‌یان‌دن، نه‌و سزایه‌ش مافی خۆیان بوو، بەلام... سەرم سوپ‌ماوه... به‌راستی قیژه‌و‌نی جه‌نگ و ترسناکیه‌که‌ی سەیره!

ناخر عوسمانیه‌کان و نه‌لمانه‌کان چییان ده‌کرد، گەر تیک شکابان و داینشتوانی سابل‌اخ هه‌مان کاریان له‌گه‌ژ کردبان وه‌که به‌پاشاوه‌ی سوپای رووسه‌کانیان کرد؟! دنیام سابل‌اخ و نه‌ه‌وی تیدایه‌له‌بیخه‌وه‌هه‌لیان ده‌کیشا و به‌سەر سەری داینشتوانه‌که‌یدا ده‌یان رووخاند. که‌واته‌تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌که بۆ نه‌وه‌بوو نه‌و چەند که‌سه ده‌به‌نگه‌له‌داینشتوانی سابل‌اخ پەند وه‌ریگرن، بەلام ناخۆ پەندیان وه‌رگرت؟! نه‌خیر به‌لکو کالقامی و گیلایه‌تییه‌که‌یان زیادی کردو دووباره‌که‌وتنه‌راوانانی رووسه‌کان. نه‌ی نه‌م عوسمانی و نه‌لمانانه‌پاساویان بۆ کوشتنی جووله‌که و نه‌سرانییه‌کانی سابل‌اخ چیه‌؟ رەنگه‌جووله‌که و نه‌سرانییه‌کانی سابل‌اخ له‌م جه‌نگه‌ترسنۆکییان نواند بێت، ته‌نانه‌ت ماله‌کانی خۆشیان لییان وه‌رس بوون، مه‌گەر بۆ نوێژکردن، یان ناشتنی مردوویه‌که‌بێنه‌ده‌روه، نه‌گینا هەر له‌ماله‌وه‌ن، نه‌گەر ده‌ریش بچن نه‌وا وه‌که‌می‌تروو خۆیان به‌دیواره‌کانه‌وه‌ده‌نووسینن، نه‌گەر بۆیان بکری‌ت نه‌وا خۆیان له‌نیو دیواری کووچه‌و کۆلانه‌کان حه‌شار ده‌دن. خۆ نه‌گەر به‌شه‌قامی سه‌ره‌کی یان گۆره‌پانه‌که‌دا بپۆن، نه‌وا له‌ترسی کاره‌ساتی‌کی کتوپ‌هه‌زار جار ناو‌ر ده‌ده‌نه‌وه، به‌لکو ده‌م بیست هی وایان هه‌یه‌که‌تیک له‌وبه‌ری شه‌قامه‌که‌وه بۆ نه‌م به‌ری به‌په‌رتسه‌وه، نه‌وا وه‌که‌گۆی زه‌وی به‌ده‌وری خۆیدا ده‌سووپه‌تسه‌وه. که‌وابوو بیانوی نه‌لمانه‌کان و عوسمانیه‌کان له‌

کوشتنی به سته زمانه کانی شارۆچکه که مان چیه، مه به ستم جووله که کان و دیانه کانی سابلایه؟! خۆ نهوان دهستیان بۆ تاله موویه کی سهرتان نه بردبوو، نایا ههه بۆ خوشی کوشتن دهیان کوژن؟! بێگومان ههه بۆ نهوویه، بهلام خۆنریژه کان پاساوی تاوانه که یان بهوه دهده نهوه گویا نه مه له تۆلهی کوشتاری موسلمانانه که به دهستی رووسه کان. ئیوه نه گهر دهتوانن بۆن تۆله له رووسه کان بکه نهوه، بهلام نهوه دووره، ئیوه ته نهها به برا بیهێژ و بیده سه لاته کانی ئیمه دهوێرن. ههی پیاو کوژان بیانوویه کی گونجار بینهوه! نهی ئیوه خه لکی بیتاوان به تاوانی خه لکی دیکه به بیانوی تۆله سه ندنه وهیه کی بێ بنه ما ده کوژن؟!، به لکو به درێژایی سه رده مه کانی سولتانه گه و جه کانتان ههه نه مه نه توارتان بووه!

حه سه ن چه خماخ له م بڕۆکانه ورد ده بووه وه ههستی ده کرد میرده زمه که ی فشار ده خاته سه ر دلی و هه ناسه ی له بهر ده بریت و به قۆل و بازوویه کی نه خته بووت ناسا ده ی گوشتیت و به هه موو هیزیه وه چنگی لی گیر ده کات... تا بانگه وازه که ی موو به موو به گوئی هاوړتیانی نه دا ناسوده ناییت:

(هاوړتیان! وێژانی جیهان خه وم لی ده تارینییت، ههه له م چرکه ساته دا وا شه و غوونی هه موو دنیا رژاوه ته نیو چاره کاڻم. گومانیکم نییه، بۆ چرکه یه کیش گوماڻم نه کردووه، که ئیوه له نازاری نه وه ی رووده دات هاو به شی منن. له فه ره نه گی ئیمه دا میلله تان و گهلان و چینه کان و ئایینه کان له وشه ی (هاوړی) دا ده توینه وه تینکرا ده بنه یه که قه باره مرۆی یه کگرتوو، به لام هیشتا چاریان به جوړه کلی ده ریژن که کاتی به سه ر چووه، هه نگوینی، سوور، سه وز... له کۆندا که سانیك هاتن مرۆقایه تییان به سه ر گرووپ و پارت و تایه فه دا دابه شکرد، ئیمه دین جاریکی دی یه کیان ده خه ینه وه. هاوړتیان، جیاوازی له نیوان جووله که و نه سرائی و موسلمانان نییه. ئیمه بروامان به مرۆ هه یه، دراوسی تی براکانتان له مرۆقایه تی دا بکه ن. دانیش توانی شارۆچکه که تان له دیزه مانه وه دۆست و دراوسی و براده رتانن، له شمشیری عوسمانیه کان و ئه لمانه کان بیان پارێژن، نه ی گهلانی جیهان یه که بگرن).

شلۆمۆ که تانیش بانگه‌وازی نه‌مه‌ی ده‌کرد و هیچ نامۆژگاریسه‌کانی مارکس و لینین و ته‌نانه‌ت ترۆتسکیشی نه‌خویندبووه‌، خویشی به‌ هیچ بیروباوه‌ریک یان مه‌زه‌بێکی نامرۆقانه‌وه‌ نه‌به‌ستبووه‌. مرۆڤینی دایکی هه‌موو بیروباوه‌رو مه‌زه‌به‌کانه‌، به‌لام ره‌وتی رووداوه‌کان له‌ سابلای هه‌لبژاردنێکی نه‌هێشتبووه‌، ئه‌م هه‌لبژاردنه‌ش داواکاری شلۆمۆ بانگه‌وازه‌کانی هه‌سه‌ن چه‌خماخ بوو، که دایشتوانی سابلای به‌ره‌و بۆته‌یه‌ک ده‌برد هه‌موویان له‌ناویدا بتوینه‌وه‌ ئاوینه‌ی یه‌کتر بن، تا بکوژان له‌ هه‌ردوو سوپاکه‌دا بشله‌ژین، تا خه‌لکیکی زۆر له‌ دایشتوانی شارۆچکه‌که‌ رزگار بن، با له‌وه‌لا رووداوو کاره‌ساته‌کان بگێرینه‌وه‌ شانازی به‌یه‌ کگرتنی دایشتوانه‌که‌ی له‌ هه‌موو بیروباوه‌رو ئاینه‌کان بکه‌ن.

* * *

جگه‌ له‌ که‌سانێکی که‌م، نه‌وان برای یه‌کترن!

ده‌می مورته‌زا حاجی زاده‌ چۆن ده‌می نه‌ژدیه‌ا له‌ بری هه‌لم ئاگری لی هه‌لده‌ستیت، به‌ره‌و ئاسمان به‌رز ده‌بیته‌وه‌ هه‌روه‌کان ده‌ی گێرینه‌وه‌، ئاره‌که‌ی هه‌لم ده‌کات و ده‌ره‌یه‌ته‌وه‌ پێیه‌داخ بووه‌کانی ده‌که‌ونه‌ سه‌ر به‌فره‌که‌و ده‌ی توینه‌وه‌، بن پێیه‌کانی ده‌بیته‌ گۆماویک و فراوان ده‌بیته‌ تا ده‌بیته‌ ده‌ریاچه‌یه‌ک و هه‌موو سابلای داده‌پێشیت، ئینجا هه‌ر نه‌وه‌نده‌ ده‌چیته‌ ژووره‌که‌ی خوێه‌وه‌ ده‌ی بریت و به‌ پێیه‌کانی ده‌ی شکینیت، تا هه‌موو شتیک له‌ ده‌روه‌ دیته‌وه‌ دۆخی جارانی خۆی. سه‌رماو به‌فرو جه‌نگ و عوسمانیه‌کان و نه‌لمانه‌کان. ورگه‌ زله‌که‌ی له‌ سه‌غله‌تیان ده‌هه‌ژیت و هه‌ردوو سیتی که‌ له‌ کلکی سمۆره‌ ده‌چن له‌سه‌ر ریتمی توورپیی ته‌پلیک سه‌ما ده‌که‌ن، ئه‌م جاره‌ براکه‌ی ده‌ست پێشخه‌ری کرد و به‌دیاری و به‌رتیل، به‌و باجده‌ی که‌ له‌ ماوه‌ی سالیکیدا له‌ دایشتوانی سابلای سته‌مدیده‌ی سه‌ندووه‌، ده‌می سه‌رکرده‌ عوسمانیه‌که‌ی چه‌ور کردووه‌ نه‌ویش نه‌رم بووه‌ شوینیکی له‌سه‌را بۆ بنکه‌ و سه‌رکردایه‌تی بۆ دیاریکردووه‌. دره‌وشانه‌وه‌ی کائزا زه‌رده‌که‌ ئاره‌زی سه‌رکرده‌ عوسمانیه‌که‌ ده‌رفیتی و چاوی کویر ده‌کات، بۆیه‌ هه‌موو ده‌سه‌لاتیکی مه‌ده‌نی له‌ سابلای پێده‌دات و هه‌وایش بۆ مورته‌زا ده‌نیتریت و ئاگاداری ده‌کاته‌وه‌ که‌ دژی

براکه‌ی پیلان نه‌گیتیت، هه‌په‌شهی لینه‌کات، که نه‌ک هه‌ر فه‌لاقه‌ر دارکاری ده‌کات، به‌لکو‌گه‌ر پیلان دژی وه‌لی بگیتیت، نه‌وا گو‌شته‌که‌ی هه‌نجن هه‌نجن ده‌کات و ده‌ی برژیتیت و ده‌رخواردی خوی ده‌دات.

بیژییه‌ک پشتیوانی بیژییه‌ک ده‌کات، به‌لام براکه‌م هه‌ول ده‌دات سووکایه‌تیم پی بکات و زه‌لایلم بکات، ده‌با چاوه‌پیی گۆزانی بارودوخ بین، نهم وشه‌ی (براکه‌م) هه‌لوه‌سته‌ی پیکرد و له‌ ماناکه‌ی رامار بینی نهم وشه‌یه دوو هه‌زار جار له‌ درۆ لیوان لیوه، یان نه‌گه‌ر درۆ بدریته پال برا زۆله‌که‌ی، نه‌وا درۆکه ده‌بیته خودی وشه‌که و وه‌لی برایشی، به‌لام گومانی تیدا نییه که نهم و وه‌لی له‌یه‌ک مندالنده‌وه هاتوونه‌ته ده‌ری، لی چووزانیت نه‌ر پشته‌ی لی کوه‌توونه‌ته‌وه، پشته‌ی یه‌ک باوکه؟ سه‌ری سوورما، به‌لام نهم جه‌سته زه‌به‌لللاحه له‌سه‌ریدا هه‌ندیک عه‌قلی تیدا ماوه، نهم عه‌قله به‌ره‌و راستیه‌ک رینمایی کرد، هاسان نییه بیناده‌م دانی پیدابیت، نازایانه وتی: (نایا من له‌ شه‌رانگیزی و زۆلیدا له‌وه‌لی که‌مترم؟! که‌واته مه‌سه‌له‌که مه‌سه‌له‌ی هیتزه، نه‌ک مه‌سه‌له‌ی لیوه‌شاهه‌یی. نه‌مان هه‌ردوکیان له‌گه‌ل رووسه‌کان و عوسمانیه‌کان هیچ جیاوازییه‌کیان نییه، به‌لام هه‌ریه‌کێک له‌وان نه‌ر هه‌له‌ی بۆ ره‌خساره پی له‌سه‌ر خاکی سابلخ بچه‌قینیت و ده‌سه‌لاتی خوی تیدا پیاده بکات و به‌ ناره‌زووی خوی خه‌لکه‌که‌ی بکوژیت.

نه‌و هیتشتا نهم هه‌له‌ی بۆ نه‌په‌خساره، ئی به‌ده‌ستی وه‌لی سته‌مکاریش زه‌لیل کراو سووکایه‌تی پیکرا. به‌ هه‌په‌شه‌وه وتی: ئای وه‌لی، کاتی‌ک دیمه سه‌ر کورسی ده‌سه‌لاته‌که‌ت، ده‌مبینی له‌ تۆ زۆردارترم... له‌ سووکایه‌تی و زه‌لیل کردنت چۆن داهیتان ده‌که‌م، تا له‌ یاده‌وه‌ری خه‌لکیدا رۆژی ته‌ویله‌که ده‌سپریته‌وه، نه‌وسا خه‌لکی باسی نه‌وه ده‌که‌ن که من چۆن سووکایه‌تیم پیکردوویت و زه‌لایلم کردوویت، مه‌رج بی نه‌وه‌ی به‌تۆی ده‌که‌م خه‌یالیش تپه‌رینیت بگاته دنیای نه‌فسانه، به‌لام چۆن و که‌ی؟! هیتشتا وه‌لی به‌ پشته‌ی هیتز به‌ربه‌ره‌کانی ده‌کات، نه‌ر له‌جه‌سته‌و جل و به‌رگه‌کانی خۆی ورد ده‌بیته‌وه، ته‌ماشای ده‌کات له‌ هه‌ر به‌ستیکی له‌شیدا نیشانه‌ی شه‌رمه‌زاری و سووکایه‌تی پیکردنی پتوه‌دیاره). برۆ بۆکنی و داوای گه‌فوگۆی لی بکه، هاوکات به‌

په نهانی هډولۍ کړکړنده وی لایه نگر بده، تا دهستی خوت بووه شینیت، چونکه هلیک هدر دږه خست. بیرزکه یه کی زیره کانه یه، به لام نابرومهندي به توندي ری له وه ده گرت، که (موسلمان تا جهسته ی له شووړه یی پاک نه کاته وه، چوک دانادات!)، (ناخر نه مه فیلنکه له ته گیری عه قله)، (به لام به های عه قل به رانبهر نه وی خه لکی باسی ده کهن، چیه؟ ده لین مورته زا حاجی زاده سهرباری نه وی له رژی تویله کهو نه وانی دیکه پتی کرا، چوکی بۆ وهلی برای دادا...، دهک چاری ترسنوکان کویر بیت!) که واته برۆ بۆ لای و به توندي قسه ی له گه لدا بکه و ناگاداری بکه وه که ده ست له سوو کایه تی پیکردنت هه لبرگرت، نه و سا به هیمنی و به نهی نیسه وه به دوی پیلانه کاند ا بچو! ناو هاش خه لکی ده لین: مورته زا رووبه پروی براهی بۆته وه، هه رچه نده وهلی کۆمهک له عوسمانیه کان و ده ده گرت، به لام مورته زا قاره مانانه قسه ی له گه لدا کرد! به م وشه ی (قاره مان) ده لئی ناوی نه خوارد وه، به لام نه مه عه قلی بۆی پیشنیاری کرد و نه میش به دل ییه وه نوو سا. بۆ لای ده رۆم و به رهنگاری ده بجه وه! بۆ لای ده رۆم و له سنوری خوی رایده گرم! سلاو له م بیرزکه یه!

مورته زای حاجی زاده نزیک سهر له نه سپه که ی دابه زی، که له شی به چار دوتنیوه دوو نه و نه ده دیار بوو، تژی بوو له پشت به خۆ به ست و نابرومهندي، سوور بوو له سهر نه وی نه و خه لکه تاک و ته رایه ی به ریکه وت له نزیک سهر او ته ده پهرن، بیبینن، که چی زۆریه ی خه لکه که بۆ خۆ پاراستن له به فری که له که بوو، جهنگه که له ماله کانیا ن خویان هه شاردا بوو، جگه له سهر یازه عوسمانیه کان و ده ست و پیته ونده شه رانگیزه که ی براهی، که سی دیکه نه دیان بی نی. لینان نزیک بۆوه، نه وانه له هه لبرارده ی خوینرژو ریگره کان بوون، هه ردوو براهه، کوپانی (نه کبه ر) یشیان له گه لدا بوو، نه م دوانه هه ر به ناوه یتانیان له رز ده که وته دل و ده ست و لاقی نازاترین پیسوی نازه ریجان و کوردستان، به لام نیستا به رانبهر پیوانینک بچووک بوو بوونه وه، که شه یتان خستبوونییه وه به مه مکی تاوان گوژ کرابوون و عیسرائیل له شتیه ی ترس و تۆقین بوو بوو به هاویه یمانیان. نه مانه له و گیل و گه و جانه بوون هه ناسه یان هه وای سازگاری سابلخی ژه هراوی ده رکرد و قورسای پییان له قورسای جهنگه که له سهر

دانیشتوانی شارۆچکه که سهختر بو. نا نه و تا کونه په پو هه موو قه له پشه کانی له
 دهوړی خوی گرد کردۆتهوه، گلاوێک گلاوگه لێ بهرز ده کاته وهو براکهی خوی پییان
 بهردباران ده کات، به لām وهلیی خۆت و نهو هه رچی و په رچیانهی وان له گه لته دا، بۆم
 راوه ست! چوه پشه وهو رووخوشیه کی درۆزنانه و دهستکردی نواند، هه ر که ناسییان،
 دهستو پیوهندی براکهی له بهر ده رگا که رایان گرت. دهسته جی چاره ی گه ر ژ بوو.
 یه کیکیان به ده نگه یێک وه ک ده نگدانه وهی پارچه تۆپیکه ی رووسه کان، یان عوسمانیه کان
 لێی خوړی:

- چیت گه ره که

- من برای نهوم

دهستیان به پیکه نینیکی ناساز کرد، ههش به سه ر نهوانه ی نه مانه پارێزگاری
 پارێزگا که یان بن! که واته باشتر وایه دانیشتوانی سابلخ خویان بکوژن، یان له
 جهنگه که دا بکوژین: یه کیکیان وتی:

- وه لێ ناغا هاتنه ژووره وهی ناژه لانی قه ده غه کردوه، هیتی نه سپی زگ زل به شوین
 خۆتدا بگه رپوه!

مورتهزا خۆت رابگره، تۆ رووبه رووی هیچ و پووچترین بوونه وهر بوو یته وه، قوړ
 به سه رت، هدی نهو که سه ی به درۆ ناوتیان ناوه وه لێ!

- گه ره که برا که م بیینم... هه ر ده ییت بیینم!

یه کیک له ری لاده ره کان به چاو ناماژه ی بۆ جه عفه ر کرد و جه عفه ریش هاته
 ژووره وه، ئینجا گه راپه وه بانگی کرد:

- هیتی نه سپه که، ده ی بۆ لای گه و ره و تاجی سه رت وه ره ژووره وه...

وه لێ له سه ر کورسی ده سه لاته که ی پان بوو بووه وهر جه سه ته گۆشته که ی خه ریک بوو
 له سه ر کورسیه که داده چه کایه سه ر زه وییه که، به قیزو بیزه وه له ته وقی سه ره وه نا بن
 پییه کانی ته ماشای براکه ی کرد و به منگه یه ک وتی:

- چیت ده ویت؟!

سەرەتايەکی باش نییە ، بەلام تۆ ئەو مورتەزا بەلێنت بەخۆت دابوو ، کە بەورو
خۆراگریت ، وەك ئەوێ بە نامیری بەرزکەرەو دەنگی لە گەروویبەو بەرز بکاتەو ،
گپی و رەقیبەکی بەدەنگی خۆی دا :
- وەلی ، هاتووم ناگادرت بکەمەو ...

کورسیبەکە وەلی کەوتە جۆلانەو جەستەیشی لە گەلیدا کەوتە هەژین ، رووخساری
و سیملەکانی کەوتنە سەماکردن ، ئیدی وەك ئەوێ یەکیك بێ وەستان ختووکە بێدات
و بیهینیتە پێکەنین ، دەهەژیت و هەناسە هەلە کێشیت ، ئینجا بە گالتەو تەسەو
دەپرسیت :

- ناگادارم دەکەیتەو؟! لەچی ناگادارم دەکەیتەو... هەو میروولە؟!
مورتەزا توورەبوو ، ئەجارە پێویستی بەرەنگ تێکچوون و نامیری بەرزکردنەو
نەبوو ، توورەبی جەو و ناستەنگ ناهێلێت...
بەلام نەکەو مورتەزا نەکەو ئاوەزی خۆت لە دەست بەدەیت!
- تۆ بڕامیت ، بەلام بەردەوام گەمە و سووکایەتیم پێدەکەیت ، وەلی دەست لەسەر
براکت هەلبگره!

وەلی نوکتەیکە دی ژنەوت ، پێکەنینەکی قووت دایەو ، ئەجارە بە تەسەو وتی :
- هەو کەرە ، فەرمانی تۆیە...! باشە دەست لێ هەلەگرم ، بەلام مادام بەپێی
خۆت بۆ ئێرە هاتوویت ، کەواتە بەدەستی خالی لێرە دەرناچیت!
بەهەردوو دەستی چەپلەیکە لێداو نەپاندی :
- ناتۆ شەپانگێز!

دەستبەجێ بوونەوهرێکی زەبەللاح و ئێسك قورس دەرکەوت ، بەهیچ جۆرنەک دیمەنی
لە مرۆڤ نەدەچوو ، جگە لە (شەپانگێز) ناویکی دیکە نەبوو . مورتەزا حاجی زاده
تەماشایەکی کرد و ترسێکی لێ نیش ت کە لەوێ بەر هەستی پێ نەکردبوو . ئەمە
مورتەزا حاجی زاده بەر هەموو هێزو درپەیی خۆیەو شەپانگێزە کە دەبینیت و ترسی
لێ دەشیت! لە راستیدا خراپەکاری و شەپانگێزی پلەو هەیه ، بێگومان نەم
بوونەوهرە لەوێ شەپانگێزی و خراپەکاریدا.

کى ده زانیست؟ رهنگه وهلى وای لیکردییست و به شه پانگیزی و خراپه کارییه کی روت و ره ها بارگای کردییست. بوونه وهریکی ناشیرین و تیکشکینه ر بوو، به لام بیگومان یه گهر دیله هوشی نییه. بریتی بوو له خراپه کاریکی نه و تو وهلى چونی ویستبا ناوهای به کارده هینا. نه میستا وهلى فهرمانی به (شه پانگیزه که) دا، که مورتهزا به رهو ناسیاوه که ببات و په تی نهو هیستره بکاته وه که به دهوری بهرداشه که دا ده خولیتته وه، نینجا مورتهزا له جینگهی نهو بهه ستیتته وهو چاوانیشی بهه ستیتته وه، نه و سا نیله که له ملی بکات، ناچاریشی بکات له سه ر چوار پهل به دهوری خولگه که دا بخولیتته وه، تا ده فهرده گهنمی ته او ده هارپیت (گهر وهستا، یان توانای نه ما، یان خابووه وه، نه او بهرقامچی بدهو بهزه بیت پیدا نه یه ته وه. ناگادار به ده بی به تویری نالیکی هیستره که بخوات. که هه ده گونییه که هارپا، چون زبل و خاشاک فری ده دری، ناوها تووری بده سه ر شه قامه که!).

مورتهزا حاجی زاده نهو تزوه نابرووی که مابووی، نهویشی تکار نه ما و که وته نیو زه لکار وه. نه مه سوو کایه تییه که و بنیادهم بهرگهی ناگریست، نه مه نه شه که نه یه که و له سه رووی توانای مرۆقه وه یه. مورتهزا حاجی زاده لهو چرکه ساتی بیده سه لاتییه دا گریا...، گهر نه م شه پانگیزیست، نه مه شه پانگیزییه که و له و په ری لاوازی دیاه. نیستا براکه ی خراپه کاریکه و له و په ری تواناو هه ره تدایه. مورتهزا رۆژی ته ویله که ی بیرچووه وه، نه وه ی باوکی سلمان کورده له زاری راهاتبوو و به رۆژی (ته ویله) ناوی ده برد بیری چووه وه که به چاو نه م رۆژه شومه وه (رۆژی خولگه که...) نه و په ری نابروومه ندی بوو و به هیچ جۆرتک بهراورد نه ده کرا، به لام خه لکی هه ر باسی (رۆژی ته ویله که) یان ده کرد، نه وه رۆژتک بوو به بهرچاوی دانیش توانی سابلآخه وه رویدا، به لام (رۆژی خولگه) نابرووبه ره که، جگه له مورتهزاو براکه ی و چهند که سیتک له ده ست ویتونه ندی وه لی به ولاره، که سی تر نه ی بینی، وه لی نهو چهند که سه یشی ناگادار کرده وه که باسی (رۆژی خولگه که) نه کهن و فهرمانی پیدان په رده پۆشی بکه ن، بۆ نه وه ی خه لکه که ی لی نه ره نجیت و وایان لی بکات بچنه پال برا سوو کایه تی پیکراو و نابروو تکاره که ی، به لام مورتهزا سویندی خوارد و به لینی دا که برینی سوو کایه تی و نابروو

تکانه کەمى ھەروا بە کراوەى بىتەسەو، تا بەتۆلە سەندنەو ساریژ دەیت، ئیدی لەوکاتەو بەنەیتى دەستى بە کۆکردنەو لایەنگران کرد، کە دەبوو وەك رۆژى خولگە کە لە رۆژانى داھاتوو سەنگىنكى ھەیت.

کایه ی پینجه م

(گول)ی هاوسه ری مورته زاجی زاده له په ناویچی ئو رووداوانه دا ون بوو، که بۆنیکى سه یریان لیده هات، بۆنی بخور وهك شه وهی بۆنی سرووتی نه فسوونیکى رهش بلاوبکریته وه. ئیواره یهك مورته زاجی دواى نه وهی به دریزایی رۆژه که له مال ده چوو بوو، هاته ژووره وه. خۆل و تۆزای و جلو به رگ پیس و قژ بژ و ناپک تۆزوجه ردی سپی لى نیشتبوو. وا ده رده کهوت که له پر پیرو په ککه و ته بویت، شه کهت و ریسواکراو، تووره داخ له دل و بیده نگ بوو. له بن جله شیواوه کانیه وه شتیکی گه وهی شارده بووه، که وهك کیلیکی گه وه جله کانی بهرز کردبۆوه، گول به سهرسوپمانه وه لى پرسی که چیه تی، وهلامی نه دایه وه، چوه ژووره کهی خۆی و ده رگا کهی داخست، نه داواى خواردنی کرد و نه وهلامی پرسیارکیشی دایه وه، له پر به ده نگیکى بهرز داواى له هاوسه ره کهی کرد، که ئای گهرم و جلو به رگی خاوتن و مه ره میکی برینی بۆ ناماده بکات. بۆ یه که جار له ژیاى هاوسه ریتیاندا هزی له وه بوو که به ته نها خۆی بشوات. گول ملی که چ کرد، چونکه ناره زوه کانی شوه کهی فه رمانه. سه رخیدا، وا په رده کانی چیشتخانه که دا ده داته وه له وى زۆر ده میتیه وه. هه روه ها سه رخی نه وه یشی دا، وا هه موو ناوه گه رمه کهی ناو مه نجه له کهی ته واو کرد و نهو ئاوهی خۆی پی شۆردبوو له ناو ته شته که دا نه هیشت تا بیکاته ناو زیرابه که وه، به لکو نه م نه رکهی نه خسته سه ر نهو و خۆی نه مدی کرد. سه یره، به لام له وهش سه یرتر نه وه بوو کاتیک نه م هات تا جله پیسه کانی ببات و بیان خاته سه ر نهو جلانه ی ده یان شوات، هیچ شوینه وارنیکى جله کانی نه بینى، هه روه ها ته ماشای کرد مه ره می برینه کهش شتیکی وای لى

نهماړه، هممو نهمانه چندين پرسياريان لا دروستکرد، بهلام گول کي نهمي کردوه، که پرسياړي وا سيريو سهمره له مورتزا بکات؟! بهلام نهمي روي دا سهرتايهک بوو بو رووداني شتي زور سيريرو حزي زانيني دکات به تيکه ليهک له پرسياړي هلاوساو و ناوهزي تيك ددات و بهسر سامييهو بيدهنگي دکات. مورتزا نهو شوه شامي نهکرد. داواي له گول کرد که نيرهتي له ژوري ژن و ميردايه تيهوه بو ژوري دانishtني ژنان بگويزتتهوه، تا نهو دهمي خوي پتي دهليت بگريتهوه. بهگويي کرد، بهلام نهينييه که چيه؟!

گول له ژوري دانishtني ژنان فانوسهکي کوژاندهو و له کونيکي پردهکوه دهستي به چاوډيريکردن کرد، ديقهتي دا ژورهکيان له نهومي يهکم رووناکه. مورتزا نهووستبو، نه ناني شيواني خوارد و نه جلي شوي لهبرکرد. پيش نيوشهو بيني وا بهبي فانوس دهخزي و درگاي حوشه که دکاتهو و بهو تاريخييه دهچيته دهرهوه. نهو چي رووددات؟ پرسياړه که تووري دايه نيو گوميلکه يهک له سهرسوپمان. سهرتا واي بوچوو دواي نهختيکي تر دهگريتهوه. مهزدهکي وا دهرهچوو، کات دپروات و گوميلکهي سهرسوپمانه که تا ديت دهيتته دريايهکي هلچوو و ترسي دهختهوه. نم ترسه خوي له چاواني تاراند، کات دپروات و مورتزا له ههناوي ناديارينيکي پر مهترسيده و نه، تاريخي دواي نيوشهو، جهنگ، ويلي براي. ناخو بهرو کوي چووه کي دهگريتهوه؟ ساهکاني شو دهکونه چهقي رابردوهوه، بو پاشهکشي تاريخي له سعاتيک زياتري نهماړه. ناخو له کوي بيت مورتزا؟! پرسياړه که دلي هلهکو ليت و کهلهشيري بهياني دهقوقييت و بالهکاني بهيدهکدا ددات. لهناکاو درگاي ماله که دهکريتهوه و نهويش لهسرخو دست پيکدا ددات. گول دنيا نهبوو که نهمي هاته ژورهوه شووکه يهتي، تا نهوکاتهي بيني دهچيته ژورهوه و چراکه دادهگريسييت. کاتيک له کونهکوه بيني، نير هلاژيا و هممو نهوانه ييگهکي و ترس و پهژاره و خهوزران و تهنانهت حزي زانينهکيشي تيکپاي دايان رمانه سر جيگهکي و خهو برديهوه، تا خوري چيشتهنگار کهوته سهری و بهترساويهوه به ناگاهات.

به چاوی خه والئو و به په له رابوو تا قاوه لئی به یانی بۆ میړده کە ی ناماده بکات. مه سینده ده ست شۆره کە ی بۆ هینا، سهیری کرد خه مباره. نه قسه ی کرد و نه هیچی خوارد، به لکو به ده ست ناماژه ی بۆ کرد که هه موو نه وانه دور بخاته وه. سیمای په رۆش و نهینی پۆش بوو، قسه گل ده داته وه ناشکرای ناکات. گولۆ ریستی شتیک بلیت، به لام زمانی له نیتو زاریدا وشک بوو. به شوین خۆیدا گه رایه وه و تووشی خه دیچه ی کاره کهر بوو.

نه وه ی په ژاره ی کرد بوو بۆی باسکرد...، به لام خه دیچه چی له ده ست دیت، نه ویک چۆن به رخ له گورگ ده ترسیت، ئاها له خودانه کە ی ده ترسیت! مورته زا ده رگا کە ی له سه ر خۆی داخست و نوست، نیوه رۆ هه روه ک به یانی هیچی نه خوارد. ده مه ده می عه سه ر خه دیچه به لای ژووره کیدا تیپه ری و بینی وا خه ریکی کرتاندنی پارچه نانیکه ره قه و ده ی خوات و له بهر خۆه بلمه بلمیکی ئالۆز ده کات. نیواره ش نانی نه خوارد و هه ر خه ریکی کرتاندنی نانه ره قه که بسو، یینه نگ وه شووره یه کی ناسنه و ناشکیته، سه رسوپمان زیاد ده کات و له ناکاو مورته زا به جوړیک ده بیته که سیکی دیکه و نه ژنه کە ی ده ی ناسیته وه و نه نه ندامانی ماله که ش لیی تیده گهن. هه روه ک دوینی به ته نها خۆی شت و نه یه یشت گولۆ پشتی بشوات. دووباره داوای مه ره می برینی کرد. کاتییک نه م چیشته خانه کە ی جیه یشت گولۆ هاته ژووره تا ئاری ته شته کە ی فری بدات و جله پیسه کان ببات و بۆ شتن بیان خاته سه ر جله کانی تر، بینی ته شته که به تاله و جله پیسه کانیش دیار نین. له دوینیوه مورته زا چی به سه ر هاتوه؟ نه وه ی دوینی روویدا نه مپۆ وه خۆی دووباره ده بیته وه! ده ور به ری نیوه شه و مورته زا له ژووره کە ی خۆی ده ی کرد و ده رگا کە ی کرده وه، نینجا پیوه ی داو تاریکی و ده رگا داخراوه که لووشیان کرد، نه و به بی فانۆس ده روات، ناخر بۆ کوێ و چۆن به م تاریکیه کاری خۆی ده کات؟ خه و زۆری بۆ گولۆ هینا وه دوینی چاوه پێی شوه کە ی نه کرد. نه وه بوو خه دیچه ی کاره کهر ناگاداری کرده وه که خودانه کە ی له گه ل قووقه ی که له بابی به یانیدا بۆ مال گه راوه ته وه. نه وه ی له م دوو رۆژی دواییدا روویدا له رۆژی سییه میشدا روویدا، به لام مورته زا حاجی زاده له رۆژی چواره مدا هه روه ک جازان و به پیچه وانه ی نه م سی رۆژه، له خه و

ههستا. نانی خوارد و قسه‌ی کرد و هه‌ندیک رووناکی که‌وتبوه سه‌ر رووخساری. داوای له نه‌ندامانی خه‌تزانه‌که‌ی کرد که به‌رخیک سه‌ریپن و هه‌روا به‌ساغی و بی‌ پارچه پارچه‌کردن پر ناو زگی له‌برنج بکه‌ن. چونکه بۆ شه‌و هه‌ندیک میوانی دین. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا داوای له گول کرد که له ژووری دانیشتنی ژنان عینیته‌وه و بۆ خوشوردنی نه‌م نه‌یاته گه‌رمه‌وه‌که. جگه له‌مه‌ش داوای مه‌لحه‌می برینی نه‌کرد و ناری خوشورده‌که و جله‌کانی بۆ نه‌و و کاره‌که‌ره‌که جیه‌یشت.

نه‌میستا قونساغیکی تر له رووداوه سه‌یره‌کان ده‌ستی پیکرد. هه‌زی خۆتیه‌ه‌لقورتانی گول هه‌ل‌وسا و نه‌و مه‌ته‌لانه‌ی روویان ده‌دا له‌وزه‌یدا نه‌مان. له ژووری دانیشتنی ژنان دانیشت و له کونیک‌کی بچووک‌کی په‌رده‌که‌وه ده‌ستی به‌چاود‌تیریکردن کرد. ئیواره تیه‌پ‌ری و که‌سیک نه‌هات، نو‌یژی خه‌وتنان کراو میوان نییه، مورته‌زا خۆی خزانده‌ ژووره گه‌ره‌که‌وه، پاشان نه‌ختیک پیش نیوه‌شه‌و له ژووره‌که هاته‌ ده‌ره‌وه به‌ره‌و ده‌رگا‌که ره‌یشت. درزیک‌کی خسته‌ ده‌رگا‌که‌وه بۆ ژووره‌که گه‌رایه‌وه، به‌پینه‌وه‌ستای چاره‌پ‌ری کرد. وه‌ک نه‌وه‌ی له‌ناو ژووره‌که‌دا ره‌ژی رووناک بی‌ت، به‌ لۆکس رووناک کرا‌بو‌وه‌وه. پیاویک له درزی ده‌رگا‌که‌وه بۆ ژووره‌وه ده‌زی کردو مورته‌زا ناما‌ژه‌ی هاته‌نه ژووره‌وه‌ی بۆ‌کرد. گول له‌به‌ر رووناکی به‌رده‌رگای ژووره‌که‌ توانی بالا و رووخساری پیاوه‌که بی‌نی‌ت، رووته‌له‌یه‌ک بو له رووته‌له‌کان، رووخساری ترسناک، جلوه‌به‌رگیک‌کی ره‌نگ چووه‌وه، بیرى نایات یه‌ک‌یک له‌ سابل‌اخ له‌م بچیت. هه‌روا ته‌ماشای ده‌کرد، به‌لام جیه‌ی ده‌رگای هه‌وشه‌که ته‌مasha کردنه‌که‌ی پچ‌راند. پیاویکی دیکه دیت‌ه ژووره‌وه، رووته‌له‌یه‌کی دیکه رووخسار نامۆ و سامناک و جلوه‌به‌رگ در‌او و کۆن. ئیدی به‌م ناوه‌یه‌ خزین و ده‌کردنی رووته‌له‌کان له‌و شو‌ینه‌ی لای ده‌رگا‌که‌وه پیچ ده‌کاته‌وه به‌رده‌وام بو، تا ژماره‌یان گه‌یشته‌ سی رووته‌له‌ه. له‌ مه‌وه‌ی نزیکه‌ی نیو سه‌ع‌اتدا هه‌موویان گه‌یشتن، نه‌وسا مورته‌زا ده‌رگای هه‌وشه‌که‌ی داخست و چووه ژووره‌وه، په‌رده‌که‌ی دادایه‌وه ده‌رگای ژووره‌که‌ی له‌سه‌ر خۆی و میوانه‌کان داخست. نزیکه‌ی دوو سه‌عات ده‌رگای ژووره‌که هه‌ر داخرا‌بو، ئینجا له‌پ‌ر ده‌رگای ژووره‌که کرایه‌وه مورته‌زا

دەرکهوت و دووان له میوانه رووته له کانیښی له گه لږدا بوو. بهر و چیشتخانه که رژیشتن و به سینیه کی مسی گه وړه گه پانه که بهرڅه به برنج ناخراوه کی له سهر بوو. رژی دواپی خه دیمه سویندی بۆ خاتوونی خودانی خوارد، که نه و به دزیسه و له کونیکي پهره دادراره که ته ماشای کردو و به ووی تاریکیه و نه بینراوه هه رچییه که له ناو ژوره که رویداره بینویتی. نه و پیاوانه ی بینو و چون کتوی ناسا بهرڅه که یان لووش کردو و برجه چه ورو پر له باده که یان به له پ لول داوه و ناو دیوی ده میان کردو، نینجا که سینیه که له خواردن به تال بۆته و ته نها نیسکی تیدا ماوه ته و، ده ستیان به لیستنه و ی نیسکه کان کردو و مۆخه که یان مژیوه، نینجا ده ستیان به جله پیسه کانیان سړیوه ته و ده میشیان به سهردهستی قۆلی جله کانیان سړیوه. کاتی بانگدانی که له شیر مورته زای گه وروم وتی:

- برادران، بیرتان نه چیت! دەرگا که ده که موه، یه که بخار نه و ی ریگا که ی بهر و چه په نه و ده چیته دهر و، دوا ی خوله کیک نه و ی ریگا که ی بهر و راسته ده چیته دهر و، دوا ی خوله کیک نه و ی ریگای بهر و پیشه و یه به دوایدا ده چیته دهر و، نیس دی به مجوره. کاتی یه که بینیمان دوا ی سی رژی دیکه له هه مان کاتدایه، ده متان کیل و کلۆم بکن، ته نانه ت ناوی خوتانیښ له بیر بکن و پاداشتت پاداشتیکی گه وریه!

دوا ی نیو سه عات ماله که میوانانی مورته زاجی زاده ی تیدا نه ما، دەرگا که ی داخست و گه رایره سهر جیگا که ی و نوست...، نیستا له خۆ قایل و بیر ناسوده و دلنیا بوو!

به یانی زوو هه ستاو ژنه که ی ته ماشای کرد و به گالیسکه ده پروات و شارۆچکه که جیده هیلتیت، نینجا ده گه ریته و و بری بهرڅ و گویره که ی له گه ل خۆ هیناوه، هه وروها چند فهرده برنجیکیش. گول نه یزانی مورته زانم هه موه ی له کویره هیناوه، ناخر خواردن و ناژهل له سابلآخ که م بوو بوون. به مەش سهر سوپامانه که ی زیادی کرد، چونکه گه وړه که پر بوو له ناژهل و کۆگای خواردنه که ش تا بنمیچ هه لدرابووه. نه و نه دی عه قلی پیدا شکا، گه یشته نه و نه غامه ی که داوه تکارییه که بهر ده وام ده بیت، نه مەش و ده گه یه نیت که نم میوانه نیسک قورس و ترسناکانه درژه به هاتن ده دن.

مورته زاش بې نهوې ده ست له نازووقه دى نندامانى خيزانه كه بدات، سووره له سر داوه تكردنى ميوانه كان، به تايبه تى خواردنیش له سابلخ كم وه چنگ ده كه ویت، به لام له كوې دهى هیتیت؟ جارتكى ديكه پرسىيه وه، نىدى پرسىاره كهى له گهل پرسىاره زوره كانى ديكه له دىاي ته مومژدا ون بوو.

هه روا بوو مورته زافه رمانى دا داوه تيك وهك داوه ته كهى دوتنى ناماده بكریت، نانى خواردو خوې شت، نینجا شو داهات، مورته زافهك دوتنى شو خوې له ژوره كه یدا قه تیس كرد، گول له په ژاره دا خوى لى نه كهوت و له ژوروى حه رهمى ژنان له سره وه هه چاره پرى كرد، نینجا پیش نیوه شو ژوره كهى جیه پیش و درزىكى خسته ده رگای حه رشه وه ژوره گه وړه كهى به لوكس رووناك كرده وه، هه روهك دوتنى شو روته له كان له درزى ده رگا كه وه خزانه ژوره وه هه ریه كهو خوله كيك دواى نهوې تر هات. هه موو نيسك قورس و رووخسار ترسناك، به لام بنگومان نه مانه روته له كانى دوتنى نه بوون، نه وانه دوتنى زوره يان لواز و رهقه له بوون، لى نه مانه وهك نه و پالنه وانانه كه به ر له جهنگه كه هه نديكجار به نار شاروچكه كه ده گه ران، بالا به رز و پان و پور بوون. پیش نهوې نه وان برژن گول خوى ليكهوت، به لام خه ديحه كاره كس سه یرى كرد وا خودانه كهى له گهل دوان له و پالنه وانانه دیته چیتخانه كه و به سینیيه به رخی ناخراو به برنج و میوژ و بادهم به ره و ژوره گه وړه كه ده گه رینه وه. نه بچاره خه ديحه پتویستی به وه نه بوو سه رکیشى بکات و له درزى په رده كه وه پروانیتته نهوې روو دهات، هه له سر جینگه كهى خویره كه له نزيك ژوره گه وړه كه بوو گوئی له غه لبه غه لب و شه ر سه گيك بوو، له تو وایه جهنگىكى ديكه له نيو ژوره كه دا به ربابوه.

دهنگى يه كيك له روته له زبر و چون توپه له قوره كان دياربوو چیتى له خواردنه كهى نیوده مى وده رگرت و به ددان دهى جوى، به رزبوه وه. كاره كه ره كه بوو خاتوونى خودانى باس ده كرد، كه نه زه لامه زبر و رها گرانه له گهل يه كم قووقه دى كه له شیری به يانى يه كه يه كهو به جیازای يهك خولهك له ماله كه ده رچوون و به گویره دهنكى پیشان ژماردوونى و نزيكه سى كهس ده بون. به يانى زو مورته زافه حاجى زاده چوه دهره وه، نینجا گه رايده وه و دوو كوژكیشى له گهلدا بوو، كه چهند

فهردهو پینویستی دیکه یان برده ژووره گه وره که، نیدی نه ژنه که و نه کاره که ره که نه یانزانی چیه. مورتهزا داوای کرد که هۆلی گه وره ی پیتشوازی بز ناماده بکریت و دوو گویره کهش سهر ببردین و به ساغی به برنج و که ره سه ی دیکه بناخنرین و بکولتینرین. نیتو ره خزایه هۆله گه وره که وهو گولیش چووه ژووری دانیشتنی ژنان له سه ره وه. نیدی حزی زانین به حهوت جمل زگی پرکردبوو و ماوهی سه ک پرپیه که یشی به سی رۆژ تهوار کرد. له ناکاو به ره ژانیککی سهر له شیوهی نهو پرسیارانهی نهو ده شینوین، تووشی بوو. ده یزانی که نه م به ره ژانه کوشنده یه تا راستیه که نه زانیت به رۆکی به رنادات. وه که ده له شیتیریککی نهازا بریاری دا ته نانهت نه گهر نه م به ره ژانه سهری بگاته لیک جیابونه وهش، نهو ههر خۆی شته که روون بکاته وه!

هه ورینکی رهش بهری ناسمانی ته لځ کردبوو. وه که نه وهی گهرمی جهنکه که گه یشیتیه ناسمان، هه وره کان به فریان نه باراند، له م وه ره شدا باران بارین که م بوو، هه ندیکجار ده باری و نهو توژاله به فرهی راده مالتی که شارۆچکه داگیرکراوه که ی داپوشی بوو. نه م نیتو ره یه چاری ناسمان به فرو بارانی به تیکه لی باراند و خوناری کرد. به راستی شتیکه و که م رووده دات، که چی مورتهزا حاجی زاده رووخۆش دیاربوو نه م دیارده یه ی پتخۆشبوو. چاری بری بووه به فری بلاوه بووی نیتو حه وشه ی ماله که ی که باران رای ده مالتیت. شادمان بوو، به لام شادمانیه که ی تیکه لی په ژاره و چاوه پوانی بوو. وه که شه سهره که ی نه مسال له ناخیدا گهرماییه که تیکه لی ته زوی ساردیه که بوو بوو. ناخرکه ی له زستانی سابلآخدا رویداوه که پله ی گهرمی نه گاته راده ی به ست؟! شتیککی نه گوڅاوه، به لام وه که ده ره که ویت له به ختی باشی نه مه. ده با ناسمان چک بکات و هه لمی مه نجه لی رقی بهرز بیته وه و سه رما و به فر بسووتینیت و هه وره رهش و سووتاره که وشک بکاته وه. نیوه شهو نزیک بووه، مورتهزا درزیککی خسته ده رگای ماله به لۆکس رووناک بووه که، تا پتچن دروست بکات، به رهو ژووری پیتشوازی گه راپه وه. هه ور زگی به سه ر ماله که دا دادابوو، پرووشه ی بارانه که وه که دوو که لیک له بهر رووناککی لۆکه کان سه مایان ده کرد. میوانه کان یه که له دوای یه که هاتنه ژووره وه، تارمایی که سه کان له بازنه ی رووناکیه به هتزه که دا مرۆقبوونی نه وانی

وده‌ست ده‌هینایه‌وه، یان وهك دووره‌گیتك له دپنده- مړوډ دهرده‌كه‌وتن، باریك، له‌رې، درژ، پان و پوړ، بالا مامناوهندی. هه‌ندیکیان له‌وانه بوون دویښی هاتبوو، تیایاندا هه‌بوو پیږی هاتبوو، هه‌شیان بوو نه‌مړو بۆ یه‌که‌جار بیت. گول رووته‌له‌کانی ژمارد، ژماره‌که‌ی لی تیکچو، نه‌وت رووته‌له، ره‌نگه‌ سه‌دو له‌وه‌یه له‌نیوان نه‌وت و سه‌ددا بن، یان ده‌شی له‌وه زیاتر بن. له‌رې لاده‌رو ره‌وته‌نی، له‌هرچی و په‌رچی هه‌رچی و په‌رچیت، نه‌شقیار خو‌یریکه‌لی خو‌یریت‌ترین که‌سی سابلآخ قیزی له‌ تیکه‌لبوونیان ده‌بیته‌وه. نایا مورته‌زا شیت بووه؟! نه‌ی نه‌م تیکه‌و لیکه‌یه چیه؟!...، هه‌زی زانیه‌که‌ی توندتر بوو، نازاریك شله‌ژاندی که‌ بنیاده‌م به‌رگه‌ی ناگریت. به‌لی گه‌ره‌که‌ راستیه‌که‌ هه‌ر بزانیته، ئیدی با نرخی نه‌م به‌ره ژانه‌شی لیک جیابونه‌وه بیت!

چاوه‌رپی کرد تا خوارنه‌که‌ له‌ چیتخانه‌که‌وه بردراو تا سینییه‌کان به‌ به‌تالی هینراوه‌وه و ته‌نها ئیسکی لیستراوه‌یان له‌سه‌ر مابوو. بۆ یه‌که‌جاره‌ له‌وه‌ته‌ی مورته‌زا پیشوازی نه‌م میوانه‌ گومانلیکراوه‌ ده‌کات، به‌ده‌ستی خوی مه‌سینه‌ی ناوی ده‌ست شۆردن و خاوی ده‌هینیت، بینگومان ده‌یه‌هویت فیری شیوازی ره‌فتارو پاک و خاوینیان بکات، به‌لام هه‌تاکه‌ی چاوه‌رپی بکات؟! هه‌ر ئیستا داده‌به‌زیته‌ خاوی، هه‌موو رووناکی لۆکسه‌کان له‌نیو هۆله‌ گه‌وره‌که‌ کۆبووبووه‌وه.

باران له‌بان سابلآخ لی کرده‌وه. جگه‌ له‌ هه‌وری بیته‌نگ و سه‌ره‌ه‌لگرتوو هیچ نه‌ما را تاریکی بال ده‌کیتشیت. به‌ وریایه‌وه دابه‌زی...، په‌رده‌کانی هۆله‌که‌ دادراونه‌ته‌وه‌وه ده‌رگا‌که‌شی داخراوه‌. له‌ کونیک گه‌را که‌ لیه‌وه ته‌ماشای ژووره‌وه بکات، هه‌میشه‌ هه‌ندیك کون هه‌ر هه‌ن و بنیاده‌م گوئی ناداتی، چونکه‌ هه‌ست به‌ نارامی ده‌کات و مه‌ترسی هه‌میشه‌ له‌ ده‌ره‌ویه. ناخو که‌سی تر به‌هه‌مان شیوازی نه‌م میوانه‌ عاجباتییانه‌ بۆ ژووره‌وه ده‌زیان نه‌کردوه‌وه، کی ده‌زانیته؟! نه‌میستا سوار نادات نه‌م پرسیارانه‌ مژوولی بکه‌ن. به‌ دزیه‌وه نیگا قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی ره‌وانه‌کرد، بی‌نی میرده‌که‌ی را خوی خزمه‌تی رووته‌له‌کان ده‌کات، ناو به‌ده‌ستیاندا ده‌کات و هه‌ندیکیش یارمه‌تی ده‌دن. ده‌ست شۆره‌که‌ راده‌گریته‌، یه‌کیکی دی خاوی به‌ میوانه‌کان ده‌دات. بینگومان مورته‌زا شیت بووه‌، ناخو نه‌ره‌تا خزمه‌تی خه‌لکانیک ده‌کات، ته‌نانه‌ت

زهویش نایان گریته خوئی و له سهر رووی خوڅلوی خوئی وه دهریان ده نیت. نهو سهره پای نهوش به (نهی هارپتیانم) ناویان ده بات.

- نهی هارپتیانم، نهو ناغان خوارد و ده ست و ده مان شت، با ئیستا بۆ دلسۆزی و نهینی پاریزی سویند بخوین، با سهر دهسته که تان (شیری چیا) ده ست پی بکات. قورناتیکی بهرگ زیوینی به یاقووتی پیوژی زیوکه فت کراوی خسته بهردهستی. پیاره زه به للاحه که دهستی خسته سهر قورنانه که و سویندی خوارد:

- بهم کتیبهی خودا سویند دهخۆم که بۆ گه وره مورتها ناغای حاجی زاده دلسۆز بم و ببه یه کیک له لایه نگرانی و نهینی بیاریم.

ناخۆ نهوه چ نهییه که؟ نایا شووه که ی گروپیک، یان مه زهینیکی نهینی دروست کردیت؟

سهر کیشیه کی دیکه ی خوئییه لقورتان که و ته سهری. نایا ده بیست بگاته راستیه ک؟!

قورنانه که نه ده ست و نهو دهستی پیکرا، سوینده که هه مان سویند بو، په رۆشی بۆ کاره که راستگو یانه یه. تۆ بلیتی نه م کاره چی بیست؟ نایا به ره نگاری داگیر که ران ده بنه وه؟ وا کۆتاییان به سویند خواردنه که هینا، بیته نگیه ک نار هو له که ی گرت هوه مورتها له ناوه ندی قهره بالغی دانیشتووه کان ده وه ستیت. سیمای چون هه وره که ی بان سهری ته لخوا جو ره توو ره ییه ک تیکه ل به نازار بالی به سهر هو له که دا کیشاوه، له کۆتاییدا (له م قوناغه دا نه مه دوا دیدارمانه، نه وه ی زانیتان، زانیتان، په یمانان به ست و بۆ گو یزایه لی و تۆ له کردنه وه له وه لی زۆردار سویند مان خوارد و نه مجاره ش بیرتان ده خه مه وه).

مورتها بیته نگ ده بیست، ئینجا جله کانی سهر وه له بهر خوئی داده که نیت. نای له وه ی که له سهر پشته پانه که ی دیتی! هه ندیک شوینه واری قامچی بو، ئیستا رازی به ته نها خو شور دنه که ی زانی که بۆچی داوای مه لحه می لینی کرد. مورتها رووی کرده رووته له کان وتی:

- به فرمانی وهلی سته مکار چه پهلترین خهلقه ندهی خودا نه مهی به خانه دانی خیله که کرد. نهو رۆژهی کردمی به که رو به دوری بهرداشه کهدا گیتپامی، تا ده فدرده نارد پربوون به قامچی لیی ده دام. برینی قامچییه کان ساپژ بون، به لام ناخو برینی سوکایه تی پیکردن ساپژ ده بیته؟ نایا مرۆفی پیشیل کراو ته نانهت سینه ره کهشی له مه بیده نگه بیته؟

له وه بوو هه ناسه برکیتکهی ناشکرای بکات، زۆری له خو کرد و به ده ست ده می خۆی گرت و هه نسکی دا.

به راستی نه مهی به میرده کهی کراوه به پیسترین ناژه لیش ناکریت؟ نارام بگره، بینی وا دووباره جله کانی له بهر ده کاته وه، ژاوه ژاویک که وته نینو هۆله که، مورتها به ده ست پیکدادانیک بیده نگه کردن:

- نهو بهر ده للاو چه ته یه که ناوی شه پانگیزه، فدرده کانی به کۆلم دا دا، له کاتیکدا من له سه ر چواربه ل ده رۆیشتم، به ره و کۆگای نازووقه بردمی، له چرکه یه کهدا نازار و سوکایه تی پیکردنه کهی خۆم بیرچووه وه خۆم له نینو کۆگایه کهدا دیتسه وه نه سه ره تای هه بوو نه کۆتایی، پینچ و په نایه کی وا رووبه ره کهی له ده هه زار مه تری چوارگۆشه که متر نییه و تا بنمیچه کهی خۆراک هه لدراوته وه. نهو نازووقه یه ی من بینیم بۆ ماوه ی چند سالتیک به شی هه موو سابلخ ده کات. زانیم که وهلی سته مکار هه موو نه نازووقه یه ی بۆیه کۆکردۆته وه تا نهو ده مه ی خۆراک ده ست ناکه ویت و برستی و قات و قری هیله ده کات، نیت به نرخیکی گران به دانیشتوانی شارۆچکه که بیفرۆشیت، هه روه ها تا ده ست به سه ر نهو پاره و سامانه یاندا بگریت که هیشتا لینی نه دزیون. نه وه شم زانی که نهو درنده زه به للاحه ی که ناوی شه پانگیزه له فرمانی گه وه ره کهی ده رچووه منی بۆ ناو نه م کۆگایه هیتاوه. کیلی نهو کۆگایه وه ک بینستان به منه، له به د به ختی وهلی نه فرین نه م دانه یه م له کیله که ده ست کهوت، دانه ی زۆر له و کیله له کن (شه پانگیزه که) و هی تریش هه یه. نا نه مه کیلی کۆگاکه یه که له ناخرو تۆخری مانگ کاتی مانگ ده رناکه ویت ده چنه ناو کۆگاکه وه، من کیله که ده ده مه ده ست سه رده ست که تان، نه مه ش دانه یه کی دیکه یه و ناسنگه ریکی

لايه نگرمان بۆي كۆپى كىردى، دەيدەمە دەست جىگىرى سەردەستەكەتان، ئەمانەش دوو كىلىلى ئە كۆگايەن كە نىزىك كۆگاكەي وەلىيە، كۆگاكە ھى خۆمانە، پىشش نەوۋى كۆگاكەي وەلى بسووتىتىن تا دەتوانن خۆراك لە كۆگاكەي ئەو تاوانبارەو بۆ كۆگاكەي خۆمان بگۆيىزەنەو.

ئەم دوو كىلىلە دەدەمە دەست (شىرى چىيا) و جىگىرەكەي. ئەو خۆراكە خۆتان و دانىشتوانى گوندەكانتان لە برىستى رىزگار دەكات. ئەم خۆراكە بۆ چاكەخوۋى بەكار دىت، لەجىياتى قۇرخكردنى و دىزى لە خەلككردن زىادكردنى دەولەمەندىيەكەي وەلى تاوانبار، كۆمەللىك رۇج رىزگار دەكات، ئىستا با ھەريەكىك لە ئىتو لەم جلوبەرگە رەشانە ھەركەسە و پىر بە بەرى خۆي يەكىك ھەلثىرئىت، دەمامكى شەيتانىشى لەگەلدايە، ھەريەكەتان با دەرمانى بى ھۆشكەرى شل بە دەمامك و قامىشەو وەرىگىت.

جارىكى دىكە ژاۋە ژاۋ ھۆلەكەي پىركىد، گۆلىش زمانى بەستراو و لە ترسان و لەسەرمان ھەلدەلەرزىت. مورتەزا دەستەكانى پىكدادا و ھەموو لال بوون. ھەريەموويان جلوبەرگى رەش و ماسك و ھۆشەريان وەرگت و لە شۆيىنى خۆيان دانىشتن. - ئىستا جارىكى دىكە پىلانى كاركردنتان بۆ دووبارە دەكەمەو، ھەرچەندە جارىك گۆيتان لىم بوو، ناۋى خۆتان و زمانتان لەبىر بىكەن. بىدەنگى تەوار مەرجى خۆ پاراستنە، بەوۋى باشە عوسمانىيەكان بە پىچەوانەي رۇسەكان لە شەودا شارۆچكەكە تارىك و بى رۇوناكى دەكەن، ھەروەھا بەپىچەوانەي ئەوان لە بىكەكانى خۆيان كۆدەبنەو و لە شارۆچكەكەدا بلاۋ نابنەو. چوارشەممەي ئاينىدە شەوۋەكەي رىكەوتى كۆتايى مانگە و مانگ ئاۋا دەبىت و دەرناكەوئىت. وەك لىرە لە كۆبوونەوۋەكەدا زانىستان لەر شەودا سەردەستەكەتان كۆگاكەي وەلى دەكاتەو، ئىتو شەيەك لەدۋاي يەك دەچنە ژوورەو، تا دەتوانن ئازووقە ھەلثىگىر و لە كۆگا نىزىكەكەي خۆمان بە تالى بىكەن. ھەريەكەتان چەند جارىك ئەم كارە دووبارە دەكەنەو تا ھەفتەكە كۆتايى دىت. لە نيۋى شەوۋە تا بانگى كەلەشىر ھەموو شىتەك بە پىلان دەكرىت. ئىدى لەۋكاتەو ئىتو كەپولالەن و نابىنرىن، بەدريژايى ھەفتەكە زۆرتىن ئازووقە بگۆيىزەنەو بۆ كۆگاكەي

خۆمان. رۆژى سى شەممە دواى تىپەربونى ھەفتەك لە شەوى مانگ ئاوا بونەكەرە
 دوا شالارتانە. لە كۆتايىدا سەردەستەكەتان كۆگا و ئەوى تىپىدايە دەسووتىنن. لە
 چەندىن شوئەو گېرى تى بەردەدات تا دلىيا بىن ئەوى تىپىدايە لەنىوچوو. ھەموو ئەو
 نازووقەيەى دەيگۆيزنەرە، وردە وردە دەدرىتە كەسوكارتان و رۆلەكانى گونىدەكانتان.
 ئەمەش بە ھىمنى و دواى ماوئەك لە سووتاندنى كۆگا كەى وەلى ستەمكار جىبەجى
 دەكرىت. كەسەك لە لايەنگرانى ھەست بەم كەمكردنى نازووقەى ناو كۆگا كە ناكات،
 چونكە ئەوى ئىو دەيبەن ھاوتاي دەركردنى كوندە ئاويك لە دەريا نىيە، بەلام
 ھۆشەرە كەيان شەكە تا كەسەك بەرھەلستىتان نەكات بەكارى ناھىتن. خۆ ئەگەر
 خودا نەكردە يەكىكتان دەست لايەنگرىك لە لايەنگرانى وەلى كەوت، ئەوا ماسكى
 ھۆشەرى شەل لە دۆى بەكار بىنن و دەستبەجى دەكەوت. سوئندەكەتان بە قورئان
 لەياد بىت و نەكەن پىش ھەفتەى ديارىكراو و دواى ئەوئەش لە مائەكەى مەن نزيك
 بىنەرە، يان ھەول بەن پەيونەدىم پىو بەكەن. ھەفتەيەكتان لە پىشە بۆ بىركردنەرە لە
 رىگا بەرەكۆگا كە لەوئشەرە رىگاي بەرەو كۆگا كەى خۆمان. ئەوئەتان لەياد بىت ھەر
 سەرىنچىيەك لە پلانەكە رەنگە ھەموومان بەرەو لەنىوچوون بىسات، ئىستە بىرۆن و
 خودا پشەتوانى ھەموومان بىت.

لەگەل پرووشەى باران و بەفرى نويدا، چاوەكانى گول دووبارە رەھابونەرە. وەك
 دزىك بە وريايىسەرە لە تاريكىيەكەدا گەرايەرە و بە نەردەوانەكەدا بەرەو ژوورى
 دانىشتنى ژنان لەسەرەرە، سەركەوت. كاشكى ئىستە دەيتوانى ھەمەيز لە شووئەكەى
 بدات و ەسەر بەسەر شانىدا برىژىت و دلىوایى بكات، ئىنجا...، داواى سەركەوتنى
 بۆ بخوازىت. بى ئۆقرەيەكەى كپ بووەرە، بەلام خەم و نازارىك بۆ مێردەكەى دايگرت
 كە لە نازارى خۆتەھەلقورتانەكەى بەسوئەتربو.

لايەنگران لەگەل قووقەى كەلەشىرى بەيانى دەستيان بە دەرچوون كرد. وەك
 مورتەزاي مێردى پىتى وتبوون لەنىوان ھەريەكە و ئەوى تردا نىو خولەك نىوانيان بوو.
 رۆژگارى زۆر بلى چركەيەك بىدەنگ بوو، ھەناسەيەكى ھاوەرە، ئىنجا باوكى
 سەلمان ئاسا زەردەيەكى تەوسامىزى ھاى و دەستى كەردەرە بەتەواوكردنى سەربوردەكە.

گول بۆ ژووری ژن و میتردایه تی له نهۆمی یه کم گه پرایه وه. وهك نه وه بو ژیان بۆ
 دۆخی جارانی گه پاریتته وه، به لام رووداو گه لیک له دهروونی ژن و پیاوه کهدا به په نهانی
 ختووه کهی ده دان. خۆتیه له قورتان و ترسی لیک جیا بونه وه له گول دوور که وتنه وه، به لام
 جوړه خۆتیه له قورتانیکی دیکه سه ری کرده هه ناوی، نایا پیلانه کهی سه رده گریت؟ له
 هه موو دلپیه وه ناواته خوازی سه رکه وتنی شووه کهی بو، به لام شووه که گه پابۆوه سه ر
 ژیا نی خوا سایی خۆی، یان رهنگه را خۆی پیشان داییت. وهك نه خوشیک چاره روانی
 چاکبونه وه بکات، نه میش چاره پیتی شه وی مانگ ناو بوونی ده کرد، که وه ختی هات
 شله ژاو خه وی لی نه ده کهوت و گوئی سوک هه له خستبوو. له خودا ده پاپرایه وه تا گوئی
 له قوه قه ی که له باب بو، که واته شه وی یه کم به سه لامه تی تیپه ری، مورته زا
 نه یه زانی که گولیش به هه مان هه ست به شداری ده کات و به نه یینی له ناخی دلته وه
 کۆمه کی ده کات، له هه فته ی (شالاره که) له ماله وه خۆی قه تیسکرد و نه چوه ده روه.
 په ژاره و خه وزپان هه موو شه ویک به رۆکیان ده گرت، که چی رۆژ ده بووه هه هیچ شتیکی
 تازه له سابلخ باس نه ده کرا، هه ناسه ی خوشیی هه لده کیتشا و سوپاسی خودای ده کرد.
 رۆژی سی شه مه که رۆژی سووتاندنه که یه نزیک بووه وه...، مورته زا به هاوسه ره که ی وت
 که هه لبه ژارده یه ک له پیاوما قولانی سابلخ و سه رکرده ی سه ربازی عوسمانیه کان بۆ
 ماله که ی خۆی داوه ت ده کات، با به رخ و گویره که سه ربهرین و جوړه ها خواردنی خوش
 له گه ل میوه جات و خواردنه وه و چه ره زات و شیرنه مه نی ناماده بکرتن. گول له رازی نه م
 داوه ته تیگه یشت و نه میتستا بۆی ده رکهوت که نه م سه ره ی به سه ر جهسته که ته که ی
 میرده که یدا قوت بۆته وه، نه ک ته نها گه ردیله یه کی بچوکی ناوه زی تیدا بووه، به لکو
 نه و قه پیلکه سه ره خاوه نی جهسته و ناوه زیکی بلیمه ت بووه، یان له وانه یه کینه و
 ناره زووی تۆله سه ندنه وه بلتسه ی رووناک که ره وه یان له مژگیدا دایساندیت؟! گول له
 کانگای دلته وه به هیوای نه وه بوو نه و چاله ی له جهسته ی نابرووی له قوړه له کیتشراوی
 میرده که ی پریتته وه. له گۆشه نیگای نه م و میرده که یدا جگه له تۆله سه ندنه وه شتیک
 نه بوو نه م چاله پر بکاته وه!

له شەوی دیاریکراودا رابواردن و گۆزانی گەللە میوانەکانی مورتەزایان گەرم داھینا، هیچ یەکیک لەوان نیشانەی شلەژان و گومان و تیکچوونیککی لە مورتەزا بەدی نەکرد، سوتندی لە میوانەکانی خوارد کە تا بەرەبەیان ناییت ماله کە ی جیپھیلن، کاتیکیش لەبەر دەرگا بەرپی خستن، بۆنی سوتانی کرد، تەماشای کرد و لە ئاسۆ بەلێسە ناگر بەرە و ئاسمان بەرز دەبیتەوێ خەریکە ھەموو سابلاخ رووناک دەکاتەوێ.

کە میوانەکان رویشتن دەرگاکی پێوەدا و لەبەرخواوە شتیکی دەوت و زەرەخەنە و خوشنوویدیەک نیشتبوو ھەر رووخساری (سوپاس بۆ خودا! سوپاس بۆ خودا! نەمیستا دلی وەلی سوتار نەوێ وا بەرپێوێە مەزنترو زیرەکانەترە!).

وەلی بەلگە تەواوی بەدەستەو نەبووتا پەنجە تاران بۆ براکە درێژ بکات، بەلام لە دەروونی گرتیبەریووی خۆیوێ لە گەل سوتانی کۆگار سامانە کەیدا دلتیا سوو کە مورتەزا دەستی لە سووتانە کەدا ھەبوو. بەلینی دا کە لە ھەلێکدا تۆلە بکاتەوێ.

بازنەییەکی داخراو، بەلام بەم شییوازی رق و کینە کوێرانەییە بۆ کاولکردنی شارۆچکە بێ تاران و نەفرەت لێکراو کە، مەلانیسی بریانی حاجی زادە کەوتە ھاوشانی مەلانیسی رووسەکان و عوسمانییەکان و ئەلمانەکان، بە سووتاندنی نازووقەو کەلوپەلە یە کجار زۆرەکان لە کۆگاکی وەلی حاجی زادە، سەرباری کوشتارو کاولکاری، قات و قری و برسیتی بوون بە چارەنووسیکی راستەقینەیی سابلاخ، بەلام نەوێ لایەنگرانی مورتەزا لە کۆگا کە رزگاریان کرد، خەلکانیکی دیکە لە دەرووێ دەورووبەری لە برسیتی و مەرگ رزگار کرد.

* * *

لەو رۆژەداو لە رۆژەکانی دواتر سابلاخ تووشی جوێرە غایلەییەک، یان راستەقینەییەکی تیکەل لە ترسیکی زال بوو، ژنە ھەوالدەرە کە خۆی پیشانی زۆر کەس لە دانیشتوانی سابلاخ دا، ھەندیکجار لە ھەمان ئان و ساتدا خۆی پیشانی چەندین کەس و لە شوێنی جیا جیا دا. خەلکە کە بەشیوێ جوێراو جوێر بینیان، جاری وەک ھەرزە کارو گاری وەک: ژن، پیریژن، شوخ و شەنگ، قێزەون، ناسک، ترسناک، سپی پۆش،

ره‌شپۆش، به‌سوراو، به‌سه‌وزاو، یان به‌زه‌رداو، به‌لام له‌هه‌موو دۆخه‌کانی و شیوه‌کانی هه‌وائی قوربه‌سه‌ری و مالتویزانی دهدا، ده‌رباره‌ی نه‌فره‌تێك ئاگاداری ده‌کردنه‌وه که شارۆچکه داماره‌که ده‌گرێته‌وه، وه‌ك نه‌وه‌ی هه‌شتا نه‌ی گرتبێته‌وه.

پرسییان: نه‌رئ نه‌وه‌ی دیتمان راست بوو، یان خه‌یال‌کړده‌یه، یان هه‌ر نه‌و ترسه‌یه که رووده‌دات بۆمانی دروست ده‌کات؟! سه‌رسورمان: نه‌رئ دوا‌ی نه‌و هه‌موو کاره‌ساته‌ی خودا به‌سه‌ریدا هه‌تیارین، هه‌شتا ماویتی، هه‌شتا نه‌فره‌تیه‌کی خراپتر و تالترماوه؟!

به‌رێکه‌وت کورپژگه‌یه‌ك له‌ مالتی خۆیان بۆ وازی‌کردن بۆ کۆلان دیته‌ ده‌رئ. له‌ناکاو کیژۆله‌یه‌ك لێی دیته‌ پێشه‌وه‌که له‌وبه‌ره‌ نه‌ی بیینی بوو. دویته‌که لێی ده‌پرسیت: - وازی ده‌که‌یت؟

له‌ شه‌رمان زمانی گۆ ناکات، دوا‌جار ده‌پرسیت:

- چ‌ی ی‌ی؟!

کچه‌که وه‌لامی‌کی سه‌یری دایه‌وه، به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی مه‌کراوی و زیره‌کانه‌ پینی وت:

- یاری پیربوون و به‌سائه‌وه‌ چوون!

کورپژگه‌که سه‌ری سورماو پرسی:

- یاری پیربوون و به‌سائه‌وه‌ چوون؟ نه‌م یاری به‌سائه‌وه‌ چوونه‌ چیه‌؟!

کیژۆله‌که پێکه‌نی و وتی:

- ململانی، مرۆڤ به‌ ململانی زوو پیر ده‌بیت. له‌میان‌ه‌ی یاریه‌که‌وه‌ سه‌رکه‌وتوو

نه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ بتوانیت له‌و‌تر زووتر و زۆرتر پیر ببیت!

کورپژگه‌که پتر سه‌ری سورماو تێنه‌گه‌یشت. به‌ توور‌ه‌یی و د‌ل‌ن‌یا‌یه‌وه‌ وتی:

- نه‌رئ کچی تۆ ته‌وسم پێ ده‌که‌یت! ناخ‌ر هه‌ر نه‌وه‌ی خودای گه‌وره‌ بۆ مرۆڤی

به‌په‌وته‌وه‌، له‌وه‌ زیاتر که‌سێك ناتوانیت له‌ چ‌رکه‌یه‌کدا به‌ سائه‌وه‌ به‌چیت و پیر بیت!

کیژۆله‌که به‌ د‌ل‌ن‌یا‌یی و سوور بوونه‌وه‌ وتی:

- من ده‌توانم! ده‌ته‌و‌یت ببینیت؟!

کيژۆله که له بهرچاري دهستی به گهشه کردن کرد، له چهند چرکه يه کدا له کيژۆله يسهو بوو به کچيکی هه زه کار، نينجا کچيکی بالۆ بوو. کوربه که له بهرده ميدا وه دارخورمايه ک بایه کی به هيتز لقه کانی بهه ژينيت، کهوته له رزين. زمانی به ستر او خۆی بۆ هه لاتن ناماده کرد. نزیکه ی ده مه تریک لینی دور که وتهوه به لام نهو نه که وته دووی، به لکو هه له جی خۆی مایه وه دهستی دريژ کرد، تا ده هات قول و باسکی دريژ ده بۆوه تا وای ليهات که وته پيش کوريزگه که وه، ئیدی رتي لينگرت و نه يهشت را بکات. کوربه که ههستی به چنگيک کرد له ناسن به هيتزتر، دهی گريت و به رهو خۆی دهی گيتريته وه. ويستی هاوار بکات، توييکی پۆلاین ده می پر کرده وه. که واته له چاو نوقاندن زياتر هيچ چاره يه کی دیکه ی نيه، هه وئی دا چاره کانی ليک بني، که چی پتلوه کانی رهق بوون، به بی ويستی خۆی گلينه ی چاره کانی به پرووی کچه که دا زق بوونه وه، به ناچاری ته ماشای ده کات و کچه کهش به خيرا يه کی شيتانه به قوناغه کانی ته مه ندا تیده په ريت، نا نه و تا ئيست ژنيکه له پايزی ته مه ندا يه، نا، به لکو پير ژنيکه پرچی ماش و برجه نهو پيسته ی که پيش چهند چرکه يه ک ته رو بر بوو، ئيستا سيس و په ژموورده بووه...، وا خه ريکه چرچ و لۆچ و وشک ده ييت، نهو کچه جوانه له چهند چرکه يه کدا بوو به پير ژنيک له وه په ی ته مه نی ليکه وته يسه، جله جوانه کانی له چاو پروکانیکدا جۆره ها رهنگيان لی په يدا بوو، رهنگه کانیش له گه ل قوناغه کانی ته مه نيدا ده گوخين، نه و تا له کۆتا ييدا ده ييته سپيه کی چون کفن، به لام پيسته وشکه که ی له بهر پيری دهستی به قلیشان و داچۆران کردو وا گوشتی ده موچاری به ربۆوه. له کۆتا ييدا نه و ی له بهر چاری کوريزگه داماره که مایه وه ته نها له قه پيلکی سه رتک به سه ر په يکه ره ئيسکيکی سپيه وه پتر نه بوو...، کوربه که ناوه زی تیکچوو، لی که رتبوه داوه و توانای خو ده رباز کردنی نه بوو. په يکه ره ئيسکه که وه نه ژديه ايه ک فیشکاندی، زمانیکی چون زمانی نه ژديه ا له نيوان ددانه کانی بۆشایی قه پيلکه سه رکه وه شوپر بوو بووه وه:

- من تافه ته هه والده کهم و هاتووم ده رباره ی نهو خراپه کاریه له ته ندازه به ده ره ی له م شارۆچکه يه دا رووده ات ناگادارتان بکه مه وه. به که سوکارو خزمه کانت رابگه يه نه،

که خاکی سابلانخ گۆره کانی یه ق ده کاتهوه، گوشت تیکه لێ گوشت ده بیست، جیتی شهرم، جیتی شهرم* پایه مال ده کات.

میترده زمه که ون بوو، کورپژگه که دهستی به هاوار کرد و به رهو مالتی خۆیان رایکرد. به په شوکاوی له ده رگای دا، وهک په له داری خورمایه کی بهر ره شه با هه لده له رزی. ده رگا که کرایه وه. به هه ناسه برکی و له رزینه وه خۆی خسته هه میتری دایکی، چاوه کانی نه بله ق و به په شوکاوی ده گریا. نه ندامانی خیزانه که ی دهوریان لیدا (کورپه، نه وه چیت به سه ر هاتوه؟!)، (عه لی نه وه تووشی چی بوویت؟!)

هه لێ دا قسه بکات، به لام نه ی توانی، دایان پۆشی، که چی هه ر هه لده له رزی. ناویان دای و له گه رووی نار دیو نه بوو. ده گریا و خۆی به دایکییه وه ده نووساند. دوا ی چهند سه عاتیک که میك هتور بووه وه، لیان پرسی که چی بینیه، باسی کیژۆله یه کی ده کرد که له بهر چاری له چهند چرکه یه کدا پیرسووه و بۆته په یکه ره ئیسک و ئیسکه که ش قسه ی کردوه، هه ندیک شتی وتوه و ئه م لینی تینه گه یشتوه. بۆ نمونه: گۆره کان یه ق ده که نه وه، خا ک تیکه لێ گوشت ده بیست، یان زه وی خۆی یه ق ده کاته وه و گوشت تیکه لێ هه ندیک شت ده بیست و ئه م له واتا که ی نه گه یشتوه، ئینجا وهک که سیك زه بری دۆزه خی دی بیست، دهستی به گریان کرده وه.

که سوکاره که ی ترسیان لی نیشت، دایکی به سینگ کوتانه وه وتی:

- ره نگه کورپژگه که عه قلی تیک چوو بیست، عه لی له دهستم چوو!

دایره که دلنیای کرده وه:

- نه مه ترسا وه، بیگومان سه گینک پی وهریوه، به په له شیخیک بینن با به سه ریدا

بخوینیت و نوشته یه کی بۆ بنوو سیست، نه وسا ترسه که ی نامینیت.

گۆره کان، یه ق کرده وه، گوشت و خا ک. هه موو ئه م دیچه نه سه یرانه که وتبوونه

به رچاری کورپه که. ناخۆ نه مه تۆقینه، یان شیت بوونه؟!

* جیتی شهرم: نه ندامی زانو زنی نیتومی، عه وده ت (وه رگنې).

كه سيك بروای پى نه ده كرد، قسه كانيان به وړينه داده نا، له گهل نه وه شدا ژنه هوالدهره كه كهوتېووه بهرچاوى زوړبهى دانىشتوانى سابلآخ و بهرسته گه ليكى نالوژ ناگادارى كړدېوونه وه لى تينه گه يشتېبون.

* * *

هينى سابلآخ، دنيا عه وړت و جېشه رمى خوې دهرخست، همموو شته نابروېدرو شهرمهينه كان دهر كهوتن، لى من هيتشا هر رولنه به وه فاكه ي توم. خيرو فدر چه ند كه ميش بېنه وه من له كانه كه يه وه دهرى دهينم. تاريخى خوينه، به لام نه وه لايه كى ديكه يه تى رووبه پروى تاريخى نه نگوسته چاره. كه سانتيكى زوړ له دانىشتوانه كه ت له روژى تدينگانه دا به هاواريه كه وه دهرچن، نه ميان به هاناي نه ويانه وه دهچيت، گهر چه رخ ورسورا، نهوا نه ويان به هاناي نه ميانه وه دهچيت. عوسمانيه كان و نه لمانه كان زوړبهى مانگه كانى زستان ليره له نگرېان خست و وه خووى له ميژينهى كوش و هواكه مان كومه له بهر به سهره كدا نه كهوتن. مير عليم جيهيتشت و نيوه پو بهر و مال گه پامه وه. چاره گرژيه كى ناهوگرم له روخسارى به دى كړدو نه وه ندهى تر خه مو خه موكيم پتر بوو. دانىشتم تا له گهل نه سهر و منداله كان نيوه پوژ بكه م، ديقه تم دا نه سهر نان ناخوات، زانيم له دوختكى ناجوردايه، ته ماشاى رووخساريم كړد شوينه وارى گريام له چارانيدا به دى كړد، دهستم له خواردنه كه هه لگرت و پرسيم:

- دايكى مندالان، چى روى داوه؟

- هيچ نيه، باركى سلمان، هيچ نيه!

ته نانه رېتمى دهنگيشى نه وهى دهرده خست كه نه م (هيچ نيه) درويه، نى نه سهرېش هيچ شتيك له من ناشارته وه، خو نه گهر دروېشم له گهلدا بكات، نه وه نايه وي دلّم تنگ بكات، يان دهيدويت خراپه كاريه كم لى دور بخاته وه، به لام من (شلومز كورده) م و له به غذا نه م هم له سهر نووسينگه كه م نووسى بوو و دواى سالاتيكي دورو درېژ كه پرسياړه كه م لى كړد، چونكه نه وهى گهر كه وه وا به هاسانى وازى لى ناهينم، من دهويست بيزانم، ده بوو هر بيزانم، به لام به شيوازي نهرم و نيانى دهيزانم، ناخر چون مامه لهى نه م همموو نهرم و نيانى و چاكه يه به توندو تيژى بكه م؟!

- ئەسمەر، بەم نانە سویتدەت دەدەم ئەگەر پیتەم ئەلیت!
 بەری لە دابارینی فرمیسکەکانی گەرت، بەرەنگاری دەنگی خۆی بسووه، تا
 غایەنەتی لی ئەکات و راستی دەروونی لەدەست دەرنەچیت. نا، بەرگەیی خەمی ئەسمەر
 ناگرم، خەمی من بۆ ئەو ترسی ئەوێه رویداوه و من نایزانم. بوو بەتوورەیی و هاوارم
 کرد:

- ئەسمەر، پیتەم بلی چیی رووی داوه؟!
 - باوکی سەلمان، من تاوانبارم!
 پتر توورە بووم، خواردنەکەیی بەردەم بوو بە سکی ناگر، هەزم بەرو کەسوکاری لە
 عێراق رۆشت، چرکەیک بەدووی راستیدا گەرام، خێرا بەرو مائە کە گەرامەوه، نایا
 ئەوێ بیری لی دەکەمەرە راستە؟
 تۆ بلیت راست بیت؟!
 - قەشەنگ! تۆ قەشەنگ!
 بەراکردن هات و پیتەم وت:
 - قەشەنگ، ئەوێ رووی داوه پیتەم بیتە.
 دامارە سلەمییه، دەستیکێ کەوتە ئەملار دەستەکەیی دیکەیی ئەولا، بینیم
 تێدامارە نازانیت چی بکات.
 - خاتونم، پیتی بیتەم؟!
 - بەسەریدا هاوارم کرد و ناگری توورەیی لە گیانم بەربوو.
 - ئەو داوای مۆلەت لە خاتونەکەت دەکەیت، تا گەرەکت لەو ناگادار
 بکەیتەوه، کەچی رووی داوه؟

بەترس و دودۆلی و زمانی گیراوه دەستی بەگیرانەوه کرد، کەواتە مەزنەکەم
 راستە دەرچوو، سەرەپای ئەوێ چەندین جار دەرچوونە دەرەوم لە نیستی قەدەغە
 کردووه، کەچی چاوەرێی دەرچوونی منی کردو بە دوو مندالە کەرە بۆ باخە کە چوو بوو.
 ئەسمەر بۆی نیگەرەن بوو، ئەو بوو پێش هاتنەیی من گەراپووهوه. ئەسمەر بیری
 هینابووه کە لە فەرمانی من دەرنەچیت و خۆی و دوو مندالە کە نهخاته

مەترىيىە، بەلام ئىستىر شەرمى خىستىبۇرە لاۋە بۇ جىنىۋىيەدانى ئەسمەر و من زىمانى بەرەللا كىردىبوو.

ئاگرى دۆزەخ لە ناخدا لە پىش چارم داگىساو وەك ئاژەلنىكى ھەلچوو بەرەو ژوورەكەي ئىستىر تەكام دا. بەروخسارىكى ترش و مۆن و بەسەلارىيەكى دەستكردەوہ لەسەرجىگەكەي دانىشتىبوو، دەنگم دىوارەكانى ژوورەكەي لەرانەوہ؟

- ئەرى ژنەكە، بۆچى وا خۆت سووك و چرووك دەكەيت؟

بەلووت بەرزىي و روو ھەلماآراي و بى شەرمانە وتى:

- من سەرىبەست و ئازادم، خۆ تۆ بۆ ئەوہ منت نەخواستوہ تا لە مائەوہ بەندىم

بەكەيت!

- ئاخىر فەرمانى منت شكاندوہ، ھەردوو مىندالەكەم و خۆتت خىستۆتە

مەترىيىە، جىنىت بەمن و ئەو ژنە داوہ كە تۆي بۆ ئىترە ھىتا...

بىئەنگ بوو، وتم:

- بەلامەوہ گرنگ نىيە تۆ بۆ دۆزەخىش بچىت، بەلام كۆرەكە و كچەكەم بەلارە

گرنگە. ئاخىر ئەوان جوولەكەو نەسرانى دەكوژن، خۆ ئەگەر لە شوئىنىكى چۆل تووشيان

بن دەستيان لى ناپارىژن، تۆ بەكەرايەتتى خۆت بەرەو پىرى مەرگى خۆت و مەرگى دوو

مىندالەكەو دەچىت. سەربارى ئەمەش تۆ جىنىو بە من و بەو كەسە دەدەيت كە چاكەي

بەسەرتەوہيە!

ھىشتا بىئەنگ و چارەي لىك دابوو، وتم:

- جىنىوہكانت بەمن ھەر نەيسە، بەلام كەسووكايەتت بە ئەسمەر كىردوہ، مافى

خۆيەتتى داواي لىبوردنى لى بىكەيت، دەي بىرۆ بۆ لاي و سەرى ماچ بەكو داواي

لىبوردنى لى بەكە...

ئىستا پىنكەنى و بە تەوسەوہ وتى:

- من داواي لىبوردن لەو ژنە بەكەم؟ ئەوہ دوورە! ئەگەر نەم مائە بەرد بەسەر

بەردىدا بىرووخىت، ئەمە روونادات. خەرىك بوو پەلامارى بەدم، بەلام لەجىياتى ئەوہ وەك

شىت بەھاوار كىردنەوہ بۆلاي ئەسمەر گەرامەوہ:

- ئەسمەر، تۆ بۆ ئىترە ھىنات، دەى ھەر ئىستا بىبەوہ بۆ كەسوكارى!
 ئەسمەرى دامار بە گریان و پارانەوہ كەوتە سەر پىنەكانم:
 - پىم وتىت من تاوانبارم، خۆم لە شتىك ھەلقورتاند، نەدەبوو خۆى تىتھەلقورتىنم،
 من لىم بوورىوہ، باوكى سەلمان تۆش لىنى بوورە.
 لە دەستى من دەرچوو. ئەسمەر لەبەر چارم خۆشەويسترو بەرپزىترو بالاتر بوو. تەنھا
 گلەبى لەخۆم دەكەم، ئاى مرۆڤ چەند ھەلە دەكات، كەچى لافى زىرەكى و بلىمەتى
 لىدەدات! ئاى چەند ھەلەى زۆر دەكات و ناوى ھەرىەكەيان دەنىت (ھەلەى تەمەن!).
 ۋەك ھىستىكى چەمووش و گىنگىز بەرەو ژوروى نەفرىنەكە گەرامەوہ، دەنگم
 ئالایى ژورەكەى پركردو خەرىك بوو ژورەكە بەتەقیتەوہ، سۆندم خوارد:
 - من لە ئىستاوہ ھاتنە ئەم ژورە لەخۆم ھەرام دەكەم، بەلام بۆ دواجار ئاگادارت
 دەكەمەرە، كە نایىت بەبى ئاگادارى من لەم مائە دەرىچىت. ئەوہ ئەسمەر لىت
 خۆشبوو، بەلام تا من و تۆ لە ژياندا بىن، من لىت خۆش نام!

* * *

لەكاتىكدا لەگەل خەلكەكەدا لە كەنىسە نوژم دەكرد، بەتوندى بۆردومان دەستى
 پىكرد. لەم دوايسەدا بۆردومانەكە لە بەرزايەكانى سابلاخ دەنگى دەدايەوہو
 خەلكەكەش پىشبینى ھەندى شتىان دەكرد، بۆردومانەكە كپ دەبۆوہ ھاوكات
 پىشبینىيەكانىش كپ دەبونەوہ. پىشبینىيەكان ترسیان لەگەلدا بوو.. سابلاخ
 تۆپىكەو بىنگانەكان تى ھەلدەدەن و خوینى لى دەدەلىت و وردە وردە لاواز و پوچ
 دەبیتەوہ، كەنىسەكە لەنوژكەران جەى دىت، جەژنەكانمان بىرچووەوہو دەستمان
 بەرۆژووگرتن كرد، دوعاى بەزەبى و لىخۆشبوونمان دەخویند، زۆر كەس بۆ خویندنى
 (قەدىش)* دەھاتن و بۆ روحى كوژراوہكانیان و ئەو كەسە بى تاوانانەى كە لەم
 مانگانەى دوايدا لە جەنگە سەپىنراوہكە كوژران.

* قەدىش: نوژى ئاسوودەبى مەبوو.

نوێژکاران جاران پێش بەرەبەیان رادەبوون و نوێژیان دەکردو زوو بۆ سەر کارەکانیان دەڕۆشتن. وامان لێهات تا رووناکی بەیانی شارۆچکە کە ی رووناک نە کردایەتەو، کەنێسە کە مان نە دە کردەو، دواجار درەنگانی دەردەچووین. زۆریە مان بێ کار ماینەو، خۆراکیش بەردەوام لە کەمی دەدا. ئەوێ وەک مێروولە بۆ زستان خۆی نامادە نە کردبوو و خۆراکی هەلنە گرتبوو، بەدلتەنگی و ترسەو دە ی پرسی (نەم جەنگە کە ی دەبێتەو؟!).

نێمە لە ناوەرەستی نوێژکردندا بووین دەنگی بۆردومانکردن بەرزبوو، لە دەرهو غەلبە غەلبی عوسمانی - ئەلمانی نا هۆگر دەبیسترا.

زانیم شتێک روودەدات، بێگومان نوێژکارانیش زانیان شتێک بەرپۆیە. غەلبە غەلبە کە تا دەهات بەرەو ناو کەنێسە کە نزیک دەبوو، ئەمە قورپاوە کە یە. هەموو راپەرین تا هەر کەسەو بە پە لە بەرەو مالتی خۆی رابکات و لە خاوە خێزانی خۆی دلتیا ییت، بەلام من بەلێدانی مێزی سەکۆی نوێژکردنە کە رامگرتن و داوی چاوەڕێکردنم لێکردن. لێدانی مێزەکش ئەوێ دەگیاندا کە (گۆی بگرن هەندیک شتی گرنگ هە یە!) هەموو گۆیان هەلخست و هزری بلایان گرد کردەو. کە لە بێدەنگییە کە دلتیا بووم و زانیم هەر کەسەو بێدەنگ بوو، دەستم بە قسە کرد، قسە کانم کاروباری تایفە کەو کەنێسی تێدەپەراند، لەوێش گرنگتر قسە کانم خەمی شارۆچکە کەو هەموو دانیشتوانی سابلاخ بە گشتی بوو:

(برا کانم، لە کەستان شاراو نێیە شارۆچکە کە مان، سابلاخی پارێزراو ماو یە کە بە دەست مەینە تیپە کەو گێژ دەبوو، بە جۆرێک لە پێشوانانی خۆمانمان نە بیستوو کە پێشتر تووشی مەینە تی ناو ها بوو ییت. ئە گەر برا موسلمانە کانمان لە سابلاخ دالتە ی زۆریە مانیان نە دا یە، ئە را گۆرە کانمان گۆرستانە کە مانیان پێ دە کرد و ژمارە ی نزاخوینی قەدیش لەم کەنێسە ماندا پتر دەبوو، ئێستا وا هەموومان گرەمی تۆپە نزیکە کان و ژاوە ژاوی توند لە شەقامە نزیکە کانەو دەژنەوین و دەزانین کە سوپای رووسە کان وا لە دەروازە کانی سابلاخ، خودا بیپارێزیت، ئەمەش وا دەگیە نیت ئە گەر رووسە کان بێنە ناو شارۆچکە کەو مەینە تیپە کە لە سەر نێمە نامینیت و تووشی برا موسلمانە کانمان

دهیټ، وهك دهزانن مهینه تی نهوان له مهینه تییه کهی ټیمه زۆر تر دهیټ، وهك رووسه کان خویان ده ټین بیری تۆله سندنه وهیان به رانبهر موسلماننه کان ههیه و ده یانه ویت نهو تۆله یه بکه نه وه، ئی وهك بینیتان جاری پتیشوو کاتیك سابلایان داگیر کرده، موسلماننه کان چییان به سهر هات. براكاڼم هه ریه که با به په له فریای دراوسی موسلماننه کهی هاوریکهی و براده ره کهی بکه ویت. پتیش نه وهی کار له کار بترایت له ماله کانی خوتاندا دالده یان بدن. خودا پشتیوانی نهوان و ټیمه و سابلای و نه وهی تییدا بیت. خوا ده ست به بالی نهو که سه وه بگریت که دالده ی دراوسی که ی ده دات، په نا به خوا).

په ژاره که وته سهر رووخساری نه سهر، سهر سورمان و نیشانه ی پرسیاری پتیه دیار بوو، به لām وهك خوی تاییه تی خوی گوپرایه له و پرسیار ناکات. بۆ ریکه خستنی نهومی دووم داوام لیکرد یارمه تی قه شه نگ بدات، گوولله تۆپ وهك تهرزه یه کی قورس ده باری و کاتیش به دهسته وه نه ما. نه وه چنگیکه له دوو چنگان، چنگیکی قورس و چنگیکی سووک. رهنگه له جاری یه که مدا به لای جووله کهی سابلایه وه فریشته ی خه یان من بوویستم. تا جووله که کان رزگار بکه م. نه خیر، من نه شیت بووم و نه رهفتار سهر و سه مه ره. من وهك مرۆڅیک بیرم ده کروه که له وه پری وشیاریدا بیت، نه سه ره ش مه گهر له شتهایه ک که په یوهندی به ناسوده یی منه وه هه بیت، نه گینا گوپرایه له و ناپرسیت. ته ماشای کردم وا له گهرمه ی ناژاوه که دا خه ریکم ده چمه ده ره وه. به دهنگیکی پر سۆزو پچرپچری قورگه وه وتی:

- هه ش به سهرم، باوکی سه لمان نه وه له م دۆزه خه دا بۆ کوی؟!

به وه پری نارامییه وه وتم:

- گهره که په له بکه م و نهو میوانانه بیتم که نهومی دووهمیان بۆ ریک ده خه یان،

نه سهر، میر عه لی و هه موو خیزانه کهی.

نه سهر وهك هه موو جاریک زاتی کرد، به لām نه مجاره داوا کردنه کهی به تکار پارانه وه

بوو:

- باوکی مندا لāن، مه چۆ ده ره وه، ده ره وه دۆزه خه و خۆت به ره و پیری ده چیت؟

ئەسمەر، ئەم خوشەوئىستىيەى تۆ بۆ من خۆپەرستىيە، چونكە بى ئەوئى ھەستى پى
 بىكەيت بەم خوشەوئىستىيە مەزنەت، لە رزگارکردنى نۆ روح رىم لىدەگريت. ئەسمەر: نۆ
 روح، لە لەزەتى بەھاناوچوونى ھەموومان بىبەش دەكەيت! لەزەت و شادمانىيەك
 رەنگە ئىستا زۆر لە نوژنكەران دواى ئەوئى لە كەنىسە دەرچوون و بەپەلە بەھاواری
 دالەدانى دراوسى و ھاوئىيانەو چوون، پىتى شادبوون. گەر ئەم خوشەوئىستىيەى تۆ
 لە سابلاخ پەرەسىنىت، ئەوا سابلاخ تىدا دەچىت و تۆ ھەستى پى ناكەيت! دايكى
 منداان، ئەى نازانى پاراستنى براكانمان ئەركىنكە و لە ئەستۆمانە؟! ئى مىر عەلى
 لە گەل بىرکردنەوئى ناچۆرى جارەجارى، لە گەل بەغاسى برامدا جىاوازی نىيە، فاقەش
 لە گەل خوشكە دورەكەت لە عىراق جىاوازیيەكى نىيە، ھەرۋەھا مەمدە و ئەحمەد و
 حەمىد لە گەل سەلمان و سەيون و ناحوم جىاوازیسان نىيە! براكەى وەك براكەتە و
 ئەسمەر، دايك و باركىشى وەك دايك و باروكتن!

لەراستىدا ئەم زەردەخەنە ھىمن و پىر مانايە بوو كە لەو دەمەدا نىشتە سەر
 لىئەكەم و ھاركات بەنىو ژانى كارەساتى شارۆچكە كەدا تىدەپەریم، لە ھەر
 ھەنگاوتىكدا گرمەى تۆپىك و لە ھەر چركەيە كەدا دەستریژى گوللە بوو. لە ئەنجامدا نا
 ئەو مالى مىرى ھاوکار و شەرىكە. لەپىش خۆم دەى بىنم و باوەر ناكەم. مالى
 ھەردوو لامان بەخىزان و مالىو تانھۆ ھىچمان بەسەر نەھاتوو.

كەمىر بىنىمى باوەرپى نەكرد، چاوەكانى ئەبلەق بوون و بەتوندى ھاواری كرد:

- شلۆمۆ، تۆ شىت بووى! لەم كاتەدا چى تۆى گەيانە ئىرە؟!

- مىر، تۆ شىت بووى! ئاخىر لەكاتىكى وادا ھەموو ئەم خىزانە چۆن لىرەدا

دەھىلىتەو؟!

بە بىرىكى ئالۆزەو وئى:

- شەرىكى رەفتار سەير، دەتەوئىت چى بىكەم؟!

كاتى توندوتىژى و گفتوگۆو گالتەكردن نەماو. من غەلبەغەللىك دەبىستم و لە
 دورەو دەگەنە گوتىچكەكانم، بەلكو بلمە بلمى زمانى روسىش لە دەروازەى
 شارۆچكە كە دەژنەرم، ھا ئىستا ھانەختىكى تر ھاتنە ناو سابلاخەو!

- هر ئیستا هه مووتان له گه لمددا دین، نه گینا له ماوهی سه عاتیکدا هه موومان
تیدا ده چین.

نه خیر بۆ ئهم بیژکهیه ناماده نه بوو، به ناقایلییه وه وتی:

- شلۆمۆ، هیچ گومانی تیدا نییه تۆ شیت بویت!

په ژاره ی ده روونم بوو به ده ریایه کی هه لچو، وتم:

- شیتی ئه وه یه که لیڤه بمینینه وه، ناخر ئیوه درناده تی تۆ له ی رووسه کان شاره زان.

بری جار ترس کاری نه کراو ده کات، که زال بوو ناسن نه رم ده کات.

- باوکی سه لمان، ناخر بۆ کویمان ده به یه ت؟

- باوکی محمده د، بۆ مائی خۆمان، به لکو ئه وه مائی خۆتانه!

- نه ی پیره میڤرد و پیڤرینه که؟! نه ی ئهم ماله ئاره دان و ئهم که لپه لانه؟!!

- تۆ دایکت هه لبگره و منیش باوکت له کۆل خۆم ده که م، فاقه کوره بچوو که که

هه لبگریه و نامینه ی کاره که ریش کوره که ی تر، ئی محمده د و ره زای برات ده توان
به گورجی بۆن!

گه ر خه می شتومه کی ماله که له گه ل مه ترسی گیانه کان به راورد بکریه ت، نه وا

تووڤه ات و بی نرخ دیاره، به نیگه رانییه وه وتی:

- نه ی ماله که و که لپه له کانی ناوی؟!!

ته نگه تارم کردو وتم:

- ئیستا کاتی ئه وه نییه بیر له مه بکه یته وه، په له یان لی بکه، گه ر هه روا به دوو

دلی بمینیته وه و بیر له ماله که و شته کانی ناوی بکه یته وه، لیڤه رووبه پرووی مه رگ

ده بین، نه وسا نه مال ده میتیت و نه سابلاخ و نه دنیا!

باوکی سه لمان، وهک میڤه لێ له برینگه^{*} رابکات، داتنه پیڤش خۆت. هیڤی میر، نه وه

دایک و باوکت بۆچی ئاوها تۆو ره زای براتیان به م لووت به رزیسه وه خسته وه؟! نه ی بۆچی

* برینگه: مه ی پرینه وه، واتا لیکردنه وه ی خوریه که ی. (وه رگێڤ)

هه موو براو خوشكه كانت، نهوانه ی له تۆ گه وره ترن له ولات په رش و بلاو بوونه ته وه،
 ته نها تۆو نم هه تيو چه يه نه ييت، كه هه ول ددات ده ست دريژي بكاته سهر نابرووت؟
 ناي مير باوكت چند قورسه، مه وداكه ده كاته درو نه وه نه ده! باوكي محمه د، نه ي
 قورساي دايكت له سهر پشتي تۆ چۆنه؟ مير، نه وه ي تۆ ئيستا ده يكه يت، ده رگاي
 به هه شتت بۆ ده كاته وه، به لام قورساي سهر شاني من تاديت قورستر ده ييت و شه ريش
 به رده واهه، نه وه تا ئيمه به چاو دي تري نه و كه سه ي له ئاسمانه به نيو ته قينه وه ي تۆ به كاندا
 تينه په رن، نه وه له تواناي نه و كه سه يه كه له هه موو كه س به توانا تره، واخه ريكه كپ
 ده بيته وه ده وه ستيت. كه واته با پيش گه يشتني رووسه كان په له بكه ين، يان پيت وايه
 پيمان ده گن و تا نه و رۆژي مردووان هه لده سنه وه، ناگه ينه ماله وه؟.. نه وه ئيمه هه ر
 ده رۆژين و ده رۆژين. ژاوه ژاو كه كپ ده بيته وه، دوور ده كه ويته وه، لي ره بيته ده نگيه كي ته واره
 دايگرتين. باوكت له پر له سهر پشتم ليم ده پرسيت (بۆ كوي ده رۆژين؟! هه ناسه بركي ي
 من و قورسايه كي نه و زمانم له گۆ ده خه ن و وشه كه به جوړيك له ده مم ديتسه ده ري
 هه ر ده لييت به رد ده كرؤم. ئيدي لي ره شوينه واري عوسماني و نه لمانه كان ديار نيه،
 خوژگه رۆيشتنه كه يان گه رانه وه ي له ورا نه بوايه، به لام نه بجا ره كي رووسه كان له سابلخ
 ده رده په رنييت؟ هه كايه تي كه كو تاي نايه ت، ئي مادام شا له تاران له سهر ته خته كي
 روونيشتو وه لي ره گو يي له ده ستاري شه ره كه نيه، كه واته گه ره كه جه نگه كه كو تاي
 ييت، تا بيگانه دا گير كه ره كان وازمان لي بينن و بۆ ولاتي خويان بۆ دۆزه برؤن، نه ري
 مير، گو يت له هيچ ده نگيك نيه؟ و ابرانم نيوان ئيمه و نه و كوشتاره ي كه رووسه كان
 ده يكه ن، ته نها درو و فه رسه خه، به لام نه بجا ره نيشانه و تيره كانيان به زۆري سهر ده كات،
 چونكه زۆربه ي ماله موسلمان ه كان له شارؤچكه كه دا وه ماله كه ي تۆ مير چۆل و
 خالييه، ئي تر وا تينه گن كه موسلمان ه كان له ترسي زه برو زهنگي نه وان هه لاتوون. خو
 نه گه ر ماله كان ي ئيمه شيان پشكني، نه و نه ي مير له نيو چاواني خو مان ده تان
 شارينه وه، دواي نه وه ش خو دانيشتواني سابلخ له سيمادا وه يه كن و جياوازيان
 نيه، تۆش هه ر وه له يادم ييت له كاتي شينه يدا دواي له دايكبووني هه ميد كه درا
 منداله هه ر سى كوپه كه ت خه ته نه كرد، كه واته هيچ نه ماوه ته نها نه وه نه ييت

شاھەتەمەنى يەھۇدىيانەى خۆمانتە فېرە بکەم، تا رووسەکان لېيان تېك بېچىتە و ھەموو بواریکی دنیایان لە کوشتن و تاوان لە شارۆچکە کەمان لى تېك بەدەین. ئەو دەرگای مائە کەمانە، ئەسمەر دەرگا بکەو، بیکەو، ناخەر مەن ھەر خۆم بەتەنھا رۆیشتم و وا لە گەرانەو مەدا دە کەسین! دەى بیکەو، ئیمە فریشتەکانى خودا پاراستمانیان، نەکەى ھەلەلەى خۆشى لى بەدەیت، ئەگەر ھەلەلە لە دەمت دەربېچىتە، ئەوا دەبیتسە ھاوارو کۆست کەوتن (تۆلەسەندەو).

ھىی ئەسمەر، چ ژنیک دەگاتە تۆ، رام سپاردیت نەۆمى دووہ نامادە بکە، وا نامادەت کردووە، وا بۆنى چىشتى نیوہرۆ دەکەم، کە لە چىشتخانە کەو ھەلدەستىت! دەزانم تۆ ھەو ھەت بە راسپاردن نییە، گەر ئىستا سەرقاپى مەغەلەکان ھەلەدەو، دەبىنم تۆ بابى میوانەکان چىشت لى ناوہ بەشى خۆمانیش بەزىادەو دەکات. ھۆ ئەسمەر داىکی مندالان چەند دلم پىت خۆشە!

مندالەکان بەیە کگەیشتن، لەو تەى چاویان بە دنیا رۆشن بۆتەو برادەرى یە کترن. مندالەکانى مەن و مندالەکانى میر و یاریکردن سییە میانە. ترساو شادمان بوون، تەنھا بەیە ک گەیشتنە کە سەرچاوەى شادمانیە کە نەبوو، ناخۆ باوەر دەکەیت شادمانى مندالەکان لە ترسى ئەو شتانەى لە دەورەریان رووی دەدا، بووییت و لىی تینە دەگەیشتن؟! ئەوان دەنگەکان دەژنەون و پەژارە لە رووخسارى گەورەکاندا دەبىنن و دەزانن بېرێك شتى ترسناک لە دەروە روو دەدات، بەلام ناوہرۆکى ئەم شتەیاى نازانن. ئەوان لەو شتە نادیارانەى ناو مەژگى خویان کە ھاوکاتە لەگەل تەقینەو و شلەژانى گەورەکان، وەک گەمەیدەک، گەمەیدەک ھەرگیز لایەنى شادمانى کەم نییە، مامەلە لەگەل ترسە کەدا دەکەن، ئەو ترسیکە تیکەل لە شادمانى. ترس و پەژارەو سەلاریە کى تیکەل لەبىزارى و تەنگەتاوى بەسەر رووخسارە جوانە کەى فاتمەو دیار بوو. تەنگەتاوى و ترسە کەیش لە ئەنجامى ئەو تیرانەو بوو کە چارى بى شەرمانەى رەزا ناراستەى جەستە جوانە کەى دەکردو بە دزی میرەو بەسەریدا دەبیاراند، میر خەمبار و شلەژابوو، دىقەتیم دا بى نارام و بى نۆقرە بوو. کە لىم پرسی ھەندیک پاساوى

هیتایه وه پیتی قایل نه بووم، له کاتیکدا خواردنیکي زور له سهر خوانه که ریزکرا بون،
وتی:

- له م روژه ره شه خه لکی چوند حوجهی خواردن، نه وه تا نیوهش نهی باوکی
سه لمان، خواردنی خوتان دهر خواردی نیمه ددهن.

به زهرده خنده ته وساویمه که موه که زور جار له خوشی و ناخوشیدا به سهر
رووخسار موهیه، وتم:

- میر بخو، بخو! نه مه نهو خواردنهیه که تو به سوکی ته ماشا ته کرد و نارت
نابوو (گو)!

بینگومان خه مه که می کی تر بوو، به لام وتی:

- هاوړیم تو راست کرد، وا نیستا هستی پیده کهم، که خوراک روحی ژیا نه و
نیمه له نیوه زه وتی ده کهین!

خه ریک بوو هه لېچم، ناخر وا سوکایه تیم پیده کات، تا خه مه راسته قینه کهی خوی
له من بشاریته وه.

- میر، نه وه چی ده لیتیت؟ باوکی محمد، وه که نه وه وایه نه م قسه یه له یه کیکی تر
بژنوم! وا تو به چاری خوت دهبینیت و به گویمه کانت دهبیستیت. کوزگان پرن له
ناز و وقه و گهوړو کولانه کان جیتی ناژهل و په له وه ری دیکه یان تیا ناییته وه، مه رو
مانگا کان دوو نه وندهی جارن زوړی ده کهن، مریشک روژانه هیلکه ده کهن، خپرو فهړ
له خومان و برادر و خزم زیاده، میر، نه مهش له سایه ی خودای من و تو وه یه!
پارووه کهم قووت داو وتم:

- پتویسته له سهر نه وه رابیت که نه م ماله نه وهی تییدایه تاخودا حز بکات له
خزمه تتان دایه تا نه م جندگه نه فره تییه کوتایی دیت. نیوه هه ر وه که چون به راستی
به شیک بوون له نه ندامانی نه م ماله، هه ر له نیستاره نیوه به شیکن له م ماله.
میر بیدنگ دهبیت و بیر ده کاته وه، خه یال به ره و قورگی گهرداو یکی هه لچو
دهیات. پیر میرو پریژنه که دلنیا، مندا له کان پیکه وه به گوزرانکاریه کان شادمان،
بی ناگای میر چاو برکی ژه هراویه کهی برا کهی ده شاریته وه، هه روه ها تنگه تاویه

كوشندهكهی فامهش دهی شارتهوه، چاوپرکییه کی دوپشکانه. ديقه تی ددهم، جگه له
بیرو خه یال و په ژاره هیچی دیکه ی تیدا نایینم، رووخساری چون جولانه ده لهرزیت، پیتی
ده لیم:

- باوکی محمه د، سویندت ددهم، گهر راستیم پی نه لیتیت. نهوه خه یال بهرو کوی
ده تبات و له نیمه دوورت ده خاتره، نیمه دت بینین، به لام تو خه ریکه نیمه نایینیت؟
راستییه کی! وه نهوهی پرسه دار بیت، وتی:

- ماله که، باکی سلمان ماله که! پاره وسامان و نایه و مایه، خشل و زیره زه بهر،
هاوکارم هه مووی له ویتیه! باوکی سلمان گهر بدزیت کۆتایم دیت!
لیت ناشارمه وه له سه ره تاوه هه ندیک له په ژاره که ی میر منیشی گرتوه، نینجا
گه شینیه کی له بار به سه ر په ژاره که دا زال بو. زه رده خه نه که م قوول بووه وه. به روح و
جه سه لیتی نزیك بووم، به هزگریه کی ته وار، که هه ر له مندالییه وه کۆی
کرد بووینه وه، ده ستیکم خسته سه رشانی:

- برا که م خه مت نه بیت، به لیتنت پیده ددهم هه ر نه وه نه ده تۆزو بای شه په که به رویتسه وه
بۆتی دینمه وه.

کاتیک تاریکی داهات ته مه که ره ویسه وه رووسه کان وه کولله به ناو سا بلاخدا
بلاو بوونه وه، نه وان که کۆنترۆلی بکه ن به هه موو شه قامه کاندا بلاو ده بنه وه، ناوهاش
ناماده گی خۆیان له هه موو شوینیک ده سه پیتن. له شه ودا وه تورکه کان ناکه ن و
شارۆچکه که تاریك ناکه ن، به لکو به نه نقه سه ر رووناکی ده که نه وه، نه وان له ناماده گی
نا تر سن، به لکو گه ره کیانه له بیده نگییه کی روونا کدا بوونی خۆیان بۆ هه مووان
ناشکرا بکه ن. له دلّه وه نزام ده کردو فانۆسه که به ده سه ر ده له رزی... هه رچه نه ده
فانۆسه نه ویتیه کان له شه قامه کان تیشه که یان کز بو، پتو یستم به فانۆسه که ی خۆم
نه بوو، به لام هه ر رویشتم و رویشتم. له نزیك مالتی میر کۆمه لیک له سه ر بازه
رووسه کان دانیشتبوون و گۆرانیا ن ده چری. نیدی وه که نه وه ی نه له شه رو کوشتا ردا بن و
نه ماندوو بوو یتن، بانگیان کردم (یه فری! یه فری!) یه کیکیان ناسیمیه وه، چونکه وه که
ده زانیت من میانگیری نیوان رووسه کان و تایفه که مان بووم. به ناوی خۆمه وه سلّوی

لیکردم و سلاوه که یم سندهوه، ئینجا دواي چەند هەنگاوێک من لەبەر دەم ماله
 چۆلە کە ی هاوکارە کەم بووم. لە ترسان دلم کەوتە خورپە، دەرگا کە کلێل نە درابوو،
 درزیکی تیکەوتبوو بە جۆری دەتوانرا لەو درزەو بە شێک لە حەوشە ی خانووە کە بیسنری.
 ئە ی خودایە، تۆ بلیت دەرگا کە یان بۆ ئەو شکاندی، تا دانیشتوانە کە ی بکوژن؟!
 یان مال و سامانی هاوبەش و هاوکارە کەم لە دەستچوو و ئەو ی هەییو تالانیان کرد؟!
 نە مەزانی، کە چی وەلامە کە چەند مەتریک لیمەو دورو بوو. کلێلە کەم بۆ گیرفانم
 گێرایەو بۆ ئەو ی بە کاری بهینم، پالم بە دەرگا قورسە کەو نای بە بازرقەیک
 گەیشتمە نای حەوشە کە. لە پەر بایەکی توند و سەیر بەر پشتم کەوت، فائوسە کە
 خەریک بوو بکوژیتهو، پەنا بە خوا! شتیک لە دواو رام دە کیشیت، لاقە کام رادە کیشیت.
 بەزەویدا کەوتم. فائوسە کەم بە توندی گرت، لە دەستما کەوتە لەرزین، هەندیک پرتە
 پرتی کردو نە کوژایەو. ترسیک بە سەرمدا زال بوو! ئەمە کێیە؟! خۆم راگرت و بە
 وریایەو رابووم و فائوسە کەمیش بە دەستەو بوو. بە دەرووبەری خۆمدا هەلم رووانی،
 تریە ی دلم تیکەلی نزا کردن بوو. ئەمە کێیە؟! ئەو کێ بۆ لاقە کامی را کیشاو
 بەزەویدا دام؟! کەس دیار نییە. بێگومان ئەو ی بەزەویدا دام دوژمنە گەورە کەم، ترس
 بوو! نە گینا... نا، نا، گەر بۆ ئەم بیرکردنەوانە خۆت شل بکەیت، ئەو بۆ ئەو ی
 بە لێنە کەت بۆ میری هاوکار ت ببەیتە سەر بە شوین خۆتدا دە گەریتەو... ئی روژی
 لە روژان میر باسی ئەو ی بۆ نە کردووم کە ماله کە ی جنۆکەو شەیتانی تیدایە. هە ی
 نە فرەتی خودا لە ترس. گری فائوسە کە دواي ئەو ی هەندیک پرتە پرتی کرد دووبارە
 گەش بوووەو. رووناکی فائوسە کەم ناراستە ی هەموو شوینیکی ماله کە کرد. ئیرە تەواو
 بێدەنگەو جگە لە ستانی رووسە کان لە دەرهو هێچ شتیکی دیکە دای ناچلە کینیت. لە
 ژووری نووستنە کە گەرام- قاسە کە لەوتیە و میر وای پێ وتم و کلێلە کەیشی دامی پاره
 و خشل و زیرەکانی لەناو قاسە کە یە. چوومە ژوورەو، رووناکی فائوسە کە پیش من
 گەیشتمە ئەورا کە. ئەمە قاسە کە یە و کلێلە کە ی لە گەل کللی ماله کە لە گیرفانمدا،
 کللی ماله کەم پیوست نەبوو. لەبەر خۆو میزماری داووم دەخویندەو، ئەمیستا
 گۆریم و دەستم بە نزا کردن کرد، داوام لە خودا کرد کە خەجالبەتم نە کات و هەموو
 شتیک لە شوینی خۆی بدۆزمەو، ساماناکە ی میر، خشلەکانی فامە. هەندیک لە

سامانه کە ی هی پیرژنه کە بوو، بەلام زۆریه ی میر به عاره قه ی نیتوچه وانی خۆی به دهستی هینابوو. من دهتوام نهو شایه تییه ی بۆ بدهم. لهو سه فهرانه ی که سامانه کە ی تیدا کۆکرده وه من موو به موو له گه لیدا بووم، سه فهری هاوینه و زستانه ی دوورو درژێ پڕ مه ترسی. کورتترین سه فەر، سه فهری تاران بوو، ئینجا به رهو دورتر بۆ مۆسکۆ و ئیسلامبول و نیتوان نهو شارانه. نه ی خودایه! گهر سامانه کە ی میر دزرا بیست نه وه ده گه یه نیت که له رووسه کان رزگاری نه بووه و به دهستی نهوان به شیوازیکی توندتر و بی نه وه ی ده ست بۆ جهسته ی ببه ن کوشتوو یانه. نه ی خودایه وا قاسه که ده که مه وه، دلّم به بینینی (کوله کە ی روح) ی شه ریکه که م شاد بکه. بی نه وه ی دهستی دزانی پینگه یشت بیست. خودایه من گه واهی نه وه ددهم نهو سامانه کە ی به رهنج و عاره قه ی نیتوچه وان پیکه وه ناوه، سامانیکی جه لّان و زولّان هه ر له یه که م پارچه یه وه تا دوا پارچه ی. قاسه که م کرده وه. له چار پرووکانیکدا هه رچی قورسایه سه رشانم هه بوو، سووک بوو، مه ی نه ته ی و کاره ساتم بیر چوونه وه، سوپاس بۆ خودا! سوپاس بۆ خودا! نه مه سندوقی سامانه کە یه ،ئا نه مه ش قوتووی خشله کانی فاته یه. کانتۆره که پره له کیسه و سه رچه ف. هیی مری، خه نی له خۆت، به لام نه فره ت لیتیت! سندوقه که و قوتووه که چه ند قورسن! هه ر له بهر نه مه یه وتراوه (نه وه ی سه نگی سووک بیت، نه رخ ی زۆرتیه!) باوکی عه مه د، چه ند له سه ر سامان کۆکرده وه سووریت، هه ندی له ده ولّه مه نده کانی سابلاخیش له سه ری سوورن! نه وانه نهو رژی دوا پارچه نان له بازاره کانی سابلاخ کۆتایی دیت، پاره که ده خۆن! به لام میره تۆ به ختت هه یه و هاوکاری شلۆمۆی باوکی سه لمانیته و خۆراک بۆ خۆت و خیزانه که ت مسۆرگه ر ده کات، وا نه مانه ش ده گه یه نه وه ده ست، که نه مرۆ بۆ یان ئۆقره ت نه ما بوو. که واته کی راستی کرد؟! نایا که سیکی وه تۆ که ده لیتیت (پاره پیسی دنیا یه) یان نه وه ی وتی: (سامان روحه؟! نا.. میر! من نه نه وه م و نه نه مه، منیش تۆ ئاسا بازرگانیکم، به لام روح پیۆزترین ئافریده ی خودایه و رای سپاردوین که بیپاریزین. هاوپی و هاوکارم، نه فره ت لیت خۆ سامانه که ت دلّی له ره گه وه پساندم...! سندوق و قوتووه که م هه لگرت و هاتمه ده ره وه. نه م دووه به قه د باره که م قورسن! له بهر ده رگا که هه لۆسته یه کم کرد، هه ردوو باره قورسه که م له سه ر زهویه که داناو کلیله که م ده ره ینا. نیازم وابوو ده رگا که کیل بدهم، لئی بروسکه یه ک

له ناو سدرم بلاچەى دا، دەستم گێرایه وەر کلیلە کەم له گیرفانم دانایه وەر، بۆچی هەموو ماله کە بۆ مەر نه گوێزمه وەر؟! بێرۆکه یه کى شیتانه یه، به لام جیبه جیکردنى کارى کى نه کردەنى نییه. له ماله کەى مندا شەراب و خواردنه وەر هەیدەر پەرچوو دروست ده کات. ئێ واه به دووری چەند مه تریک نزیکه ی بیست سه ریا زی روس دانیشتون و به بێ خواردنه وەر گۆرانى ده چرن، خۆ هەر نه و نه ده ناوی شەراب بژنه ون ناوهر له سه ریاندا نامینیت: (چی ده لێن شەراینکی کۆن له مالى مندا هەیدەر، هەیدەر که تان شووشه یه کى به رده که ویت، به مەرچى شتومه کى ئەم ماله بۆ ماله کەى من بگوێزنه وەر؟! ئەوسا دیاره ده لێن (ئەم موسلمانە له ترسی تۆ له سه ندنه وەر ئێمه هه لاتوه و ئەم یه هو دیه کورپى شەیتانه ش ده یه وى ماله کەى تالان بکات!). شەرابى ماله کەى من کۆنه. وشه یه کى نه فسو ناویه و بێر هوشى هەر رووسییه ک وه ک موگناتیس راده کیشیت و که لله ی پر له خه یال و چێژى شەراب و سه رخوشى ده کات. هەموو به رزه پى هه ستان و به وەر ماله کەى مەر گه راینه وەر. یه فگینى نه سپه که له گالیسکه که به سه ته. له کۆگا که گالیسکه که یه کى دیکه ی کۆن هەیدەر. له یاده مه که ی مەر له سه فەرە بازرگانیه دروو درێژه کانیدا وه لاوه ی ناو به کارى نه ده هینا (یۆریس) تۆ گاجوو تیکى لى به سه ته! نیکۆلا تۆش ده ست به بارکردن بکه!). دیمترى، هۆدیمترى، ناگات له کانتۆره که بیت، هه لى بگره و به خۆى و شته کانى ناویه و به قیتى له نێو عاره بانه که دای بنی! میخائیل، گه ره که ته خته خه وه که هه لبووه شیته وەر! هه رشته و به کاتى خۆى، ئەوه تا سوورده مان له گالیسکه کۆنه که ش وه رگرت! دیمترى، ئەى تۆ نه بوویت، ئەو رۆژى به نازووقه وه له تاران گه رامه وەر، گالیسکه ی دووه مت لى خوړی؟! تۆش یۆرى ناگات له ناوینه که بیت. جنادى، ده ی تۆش کورسییه گرانبه هاکان له سه رخۆ له نێو گالیسکه که دابنى! یه فگینى، دیمترى، یۆریس، نیکۆلا، یوورى، جنادى، میخائیل! تۆ تۆ تۆ! ژاوه ژاویکی توند چنگى له لانه و بانه ی بیده نگى گیرکرد، غه لبه غه لیتک هیتور نابیته وەر. له بهر رووناکی فائۆسه کان و مه شخه له کان زۆربه ی که لوبه لى ماله که بۆ ناو دوو گالیسکه که گوێزرانه وەر، ته نها شتى کۆن و بى که لک مانه وەر، هه روه ها په له وەر ناژه له کانیش. نیکۆلا وتی: له لادیدا له گه ل باوکی په له وهرى به خێو کردوه. یه فگینى ناژه له کانى دایه پيش و ئەوانى تریش ئەو شته ی له ماله که دا به که لک ده هات هه لیان

گرت. هینی میر، خەنی لەخۆت ماله کەت تەنھا شتوومەکی کۆنی لێ ماوه! سامان و کەل و پەلی ماله کەت وا بۆلات دێن! بەلام نەم زېرو بەرەللایانە وا تێدەگەن کە مەن مائی موسلمانیک دەدزم، کە لەترسی کوشتن هەلاتوون و خۆیان رزگار کردووه! نا... نیکۆلا، سابلاخ گوندە رووسییه دوورەکی تۆ نیە. ئەوەتا پەلەوهرەکانی میر عەلی بە مراوی و قەل و مریشکەوهر لەترسان لە کوچەکانی سابلاخ هەلدین، و پەرش و بلاو دەبنەوهر. خۆشی لە کەسیکی برسی و دانیشتووی شارۆچکە کەمان پەلەوهریکیان لێ راو دەکات! نەم رووسانە گوێرایەلن و وەک ئەوێ نەمە فەرمانیکی سەربازی بیت، ئەرکە کە جێبەجێ دەکەن، نەخێر ئەمە کاری شەرابە نارەزوو بزۆینە کەیه!..

نەسمەر، ئەو پێم نەوتیت ئێمە پێوستان بەشەراب دەبیت؟.. پێگومان ئێستا پەژارە هەناوی هەلە کۆلێت، سەرود و سامانیشت ئۆقروێ لەمیر بریوهر. ئەو ماوهریهش کە بەسەر رویشتنە کەمدا تێپەرێوهر هی ئەوهریه ببیتە پاساری ئەو بیرکردنەوهریه کە مەن لەیه کێک لە کۆلانە نادیارو بەترس ئاوسەکان کوژرایبتم. هەموو شتێ وەن بوو، کەچی هەرەهاپی دوو گالیسکە کەو دەنگی پێی ناژەلەکان ئەوخلەکانە بێدار دەکاتەوهر کە لە ماله کانیاندا لەترسان خۆیان قەتیس کردووه، لەپەنجەرەو کون وکەلەبەرەوهر دەست بە فانۆس سەرەتاتکییانە. وا نزیک بووینەوهر نەسمەر دەبینم لەبەر دەرگا وەستاوهر لەو تاریکییه دا چار دەگێریت، لەمەن و لەسەرچاوەی دەنگە دەنگە کە دەگەریت! هۆ دایکی مەندالان هێور بەرەو، مەن هیشتا زیندووم و ماوم! بچۆ ژوورەوهر دلتیای بکەوهر، کە... نەخێر، رەنگە یەکی لەمانە ی لەگەلمەدان لەنیازە کەمان بگات، ئەوسا راستییە کە دەرە کەوێت و هەموومان بەرەو دۆزەخ دەچین! ئەو دەمە ی لەداگرتنی کەل و پەلەکان دەبنەوهر شەرابە کەتان پێدەگات! نا، مەیان بەنە ژوورەوهر، ئێمە خۆمان ئەوهر دەکەین، هەر لەبەر دەرگا کە دایان بنیتن و ئیدی بەسە، مەن بەم دوو سندوقەوهر دەچمە ژوورەوهر، تا گیانی شەریکە کە میان پێی بچەمەوهر بەری، نینجا بەرەو کۆگا کە شۆر دەجمەوهر.

هەموومان روحمان بەبەردا هاتەوهر، رووسەکان بەر شەرابە کۆنە ی دەستیان کەوت، میر بە سامانە کە ی و هەموو کەل و پەلی ماله کە ی، فاتمە بە خشلەکانی و کەرەسە ی چێشتخانە کە ی، نەسمەر بەسەلامەتی گەراندەوێ مەن، مەن لەخۆشی ئەوێ کردبووم،

پیرمیردو پیرئژنەش بە تەختەخەوێ کانیان، منداڵەکان بە گردو کۆبی هاتە مەنە کانیان و گەمە کردنیان، تەنھا رەزا نەبیّت.. رووحی لە دەستی براکەیی و مافی براکەیدا بوو، نەلھاو ئارەزووی چەپەلی هزر و خۆنیان دەکۆڵاند.. لە گۆللە تۆپێک دەچوو لە تەقینەویدا بیّت. بۆچی ئاوەزی هەندێ کەس لە سەر بڕۆکەیک دەگیرسێتەو و ناتوانیّت دەست بەرداری دبیّت؟! ئەو ئارەزوویە کە دەگاتە رادەیی شیتی، دۆزەخێکە شەیتان فوو لە ناگرەکەیی دەکات. نەمەدەزانی ناخۆ رەزا شایستەیی ئەم نەفرەتەییە، یان هی ئەوێە بنیادەم بەزەیی پێداپیستەو؟!.

* * *

خۆشی لە خۆتان رزگارمان بوو، ئیستا رزگار بوونتان لە زەلیلیتان نزیکترە: قەیسەر و هەموو جەلاد و زۆردار و ستەمکارەکان لەدوا هەناسەدان! ئێمە لە سابلاخ سەلمانەمان کە ئێو شەوین، مافی برا یەهودی و نەسرانییە کاتمان رەچاو کردوو و کاتی پێویستیش ئەوان مافی ئێمەیان رەچاو کردوو. ئێمە دەست لەناو دەستین و جەماوەریش بەرانبەر هیزی خراپەکار و ستەمکار نازیەتی خۆی سەلمانە. لەسایەیی ئەم پێکەوێ جۆش سەندنە هەمووان رزگار بوون، تەنھا ژمارەیک کە نەبیّت کە برۆیان بەم پێکەوێ جۆش سەندنە نییە، یان ئەوانەیی رێکەوت بەرەو مەرگ راپێچی کردن، بەلام ئەوانەیی برۆیان بەدیک دەستی جەماوەر نییە، ئەوا نایانەوێ و لەمائی خۆیان مارنەتەو و تووشی تۆلە لێ سەندنەوێ کە دوو سەرە بوون.

من گلهیی له رووسه‌كان ناکهم، به‌لکو گلهیی له‌وانه‌ ده‌کهم که له‌کاتی مه‌ینه‌تی و پاشه‌کشه‌دا ده‌ست له‌ رووسه‌کان ده‌وه‌شێنن. نه‌مانه‌ نه‌فیونی ده‌مارگیری نایینی و جوداخوازی بێ هۆشی کردوون. من بۆچوونی خۆم به‌وانه‌ ده‌لێم (ئێوه‌ شایانی سزا دانن!).

یه‌ کگرتنی گهل له‌ سابلاخ هاته‌ دی و به‌رانبه‌ر هه‌ردوو لای شه‌رکه‌ر خۆی راگه‌رت. پێویسته‌ ئەم یه‌کریزییه‌ بۆ جێبه‌جێکردنی بیروباوه‌ری سۆشیالیستی به‌لشه‌ویماندا ره‌نگ بداته‌وه‌. هه‌موو ده‌زانن که کهم بوونه‌وه‌ی خۆراک له‌ شارۆچکه‌ که‌مان له‌ مه‌ترسیه‌کی کوشنده‌تر له‌خودی جەنگه‌ که‌ ناگادار ده‌کاته‌وه‌.. مه‌ترسی بریستی.

پرسیار گه لیکی سه یرو سه مه رهن و بوژی ده کهن، بیگومان شتهایه ک له
 ده روبه ری خوی و له خودی خویشیدا خه ریکه ده گۆرتن. هه سه ن بوزورگ دم له
 خوارنه خراپه که نادات، چونکه له بینینی روخساره جوان و خۆر ئاساکان و جهسته
 ته په کانیان بو تیمارکردنی رۆحی لی هه رام ده کړی، به فریش هاوشانی خۆراک که م
 ده بیت و له جیاتی نهو گولله توپ ده باریت و ترس له روخساری که سوکاره که ی و
 دانیشتوانی سابلخ ده نیشیت. به لام پرسیاره پیداکره که له م رۆژانه دا دلی ده گوشت،
 دل گوشرانه که ی له بهر که می به فرو که می خۆراک نییه، توپبارانیش نییه، به لکو
 خوشکه کانییه تی که دلکرمییه کی کویرانه به رانه ریان دهی کوژیت. نهو دهی ده ریاره یان
 دهیزانیت هه ر نهو یه که نهوان له مالتی ده رناچن و خویندنه وه نووسینیشان له حوچه
 ته واکر دوه، به لام تو بلنیت هه ندی جار به دزییه له مال ده رنه چن؟! نایا به راستی له
 باوکی و نه م بترانیت، پیاوانی دیکه نانس؟ نهی بیر له پیاوان ناکه نه وه؟ نهی خه ون به
 جهسته ی پیاوانه وه ناینن به جوژی ده ستیان به رده ستی پیاوان بکه ویت و لیکیان
 هه لمژن؟ یان پیاوان به له زه ته وه په نجه یان به قژیاندا هینا بیت و به ره و خوار
 تامه مکیان و که فله یان؟ دلکرمییه کی هاریبو هه ناسه برکی پی ده خات، خوی له
 جیگهی جه وادو هه مزو هاوته مه نه کانی دیکه ی داده نیت و خوشکه کانی ده بنه هه موو
 که هه رزه کاره کانی سابلخ. نایا نه مه ریی تیده چیت؟ نا..نا، خوشکه کانی نه م
 تاییه تمه ندن، نهو بیگومانه له هه موو که چانی تر جیان، له هه موو میینیهی دنیا
 نابرومه ندرتن. بیگومان په روه رده کردن له ره فتارو بیرکردنه وهی مرۆڅدا هوکاری
 یه کلاکه ره وه یه، ئی نه وانیش له سه ر پاکژی و نابرومه ندی و هه لال و هه رام
 په روه رده کراون. ئیتر شتیک هه یه په روه رده هه لوه شینیتته وه؟! ره نگه هه زو ئاره زو نه مه
 بکات، چونکه مرۆڅ گه ر جله و ی هه زه کانی خوی نه گرتبا، نهوا له جه نگه ل ده ژیاو
 یاسای جه نگه ل به سه ر هه موو شتیکدا خوی ده سه پاند، لی کوشتنی هه زو ئاره زووش
 شتیکه ته نها نه وانه پی ده گهن، که خاوه نی توانایه کی بی وینه، ئینجا سیکسیش بو
 به رده وامی مرۆفایه تی پیوستیه که. بیگومان نهو نازانیت بیر بکاته وه، شته کان تیکه ل
 ده کات، تیکه لکردنی نیوان پاراستنی نابرو و پاراستنی قه ده غه کراو و ژنه یان و

سینکسی حەلال و نیتوان شکاندنی تەخوی قەدەغە کراو و سینکسی حەرام. بێگومان زۆریە نافرەتان تاپووی خۆیان دەپارێزن. بۆ نمونە ئەگەر ئەگەر هێچ پیاویک ناتوانیت دەست بۆ تالە قژیکی ببات. ئەو دایکی خۆیان پێش ئەو نیگای تێر نەخواردووی سینکسی بکات، بارکی لە ژووری حەرم دەستی بۆ نەبردووه؟! بەلام حەسەن بوزورگ نارامی لێ هەلگیراوه، بێۆکە و پرسیاری زۆر تێک ئالان و پێداگیری لێدەکەن. ئەم بیرکردنەوانە وەک بەفرایێک لەمانگی بەفرانباردا بەسەریدا دەپێژن، یان چون مەنجهێک لە چەلە هەویندا دەکوێت! ئەو خۆی ئەم بیرۆکانە دروست ناکات، بەلکو بێۆکەکان پەلاماری دەدەن و وەک جنۆکەیکە خۆتێهەلقورتینەری بەدگۆپار و ئێسک قورس لەناکاو خۆی پێشانی خەلکی بدات و ترسیان بۆ بەرو ناوەزیان تێک بدات و توشی شیتبونیان بکات، بیرکردنەوانەکانی ئاواهی پێدەکەن، بیرکردنەوانەیکە لێنج و پێوەلکاوه ناتوانیت لەخۆی دووریان بۆتەوه، هاوکات وەک چۆن هەندێ خەلک توانیوانە ئەو بکەن، ئەم ناتوانیت حەزەکانی خۆی خەفە بکات.. بلیمەتی نینو بلیمەتانه، کەواتە هەمیشە ئەو لەگۆینەو رەنگە خوشکەکانی نەتوانن وەک ئەم نارەزووی بیرکردنەوانە قەدەغە کراو خەفە بکەن، رەنگە بیر لە رەگەزەکی دیکە بکەن... راپەرینی حەز، مەیل بۆشتی کە خودا لەریزی حەرامەکاندا دای ناوهو لەهەمان کاتدا وای لێکردووه کە خۆشترین شتی دنیا بیت. تووڕەپێشە سەری لێ هەلدا. رەنگە خوشکەکانی لە خەیاڵی خۆیاندا بە پیاوان ناشنا بن و تەماشای ئەندامی زاوژی نێرینە بکەن، هەر وەک ئەم بەخەیاڵ لەگەڵ کچە جوانەکاندا دەیکات. رەنگە خوشکەکانی گەمە بە ئەندامی زاوژی خۆ بکەن هەر وەک ئەم دەیکات، ئەمە بکەن و وێنە پیاویک بەخەیاڵ نامادە کەن.

چۆن راستییە کە بزانی؟! بۆ ئەم راستییە هێچ رێگەیەک نییە، بەلام پالەنەریکی بەهێز بەرەو ژوورەکیان راپێچی کردو بەبێ مۆلەت وەرگرتن چوو ژوورەوه. ناخۆ پێش ئەو ئەم بێتە ژوورەوه لەناو خۆیاندا باسی چیان کردووه؟ ئەو بۆچی کە ئەمیان دی، پێدەنگ بوون و هەر یەکەیان خۆی بەنەخشکردن یان چێن خەریک کرد، یان کتێبێکی بەدەستەوه گرت؟! ئەم کتێبە هەرزان بەهاو نەفرینانە بەزۆری باسی سەرکێشی پیاوان

له گهل ئافره تاندا ده كهن. نهى بۆچى باركيان فېرى خوينده وارى كردن و به زږى له م كتيبې نه فرينانديان بۆ ديتيت و گهړانى سهر شه قامه كاني لى قهده غه كردن؟ نه و كتيبې هه لگرت كه جيهانى خوشكى دهى خوينده وه، كتيبېك بوو به زمانى فارسى و دانه يه ك بوو له شانامه ي فېرده وسى، داستانى قاره مانه كان و شاكان. نايان جيهان يه كيك له قاره مانه كاني هم داستانه ده كاته سوارچاكي خه ونه كاني؟ نهى نه واني تر، بارى و دنيا و عالم؟! نه رى بۆچى هم ناوه ليكچووانه يان لى ناو، هه موويان يه ك واتايان هه يه و ماناي (هم دايكه زه وييه مان)؟! ناو گه ليكن هه موويان هيمان بۆ هم زه وييه كه ده مان گريته خوى، ئيمه تيكراي مرؤفايه تى، به لام ناوه كان هه لخد له تينه رن، دهى نه وى ئيستا به لايه وه گرنگه، نه ويه كه ناسوده بيت و ئيشى نه و ددانه ي نيو سهرى نه ك نيو ده مى، هيتور بكاته وه. چۆن ده ست پى بكات و باسى چى بكات؟ ناخو ريگه يه ك بۆ هم زانينه هه س؟ نايان به قسه ي خواساى ده ست پى بكات، به پرسيار گه لى كه په يوه ندى به ووه نه بيت كه هم ده يويت؟ نه وان خه ريكي نه و شته بوون كه به ده ستiane وه بوو، هه موو كچه كوردى نازهر ييجانين، نه سهر نامال و چاره گه ووه ره ش، قژ قه ترانى. پرسى:

- نه رى ئيوه هه ندى جار هه ست به بيتارى ناكهن؟

بارى كه هه وداى نه خشكردنه كدى له دوا چنين راده كيتشا خو به خشانه وه لامى دايدوه:

- براكهم، به كه مى، هه رخودا بيتارو وه رس نايت.

به بى پيشه كى پرسى:

- نهى بير له پياوان ناكه نه وه؟ باسيان ناكهن؟

همه بى چاره رووى و قسه له روويه! چۆن زات ده كه يت وا بليت، به لكو هم هيزه زۆرداريت له كوئوه هيتاو وه هه ووه تر يشقه به سهر خو شكه كانتيدا ده ديت؟ تو به شتى قهده غه كراو قسه يان له گهل ده كه يت و ده ش زانيت نه وه حه زبوين و ويستراوه، قهده غه كراوى ويستراو برى جار بنياده م تووشى شيتبون ده كات، خو نه گه ناوها به ره و رووى تو بوو بونايه ته وه به سهر تدا بيان سه پاندا، رهنكه تووشى توورپى و هه لچوون بووبايت. نا! تو وه نه وان له شه رمان رهنكت هه لئنه ده بزركا، سهر روومه ته كانت سوور

هه‌لنده‌ده‌گه‌را. ئه‌وه‌ی تۆ باسی ده‌که‌یت ئه‌وان باسی ناکه‌ن، ئینجا به‌م زه‌رده‌خه‌نه
 شاروه‌ی دوا‌ییان که شهرم و شله‌ژان ده‌رده‌بریت، نا به‌سته‌زمانانه! له‌ یینینی پیاوان
 بیه‌شن! نه‌مه‌ ناسووده‌ت ده‌کات، به‌لام ئه‌م ره‌نگ هه‌لبزپ‌کانه‌ی روخساری
 هه‌رچواریان، چوار دنیای جیاواز. ئاخۆ نه‌مه‌ به‌ره‌نجامی ئه‌م بیه‌شبوونه‌یان
 له‌ها‌توخه‌که‌ی تۆ، یان نه‌نجامی به‌دخۆراکییه‌، ئه‌وخۆراکه‌ی که به‌رده‌وام له‌که‌می
 ده‌دات؟!

باری که له‌ هه‌موویان گه‌وره‌تره‌و خه‌ریکه به‌ره‌و قه‌یره‌یی ده‌چیت و ته‌مه‌نی خۆی
 له‌بست ده‌دات، پرسى:

- مه‌به‌ستت له‌ کام پیاوه؟ تۆ و باوکم، یان ئه‌و پیاوانه‌ی که‌مێردیان پێده‌که‌ین؟
 - مه‌به‌ستم هه‌موو پیاوانه به‌گشتی، ره‌گه‌زه‌که‌ی تر.
 به‌دخۆ پارێزیه‌کی سه‌رنج راکێشه‌وه، جارێکی دی ده‌ستیان به‌ پێکه‌نین کړه‌وه،
 جیهان وتی:

- له‌ کون و که‌له‌به‌ری په‌نجه‌ره‌وه ده‌یان بینین و ئه‌وان ئیمه‌ نابین و ...

- جیهان، ئه‌ی چی دیکه؟

باری خه‌ریک بوو توو‌ره‌ ده‌بوو، وتی:

- هه‌سه‌ن، یه‌نگومان تۆ شیت بویت، نه‌گینا ئه‌م پرسیارانه‌ت نه‌ده‌کرد!

- خوشکم، ئه‌وه ته‌نها هه‌زی زانینه.

به‌نیمچه بێزاریه‌که‌وه وتی:

- تۆ ده‌زانیت ئیمه‌ بۆ کو‌رانی مامه‌ کاتمان دانراوین، به‌لام تۆ گه‌ر گو‌مانت لی‌مان

هه‌یه، ئه‌وه دلتیابه ئیمه‌ کاری نابرووبه‌ر ناکه‌ین. براکه‌م، ئه‌وه بزانه گه‌ر کچ بیه‌ه‌وئ

کاری ناشایسته‌ بکات، هه‌ر ده‌یکات، ئیدی گه‌ر له‌نیۆ قه‌لایه‌کی سه‌خت، یان

دوورگه‌یه‌کی داب‌راوی نیۆ ده‌ریاچه‌یه‌کی هه‌لچووش دای بنی‌ن.

دنیا قسه‌که‌ی پێی بری:

- باری، ئیتر به‌سه. هه‌سه‌ن خۆشی ده‌وتین و ده‌یه‌و‌یت لی‌مان دلتیا بیت.

- نا دنیا، حەسە گومانمان لێدەکات، ئەمەش وا دەگەیهێتت کە خۆی کاری حەرام و نارهوا دەکات، ئیدی وا دەزانیت هەموو ئافرەتان وەک ئەوانەن کە لەگەڵیدا بەشداری شووبەیه کە دەکەن.

حەسەن بوزورگ بێدەنگ بوو، لە ژوورەکەى خوشکەکانى هاتە دەرەوە. کە هاتە ژوورەو، حەزى زانییە کەى درێندەیک بوو چڕنوکى لە هەناوی گیردە کرد، بەلام کە چوو دەرەوە شەرمەزاری درێندەیکى تر بوو پارچە پارچەى دەرکرد. پرسیار وەک مینکوتى دان نیشە سەرى دەکوێتەو.

کەواتە بۆچى باوکم بەمێردتان نادات و ئێوەو منیش پێکەو ئاسوودە ناکات؟ ئەى کەى دەستم لەبەنەخوێنە کەى ئەلماس گیر دەبێت؟ تاکەى ئەم دەرچوونەم بۆلای کانییە کە لى قەدەغە دەکری؟ ئەى ئەم قرچۆکى و دەست بەخواردن گرتەوێه؟ کەواتە ئەى زیر هەموو هەویاکان ناھێتیتەدى و لە نەبوو خۆراک دروست ناکات؟ تۆ بلیت باوکم ئەم رەنگ زەردییەى سەر روخسارى دایکم و خوشکەکانم و هەموومان نەبێت، بۆیەیکى زەردى وا جگە لە پرسیارە شلەژێنەرە کەى کە دەربارەى پیاوان لێى کردن، یان دەربارەى خۆراک، هیچ شتیکی تر نای سڕیتەو.

لەسارە لەچوونە سەرکانى دابراو، دەستى بە بیرکردنەو کردووە... بێگومان بیرکردنەو مرۆڤ دەگۆڕیت...، ئەویش گۆراو! گەرە کە باوکى ئەم مائە لەرەنگ زەردى رزگار بکات، ئەک بەزیر، بەلکو بەخۆراک!

سەرکردە رووسە کە بۆ بنکەکەى خۆى لە کەنیسە بانکى کردم و بەتوندی قسەى لەگەڵدا کردم. خۆ ئەگەر لە ناشکراوونى کارەکەم خۆم نەپاراستبار لە تووبە کردنى خۆم لاندایە، ئەوا پێکەنینە کەم تەنگەتارى دەکرد و دەبوو بە گوللەتۆپى و لەنیوانماندا دەتەقییەو هەموو شتیکی دەرووبەرى وێران دەکرد.

- خواجه شلۆمۆکەتانى، تۆ ئەم شارۆچکەى دا پیاویکی پششت پى دەبەسترت، ئیدی دەربارەى کاروبارى نێوان تايەفەکەتان و نێمە بیت، یان لەنێو تايەفە کەى خۆتاندا، بۆیە دەبێت تۆ خەلکى دیکە چاوت لێبکەن، ئەفسوس هەواڵمان

پینگەشتوو، کە رەفتاریکت زیان بە ناربانگ و کەسیتیت دەگەینیت و لە تۆ ناوەشتوو، هەرکەسێک ئەو پایە و کەسیتیەکی تۆی هەبیت، مائی خەلکی تالان ناکات و هەلی هەلاتنی خاوەنەکانیان ناخۆزیتوو، با ئەوانە موسلمانیش بن.

پینگەنینە کوشندە کەم قووت داوە و تم:

- گەورەم، بەد حالی بوونیک لە نارادایە.

- بەد حالی بوون کامەیه، تۆ کەلوپەلی مائیک تالان بکەیت، کە خاوەنە کە ی

چۆلی کردوو و تۆش بۆ ماله کە ی خۆتی ببەیت؟

- بەلکو ئەو کەلوپەلانەم لە ترسی تالانکردن بۆ ماله کە ی خۆم گواستۆتوو.

وتی:

- کەواتە گەر بەلگەیه کی راستە قینەت بە دەستەوێه، روونی بکەنوو.

- ئەم ماله مائی شەریک و هاوکارە کە مەو هارپێی مندالیمە، چووم سەرم لە

ماله کە ی دا تا دنیایا، کەچی بینیم ماله کە چۆلکراو، ئەو ترسام کە

شتوومە کە کانی ناوی تالان بکەیت، بۆیه بۆ پاراستنی تا خاوەنە کە ی دەگەریتوو، بۆ

ماله کە ی خۆم گواستوو.

- چۆن بڕوا بەم قسەیهت بکەم؟!

- گەورەم، گەر ویستت سۆراغی مائی هاوکارە کەم بکە، لە هەر کەسێک بپرسیت

بۆ ماله کە دەتبات.

کەمیک دام، ئینجا وتی:

- پێیان نەوتوویت، بۆ کوی هەلاتوو؟

- گەر پێیان وتبام، بۆ دنیابوون لە خۆی و خانەوادە کە ی، بۆ ماله کە ی نەدەچووم!

بە پەنجە کانی لە سەر میزە کە ی دا، ئینجا وتی:

- ئەگەر ئەم حەکایەتی تالانکردنە کە وەک باسکرد واییت، کەواتە تۆ شایستە ی

ئەو و بەرپرسیاریتییه کە تیت. شلۆمۆ بۆ، لە سەربردە کە ت دەکۆلموو!

نایا بەو درۆیه ی کە لە گەل سەرکردە رووسە کە کردم، گوناھینکم کردوو؟!

ده کولیت، تا نهو رادهیدی نه میس ده کریت له پال خوارنه کاند له سر خوانه که
 دابنریت، به لام به راستی گهر بخړیته پال خوارنه کان نهوا که سیان ده می لیتاده،
 چونکه بیگومان نه خوارنه پيس ده کات، چونکه نهوه گوشتی به رازه...، به لکو
 شیتانیتکی نه فرهت لیکراوه، قاپی خوارنه کان و فامهش له بهر چاری زورن و دوايان
 نایات. داوی نیگای بهرو خدیاله کانی رای ده کیشت و دهست به داکه ندنی جله کانی
 ده کات، له بری نهوی خوارن بخوات، به تاره زوه شیتانه کهی قه پال لهم ده دات. کهس
 ناگای له تماشاکردنه کهی نییه، تهنانهت فامهش ههست بهم تماشاکردنه ی ناکات.
 خو نه گهر روی بدایه و له پر چاری نامبازی بو بوا، نهوا ده سته جی وه نهوی
 زهرده واله یه که پنهوی داییت، نیگای لی لاده دا، نه مه کولژده مه، نه ژدیها یه که و
 ژهره کهی کوشنده یه. سهری سورماوه. بچی نه ونده رقی لیته تی و میړده کهی خوش
 ده ویت، ئی خو نه لم لهو نه فرینه مندالترو له ویش قوزترو نیسک سوو کتره؟! نایا له
 بنه رته دا جوانییه که له برا که مدا هه یه تا وات لی بکات به راده ی پرستن خوتی پیوه
 به ستیت، هو پرسترای من؟! که واته رهنکه نهو ده مه له سر جیگن، عه شقی
 نه ندامیتکی دیاریکرای بیت و هه موو شه ویک گیرۆده ی خوتی ده کات، ده نه ندامه کهی
 منیش تاقی بکه وه، سویند به جوانییه بکوژه کت، نه گهر تامی نهو شته ی من بکه ی
 وات لیډه کهم واز له میړده کت و نایینه کت و منداله کانت و هه موو دنیا بییت و
 تهنه به منوه بنووسیت! نا... نا، رهزا شته که لای نهو ده بنگانه وه تو بوی ده چیت
 وانیه و شتیکی تره. نه ژنه یان هر له مندالییه ره هیتاوه که میړد کردن ریزگرته و
 میړدیش چون خودایه، تهنانهت نه گهر نه زوک و پیاویشی نه ییت، یان قیزه ون و
 ناشیرین بیت، ناییت لهو زیاتر ژنه که تماشای کهسی دیکه بکات، تهنانهت به یه که
 تماشاکردنی ژنی میړد دار بو پیاری دیکه، به لای نه وانه و ناپاکیه. له بی یه غباللی
 تو فامهش جوړیکه له وانه ی به هه موو بوونیکیه وه دلسوژی میړده که یه تی، هه روه ها
 له بی شانس توش نهو ژنه ی که من یه که به یه که نه ندامه کانیم دیتووو گیرۆده ی سووم
 لهو ژنانه نییه که ناپاکی ژن و میړدایه تی به فرکردنی قومنه ناویک بزنان و
 داکاسرین، له وانهش نییه له حرام و قهده غه کرای به له زهت نه پرینگیتنه وه، هر له بی

تالخی تۆ فاتمه نه كهوتۆته داوی شهيتانهوه، مروڤتيكى له بابەت تۆ نيبه و شهيتان نهو
 غايلانهی لهروحيدا نهچاندوه كه پیتی دهوتریت بی ویزدانی. دووکهڤ له لوتییهوه
 دهوچوو، ههش به سەرت رهزا، گەر هەر ناوها بیتیتهوه و ببیته نیچیری غایله و نهه
 بی بهشییه درێژخایه نانه، نهوا هیچ جیازاییه کت له گهڤ هەر په ککهوتوه دهستهوسان
 و ترسنۆکینکدا ناییت و بینگومان هۆشیش له دهست دهدهیت! دهپرسیت (کهواته نهی
 چی بکهه؟!)، شهيتان به دههنگیکی کپروزانده و شیتانه وهلامی دهواتهوه (ههڤی بگره و
 بیبه، بهزۆر له میرده کهی زهوتی بکهه و بیبه، با سهەری میرده کهی و دنیا له بهرد
 بدات!). میرده کهی، نهو که سهیه، که وهک داهیتانه کانی خه یالی تۆی له گهڤ دهکات،
 بهلام نهو به پراستی نهک به خه یال هه موو شتیکی له گهڤ دا کردوهو چیژی لی
 وهگرتهوه، تا سی مندالی کورپی لی بووه. نهوهشی به خه یالدا هات که خه لکی لهو
 پروایه دان که کورخستنهوه واتای دهسهلاتداری میرده له کاتی جووتبسونی له گهڤ
 ژنه کهیدا، بۆیه شیت و هاریوو و ناگری تیبهریوو. به بی دهنگی دزی کردو به
 نهروهوانه کهدا بۆ ژوره کهی خۆی له نهومی دووه سهرکهوت. چوه ژوره وه به
 مسته کۆله دهستی به لیدانی دیواره که کرد. له شهودا نهه دیواره تنها جیاکهروهیه که
 له نیتوان نهه و فاتمه غه نیمه کهیدا. نهه نابرومه نهوه په ستراو و پارێزراوه له و دیو نهه
 دیواره هەر وهک تازه له دایک بوویت، ده بیته سۆزانییه کی روت و قوت و پیاویکی بۆ
 هه لاکراویشی له گهڤدایه و بۆی ههیه به تاره زوی خۆی هه موو شتیکی له گهڤدا
 بکات، هەر له بهر نهوهی مه لایه کی میزه به سهەر و دوو پیاری شایهت و به
 ناماده بوونی به خێوکه رو خودانی ههردولا چهند وشه کیان وتوهو فاتیهایه کیان
 خویتندوه. دهبا منیش پیتی بلیم (تۆم له خۆم ماره کرد) ئیدی چۆن ده بهنگ و هیچ و
 پوچه که هه لیده لووشت، منیش هه لیده لووشم. پاش که میک هه ناسه برکینی ده گاته
 من، هه ناسه برکینی له زه تیکی هاریوو له پشت نهه دیوارهوه. هه ندی کجار ههوارینکی
 خنکار جلهوی له دهست ده رده کات و رادهی تیر نه خواردویی سیکس و له زه ته کهی زیاد
 ده کات و به رانه بر پیاوه که نهه شهرم و نابرووی نامیتیت. سۆزانییه کی هه لال به ناوی
 نهفسانهی ژن و میردهایه تی تنها پیاویک دهستی به سهردا ده گرت؟ ئی نه گەر خه لکی

ئەمەى ناۋى با سەرى لەبەرد بەدات و واژى لى بهيئەت! سەبەينى ئەمەى پىدەلەيم...!
 زۆرى لىدەكەم تا لىتى جىيا بىيەتەو، تەفەك لە فەسالى ترسنۆكى و بىيەشى دەكەم.
 ترسنۆكى و بىيەشى..! دوو وشەى ھاو واتاى يەك ناۋ، يان دوو شەن و ئەنجامى يەك
 واتان! ئا ئەو تا سەردەكەون و ژوورەكە دەيان گەرتە خۆى و نەيىيەكان و
 رووتبەونەكان كۆ دەكاتەو، دەرگاي ژوورەكە لەسەر خۆيان دادەخەن. ئەم يەھوودىيە
 بۆچى ژوورەكەى مەنى بەتەنەشت ژوورى سۆزانييە پەرستارەكە و نىرەوسە غەمبەكەو
 ھەلپژارد؟ ئاخۆ ھەر لەبەر ئەوئەى ئازارى مەن زىاد بەكات، ئەم دىوارە دەم نەوسترارو
 نەينى دەرخەرى خەستە نىوانمانەو، كە ھەرچەندە لىتى نەزىك دەمەو، سووتان و
 شىتەبونەكەم پەر دەيەت، ئاگرەكە جگە لە ئاۋى ئەو بەھىچ شەتەك دانامرەتەو،
 شىتەبونەكە ھىچ شەتە چارەى ناكات لەوئەى ئاۋى خۆم لەھەناويدا بەتال بەكەمەو. ئەم
 ھىچ و پوچە ئاۋەى لەگەلدا دەكات، چارچەنۆك و تەماحكارە، ھىچ پاشمارەيەك بۆ برا
 ئازار زەدەكەى نەھىلەتەو، ئەى تۆ ھۆ پەرستارەكەم لەو خوارەنە بىزار نايەت، كە
 ھەموو شەۋى بى ئەوئەى بىگۆرەت، دەخۆيت؟! ئەى واز لەو (شۆرپا) يە نەھىيەت كە
 كۆن بوو ماۋەتەو، تا ھەزەت بەچىتە سەر خوارەنەكى دى، بەلكو بەنەختى ئاشكرا تر
 ھەز بە دەستەكى تر بەكەيت كە بەسەر مەمكەكانتەدا يەت و بەچىت، ئارەزووت بۆ
 دەمەكى تر، لىۋەكى تر نەچىت، كە لە پەرچەتەو تا بن پىيەكانت تەى بەكات و ھەر
 خانەيەك لە خانەكانى جەستە جوانەكەت بلىسەتەو لە عاست ھەردو كۆپانە
 وشەرەكە ھەلەستە بەكات و زمان بختە نىۋ ھەردو شەرى ئەم وشەرە خۆشەويستەو؟!
 ئاىا رۆژەك بەخيالەتەدا ھاتوۋە كاسەكەت لەگەل دۆپە ئاۋى پىاۋەكەتەدا بەگۆنەيت، ئاىا
 كاسەكە بۆ دۆپەندەكە بەچوۋەكە، يان تەنگەبەرە؟! ئاىا نىشت پىدەگات يان ھەستە
 پى ناكەيت؟ ئاىا ھەموو شەتەكى نىۋانتان بەيەك دەكات، يا ھىچ گونجەنەك كۆتان
 ناكاتەو؟! ئاىا كۆندەكەى لەچالەكەتەدا بەتال دەكاتەو دەگەرەتەو، يان ۋەك ياساكان
 لە كىتەبەكاندا باسيان كەردوۋ ھەردو ئاۋەكە دەگەنە يەكتەر؟! ئەرى مەن پەرسىيەرى چى
 دەكەم، ئەو تا گۆيم لەدەنگەى مەچەكانىتەى، يان رەنگە دەنگەى مەچەكانى تۆ بن
 لەو دىۋى ئەم دىۋارە سەمەكارەو دەى بىستەم؟! ئەى نىستە جەلەكانت لەبەرەخۆ

دانه كهنډووه؟! روتيش به تهنىشت منه وه كافرېكى بى تيمانې. نه كافرې براكم و پېرستراوه كه مېو تووړم دده اته نيو هلمى خه يالېكى سووتېنه روه؟! واگويم له هه ناسه هه لكيشان و هه ناسه بركى و هاوړه! بهسه! بهسه! بهه خودايه، گهر خوښى هه سيكمان رځاوه، گهر كه لېتى زهوت بكېم. نه وه سوښدم خوارد، من رها نه يم گهر سبه ينى نه مې نه كېم، هو فامه، هو مېرى به راز، من و نيوه سبه ينى....!

* * *

نېمه له هه ناوې مېرډه زمه كېدا بوو. مېرډه زمه يه كى ترسناك و چهل و مل و كوتاي ناديار. مېرگ كوتاي كوتايه كانه، كهس متمانې بهم كوتايه نېسه. له دوكانه كاندا خهريكه خوراك نه مينيت، مېرزاكاني دهره وى شاروچكه كه وشك بوو، زوړبه خه لك بى كار كړدن دهرنه ده چوون.

نه وانه پېشېنېه كاني منيان له گونگرت، يان به هوشمندى خويان پېشېنې نه وېان كړد كه چى رووده ات، هه له سهرتاره خوراكيان هه لگرت و له مېترسى برسېتى رزگار بوو، به لام نه وانه بى دهرامېت بوو و بېكېس بوو، يان كه سى خېره ومېندى هېبوو يان نه بوو، هه روه ها نه وانه بېرويان به جادوى زېرو تواناي زېر هېبوو، گوايا ده توانيت شېرى بالنده يان بى به ده ست بېنيت، به هه موو شيوازيك ده ستيان كړد به گهران به دواى خوراكدا، ته ناهت دهوله مېنده قرچوك و رځه كاني سابلخ به ده ستى كراوه له هه ولې وه ده سته ينانى پاروه نان بوو. نه وانه رځاويكى رهش بوو و چون خه لوو له ياده وېرېدا توماريكى ته لخيان نه خش كړدو ناسرپته وه. نه و شوه شوو مېش چوه ريزى دووړدريژى شوه رهشكان و له وېو كوتايى به ژيانى هه موو نه وانه بېنيت، كه له مالى نېمه بوو.

په نا هېنانى خانه واده مېرى هاوكارو شېريكېم بى لاي خومانم بهو پېرى شاردنه وه نه يېنېه كى ته ووه دهره دا. كه سيان له ماله وه دهرنه چوون و له دهره خويان پېشېنى كهس نه دا. پياوړان و ژنان له شوينېكى ماله كېدا داده نېشتن و نېم مېرډه زمه چهل و مله يان به قسهو باس به سهر دېرېد. وه جارن مېرو باوكى و من پېكه وه دانېشتن. له و شوه دا به ده ننگى نرم و له بهر رووناكى فانوسيكى كز دهرېرى نه و تاقه شته كى قسه

هه موو خه لکی بوو، نه ویش مهینه تی سابلآخ بوو، گفتوگومان ده کرد. له پر
 بیده نگیهك بآلی کیشا، هه موومان گویمان هه نخست و گویچکه مان هه موو
 چرپه یه کی ده بیست. هه سترکردنیکي نوئ بوو، نه مهش رووداوه ترسناکه کانی سابلآخ
 له ناخماندا روواندبووی. له ناکاو دنگی پیییهك هات که به نهرده وانه که دا شوږ ده بووه.
 نیگامان نامیرانه به رهو سه رچاوهی دهنگه که ناراسته بوو. نه مه دهنگی پتی رهزا بوو،
 په له بوو، بیتزارو شیت بوو، هه وداي قسه کاغمانی پچری و بولای خوئی رایکیشاین. رهزا
 داده به زیت و جوولانه وه که ی نا ناساییه. که روخساری له بهر تیشکه زهرده که، سیمای
 ترسناک و هه لقرچاوه توږوهو ئالۆز بوو. چاره کانی به رووی براکه یدا زهق بوو بوونه وهو
 وهک تیریکي هاوئژراو، یان وهک کاتیکی به به رهوه نه مار به رهو میر هات.
 به واق ورمایی بیرکردنه ومان وهستا، رهزا به په له کردنیکي شیتانه دهاته خواری،
 بینیم چنگ له ناقرگهی میر گیر دهکات و به سه ریا هاوار دهکات:

- فاقه م دهوی! فاقه م دهوی!

بو نه وهی خوئی لی رزگار بکات به رهو خوئی رایکیشا، بو فریا که وتنی هاوکاره که م
 راپه ریم. بیتگومان رهزا شیت بووه، به لکو هه موو شتیک لهو چرکه یه دا شیت بوو بوو...
 زور له سیمای میره وه نزیک بووم، ئالۆزی تیگه یشتن و نیشانه ی پرسیاریکی گه وه و
 گیلانه ی نه وتو که له هیچ شتی تیینه گات، به سه ر روخساریه وه بوو. دواي نه وهی
 ناقرگه یم له چنگی رهزای برای رهها کرد، په شوکا بوو و له هیچ حالی نه ده بوو، نه وی
 تریش هاواری ده کرد:

- نهی هیچ و پوچ، واز له فاقه بیننه و له منی ماره که!

من له ناماده باشیدا بووم! میر له مملاتیکی گهرداویکی هه لچوردا بوو و
 تیینه ده گه یشت. وا قورمانیکي کوشنده خوئی کردبوو، دهی گرماندو رهزای له شوینی
 خوئی پهک خستبوو، خویشی په کی که وتبوو:

- هدی سهگ، ده تهه وی چی بکه م؟!

- فاقه م دهوی! نیت لی بیبه شبوونیم به سه، تو هه موو شه وی له کانیاهه که ی

ده خوئته وه!

زیاتر خۆم ئاماده کرد، میرو باوکیش له ئاماده باشیدا بوون.

به میری هه لچووم وت:

- میر، وادیاره براکت شیتبووه!

به لām میر نیت هۆشی له دهست دابوو، وهك نه وهی برینی سووکایه تی پینکردنه که ی نهوتی له بهر بروات و ناگری تیبهردراییت، وهك نهم جهنگه تینکشکینه ره گری گرت. به جنیودان و چاوگیران له شتیک چنگی له براکه ی گیر کردو براکه شی له ههاری خۆی نه ده که وت:

- ته لاتی بده، من شاره زای هه ر خانه یهك له خانه کانی جهستهیم، بهم چاوانهم هه موو نه ندامه کانی جهستهیم دیوه، به لām هه رتۆ له زهت له هه مووی ده که یهت، نیت نه مه به سه! بۆ به شبوونم له تاقه نافره تیک به سه، که ده ی په رستم! میر ده بیته سه گینکی هار:

- باوکی سلمان، نهم هیچ و پووچه چی ده لیت، چه قۆیه کم بۆ بیته! ده مانچه یهك بهینه! به زاتی خودا ده ی کوژم و له گه ل نه ویشدا داوین پیسه کهش ده کوژم! - میر، براکت ورتنه ده کات! گومانی تیدا نییه براکت شیت بووه! سویند ده خۆم رهزا شیت بووه!

به لām رهزا ههوار دهات:

- نه ی سه گینه، نه وه دووره! شیت نه بوومو فاتهش داوین پیس نییه! نه گه ر داوین پیس بوایه، نه وا بۆ نه وهی نهم کهم ئاوهزه بزانیته، دهستم پیتی ده گه یشت. با نیستا لیتی جیا بیته وهو به منی بدات!

- باوکی سلمان، ده مانچه که تم بۆ بهینه، سویندم خواردوه نهم سه گه قهت له دهستم رزگاری ناییت!

- رهزا، له ماله کهم بچۆ ده ره وه، به لām تۆم میر عاقل بهر بیر له مندا له کانی خۆت و مندا له کانی من و دانیشتووانی نهم ماله بکه وهو مه به هۆی له نیوچوونی هه موومان باوکی محمه د!

- باوکی سلمان، هه ر نیستا ده مانچه کهم بۆ بیته، با تیکرای دنیا بسووتیت..

له ره زام خوړی:

- له ماله کم بچو دهره وه: ره ز له م ماله بچو دهره وه جاریکي تر یو نهم ماله نه گهریتته وه!

دهرگا کم کرده وه، بینم ملکه چی دهنوینیت، بهراستی شیت بوو بوو بهراکردن روښت و هدرهاواری ده کرد:

- هه واله که بهرووسه کان ده گه یه نم! هه وال بهرووسه کان ددهم! هه واله که ده گه یه نمه رووسه کان!

گریانی فاتمه ناگری له بنیادهم بهرده دا، نه سهر له نامیزي کردو هه ولې ددها هیوړی بکاته وه، بهلام بیتسود بوو. من و نه سهر ده مانزانی فاتمه بی تاوانه، تهویش به قورسترین سویند، سویندی ده خوارد:

- به ذاتی خوداو به پیغه مېهر، به سهری منداله کانم محمدو نه محمدو حمید، نهم شیتته درو دکات، سویند به خودا ده خوم نهو تاله موویه کی سهرمی نه دیوه، سویند ده خوم شوینیکي شاراوه ی ژیر جله کانمی نه دیوه، هو میر، خودا ناگاداره له تو به ولاره خوم و بیرکړنه وه هه ستم به که سی دیکه نه به خشیوه...

روژگار قسه که ده بریت، وه نه وهی گالته ی به شته کان بیت، نهم زهرده خنه کاله ی تو له سهر روخساری دهنیشیت:

- فاتمه سویندی خواردو نازانیت، که ره ز درو ناکات، نه ی نه گهر زانیبای که نیگای ره ز بهراستی له (شوی گهرماوه که)، که بوو به مایه ی مینه تی و نه خوشییه دریڅایه نه که ی، راوی کردو وه به هه موو خانه یه کی جهسته یدا روچووه، نهو ده مهش سویندی به درو ده خوارد؟

وهلامی روژگارم نه دایه وه، من مژوولی گوینگرتن بووم له باوکی سلمان، که به تانی گیرانه وهی چیر که که دا ده چوو:

(دوای پینج یان شش خوله ک گویمان له ده نگی ته قیه ک بوو، ده نگدانه وهی ته قه که گه یشته نیتو سهری هه لچوو و په شوکاومان. میر دوای دوو دلپیه کی دوورو دریژ پروای به بی تاوانی هاوسره سه لارو چاو به فرمیسکه که ی کرد، له ناخه و لیتی خوش

بوو به لّام هیشتا شتیکی به رانبه‌ری به داپوشرای هیشته‌وه، وه که نه‌وهی نه‌و په‌له شوره‌یه‌ی که به‌زرداری و ناروا به‌هزی براه‌یه‌وه پتو‌ی لکابوو، په‌له‌یه‌که قیژه‌ونه‌و ناسپرته‌وه. له‌و شه‌ودا سه‌رباری سه‌رمای مانگی نادار میر جیگه‌ی نووستنه‌که‌ی بو دهره‌وه‌ی ژوره‌که گواسته‌وه. ده‌بوو خوینیک برژیت تا شوینه‌واری نه‌م په‌له‌یه‌ی سه‌ر فامه‌ی بی‌ تاوان و به‌سته‌زمان بشتواته‌وه. نازام نایا له‌ به‌خت یاریسه‌وه بوو، یان له‌بی به‌ختی بوو که ده‌بی ده‌سبه‌جی نه‌مه‌ رویدات. له‌به‌یانی رژی دوا‌یی له‌که‌نیس ده‌گه‌رامه‌وه هندی سه‌ربازی رووس که له‌سه‌ر هندی کولان دانیشتبون، بانگیان کردم و وتیان:

- شلوم، له‌دووری سه‌د مه‌تریک لیته‌وه، لاشه‌ی لایکی موسولمان که‌وتوو، بیبه با هاوریکانت بیننن.

رووم کرده نه‌و شوینه‌ی په‌نجه‌نومایان کرد. بینیم ره‌زا به‌بی گیان له‌سه‌ر زه‌ویه‌که راکشاه. روخساری به‌هی شیتیک ده‌چوو، که هیشتاخه‌ون به‌ شته‌ایه‌که‌وه بینیت، که نه‌یتوانیوه به‌ده‌ستیان بینیت، چونکه لیتی حه‌رام و قه‌ده‌غه‌کراون. خسته‌ سه‌ر شام و به‌ره‌و مال بردم. له‌ده‌رگا که چومه ژوره‌وه هه‌ناسه برکیم پیکه‌وتبوو. میر که چاری پیکه‌وت هارکات شادمان و خه‌مبار بوو.

- خۆزگه‌ وازت لیده‌هینام خۆم بیکوژم، تا له‌شه‌ره‌فی شه‌هیدبون بیبه‌شی بکه‌م. به‌لدانه‌وه‌وه وتم:

- جاکئ وتوویه‌تی براه‌ت به‌شه‌هیدی مرد؟ نایا له‌پیتاو خودادا خۆی به‌خت کردوه؟ له‌پای سابلّاخدا جه‌نگاه؟ نایا نه‌م جه‌نگه‌ هه‌ستی بزواندووو جولاندووویه‌تی؟ میر به‌گریانی دایکی و رۆله‌رۆی باوکی ماره‌یه‌کی زۆر دامه‌.

- باوکی سه‌لمان، فری بده‌ به‌ر سه‌گ، یان خۆت ناشتی له‌ نه‌ستۆ بگره‌!

وتم:

- نا، میر.. براه‌ت ناگای له‌خۆی نه‌بوو، شه‌یتان ختۆکه‌ی دا، یان تووشی جوړه شیتبونیک بوو بوو، هه‌ر چۆنیک بیت، گه‌ر شایانی سزا بیت، هیچ سزایه‌ک له‌م سزایه‌ گه‌وره‌تر نییه‌.

پرسی:

- نیازی چیت ههیه بیکهیت؟

- دهی شۆین و کفنی دهکهین و خۆم بۆ مزگهوت دهییه، بانویتی لهسهه بکری و بهیتی دهستوری نیسلام مهلاکه ناشتنی له نهستۆ بگریت. با باوک و دایکیشی بۆ دواجار بیبینن و مالتاواپی لیبکهن!

پیش نهوهی بۆ مزگهوت بییه، تکام لهمیر کرد:

- پشت به خودای بهخشندهو به بهزهیی خۆت بههستهو له براکەت خۆش به، هاوکارم نهمه دوا ههله بۆتۆ!

رووی خۆی وهگریا، بیگومان بری جار مرۆڤ لهچاکه خوازیدا دهستهوهستانه، نهه رق و کینهیه، نهه توورپهیه کوشندهیه ههه لهمرۆڤ لهلاوازی مرۆڤ دههشیتتهوه، وتی:

- خودا تۆله وهسینیکی گهورهیه، نهگهه یه کینکی تریش نابرووی پایهمال بکرایه، ههروهه نهه رهزا سهگه بهمنی کرد، نههسا تای تهرازووی تۆلهسهندنهوهه گهورهیی توانا بهسهه لیپوردهیی و بهزهیدا قورستر دههوه، نیستا وامن له فاتمه خۆش بووم، بهلام نههه که بیژم نایات پیی بلیم برا، بهزاتی خودا تا رۆژی پهسلان لیی خوش نام!

نهه جهنگه نههفرهتییه زۆر لایهنی هاوکارهکهه و هاوپیی منداالیمی بۆ ناشکرا کردم، که لیی بی ناگا بووم و مهترسیداریش بوو!

هاوکارو شههریکهکهه هههنگری نهه هههوهو کینهه رقه رهشهیه!

لهگهه نهههشدا....

كایه‌ی شه‌شه‌م

به‌گویره‌ی رووداوه‌كان خه‌مباری وشه‌یه‌کی چكۆله‌یه. نه‌م تاریکییه‌ كۆتاییه‌كه‌ی دیار نییه. هه‌رچه‌ند بپرایه‌کی پته‌وم هه‌یه، به‌لام وام لیها‌توه‌ ناوا‌ته‌خوازی مه‌رگ بم. تا‌قه‌ چركه‌ی هه‌سانه‌وم نه‌و كاته‌یه كه‌ له‌گه‌ل مندا‌له‌كان دا‌ده‌نیشم، یان له‌گه‌ل نه‌سمه‌ردا ده‌م و درو ده‌كه‌م، نه‌وه‌ش به‌كه‌می رووده‌دات. نا‌حومی بچوك خه‌ریكه‌ زمان‌یه‌ ده‌پژیت، نیستی‌ری بچوك‌كیش به‌یارمه‌تی عاره‌بانه‌ی پی‌چكه‌دارو ره‌په‌وه‌ پێژكه‌ بووه. دان‌یشتنی شه‌وانه‌ بوون به‌شه‌وان‌یه‌ گ‌ازان‌ده‌و بی‌تزاری ده‌رپ‌رین. نه‌م جا‌ره‌ مانه‌وه‌ی رووس در‌یژه‌ی نه‌كیشا، دوا‌ی نه‌وه‌ی به‌فرو بارانی‌کی زۆر له‌ سا‌بلاخ بارین و ما‌یه‌وه، له‌پ‌ر بارانی‌ك له‌ جو‌ری‌کی تر به‌سه‌ری‌دا با‌ری.. با‌رانی نا‌گرو مه‌رگ و كا‌ول‌كاری.

میر عه‌لی به‌ترسه‌وه‌ وتی:

- وا‌دیاره‌ تو‌ركه‌كان هۆشیان له‌ده‌ست دا‌وه، بی‌ نه‌وه‌ی جیا‌وازی له‌نی‌وان هی‌چ شتی‌كدا ب‌كه‌ن، كو‌یرانه‌ شا‌رۆچكه‌ كه‌ تزی‌با‌ران ده‌كه‌ن.

به‌ته‌وسه‌وه‌ وتم:

- گه‌ره‌كه‌ به‌نزیک بو‌ونه‌ره‌و ها‌تنی سو‌پای مو‌سلمان‌ه‌كان كه‌یف‌ساز بی‌ت.

وتی:

- با‌و‌کی سه‌لمان، نه‌می‌ستا‌دانی پێ‌دا ده‌نی‌م، نه‌وه‌ی تو‌ وت‌ت را‌ست بو‌و، له‌جه‌نگ‌دا مو‌سلمان، یان گا‌ور نییه، هه‌ردوو لایه‌نی شه‌پ‌كه‌ر به‌ره‌و هه‌لد‌یرمان ده‌بن. بێ‌ده‌نگ بو‌وم، ئینجا وه‌ك نه‌وه‌ی خو‌م بد‌وین‌م، هه‌مه‌ هه‌می‌كم كر‌د:

- هه موو نه مانه روو ده دهن و نيمه ش بيلايه نين، له گهل هيچ كه سيكدا بسانگي شه رمان هه لته داوه، نه بووين به لايه نگرې هيچ لايك له دوو شه پر كره كه، به لام نه وان ورك به رده بازيك بق سوپا كانيان به كارمان ده هينن، بي گويدانه ناكارو به پيچه واندي ياساو دابه كان به رانه رمان تاوان ده كهن. نه مديان ده مان كوژيت و نه ويان ده تان كوژيت، هه ردو لايه ن هه ده سووتينن و كاولكاري ده كهن و ويران ده كهن. برسيتيش سه رباري هه موو وا له سابلاخ نزيك بووه ده بيينن چي به سه ر شاروچكه داماره كه مان ديت.

- وا ده بيينم چي به سه ر ديت، ناي ا هيچ ماره له مه تالرو ناخوشر به سه ري بيت؟

- نه مه!

ده نگدانه وي ته قينه وه يه كي نزيك گوپچكه ي كه پر كردين، ديواره كاني خانوه كه له رينه وه و نافرته كه كان قيژه يه كي ترساويان ليته ستا. مندا له كان ترس وشكي كردن و هه ريه كه يان خوي خسته باوه شي يه كيك له گه وره كان. شتيك ليتره روويده و هه ر نه ونده ي دووري سيتره كاغان ليتمان وه دوور بوو. نه وه دنكي ميپينه يه كه و چوون ناژه ليك ده لوور نييت. ده نگ و زه ناكه نزيك ماله كه مان تا ديت توند تر ده بيت و لاي مالي عه زريا زيرپنگه روه ديت. هه ر چهنده يه كه له دواي يه كه ته قينه وه بوو، به لام من هه ر چوومه ده روه و نه ونده ي نه مابوو زرمه م ليته ستينن، مالي زيرپنگه ره كه له نيو چركه دا نه و لايه ي كه رووي له مالي نيمه بوو، بوو به نيمچه ويرانه، نه و رووكاره ي شي كه له شان ماله كه ي نيمه بوو هيتشتا ژوورتيكي به پيوه بوو. ماليك به نيوه ميوه يه كه ده چو كه لبه ي درنده يه كه نيوه كه ي تري هه لكولي بيت، نيوه جه سته يه كه، نيوه شتيك. ده نكي نه لماس لوور يه كه، لوور يه كي ناحالي، لي واتاي شتيكي له ترس و كار ه سات گه وره تري تيدا يه. درم به دانيسشتواني گه ره كه كه و نه و ته ماشاكارانده دا، كه كو بوو بوونه وه. چوومه ژوور وه، نه لماس ورك في ليها تويه كه جه سته ي روق بوو بوو، به لام له سه ر پييه كاني وه ستابوو. سيماي ته واره گوپابوو، نه خو بادانيك، نه خو به زلزانينيك، نه لاف ليدانينيك، ته واره ورك گياندارتيكي بي زمان و نوقمي نيتر ترس بوو بوو. ناوه ز له ده ست چوويه كه له شيوه ي شيتيكيكا. چاره كاني نه بله ق و تيك شكار بوون. زارتيكي

چوون ده‌رگای نه‌شکه‌وت کراوه‌و هاواریکی ناژه‌لانه‌ی تیڤک شکان ده‌رې. ده‌سته‌کانی
 ناماژه‌ بۆ شوینیکی به‌شه‌ روخواه‌که‌ی مائه‌که‌ ده‌کن، ده‌بوو بکه‌ومه‌ خو، دم‌ و ده‌ست
 بانگی هه‌ندیک له‌ پساوانی گه‌ره‌که‌کم کرد، که له‌وئ گردبوو‌بوونه‌وه، ده‌ستمان به‌
 لابردنی دارو په‌ردوو کرد، لی‌ره له‌م شوینه که ده‌سته له‌رزۆکه‌کانی نه‌لماس له‌میانی
 هاواره‌ شیتانه و بۆ برانه‌وه‌که‌ی ناماژه‌ی بۆ ده‌کن. هه‌ستیک دایگرتم، وامزانی که
 هه‌موو ئه‌م دارو په‌ردوو به‌سه‌ر دل و شانی مندا که‌وتوون، قورس بوو، ته‌نانه‌ت له‌
 قورقوشیش قورستر بوون. ئه‌م به‌رده به‌سه‌ریه‌کدا که‌وتوانه به‌سه‌ر شتیکدا که‌وتوون و
 که‌له‌که بوون لای نه‌لماس نازیزه، بی‌گومان ئه‌و شته‌ مرۆقه، ره‌نگه‌ باوکی بیت، تاقه
 که‌سیکه له‌ ژیانیدا، ئه‌م هه‌موو به‌رده له‌سه‌ر شانی من که‌له‌که بوون و رۆژ به‌ رۆژیش
 پتر ده‌بن و نه‌میستا گه‌یشتونته‌ ته‌وپه‌ری و وایان لی‌هاتوه له‌ هه‌موو قورسای دینا
 قورستن و خه‌ریکه هه‌موو کوردی دینا که به‌ به‌هیزی ناسراون، بۆیان نه‌جو‌لئیت. هه‌ر
 به‌ردیکی دارو په‌ردوو که لاده‌بین ده‌یته سه‌رباری قورسای شام و له‌ژیریدا ده‌نرکینم
 و ده‌ست له‌ زه‌وی گیرده‌که‌م و بۆنی بارووت و مه‌رگی لی‌ده‌که‌م وا مه‌رگ ورده‌ ورده‌ له‌
 شیوه‌ی پی‌او‌یکدا ده‌رده‌که‌ویت... عه‌زریای زیرنگه‌ر، یه‌که‌م جار ده‌ستی، ئینجا سه‌ری،
 ئینجا پاشماوه‌ی جه‌سته‌ی.

- مه‌ی جو‌لئینه‌وه!

له‌گه‌ل هاواری شیتانه‌ی نه‌لماسدا هاوارم کرد. به‌ نیمچه‌ وشه‌یه‌ک ده‌ی لووراند،
 گه‌ر ده‌ستمان لی‌ راگرتبا ده‌رده‌که‌وت وشه‌که (باوکه‌!) یه. منیش به‌ بی‌ده‌نگی هاوارم
 ده‌کرد و دم‌ پرسی (نایا ژیان‌ی تیدا ماوه‌؟! هۆ خودایه له‌ پێنار ئه‌م به‌سته‌زمانه‌دا
 ژیان‌ی پێ‌ ببه‌خشه‌وه‌!). من ده‌مزانی گه‌ر مردن هات، ئیدی پارانه‌وه‌ بۆ سووده.
 ده‌ستمان له‌ سینگی پی‌اوه‌ راگرت، گویمان هه‌لخست، عه‌زریا زیره‌نگه‌ر گیانی تیدا
 نه‌ما‌بوو: ئه‌مه‌ چاره‌نووسی خۆی و ده‌ویته‌ که‌یه‌تی! که هه‌لمگرت له‌ تۆ په‌له‌ په‌رۆیه‌ک
 ده‌چوو له‌ ناسن دروست کرابیت. نه‌لماس ته‌واو شیت بوو بوو، وه‌ک ره‌شه‌بایه‌ک
 هه‌لیکردو به‌ره‌و رووم هات، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ پیم گه‌یشته‌ وه‌ک سه‌گینکی هار بوو

نینه که کانی لینگیر کردم، بۆ چرکه یهك زمانی کرایه وه هاواریکرد (مهینه ئن باوكم بدزیت! نهو باوكم ده دزیت!).

بۆ یه که بجاره ناوها هیتزم له بهر ده بریت، له وه بوو به سهر زه ویدا بکهوم. قورسایه کان وا له سهر شام که له که بوون و خه ریکن په کم ده خه ن، رووبه پرووی نه م باره قورسانه بوومه وه، به دهنگیککی کزو خه مینه وه داوام کرد:

- نه م به سته زمانه م لی دور بخه نه وه و قومیتک ناوی به نه ی!

حه سه ن بوزورگی لاو یه کیتک بوو له وانه ی باوه شی لیتدا وه ولیدا دوروی بخاته وه. وه ک گهرده لوولیتک به ره نگاری ده کرد و خۆی له دهستی راده پسکاند، من مردوه که م هه لگرتبوو، نه ی خودایه، له چاره ت نووسیوم که ده بیت من هه مردوو هه لگرم؟! ناخۆ تا نه م جهنگه نه فرینه ده بریته وه ده بیت چهند مردوو دیکه به کۆل هه لگرم؟! نا ه خودایه بۆچی کردم ت (به گۆر هه لگه ن) ی نه م جهنگه؟! ناخه سابلاخ چ تاوانیککی کردوو تا تووشی نه م سزا تاله بکهیت؟! به م باره قورسه مرۆقه وه بۆ مالی خۆمان وه ی کوه م و لووره ی شیتانه ی نه لماس و ته قینه وه ی تۆپ دوامان که وتبوون و تۆقین و ترسانی ناماده بووان و که سانی ماله که مان و میوانه کاتمان سه رباربوون. به نه سمه رم وت گهره که کاری پیاوه که جیه جی بکهین، پیش نه وه ی عوسمانیه کان و نه لمانه کان بیتنه ناو سابلاخه وه ده بیت بینیتین، وه ک هه موو جارێک لیم پارایه وه که نه چمه ده ره وه، میر به جهخته وه وتی:

- تۆ شیتیت!

فه رمانم به وانه دا، که له ماله که دا به ته مه ن، گهره بوون:

- بیشۆن و کفنی بکه ن، وا من ده رۆم ده زه لام کۆده که مه وه.

له ماوه ی سه عاتێک که مته هه موو شتیک ناماده بوو، گۆرستانه که له ولایه وه دور بوو که هه موو جارێک عوسمانیه کان لیه ی ده اتن. پارامه وه که خودا نه و ماوه یه مان پی بدات، تا کاری پیاوه مردوو که پیش گه یشتنی عوسمانیه کان، جیه جی بکهین. دهنگی تۆپ و لووره ی شیتانه ی نه لماس دوامان که وتبوون (باوکمیان دزی! باوکمیان لی دزیم!). له بهر خۆه وتم: (خۆزگه نه م به سته زمانه ش له گه ل بارکیدا مرده با! یان

خۆی له پێتئاویدا کوشتبا، ناخر به مردنی ئهو نازیزترین شتی له دهست چوو، به لكو هموو شتیکی له دهست چوو!). دووباره پرسیم (نایا بهم كوشت كهوتنه بێدار ده بێتهوه؟!)، ههروهها پرسیمهوه (نایا عهزریا زیرنگهر كه سێکی ههیه به درێژایی ساله كه نوێژ و نژای ئاسووده ی مروو- قهودیشی بۆ بخوینیت؟) دهستی خۆم له خۆلی گۆره كه ته كاند، دیاربوو وه لامي پرسیاره كان سهخت و دژوار بوون، بریارم دا خۆم بۆ مردوو كه قه دیش بخوینم، له هه مان كاتدا بریارم دا كه كچه هه تیوو به سته زمانه كه لای خۆمان دالده بدهم. مائی زیرنگهر زۆربه ی بوو بوو به كه لاره و شتیکی وای نه مابوو نه ویش بپروخیئت، ده رگایه کی نه مابوو تا بپیارێزیت. خه لکی بئی به زه یانه په لاماری ماله كه ی زیرنگه ری مردوویان ده داو كه لوپه لیان لی ده برد، له كوگای خۆراك ده گه ران كه كه وتبووه ژیر دارو په ردووهوه، به لام نه لماس به دم داواكانمانه وه نه هات تا دالده ی بدهین، له ژووره كه ی خۆیدا كه نه رووخابوو، دهستی له شیشی په غه ره كه گیر ده كرد، ئهو ترسه شیتانه یه ش سه ر رووخساری به رنه ده دا، به لكو ترسه تیکشكینه ره كه له سه ری مایه وه به چنگه به هیزه كه ی پتر تیکی ده شكاند. هه ر كه سێك لیی نزیك بكه وتایه وه، ئهم ده كشایه وه، لووت به رزیه كه ی كاتی هۆشه ندیه كه ی گۆراو بوو به شیتی، هاواره كه شی بوو به بیده نگییه کی سهخت و لاملی... به یارمه تی ئه سمه رو قه شه نگ هه ولمان دا بۆ مائی خۆمانی بیهین، ته نانه ت له نه بجامی راكیش و بكیشدا خه ريك بوو شیشه كانی په غه ره كه له بێخه وه هه لبه كه نرین، هه موومان به كۆمه کی خه لکیکی زۆری گه ره كه كه زۆرمان لی ده كرد و به ره و مائی خۆمان په لكیشمان ده كرد، كه چی خۆی ده ریا ز ده كرد و ده گه راپیه وه و له چاپه رووكانی كدا ون ده بوو. زۆربه ی هۆش و گۆشی بۆ جهسته ی گوێزرایه وه بوو به هیزو ترسێکی گه وه، به لام تارماییه ك له لووت به رزی و پنتیك له ئاوه زی دروست له نه لماسی سه ركیش و له خۆرازی بوو هه ر مابوون، هه ر كاتیک به زۆرو ناچار كردن شیتیه كه ی لی دورو بخرایه ته وه، ئه و ده گه راپیه وه بۆ دۆخی ئاسایی خۆی. ئیستا بۆ ته نیمچه شیتیک و له نیمچه كه لاره یه ك ده ژیا، نه ده رگایه کی هه بوو بپیارێزیت، نه په رژیئت، كه لاره یه ك هێچ پیرۆزیه کی نه بوو و به پروی هه ر كه سێكدا كراوه بوو،

كه لاوه يه كه نه نارامى تپدا بوو، نه خؤراك، له م سهره گيژكييهى نيسو ترس و له رزى
سابلاخدا كچه به نازه كه بوو به نيمچه شيتيكي دهره دهره هره شه ليكراو مه ترسيه كى
بى نه ندازه.

عوسمانيه كان و نه لمانه كان بؤ جارى سييم هاتنه نيسو سابلاخه وه، به لام داستانى
دانشتوانى شارؤچكه كه له سايه رينمايه كانى حه سن چه خماخ و بانگه وازه كانى
منه وه، منى به ندهى بيده سلاط، يان به پيتى پيوستبونى بارود خه كه وه بوويت، نه و
ده ستانه كؤت و به ندران كه نه لهاي خه نه (خوينى مرؤف) بوون. له پشت يه كپزى
خه لكه كه وه كوشتارى به كؤمه ل وه ستينرا، ژماره كوشتنى جووله كه و نه سرانى
شارؤچكه كهش بوو به تاك و ته راو له شوينه تاريك و چؤل و دووره ده سته كان
تيناپه پى. مه ترسى له هه مولاوه دورى نه لماسى دا، كاتيك له دالده داني له مالى
خؤمان بى نوميد بووين، پريارم دا بؤ لاي پوره كانى بچم.

به يه كه دنگ و به كؤمه ل يه كه تاقه بؤچونى زؤر دارانه يان هه بوو، وتيان:
- نه م كچه تيوه له وه تهى له دايك بووه هه ر شومه، دايكى به سهر نه موه چوو،
نه وه تا سهرى باوكه كه شى خوارد، كه خؤشى ده ويست و له برى خودا ده يه رست.
به ناقايليه وه، وتم:

- خودا بناسن! ناخر چؤن واده لئن، به سته زمانه به هوى مردنى باركيه وه عه قلىشى
له ده ستداوه! شومى راسته قينه نه م جهنگيه، جهنگه كه باوكى كوشت و گيانى
خه لكىكى زؤر دروينه ده كات. ده يارهى دايكيشى نه وه ويستى خوداى گه وه بووه، نئى
زؤر نافرتهى دوو گيان كاتى مندال بوون ده مرن!

به لئى نهى باوكى سه لمان، له كؤتايدا توانيت پوره كانى قايل بكه يت تا بين و
له گه ل خؤياندا بيهن، به لام هه و له كانيان وه هه و له كهى تو سهرى نه گرت، نه لماس
هه ر سوور بوو له سهر نه وهى له شوينى مردنى باوكى بمينيتسه وه. له دواى رووداوه كه
له هه مان نه و شوينهى كه باوكى تپيدا (دزرا) ده بينرا، وا له سهر دارو په ردوه كان
دانشتوه، قه شهنگ خواردن و خواردنه وهى بؤ ده بردو به دزيه وه له شوينىكى ديار
بؤى داده نا، نيدى تا نهى بينيايه وا خواردنه كهى دؤزيه وه به هه لپه وه ده ستي

به خواردنی کرد، چه شارگه که ی جی نه ده هیشته. ئیدی قه شهنگ بۆ ماڵ ده گه پرایه وه
 دواى ماوه يه كه ده هاته وه تا قاپه به تاله كان بباته وه، نه لئاس له سه ر چاوه ی خواردن و
 خواردنه وه كه ی نه ده پرسى، يان له خۆى نه ده پرسى، تۆش ناوبه ناو هه ر له دوور را
 چاوديريت ده كرد، كه به م شيوه تازه يه ی دوت بينى نازاره كانت زۆتر ده بوون. نه رى
 به راستى نه م كچه كلۆله نه و هه رزه كاره يه كه پيش ماوه يه كه له مه و به ر نه لئاسينكى له
 خۆرازی و لووت به رزبوو؟
 هه ی نه فره تى خودا له جهنگ!

* * *

حه سه ن چه خماخ...

نه پياوه نه خۆشه كه ده مريت و نه شوڤشى گه له روسيا جيگير ده ييت!، به لام
 ئيمه بوونى خۆمان سه لماندو زۆرى پى ناچييت خۆرى سۆسياليستى به سه ر هه موو
 گه لانى رووسياو هه ردوو به رى نازه رييجان هه لديت. به لشه فى به ره و سه ركه وتن
 به رپوه يه، له گه ل نه وه ی هيزه كۆنه خوازو پارته نه ته وه يى و ئيسلامييه كان بانگه وازى
 كۆمه ككردنى عوسمانيينه كان ده كه ن، يان ده چنه پاليان، به لام دوو پياوه كه
 له سه رتاسه رى جيهان كاره ده كه ن.

هارييان، ئيمه كه ميتك پيشكات، رهنگه پيش شوئينيش بكه وين. نه مپۆ سابلاخ
 رووبه پرووى يه كيك له به ره نجامه ترسناكه كانى نه م جهنگه قيزه ونه ده ييته وه. ديارده ی
 برسييتى له شارۆچكه كلۆله كه ماندا به ناشكرا ده ركه وتوه. خه لكى برسين، دوكانه كان
 خالين، رهنگ زه ردی له سه ر رووخساره كان نيشتوه، ئيسكى خه لكى دواى نه وه ی به زو
 گۆشتيان توه نه وه به ناشكرا دياره، زۆربه ی دانيشتوانى سابلاخ كه پى ده كه ن له برسان
 وه ك سه رخۆش لاره لاريانه.

ده ست به ر خۆراكه وه بگرن كه هه تانه، بۆ ده ره وه ی سابلاخ برۆن و به دواى خۆراكدا
 بگه رپن و تا ده توانن كۆى بكه نه وه، با كه ميش بيت و چه ندیش پاره ی تیده چييت، پاره ی
 هه موومان يه كه و خۆراكيشمان يه كه خۆراكه، گه ره كه به هانای كه م ده رامه ت و
 هه ژاران و نه وانه وه بچين كه جهنگه كه نه يه يه شتوه پر به سكى خۆيان بخۆن.

وڪ وٽم سهرڪه وٽني يه ڪپريزي جه ماوه رمان به سهر بيٺگانهي تينووي خوين ودهه ست
هيٺا، با ٽيستا به رهنگاري دوزمنه گه وره ڪه مان... برستي بيسته وه! با به گوڙهي توانا
جله وي ته ڪانه يه ڪ له دواي يه ڪه ڪاني برستي بگرينه وه.
سهرڪه وٽني سهره تار ڪوتايي هه ر بؤ گه لانه!

* * *

دو خوليا ده ڪه ونه سهر حه سهن بوزورگ، دوو خه دهي پسينن، نه ميستا گه يشتن
به نه لئماس و ترازاندني (دؤخينه ڪهي). زؤر هاسان بووه، به لئام نه وهي شته ڪهي قورس و
دؤوار ڪردوه، خؤراگرته به رانه برستييه زؤرداره ڪه. ٿيدي حه سهن بوزورگ له دهه ست
دهرچوه، نهو گوڙاوه واي ليتهاتوه ده زانيت ڪه نه م سندوقه پر له زيرانه هه رگيز ناتوان
ڪوليره يه ڪه پيدا بڪهن، ههستي به بي برستي ده ڪرد. ناخر نهو رؤژانه رؤيشتن تازگي
دهيگرت دهي خوارد، تييري رواله تي و بنه ماي نازراگيراي و لووت به رزيه ڪهي بوو،
تييري ده خوارد و ٽينجا بؤ جي به جيڪر دني شالاره ڪاني ده چوه ده وه، ٽيستا زگي زهره
هه لنگه راهه و قؤره قؤريتي، رهنه له به خت باشي نه م بيت ڪه چووني بؤ ده وهي
شارؤچ ڪه ڪهي لي قه ده غه ڪراوه. ييري له وه ڪرده وه ناخؤ خوشه ڪاني له ژوره ڪهي
خؤياندا چي بڪهن، بيگومان وه ڪ چؤن برستي خؤيان بؤ پياوان ده شانده، ناوهاش
برستي سڪ ده شانده، يان رهنه به چپه باسي هه ردو برستييه ڪه بڪهن. گهر له
دابي نه م ڪؤمه له دا پيار مه ترسي بيت، نهوا خؤراك مافتيكي رهايه و لي بي به شبووني
تاوانه، له خؤي پرسی (ترازاندني به نه خوين) ي ته لئماس گهر چهند رؤژيڪ يان
مانگيڪ يان دووسي مانگ بخايه نيٽ، ٿايا تا نهو دهه نه م ده ميٽيٽ؟

خؤ نه گهر ژياو هه موو ڪؤسپه ڪاني ته خت ڪرد، نهوه بيگومان ته لئماس ده بيته
يه ڪه ڪچيڪ له بيداريدا نه ڪ له خه وندا، به دههستي دينيٽ. ٿايا بي هيٽي و بي برستي
بواي دهه دن تا ته نگ به نه لئماس هه لچنيٽ و به سهرڪه وٽووي و پياره تييه وه
بگه رپته وه، يان يه ڪه نه م مووني راسته قينه ي به رانه دهه لاتي برستييه زؤرداره ڪه
مايه پوچ ده بيت؟!

نه خيتر، گه ره كه باوكى چاره سهرىك بدوژي ته وه. قايلى بكات كه زير شيرى چوله كه
 به ده ست دينيت، ته نانه ت مانگيش به ده ست دينيت، كه چى نه وه تا نم زير وهك خول
 به سهر يه كدا كه له كه بوون، نم خوله چ سوودىكى ههس، چونكه ناتوانيت له ته
 نانتيكى وشك، يان ته نانه ت توپك له پيازك پيدا بكات.

له ژيانيدا بو يه كه بچار لهم باوكه هه لگه رايده، بو يه كه م جارش هه ستيكرد كه
 هه لئه له تاهه. راستيه كانيش ورده ورده له بهر چارى ناشكرا ده بون و رو به پروى
 ده بوونه وه، گهر خو پرستييه كهى و گهر برستييه كهى، گهر حه زى ده ست
 به سهر داگرتنى نه لماس و نه گهر خو شه ويستى خوشكه كانى و داىكى نه بو نايه، نه وا
 هه ستى بهم راستيه نه ده كرد. ئاي باوكه! ئاي نم شلومو كه تانييه جووله كه يه
 دراوسيمان ده بينيت؟ نهو لينزان ترين كه سى دنياه، كاتييك خوراكى كو ده كرده وه
 ته نانه ت هه نديك كهس پتيان دهوت شيت، به لام نهو داواى لهو كه سانه ده كرد كه وهك
 نهو بكن. نهوهى به گوپى كرد نه ميستا له ماله كهى خوى پالى ليدا وه ته وهو باكى
 به خواردن نيه، نه له برستى ده ترستى، نه لاواز بوون و نه وشك بوونه وهى گه ده
 تامردن. نهوانه پتيان دهوت شيت، نهوانه پروايان به هيترو نه فسوونى زير هه بوو، وا
 نيستا له برسان لاهى سهر يان ديت و رو به پروى هه ره شهى مردن ده بنه وه.

باوكه، داني پيدا بنى، كه ئيمه ين شيت! له گه ل نه وه شدا رهنگه هيشتا كات
 به به ريه وه ماييت. گاليسكه كه ت ناماده بكه و كيسه زيره كان هه لى گره به پاره كه ت
 قوربانيمان بو بده! به رهو باشوور بو نه سفه هان برۆ، يان گهر توانيت به رهو روژه لآت بو
 تاران برۆ و نم كانزا زهردو تووره هاته به بژيوى ژيان بگوژه وه...! دهى باوكه، له پيناو
 كچه كانت و داىكم، له پيناو خو ت و من دا نانتيك با بده نه وهندهى جارانش بيت، جا
 چيه؟! نهى تو ش وهك من نابينيت، نهى هه ر وا بهم شيتيه ده ميته وه؟! سوپند
 به گيانى داىكم و بارى و جيهان و دنيا و عالم، به گيانى هه ر هه موومان سوپندت
 ده ده م. برۆ و خوراكمسان بو پيدا بكه، نه گينا ئيمه ده وله مهندينين، به لكو
 هه ژارگه ليكيين برستى له رهگ و ريشه وه درمان ده هيتيت!

دوای دوو دلّیهک رازی بوو، دیقّه‌تی دا گولّه پشکوټووه‌کان له قوڼاغی په‌ژمورده‌بیدان، دلّی نهرم بوو، به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌ی به‌ نیّمه و به‌خودی خوږی به‌سه‌ر پروابوونی به‌ پاره‌و خوښه‌ویستی زوږی بۆ پاره‌و زالّ بوو. هه‌فته‌یه‌ک خوږی بزړکرد، نه‌و مارویه هه‌ر نزامان بۆی ده‌کرد، کاتیڅک گه‌رایه‌وه به‌ گالیسکه‌یه‌کی نیوه به‌تالّوه‌هاته‌وه، هه‌ندڼک پتویستی و چه‌ند ته‌نه‌که‌یه‌ک بوو، که نا‌هی برسیټیه کوشنده‌که‌ی نه‌ده‌شکاند.

- نه‌مه چییه؟!

هه‌ناسه‌یه‌کی گه‌رمی وای هه‌لکټشا خه‌ریک بوو گپه‌که‌ی گالیسکه‌که و نه‌وه‌ی له‌ناویدایه بسووتیتیت، بیتزار و شه‌کەت و برسی و ماندوو بوو:
- به‌ عاره‌بانه‌یه‌کی پرپوه گه‌رامه‌وه، هه‌ر نه‌وه‌تا نه‌سپه‌کان ده‌یان توانی رای بکټشن، له‌ ده‌روازی شاروچکه‌که داگیرکه‌ران ده‌سیتان به‌سه‌ر زوږه‌به‌یدا گرت و له‌مه زیاتریان بۆ نه‌هټشتینه‌وه!

دایکم به‌ تووږه‌یه‌و وتی:

- نیّمه به‌ گوزرانی و هه‌له‌له‌ پټشوازیان کردن، نه‌وه‌تا نه‌وان خورا که‌که‌مان داگیر ده‌که‌ن و له‌ برسان ده‌مان کوژن، که‌واته جیاوازی نی‌وان نه‌مان و روسه‌کان چییه؟
بارکم وتی: نه‌وان به‌ گولله‌ ده‌مانکوژن و نه‌مانیش بژیومان لیّ زه‌وت ده‌که‌ن، نه‌ی نه‌فهرتی خودا له‌هه‌ردوو لایان.

به‌ غه‌مگینییه‌وه وتم:

- نه‌گه‌ر ده‌ستمان پی‌وه‌ گرتبا نه‌وا به‌شی مانگټیک یان دوو مانگمانی ده‌کرد.

ده‌ستبه‌جی بیرۆکه‌یه‌کم بۆ هات و پی‌م وت:

- بزۆچی پی‌ش نه‌وه‌ی کار له‌کار بترازیت، جاریکی تریش ناچیته‌وه؟

وتی:

- سوودی چییه؟ پاره‌که‌مانیش ته‌وار ده‌بیت و (هه‌ریسه‌که‌)ش عوسمانی و نه‌لمانی

ده‌یخوژن!

تۆ بلیت له کۆتاییدا به سهر برسیتیدا زال بین، نهوسا تاقیکردنهوه که له گهل
نهلماسدا به لیها تویی که له پیاویکهوه جیبه جی بکه م؟
نهفوت له برستی و نهوهی برستی هینا!

روژگار به ههناسه سارییهوه له سهر قسه کهی بهردهوام بوو، بهروژی نیوهو به
بهرجاری خه لکی سابلآخهوه، ژمارهیه که له پیاوه کانی مورتها حاجی زاده له
دهرگا که یان دا، له من پشوسوارتر بوون، له شهر گه رابوونهوه. مورتها بێ پیچ و پهناو
شاردنهوه بردنیه ژوورهوه، سهردهمی وریایی و شاردنهوه به سهر چوو بوو تهنا نهت
گولیش نیستا نازادانه هه موو شتیکی دهینی و دهیست.

له ده موچاری رووته له کان شهرو خراپه کاری دهباری، بهلام مورتها وهک پیغه مبهریک
پیشینی پیشهاتیکی خراپ بکات، بهلام ده بی ت نهو شهرو چی بیت؟ له ژوورهوه
بهروو خساریکی مۆن و ترشهوه بهتوندی لینی پرسین؟

- قسه بکه ن! وهلی هیچ و پووچ نه مجاره چی کردوه؟!

یه کی که له رووته له کان وتی:

- لایه نگره کانی هه لیاندا ناگر له هه ندیک کیتلگه و باخت به ریده ن!

یه کی که تر وتی:

- ناگره که یه ک پارچه گه غمی سووتاند و توانیمان ناگره که له ده غل و دان و

باخه کانی تر بکوژینیهوه.

سییه م وتی:

- چوارمان له پیاوه کانی کوشت، دووانیش له نیمه بریندار بوون!

مورتها حاجی زاده ماوهیه کی زۆر داما، نینجا سهری بهرز کردهوه و هه مه هه میکی

کرد:

- گیلهی شیت! نهوهی دیواری له شووشه بیت، بهرد بۆ خه لکی ناهاو یژیت! نیوه

دهزانن که ده توانین ده نه وهنده تۆلهی لی بکه ینهوه، نی جگه له که می که نهوت و چه ند

ته له شقاره تهیه که زیاتری تیناچیت، بهلام نیمه لهو هوشه ندترو زیره کترین، بۆیه

چاره‌پیتی نهو چرکه ساته ده‌که‌ین تا جه‌نگیک له باب‌ت نه‌وی روس و تورکه‌کان هه‌لبگیرسینین، که چۆن دانیش‌توانی سابل‌اخ گیرۆده‌ی بسون، ده‌ی نیستا به‌ره‌و نان خواردن و شه‌راب!

رووی کرده‌ سندوقی دارینی گه‌وره‌و کوور و کردیه‌وه، ده‌ستی به‌ده‌ره‌یتانی کیسه‌ زیر کرد و به‌سه‌ر پیاوه‌کانیدا دابه‌شی کردو وتی:

- ده‌زام گه‌ر روو بکه‌نه‌ باشوور یان رۆژه‌لات، ده‌توانن خۆراکتان ده‌ست بکه‌ویت، به‌لام نه‌وی پینوستانه‌ زیره‌، نه‌م پاره‌یه‌ له‌نیو خۆتاندا دابه‌شی بکه‌ن. کاتیکیش نازووقه‌ی (رۆژی ناگرکه‌وتنه‌وه‌که‌) تان کۆتایی هات، نه‌و نازووقه‌یه‌ی به‌م پاره‌یه‌ ده‌یکرن بیخۆن، نه‌م پاره‌یه‌ به‌دریژی رۆژانی قاتوقری و برستی و ته‌نانه‌ت تا هاتنی چرکه‌ساتی رووبه‌رووبونه‌وه‌که‌ به‌ پشتیوانی خودا نزیکه‌، به‌شی خۆراکی خۆتان و براده‌رانتان ده‌کات. نه‌مه‌ش کیسه‌یه‌کی ته‌راوه‌ بۆ شیری چیای سه‌رده‌سته‌تان و نه‌وی دیکه‌ بۆ جیگره‌که‌ی. هه‌ر کاتیکی پینوستی کرد وهرن بۆ لام، چونکه‌ نیوه‌ شایانی هه‌موو چاکه‌یه‌کن، به‌لام له‌ ناست دوژمنه‌کانتان چار مه‌نوقینن و پیلانه‌کانیان پووچه‌ل بکه‌نه‌وه‌و تیره‌کانی براکه‌م به‌ره‌و که‌وانه‌که‌ی بگینه‌وه‌، نیدی خودا پشتیوانان بیت.

که‌ جیی هیشتن به‌ هه‌له‌وه‌ نانیان ده‌خوارد و که‌ف و لیک به‌ده‌میاندا ده‌هاته‌ خواری. له‌ده‌میانوه‌ جوړه‌ ده‌نگیکی کیتیانه‌و مېه‌مېک ده‌رده‌چوو، له‌ مېه‌مې گيانداریکی زۆر برسی ده‌چوو نیدی له‌ بیرکردنه‌وه‌ کیناوی و ژه‌هراویه‌کانیدا رۆچوو. شوینه‌واری قامچی هیشتا به‌ پشتمه‌وه‌ دیاره‌، خویرپترین نافریده‌ی خودا به‌و قامچیان له‌ی ده‌دام، هیشتا خه‌ت خه‌تۆکه‌ی کۆنه‌زامی شوین قامچییه‌کان به‌ پشتمه‌وه‌ن و به‌قوولایی نه‌فس به‌رزمیدا رۆده‌چن و ده‌بنه‌ چالیک که‌ جگه‌ له‌ گوشتی بۆگه‌نی تۆ هۆ وه‌لی، هیچ شتیکی تر پری ناکاته‌وه‌! ناخر ناچارت کردم چۆک دابده‌م، له‌کاتیکیدا جگه‌ له‌ خودا بۆ که‌سیکی تر چۆک داناده‌م، کردمت به‌ نه‌سپ و که‌ر، که‌چی خودای گه‌وره‌ به‌ مرۆفی هه‌موو مرۆفیکی دروستکردوه‌، ئاوها له‌ فه‌رمانی خودا ده‌رچوویت و سووکایه‌تیت به‌ نابرووی مرۆڅ کرد. زه‌بریکی کوشنده‌م لیدایت،

چونکه ده‌مزانى بهر له‌خودا پارو سامان و روواله‌تباږى ده‌په‌رستيت. تښه په‌له‌گه‌نميك
يان باخيتكم ده‌سووتينيت نه‌مېش ناگاته نرځى تاقه مېترېك له كوگا به كه‌لوپېدل و
خوړاك ناخوړاوه‌كه‌ت؟! تښه سووتاندت و من ناگرم له‌دلت به‌ردا، هيچ خراپه‌يه‌كم له‌گه‌ل
برسييه‌كانى سابلآخدا نه‌كردووه. هڅو وهلى، چونكه زانيم تښه نه‌وې قوړخت كړووه من
به بام دا، نه‌ى هيچ و پوچترين بوونه‌وې، نه‌وې تښه پوړ پارو‌داره‌كانى سابلآخ ه‌لت
گرتېوو، تا دوا پارچه زېريان له‌ده‌ست دېرېكه‌يت و بيانگه‌يه‌نيتته ريزى برسييه‌كان و
له‌كوټايدا له‌گه‌ل نه‌واندا بېر، وا له سايه‌ى منډه‌وه وېك دلت بېو به خو‌له‌كه‌وه،
گه‌ره‌كه‌ه‌ونه‌كه‌ت پوچېل بكه‌مه‌وه، كاتېك سېر ديتته سېر راستى، نه‌وكاته‌ى خودا
خوټ و پتوې به‌ستراوه‌كانت تووړ ده‌داته باوه‌شى نه‌نكيو مونكيړه‌وه، به پشتيوانى خودا
هم‌مووتان به‌رو دوزخ ده‌چن، نه‌وسا هم‌موو غايله قېزه‌ونه‌كانت پوچېل ده‌كه‌مه‌وه.
كه‌واته با جه‌نگى غه‌واره‌كان كوټايى بيت، نه‌وسا به ناشكرا جه‌نگه‌كه‌مان، جه‌نگى
نيمه‌ى كه‌ پيمان ده‌لېن برا، ده‌ست پېنده‌كه‌ين. رووسه‌كان و عوسمانيه‌كان چه‌ند
له‌يه‌كه‌وه دوورن، نيمه يه‌كجار له‌وه زياتر له‌يه‌ك دوورين، سېرى ه‌لېرى و به
ده‌نگيكي به‌رز پرسى:

- هاورپيان، وانييه‌؟!

(هاورپيان) شله‌ژان و خواردنه‌كه‌يان دايه لاوه به‌ده‌م جوينى نه‌وې ناو ده‌ميانه‌وه،

پرسيان:

- گه‌وره‌مان، مېه‌ستت چييه‌؟

به جه‌خته‌وه وتى:

- سېر‌كه‌وتن بڼه نيمه‌يه، نه‌ك بڼه ولى سته‌مكارو نه‌فرين.

هم‌موو به‌يه‌ك ده‌نگ وتيان:

- به پشتيوانى خودا گه‌وره‌م! سته‌مكاران و نه‌و خلت و خاش و له‌برسا مردووانه

له سېبېرى نه‌و سته‌مكارانه‌وه ه‌لده‌گه‌رپېنه‌وه، رزگاريان نابيت!

قسه‌ى نم رووته‌لانه له‌گه‌ل قسه‌كانى حه‌سه‌ن چه‌خاخ و ه‌وادارانى جياوازيه‌كيان

نه‌بوو، شيوازي جېبه‌جيتكرديشى به‌قه‌د تاله موويده‌كه‌له‌ى نه‌وان لاي نه‌ده‌دا، نه‌وه‌نده

ههستاوه جله کانی گۆریوهو نهم جلهی له بهر کردوه. هیتشتا له عیراق بووه نهم جلهی دهستکهوتوه، تا بۆی ریکبکهویت و ههولتی ههلاتن بدات، نیدی له بهری بکات و بهرهو بهغدا بگهڕیتهوه، بهلام، بهختی نهی هیتاوهو نهو ههلهی بۆ ههلهکهوتوه، چونکه سههرکردهکانی چایان له سهری بووه. ههنگاوهکانی پینچاوهتهوهو گۆرانی ناروههوا ههر له سهرمای سهخت و خۆری سووتینهر هیتلهیان پینکردوهو نه نانی دهست کهوتوهو نه نار، چونکه عوسمانیه کان له ریگهی خۆیاندا ههرچی شتیک بۆ خواردن بشیت، ئینجا له شارو له ده رهوهی شار، له کینگه و باخ، هه موویان له خه لکی داگیر کردوه، یان دزیوانه. ناجی باریزات به تاقی ته نیا له ده روبره ی سابلخ له چاری هیتزه داگیر که ره کان خۆی شار دۆتوه، له هه ندیک باخی نزیکدا بری میوه ی خواردوه، هه ندیک جاریش لی برپاوه نهو خواردنانه بخوات، که ناژهل ده یخۆن. دوا جار به ختی ده یهتیت و دوا ی نه وهی چه ندین جار له ته قه کردنی سوپا رزگاری ده ییت، ده گاته سابلخ. نهو زمانی برابوو و زمانی تایه فه که ی خۆی نه ده زانی، ئی قسه کردنیش به ناماژه تووشی مه ترسی ده کات. ده سووړیته وه خۆی ناخاته بهر چار، تا له رووکاری پیتشه وهی که نیسه که ناویشانه عیبریه که ده یینیت، به ههر جوړیکه له تاریکی خۆی حه شار ده دات، ئینجا به یانی زوو به شه که تی بۆ که نیسه که ده گه ریته وه، خۆی بکیش ده کات، تا ده گاته ده رگا که به بی شنگی پال ده که ویت، که چاوم پیی کهوت له درا هه ناسه دا بوو، له بهر ده رگای مائی خودا دا که پیاو چاکان و خودا په رستان رووی تیده کهن، مملانیسی له گهل مردندا ده کرد.

خه مه کانم پتر بوون، که چی ده رووی نومید له دلی نهو خه مانه دا کلارو رۆژنه یه کی کرده وهو تیشکیکی لاوازی له رووناکی ده هینایه ژووره وه. بیرم له وه کرده وه که لاوه جووله که به غدا یه که بینمه ریزی نه وانه ی له ماله که ماندا بوون، که چی دیواری زمان دیواری که به لیدانی پاچی ده ست و بازوویه کی به هیتز نه ییت نارووختیت، که چی ئیمه ده ست و بازوومان لاواز بوو، بۆیه یه کینکم هه لبارد که پیتشت هه ره سی بهو دیواره هیتا بوو. یونا ناگاسی، تو خوت و پیریزنه کهت له ماله که دا ههر هه ردو وکتانن، به هۆی

زمانه كه ته وه ده توانیت نهم لاره به غداییه بدویتیت و گویشی لسی بگریت، بۆ مالتی خۆتانی ببو من بژۆی ژیانی نهو تۆ پیرۆنه كهشت دابین ده كه م.

به لئی، خۆراك له شارۆچكه كهو ماله كهی توش له كزی داره، به لام ماله كهی من هیشتا پره له خیروفر، ئیدی به هۆی ناجی باریزاته وه، یان به بی ئه ویش تۆو پیرۆنه كهت لهو خیرو فەرته تان بهرده كه ویت! به رهو مال گه رامه وه، هه ندیک هه والم پی بوو كه بۆنی ئومیدیان لیده هات (جهنگه كه به رهو كۆتایی ده روات!) به راسته؟! بینگومان لهو قسه یه په له م كرد. ده بوو پیش نه وهی بگه ینه كه ناری ئارامی، ده ریاگه لینیکی دیکه له خوین و ترسی كوشنده بپین...

هه ندیک كاره ساتی وا ببینین، ته نانهت سه ری مندالی نیو بیتشهكش سپی بكات.

* * *

رۆژ له دواى رۆژ له مالتی بوزورگ خۆراك كه م ده بو وه، به ئاوه ژووی زێر كه به هاكهی وهك نرخى خۆلى لینهات، خۆراك بوو به پاره یه كى ده گمهن و ده بوو پارێزگاری بكهیت و ده ستی پتوه بگریت و به نه رمی و وریایه وه مامه لى له گه لدا بكهیت! هه سه ن بوزورگ پینش چاره نووس ده كه ویت و هه ول ده دات له ئه لماس نزیک بیهته وه. ئیدی نهم له تیریدا خواردن هه لئا هینیتته وه، به لام ئافره تیشی گه ره كه. هه موو مێینه ی سابلخ له بهر چاری ون بوون و ته نها ئه لماس مایه وه، له تاریكیدا بۆ لای دیت و چاوی لینییه كه چۆن خواردنه كهی شلۆمۆی جووله كه به هه لپه وه هه لده لووشیت، نه ری خۆراك له مالتی نهم جووله كه یه هه ر نه برا؟ چۆن ده بریت ئه ویک هه موو دانیشتوانی سابلخ ده زانن گه نجینه یه كى زێری له پای كۆكرده وهی خۆراك تهاوه؟ نه ی هه ندیک كهس به شیتییان نه ده زانی و هه ندیکى تریش تۆمه تی قورخ كردنی خۆراكیان نه ده دایه پال؟ كه چی وا نیستا به خۆرایى ده ی به خشیت. دوو خیزانی گه ره له ماله كهیدان و له ده ره وهی ماله كهشی كۆمه له خیزانیك له م نازووقه یه یان به به خشنده ییه وه ده دریتى. ئه وانه ی به كۆكرده وه هه لگرتنی خۆراك تۆمه تباریان ده كرد، هیچ و پووجن، كه گویا له كاتی پتویستدا به ده نه وه نده ی نرخه كهی خۆی ده ی فروشیتته وه! نه و تا ئه لماس له خواردنه كهی ده خوات و بینگومان له مه سه له كهش بى

ناگایه. بیرى كردهو و هاوكات سلى ده كردهو و لىي به گومان بوو، سلى ده كردهو كه له ده رگای شلومۆ كه تانى بدات و پىي بیثیت (ئیمهش برسیمانه و له كۆگاكانت خۆراكمان بدهی، تا له برسان نه مرین، له و پاره یه یه هه مانه چەندت ده ویت، دت دهینی!) رهنگه شلومۆ كه تانى به ده م داواكه یه وه بیئت و خواردنی پى بدات، به لام بیتگومان پاره و ره ناگریت. كهواته نه مه ده بیته سوال كړدن. ره وشت ریگهی نه دا خورادن سوال بكات.

وتی: گهره كه پیش ته و او بوونی نه و خۆراكه كه مه ی كه باوكم هینای، به نه خوینه كه ی بترانیم. ده بوو یه كه م جار كاریكى وابكات تا بروای پى هه بیئت و لىي نه ترسیت، به لكو ده بیئت لىي دلنیا بیئت، گهر توانیبای بیكات به دۆستی خو، نه وه خۆشترین داواكاریه، نه و له هونه رى خۆنزیك كړدنه وه له نافرته لیزانه، به لام دۆخه كه ی نه لئماس له بار نییه. ناخۆ هینشتا له خۆپازیبوونه كه ی له ژیر نه م ته می ترسه شدا هه مراره و خۆی مه لاس داوه؟! یان كه لله ره قى و لووت به رزیه كه ی له گه ل نه م واق وړمانه نیمچه هیمنیه یه دا تیپه ریوه؟! نه و ورده وهرده لىي نزیك ده بیته وه و به چه دوو له گه لیدا ده ویت، چه یه كه به رد ده توینیته وه، قسه یه كه ی بۆ ده كات ئاسن ده كاته ناویكى زولال و له تافگه یه كه ی روونه وه هه لده قولیت، ریتى دهنگی ترسه كه ی ده كاته دلنیا یی، بوونی نه م به ته نیشتییه وه به درى ژایى نه وساتانه ی كه له لایه تی شوینه واری كاره ساته رووخینه ره كه ی له بیر ده باته وه، رهنگه له ماوه یه كه ی ترده نه م دارو په ردووی ناخی كه له دارو په ردووی ماله كه ی ده چیت، پر بكاته وه چاكی بكاته وه. چه ده وه كانی بۆ نه و كه چه دووی شه ونه بۆ گول، لىي نزیك ده بیته وه به نه رمی ده ی دوینیت، نه لئماس چون گیاندارى كى كى وى و سرك لىي دوو ده كه ویتسه وه... نا... نا تووتیه جوانه كه م لیم هه لمه یه! نه وه تا دیواره كه به رت لیده گریت، وه ك چون دیواری قه فز به ره له بالنده ی خۆشخوان ده گریت. هه ره كه و نه سپى سرك رام ده كریت، منیش ناوا رامته ده كه م. رۆژ به رۆژ تۆ هۆگرى چه كام و وشه نه رمه كام ده بیئت، له گه ل هه ناسه خۆشه كام كه له گه ردنت ده دن رادیت.

رۆژ له دواى رۆژ به لىته كانى ده باته سەر. بى ئومىد نيه، به لام پيش چاره نووس و
نه مانى خواردن ده كه وىته نه نهها نامانجى به نه خوينه كه يه تى!

نامانجى هەر به نه خوينه كه يه تى! دواى دهوانى ههفته يه كى سهخت له رامکردنى
هوگرى دهنگى بوو، نينجا چيه و هه ناسه كانى سريان ده كرد، ته نانهت واى ليهات
ترسه كوشنده كه يشيان رهوانده وه. ئىدى وهك جاران پاشه كشهى نه ده كرد ديواره كه بهرى
لى نه ده گرت. لى نزيك بووه وه، به هه لپه بوو، له تاريكىدا لى نزيك ده بووه وه، ريتمى
دهنگه به سۆزه كهى راى ده كيشا، نهم ريتمه چون خهولى خستنى موگناتيسى بوو،
ترسه كهى ده رهوانه وه وهى خسته دۆخى متبوننه وه، ئىدى وهك نه سپىكى سرك
نه ده ترسا. له نيمچه تاريكويه كه دا وا ههستى كرد كه تارمايى زهرده خه نه يهك
نيشتوه ته سەر رووخسارى و تارمايه كه ده سميت و وهك تيلماسكه تيشكىك له سيماي
هه لدهستيت و ده گاته نهم. كه چى هەر كه دهستى بو دريژكرد و ههولى دا دهستى
پيڭگيه نييت، ترسه كهى دووباره لى پيدا بووه وه. لى كشايه وه، به لام نه مجاره هاوارى
نه كرد، ته نهها كشايه وه دواوه، خۆى به ديواره كه وه نووساند... نا... نا، نه لئاس مه ترسه،
من نامه وىت نازارت بدهم! ناى چهند ههزم ده كرد بم توانيبا، باوكت بو به يهنمه وه، به لام
خودا بۆلاى خۆى برديه وه. نه لئاس نيتمه بنياده مين، ناتوانين به رانه بهر به ويستى خوداو
چاره نووس هيج شتيك بكه ين... مردنيش!

پرسى (تۆ بليتت نه گهر باوكى دهست بكه وىته وه، جارىكى ديكه دووباره بگه رپته وه
سەر لووت بهرزی و كه لله ره قيه كهى؟! نهو باركهى كه تاقه كه سيك بوو خووشى
ده ويست. ههستى كرد يه كجار به زه يى پيدا دپته وه (راسته من نافرهت په رستم و
نافره تيش خالى لاوازی منه، به لام من مرۆڤم و پيم پاشتر بوو نه لئاس هەر له سەر
سه رسه ختيه كهى خۆى بمايه ته وه، به لام باركى بمايه و له گه ليدا بووايه، به مه رجيك
دهستم له دۆخينه كهى گير بووايه، با نه وسا هەر بى دايك بووايه و نيمچه شيتيش
بووايه، با ژيانىكى نه فسانه ييش بژيايه). ويستى بلى ويرانه، كه چى وتى نه فسانه،
يىنگومان له مه شدا راستى وت و پتر سۆزى بۆى جولا، نه وه نيمچه دلنابيهك بوو،
چونكه دهستى پى بگات نهوا بو چهند ساتيك به خته وهرى ده كات، رهنگه نه مه دژوارو

ئالتۇزىش بىت، بەلام بىنگومان پىتى خۇش دەبىت و خەمە شارارە كەى نەختىك بىر
 دەباتەوەر ئەو ترسە نەفرىنە دەپەوتتەوەر كە بەسەرىدا زال بوو. بەچەپەكى سۆزناكەوەر
 پىتى وت (خۇشەويستەم، سبەينى بۆلات دىمەوەر). پىرسىارتىكى دىكەى سەير بەخەيالدا
 ھات (تۆبلىت ھۆشى ئەوەر ھەبىت لەواتاى وشەكان بگات؟!). بەلى، خۇشەويستەم
 ژوانمان سبەينىيە! بەبى ئارامى چاۋەپى سبەينىيە كىرد، تا بولاي ماينە جوان و
 سرکەكەى بىتتەوەر، بۆلای توتوتىيە بەندكراۋەكەى نىو قەفەزى ترس بىتتەوەر. ئىتر ئەو
 چاۋەپى ئەزمونىكى ھەنگوینى بۆخودى خۆى نەبوو، بەلكو زياتر لە پای ئەلماسدا
 بوو، بىنگومان ئەلماسىش چىژى لى وەرەگرىت. ئەى ئەو نىسە گىاندارو بالئەو
 تەنەتە مىروو و گەزەندەش كە ئەم ئەزمونە دەكەن، چىژ وەرەگرن؟! تەنەتە ھىچ و
 پوچترىن بوونەوەر چىژ دەبىنن و ئاۋەزىشان نىيە، ئىدى بى ئەوەر تىرى لى بھوات ھەر
 ھەلپە دەكات. بۆيەكەجار بى ئەوەر گوتىداتە دەروۋەر، شقارتەپەكى لەگەل خۇيدا
 برد و بۆلای چو، دەنكى شقارتەپە بەرانبەرى داگىرساند، ئەلماس داچەلەكى، ئىنجا
 گوتى لەدەنگى رىتمى قسەكانى بوو و ھىور بوو. نەختىك لىيى نەزىك بوو، تەلە
 شقارتەكە چەزى لە پەنجەى ھەستان و ئاھەكەى خەفەكرد. تەلە شقارتەپەكى دىكەى
 داگىرساند، بەردەوام وشەنەرمەكانى دەپژانە نىو روۋحىيەوەر، لەبەر روۋناكى ئەو تىشكە
 زەردەى بەر روخسارى كەوت زەردە خەنەپەكى بىنى. لىيى نەزىك بوو، نەسلى كىردەوەر
 نەكشاپەوەر، ماينە چەمووش و سرکەكە خەرىكە لىيى دلىيا دەبىت. دەستى خستە
 سەرشانى و تەزوۋىەكى پىدا ھات، دوور نەكەوتەوەر، بەلكو ەك پەيكەرىك لە شوین
 خۆى وشكبوو. ھەستى بە بەرزبوونەوەر نەزمبونەوەر سىنگى كىرد، تەنەتە تىپەى
 دلىشى گەيشتە دەستى. بەردەوام بەسۆزو نەرمى دەى دوۋاند... وشەكانى ئەفسونۋارى
 بوون، وشەى ئەقېن بوون... قسەگەلەك نەزىك لە عەشق. ئەرى ھەسەن بوزورگ تۆ
 بەزەبىت بەم دامارەدا دىتەوەر، يان وا خەرىكە خۇشت دەوت؟! تۆ تەنھا بە ئارەزوۋىەكى
 ھەوەسبازانەى ئاۋەلەنەوەر دەستت پىكرد! نا، ھەرچەندە ئەمە يەكەم ئەزمونى
 راستەقىنەتە، بەلام ئىستا ئارەزوۋى ھەوەسبازى ئاۋەلەنە نىيە. تۆ وا ئەم يەكەم
 ئەزمونەت بۆ ئەو ترخان دەكەيت و سۆزو خۇشەويستى خۇتى پىدەبەخشىت، ئەلھەى

پێده به خشیت و دهی بینیت ده که ویتته سه رووی نازاره کانی و بوونی، بۆ نه وهی پیش تۆ به بالی له زهت و له چرکه ساتی بیرچونه وهی میرده ز مه تاله که له شه قه ی بال بدات! ته نها چرکه یه! که واته خوشه ویستم! هۆ خوشه ویسته کهم! سبه ینی واده ی دیدارمانه. هه ستیکرد نه مه ی به راستگویی پێده لیت. ئیدی چاره پتی سبه ینی کرد. لهم دوا یسه دا ژیا نی بوو بوو به چاره پوانی وخۆ نزیک خستنه وه له نه لماس. ژیا نی ئیستای کێ پکی و مله لانییه له گه ل بریستی و نه قین. په له بکه، کاته که ی له به رژه ونه دی تۆ نا چیته پیشه وه خۆراک زوو له بن دیت و هه ندیک شتیش به ئاره ژووی بریستی پیشی نی نا کړیت!

ده ستی به ختوو که دانی جهسته ی نه لماس کرد، خۆی به دهسته یه داو دلیایه، ترس و پاشه کشی بیرچوه وه. هه سن بوزورگ هه ستی به وجهسته یه کرد که به پۆشاک له خۆیا یی بوون دا پۆشرا بوو و هه موو ئاره زوومه ندیک سلی لی ده کرده وه. جهسته ی ته روبر و تور ت بوو. ده ستی گرت، نه میستا گوێرایه ل و که وی بوو. بهر گوێرایه لییه وه به ره ژووره که ی له گه لیدا رۆیشت، نهو ژووره ی بوومه له رزه ی دوژمنکارانه وێرانی نه کرد بوون له سه ر جیگه که پالی خست و له بهر رووناکی مۆمیک چۆکی بۆ دادا، له وه ده ترسا که نه م رووناکییه که زه ناشکرایان بکات، به لام بۆنی ناخۆشی جله کانی نه لماس و بۆنی جهسته عاره قاوی و گه لمه خاوی ترسه که یان له بیر برده وه، که واته خواردن و خوارد نه وه ت ده ده نی و گوێ به پاک و خاوی نیست ناده ن! هه ر خۆی بیانوویه کی بۆ نه مه دۆزییه وه، نه وان مه به ستیان پاکرا گرتنی جهسته ی نییه ...، ره نگه کاره که ره که یان هه ولتی پاککردنه وه شی دا ییت، به لام نه م به ترسه وه لیی دوور که وتیته وه نه یه یشتیبت توخنی بکه ویت. ئای به سته زمان! تۆیه ک بۆنی عه ترسی جهسته ت هه موو شه قامه که ی پرده کرد، چۆن بهرگه ی نه م بۆنه بۆگه ن و پیسه ده گریت؟! من ئیستا جله کانت بۆ ده گۆرم، سبه ینیش ئاو بۆ هه ردوو کمان گه رم ده که م و له م نیمچه تاریکییه دا پیکه وه خۆمان ده شۆین. له و ده مه دا هه ردووکیان پیکه وه له سه ر جیگه که بسوون، سه ری سوپما وا به تونده ی خۆی پیوه ده نووسی نیست. هه ستی به شانازی به خۆه کردن نه کرد، به لام سۆزی به رانه بهر نه لماس وه ک گپیک نه وتی به سه ردا بکړیت

بهرزبووه. به خوی وت (شته مه حاله که وا خه ریکه ده بیته راستی!). هه ندیک بیرۆکه ی
 تهوار مرۆقانی کهوته خه یالی، ته نانهت بیر چووه کهوا به رهو جیبه جینکردنی یه کهم
 نه زموونی راسته قینه ده روات و هه نه میش نه مه ی هینایه وه یادی. به لئی، کاره
 دوره دهسته که وا هاته دهست، نه وه ی نیستا ده یکات به پله ی یه کهم له پیئاو نه ودا
 ده یکات. نه لماس ترسه که ی بیر ده چیتته وه له نامیزی ده گریت. نهو له سه ر جینگا که
 بووته وه به کچه به هوش و سه لاره که ی جاران، به لام به بی لوت به رزی و له خوبایی
 بوون. به جۆرتک خۆی پیوه ئالاندوه وه نه وه ی بیسه ویت له ناویدا، له جهسته یدا ون
 بییت و بتویتته وه بیته شتیک و هه موو کون و که له به ریکی پر بکاته وه. وا ئاره که ی
 رژانده هه ناوییه وه، نه که وه جاران که راهاتبوو به دهسته کانی نه مه ی ده کرد. دیکه تیدا
 نه لماس له وه پری جوش سهندن و به خته وه ریدایه، بۆیه دوو جوش سهندن له مدا
 ناویتی یه که تر ده بن، له زه تی سیکس و له زه تی به خشنده یی راسته قینه. دلنیا بوو که له
 خودی خۆی شتیکی پیته به خشیت، به لگه شی نه وه یه نه لماس هیشتا هه ر خۆی پیوه
 ئالاندوه، له جووله یدا دیاره که دارای زیاتری لیده کات، به لگه یه کی تریش نه وه یه که
 رووخساری سه نگینی و نارامی له زه تی لی نیشتبوو. رهنگه نه م تاقه که سیک ییت
 له وه ته ی ترس نیشتووته سه ر نه م سیما جوانه ی، نه م نیگا کردنه ی پی براوه، که هیئور
 بووه له ناوی لینجار پاکی کرده وه جلای پاکی له بهر کرد، که له دۆلابه که یدا
 دۆزییه وه. به راستگۆیی و وه فادارییه وه ماچی کرد. نه وان له دنیا یه کی دور له دنیا ی
 راسته قینه - میرده زمه که، ده ژیان. نه لماس نیته تی له ترسه کانی ره ها بوو بوو، حه سه ن
 بوورگیش برستی و هه موو خه می دنیا که باریکی قورسی سه ر دلی بوون، بیر
 چووه وه. به ده نگیکسی چه ناسا وتی: (سه به نی بۆ لات دیمه وه و پیکه وه خۆمان
 ده شوین...). گومانی نه بوو پیش نه وه ی خۆراک کۆتایی بیته و شتی چاره وړان نه کراو
 پیته پیشه وه، له مندا لدانی خا وینیدا تۆتیک ده چینیته.

* * *

لیته، نا له م شوینه دا، هۆ باوکی سه لمان، نه م زه رده خه نه چکۆله و ته وسامیته له سه ر
 رووخسارت قه تیس ده بیته و گه پ به هه موو نه و شتانه ی له دنیا دا هه ن، ده کات و

له کن نهم نوخته یه ده تویتته وه. تۆ لاپه ره کانی کتییی یاده وه ری هه لده ده یته وه، کتیییکی گه وره یه و سهرت به بانیدا شۆر کردۆته وه، تهنگی پته هه لده چنیت، کاتیک له هه ناس لاپه ره یه کی دیاریکراو هه لوه سته ده کهیت، هه ناسه له به ره خۆت ده بریت، بریکجار وشه کان به ترسه وه ده ره وشینه وه، هه ندیکجار به خوین و جارجاری به کۆست که وتن، جاری واش هه یه به هه موو نه مانه، خۆ بریکجار ده بیته میکویتی و تیکرای بوونت ده کویتته وه، گاڤنیکیش چوون دووربینیک شتی ترسناک ده ره ده خات، نایا له جهنگی سابلاندا جگه له کارێژکردنی ترس و تۆقین شتیکی تر هه س، نه ری شتیک ماوه به خوین رهنگ نه کرایت و کۆستیش ره شپۆش و پرسه باری نه کردیته؟! ده پرسم و هارکات گویم لیتته وا هه موو نه مانه ده گپرتته وه، نه ری نهم هه موو گریمانه ت له کویره بۆهات؟! نهم جهسته یه و نهم بالا به رزه که به قورسای دنیسا بارکراوه، چۆن نه چه مایه وه؟! له کاتیکدا به شانازی و سه ره رزیسه وه ده لیتت (من شلۆمۆ کورده م، من کوردیکی سه ره سه ختم، وه ک چیاکانی کورستان پته وم، سه ختم وه که دره خته کانی نازه ریته جان)، به لām تۆ مرۆڤیکی برودارو نایین په ره وریته، لیوان لیویت له سۆزی چاکه خوازی، که گه یشتیه ته مه نی بالق بوون دووجار گریایت، پیم سهیره که چۆن نهم دوو دۆت پیکه وه کۆکرده وه؟! هه ناسه هه لده کیشیت و له سه ره گپرانده که ت به ره دوام ده بیت، به راستی هه ره وه ک نه وهی کتیییکی چاپکراو بخوینیتته وه، نه گۆرانی به سه ره دا بیئیت نه نالۆگۆری پی بکهیت، دووباره ی ده که یته وه ناو به ناو به ربای گویمی ده دهیت، به لām نا لیته چاره ت گرژ ده کهیت و غه می متبوی ناخه له ناکارو بۆ رووخسارت سه ره ده کات. زه ره ده خه نه که ون ده بیت و رهنگ هه لپه رکان جینگه ی ده گرتته وه. وشه کان پچه ر پچه ر و لیک هه لپه ران، به لām هه موو مانایه ک ده ره ده پهن. که واته بوایم به ده ری، با له م رتگه سه خته دا هه رکاتیک که ندو کۆسپ و ته لته هاته پیش، پشویه کت به ده می.

له و رۆژدا له که نیسه دوا که وتم، نه وه بوو هه ره له سه ره تای مانگه که وه ته وه راتمان دابه شکرد و خوینده مانه وه. هه ره وه ها دوعای ناسوده ییمان بۆ مرده وه کاتمان خویند! نای مرده وانی تایه فیه بچوو که که ی سابلانمان چه ند زۆرن!

نوێژکه‌ران چوونه‌ ده‌روه، من به‌ته‌نها مامه‌وه و خه‌ریکی تۆمارکردنی بودجه‌ی
 مانگی رابردوی که‌نیسه‌ بووم، نییدی هه‌ر له‌ داها‌ت و خه‌رجکردن و تا ده‌گاته‌
 به‌خشین، دیقه‌تم دا خه‌رج کردنه‌کان له‌گه‌ڵ داها‌ته‌کان رێک نه‌ده‌ها‌تنه‌وه. هه‌ندیکجار
 کاتیکی زۆرم به‌ده‌سته‌وه‌یه که‌چی ئه‌م هه‌لانه‌ هه‌ر روو ده‌دەن. ماوه‌یه‌ک تیپه‌پری و من و
 میر بۆ نووسینگه‌ی بازرگانیه‌ که‌مان نه‌رۆیشتبووین. شتومه‌کی چینی و جلوه‌رگ و
 شتی ده‌گه‌من کۆتاییان ها‌ت! خه‌لکیش وه‌ک چۆن به‌دوای کانه‌زایه‌کی به‌نرخدا بگه‌ڕێن،
 ناوها به‌دوای خۆراکدا ده‌گه‌ڕان و به‌ رۆژی نیوه‌رۆ به‌ مۆمی داگیرساوه‌ به‌دوایدا
 عه‌رداڵ بوون. میر له‌ گه‌ڵ ناهه‌ته‌کاندا له‌ ماله‌وه‌ داده‌نیشت و له‌ گه‌ڵ منداڵه‌کاندا
 گه‌مه‌ی ده‌کردو له‌ گه‌ڵ باوک و دایکی و فاقه‌دا قسه‌ی ده‌کرد، منیش لی‌ره له‌ که‌نیسه‌
 به‌دوای هه‌له‌ی ژمی‌ریای و خه‌رج و داها‌تدا ده‌گه‌ڕام. شتیکی خواسایه‌، منیک هه‌موو
 خه‌می سابلاخ له‌خۆم بارکردوه، قه‌یدی چیه‌ به‌ به‌دوای هه‌له‌شدا بگه‌ڕێم!
 ورده‌کارییه‌کانی نادیار ناخوێنمه‌وه، لی‌ ده‌زانم هه‌شتا له‌ناو مه‌شکه‌ی ئه‌م نادیاره‌دا
 کاره‌سات ماوه و کۆتایی نه‌ها‌توه. شه‌ره‌ داسه‌په‌نراوه‌ که‌ هه‌شتا داوای روحی زۆرترمان
 لێده‌کات. خه‌مه‌کانم خه‌ریکه‌ زه‌ینم کوێر ده‌که‌ن و ئا‌ه و هه‌ناسه‌ی گه‌رم و پڕ له‌ هه‌له‌ی
 غه‌م به‌سه‌ر ناوێنه‌ی روحدا ده‌پژێنن و بێگه‌ردیه‌که‌ی ته‌لخ ده‌که‌ن. من ماندووم و
 نه‌وه‌ی رووده‌دات شه‌که‌تم ده‌کات، بێ نه‌وه‌ی به‌وێت قوربانیه‌کان له‌کۆتی خۆم ده‌نێم.
 کاتیکی دیمه‌ نێو که‌نیسه‌که‌وه‌ نه‌وسا ده‌ریش ده‌چم روو ده‌که‌مه‌ خودای گه‌وره‌ تا نه‌م
 نه‌فره‌ته‌مان له‌سه‌ر هه‌لبه‌گریت. من ناوها ده‌که‌م و هه‌موو رۆله‌کانی سابلاخیش شان
 به‌شانی من هه‌روا ده‌که‌ن، که‌چی دادۆ نادا‌ت، ویستی خودا وابوو که‌ به‌رده‌وام به‌سه‌ر
 سابلاخدا نه‌فره‌ت به‌باریت، هه‌روه‌ها خودا ویستی که‌ ماوه‌ی سه‌عاتیک یان زیاتر به‌دوای
 هه‌له‌ی ژمی‌ریایه‌ که‌دا بگه‌ڕێم. نه‌مه‌زانی که‌ هه‌له‌که‌ له‌ بودجه‌که‌ی ئه‌مه‌رۆدا له‌
 هه‌له‌کانی تر جیاوازه. زنجیری سه‌عاته‌که‌م راکی‌شا و سه‌عاته‌که‌م له‌ گیرفام ده‌ره‌ینا.
 نه‌وه‌ چیه‌؟ کات به‌خه‌یرایی به‌ره‌و نیوه‌رۆ ده‌پروات، بێگومان ئیستا له‌ ماله‌وه‌ له‌
 نیگه‌رانی مندان و شیت بوون. میر له‌ دانیه‌شتین به‌ ته‌نها و له‌نێو منداڵه‌کان و
 ناهه‌ته‌کان وه‌پس و بێزار بوو بوو. په‌له‌م کرد، جگه‌ له‌ گه‌یشتنی ماله‌وه‌ به‌رم له‌

هیچی دیکه نەدە کردەوه، دەرگا کەم کردەوه. هەموو چاوەڕێی من بوون، سەلمان و سەییون و مەریەم لە حەوشە کە منداڵەکانی میریان جێنەشت و بەراکردن ھاتنە باوەشەوه و خۆیان پێمەوه نووساند. ئەو کوا ناحوم؟ ئەو کوا نیستی بچووک کە بەدوای منداڵەکاندا بەساتەدان دەھات تا لەگەڵ ئەواندا خۆی بھاتە نامیزمەوه؟ ئەو بۆ پرسیار دەکەم و بە پەرۆش و نیگەرانییەوه چاوە گێڕم؟! وازم لە منداڵەکان ھێنا و رووم کردە ژوورە کەو نیستێ. ژوورە کە چۆل و ھۆلە، لەناکا وەک ئەوێ خەوتبم، ئینجا بەترس و پەشۆکاویەوه لە خەو رابم، ھەستم بەشتیکی سەیرو نامۆکرد. ئیدی وەک ئەوێ جنۆکە دەستی لێ وەشاندم و تووشی شیتتبوونی کردبم، بەھاوارکردنەوه لە ژوورە کەو نیستێ ھاتمە دەرەوه:

- کوا نیستێ؟ کوا ناحوم؟ کوا نیستی بچووک؟

قەشەنگ زمانی بەسترا، وەک ئەوێ لە دەمی گڕکانیک نزیک بێتەوه، کە گراو فری بدات، لێم نزیک بووئەوه:

- گەرەم، چۆتە دەرەوه!

دوای ئەو نیوہ بێھۆش بووبووم، وەناگا ھاتمەوه:

- کەو و بۆکو؟

میر ھاتە نێو قسەکانەوه و بانگی کرد:

- شلۆمۆ، ئەو چو رویداوه؟ ئەو تۆ خۆتیش ناچیتە دەرەوه؟ ئەو خەلکی ناچنە دەرەوه؟

وەک ئەوێ ھەر گویم لە میر نەبوو بێت، بەنیوہ ناگایەوه دووبارەم کردەوه:

- قەشەنگ پێم بلی خاتونت کەو لە مائەوه دەرچووه بۆ کوێ چووه؟!

دامارە بە دەنگێکی پچر پچر و ترسەوه وتی:

- بەیانی دوو سەعاتیک دوای دەرچوونی تۆ، جلەکانی لەبەر کردو وتی نیت حەوسەلێ قەتیسبوونی مائەوہ نەماوہ، ھەردوو منداڵە کە دەبەم تا ھەناسە یەك ھەلەبکێشم...!

خوږپه يهك به دلّمدا هات، ثافره ته هه والډه ره كه م هاته وه ياد، نا، به لكو شتيك
 بهروونی به دلّمدا هات و كسپه ی له دلّمه وه هیتا، رهنگه نه مه شله ژان بیت، ده شیت
 له ناكامی نه و كار هسات و بوسانه وه بیت، كه له هه موو شوتنيك خویان مه لاس داوه،
 رهنگه نه مه ش هه ر غایله و ختوره يهك بیت. ناخر هینشتا هه ست به قورسایي لاشه ی بی
 تاوانه كانی سه ر شام ده كه م، حاخام ناحوم... ناخو نیستا نیوه له كوی بن هه هه ردو
 جگه رگوشه كه م، نه ی نه و كه سه ی ناوی ناحومت لی نراوه تو له كوتیت؟! دلّم گوشرا.

- هه ر نیستا ده روم و به دواياندا ده گه ریم!

كومه ليك ده نگ و تیان:

- نان بخو، نینجا برؤ!

پیتم داگرت:

- نا، هه ر نیستا ده روم!

میر وتی:

- كه واتا به بی من دوو بیت له م ماله ده رناچیت!

نه سه مر وهك پیشه ی هه میشه یی به تكا كرده وه وتی:

- كه واته نان بخون و برؤن.

خهريك بوو ناوه زم له ده ست بده م، وه لامیم دایه وه:

- وتم ده روم، واتا ده روم. گه ر میر نان ناخوات با له گه لّمدا بیت، نیوه نانی خوتان

بخون و چاوه رتی هاتنه وه ی نیمه مه كهن.

من و میر عه لی له مال ده رچوین. به سه ر سورمان و واق وړماییه وه تیی ده روانیم.

قه ت ناوها به م بیتاریه نه ی دی بووم، ناخر نه و منی وا ناسیوو كه دارمازوویه کی

سه ختم. كاتيك له مال ده رچوین سی به شی هوش و ناوه زم له ده ستدا بوو. ریگه كه م

هه له كرد و ناچار بوو لیم پرسیت كه رووه و كوی ده رۆین. هوشی خوم گرد كړه وه و

هه لّمدا بیر كړده ی خوم ريك بڅه مه وه، له پر بریارم دا كه سه ر هتا روو بكه ینه ماله

باوانی، نه مه ش نه گه ری یه كه مه و زور جار گه ر له مال ده رېچیت سه ر له وان ده دات.

خو من باخه كه م لی قه ده غه كړده، به لام بچی پییه كام ری ناگرن، نه وه من چیمه؟!

بیگومان نهم دوو دلّیه نیشانهی ترسه، ترسی نهوهی مهزنده کهم دهرنه چیت، خو نه گهر نیستیرو منداله کان لهوئی نه دوزمهوه هاوار به مالم، هاوار بۆ ژیا نی له مه ولام، میر لینی پرسیم که چیمه، وتم نهوه خوت خوته یه کی شوومه له وساره گه یشته ماله وه زانیم که نیستیرو منداله کان چوونه ته دهره وه، دهستی به هه لکۆلینی هه موو بووم کردوه. میر عه لی به شیتی زانیم، کاتیک گه یشتینه مالتی مه تتیا هوگۆنه وه کچه که ی و دوو نه وه که یان لهوئی نه دی، تۆمه ته که ی میر بۆم بوو به راستیه کی ته وار، باوکی شله ژا، به لام له گه ل میردا هه ولتی هتور کردنه و یان دام و وتی:

- منیش له گه لتان دیم، تا له نیستیرو منداله کان بگه رین.

به لام دایکی بی سی و دوو قسه یه کی کرد، که گه وجیهه که ی نیستیرو

بیرخسته وه...

- نه وه ئیوه چیتانه، دانیشتنی ماله وه هه ناسه ی سوار کردوه، له گه ل منداله کاندایا

دهرچوه تا بای بالیک بدات. بیگومان نیستا بۆ مال گه راوه ته وه لهوئی ده یان بیننه وه.

دۆخه که هی نه وه نه بوو دایکه که له گه ل کچه که یدا به راورد بکه م هه ردوو پیاوه که

پیشنیاریان کرد که به ره وه مال بزقرین، به لکو ئیه نیستیرو منداله کان گه را بنه وه،

پیشنیاریکی له باره، به لام ته نگه تاویه که ی من له ناخه وه ته شه نه ده کات. هه میشه

له بجۆره دۆخه دا نادیار له میانه ی بیزارییه وه تیلما سه که رووناکیه ک له نومید

ده هیلتیه وه، که منداله کان و نیستیم له مالتی باپیریان نه دۆزیه وه به مهش نومیدی

یه که مم له گه ل ئاره زمدا له دهست چوو. نه ی نه گهر گریمانه ی دووه میش به هیچ دهرچوو

به تاییه تی وا کات بی به زه یانه تیده په ریت؟ له گه ل نه وه شدا ملم بۆ پیشنیاره که یان

که چ کردو هه ره له خودا ده پارامه وه. پارانه وه یه ک له گه لیدا دلم ده که وته له رزین.

هه میشه نه وه زانیوه گهر کاره ساتیک رووبدات، نه وا دوعار پارانه وه هه موو دنیا دادی

نادات. ئیدی زاناو حاخامه کاغان وایان فیر کردووین، شتگه لی له بووندا ده یان

رووژاندم و شیتیان ده کردم، هه ولم دا نهم شیتییه یاخیه له ره گه وه دهره یم، نه گهر

له ماله وه دیتبام نایا له سۆنگه ی نه وه ی ژیا نی خو ی و منداله کانی خسته ته

مه ترسییه وه نه وه هه موو ته نگه یه ی بۆ دروست کردووم، سزام ده دا؟ ناخۆ به و بۆ نه یه وه

سوپاسی خودام ده کرد که به سه لامه تی گه پاندوونییه وه، لیم ده بوروی؟ هۆ رۆله کم ناحوم چند پەرۆشم له نامیزت بکه؟ نهی تۆ هۆ نیستی بیچووکم چند نهلهای ماچی رومه ته سووره کانت ده کم که هه ندیک جار پیسیشیان ده کیت؟ خۆزگه ئه م خه ونه م دهاته دی. هۆ نیستی، به لێنم داوه که له سه ر نه وه ی به خۆت و مندا له کان و به هه موو ماله کت کرووه، سزات نه ده م، گه ر نیستا له وێ بتدۆزمه وه، سزات نه ده م. خودایه، تۆ ناگدار به که نیازم وایه ئه مه بکه م و نه وه ی بیتمه وه یاد که مه ترسی له ده ره وه له بۆسه دایه، ناگداریشی بکه مه وه نه چیتته ده ره وه تا بروت بۆ...

به لێ باوکی سه لمان، وا رووخسارت هه لده بزپکیت و ده نگت ده نووسیته. چه ندین جاره ئه م هه کایه ته بیاز ده که یته وه؟!

ده پرسم ناخۆ بۆ چه رکه یه ک له ژیا نته جیا بووه ته وه؟! نایا بیروهریه کانی سابلاخ به رۆکیان به رداریت، له کاتی که دا تۆ له به غدا ئاو ده ستی ئینگلیزو هندییه کانت پاک ده کرده وه، خۆ تۆ له سابلاخ باز رگانی که بوویت و ناوبانگی باشت له پیش خۆته وه ده رۆشت و خه لکی ریزیان ده گرتیت؟ نه و ده مه ی تۆ له هیندستان به دوا ی نه وه دا ده گه رایت که ده وله مهن دییه له ده ست چووه کت به ده ست بی نیتته وه، دوا ی نه وه ی له به غدا ده رکرایت، تۆ له تاران له هه ولێ نه وه دا بوویت بۆ به غدا بگه ریتته وه، تا سامانه کت ده ست بکه ویتته وه، تۆ له ره مات سه رده می پیری و دوا قۆناغه کانی ته مه نت تیدا به سه ر ده برد؟! نه وانه بیروهریه گه لێکن وه ک خالی کوتراوی سه رجه سته تن، چون نیشانه یه کی زگماک، وه ک خالی کوتراو، شتهایه کن تا ناو گۆر له گه ل بنیاده مدان. نای چ ده ردو نازاری که! که واته لیم گه رێ با جاریکی دیکه به ره و ناو ده می نه و بیروهریه پێکه داچوه پرگراوه شوپت بکه مه وه.

به لێ، باخه که!

نایا رتی تیده چیت دوو مندا له که ی بۆ باخه که بر دیته؟!

به ره و مه ترسی مه رگی په لامارده ر، بۆ شوینی قه ده غه کرا و پر مه ترسی ده ره وه ی شارۆچکه که؟ دوو هۆکاری کاولکه ر مملانیته له گه ل ده کن؟ شتییه که چون گایه کی هه لچوو له په ت ره ها بیته، ترسی که له هه ناس هه موو نه و وزیه ی که له هه لچوونی

شیتیهوه پهیدا دهیټ، هه‌لوه‌سته‌ت کرد. ویستت برۆیت، که‌چی له‌ شوی‌نی خۆت وشک بوویت، گه‌رووت وشک بسو، داوای‌ ناوت کرد، دوا‌ی ناو‌خواردنه‌وه شیتیه‌که دامر‌کایه‌وه، خه‌ریک بو به‌دوو پیا‌وه‌که بل‌یټ (بم‌گرن!) له‌راستیدا پټ وت‌ن (وازم‌ لئ‌ یټنن!) نه‌وان له‌ ترسی نه‌وه‌ی بکه‌ویت، گرت‌بوویانیت. ره‌نگه‌ له‌ ترسی نه‌وه‌ش بو‌ویست که له‌ تفه‌نگی شیت‌بو‌ونه‌که‌ته‌وه گول‌له‌یه‌کی گردار به‌ره‌و باخه‌که بته‌قینیت!

- به‌ره‌و باخه‌که! بی‌گومان نه‌و شیت‌ه بۆ باخه‌که چوه‌!

نه‌سمه‌ر وه‌ک هه‌موو جارێک لټ‌ت پارایه‌وه، به‌لام ئیستا له‌ ترسان هه‌ل‌ده‌له‌رزی.
- تۆ له‌ به‌ره‌به‌یانه‌وه هی‌چ‌ت نه‌خواردوه، هاو‌کاره‌که‌شت نیوه‌رۆژی نه‌کردوه، ره‌نگه‌ خه‌زووریشت هی‌شتا نانی نه‌خواردی‌ت، نیوه‌رۆژه بکه‌ن، ئینجا برۆن. به‌ قوریانت بم‌ به‌بی‌ نان خواردن مه‌رۆ!

به‌ده‌نگی‌کی تیک‌شار و لاوازه‌وه وتم:

- تا مندا‌له‌کانم و ئیستیر نه‌دۆزمه‌وه هی‌چ ناخۆم!

لاوازیه‌که‌ت به‌ری له‌ شیتیه‌که‌ت گرت، شیتیه‌که‌شت غایله‌کانتی دور‌ ده‌خسته‌وه. له‌وساته‌دا هاوه‌سه‌نگیت سه‌یرترین شت بوو، دوو پیا‌وه‌که‌ش له‌ ترسی جله‌و له‌ده‌ستدانت، یان له‌ ترسی بیر‌کردنه‌وه‌کانت گرت‌بوویانیت. به‌م جو‌ره هه‌رسیکتان به‌ره‌و باخه‌که که‌وتنه‌ ری. نه‌وه دوا نه‌گه‌ره، دوا توم‌یده‌وه نه‌م ر‌نگه‌یه‌ش که‌به‌ره‌وه ده‌ره‌وه‌ی شارۆ‌چکه‌که ده‌روات، پر‌که‌ندو کۆسپ و پ‌چاوپ‌ن‌چ و نیم‌چه چۆ‌له‌وانییه، سه‌ربازانی عوسمانی چه‌کدارن و له‌تخووبی ئاره‌دانییه‌که ده‌سور‌پ‌نه‌وه‌و ئیشک ده‌گرن.

نه‌وه باخه‌کانه، ئا نه‌مه‌ش باخه‌که‌ی تۆیه و له‌دوو‌ر رادیاره، ل‌یره، له‌م شو‌ینه‌دا قسه‌که‌م پ‌ی ده‌بر‌یت، ره‌نگ هه‌لب‌زرا‌کاو رووخسار تیک‌شکار، له‌فکران رۆ‌چوو، له‌به‌رخۆه‌ه بل‌مه‌ه بل‌م ده‌که‌یت، ده‌نگت نزم‌تر ده‌که‌یت، تا ده‌ییته‌ چه‌ه دوو، لئ‌ به‌ر‌یم‌ینکی یه‌کلا‌که‌ره‌وه ده‌ل‌یټ:

- چ‌یرۆکه راسته‌قینه‌که ل‌یره‌وه ده‌ست پ‌یده‌کات، ئیدی نه‌ رۆژگارو نه‌ تۆ مافی گ‌یرانه‌وه‌تان نییه، ئیوه جگه‌ له‌ شایه‌ت‌حال و گو‌یگر‌یک پ‌تر نین، من خاوه‌ن مافم، منم له‌گه‌ل نه‌زموون و نازاره‌که‌م ژیاوم.

له گەل ئەوساتانەدا ژيام و ئەمىستاش لە گەلئاندا دەژىم، وەك دەيان و سەدان چركەو سەعات كە نامرن و نابنە تەنھا بېرەوهرىسەك بگىرپرېنەو، بەلكو ئەوانە هەلۆستە گەلئەكن و لەبېرم ناچەنەو و لە هەموو چركەيەكدا زىندوو دەبنەو و هەناسەدەدەن و لە قوولايى خۆياندا قەتيسم دەكەن. ئەو تا ئەو رابەردوو بە هەموو ورەە كارى و هەست و بېرو ئازارەكانىيەو دەبىتە نىستا.

من نىستا وا لە گەل ئەو كاتەى ناو باخەكە دەژىم، جار لەدواى جار نەختە هيوايەك شىتتى و هۆشم دەسىت، فېل لە هەستە رەش هەلگەراوەكەم دەكات، هەستى راپەرېوم لەنێو پىچەكانى بارە قورسەكەمدا، هەست و هۆشى پىشېينى كەرم بە كارەسات حۆل دەكات، من واخەريكە دەنگ هەلبېرم و هاواری بىزاري بكەم و پىش روودانى كارەسات و كۆستكەوتنەكان بكەوم. دەلێم پىش روودانى كارەسات و كۆستكەوتنەكان، ناخەر لەو تەى بىنگانەكان بە هەردوو لاىان دەستيان بە راکىش و بكىشمان كردوو، بىتجگە لە كارەسات هېچ شىكى تر لە ئارادا نەماو، بەلام خۆپەرستى سنوورى بۆ نىيە، بۆيە كۆستكەوتن و كارەسات چەند پلەيەكيان هەيە، هەرچەندە هەموويان لەيەك دەچن، لە گەل ئەوئەى من جەستەو لاشەى سارژەو بووى ئازىزانم بەشان هەلگرت و بۆ هېچيان فرمىسك نەرشت. چاوانم بوون بە دوو كۆپرەكانى و وشكيان كرد، هەستم بوو بە بەراوێك و هەلچوون و شىتتیهكەمى فېنك دەكردو. نىستا وا لە ئامىزى سروشتداين، سروشتىك كە رۆژىك لە رۆژان دەرْفين و جوان بوو. باخەكە كە هىماى بەخشندەيى و جوانى بوو، ئەمىستا وەك چۆلەوانىيەك خۆى نیشانەدات و مەترسى تىدا نىشتەجى بوو و هەر هەنگاوێك بە قوولايى چالێكى سامناكدا رۆ دەچىت،... ئىنجا دەنگى هاواری گىلانەكەى دىت...

ئا ئەو سى پەرۆكۆنى مرۆين و لەژىرەرەختىك كەوتوون، پەرۆكۆنىكى گەورەو دوو پەرۆكۆنى بچووك، هەموو خلتانى خوینن و لە پەرۆى بى نوێژى دەچن. هاواریكە وەك رەشەبا هەلێكرد، وەك گەردەلوولێكى لىوول خواردوو لە دەست دوو پىاوێكە خۆم راپسكاند، بەسەر پەرۆكۆنە خۆشەويستەكاندا نوشتامەو! ناخوم! نىستىرى بچووك! دايكتان! ناخۆ كە سىكتان هەناسەى تىدا ماو، وەرە وى ژيان، رۆح؟! دەستەكانىام

بەرز كرده، ئىنجا دەستم لى بەردان و شلپ كەتتى، تەنھا پەرز كۆن، زۆرتر خۆم بەسەرياندا نوشتانده، گويم نا بەسینگى يەك لەدوای يەكيان، ھەناسە پرىكىمەو ھىچ ناژنەوم، نەتريەى دل و نەھەناسەيەك، نەرى من بۆچى وادەكەم، ناخر ھەموويان وەك بەرخ سەربىراون؟! ھارارو فيغانەكەم نابريتەو، ئىدى ئەو شلۆمۆ كەتانييە نەبووم، كە لەوتەى خۆم ناسيۈتەو، نەمزانىو گريان چيىە، وەك ئازيز مردەيەك دلدانەو رەت بىكاتەو، لە سەلەى گريانم دا، فرمىسكەكەم تىكەلەى خوينى جگەرگۆشەكانم بوو. لەپىر بوو بە سەردولكەدادەرىك لە پرسەدا شين بگيريت... چۆن شين و شەپۆرىك!

ئەى خودايە! چۆن قايل بوويت؟ چۆن قەبوولت كرد؟ سى ئەندام لە جەستم، لە دلم، جەرگ و گورچيلەم خەلتانى خوين بن؟! ئايا دلتيكت بۆ ھىشتوومەتەو تا بىرئەكان ساريژ بىكات؟ خۆم دەپاريزيت و بە ئازيزترين كەسم كۆستم دەخەيت؟! ئىدى دواى ناحوم و ئىستىرى بچووك و داىكە كالفام و گىلەكەيان من چ سوودىكم ھەس؟! ھۆ ناحوم، ئەى رووناكى ديدەم، چۆن لەژىر خاك بتشارمەو كرم بتخوات؟ ناخر تا دوينى دنيات بۆ پروئاوھدان دەكردمەو لە گەل خوشك و براكانتدا بەراكردن بۆ لام دەھاتيت و خۆت بە قاچەكانمەو دە ئالاند و ھەموو خەمى سەرشانم لەو ساتەدا سووك دەبوو. باوكە خوشت دەوئيم؟ بە زمانىكى تازە گروگال كىردو لىم دەپرسيت، ئەى تۆ بەچاوى روح نام بىنيت كە چۆن خوشەويستىيەكەت كوشتى و ئەمىستا لەبەردەم راکشاويت، نە قسە دەكەيت، نە توورە دەبىت، نە پىندەكەنيت و نە دەجولئيتەو؟! بەئى، ھۆ جگەرگۆشەكەم خوشمويستيت. لەوساوە كە بە ناوى پىسار چاكەخوازو راستگۆكەو نام ناي، بەدوو جۆرە خوشەويستى خوشمويستيت، لەوساوە تەنھا كورم نەبوويت، لەبەرچام لەمە زياتر بوويت، ئەوم لەتۆدا دەبىنى و روحم دەكەوتە شەشەن، تەسەللەم دەھات و پىيەم دەوت، بەم روحەم دەوت (خاخام ناحوم نەمردو، كورەكەم لەودا بەرجەستە بوو لە مالىكەمدا دەژى!). ئەو تا ھەردووكيان كۆچيان كرد، پىساوە خواپەرست و راستگۆكە و مندالەكە كە بەناوى ئەو نەو نازراو بەشيكە لەخودى خۆم! ناحوم! ھارارىك خەريكە لەگەلیدا روحم دەردەچىت تا بگاتە روحى كىژۆلەكە لە ناسمان. تۆ ھۆ ئىستىرى بچووك و بى تاوان و بىگەرد لە ھەموو گوناھىك! تاقە

گوناھى تۆ شادمانى مندالتيك بوو كه له دنيای ستهمكاريدا كەس بەزەبى بە
 منداليدا نايەتەو! تۆ گاگۆلگەت دەکرد، تەننەت فيرى رۆيشتنیش نەبوو بوويت،
 زمانت نەپژابوو، زارت بە وشەى ناشيرين و خراپە کارى پيس نەبوو بوو، نە قسەيەكى
 خراپ و نە باسيكى بۆش و بەتال، تەنھا شتيك كه فيرى بوو بوويت وتنى وشەى
 (باوكە) بوو، ئەو وشە شیرينەى كه له تاريكترين ساتدا خەمەكانى دەپەواندەو، بۆ
 چركەيەك، خولەكيتك بارى قورسى سەرشانى سووكدەکرد، ئەوێ لەبىرم دەبردەو كه
 ھەموو دنيا لەسەر شانى منە، ئەو تا لەبەردەم راکشاويت و لەنيۆ خوینی خۆتدا
 مەلە دەكەيت، ترس لە چاوەكانتدا مەيبو، وا بۆتم ليتك نان، من داواى فرياد رەسيك
 دەكەم و بەرگەى ھاوارکردن ناگرم! ناخۆ ئیتستا روھەكەت لە كوێ ييت ھۆ دلە سەر
 بپاوەكەم؟! نایا ئەم روھە چون چۆرى شیر سپيانه بەرەو بەھەشت دەرۆن، يان وەك
 ھەنديك دەربارەى رۆحى كوژرار و غەدرليكراروان دەلێن گوايا بەسەرگەردانى
 دەمێننەو نازار دەكێشن، يان ئیو ھەردووكتان ناحوم و تۆ ھەر لە گۆرەكانتان
 دەمێننەو تا بۆ ماوەى سالتيك نزاى قەديشتان بۆ بخوینم و روحتان لەو گوناھانە پاك
 بكەمەو كه نەتانكردو، تا لەدنيا نويەكەتاندا ناسوودە بن؟!، بەلام تۆ ھۆدايىكى
 دوو جگەرگۆشەكەم، يتيگومان روحي تۆ ناتاجى ئەو قەديشەيە، تا ئەو گوناھانەى بەبۆ
 ويستی خۆت، بەدەستى گيلى و دەبنگى كراو، بشواتەو، نایا تۆيەك وا بەمردووبى
 لەبەردەمدا راکشاويت، ليپرسينەوت لەگەڵدا بكەم؟ نایا گوناھى كوشتنى دوو
 مندالە خۆشەويستەكە بخەمە ئەستۆى تۆ، لەكاتيكدە ليپرسەرەو ھەر خودا خۆيەتى؟
 من بەلێنم بەخۆم داوو كه تەمردن ليت خۆش نەبم، بەلام ئەفسوس وا مردنى تۆ
 دەست پيشخەرى كردو تۆ شايانى ليپوردن و ليخوشبوونيت، وا لەبەردەمدا سارد
 بووتەو ھيشتا لە ھەرەتى لاوييتدايت و دوو مندالى كلۆلت ليكەوتەو ھيشتا
 نەگەيشتووتە تەمەنى بالق بوون. ھيشتا عەقڵت كامل نەبوو بوو، بەلام رۆژى
 ھەردەھات، گەر ژيايەت تا پششت كوچ دەبوو ھە چارانت كز دەبوون و گۆچانت
 بەدەستەو دەگرت، ئەوسا عەقڵت ھەر كامل دەبوو (قەديش) و ئەم نزاو پارانەويەى
 من ناخۆ بەشى چەند مردوو كبات كەوا بۆ گيانى باركى ئەلماس دەستم بەخويندنى

کرد؟ نهی لهو نویتزو پارانه وه یه مان چه ندی بۆ گیسانی مردووکانی سابلای لى زیاد دهییت که له وه تهی ژیاى ناسووده تان لى شواندر کردتان به شین و شه پۆر و خه م و کۆستکه وتن، چونکه پیتان خسته نیتو ولاته که مان و وهک مالتیکی بۆ دزو خوینپژان ده لال کراو په لامارتان دا؟!

ههردوو پیاوه که به بى دهنگی ده گریان، یه کینکیان بۆ دویتته کهی و ههردوو نه وه کهی، نهوی دیکه ش پیده چیته بۆ من بگری، منى لال و سه سه خت وهک درهختى مازووی چیا، ده تویمه وه ده بجه شله یه کی گهرم و خۆم خۆم ده سووتینم. ئاخۆ کاته که وهک دابارىنى فرمیسکه کانم و بوونی تهاوه ده پوات، یان وهک دلى بکوژان رهق و وه ستاوه؟ ده بسور ههست به کات بکه م تا بواری نه وه م هه ییت جگه ر گۆشه کانم به خاک بسپیتم و سروه که شایانیان بیت، تا بتوانم بلاوی بکه مه وه ده زه لامیتک گرد بکه مه وه، بۆ نه وهی بتوانم له سه ر گۆره هه لکه ندراره کانی نه م لاشه نازیزانه (قه دیش) بخوینم، نه م جهسته به نرخانه! نای چه ندين گۆر له قوولایی خودی خۆمدا خۆشه و یستانم لى ون ده که ن و ده شانه وه؟

(ههردوو نیستیر) و (ههردوو ناخوم) دوا کاره سات و زیره کی نیتو زیره کان. نه م دله که چه ند شانازیت به هیتزو خۆراگرییه وهی ده کرد چی لیتهات؟ یان نه م ییش بو به گۆرستانی خۆشه و یستان و نازیزانم؟ نه و گۆرانه ته نها جهسته کانیان تیدا یه، به لام روحه کان هی په روه رینی خۆیانن و بۆلای خۆی بردنییه وه، ئیدی به ویستی خۆی چیان لیده کات ده یكات. چاوه کانم به خوړ رۆندکیان باراند، ئینجا چکیان کرد، چاوه کان هه را به وشک کردووی مانه وه، تا له تالان و برۆکه دا نه سه م خۆی کرده قوربانی جوله که کانی به غدا، چونکه له وى له پیتچه کانی مه رگدا به دواى مندا ده گه را، ئیدی له و رۆژده دا دووباره چاوه کانم فرمیسکیان تیدا ژیا یه وه به هه موو هیتزیکیه وه هه لقولا، کاتیکیش فرمیسک وه ستا خوین به ربوونی دل جینگى گرت هه، ئیدی خۆنوشتانده وه م له چاوان ون ده کات. خۆشه و یستانم له وى راده کشین و خه رمانه یه که له غه م ده وریان ده دات و جییان ناهیتیت و تا مردن له گه لیاندا کۆم ده کاته وه، نای له خۆشی نه و چرکه ساته!

کایه‌ی حه‌وته‌م تا سیانزه‌یه‌م و قاتوق‌ری سابل‌اخ

من هیچ به‌ده‌ستم، ملم نایه مه‌ترسییه‌کانه‌وه و دلم نه‌له‌رزى، خوشه‌ویستان و دۆستانم یه‌ک له‌دواى یه‌ک ناشتن، دل له جیاتی رۆندکێن چار خوێن ده‌ده‌لێنیت. ده‌که‌وم و هه‌لده‌ستمه‌وه، نه‌مپۆ مالتاوايیم له سێ نازیزو جگه‌ر گۆشه‌کرد، پاشاوه‌ی خۆلێ گۆره‌کانم له ده‌سته‌کانم ته‌کاند و به‌ره‌و مال گه‌پامه‌وه، براده‌رانم هاوکارى ناشتینه‌کیان کرد، کاتیک بیرم له گریان به‌ی برانه‌وه‌که‌ی نه‌سمه‌رو منداڵه‌ خه‌مباره‌کان بۆ براو خوشکه‌کیان کرده‌وه، بێده‌نگ بووم و بیرم کرده‌وه، نه‌خێر! من هیچم به‌ده‌ست نییه‌. ره‌نگه‌ دوو منداڵه‌که‌ و ئیستیخه‌وێک بسوین و له‌ خه‌وێنکی خۆشدا نه‌سمه‌ر پیشکه‌شمی کردبن، ئینجا خودا ویستی له‌نیوان هه‌ردوو ده‌ستدا هه‌لیان بگه‌یت و بۆ لای خۆی بیان باته‌وه، من و پێنه‌ ده‌که‌م! وا کاره‌ساته‌کانم زۆر بوون، لێ نه‌مه‌ کاره‌ساتی منه، کاره‌ساتیک به‌قه‌ده‌ هه‌موو دنیا، و پێنه‌یه‌ک له‌ وێنه‌ی و پێنه‌کانی دنیا، میر بێده‌نگه‌. براکانم و دۆستانم له‌دواى رۆ و ره‌سمی سه‌ر قه‌بران، سرووتی که‌نیسه‌یان بۆ مالی ئیمه‌ گواسته‌وه، تا بواری نه‌وه‌م بۆ هه‌لبه‌خن مساوی حه‌وت رۆژه‌که‌ له‌ پرسه‌ دا‌بنیشم.

که‌ گه‌یشتی‌نه‌ ماله‌وه‌ سێ له‌ نازیزترین که‌سانی خێزانه‌که‌ که‌میان کردبوو. نه‌سمه‌ر به‌خه‌میکی قووله‌وه‌ نامیزى بۆ گه‌رمه‌وه‌وه‌ عه‌سری چاره‌کانی چون باران دا‌بارین، له‌کۆتاییدا وه‌ک نه‌وه‌ی گله‌یی له‌ خۆی بکات و هاوکات داواى لێ‌بوردن بکات، به‌ هه‌نسکه‌وه‌ وتی:

- هەولم نەدا رینگە لە خوالیخۆشبوو بگرم تا نەچیتە دەروە بۆ ئەوێم بوو پتر کێشە
بۆ تۆ دروست نەبێت!

سەرم بادا و هەناسە یەکم هەلکێشا، لە کاتی کدا گریان بینی گرتبوو، وتی:
- بۆ ئەمە چۆن لەخۆم خۆش دەم؟ دەبوو رینگەم لێ گرتبا، ئیدی خوای دەکرد
پارچە پارچە ی دەکردم!

خۆم راگرت و لەبەر خۆو بەلمە بلمیکم کرد:
- ئەسەر لەسەر شتێک کە ویستی خودای لەسەر بوو، لۆمە ی خۆت مەکە!
لەسەلای گریان ی داو وتی:

- ویستم بەختە وەرت بکەم، بەلام لە نەجامدا ئێش و ئازارم بۆ هێنایت، باوکی
سەلمان، پێم بێژە چۆن خەمە کانت لێ دوور بچە مەو؟

لەگەڵ دەنگ و زەرمە ی تۆپە کاندای کە لە دوور دەهات وە وریکم کرد:
- ئەسەر، ئازاری خۆت مەدە، خودا ئەم بەلایە ی بۆ ئاردووین، هەر ئەوێ داویتی و
هەر ئەوێش بردییهو، دەبا ناوی خودامان بە پیوژی لەبیر بێت.

رووسە کان خەریکە نزیک دەبنەو و سبەینی دەگەن، دۆینی نوێژیان نەکرد، خودا
مەیلی لێ بوو کە پێش گەیشتنی ئەوان ناخوم و هەردوو ئیستیر بنیژم، کە سبەینی
رووسە کان دەگەنەجێ هەر ئەوێندە پشووێک بەن، بۆ لام دین و لە دانیشتنی پرسە کەم
هەلمدەستین و لە مالهە کە ی خۆم دەرم دەکەن و بۆ دەروە ی شارۆچکە کە دەم بەن، بۆ
نزیک باخی کۆستکەوتنە کە، یان بۆ نزیک گۆرستانە کەم دەبن. لەوێ دادگایە کە
سەربازی بۆ دادگایی کردنم ساز دەکەن و بەغایەن تۆمەتبارم دەکەن، لێیان دەپرسم
گوناهم چییە دەئێن: (تۆ لە مالهە کە ی خۆتدا موسلمانە کان دەشاریتەو و دالەدیان
دەدەیت و داوات لە هەموو جوولە کە ی سابلأخیش کردوو کە لە مالهە کانی خۆیاندا
موسلمانان حەشار بەن، بۆیە تۆ بە خیانهتی تۆمەتبار دەکرییت و دادگای سەربازی
بەناوی خاوەن شکۆ نیمپراتۆر نیکۆلای دووێم بپاری دا لە سێدارەت بدات و لە شەرفی
مردن بە گوللە باران کردن بێبەشت بکات. ئیدی بەرو قەنارە پەلکێش دەکرییم و سەرم
دەخړیتە نیو کیسە یە کە رەش و تاریکی هەتا هەتایی دووێم دەتەنیت، پەتە کە فشار

دهخاته سهر بينه قاقام و گهر دڼم، گهواهی بۆ تاك و تهنهایی خودا ددهم، پيش نهوهی
 دوا هه ناسه بدهم یادی خوشهويستام ده که مه وه، ئينجا خۆم نامادهی مردن ده کهم،
 کهچی له ناکاو دام ده گرن و غايه نيهه تيهه کهم بۆ قاره مانيه تيهه که ده گۆریت که شایانی
 ميداليای مرۆڤايه تيهه، چونکه جياوازی له نيتوان مرۆڤتيك و مرۆڤتيکی دیکه دا نيهه،
 ئی منيش نهم ميتۆدهم به بره وايه کی ره هاره جينه جي کردوه. نا نه وه ميدالياکه يه و
 تا دوا هه ناسه م ده بياريزم، به لām بۆچی هه ردو منداله کهم و ئيستير بکوژرين؟! نهی
 بۆچی کوشتنی بي تاوانان له سابلāخی بيتهی و دامار هه ر به رده وام بيت؟ رهنگه نهم
 پرسياره م نه وه نه ده له بۆش کرد بيت سوابيت، هه روه ها دانيش توانی نهم شارۆچکيه
 نه وه نه ده نهم پرسياره يان کردوه زمانيان کول بووه و هلامينيکی دروستيان ده ست
 نه که وتوه ...

له وه ده ترسام که شه ری به ربا بوو ريگه له نوێژ که ران بگريت و له کاتی نوێژه کاندā
 نه گه نه مائي نيمه، کهچی خوشهويستيان بۆ من مه زنده که يان پووجه ل کرد مه وه و
 نهم ترسه ميان ره وانده وه. فاته له ناماده کردن و پيشکه شکردنی کيتک و چای و قاوه به
 ميوانانی نوێژ که ر بۆ گيانی مردوه تازه کائمان، يارمه تی نه سمه ر و قه شهنگی ده دا،
 شه رو رۆژ خه می نه لماسی کلۆم بوو، به نه سمه ر وت:

- نه سمه ر، نه لماس له بير مه که، با قه شهنگ له کاتی خۆیدا خواردنی بۆ ببات و
 وهك جاران له شويني خۆی دای بنيت.

بير له عه زريا زيرنگه ری باوکی ده که مه وه، بير له حاخام ناحوم ده که مه وه، بير له
 هه موو کوژراوه کانی سابلāخ ده که مه وه، هه موو به بی تاوان کوژران، به بی هۆله
 ناخافلدا مردن. له هه موو نايينه کان و له هه موو ته مه ن و هه موو ره گه زيتک يهك
 له دواي يهك نار کۆده بنه وه له ياده ور عدا قه ره بالغيه که دروست ده که ن، نه مانه دو وشت
 کويان ده کاته وه، رۆلهی سابلāخن و دووه هيج گونا هيتکیان نه کردوه، رويا ن تیده کهم و
 نوێژی مردو (قه ديش) يان بۆ ده کهم، چۆن نه مانه له مه ودای بينيني چاو بوون
 به شوينه وار؟ پرسيارتيکی سامنا که وهك قه مه هه زم ده سميت و کونی ده کات، جهسته
 ده که ویتته له رزين و نيگام نامبازی منداله کان ده بيت، ده يان بيسم له گه ل کوره کانی

ھاوکارە کەم وازی دەکەن، بەلام نازانم ناخۆ بەراستی لە کۆستە کەمان تێگەشتوون،
یان پرسە کەمان و نان دان بە و نوێژکەرانی کە بەدریژایی هەفتەی پرسە کە لە ماسی
ئیمە کۆبوونەتەر، بە ئاھەنگێک وەک ئاھەنگی جەنگ و کاولکاری کە دەزانن،
ئاھەنگێکی دووبارە بوو، بە خەمیکی قوول و نادیار کە برێکجار بۆیان دەیتە
مایە خۆشی، بەلام سەلمان رۆژێک لە رۆژەکانی ھەوت رۆژی پرسە کە من دەبینیت وا
لە گەل بارک و دایکی ئیستیو براو خوشکەکانی لەسەر زوی دانیشتووم و جلە کائە
ناگۆرم و ریشم ناتاشم و خۆم ناشۆم، دەبینیت نوێژکەرانی بۆ لای من دین و من بۆ
کەنیسە ناچم، بەترسەر بۆ لام دیت و کۆمەڵێک پرسیاری جۆراو جۆری پییە، ئیدی
لەجیاتی براو خوشکە کە و کورەکانی میر لێم دەپرسیت:

- بۆچی خەلکی دین و لێرە نوێژ دەکەن؟ بۆچی لە مائەرە دەرناییت و شوینە کە
خۆت بەرنادەیت و ھەر لەسەر زوی دادەنیشیت؟ بۆچی ریشم ناتاشیت؟ بۆ جلە کانت
ناگۆریت و...؟

دوودۆ، زات دەدات بەرخۆی و لەسەر پرسیارکردن دەروا:

- ئایا ئیتەر ناھوم و ئیستیو بچووک و دایکیان ناگەرتنەر؟ ئیدی بۆچی دایکەم و
ھەموو ژنەکان ھەموو کاتێک ھەر دەگرین؟!

دەزانم ئەر شتێک دەزانیت، وا گەرە بوو لە باوھشی ئەم جەنگەدا چاوی کردۆتەر و
وێلامیکی وەرەگرتوو، وێلامێک نزیک لە ئەفسانە، دەبوو بەچەشنێک قسەی بۆ بکەم
وێک چۆن پیاو قسە بۆ پیاو دەکات، ھەرچەندە ھیشتا تەمەنی بچوو کە با ئەم شتانە
بە خوشک و برا بچوو کە کورەکانی میریش بلێت، چونکە ئەوان بەچاوی خۆیان
مردنیان بینو، چەندین جار لە شێوھێ جەستە ساردەرە بوو بینویانە من بە کۆل و
لەسەرشان ھەلمگرتوون، بە سەلمان وت:

- ھەموو ئەوانە دەیان بینیت لەپێتار خوشک و براکەت و ئیستیو.

بەدەنگێکی ناسک پرسی:

- ئەوێ بەسەر ئەواندا ھاتوو، چییە؟

بەدەنگێکی خنکاوەرە وتم:

- كوپه كهم، نهوان مردن، مردوش ناگه پټه وه...، وهك ره زاو عه زريا زيرنگه رو
هاخام ناخوم.

- باوه، چۆن مردن؟!

- كوپه كهم، سدریازی بېنگانده غهواره كوشتیان!

- نهی شتیکیان كرده بو، بویه سدریازی بېنگانه كوشتیان؟!

- نه خیر كوپه كهم، هیچ شتیکیان نه كرده بو كه شایه نی سزا بیت.

- نه گهر شتیکیان نه كرده بیت كه شایه نی سزا بیت، نیت له بهرچی كوشتیان؟!

بیتهنگی كردم، من هه مان نهم پرسیاره له خۆم ده كهم و رۆله كانی سابلاخیش
رۆژانه نهم پرسیاره ده كهن، به لām وهلامیكمان ده ست ناكه ویت.

- كوپه كهم، خۆزگه ده مزانی، به لām منیش وهك تو له خۆم ده پرسم: بۆچی ژنیکی
جیتل و دوو مندال ده كوژن، ههر له بهر نه وهی بۆ ههوا گۆرینیك بۆ باخه كه مان
چوون؟!

ناواته خواز بووم به وهنده پرسیاره ی كه كردهی دابكه ویت و وازم لی بهینیت، كه چی
كه میك بیرى كرده وهو لیتی پرسم:

- نهی نیمه سهربازمان نییه تا له سهرمان بكه نه وهو بېنگانه لیته دهر بكه ن؟!

وتم:

- سهربازه كامان له تارانن، هیچ سهربازیك له سابلاخ نییه، تا له سهرمان بكه نه وه.

سهلمان له پرسیار كردن بهرده وام بوو:

- نهی بۆچی له تارانه وه نایه ن تا بمانپاریزن؟

- چونكه نهوان نه گهر بۆ پاراستنی نیمه بیئ، گهره كه له گهل بېكانه كاندا

بهنه گین، نی شای نیمه ش نه وهی گهرهك نییه.

به ناقایلییه وه وتی:

- بۆچی گهره کی نییه؟ نهی نهركی نهو پاراستنی نیمه نیشتمان نییه؟!

پرسیاره كانی سهلمان زیره كانه ن، لی نالۆزن. پیم وت:

- رۆلەكەم، شتەكە وا ئاسان نىيە، گەر شا سەربازەكانى بۆ پاراستنى ئىمە رەوانە
بكات، ئەوا جەنگەكە سەرتاسەرى ئىران دەتەنەت، ئەوسا لى دەپرىت پارىزگارى
ھەموو خەلگى ئىران بكات و شەرى دوو دەولەتى مەزنىش بكات، كە ھەردووكيان
دۆستى ئىرانن و...

- باوكە، ئەى ئىتر؟

- ھەندىك شت ھەن تۆ تىنى ناگەيت، ھەروەھا ئىمەى گەورەش لىنى تىناگەين،
بەھەرچال ھىچ شتىك بەبى وىستى خوداى مېھربان روونادات!

- سەلمان لەم پىچ و دەورە راما، نىنجا لىنى پىرسىم:

- نایا ئەمە وا دەگەيەنەت كە بىيانىيەكان ناحوم و ئىستىرى بچووك و دايكىيانان
كوشت، چونكە خودا ئەوئى وىستوۋە؟

ئەمە ئاسانترىن وەلام و چارەسەرە...، ئەى بۆ ھەر لەسەرەتاۋە رىگاگەم قەدەر نەكردو
بە سەلمان بلىم (خودا بۆلاى خۆى ھەلى بژاردن، چونكە ئەوئى وىستوۋە) و ئىدى واز
بىنم و خۆم لەم پىچ و بەدەورەيە دوور بچەمەۋە، كە سەلمانى كورە گەورەم توۋشى كردم؟!
سەرم بادا، شەپۆلىكى سەختى غەم ھەناسەمى گرت و ھەولم دا بەر لە خەنكانى
دەنگم بگرم:

- بەلى كورەكەم، بەلى، چونكە ھىچ شتىك بەبى وىستى خوداى گەورە روونادات!
بەراکردن رۆشەت، خۆم ھاۋىشتە نىئو مەملانىي خەمىكى تازەۋە، جەلەوم بۆ ھەزەر
شىتتوۋەكەم شۆر كەرد. نەخىر! خۆم توۋشى لەرى لادان نەكردوۋە، ئەى خودا خۆى رىنى
چاكە و خراپەى بۆ دەست نىشان نەكردوۋىن تا يەكىيان ھەلپىزىرىن؟ ئى بۆيە منىش
بەپىچ و دەورە وەلامى دوا پىرسىارى سەلمانم دايەۋە. بەمەش خودا سەربەستى ھەلپىزاردنى
پى داورىن، نەگەر ئىستىرىش لەگەل دوو نازىزە بچكۆلەكەدا دانىشتنى مالىەۋەى
ھەلپىزاردبا، ئەو ئىستا من لە پرسەكەيان دانەدەنىشتەم! ھەردوۋە منداكەش ئىستا
مالەكەيان لى ئاۋەدان دەكردم و بەشدارى گەمەى منداكەكانى تىران دەكرد، (چىتۋى
مندالى) نەك (شادمانى غەم).

سەرپای هه موو نه مانه و بۆ هه زاره مین جار ده لیم بۆچی نه فره تی نه م جهنگه
بیانییه و سته مکارییه به تاییه تی به سهر نیمه وه له نگه ری گرت؟! به لئی... بۆچی
به تاییه تی نیمه؟!

بیده نگ به! نیستا له جیاتی کفرکردن پتو یسته داوای به زهیی بۆ گیانی مردوه کان
بکهیت، ههروه ها بۆ خۆت و زیندوه کانی سابلاخیش داوای به زهیی خودا بکهیت؟!

سەردانی رۆژانه وهك نوێژی خهوتنان بوو به ئهرك، هه سه ن بوزورگ له نزیك نیمچه
كه لاوه كه ی نه لماس له تاریكیدا چاره پێ ده كات، چاره پێی ده رفه تیک و گه یشتنی
خواردن ده كات. ده ی بینیت نه ویش وهك نه م خوری به مه وه گرتوه. قاپه كه هه لده گریته،
نینجا ده ست به لووشكردنی خواردنه كه ده كات، تا له خواردنه كه نه بیته وه لینی نزیك
ناییته وه، تاریکی بال به سهر ژووره نیمچه روخواه كه یدا ده كیشیت، له میانه ی رووناکی
فانو سه كانی شه قامه كه وه كه له په نه ره كه وه ده گاته نیو ژووره كه ده ی بینیت، ده نگه
ملچه و ته قه ی كه وچه كه كه بهر قاپه كه ده كه ویت ده گاته نه م و ده ی بیسیته،
ده یه ویت زوو ته واو بیت تا بۆ لای بیت، خواردنه كه ده ی وروژینیت، له شوین خۆیه وه
بیر له وه ده كاته وه كه چۆن خۆراك له مالتی نه م شلۆمۆ كه تانی جووله كه یه كۆتایی
نایات، خۆ جگه له كه سانی خانه واده كه ی خۆی خواردن به خانه واده ی هاوکاره كه یشی
ده دات كه له ماله كه یدا نیشته جی بوون، خواردن به خه لكیكی زۆری سابلاخ و
نه لماسی خۆشه وستیشی ده دات، نه ری چۆن كۆتایی نایات؟! نایا نه و له جیاتی خودا
خواردن دروست ده كات؟! تۆ بلیت نامیرێكی نه فسووناوی هه بیت و هه ر گاوێ داوای
خۆراكی لی بكات بۆی ناماده بكات؟! نه خیر، نه و وهك هه ر مرۆڤێك، بیناده میتکی
خواساییه، به لām نه و به چاری ناوه ز پیشبینی له دایكبوونی نه و رووداوانه ی ده كرد كه
هیشتا له مندا لدانی نادیاردا بوون و پیشبینی نه نجامه كانیشیانی ده كرد، بۆیه
سامانه كه ی خۆیكرده قوربانی خه لكیكی زۆر، باوكی نه م ته نها زیڕ ده بینیت و جگه له
زیڕ برۆای به هیچی تر نییه. نایا كاتیك نه و نه خته خۆراكه ی كه ماوه كۆتایی دیت،
نه م و خیرانه كه ی زیڕ بخۆن؟! هه مان پرسیاره كانی پیشوو بارکیان قایل كرد، هه ر كه

عوسمانییه کان پیتش دوا هه لاتنیان جیگیر بوون، جاریکی دیکه له دهره تینکدا سه فهر بکات، نهم له گه لیدا نه چوو، چونکه نه لئاس پیتوستی پیتیه تی و نه میش پیتوستی به وه. باوکی وه که هه موو جارتیک به خۆی و به وهی سوپای عوسمانی بۆیان هیشتبووه، گه رایه وه. هه سهن بوزورگ هه موو شه وێک له مائه وه دهره چیت، له مائه وه لیتی ده پرسن (بۆ کوێ ده پۆیت؟) بیانووی چوونه لای هاروێ هه رزه کاره کانی هاوته مه نی دیتیته وه. پیتی ده لئین رووسه کان هاتوونه ته نیتو سابلآخه وه ترسیان له گه ل خۆیاندا هیناره، به لām نهم که ی گوتی به جهنگ داوه؟ بینگومان نه لئاس نیتا له نان خواردن بۆته وه، نهو بیده نگییه ی که بالی کیشاره جگه له نهم نهمی تیرخواردن هیچی دیکه ناگه یه نیت. نا... ناکریت نه لئاس بوویتته ناژۆل، نهو هیشتا نهو مرۆقه یه که له وه ته ی تووشی کاره ساته گه و ره که بووه، نایه ویت له شوینی کۆستکه و تنه که دور بکه ویتته وه، نهو ته نها به کاریگه ری کاره ساته که وه نووساره، به لām نهم وا ورده ورده له شوینی گرمه که له قی ده کات، به ههنگای وریایی چوو پیتشه وه، وای لینه اتبوو گهر هه موو دنیا بپیتته تاریکییه کی نه نگوسته چاریش نهو شوینه که ی ده دۆزیه وه جیای ده کرده وه، ته نهاته نه گهر نایناش بووایه هه ره ده چوو وه سه ری، که گه یشته ژوو ره که ی نه لئاس، مۆمه که ی داگیرساند، ده ی بینیت و دلی ده ست به لیدان ده کات، سهیره! نه مه خۆشه ویتیه، نه که به زه یی هاتنه وه، ئیدی نه ویش چوون گیانداریکی سرک و ترساو لیتی دور ناکه ویتته وه، به لکو له سه ره رووخساره تۆقیوه که ی خه نده یه که دیاره، که ده ی بینیت له بری نه وه ی لیتی رابکات، ترسی ده موچار ی ده ره ویتته وه، ئیدی هه ره نه وه نده نزیک ده بووه وه، نامیتزی بۆ والا ده کرد، باوه شی لیده داو خۆی پیتا هه لده سوو و چیتزی لی وهرده گرت، رهنگه له وه ته ی له دایک بووه ههستی به له زه تی وا نه کردیت، به چه دوو پیتی ده لیت (نه لئاس، هۆ خۆشه ویتته که م! ده مت بۆنی ساردی خواردنی لیدیت، با به ره له وه ی بیینه یه که جهسته پیتوسته خۆمان بشوین!). ئیدی ناو گهرم کردن و خۆشتن له ناو ته شت و جل گۆرین له لای بوون به سروتی پیروزی نوێژ کردن. نهو پیسی و پاشاوه ی خواردنه ی به جهسته یه وه بوون به دهسته کانی خۆی پاک ی ده کرده وه، کی بروای به مه ده کرد؟!، به لām نه مه زۆر ناخایه نیت و نیگه رانییه که هه ره له نارادایه، ناخر

نه گهر يه کټک له پر هلبکوتيته سهریان، نه وه له گوینه، به لام شاروچکه که به کاره ساتی خوږه وه سهرقاله، نهی شلومو که تانی نه گهر بیرى له وه کرده وه که لیسى دنيا بیت، ینگومان گهر نه مه بکات، به رږځی نیوه رږ دیت، نهو مرږځنکى بروداره و گومان بو خوږ پيدا ناکات، به لکو نهو هرگیز رنګه به خوږ نادات له تاریکيه کی ناهادا به تنها له گهل مینه یه کدا بیت، تهنانهت نه گهر فانوسیشی پی بیت نه مه ناکات، نه میستا نهو له ماله کهی خوږ دهرناچیت و پرسه ی بو ژنه کهی و هدردو منداله کهی دانه. لهو دهمه پيدا خه ریکی شتنی نهو جلانه بوو که نه لاس له بهر خوږ دای که ندبوون، نه گهری ترستک خستیه سهریر کردنه وه، نهی نه گهر يه کټک وه نه هلبکوتيته نار ژوره کهی نه لاسه وه، چی روودهدات؟ نا...نا، وا مانګنک تپه پړوهو شتیکى له مجوره روى نه داره، نی نهو تهنافه کی بو ه لختنی جله کانی نه لاس رایه لی کردوه، له شوینیکه ناکه ویت به رچاوی کهس، راسته نهو شوینه هه تاوی بهرناکه ویت و چند رږځیکى ده ویت تا جله کانی وشک دهنه وه، لی نه لاس جلوه رگی زوری له دولا به کیدا هیده، که له رږځانی خوږ و گوزهرانی بوږى ماوه ته وه کاتیک له گهل باوکیدا بوو، خو نه گهر ديقه تی بدات، دياره ده لیت نه لاس هر خوږ نه مه ده کات و پیوستیه کانی خوږ ده زانیت، نهو تنها باي کاره ساته که لیږدوهو شیت نییه، به لی نه لاس تو شیت نیت. نیستا وا له سروتی پاک و خاوین کردنه و بوینه وه و نوره ی پیکه وه یه کگرتنمانه. نه ری نهو یه کهم رږځانهت له یاده، که لیم دهرسایت و لیم دور ده که ویته وه؟ نیستا دڅه که چند گږاوه! نه وه تا به شادمانیه وه به ره و لام راده کدیت و به چه نوم ده به ویت و به چه ناوت ده به م. نه خیر، نه لاس تو هوشم ندیت و به م زووانه ده گهریته وه بو دڅی جارانت و له خوږایى بوون و لووت به رزیه که تیش نامینیت. ده ستی به زگیدا هینار دنیا بوو که نه م سکه مه لوتکه یه کی له تووی نه می تیدایه، (نه لاس، تو دوگیانیت؟! نایا خوینی بی نوږیت له کاتی خویدا دیت؟!)، به لام نه گهر نهو سکیشی پر کردیت، هیشتا کاتی نه وه نه هاتوه بزانت، نه ری خوږ ده زانیت؟ لیسى ورد بسووه، له بهر تیشکی زه ردی مومه که سوراییه کی به سره روومه ته کانیه وه دی. سهرنجی دا نه وه نزیکه ی مانګنک توخنی ده که ویت، به لام بی

نوژی لی نه بینوه، كهواته؟! دلئی پر له سۆزو خوشه ویستی كهوته ترپه ترپ، بهخۆوهی نووساندو گووشی. كهواته دوور له چاوی هه موو دنیا دهجه باوك؟! دهبا دنیا هه پینكدای بدن، نهوان به دهستی رق و كینه دهمرن و من ژیان به رههم دینم و دروستی ده كههم، كۆری بوزورگ كام ژیان دروست ده كهیت؟! ههستیک وهك ناوی كانییه كهی ده رهوهی سابلآخ لیوان لیوی كرد. سه رباری تاریکی و مهرگ و مهترسی برسییتی كوشنده، گه شبن بوو. بۆ یه كههم جار به پهروشیکی راسته قینهوه بیی له جهنگه كه كردهوه، بیی له كارلکاری جهنگه كه كردهوه، بۆ یه كهجار نه فرهتی له جهنگ كردو هیقیسدار بوو كۆتایی بیّت و ژیان به سه ر مردندا زالبیّت.

نهم جهنگه كهی كۆتایی دیت؟

پرسیارێك بوو له هه موو سووچینکی جیهان ده كرا. نه گهر ده ستاری شه په كه له گه ردا بووایه، یان نا، نهوا له سابلآخ له سه ر زۆریه زمانه شه كهت و كۆستكه وتوه كان ده گه را. مورتهزا حاجی زاده پرسى (نهم جهنگه كهی كۆتایی دیت؟) ده شی وت: (تا بتوام به سه ر وهلی كالتام و ده ست و په یوهنده كهیدا زالیم؟! وهلی برایشی پرسى (كهی نهم جهنگه كۆتایی دیت، تا مورتهزای هیچ و پوچ بكهم به په ندیک میژوو باسی بكات و مندالان له حوجره و قوتابخانه كانیاندای فیری ببن؟!).

فه رمانی به ده ست و په یوهنده كانی دا كه مه زارو باخ و نه وهی مال و سه ره وهی براكه یه تی به پیتی ده رفهت بسووتینن. پیاوه كانی مورتهزاش له ناماده باشیدابوون و ناگه كه یان ده كوژانه وهو مورتهزایان له كرده وه كانی براكهی ناگادار ده كرده وه. مورتهزا پیاوی زۆرتی چه كدار ده كرد و بۆ ساتی یه كلا كرده وه خۆی ناماده ده كرد. هه سه ن چه خماخ له گه ل پرسیاركه راندا پرسى (نهم جهنگه كهی كۆتایی دیت؟! ئومیدی به هه وادارانى ده به خشی و بریایانی به رووسیا جیگیر ده كردو نهو هیوایه شی ده خواست كه سابلآخ و هه موو نازه ریجانی نیران بچنه پال ده ولته تی به لشفی دایك، هه ره ها بۆ دواى ته وای بوونی جهنگه كه، دل به ندی خواستی داد په ره وری و یه كسانی و سۆشیالیستی ده كردن، جاتا هاتنه دی نهو خواسته گه ره كه هه ره وهك چۆن دالدهی جووله كه و

نەسرانییەکانیان داو، ئاوهاش خۆراك لەنیۆ خۆیاندا بەش بکەن و ھەر شویتێك خواردنی لێیە بیهێنن.

رۆژگاری لێزان ماویەکی زۆر ھەناسەبرکیتی کرد، ئینجا لەسەر گێڕانەوێ چیرۆکە که رۆشت و وتی: گەرچی جەنگە که بۆ ماوی چەند مانگێکی دوورو درێژی دیکە، یان تەنانت بۆ ماوی چەند سالتێک درێژی کێشا و رینگە ی پر لە مەترسی و لەوتار بە رەنگی سووری خۆین و رەشی پرسەداری دەبری، درای ئەوێ خەلکی بیویان چوو بوو و جارێکی دیکە باسی ژنە ھەوالدەرە که بکەن. ئەجارە زۆر کەس لە شتوێ دەلەدیۆیک دەیان بینی لە ھاچە کۆلانەکاندا دانیشتوو و خواردنێکی لەبەردەمدایە که لاشە مرۆفە، ھەسەن بوزورگ لە رینگە رۆشتنی بۆ لای ئەلماس، ژنە کە ی بینی، ھەسەن ملی نابوو دەریایەکی تاریکییە و لە ھەموو لایە کێشەو گەرمی تۆپ دەھات و بەم لار بەولایدا گێزە گوللە دەھا، لەناکاو لەبەردەمدایا رووناکییەکی بەھێز درەوشایەو و لە قوللای ئەم تیشکەو ژنە ھەوالدەرە که بە لەنجەو گۆرانییەو دەرکەوت. وەک مانگی چوارە که بە خەرمانە دەورە درا بێت، لێی نزیک بوو وە. بەدەمییەو پێکەنی و بەدەنگێکی کز وەک ئەوێ لە قوللای گۆرەو بێت، بەچە وتی: نەگۆر یەقت دەداتەو نە ھەتیو کەش دەتبینیت و دەتناسیت، بەلام ئەو بێ باوکە بەدرێژایی تەمەن ھەر خەونت پێو دەبینیت. ھەموو جەستە کەوتە لەرزین و لێی پرسى: مەبەستت ئەلماسی خۆشەویست و کۆرە کەمە؟! (ھەى سۆزانی شوومی شەوان روونی بکەو؟)، بەلام رووناکییە نادیارە که (سۆزانی شەوان) لەنیۆ تاریکییە رەشە کەدا، توایەو و ن بوو.

ھەسەن بوزورگ ترسا. بۆ ئەوێ بەسەر ترس و رەشبینییە کەیدا زال بێت و لە نامێزی ئەلماسدا لەبیریان بکات، پێی پەلە ھەلگرت. ئەو دلتیایە که مندالدانی ئەلماس کۆرە کەى ئەمى تێدا یە، بەلام دەبێت ئەو راست بێت که پیش ئەوێ ئەم مندالە که ببینیت، بمریت؟!

ئەوێ لە رینگە بینی و گوێی لێ بوو سەیر بوو، بەلام ئەو سەیرتر ئەوێە که لە دنیا دا روو دەدات، ئەوێش و لەمەیش سەیرتر ئەوێە که لە سەبەینی بێ ناگیە و

نايزانيت. يان دواى سه عاتيك چى روودەدات، نايا وەك ھەموو شەوئەك بەسەلامەتى بەرەو مالى خۆمان بگەرپتمەو، ئەى ئەگەر بەسەلامەتى گەرپامەو، ناخۆ باوكم و دايمكم و ھەموو خوشكە كانم وەك جارەن بەبى ئەوئەى يە كىتكيان لى كەم بوويتتەو، دەبينمەو؟ بەسەلامەتى بى ئەوئەى تووكتى لەسەرى، نىنۆكىكى لى كەم بوويتتەو؟!

عاشقئەكى سەراسىمە بوو، ئەمىستە ئەئىنەكەى تەنھا بۆ ئەلماس نەبوو، بەلكو لەم نىمچە كەلاوئەو سۆزى بەرەو مائەگەرە دەرزى، مالىك بە ھەموو ئەوانەى تەيدان سايەبانىكەو بە بالە ناسكە كانى سىنبەرى لىدەكەن.

نە گوللە باران دەبرايەو نە تۆپ باران، سىمفونىاي ترسەو نە ھىور دەبىتتەو نە ماندو دەبىت. خەلكى لە سابلاخ خەو ناچىتە چاويان، بىدەنگەن و بىر دەكەنەو، يان باسى زيادبوونى ترسە كانيان دەكەن و نوقلانەى ئەو لىدەدەن كە سەينى چى پىشان دەدات، تۆ بلىتت چارەنوس چى لە ھەگبە كەيدا بۆ ھەلگرتەن، ھەگبەى كى پى، يان بەدگۆراو كە ھىشتا بەوئە ناوئەستىت كە تا ئىستە لەم ھەگبەى دەرى ھىناو؟

ئىستە ترسە گەرەكە بووئە برسىتى، خەلكى تانھۆ لەسەر ئەو ژياون كە لە مائەكانى خۆياندا ھەليانگرتبوو، يان بەگۆرەى توانا لە دەروەى سابلاخ ھىنابوويان. ئەوئەى ھەلگىرابوو وا ئىستە كۆتايى دىت و لەگەل گەرمبوونى شەپەكە لە دەوربەرى سابلاخ چوونە دەروەش بوو بە كارى نەكردنى، رىگاوبان گىران و بوون بە مەترسى، بەلكو كەسى پىدا نەدەپزىشت و بوو بە مەيدانى كوشتارو بەلاشەى ھەردو لا چىتراو. ئىدى سەربازگەو تۆپخانەو خۆ تەقەتەكردن و نەخۆشخانەى گەپۆك لە ھەموو شوئەك بوون. سابلاخ بۆ دانىشتوانەكەى خۆى بوو بە زىندان و گۆر. سابلاخ بوو بە تەلەىەك بۆ سابلاخىيەكان و راوچى داگىركەرى غەوارە نابويانەو...

باوكتى سەلمان وتى:

(خۆراك لە مائەكەى مندا زۆر بوو، تايىندەم خۆئىدەو كۆگاكانم پىر لە خۆراك كرد، بەلام ئالىك بوو بە كىشەو خەرىكە خواردنى خۆمان لەگەل پەلەوئەكاندا بەش بكەين).

بە ئەسەرم وت:

- با به پەلە ھەندىك لە گوێرەكەكان سەر بېرین و بۆ زستان بیانكەین بە قاورمە ،
تا كێشەى كەمبونەوێ نالیكى ناژەلەكان سووك بكەین.

وتى:

- ھىشتا مانگىكى دىكەمان ماوہ تا كەش روو لە ساردى بكات.

میری ھاوکارو شەرىكم وتى:

- لە يادم نەماوہ كە تۆ كاتىك كەلوپەلى مائەكەمانت بۆ ئێرە گواستەوہ، ئالىكى
ناژەلەكان و دانەوێلەى پەلەوەرەكانت ھىتا يىت، ھىشتا كۆگای خۆراكى گياندارەكان
پەرە.

بە گالىسكەكەم بە نىو تۆپباران و گوللەدا بە پەلە بۆ ئەوێ رۆيشتەم،
تەماشامكرد دەرگاكە لەسەر پشتم. چى بىيىنم؟ مائەكە بووبو بە تەويلەيەكى گەورەو
ئاودەستى رووسەكان. كەسەم تىيدا نەيىنى، بەلام بىنگومان رووسەكان بەخۆيان و
ئەسپەكانيانەوہ لە ژورووہەن. بە پليكانەكەدا بەرەو كۆگای ئالىكەكان شۆر بوومەوہ،
بە كليل دەرگاكەم كردەوہ دىقەتم دا پەرە لە باوہشە گزەرە و كىسە دانەوێلەى پەلەوەر.
كەواتە داگیركەران نەياندۆزىوہتەوہ! گالىسكەكەم پەرکرد و دەرگای كۆگاكەم داخست.
بىنگومان ناتاجى ھەمووى دەيىن، چونكە كۆتايى مەينەتییەكە وەك تراويلكە ديارە.

میر بە شادمانییەوہ وتى:

- بەپێتى ئەوێ ھىناوتە وای دەيىنم كە مائەكەمان وەك چۆن لە رۆژى
(گواستەوہكە) جىتھىشتوہ وەك خۆى ماوہ.

پىنكەنىم و وتم:

- بەلام وای لىھاتوہ بەكەلكى دانىشتنى مرۆڤ نایات، داگیركەران كردوويانە بە
گەرپىكى گەورەو ئار دەستى بنیادەم و ناژەل!

میر جنیوى بە رووسەكان داو نەفرەتى لىكردن:

- ئەوان چەند سوودیەن لە ئیمە بىنى، كەچى ئیمە جگە لە مەرگ و كاولكارى
ھىچمان لىیان دەست نەكەوت!

بەپەلە وتم:

- نهوان سوودیان لی وەرگرتین و نیمهش سوودمان لی وەرگرتن، پاشان جهنگه که کردنی به درپنده، هه موو شه پرکه ره کان درپندن! هدر هه موویان!
 - ناخر بۆ به تایبیه تی نیمه؟ پهلاماری ولاته کهمان ددهن و نه تکمان ده کهن و بی تاوانه کامان ده کوژن؟

به نازارهوه گازاندهم کرد و وتم:

- نهوهنده نهم پرسیاره مان کرد، تا زمانمان کول بوو، که چیی وه لایمیکمان دهست نه کهوت قایلمان بکات. پینش هه موو که سیک من مافی خۆمه شه وو روژ تووک و نه فره تیان لی بکه. ته ماشای ریشه کهم بکه، که بۆ پرسه ی جگه رگۆشه کام بهرم داوته وه. وه که دهینی عه سری چاره کام وشک نه بوون و گه یشتۆته دلم و بهرده وام ده گری. ماوه یه کی زۆر بهی کرده وه، نینجا وره وریکی کرد:

- نیمهش سه رباری هه موو نه مانه ی، بارگرانیه کی زۆرمان خستۆته سه رتان، له ماله که تان دانیشتووین و خواردنه که تان ده خۆین، له کاتی دا دانیشتوانی سابلآخ هیچ خۆراکینکیان دهست ناکه ویت! ئی تۆش پیم ده لیت که ماله کهم به که لکی دانیشتنی مرۆ نه ماوه؟!

دهستم خسته سه ر شانی و وتم:

- هاوکارو هاوبه شم، گوئی مه ده ری و مه گه پتیه سه ر نهم قسه یه. ماله کهمان مالی ئیوه یه و خواردنه که مانیش هه ری ئیوه یه. نازاوه که هیشتا له هه رتدایه و په له لهشت مه که. هه موومان له و ناسمانه خودایه کی به خشنده مان هه یه!
 به غه مگینی و بی ئومیدیه وه وره وریکی کرد:
 - له کاتی ته نگانه دا په نامان هه ره نه وه.

مانگیك تیپه ری و شه رو کوشتار تاده هات گهرمه ده بوو، هه ردولا له شارۆچکه که ئۆقره ناگرن، تا ناچار ده بن و جیی ده یلن. ده روو به ری سابلآخ ده سووتیت و به ناگر ته نراوه، ترس و برسیتی ده ی سووتینیت. ئیستا له ناوه وه ده ره وه ی شارۆچکه که شتیکی نه وتۆ نه ماوه. مه رگ له هه موو شوینی له بۆسه دایه. مرۆ

خواردن ده خوات تا ترسه که ی بهرده وام بیت و کاره ساته کانی بهرده وام بیت و کوشتاری بهرده وام بیت. سدرکه وتوه کان که مینه یه کی بجو وکن و پیشبینی نادیاران کرد و خودا خوشیوستن و سامانی دانی. نه وانه دهوله مهندي لیزان بوون و ژيانی خویان به پاره کرپیه وه، بهلام لیزانی دادی هه ژارانی نه دا، ههروه ها زیریش دادی نه وانه ی نه دا که پهرده یه کیان به سهر چاری خویاندا داو نه یان توانی رووداوه کانی نایینه بیینن. نه مانه تنه ها لووتی خویان ده بیینی و درهوشانه وهی کانزا زهرده که چاری کویرکردن. درای نه وهی کار له کار ترازو به ناگاهاته وهو سکیان قوره ی ده هات. له شتیک ده گه ران تا سکیان بیتده نگ بکن، بهلام جگه له سهگ و پشیلهی بهرله لا هیچیان نه دوزیه وه، نه وانه ش تنه ها له سهر گوفه کی خودا بیتداوه کان ملؤمۆیان ده کرد. بالنده له که مییان داو فرین. نه وهی توانیبای کۆتریک، ته نانهت قه له ره شتیک، یان هه ندیک چۆله که راو بکات، به خته وهر بوو. له ماله کانی سابلاخ سهگ و پشیله یه که له دوا ی یه که ون ده بوون، خو نه وهی له ماله کهیدا مشک هه بوویا یه به تیروته سهل داده نرا، چونکه سهگ و پشیله و مشک له ماله کاندان نه مان- زوبه زوو قریان کرد- له سابلاخدا گیانداریک له کۆلانه کاندان نه ده بیینراو له هیچ شوینیک جریوهی چۆله که و خویندنی بالنده یه که نه ده بیسترا... تنه ها دهنگی ته قینه وهو دهنگی گولله بی برانه وه ده بیسترا، وه که هه موو جاریک هه ژاره کان یه که م کهس بوون که جهنگه که چرنوکی برسیتی زۆرداری له گۆشتیان گیرکرد.

برسییه کان دهستیان به پارانه وه کرد، تووک و نه فره تیان له خراپه کاران ده کرد، خویان به ئومیدیکه وه ده به ست، بهلام برسیتی به هاواره وه بانگی ده کردن (نا نه وه ته له ناو خۆتاندا یه! نه گه به هاوارمه وه بیین، به هاواری خۆتانسه وه ده چن). هه ولده وهن چاری لی بپۆشن، لی نه و به پروویاندا دان چیرده کاته وهو هاوار ده کات (هایه و! نه گه ر به خواردن بیتده نگم نه کهن، نه و پاج و خاکه نازه کام ویرانتان ده کهن و له سزا تاقانه کهم... مه رگ رزگار نابن!).

برسییه کان نه وهی به که لکی خواردن هات خواردیان، ته نانهت نه وهی دل نه ی ده برد و نه ده خورا، به تامه زرویی و هه لپه وه وه که به له زه تترین داوت لووش ده کرا، نینجا له چاو

پرووکانتیکدا جگه له دارو بهردو ناسن هیچ نه ما، تنانته پيسته شيان کولاندو
 خواردیان. بریستی جه ژنی خوی به بی موبالاتی کردو سئلاندی که زوری دانیشتوانی
 سابلخ هیچ جیوازیه کیان له گهژ مرؤقی دیکه هه موو جیهان نییه و دؤخی
 نه مرؤیان هه وه هه مان دؤخی دوتینی دورره به دریژایی سهرده مه کان و له م
 نه زمونده نه خۆشه ویستی و خزمایه تی ده میتیت و نه دؤستایه تی، تنانته
 دایکایه تی و باوکایه تیش نامیتن و تنها (من) له کتپرکی تی مانه وه دا ده میتیت،
 خه لکی له ده مامک روت ده بنه وه ده بنه درنده یه کی تیکشکیتنه ر. که مینه یه کی که م و
 ده گمن که روحی پاکی به ره و ریزی (مرؤقی راست و دروست) به رزی ده کاته وه به
 جینگیری و خۆراگری له سه ر لوتکه ی چیا ی مرؤقینی جینگیر ده بیت و هه ز له بریاری
 درندانه و بانگه وازی خۆپه رستی ناکات و هاواره ترسیته ره که ی له بنی چلپاوه وه به رز
 ده بیت وه ده گاته نه و خودایه ی که هه موو دانیشتوانی سابلخ بروایان پیته تی، به لام له
 چرکه ساتی یه کلاکه ره وه دا له بری ده کمن، تاشه پری تاقه که سی ته سکی خۆیان بکه ن،
 نه مه ش له پای نه وه ی له سه ر که وئی هه موو شتیک و هه موو مرؤقی شک به زیندوویتی
 بیتنه وه. هه سن چه خماخ دووباره داوای له هاوړتیانی کرد که ده ست به خۆراکه وه بگرن
 و پارووی ژیان له نیو خویاندا به ش بکه ن. شلۆمۆ که تانی له سه ر مینه به ری که نیسه
 داوای له تایفه که ی خوی کرد که کۆمه کی یه کتر بکه ن...، نه وه ی وتی نه مه بوو
 (خۆراگری نه مرؤ به رانه ر نه م دوژمنه له ناوبه ره و دابه شکردنی پارو له ناو یه کتریدا
 دوو نه رکی نایینی و خودا په رستین) ساکاریه که ی و بی فیزیبه که ی ریگه ی نه دا وه
 نمونه باسی خوی بکات، به لام گوینگره کانی ده یانزانی نه و جگه له چواره که سه که ی
 مالی خوی و نه لماس و ناجی یاریزانی جووله که ی عیراقی، خه لکی زوری دیکه ی ششی
 به نه یینی ده ژياندو دلنیا بوو که بانگه شه کانی له نیو تایفه که ی و خه لکی دیکه شدا
 به ره مه می هه بووه. نه میتستا ده ستاری جده نگه که به وپه ری خیرایی ده سووړایه وه و
 جه ستو رۆحی ده هاری. ده ستوپیه ونده کانی مورته زا حاجی زاده خۆیان ده خسته
 مه ترسییه وه دیتاهه کانی خۆیان جیده هیتشت و ملیان ده نایه به ره کانی شه په وه نه وه ی
 له توانایاندا بوو له خۆراک و له پیار ده یانکری و بۆ مورته زاو که سوکاری خۆیان

دەيانەيتىنا. لەپاي و دەستەيىنانى خۇراك رۇژان و شەوانى دوورو درىژ رىنگەيان دەپرى، بەلام وەلى لەو خۇراكى دەخوارد كە لە كۇگاي دىكە بۇ خۇي و بۇ پىياوھەكانى داي نابوو. بۇ ئەو گەغىنە زۆرە دەسوتاو ناخى ھەلەدەكىشا كە ناگر ھەلى لووشى). دەى وت (گەرەكە ئەم ناگرە مورتەزاو خىزانەكەى و ئەوھى ھەيەتى بسوتىتەيت!) ھەرچەندە شەرەكە تا دەھات توندتر دەبوو، بەلام پىياوھەكانى لە سوتاندنى مەززاو باخەكانى مورتەزا بەردەوام بوون. وەلى حاجى زادە ئەگەر كۇگا خواردنەكەى نەسوتايە، ئەوا دەيتوانى بەرانبەر بە زىر دەولەمەندەكانى شارۆچكەكە لە غونەى وەك خانەوادەى بوزورگ لە مردن رزگار بكات، ئەگەر ئەو كۇگايە بمايە، دەيتوانى غايەى ئەوانە بكاتە ئەو راستىيە كە لە تواناي كانزا زەرەدەكەدا ھەيە لە ھەموو قات و قىسەك بىيانپارىتەيت و لە مردن رزگاريان بكات، كەچى مورتەزاى (تاوانبار) كۇگاكەى سوتاندو دلى داخ كرد و پارو سامانى دەولەمەندەكانىشى كردە بىتەكى بى كەلك و تووپەھات، ھەر ئەوئەندەت دەزانى كەزاوھى مردوو ناشتن لە سەرتاسەرى شارۆچكەكە روى لە گۇرستان دەكرد. لە رىنگەى بەرەو دوا ئارامگەى قوربانيانى برسىتەى لەنىتو مردوونىژەكانىش قورباني لىدەكەوتەو و دەمردن. خەلكى چون سەرخۇش بەلارە لار خۇيان بكىش دەكردو دەپزىشتن. برسىتەى پاشاھەى مرۇقبوون و بىنادەم بوونى لى زەوت كەردبوون و ئىدى زگ بەتالى و مرۇقبوون بوو بوونە دوو شتى ھۆشەبر. وايسان لىتھات ئىشتىايان چووە سەر مردووەكانى خۇيان. ئىدى لەژىر بالى تارىكىدا لەكوى برايسەك، يان مىردىك يان خزمىك لەژىر خاك بوايە، ئەو نازىز مردووانە لە گلە تەرەكە دەنىشتن و بەنىنۇك خۆلەكەيان لادەبرد، ئىنجا مردووەكانى خۇيان دەردەھىتسار پارچەپارچەيان دەكردو وەك داوھەتەكى چەور لوشيان دەكرد، تا بۇ ماوھەكە لە ژياندا مەئىنەتە تا ئەوھى بەختى ھەيە داوھەتەكى مرۇبى دىكەى بۇ ھەلەدەكەوتە. ئەوان بۇ خۆشەويستان و نازىزيانان لە كرم لەپىشتەن، بەلكو ئەوان لە بۇگەنبوون و رزىن دەيانپارىژن و لە دەسلەتەى كرمى قىزەون رزگاريان دەكەن و لە ھەناوى خۇياندا ونيان دەكەن، چونكە لەوى، لە ھەناوى زىندووەكاندا گۇرپچەكەيەكى لەبارو شايان ھەيە. بەش بەحالى گۆشتخۆرەكانىش، ئەوا خۆشەويستانىان، شەھىدانى برسىتەى، دواى ئەوھى تەكەلەيان

- ئەرئ سەفییە، بۆنى گۆشتى كولار دەكەم! گۆشت لە کوئ هیناوه سەفییە؟!
 سەفییە بەدەنگى دەلەدیوئىكى درندەو زېر، وەلامى دایەو:
 - ھەى خەلەفار، ئەمە گۆشتى سەرمەدە! ھەى شیتە سەرمەدى كورمان!
 پیاوھەكە چركەيەك تەزى، دەنگى لە گەروویدا قەتیس بوو، بە غەمگینی گریاو
 ئەمەش ھاتە سەر خەمەكانى دیکەى، وتى:
 - سەرمەد؟! كورە نازیزەكەمان؟! سەرمەد مردو جەستەى نازیزی لەسەر ئاگر
 دەكوئیت؟ ئەرئ ژنەكە گوناھ نییە وات لەم كورە تاقانەيەمان كردووه؟!
 دەنگى زیاتر زېرو رەق بوو، وەك ئەژدیھایەكى ژەھر دار فیشكاندى:
 - ھەى خەرفا و بێدەنگ بە، ھەى شیتە! ئەى ئەو ھەرام و ناپەرەوا نییە كە
 زیندوویەك مردوویەكى لەبەر دەستدا بیت و ئەى خوات و بمریت؟ ئەى ئەو ھەت
 نەبێستووه كە زیندوو لە مردوو لەپێشتەر؟
 وا دەرکەوت كە قایل بوو، بەریتىكى تێكەل لە غەم و ھەزكردن لە گۆشت وتى:
 - كەواتە بەپەلە پارچەيەك گۆشت لە سەرمەدى نازیز بو بێنە، تا بەرەنگارى
 برسیتى ھاربووھەكەم بېمەوھ.
 سەفییە بەدەنگىكى گەھەناساى وەك وژە وژى جنۆكە لە قاقاى پێكەنىنى دا:
 - ئەى من نەموت تۆ شیت و خەلەفاوئیت؟ دەتەوئیت من بە گۆشتى كورە
 جگەرگۆشەكەم تیرت بكەم، ھەى گەمژە؟!
 دووبارە بى ھیزی دایگرتەوەر بەدەنگىكى كز و واق و پمانەو وتى:
 - سەفییە، ئەى سەرمەد كورە جگەرگۆشەى منیش نییە؟!
 جارتىكى دیکە سەفییە پێكەنىنىكى شەیتان ئاسا پێكەنى و دەستى بە ھەلوشینی
 گۆشتى كولارى مردوو نازیزەكە كرد:
 - نەخێر ھەى شیت و شوور! تۆ ھەموو تەمەنت ھەر بەگەمژەى ژیايت، بەلام بەر
 لەو ھەى بمریت با راستىيەكەى بزانییت! سەرمەد كورە تۆ نییە! سەرمەد كورە
 خۆشەنگى خۆشەويستە، كە پێش چەند رۆژێك ژنە تاوانبارەكەى لاشەكەى خواردو
 لووشى كرد...

مێرده جارێکی دی ههروه تریشقه که لێی دایهوه، نهی دهوێست باوهڕ بکات، برسیتییه که تووڕه یه کهی دامرکانهوه، دهنگی پتر پارانهوی لێ دهتکا، به کزییهوه وتی:

- کهواته تۆ داوین پیسیت. سزای داوین پیسیش کوشتنه. گهر توانای ههستام هه‌بوایه و هی‌ز خیانه‌تی لێ نه‌کردبام، هه‌ر نیستا هه‌لده‌ستام و دهم کوشتیت. له‌کاتی‌کدا من ناتوانم نه‌وه بکه‌م، کهواته پارچه گوشتی‌کی سه‌رمه‌د بکه به‌خی‌ری خۆت، ئیدی هه‌ر که‌ستێک بارکی بووه گ‌رنگ نیه‌.

ژنه پارچه‌یه‌کی دیکه‌ی له گوشتی سه‌رمه‌د هه‌لگرت و به‌هه‌لپه‌ی درنده‌یه‌کی
برسی و شیتیه‌ره ده‌ستی به‌جوینی کرد. وشه‌کان به‌ شیتویه‌کی سامناک له ده‌می
دوره‌یه‌رین و هه‌رجی خۆبه‌رستی و خراپه‌کاریه‌ک هه‌یه‌ تساناندا کۆبووه‌وه:

- هاپهوا! هاپهوا! هه‌ی خه‌له‌فای نار خه‌له‌فاران، پارچه‌یه‌ک له گۆشتی سه‌رمه‌دت بده‌مێ، تا چهند رۆژی دیکه ژیا‌نت پێ به‌خشیته‌وه؟ هه‌ی شیتته، نه‌ی دوای ته‌واو بوونی گۆشتی سه‌رمه‌د چی بخۆم؟ هه‌ی که‌م عه‌قل ده‌ی دراهنه‌سه‌ت بده! تا من له‌زه‌ت له‌ ژیا‌ن بکه‌م...

سابلاخ زۆرى لىم دۆزەخانە يېنى. زۆر جار بىرىتى پىش ئەۋى جەستەى لىووش بىكات، مۇڭبىۋىنى مۇڭى لىووش دەكرى، دەرگەۋىت كە سامناكى خراپەكارى و خۇپەرستى مۇڭ لى سىنورىكدا كۇتايان نايەت، بەلام رىزەپەر ھەمىشە ھەر ھەيدە لى پال ئەم دىمەنە ترىسناكانەدا قورىانىدان و قارەمانىتىش دەرگەۋىتن و سەلماندىان كە چاگەخۋازى لى گەل ئەۋى كەمە، ھىشتا ھەرى ماۋە ئەۋەش تروسكاىيەكەۋەك مافىكى رەۋا ۋەك نازناۋى (مۇڭ دۆستى) بەھەندىك كەس بەخىشرا.

له کاتیکدا له گيژاوي برسيټي بې پرستيدا له تري دده، له وده ي برسيټي تووشي
 هم که سه که مينانه بوو بوو، به سوزو نه لهايه کي سوفيانه وه له ماله وه دزي ده کړو
 بزکن نه لاس ده چو. سهر له وده بوو تا هم دوايه ههستي بهم چاکه خوازيه ي
 خوي نه کړدبوو، به وده ي - نه لاس نه ي خوشه ويستم!- بهره رو ي ده چيټ و ناميزي

لې ددهات و به شوق و هزیکهوه که له پهرست ددهچیت، به خووی دهنوسییت: تو دلت لای خواردنی دراوسییه و منیش له جوشی هدرزه کاریدام.

بریکجار که دهی بینی و نان ده خوات له برسان لیوهکانی خوې به زمان دهلهستهوه. نایا نانی له گهلدا بخوات؟ نه لئاس به تاسووقده خواردنه که لرف دهکات. جاران تا له نان خواردن دهبووه چاوهړتی دهکرد، بهلام ناوها نهی دی بوو. بیتگومان نه مه هی بیتروکردنه! هیی حهسن، بیتگومان کورپه له کهت لهوی، له ناو نهو سکه راکشاهو خوراک ودره گریت! نه خیر نه لئاس لهو خواردنه بیتبش ناکم که له گهل کورپه که صدا بهشی دهکات! هیی نه لئاس! خدکی مندالی خوین دهخون، بهلام من نامادم بمرم تا نه م کورپه لهیه له دایک بیت و رووناکي ژیان بیینیت، بهلام نه لئاس نهوی تو دته ویت من ناتوانم بیکم، خوشه ویستم من نه خوشم، نه خوشیه کم دهردیکه له هه موو دهردان ترسناکتره، دهرده کم دهردی برسییه، له نیتوان ماله کهی نیمه و نه م نیمچه ماله ی توذا، پیاوړیک له گهل نهو خدلکانه ی به خیتویان دهکات، بهیانی و نیوړو و نیواره له تیریدا دهرژینهوه، به لی! دهرشیتتهوه له گهلیدا پیار و ثافرت و مندال، له جول له که و موسلمان، رهنکه نه سرانیش، دهرژینهوه، هیی خوشه ویستم ته ناهت توش له خواردنی نه م پیاره دهخویت، بهلام باو کم چاری کویر بوو، نه م ساته ی نه ده بینی و هیچ گوئی پی نه ددها، نهوه بوو هیشتا کرینی خوراک به بهریهوه مابوو، من هام دا نهو به چه ند مانگیکی ژیان قهرزاری منه، بهلام نیستا نهو و دایکم و خوشکه کانم له برسان چه ماونه تهره به پیوه خوین بو راناگریت، قورپی سکیان دیت و چاوهړتی مردن دهکن. نا نه لئاس، نایه لم بمرن! له خودی خویدا ویزدان و جوامیرییه کی دوزیهوه که لهوهو پیش ههستی پینه کربوون، نهو تنها هدرزه کاریکی ژن پهرست بوو، جگه له ناو گهلی خوې و ترازانی به نه خوینی ناوه لکراسی کچان هیچی تری لا گرنگ نه بوو، نه میستا بوته عاشق و پیار و بهرپرس و باوک! نهو دهمی باوکت له ژیاندا بوو ترست دهخسته دلی هه موو پیارانهوه، که لله ره قیک بوویت هه مووان به خراپه کاریان دهزانیت، نیستا له گهل بی ناگایی و ترسه که تیش، ناسکترین و پر له خوشه ویستیرین که سیت، نا نهوه تا له وه تهی کوستت به باوکت که وتوه، تا فگه یه کی خوشه ویستی قه تیس بووت

تیدا هەلە قوڵیت. هیئە خۆشەویست، هەست دەکەیت منیش تووشی پەتاکە ی تۆ بووم؟ لووتت لە دەمم نزیک مەخەو، بۆنی برسییتی بۆگەنە و بەرگە ی ناگیریت! کەچی تۆ ئەم دەمە ماچ دەکەیت و لەتۆ وایە بۆنی میسک و عەتری لێدیت. ئەلماس، گەر لە چارەم نووسراییت کە ئەم کۆرەم نەبینم، ئەوا لە کەس مەترسەو بە ناشکرا بلی ئەمە کۆری حەسەن بوزورگە! لەو دەمەیدا ئەم راسپاردەکانی پێندەوت ئەلماس رووخساری تەلخ و گژبوو. بێگومان ئەو دەیناسییت و خۆشیدەویت و ئاواتی مانەوێهەتی. ئەلماس دەستی خستە سەر دەمی و پێدەنگی کرد، ئینجا دۆپێک کەوتە سەر دەستی و دۆپێکی دیکە ی بەدراوا هات. دەستی بەدەمو چاریدا بەرەو چاری هەلخازو فرمیستکەکانی سەری. کێ دەلیت ئەلماس هۆشی لەدەستداو، شان بەشان برسییتییکە ی ئەلماس بەخۆو ی گوشتی، هەلەپەکی پێ لە هەستی مرۆڤی، خەریک بوو بەو گۆشینە روحی دەریچیت. گەر من بێم کێ جلۆبەرگ و جەستە ناسکەکی بۆ دەشوات؟ دراوسی خواردنی بۆ دین، بەلام لە پاکراگرتن و ئەو سەرما یە بەرپۆیه ناپرسن، سەرما نەفرەتی سییه می دوا ی جەنگ و برسییتی! رای شت زۆرن کە مرۆڤ دەکوژن! لەناکاو هەستی بە تەزۆیه کی سارد کرد. ئەری زستان هات یان ئەمە لەرزی سەرەمەرگە؟! هەستی بە خەمیکی زۆر کردو نەبویست لە نامیزی ئەلماسدا بمریت، بۆیه خۆی لێ دەریاز کرد و ماچیکێ کرد، هەر وەک چۆن هاتبوو ناوای بەلارە لار بەرەو ماڵ گەراپەو. رۆژیکێ قورس تێپەری و رۆژیکێ دیکە ی بەدراوا هات. شەرەکە تا دیست گەرمتر دەبیست، برسییتی زیاد دەکات، مردن زیاد دەکات، هەناسە ی سارد زۆر دەبن، بێ هیزی پەرە دەسنیت و مەرگ نزیک دەبیستەو.

- باوکە، ئەمە دوا دەرفە تمانە، کیسە یەکی زیڕ بێو بۆ لای شلۆمۆ کەتانی

دراوسیمان بڕۆ و هەندێک خۆراکی لێ بکەر!

باوکی بە نا بەدلییه وە دەلیت:

- کۆرم شیت بوویت؟! من کاری وابکەم؟! هە ی شیتە سواڵی خواردن بکەم؟! -

- باوکە، تۆی دە ی کریت.

- تۆ لەو باوەرە دايت کە خەلکی لە رۆژی باراندا ناخوڕە بە کار نەهیتن؟

- باوکه، ئەمە لەپێتار دایکم و خوشکەکاندا بکە!

وەک ئەوەی دوا ھەناسە بدات دەتیت:

- مردغان باشتەر لەوەی ئاوا ھۆم بچووک بکەمەو.

لەدەمە دادپارەکی برسیتیدا مرۆڤبوونی خۆی دۆزیو، چونکە زۆر کەس گۆران و
سوون بە درێندەییەکی تێکشکێنەر و بەدگۆراو، ئەو مرۆڤیکەو خۆشەویستی و
بەخشندەیی و قوربانیان دەزانیت، بۆ لای خوشکەکانی چوو، ئیستا لەم ژوورەیاندا
پێشەشی و نامرادییان بەتەواوی دەرکەوتبوو! جگە لە نالە و نرکە کە بەشینک لە رۆحی
لێ دەتکیتەر، هیچ نازەنە ڤیت.

(من برسیمە!)، (لەتە نانێکم دەوی!)، (نامەوت بمر!)، (ھۆ خەلکینە ژیاڵم پێ
بەخشەو!)، جیھان و باری و دنیاو عالەم! باوکم بەم ناوانە بانگی دەکردن، دایکم
وەک ئێوە زەبوون بوو، منیش گەر بزانی دوا چەند مانگێکی دی دەبە باوک. لەپای
دایکی و خوشکەکانی ئازاری دەکێشا، گەرە کە بژیت، بژیت بۆ ئەوەی ئەمان و خۆشی
کۆرەکی ببینن، تەنانت باوکە گەمژە و بە سامان لەخۆبایە کەیشی ھەر دەبیت بژی.
دراوسێ جوولە کەکە ھاتەرە یاد، ئەو خواردنە خۆشانە ھاتەرە یاد کە لەو مائەدا
دەدرێن و دەخورێن. لە ھەژمەت بێ ھیزی و برسیتی ھەناسەی سوار بوو بوو، بەلام بە
جەختەرە لەبەر خۆرە وتی:

- خواردنتان بۆ دینم، لە برسان نامرن! بۆ ئێوە باوکم خواردن دینم!

سەرخۆشیکە دەروات و بەلادا دیت، لە گیانەلادایە و ھەناسە پرکیتیەتی، خەریکە
روحی دەرەجیت، بەلام روح دەرچوونە کە لە چارەروانی دەبێتیتەر، بەرەر ژوورەکی
باوکی دزە کرد، دەمانچە کە لە کیفە کە دەھێتار لە گیرفانی شارادیەرە، خۆی
بکێش کرد، ئەلماس بەگیانی تۆ خواردن بۆ کە سوکارە کەم پەیدا دەکەم، بەو پاشاوەی
ھێزە کە مابووی بەرەر سەربان سەرکەوت.

ھەر گەرمی تۆپ دەھات کە چەند مانگێک بوو نەدەبرایەرە، بە ئەسەرم وت:

- خۆردنە کەمان بۆ ئامادە بکە، یێگومان میوانەکان برسیانە!

بیرم لهو کهسانه ده کرده که رویشتن و ده پۆن، بیرم له زیندووه کان له خوشه ویسته
 کۆچکردووه کان و بهو دۆخه کی به سه ر سابلاخدا هاتبوو، کرده وه، نهم شارۆچکه
 خوشه، کئ لهو برۆایدابوو که مهینه تییه که ی بگاته نهو راده یه بییته هه شارگه ی
 گوشتی مرۆف خۆر؟! تاشه بهردیکی قورسی دیکه که و ته سه ر تاشه بهرده که له که
 بووه کانی سه ر شام. بریا ده متوانی نانی هه موو نهم برسییانه بدهم...! کاشکی
 ده متوانی بهر له م مردنه قینه ونه بگرم، ئی نازووقه ی ماله که م لهو ساوه سابلاخ بۆته
 بخۆری خواردنی پیس و گهنیو له کزی داوه و سه ر قاپه که ی به جۆریک داخراوه، سه ری
 مندالی شیر خۆره سپی ده کات. ئای باره که چهند قورسه! لهو خۆراکه ی که له م ماله دا
 هه یه ده میتکی چهند زۆر لیتی ده خوات! گهر نهم خواردنه پیش کۆتایی هاتنی نهم
 جهنگه نه فرینه کۆتایی بیته، نهوا دور سه رمایه له ده ست ده ده ین، پارو و خۆراک. ئای
 نه سه ر گهر بزانیته که سه رمایه که کۆتایی هاتوو...! ده می سی نازیزی له ده ست چوم
 که و ته وه بیر، که ئیدی به شداری نهم خواردنه مان ناکهن، هاوکات سیما ی ترسناکی
 شه ی تان له بهر چاوم قوت بووه وه که له به کانی جیر ده کرده وه. گویم له دهنگی بوو که پتی
 ده وتم (سوپاسم بکه، چونکه له نازووقه ی سی کهس رزگارم کردیت!) به په شوکاوی
 راپه ریم و نه فره تم لیکرد (شه رمه زار بیته! شه رمه زار بیته هه ی شه ی تان!)، نه فره تم له
 روس و عوسمانییه کان و نه لمانه کان و شاو ئینگلیز و هه موو خراپه کارانی دنیا کرد.
 سفره و خوان راخان و پرسه ری له هه موو جۆره خواردنیک کرا. فره مووم له میوانه کانم
 میر عه لی و خیزانکه ی کرد. نه ندامانی خیزانه که ی خۆمیش به ده وری سفره که دا
 کۆبوونه وه. له پر ده نگیک کی کز، به لام به هه ره شه وه له سه ر بانه وه بهر گویمان که وت:
 - دهستان له خواردنه که هه لبگرن، هه ر که سیک دهستی بۆ ببات بهم ده مانچه یه
 ده یکوژم.

دهسته کان کشانه وه نیگا کان به ره و سه ری بهرز بوونه وه. نه وه هه سه ن بوزورگی لاو
 بوو له وئ، ده مانچه که ی له سه ر پییه، ده ست و په نجی هه ر نه وه تا توانای گرتنی
 ده مانچه که یان هه یه، هه ولدهات سیره بگریته، به لام له نیو دهسته کانی دا سه ما
 ده کات، ململانی ده کات و چوون سه ر خۆشیک که قه رابه یه کی ته واو عاره قی

خواردیتهوه، بهلادا دیت. لهو چرکهساته کتوپړه دا هه موومان لال بووین، چرکهساته که تیپه پری و بانگیم کرد:

- رۆله، وهره خوارهوه. هه موو خواردنه که له پېشتدایه! خوی به پلیکانه کانهوه گرت و به هه ناسه برکې و لاره لار شۆر بووهوه. له گهل نړیک بوونه ویدا ترسی نه وه لسی دهنیشت که نه گاته خواردنه که، هه مووان به به زه ییه کی خه مینه وه که وتنه چپه چپ. هه سن بوزورگی لاو نازراگیراو، باریک و لاواز بووه بهلادا دیت و له بهر بیتیزی ناگای له خۆ نییه و رهنگی مردو له رووخساری نیشتووه، ده مانچه که له گهل خویدا بیتدنگه و هه لده له رزیت، قهت نه م رۆقه زیندرو نییه و یه کجار له ژیانده دوروه له مردنه وه زۆر نړیکه، نه فره تم له خۆم و رووداوه کان کرد، چۆن بیرم له هاوسی نړیکه کانم نه کردوتهوه؟!

- رۆله بخۆ!

به ده نگیکی نیوه له سه رخۆ چو و تی:

- تا که سوکاره کم ناهیکیان و بهر نه یه توه، ناخۆم، نه م خواردنه هه مووی بۆ مالی خۆمان ده بهم.

هه ولای دا بارهش له سفره که بدات، له پر بهلادا هات و ده مانچه که له دهستی بهر بووهوه...! کهوت و چاری نه بلهق بوو، دهستیم گرت، دهستی زۆر سارد بوو، بانگم کرد:

- رۆله خواردنت ده ویت، به لیتنت ده ده می که که سوکاره کهشت تا نه م مهینه تییه کۆتایی دیت، له م خواردنه بخۆن!

پاروویه کم هه لگرت و به ده مییه وه یم کرد، بهر په پری نه و هتزی تیتدا مابو جووی، هه ولیدا قووتی بدات... نه ی توانی، پارووه که له گه رووی گیربوو و دوا هه ناسه ی دا... رام وه شانده...، ههستی تیتدا نه بوو، گویم به سینگییه وه نا... دلای لیتی نه ده ده... هه ناسه ی نه بوو...، لاره به سته زمانه که مرد! هه سن بوزورگی ناز راگیراو له برسان دوا هه ناسه ی دا! بۆ هه زاره مین جار نه فره تم له خۆم کرد، ده نگیم له و دنیاره ژنه وت و به هه مووانم وت:

- واز له خواردنه که بیتن! سویندم خواردوه که ناییت که سیکمان دهست بؤ نهم
خواردنه بیات!

هیچ پتویستی به داواکردن و سوینده که ت نده کرد، واق وړمان هه موویانی وشک
کرد، پاشان که له مردنی دتیا بوون، ترس و بلمه بلمیک منداله کانی گرتوه و ژنه کان
دهستیان به گریان کرد و پیاره کانش وشک بوون. تۆ خۆت وتنه دلت (ژهنگ)
گرتبوی و نه گه ریایت.

هه ستت به قورسای و سه سه ختی و مهرگ کرد و هاتیتسه سه رخۆت، نییدی
راپه ریت و سینیه کی پرت هه لگرت و قه شه نگیش سینی دوه می هه لگرت، کاتت
به فیږ نه داو به پتی توانا خواردنی سووکت هه لېژاردو نه و خواردنانهت وه لاوه نا که
زیان به گه دهی خالی ده گه یه نن، به قه شه نگت وت:

- دوام که وه!

هه موو نیگای پر له پرسیاره تیان رووانیم، وتم:
- هه ر له تیستاره تا خودا ده رویه که ده کاتسه وه، خانه وادهی بوزورگ له
خواردنه که مان به شدار ده بن.

- نه سمه ر پرسی:

- نهی لاشه ی کوږه که یان، که له به رده مانه!؟

به جه خته وه وتم:

- گه ره که یه که م جار له مردن رزگاریان بکه یین.

رویشتم و قه شه نگ دوام که وت.

دهرگای مالی بوزورگ درزیکسی تیکه وتبوو، له پشت دهرگا که وه داوای چوونه
ژووره وه کرد. دهنگی لاوازی باوکه که وه لامی دایه وه (فه رموو).
که خواردنه که یی بینی هه ولئی دا تووړه بیت، بیتیزی ده ستبه جی تووړه بیه که ی
دامرکانده وه به ونده وازی هیتا:

- ینگومان کوره نه فرینه که نه مهی کرده، ههسهن پیتیسته سزایه کی توندت بدهم.

به داوای لیبوردهوه وتم:

- دراوسی مافی له سهه دراوسی ههیه، ئیوهش دراوسی و کهسی منن، تاخودا دهرویه که ده کاتهوه ئیوه میوانی منن!

خواردنه که مان دانار به بی چاره پیکردن من و قه شهنگ گه پاینهوه، به نه سهه رم وت:
- دۆخی هاوسیکه مان له پیه پری خرابیدایه.

پرسی:

- نهی کوره مردوه که یان؟

- خیتزانی بوزورگ گه به مردنی کوره که یان بزائن، که سیکیان به زیندوویی لی
دهرناچیت!

پرسی:

- نهی چی بکهین؟

- له ژووریکه به تال دای ده نین تا خواردنه که هیتزکیان وه بهر دینیتسهوه، نهوسا ده توانن رو به پرووی کۆستکه وتنه که ببنهوه. نه سهه به خه مهوه ئاخیکی هه لکیتشا، وه که نهوهی خۆی بدوینیت وتی:

- لهو ساوه داگیر کهری غهواره هاتوون، ده ئینی عیزرائیل له سابلخ نیشته جی بووه، هیچ مالتیک نه ماره سهردانی نه کات، که ی ینگانه ده رۆن تا عیزرائیلیش له گه لیاندا بروت؟!

ئیتواره دووباره له گه ل قه شهنگدا خواردنمان بۆ مالتی بوزورگ برده، نه م خواردنه تایبته بوو، نه سهه رم راسپارد که خواردنی سوکیان بۆ لی بنیت، ههستم به بوژانه وهیه کی تهوای باوکه که کرد، که میتیک بی پرستییه که ی نه ماو لووت به رزییه که ی سهه ری به رز کردهوه:

- نهمه چييه؟ وا جاري خوارنه كه تانمان قبول كرد، بهلام شلومو خير پي
كردنه كه قبول ناكهين، تو كه هدر له سهر خزمه تگردنمان سووريت ني هه تا كه ي؟
نينجا نه ي دراوسي هموو شتيك به نرخی خوي.

سهره پاي نهو سووكا يه تييه ي كه وهك خه نجر دلي سيم، وتم:

- تو به خودايه! دراوسي مافي له سهر دراوسييه، نه ي پينغه مبه ره كه تان راي
نه سپاردوه، كه به دهنگ هه وته مين دراوسي شه وه بچين.

قسه كه ي پي بريم:

- كوره كه روشت و نه گه پايه وه، نازانم چي بليتم، سويتدم خواردبوو ههر كه
بگه پي ته وه سزاي بدهم، بهلام وا ئيستا بزي نيگه رانم.

غهميكي تر بيدهنگي كردم، نايا پي بليت كه كوره تاقانه و به نازه كه ت مردوه و
وا له ژورريك له ژوره كاني ماله كه ي مندا راكشاه؟! هه ي كلول خوتان، تو دايكي و
خوشكه كاني، ينگومان نه م شه و ده زانن، بهلام باوكي سلمان، ليسان گه پي، با جاري
شام بكه ن. به شوين خومدا گه پامده وه قه شه گ وهك سيبهر دوام كه وت و لي پريسم:

- گه وروم، بو هه والي مردني كوره كه يانت پي رانه گه ياندن؟!

- جاري ئيمه له بريستي رزگارمان كردوون، تا به هه والي كوشتكه وتن بيان

كوژين؟

- بهلام...

قسه كه م پي بري و وتم:

- قه شهنگ، من ده زانم نه م شه و لاي ئيمه نامي ني ته وه، ههر دواي ناني شيوان بزيان

ده نيترمه وه.

چون؟! نه م باره گرانه تازه يه كه وته سهر گردو كه ي باره كه له كه بووه كاني سهر شانم،
من هيچ و پوچترين خه لقه نده ي خودام گهر به دهستي راست خواردنيان بده مي و
به دهستي چه پ زه بري گوشتيان لي بووه شيتم.

به ميم وت:

- میر! لاشه‌که‌ی حه‌سه‌ن هه‌لبگره و بۆ که‌سوکاری بیبه‌وه و نه‌وه‌ی روویدا پیسان بلی!

ته‌ماشایه‌کی ناقایلانه‌ی کردم و له‌وه بوو پیتما ده‌لشاخیت، وتی:
- تۆ خواردنیان بۆ ده‌به‌یت و منیش کوپه‌ مردووه‌که‌یان بۆ بیمه‌وه؟! چ بی نرځ و چه‌په‌لنکیت!

به‌سه‌ریدا هاوارم کرد:
- میر، خۆت ده‌زانیت که من وانیم! نه‌وه‌ش ده‌زانیت له‌م دوا بیه‌دا سه‌رشانم چه‌ند به هه‌لگرتنی خۆشه‌ویستان و براده‌ران قورس بووه، ته‌نانه‌ت ره‌زای براشتم به‌ مردوویی به‌ شان هه‌لگرت و هیتنامه‌وه!
به‌ ناقایلییه‌وه ده‌نگی به‌رز کرده‌وه:

- به‌رانبه‌ر من ناوی مه‌هیتنه، نه‌فره‌تی خودای لییت!
- میر، نه‌ی جگه‌ر گۆشه‌کانم؟! نه‌ی تۆ خۆت شایه‌تخالێ نه‌وه نه‌بوویت؟! نه‌ی نه‌م ریشه‌ی هیشته‌وه‌ته‌وه نه‌وه‌ت ناهیتته‌وه یاد، که هیشتا بۆیان پرسه‌بارم؟!
هاوکارو هاویشکه‌که‌م بیده‌نگ بوو و له‌ فکران راجوو، ته‌لخیسه‌ک که‌وته سه‌ر رووخساری، دواچار زانیم که له‌میانه‌ی پرسیار کردنه‌وه قایل بووه:
- تۆ دلتیایت که‌نه‌وان به‌رانبه‌ر کۆستکه‌وته‌نه که خۆ راده‌گرن?
وتم:

- خودا یارمه‌تیان بدات، بیرت نه‌چیت سه‌عاتیک دواي نانی شیوان ناگاداریان بکه‌وه با له‌ گۆرستان نه‌ی نیژن، با نی‌ره‌تی له‌ شوینیکی ئارام و چه‌پ گۆرینکی بۆ هه‌لبکه‌نن و له‌ گوشت خۆری مرۆڤ بیپاریزن، تا نه‌و ده‌مه‌ی خودا ده‌رویه‌ک ده‌کاته‌وه!
به‌ بلمه‌ بلمیک خۆی و سابلاخی دواند:

- نای سابلاخ چییان پیکردیت! مالتیک له‌ ماله‌کانت نه‌ماوه مه‌ینه‌تی روی تۆ نه‌کردییت، سه‌ریاری هه‌مووی خه‌لکه‌که‌تیان ناچار کردووه‌ بینه‌ درپنده‌و لاشه‌ی مردووه‌کانی خۆیان بخۆن، به‌لام چاکه‌ی تۆ هاوکارو هاو به‌شهم هه‌رگیز به‌سه‌ر نیتمه‌وه بیر ناکریت!

وا ئەم لاهە کلۆلە ھەلەدەگرم و بۆ کەسوکاری دەییەمەو، با منیش لە سایەى تۆو
پاداشتیکی گەورەم دەست بکەوێت.

بە غەمگینیەو و تەم:

- دواى شامکردن پێیان بێژە ئەو لە پێنار ئەواندا خۆى کردە قوربانی، با لاشەکەى
لە مردووخورەکانى سابلاخ بپارێزن!

ھەستى کرد کەشتیک لەخودى خۆیدا ون بوو. لەراستیدا دووشتە، بەلام ئەمەى
دوایان گەنج و تەرپەر بوو، ئەم لە پێچ و پەناى تاریکیدا لێى دەگەرێت...، شتیک ون
بوو و دیار نییە... شتیک مەزن وەک باوکی، وەک دلی، وەک روحی، بۆچی نایات بۆ لای؟
ئەى خۆشەویستى روح تۆ لە کوێیت؟ بە سەعات، بە خولەک، بە چرکە، ھەموو
شەوێک ژوانەکەى دەزانى! دواى ئەوێ خواردنەکەى دەخوارد کە لە شوێنى دیارى
کراوى خۆى چارەپێى دەکرد، ئینجا ھەسەن دەھات! دەھات و دنیا ئەنگۆستە چارەکەى
لەنێو جەرگەى ئەم تاریکییە رووناک دەکردو و چرێ تاریکییە کە دەپوێیەو ئەمەى
لێ ھەلەدەھات، ئەو ھۆشى لەدەست نەدابوو، لەم چرکەساتانەدا دەبوو بە ھۆشەندترین
مرۆڤى دنیا، ئەوێک پێش ئەوێ لە قوولایی ئەم بێ ئاگایى و شلەژانەدا خۆى قەتیس
بکات، بەخۆ ھەلنان و لووت بەرزىیەکەى ھۆشەند نەبوو، بەلکو لە چرکەساتەکانى
بەیدەک گەیشتنیان لەو (لوتکەى خۆ بەزێزانین)ەى دەھاتە خوارى و نیدی بۆ
رووبەرپووبونەوێ ھەموو دنیا دەژیا و بۆ عەقلىک دەگەراییە کە رۆژێک لە رۆژان لە
ژیانیدا نەى بوو، ئەمە کۆرەکەیتى و لە ھەناویدا و ھەستى پێ دەکات، ھەموو
ئەم ھەستکردنە سەیرانەى بە خەیاڵدا ھات و ھیتشتا لە تاوەرر قەلاکەیدا خۆى تەقەت
کردوو، بەلام ھەسەنى خۆشەویست و باوکی ئەوێ ناو ھەناوێ بۆ لە کاتى خۆیدا
نەھات؟ شلەژا، ناخۆ ئەمیش لەدەست دەدات؟! نەى ویست بپروا بکات، بەلام ئەوئەندەى
پێ نەچوو و لەمەکەى وەک ئەو تەقینەوێیە کە باوکی دزی و مالتەکەى رووخاند وای
لێکرد کە خەلکی بەشیى دابنێن، گەیشتە گۆچکەکانى، وەک بۆردوومانێک لە
ھەوادا بەتەقیتەو قیژەوێکى ترسناک لە مالتى بزورگ بەرزبوو، (ھەسەن! ھەسەن!)

ئەمە ھارارو قىژىيەكى شوومە! كەواتە دلەكەى لەگەل... لە دەست دا... نا، ھۇشى لە دەست نادات. ئەو تەنھا خۆى لە سامناكى ئەم دىيايە دەپاريزىت، كە جگە لە كوشتن و مەرگ ھىچى تر نازانىت، لەگەل گرياوەكانى ئەوى گريا! لەبەر خۆو ناوى ھەسەنى ھىنا، دەستىكى بە سكى خۆيدا ھىنا، بەرھەمى خۆشەويستى لەوى جىنگىر بوو و لەنىو قۆزاخەكەى خۆيدا نارام و ناسوودەيە، ئەو مەلۇتكەيەى كە راي سپارد ناگاي لىيى يىت، ئەو باوكە نازىزە وەك ئەوى ھەستى كرديىت كە كۆرەكەى بەبى باوكى لە دايك دەيىت، بۆيە بەردەوام راي دەسپارد كە باوكى ئاشكرا بكات.

ھەسەن! ھارارو شىن و شەپۆر لەوى بەرز دەيىتەو و لە ناخى ئەمدا بەھىتر دەيىت، پرچ و روومەتەكانى خۆى دەرنىستەو و سىنگ دەكويتىت. دىت و دەچىت... دەگريت! ھىتلنجى دىت و لەويە ئەوى لە ھەناويدايە يىتە دەروە. وا لەناو گۆمىلەكى رشانەو كەدا لە مەلۇتكە ھەرە بچووكە دەگەرپىت، كە لەناو مەلۇتەدا نوستو، ناخ ئەو لەوى لە تاريكىدا دەگەرپىت، كوا تەلە شقارتەكان، ئەى كوا مۆمەكە كە دەيھىتان و فانۆسەكەى پىتەكرد؟ ئەو خۆيەتى! ئەو تەلە شقارتەكانە! تەوانى فانۆسەكە پى بكات، ئەو رزانەو كەيەتى لەژىر پىتەكانى، ئەك كۆرەلەكە، تەزوويەك بە ھەموو جەستەيدا دىت، دەست بە قۆل و باسكى خۆيدا دىنىت، دەست بەسەر مەمكەكانى و بەسەر زگىدا دىنىت، دەستى بەرەو خوار شۆر دەكاتەو، دووبارە بەرزى دەكاتەو. نا كۆرەكەى لىرەيە، كۆرەكەى ھەسەن لىرەيە، ئەو كۆرەى كە بۆى باس دەكرد! تۆ بلىيت لەگەل رزانەو كەدا بەر بوويىتەو؟ ئەى ئەم دل ھەلشىوانە چىيە؟! چۆرەك ناو! چۆرەك ناو! قىژو شىن و شەپۆر و ھەسەن، ھەسەن، لەوى نابرىتەو! تۆ بلىنى ئىدى بەراستى بۆ لاي نەيات؟ ئەى كى لە ئامىزى بگريت؟ كى ئەم تەزوو ساردو ترسناكە لەسەرى و لە جەستەى يىدەنگ بكات...، نا ئەم گەرداوە ھەلچووە؟! ئىتر كى بە (خۆشەويستەكەم) بانگى بكات. ئەى كوا كۆرەكەى، تۆ بلىنى بەبى دەنگى لەوى راكشايت، يان لەگەل خواردندا، يان لەگەل رشانەو كەدا بەربووەو؟ لەبەر چىيە نازانىت؟ بۆچى شتەكانى لى تىكەولتەكە دەيىت؟ لە دەرى بارانە، باران! ئاسمان دەگرى ئەمىش دەگرى. سەرما؟ بۆچى دووبارە ھەموو شتىكى لى گەورە دەكرىتەو؟ بۆچى

ههست دهکات که خه مه کهی و توو په ییه کهی و بیتبه شیهه کهی زیاد ده کهن؟ نه ری بۆچی
ههست به شتهایه کی سهر دهکات وه که نه وهی له ناو جهسته یدا له دۆخی مت بووندا
بووبن و ئیستا رابیه پ؟! هه سن! هه سن! قیژو شین و شه پۆر له هه موو شوینیک
بهرز ده بیته وه، بارانه. هه دهنگی تۆبباران دیت، نهو دهنگی که ماله کهی رووخاند و
باوکی کوشت، رهنگه خو شه ویسته کهشی کوشت بیت، تۆبباران نه میشی کوشت، نه فس
به رزی و هۆشه ندی که سیتی و فیزلیشی کوشت. گۆمیلکه یه که رشانه وهی تر! ترس،
خه م. به دواي مه لۆتکه که یدا گه را. نهو رشانه وه یه بخۆره وه...! دۆباره قووتی بده وه! تا
له دایک ده بیت له هه ناوی خۆتدا بیپاریزه! دهی له ری بیتنه وه! به توندی دهستی به زگی
خۆیه وه گرت! وه که باوکت رۆشت تۆ مه پۆ، تۆ مه پۆ. وه که چۆن باپرت کۆچی کرد، تۆ
کۆچ مه که! چرنوکی سه رما تیره وه له ئیسقان ده چه قیت، به لام نایه لم بگاته تۆ. دات
ده پۆشم! دات ده پۆشم! خۆی به فه روویه کی خوری پیچایه وه و له سه ر نه میشه وه
په تۆیه کی به خۆیدا دا. به رهنگاری خه م و ترس و هیلنج دان و هه موو تاریکی ناخی
خۆی کرد، خو شه ویستم ئیتر نایه یت؟ نهی بۆچی ده گرین و ناوی تۆ ده هیسن؟ سه به ینی
وه ره وه له نامیزم بگه ره، وه ره با پیکه وه جله کان و خۆمان بشۆین! دهی وه ره...، باویشکی
داو خۆی رادهستی مردنه بچکۆله که کرد، بۆ ماوه یه که له ترس و سامناکی رزگاری
کرد، له رۆژه کانی دوایدا سه رماو سۆله به توندی دهستی پیکرد. نه لماس بۆ قه لا
به رزه کهی دیوار و شوو ره ی زیاتری دروست کرد و خۆی له ناویدا ته قهت کرد، که چی
دهستی درێژی سه رما هه ر پیی گه یشته، دهنگی شین و زاری له مائی بوزورگ درێژتر
بووه وه، هاوارو رۆ رۆ و ناو بردنی هه سن گۆیه کانی که ر کرد، له قوولایی ناخیسه وه
زانی که نهوی له ده سداوه، ئیدی نایاته وه، هه رگیز نایاته وه، به هیژترین شتیک گۆرانی
کتوپری جهسته یی و ههسته نادیاره کهی بوو، ئیدی تیکرای ههستی ناسکی رابه رین.
گشت شتیک به هه لپه وه چون ده رزی کونیان ده کرد، هیلنجدان، شه لژان، بۆنگه لی
به گۆر نه م ههسته وه ناگاها تروانه دا ده چوون. له میانهی گیتاره که یدا تاره زوی ده چووه
سه ر هه ندیک شته. دیواره کانی ده کراند و نهو تۆزو توکیله ی له دیواره کان به رده بوونه وه،
دهی خواردن. ناخۆ شیتبوونه کهی بووه راستی؟ نا...نا، له گه ل تیکه لبوونی شته کانیش

نەم هېشتا دەتوانیټ بیر بکاتهوه، دەستی بە سکیدا هینا، نا نەمە کورە کە ی خۆشه‌ویسته له دەست چوو کە یه‌تی! کورە کە ی هېشتا له‌وی راکشاهو له‌گەڵ رشانەوه‌دا هەلێ نەهیناوه‌تهوه، ناخر نه‌و رای سپاردوه کە ناگای لێ بیټ و بە ساغی و تەندروستهوه لینی ببیته‌وه ناوی باوکی ناشکرا بکات. هاوکات ییزو و بەزۆر شته‌وه دەکات و دەیه‌وێت بریته‌وه، وا رۆژی شه‌مه‌هات و له‌ مائی هاوسیکه‌یه‌وه بۆنی چیشتیک ناره‌زووی خواردنی بزواند، به‌ خه‌یاڵ بۆنه‌کە ی ناسییه‌وه، نه‌وه بۆنی (به‌ تهنوور کولاندن)ه، مریشکی به‌ برنج و ته‌ماته و هیل ناختراهو هەر له‌ رۆژی هەینییه‌وه له‌سه‌ر ناگریکی کز دانراوه، تا نیوه‌رۆی شه‌مه‌ بخوړیت.

بینگومان نه‌م‌پۆ شه‌مه‌یه، نه‌وسی بزوا، نەمە هەمووی تامه‌زۆیی مریشکینکی سووره‌وه کراوه کە به‌ر هەموو شته‌ ناختراه و رۆنیککی سووریاری لێ ده‌تکێسته‌وه. پالنه‌ریکی به‌هیز بۆ نه‌وێی په‌لکێش کرد، بۆ مائی شلۆمۆی باوکی سه‌لمان. بیخی ده‌رگا که درزیکی تیکه‌وتوو، گوێی هه‌ل‌خست، به‌ هیمنیه‌کی هۆشه‌دانەو ئاوه‌زینکی دروست ره‌فتاری کرد و له‌سه‌رخۆ و به‌ وریایه‌کی زۆره‌وه ده‌رگا که ی کرد‌وه، دیسان گوێی هه‌ل‌خست و که‌سیک له‌و نزیکه‌وه نه‌بوو، به‌ له‌ز به‌ره‌و ئاراسته‌ی بۆنی چیشته‌که رۆیشت، ته‌ماشای کرد سی مه‌نجەل له‌لایه‌کی سه‌رگیرای هه‌وشه‌که له‌سه‌ر کوانوون. به‌په‌له‌ بۆی چوو. به‌ چمکی کراسه‌کە ی مه‌نجەله‌کە ی هه‌ل‌گرت و وه‌ک پلنگه‌ میینه‌کی دپنده‌و برسی به‌شوین خۆیدا گه‌رایه‌وه، نه‌وه‌نده‌ی پێ نه‌چوو به‌خۆ مه‌نجەله‌ک‌وه له‌ پال خانوه‌ رووخاکە ی له‌سه‌ر دارو په‌ردوه‌که دانیش، به‌تامه‌زۆیه‌وه لیک به‌ده‌میدا هاته‌ خواری. سه‌رقاپی مه‌نجەله‌کە ی که جه‌مسره‌کانی به‌ هه‌ویر گیرابوو، هه‌ل‌دایه‌وه. هه‌لمیککی تیکه‌ل له‌ بۆنیککی خۆش، که نه‌یتوانی خۆی له‌به‌ری رابگریټ، به‌گژی‌دا هات، هه‌رچه‌نده چیشته‌که یه‌کجار گه‌رم بوو، به‌لام نەم وه‌ک که‌سیک له‌ برسان له‌ به‌ره‌به‌ری مردندا بیټ، ده‌ستی خسته‌ ناو مه‌نجەله‌ک‌و به‌ هه‌له‌په‌ ده‌ستی به‌خواردن کرد. باوکی سه‌لمان زه‌رده‌خه‌نه راسته‌قینه‌و هاوکات گالته‌نامیزه‌کە ی ده‌ی گریټ و ده‌لیټ:

- ئەسمەر بە پەشوکاری و واق و پەمانەوہ بۆ لام ھات و رووخساری شەرم دایگرتبوو،
 بەجۆرتیک خەریک بوو بە زەوی بلیت (درز ببەر قووتم بەد) بەچپە پیتی وتم:
 - باوکی سەلمان، بەقوربانت یم چی بە میوانەکان بلیت؟ خو یەکتیک لە مەنجدەلەکان
 دیار نییە!

من وەك ئەو خۆم بەشەرمەزاری لای میوانەکان نەدەزانی. دەکریت میر و
 خانەوادەکە ی تێ بگەیه نریت، ئی با ئەوان چیشتی نیو تەنور بخۆن و ئیمەش ھەرچیپەك
 خودا داویتی لە شتی نەكۆلاو دەخۆین، وەك پەنیو ھەنگوین و شتی دیکە، بەلام من
 سەیرم پێھات و خوت خوتەم پێكەوت، مائی بوزورگ بەشداری خواردنەكەمان دەكەن،
 ئەلماس لەكاتی خۆیدا خواردنی بۆ دەچیت، ئی كەسیش زات ناكات بیتە ژوورەوہ.
 - دەرگاگە كرابۆوہ؟

- ئیستاش ھەر كراوہیە.

پرسیم:

- خواردنتان بۆ ئەو دامارە بردوہ؟

ئەسمەر بە شلەژاوییەوہ وتی:

- چارەپێم كرد خواردنەكە تێبکەین، ئینجا ژەمەكە ی بۆ بنێرم...

شتیک خەیاڵمی بەرەو ئەلماس برد، بە پەلە لە مال دەرچووم و رووم کردە نیمچە
 كەلاوہكە، كە نزیک بوومەوہ بینیم و خۆم لە چاوی شارەدوہ، لەسەر دارو پەردووی
 ژوورە رووخاوەكە دانیشتبوو مەنجدەلەكە لەپیشی بوو و بە ھەڵپەوہ مریشكەكە ی لووش
 دەكرد، واقم و پەما. رەفتاری ئەلماس بەوہی دەكرد كە مانگیك بیت ھیچی نەخواردبیت،
 بی ئەوہی ھەستم پێ بكات بە پەلە گەرامەوہ، بیرى سەیر سەیر بە میتشكەدا ھات.
 تەزوویەكی ساردم پێدا ھات، ھەندیک راستی و گریمانە دەربارە ی ئەلماس باری قورسی
 سەرشافنی زیاتر كرد. بۆچی ئەلماس ئەمە دەكات، لە كاتیكدا من خەمی ئەوہمە
 رۆژانە تێر بخوات؟ ئە ی بۆچی وەك یەكێك تامی خواردنی نەكردبیت، ئاوا بە ھەڵپەوہ
 ئەم خواردنە دەخوات؟ ئاخۆ بەرانبەر ئەم دامارە توانیومە نەركی خۆم بەجێبھێنم؟ ئایا
 خواردن بە تەنھا لە سەرماو بەفرو خەلكی غەوارە دەپیارێزیت؟ لە ھەناس وشە ی

غەوارە ھەلۋەستەم كەرد، كىي گەرەنتى ئەو دەدات كە غەوارە و يىگانە ھەلىيان
نەكوتارەتە سەرى، خۇ كاۋلەكەي لە بەردەم ھەركەسىڭدا ئاۋەلەيە؟! دەرگاىەكى نىيە
پىتو بەرپىت و بىپارپىزىت! ترس و گومانىكى زۆر داىگىرەم، كە چوۋمە مائەوە دەربارەي
نەمە قسەم لەگەل نەسمەردا كەرد:

- كچەكە بەشىۋەيەكى سەير رەفتار دەكات.

نەسمەرد داما، مەن وەم:

- راستە ئەو ھەتەي باۋكى كوژراۋە شلەژاۋە وراقى ورمارە، بەلام شىت نەبوو... ئەم
دۆخەي ئىستاي واي لىدەكات كە توۋشى...

- باۋكى سەلمان، توۋشى چى بىيەت؟

- نەسمەرد، دەست دىرپىزى بىرپىتە سەرو كچىنىيەكەي...، ھەروەھا دەترەم...

بە پەشۋاۋىيەو پەرسى:

- باۋكى مەندالان لە چى؟

- لەو ھى كە پىزرو دەكات.

- مەبەستت ئەو ھى، كە دوۋگىانە؟

- ئەو شىۋىنەي ئەو لىي دەژى لە غەوارە و لايدە ناي پارپىزىت، ئى ئەمە
سەربازىكە، رىپوارپىكى رەتەنىيە، يان تەنەت يەكىك لە دراۋسىكانە.

بەدەنگىكى ناسك ھاۋكات پە لە ترس وەي:

- قەشەنگ پىي وەم گوايا كاتىك خواردنەكەي بۆ دانارە بىنىۋىتى رشاۋەتەو،
ھەروەھا بىنىۋىتى دىۋارەكانى كپاندوۋە توپىكل و گەردەكەي خواردوۋە، ھەموو
نەمانەش لەم دوايەدا بوۋە، ئەو ھى بىر كەۋتەو كە قەشەنگ و توۋىتى گوايا دراۋسى
مەردوۋەكەمانى دىۋە لە نەزىك مائەكەي سۈراۋەتەو، چەندىن جار بىنىۋىتى ۋەك ئەو ھى
نىازى ئەو ھى ھەيىت بۆ لاي ئەلماس بچىتە ژوۋرەو.

زۆر توۋرە بوۋەم، خوينەم ھەلچوۋ، وەم:

- نەسمەرد، بۆچى لەمە ئاگادارت نەكەردمەو؟

بەرتىمىكى قوللى لىبوردنەو وەي:

- نه مويست به نه لماسه وه سهرقالت بكم، خوت هزار كيشه و دهرده سهریت هه يه.

هه لچووم و دووباره تووپه بووم، پتر له خوم تووپه بووم، نهك له دنيا. زور له گوينه ترسه كانم له جينگه خوياندا بن و نهو داماره دهست دريژي كرايسته سهر، كهواته من بيم له وه ده كرده كه كيشه ي نهو ته نها به خواردن چاره سهر بكم، نهو خواردنه ي له وساره بووم به بانگه يشتكه ري و داراي كرپني ده كم و بوو به گه وره ترين خوليام.

- نه سهر ده بوو كچه كه مان پاراستبا، ده بوو به زوريش بووايه بۆ نيره مان هينابا، به لام نيمه دواي كوچي دوايي باركي وازمان ليه يينا تا له سهر شه قام بژي، به وهش گونا هيكمان كرد، كه ليخوشبووني نيه.

به سوزو گله ييه وه وتي:

- باوكي سه لمان، تو له سه رووي تواناي خوته وه، خوت بارده كه يت.

به تووپه يي و جه خته وه وتم:

- به راستي من گونا هيكم له سه رووي تواناي خوم هه لگرتوه، چونكه نه م كچه به سته زمانه م به ره لاا كرد، تا بكه ويسته بهر به زه يي شه قام و مه ترسييه زوره كاني.

پرسی:

- نه ي نيستا گه ره كته چي بكه يت؟

- نه عجاره ههر ده يه ينم، ته نانه ت نه گهر چنگ له ديواري گريانيش* گير بكات، ههر ده يه ينم.

* ديواري گريان: شوي گريان، پاشماوه ي ديواري په يكه ره كه ي حه زه تي سليمانه له شار ي قودس. جووله كه كان سهر داني ده كن و له پاليدا ده گرین (وه رگي).

کۆتایی گه‌شته‌که

زستان زوو هات و باران له گه‌ل تۆپ باراندا باری، له ماوه‌ی چهند هه‌فته‌یه‌کی که‌مدا هه‌ردوولای شه‌پرکه‌ر چهندین جار شارۆچکه‌که‌یان ده‌ستاو ده‌ست کرد، ئیدی وه‌ک پیتلۆیکێ لیهات بۆ نه‌وه دروست کرایت، که‌ روسه‌کان دای بکه‌نن و عوسمانیییه‌کان له‌پیتی بکه‌ن، ئینجا نه‌مان دای بکه‌نن و دووباره‌ روسه‌کان له‌پیتی بکه‌ن، ئیدی به‌م ئاوه‌یه‌ نه‌مه‌ به‌رده‌وام بوو تا ده‌رکه‌وت که‌ سوپای عوسمانیییه‌کان تێکشکاوه‌ و دوور خراوه‌ته‌وه‌ و لاقه‌کانی هه‌زار پێیه‌که‌ بپراوه‌ته‌وه‌، ئیدی وا کرژ بووه‌ته‌وه‌ له‌ جه‌سته‌ی پتری نه‌ماوه‌ ته‌نها روسه‌کان له‌ سابلآخ مانه‌وه‌، میر پیتی وتم:

- را ده‌رده‌که‌وێت دۆخه‌که‌ هێسور بوویته‌وه‌ ئیدی روسه‌کانیش موسلمانانه‌کان نه‌کوژن. کاتی نه‌وه‌ هاتوه‌و خانوه‌که‌مان چاک بکه‌ینه‌وه‌ و پاکی بکه‌ینه‌وه‌ و بگه‌ڕێنه‌وه‌ ناوی، هاوکارم، ئیمه‌ بارگرانییه‌کی زۆرمان خسته‌ سه‌ر ئێوه‌.
زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کم نواندو وتم:

- میر، په‌له‌ مه‌که‌ و چاودێری بکه‌، هیشتا جه‌نگه‌که‌ کۆتایی نه‌هاتوه‌، ده‌رباره‌ی شه‌رو کوشتاری یه‌کتایش هه‌رچه‌نده‌ ئیستا له‌ سابلآخ کپ بووه‌ته‌وه‌، به‌لام له‌ شوینانی تر هیشتا له‌وپه‌ری گه‌رمیدایه‌ و ملیۆنان که‌س برسیته‌ی قری ده‌کات. بارکی محمه‌د، تۆ ده‌لێی گویت له‌ هه‌واله‌کان نییه‌!!

میر بێده‌نگ بوو، سکی نه‌لماسی داوماویش ورده‌ ورده‌ به‌رز ده‌بووه‌وه‌ به‌ ناشکرا دیار بوو که‌ دووگیانه‌، نه‌هینییه‌که‌ و ده‌یشاریته‌وه‌، جگه‌ له‌ رۆژگاری شایه‌ت‌حال و خۆی و نه‌و پیاوه‌ی که‌ که‌تنه‌که‌ی کردوه‌، که‌سی دیکه‌ نایزانیت. له‌سه‌ر بێده‌نگیه‌که‌ی سوور بوو هاوکات به‌ خۆشه‌ویستی و سۆزه‌وه‌ ئه‌و زگه‌ به‌رزوه‌بووه‌ی له‌ ئامیژ گرت‌بوو. له‌

یە کێك لە رۆژەکانی مانگی رەزبەر رووسەکان لەناو سابلاخ حاویج و هاربوون، سەربازەکانیان سترانیان دەچڕی و سەمایان دەکرد، ئەوەندە دەستیان کەوتبوو عەرەقیان خواردبوو و هەندێکیان سەرخۆش بوون، لەدوايیدا دەپاڤەیی هەموو دوکانەکان و شوێنە بازرگانییەکانیان شکاند و هەرچیەکیان تێدا بوو خستیانه بەردەستی دانیشتوانی سابلاخ، میر دلگران بوو، پێی وتم:

- خەلکی پەلاماری کۆگاگانان دەدەن، تیاياندا هەیه کڕیاری خۆمان، نەفرەتی خودا لە رووسەکان، هەر بەوێرە ئەوەستان کۆمەڵکوژی بکەن، وا سامانیشتان حەڵاڵ دەکەن!

پێم وت:

- من جگە لە باخەکە و ئەم خانوو و شتەکانی ناری هیچی ترم نەماوە...، تۆ لە خۆش بەختیدا سامانەکەت رزگار کردو کە دنیاو هیتور بوووە تۆش دەتوانیت سەر لەنوی دەست پێ بکەیتەو.

باوێشی لێدام و بە زمانیکی سوپاسگوزارییەو وتی:

- من بە سامان و ژیان قەرزاری تۆم، گەر تۆ نەبوویتایە نە سامانم بۆ دەماو نە ژیان. چەند ئاواتەخوازم ئەم جەنگە کۆتایی بیت و لەکۆی وەستابووین، هەر لەوێو دووبارە پێکەو دەست پێ بکەینەو.

ئەم زەرەخەنە نەفرینە لە کۆکەلم ناییتەو و برێکجار ناشکرام دەکات و دووبارە رەنگی هەلبێزکەندم و گالته نامێزانە کەوتە سەر رووخسارم:

- باوکی عەمەد، چاوەرێ بکە چاوەرێ! گەر لە چارەمان نووسراو، کە کۆتایی ئەم جەنگە ببینن، لەکوێو دەست پێبکەین؟ میر، هەموو شتێک گۆراو، لە هەموو شوێنێک خەلکی هەژارو برسین. دەوڵەتە گەورەکان خۆیان برسین، رووسیا بۆتە بەلشەفی و ئیمپراتۆریەتی عوسمانی دا هەناسە دەدات و لەسەرە مەرگدايە، ئینجا من وای دەبینم هیشتا باو و تۆزی زیاتر هەڵدەکات. باوکی عەمەد، ئەي پێم نەوتیت چاوەرێ بکە.

بەواق و پەمايیەو پرسى:

- هاوکارو شهریکم، مهبه ست چیه؟ تو دهم ترسینیت و لیت تیناگم، له گهل نهو شدا تو هدرچیه کت وتوو هاتوته دی، تو ده لئی پیغه مبه ری غه یب زانیت. به جه خته وه وتم:

- بروام پی بکه من هدر نه وه ده زانم که خه لکیش ده یزانن، به لام من هیشتا گومانی نهوم هدی، که گهردای سامناک و نالوز به ریویه، بارکی عه مه د چاره ری بکه تا نهو ده مه ی گهرداوه که لیما تیده په ری و رووخساری خویمان بز درده خات.

روودای گه وه له دوروبه رمان روو ده دن، له ناسوی دور و نریک شه ری توندو کوشتاری ترسناکه، به فریکی زور له سابلخ ده باریت، که چی ناگر له دلی دانیشته وه که یدا نیله نیلیه تی، ناگری نازیز مرده و ناگری رق و ناگری په روش و توپه ری و زورشتی دیکه...، نه م ناگر له یاده وه ری زور که سدا هدر ده میتیت و ناکوژیته وه، مه گهر خودی یاده وه ریسه که خوی له پیچه کانی مه رگدا بکوژیته وه. ناگری نومید له دلی حه سن چه خاخدا ده نایساو لیوان لیوی ده کرد له چوست و چالاک و ده ستی له په یوه ندی کردن به هاوپی نریک و دوروه کانی هه لته ده گرت. به لشفیه کان سوژیته کان له ته وریز دروست کرد، که چی رووداوه ترسناکه کانی دوروبه ر وسان له خوی و له هاوپی کانی کرد سه ریان سوپ میتیت. نهو رووداوانه زور به خیرایی به دوی یه کدا ده هاتن، هه والی کوشتاری ترسناک که عوسمانیه کان و رووسه کان وه یک ده یان کرد ده گیشته گویی خه لک، هه روه ها بلاوبونه وهی برسیتی وه که په تایه کی کوشنده له هه موو شونیک ده نگی ده دایه وه، نهو رووداوانه وه که نه فسانه گه لیک ده گپر درانه وه. گوایا یه کینک و تبوی (ته نانه ت نه گهر موسلمان به لشفیش بیت، نه وه پیش هدر شتیک موسلمان). چه خماخ و هاوپیانه به م قسه یه ده ماریان جووت ده بیت. مه یلی موسلمان کانی نازه ریجان به لای عوسمانیه کان و په ره سه ندنی هه ستی نه ته وهی نیسلامیانه بز نه مه پاساو تک بوو. نیدی نه مه بز چه خماخ بوو به بیانویه ک، ده یوت: (به هوی هه ستی نه ته وهی هه رزان به هاره واز له بیروباوه ری خوم ناهینم). هه روه ها گوئی به گویی خه لکیکی زور له کوردانی سابلخ ده یوت (نیمه کوردین و نازه ری نین، هه رچه نده چاره نویمان وابوو که شارچکه که مان له م شوینه دا

هه ټېكه ویت، تا به کاره ساتی نهم جهنگه چه په له گرفتارمان بکات. سه ریاری رووداوه کاره ساتباره کان ناگری رق و کینه له دلنی هه ردوو براو کوپانی حاجی زاده، رقی تاییه تی برا به رانبر برا وهك برینیکی دهم کراوه چون دهمی گرکان ده نایسا... ناگریکی داگیرساو له بنده ده گه شایه وهو خه ریک بوو گرکانه که یه ق بکاته وه. رقیک بسو له هه مو نه رووداوانه ی له ده ورور بر روویان ده دا گه ورتر بسو، ته نانه ت له کوشتنی ملیزان که سی نهم جهنگه ش گه ورتر بوو، له هه زاران نافرته و پیره میرد و زارزکه بی تاوانانه ی که سه ربران و تاوانیکیان نه کردبوو، به جوړیک له برسیتییه کوشنده که ش گه ورتر بوو، له جهنگه دا جیگه ی شهرمی خه لک ده رکوت، ده مامکی سه ر روی مرؤف که وته خواره وه رووخساری راسته قینه ی ده رکوت. مورته زا حاجی زاده به درېژایی رؤژو مانگ هه ده ی پرسی ویری نه ده چووه وه (نه وه منم ناچار ده کریم له سه ر چوار په ل برؤم؟! منم ده کریم به که ری گیره و چارم ده به ستریت وهو به ده وری ده ستاری ناشه که دا ده سوړتیه وهو به قامچی له پشتم ده درئ و نالیکي ناژه لم ده دریتئ؟! نه وه منم هه ی که ری گیلن، هه ی گیلی ناو گیلان، هؤ وه لی حاجی زاده؟! وه لیش له خوی ده پرسیت (نایا نه وه منم که له ناخافلدا سامانه کم ده سووتینریت و سامانیش به شیکه له روح؟ سامان هیزه، سامان ناوبانگ و ده سه لات؟!، (نه ری نه وه منم؟!، (من ی کللی نهم دنیا به، کیشه ی نهم جیهانه، کیشه ی که لله پوته کان، کیشه ی نهو شیتانه ی که تووشی ناره زوی تاوان بوون، کلله که ته نها بیانویه که، ده سه لایه که، په لپیکه، یان ته ونی جالجالو که یه، به لام ناکامه که ی ناگرو خوین و کاولکارییه.

به فر له رینگاوبانه کان به سه ریبه کدا که له که ده بیت، به لام ناگر دلنی خه لکی ده سووتینیت، سو به جهسته ی پر له خه م و په رؤش گهرم داده نیت. گول ده یزانی که شوو که ی هیشتا به ناگری جهنگ و ململانینی برا که ی ده سووتیت و سه رچاوه که شی ناره زوی بیتیه شبوونه له ده سه لات، لی ده سه لات له سابلخ به ده ست بیتگانه و برسیتییه وه، نه میستا به رؤژی رووناك هاموشوی ده که ن، پیار کوژو ریگرو رووته له له ده ره وه ی سابلخ بؤ لای دین، ده نگیان ده گاته گوینچکه ی و به ناشکرا بانگی جهنگ و سووتاندن و تالان و برؤ و کوشتن هه لده دن، مورته زا جاریک ته ماحی نه وه ی نه بوو که

چاره‌نوسی شارۆچکه داماره‌که له نه‌ستۆ بگریت، چونکه ئاژاوه شته‌که‌ی یه‌کلایی کردبۆوه. هه‌رچهند بیرى ده‌که‌وته‌وه به‌رچاوى تاريك ده‌بوو، ده‌ستی له‌ پشتى خۆى ده‌داو ئاوه‌زى ده‌شیوا، له‌ ناخیدا شه‌یتانیك ده‌نگى به‌رز ده‌کرده‌وه داواى ئازارپینگه‌یانندنى وه‌لى و له‌نیۆبردنى سامانه‌که‌ی ده‌کرد، به‌لکو داواى تۆله‌سه‌ندنه‌وى له‌ وه‌لى خۆى ده‌کرد، به‌جۆريك نه‌گه‌ر دوا په‌نجهى په‌لى برا نه‌فرینه‌که‌ی نه‌بریته‌وه دانا‌که‌وێت. له‌ کپى شه‌ودا که پێکه‌وه له‌ گه‌ل گۆل له‌سه‌ر جینگه‌ی ژن و می‌رده‌یه‌تى بوون، گۆل به‌ مورتەزا ده‌لێت:

- نه‌رى باوکی منداڵم، هه‌تا که‌ی ئەم شه‌ره‌ تايبه‌تییه‌ ده‌که‌یت؟! ئێدى به‌س نه‌ییت، وا له‌ ده‌ورو به‌رمان ده‌ریای خوێن شه‌پۆل ده‌دات و تێمه‌ش برسیتی هه‌ره‌شه‌مان لێده‌کات؟!

مورتەزا ده‌ستی ژنه‌که‌ی ده‌گریت و به‌سه‌ر پشتى خۆیدا ده‌یه‌ینیت و به‌ نازاره‌وه ده‌لێت:

- گۆل، تا ئەم شوێن برینانه ساریژ ده‌بن!

به‌ که‌سه‌رو ئێشه‌وه گۆل ده‌لێت:

- که‌س وه‌ک من له‌ ده‌ردو نازاره‌که‌ت تیناگات، به‌لام بازنه‌که‌ بۆ شه‌و کۆتایی نییه‌...، ره‌نگه‌ هه‌موومان له‌ناو هه‌ناری خۆیدا قووت بدات.

- تا وه‌لى له‌م دنیا به‌ نه‌سپێته‌وه، من چاو لیک ناییم.

- ناخر ئه‌ویش هه‌مان شت به‌ تۆ ده‌لێت و هه‌ردووکتان نیازى له‌نیۆ بردنى یه‌کترتان هه‌یه‌.

- گۆل، که‌وابوو پێکه‌وه ده‌مرین و پێکه‌وه ده‌نیژرین.

گۆل راست بووه‌وه له‌سه‌ر جینگه‌که‌ دانیش، به‌پارانه‌وه به‌چپه‌ پیتی وت:

- ئه‌ی منداڵه‌ کانت، ئه‌ی من، ئه‌ی هاوڕێ و خزمه‌ کانت، ئه‌ی دانیشتوانی سابلāخ که‌ پێویستیان به‌ تۆیه‌؟ باوکی منداڵم، ته‌ماشای بکه‌و بزانه‌ به‌ره‌و کوێ لێ‌بووینه‌ته‌وه... ناخر تۆ له‌ گه‌ل کێدا هه‌لسوکه‌وت ده‌که‌یت و کێ هاموشۆی

ماله كهت ده كات. ده ست و پتوئنده كانی نهر وهك پیاوه كانی تو له سوتاندن و كوشتن و تالانكردنی نهوی تر كۆل نادهن، نهی نهوه مان بهس نهییت كه بیگانه كان پیمان ده كه ن؟ مه رتهزا پشتی له گۆل كردو دواي چركه يهك دهستی به پرخه پرخ كرد. له ولاره دانیشتهوانی سابلآخ نازاریان به ده ست نه فره تیكي ديكه وه ده كیشا، كه بوو بووه سهریاری نه فره ته كانی ديكه، شه پری ههردوو كورپی حاجی زاده كه له ده ره وه ناوه وی شارۆچكه كه به ریا بوو بوو، مه زراو باخی خه لكی سوتاند و نه وندهی تر كارولكاری له سابلآخ زیاد كرد. شه پری پتو به ستروانی وه لسی و پیاوه كانی مورتهزا له شه قام و كۆلانه كانی شارۆچكه كه دهستی پینكرد، نه سمهر پینی وتم:

- باوكی سلمان، ئیدی ده رچوونی به یانیانی زووت بی مه ترسی ناییت، له مال بینه وه، چونكه كه ده رپیت تا ده گه رپیتسه وه هوشم لای خۆم نامییت.

زه ده خه نه تاله كهت نیشته وه سهر روو خسارت، له راستیدا یه كجار تال بوو، نازاری لی ده تكا، هه ولتدا بیشاریتسه وه، له بهر خۆه وت:

- بهرپر سیاریتییه کی گه وه ریان له نه ستۆ ناوم و تا دوا هه ناسه م ههر هه ئیده گرم. دایکی مندا لان، خۆ تو باش ده زانییت كه من نه ركیكي پیۆزم له سه ره. گه ره كه به یانی و عه سرو خه وتنان تا كۆتایی ساله كه نزای ناسوده یی مردوو (قه دیش) بۆ روحی خۆشه ویستام بخوینم.

فانۆسه كهت هه لده گرت و ملت ده نایه به فره كه وه، لاقه كانت تا سه رووی چۆكه كانت له به فر نوqm ده بوون. له وساره كه به فر پییه كانتی بر دو پاشه پۆی ناژه له كانی نار گه وره كه رزگاری كردیت، پتر پاریزگاری پییه كانت ده كردو چهنه گۆره ویسه کی خوریت له پی ده كردو پتلاوه كانیشته داده پۆشی، به لام كاتیك ده گه یشتیته كه نیسه سه رما بر دوو ده بویت. به فره كهت له جله كانت ده ته كاندو سۆباكهت له نیتوان هه ردوو لاقت داده نا، هه روهك چۆن ئیستا واده كهیت و نیو سه ده ده گه رپیتسه وه دواوه، به لام دل گه رم ناییتسه وه خویتیك فشار ده كات گه رمایی تیدا نییه. خه م زۆن، برینی دل زۆن و زۆر شتیش هه ن، كه نه سمهر نایانزانییت، ته نانهت نه م كه نیسه یه ش كه جاران پرپوو له هاموشۆكه رانی و له نوێژكه ران جهی ده هات و نه وه ده مه له بهر زۆری نوێژكه ران

پيويستی به سۆبەش نەبوو، بەلام ئیستا چۆل و خالی بوو، بەجۆریك ئەو دە پیاوێش کە
 وابەستەى نوێژى بە کۆمەل و خویندنى قەدىش بوون، بەزۆرى دەمى تۆ نەبوایە،
 نەدەهاتن، بەلكو بە هەزار دەردەسەرى ئینجا نوێژکەرێك یان دروان دەهاتن. سوپاسى
 خودا دەکەیت و ئەو بەزەبى خودایە بە تۆ و مردووێ خۆشەویستەکانتى دەکات، نا
 هۆکاری کەمبونەوى نوێژکەرەن وازەینانى جوولەکەکانى سابلاخ نەبوو لە
 نایىنەکەیان، بەلكو ئەو سابلاخ بوو لەوان چۆل دەبوو. تەنانەت هەر سى براکەت
 بارودۆخى شونى لەداىکبوون ناچارى کردن هەلبێن و بریاری روشتن بەرەو ئەسفەهان
 بۆ لای خالۆانیان بەن. لەسەر جێگەى خەوتن شەویك ئەسمەر بە نینگەرانی بینیتى،
 ئیدى وەك ئەوى دێك لەژێرتدا بیت گینگلت دەدا. ئەسمەر خەم داىگرت، چونکە هیچ
 شتێكى تۆ لەو تێنەدەپەرى. هەروەك خۆت هەمیشە دەتیت خودا لە ناسمان
 دەتپاریزیت و ئەسمەرىش لەسەر زەوى.

- باوکی سەلمان، بیر لەچی دەکەیتەوه؟!

هەناسەیه کەم هەلکیشاو وتم:

- ئەسمەر، شتەهایەکی زۆر، داىکی منداڵان شتەهایەکی زۆر!

وەك هەمیشە لێم پارایەوه:

- باوکی سەلمان، دلێ خۆتم بۆ بکەوهو هەرچی خەمێکت هەیه بپێژە دلێ منەوه.

من هەموو بوونم بۆ تۆ گوێیه.

چی بلیتم و چی نەلیم، من لەسەر شارەنەوى خەمەکانم راهاتووم. شتەکانى ناخەم
 چون رووباریکی هەلچوو بوون، نەك بە ئاو، بەلكو بە خەمى ژەهراوی کوشنە، پێم
 وت:

- سابلاخ خەریکە جوولەکەى تێدا نەمێنیت، ئەو جوولەکەى کە لە کارەساتى

شارۆچکە کە رزگارى بوو، وا خەریکە جێی دەهێلێت. وەك ئەوى راستییه کى سەلێنراو
 بلیت، وتی:

- باوکی سەلمان، ئەو ئەوپەرى هۆشمەندییه.

خۆم لە قسەکەى بواردو وتم:

- تەنەت ھەر سى براكەم پىياران داوھ بە خاوخىزانەوھ بەرەو ئەسفەھان بۆ لای خالۆيانم بۆن.

بە پەرۆش و ھارکات بە تکارە وتى:

- با ئىنمەش بەرەو عىراق بۆ لای کەسوکارى من بۆين.

جاریکی دیکە خۆم لە قسە کەى بواردو وەك ئەوێ خواردنیکی ژەھراوی لە گەدەم ھەلینمەو، لەسەر ھەلینمەوێ خەمە گام بەردەوام بووم:

- ئەسمەر، خۆراك كۆتایی دیت و پارهش لەگەڵیدا كۆتایی دیت.

ئەسمەر پەرۆشییە كتوپرە کەى خۆى لەبەر چووەو بە گەزاندەو وتى:

- میوانە گانمان لە خۆمان زۆرتەن، سەربارى ئەوانیش خانەوادەى بزرورگ و زۆرى

تریش.

گلەبیم لىکرد:

- ئەرى ئەسمەر ئەو تۆى وا دەلێت؟! نەكەى، تەنەت بىرىش لەمە بکەیتەو!خودا

راى سپاردووين ریزی میوان بگرین و بەھانای خەلکی برسییەو بچین، ئەوێ دەیکەین

ناکارێکە لە ناکارەکانى مرۆڤ. خۆشى لەو کەسەى کە خۆى رزگار کردووە، ھەزار جار

خۆشى لەو کەسەى کە بەپیتی توانا چەند کەسیکی رزگار کردووە!

- بەلام خواردن كۆتایی دیت، تەنەت لە تەرۆزیش خۆراك نەماو...

بەسوور بوونەو وتم:

- ئەسمەر، تا تاقە نانێکمان بیتیئە ھەموو ئەم خەلکانە لەگەڵماندا بەشى دەکەن.

بەترسەو وتى:

- ئەى ئەگەر دوا نانیش نەما؟

رووسەکان بەکەلوپەلێ دانیشتوان خۆیان بەخشنەھیان دەنواند. ئەوان بانگەوازی

سۆشیالیستیان دەکردو لافى داينکردنى خۆراکیان بۆ خەلکی ناوچە داگیرکردووەکانى

خۆیان لێدەدا، بەلام لەراستیدا ئەوان بۆخیان خواردنیان نەبوو. سەربارى ھەموو

ئەمانە لایەنە شەرکەرەکان لەسەر کۆشتارو کۆمەلکۆژى و کاولکاری سوور بوون، لەم

تاریکییدا جگە لە رووناکی خودا ھىچى دیکەم نەدەبینى، بەچەدوو وتم:

- خودا مەيلى لەچى بىتت، دەبىتت بىتت. ئەسمەر نبو وشتە بدە دەستى خودا.
لەگەل ئەوئەشدا گویم لە ئاوەزى خۆم بوو بىتزارى دەردەبىرى، دەپاراپەو، بە بىدەنگى
دەيوت: (ماندوو بووم! ماندوو بووم!).

* * *

چاۋى گريۋى ناسمان رووبەرىكى فراۋانى بە فرمىسكى ساردو وەك چۆرى شىر سىپى
رەنگىگەرد. رووبەرىكى فراۋانى زۆر سىپى، بەلام بە رووبارىك خوينى زارۆك و پىرو ئافرەت
لەوتاو، ھەزاران مەۋژ لە مائەكانى خۇياندا وەك مىنگەل سەرىپان، رق و كىنە بالا
دەستە، ترس و لەرز زىيانىكە و ھىلە بە مىليونەھا كەس دەكات، ھەستى خەلىكىكى
زۆر گې دەگرىت، شۆپش بەرىا دەبن، پارت و گروپى ھەمەجۆر تەنانت لە سابلاخى
داماۋىش دلى كەس راناگرن، جۆش و خرۆشى جۆراوجۆر لاۋى ھەرزەكار ھان دەدەن. زۆر
كەس ماندووبوونى خۇيان ئاشكرا دەكەن، ماندوو بوونىك ھەرزى شلۆمۇ بەشىۋە رازو
چىدەدو راي دەگەيەنيت و نايەويت بەدروى بخاتەو، يان نكۆلى لى بىكات، بەلام
نەينىيە كە لاى خۇى دىلئىتەو نايەرىكىنيت، ھەموو ئەم دىنبايە بەسەر شانى خۇيدا
داو، لەمەو بەر ئايندە وەك كىتېكى كراو دەخوئەو، كىتېكەشى وا كۆتايى دىت،
بەلام كىتېكە كۆتايى نەبوو، باركى سەلمان دلىيا بوو كە ئەو لە ھەموو
مەينەتەيە كە تا كۆتايى خۇى رادەگرىت و دواجار بەرەو بنىاتنانى ئايندە، بۆ ئىرە
سابلاخى زىدە دەگەرىتەو. ئەو سالى ۱۹۱۸ ھات و ھىشتا پىنكەدان لە ئازادايە،
كىتېكەش داخراو، بەلام ھەكايەتە كە ھىشتا كۆتايى نەھاتەو.

بەلشەفى، مانىبىگى، خۇراگران، پارىزەران، دادپەرەرى، سۆشالىستى، شىوعى،
ئىسلامىيەكان، ھەوادارانى روس، لايەنگرانى عوسمانلى، جەنگ، ترس، برسيتسى،
كوشتار، ھەلاتن و سابلاخىش وا دانىشتوانەكەى خۇى جىي دەھىلن، تەنانت براكانىش
رۆشتن ئەو لەسەر پەيمانى خۇى ماو ھەمەرىشتى ئەو دەستەبژىرەى جوولەكەى
شارۆچكە كە دەكات كە ماونەتەو. ھىشتا ھەموو بەيانىيەك دەركاى كەنىسەكە
دەكاتەو چاۋى بە ژمارەيەكى كەمى جوولەكەى شارۆچكە كە دەكەويت، كە ھىشتا
خۇيان بەخاك و خۆلى زىدو ساوان و سەردەمى مىندالى و ھەرزەكارى بەستۆتەو.

سابلاخی خوشه‌ویست و به زۆرداره‌کی گێژده‌بوو، له ماله‌وه خێزانه‌که‌ی خۆی میوانه‌کان، خۆراکیش وا به‌ ناشکرا له‌که‌می ده‌دات، چونکه‌ جگه‌ له‌ خودای زیندوو و به‌رده‌وام، هیچ شتی‌ک به‌رده‌وام ناییت، نه‌سمه‌ر راده‌سپیترم ده‌ست به‌خۆراکه‌وه‌ بگریت، قسه‌و باسه‌کانی له‌گه‌ڵ میر ده‌رباره‌ی رووداوه‌کان بوو، میر هه‌میشه‌ مه‌یلی به‌لای عوسمانیه‌کاندا ده‌چوو، ته‌نانه‌ت پاساری بۆ نه‌و تاوانانه‌ش ده‌هێنایه‌وه‌، که‌ سوپای عوسمانی کردبوویان. سه‌رباری نه‌وه‌ش رژیعی رووسیای شیوعی ده‌سه‌لاتی کوشتاری له‌وه‌ ترسانکتری پیاده‌ ده‌کرد، به‌لام باوکی سه‌لمان له‌ ده‌ورو به‌ری خۆی له‌ ئاژاوه‌و پاشاگه‌ردانی پتری نه‌ده‌بینی، ئاژاوه‌یه‌ک میژوونووسه‌کانیش له‌دوا روژدا له‌ هه‌ناس لاه‌ردنی ته‌مومژی سه‌ر رووداوه‌ راستیه‌یه‌کان ده‌سته‌وه‌ستان ده‌بن، ته‌نانه‌ت له‌ده‌ستی‌شانکردنی رووداوی نه‌و سه‌رده‌مه‌و میژووه‌که‌ی و هۆکاره‌کانی و ورده‌کارییه‌کانی سه‌رکه‌وتوو نابن. ئیدی باسه‌که‌ ده‌رباره‌ی رووداوی سالانی جه‌نگه‌که‌ و مانگه‌کانی ئاخ‌ر و ئۆخری به‌تایبه‌تی له‌سه‌ر ئه‌م ناوچه‌یه‌ بوو له‌گه‌ڵ جیاوازی گونجان و نه‌گونجانی زۆر، ره‌نگی دابوووه‌.

له‌ مانگی نه‌ورۆژدا هه‌واڵ هات گوایا موسلمانه‌کانی باخۆ ترسیان لی نیشته‌وه‌ و به‌کۆمه‌ڵ له‌ پایته‌ختی نازه‌ریج‌ان هه‌ڵدین. له‌کاتی‌که‌دا ئه‌م ترسه‌ له‌وپه‌ری دابوو، له‌ناو ماله‌که‌ی باوکی سه‌لمانه‌وه‌ هاواریکی سامناک و له‌جۆزیک‌ی تر بیسترا، هاواره‌که‌ له‌ ژووره‌که‌ی ئه‌لماسه‌وه‌ ده‌هات، به‌سته‌زمانه‌ به‌دریژی مانگه‌کانی دوا‌یی به‌سۆزیک‌ی زۆر به‌په‌رۆشه‌وه‌ خۆی به‌سه‌ر زگه‌که‌یدا ده‌نوشتانه‌وه‌. نه‌سمه‌ر به‌نیگایه‌کی سۆزاییه‌وه‌ ته‌ماشایه‌کی فاتمه‌ی کردو وتی:

- پینه‌چیت ئه‌لماس ژان گرتبیتی.

به‌جووته‌ لیتی وه‌ژوور که‌وتن و بینیان ده‌ستی به‌ سکییه‌وه‌ گرتوه‌و پینچ ده‌خوات و ترسینکی زۆر له‌سه‌ر رووخساری نیشته‌وه‌، قه‌شه‌نگ به‌په‌له‌ رویشت تا ئا‌و گه‌رم بکات، هاواره‌که‌ له‌ ده‌رتی ده‌رگا داخراوه‌که‌ به‌رز بووه‌و هاواریکی به‌بیری منی روژگار دا هێنایه‌وه‌ که‌ له‌و هاواره‌ی ئه‌لماس ده‌چوو که‌ نه‌و روژه‌ی گولله‌ تێپه‌که‌ به‌سه‌ر ماله‌که‌یدا که‌وت و باوکی که‌وته‌ ژێر دارپه‌ردووه‌و تا نه‌و کاته‌ی له‌ کچیک‌ی لووت

به رزو له خوږياييږه گوزاو بوو به نيمچه مرځينك، يان مرځينكي توقيسو هه لاتوو. هه ردوو نافرته كه نه سمدرو فاتحه له ناو ژوره كهدا له پاي ژياندا ده جه نگان. قه شهنگ به خوو ناوه گهرمه كوه هاته ژوره وه و شان به شاني دوو نافرته كه به شداری نهم جهنگه خيږخوازيږه كړد، ده بوو نه لماسي هه لچوو هينور بكرېته وه، ده بوو ژياني خوي و كوپه كهي رزگار بكرېت...، نه لماس! جهنگ چهند ترسناكه! نه مه يان له هه موو شويتنك بو هه موو نازارتك و بو هه كاره ساتنك و كوښتكه وتنك دوت و هه ميشه له سر زاريان بوو، ته نانه ت بو مندالبونه كهي نه لماسيش هه وايان وت: كه سينك نه يزاني كي هوكاري نهم مندالبونه سه يره نه لماسه. بېگومان جهنگ هاريه شي راسته وخوي نهم هوكاره بوو. نه لماس! خوښه ويستم نارام بېږه، هو داماو كه نارام بېږه! هو...

كي له باورېدا بوو كه نهمه روو ددات!

چومو ماله وهو منداله كان به مزگيني داندوه پيشوازيان كردم:

- نه لماس مندالي ده بيت! نه لماس مندالي ده بيت!

هاواره جياوازه كهي پيش من گه يشتبوه نه وان، هاواري نيش و نازار، هاواري ترس له شتيكي ناديار.

مير له وسه ري حوشه كه دانېشتبوو چاوي له ناسمان بريږو. وام بوو دهركه وت كه به بي دهنگي خوي دهوښت، لام سدير نه بوو، چونكه ماويهك بوو خهلكي نهم شاروچكه يه دهستان به خو دوواندن كردبوو، قه يان هه لده بزركان و وه نه وي له گهل كه سينكي نه بينراو گفتوگو بكن، دهستان راده وه شاند، هه نديكجار قوليان هه لده مالي و له گهل تارماييگه لي ده بوو به ده مه قاليان كه به چار نه ده بينران. به هه ناسه هه لكيشانېكه وه پيم وت:

- نهم داماو له نه غامدا را مندالي ده بيت.

وهك نه وي گوتي له من نه بو بيت، پرسى:

- شلومو، له دهره هه والي چي هه يه؟

وتم:

- مير، باشت وايه هدر نه زانيت، هرچنده نيستا رۆژي رووناكه، بهلام ناسق ته لځ و تاريخه.

دهنگي هاواريه ترسناكه كه، كه له ژوروي (له دايك بوون) وه ده هات كپ بوو، ته واري كپ بوو، ته ناهت ترسم لي نيشته كه نه لئاس دوا هه ناسي دايته. نه ي كوا دهنگي نه سمير، كوا دهنگي فاته؟ خو نه گهر نه لئاس بزو يه كجاري كپ بوويته وه، نه واري هاوسه ري هاوكاره كه م و هاوسه ركه ي من هاواريان لي بهرز ده بووه وه، نه خيتر، نه لئاس نه مردوه. مني رۆژگاري شايعه حال له هه موو شويينيك بووم، من بوونه وريكم و له هه موو جينييه چارم هه يه، له و ژوره داخراوه شدا چارم هه بوو. نه لئاس نه مردوه، بهلكو مندالي بووه بويه دهنگي هاواريه كه ي كز بووه، منداله كه ش نيريته يه. دوو نافره ته كه شادمان بوون و هاوكات شله ژابوون، ني خو هدر يه كيكيان سي زكي كردوه، نه ي بوجي منداله كه ناگري! نه سمير دهستيكي به پشتيدا دار فاته ش هدر دوو لاق منداله كه ي به توندي بهرز كرده وه و سه ري به ره و زوي و ناراستي ناوكي شوو كرده وه، به جووله يه كي توند هيتايه وه دؤخي ناسايي خوي، نيسي منداله كه دهنگي گرياني بهرز بووه وه هه والي هاتنه نه م دنيايه ي راگه ياند. له وه بوو هدر دوو نافره ته كه ده ست به قريوه بكن، لي هيشته خه م ماله كه ي جينه هيشته بوو، جگه له ماله كه گه ره كه كه و شاروچه كه ي شي گرتبووه بالي به سه ر به شيكي زوري جيهاندا كيشابوو. شادييه كه خه فه كرا، خنكابوو، سه ر قالي و په رۆشيك جينگه ي گرتبووه. مه لۆتكه كه پاكه وه كرا، قومات كرا، هه موو شويته كه پاك كرايه وه، نينجا نه لئاس له بي ناگاييه كه ي ديته وه سه رخو، دهسته كاني ده گيترت، سكي به رزه وه بووي پوو كاوه ته وه. كوا زگم؟ كوا كۆرپه كه م؟ ها بيگره عه زيزم! نه مه كۆرپه كه ته نازيزم! ده ستى پيدا ده هينيته، وه ري ده گريته و به جووله يه كي زگماكانه به ره و مه مكه كاني ده ييات (په نا به خوا!!) فاته ده ليته: (خو سه ره راي شله ژان و هات و هاواريه كه ي نه مه ي كرد!) نه سمير وه لامسي ده داته وه: (په رۆشينيكي قايم بيت تو ته ماشاي ناژه له كاني نيو گه وړه كه بكه ...، نه مه دانايي خودايه). فاته به رده وام ده ليته: (په نا به خوا! په نا به خوا!!).

ئەلماس دەست بە جەستەى كۆرپە كەيدا دەھىتتە! لەمىيانەى نىوہ لەخۆ چوونىكەوہ
ورەورەك دەكات (حەسەن! حەسەن!) وشەىەكى پەرۆشاويە و بىدەنگى دەسمىت و وتەن
بىدەنگ دەكات، حەسەن! حەسەن! حەسەن!

حەسەن؟! ئەرى ئەم حەسەنە كىيە كە ئەلماس بانگى دەكات، ئەوہ كىيىە وا بەم
هەموو خۆشەويستىيە ھەلقولارەو لە دۆخى نىمچە لەخۆ چوون و بىھۆشىيەوہ ناوى
دەبات؟!

شەوہەكەى ئەسمەر بەسەر سوپمانەوہ باسى ئەوہى بۆكردم، نىگەرەن بسووم، شەكەتى
خەرىك بوو رۆدەچووە نىتو ھەموو خانەكانى جەستەو روحم، ئەمە قورسايەكى دىكەىە
كەوتە سەر شام. قسەكەى ئەسمەر گومانىكى گەورەى لە ناخدا ۋە گا ھىنا، رەنگە
ئەلماس پەيوەندى لە گەل باوكى كۆرپەكەدا ھەبوو، بىگومان ھەروا رەوتەنى دەست
درىژى نەكراوہتە سەر، ئەى من، چەند حەزم دەكرد ئەم منداڵە بگرمە خۆم و بايەخ
بەخۆى و دايكى بەدەم و ناوى بنىم (ناحوم؟!) بە ئەسمەرم وت:

- ۋەك ھەر منداڵىكى جوولەكە لە رۆژى ھەشتەمىدا خەتەنەى دەكەم!

ئەسمەر وتى:

- ئەم حەسەنە كىيە؟ ناخۆ ئەلماس پەيوەندى لە گەل حەسەن ناوێكدا ھەبوو،
ناخەر لەوہتەى منداڵەكەى لى بۆتەو، ھەر ناوى لەسەر زارىتى؟!

بە جەستە و روحيكى شەكەتەوہ ھەناسەىەكم ھەلكىشاو پىتم وت:

- ھەندەك شتمان لە قەشەنگ بىست، لىي دەكۆلمەوہ، رەنگە شتى دىكەمان لىي

بشارتەوہ.

خەتەنەكردنەكە خاكىيانە بوو ناوانانى كۆرپەكەم دواخست، لەراستىدا ھەر لە
يەكەم ساتەوہ ئەلماس ناوى نابوو بەلام ناوى ناحوم بۆ چركە ساتىك لەيادە نەدەچوو.

دواى تىپەپوونى نزىكەى چل سال بەسەر ئەم رووداوانەدا ئەمپۆ ئىمە پتر لە
(ناحوم) ىك و (يەھوودا)ى باروكىشمان ھەىە، ۋەك منداڵەكانى مريەم و سەيون، ئەو
رۆژە شتى نازار بەخش گىژدەيان كردبووم. بانگى قەشەنگم كردو بە بەرچاوى
ھەمووانەوہ لىكۆلىنەوہم لەگەلدا كرد، من دەزانم تۆ چەندىن جار باسى حەسەن

بوزورگت کردووه ووتوته گویا بهر له‌وهی بمریت، بینیوته به‌ده‌وه‌ری (که‌لاه) که‌ی نه‌لماسدا سوپاوه‌ته‌وه. نه‌مه‌ش له‌ شه‌ودا روویداوه، نه‌وه‌ده‌مه‌ی که‌ خواردنی شیتوانت بۆ بردووه، نه‌سمه‌ ده‌لیت: کاتیک بۆ هینانه‌وه‌ی قاپه‌ به‌تاله‌کان ده‌چوویت، ماوه‌یه‌کی زۆرت پی‌ چوووه‌ و ن بوویت، قه‌شه‌نگ راستم پی‌ ییژه‌ ده‌رباره‌ی نه‌وه‌ چی ده‌زانیت؟ نه‌وه‌ش بزانه‌ درۆکردن ده‌رباره‌ی نه‌م شته‌ زۆر هه‌ستیاره‌ تاوانه‌، نه‌مه‌ مه‌سه‌له‌ی ژیان و مردنه‌، قه‌شه‌نگ دوو جوړه‌ ره‌نگ له‌ رووخسارتدا به‌دی ده‌کریت، ره‌نگ هه‌لبزپ‌کان و زه‌ردبوونه‌وه‌ی ترس و سوور هه‌لگه‌پانی شه‌رمکردن.

من شلۆمۆ که‌تانیم، نایا به‌وه‌ خۆت ده‌خه‌له‌تینیت که‌ بتوانیت به‌وه‌ ناراسته‌ی راست پالم پی‌وه‌ بنییت، له‌ کاتیکدا بۆ نه‌وه‌ی بگه‌مه‌ راستیه‌که‌ی گه‌ره‌که‌ به‌وه‌ ناراسته‌ی چه‌پ بپۆم؟ وه‌ک مه‌یون ترمه‌ ترم ده‌کات، نه‌فرینه‌ زمانه‌ی به‌سترا، خۆی کرکرد تا بواری شله‌ژان و ترس و شه‌رم بۆ جه‌سته‌ی خۆش بکات، ده‌ی کچم، قسه‌ بکه‌وه‌ مه‌ترسه‌!

ده‌ترسیت و شه‌رمیش ده‌که‌یت؟! پێش نه‌وه‌ی زمانت ییته‌ گۆ جه‌سته‌ت نه‌وه‌ی وت، من به‌لێنت پینده‌ده‌م که‌ هیچ ترست نه‌بییت، به‌لام بۆ به‌رژه‌وه‌ندی راستی باشتر وایه‌ واز له‌ شه‌رمکردنه‌ که‌ت بییت، هانیم دا، ترساندم، هه‌ره‌شه‌م لیتی کرد گه‌ر له‌ کاتیکدا راستی نه‌لیت، ته‌نانه‌ت هه‌ره‌شه‌ی فه‌لاقه‌کردنیم کرد، ناگادارم کره‌وه‌ که‌ درۆ نه‌کات، قه‌شه‌نگ، نه‌که‌ی قسه‌یه‌ک زیاده‌ یان که‌م بکه‌یت، ده‌ی بلی‌ چیت دی؟!

ده‌رکه‌وت که‌ نه‌فرینه‌ هه‌موو شه‌ویک له‌ مال‌ ده‌رچوووه‌ بیانوه‌که‌شی هه‌میشه‌ قاپه‌کان بووه‌، زۆر جار له‌ کاتی تۆپبانه‌ ترسناکه‌کاندا بۆ نه‌وه‌ی که‌س بزانییت ده‌ی کردووه‌، ئینجا به‌ قاپه‌ به‌تاله‌کانی نان خواردنی شیتوانی نه‌لماسه‌وه‌ گه‌پاوه‌ته‌وه‌، بریکجار چه‌ندین سه‌عات خۆی ون کردووه‌. له‌ده‌ره‌وه‌ی ژووره‌که‌ی نه‌لماس که‌ ده‌روانیته‌ شه‌قامه‌که‌، وه‌ستاره‌، له‌و تاریکییه‌دا له‌نیو ژووره‌که‌ رووناکییه‌ک دیار بووه‌. هه‌سه‌ن بوزورگ هه‌موو شه‌ویک گه‌یشته‌ته‌ نه‌لماس، نه‌لماس سلی له‌ هه‌سه‌ن نه‌کردووه‌، به‌لکو نامیزی بۆ کردۆته‌وه‌ پێشوازی لیک‌کردووه‌، ئینجا... قه‌شه‌گ ماوه‌یه‌کی زۆر شله‌ژاو زمانه‌ی به‌سترا. نه‌وه‌ی روویده‌دا خه‌جاله‌تم و پێم شه‌رمه‌ باسی بکه‌م! هه‌ی نه‌فرین نه‌وه‌

بهراسته؟! بۆ گيترانهوه و قسه كردن شهرم ده كهيت، كه چى شهرمت له بينى
 نه ده كرد؟ شهرم ده كهيت ها... ئى تۆ شهوانه ده و زىشتيت تا نه وهى رووه دات بيبينيت؟
 گهرهه نهوه خۆ تيهه لقورتان بو، كهواته هه كچى سهگ قسه بكه!
 جله كانى له بهر خۆى و نه لاس دا ده كهند، نهو رۆژانه كه شه كهى هاوينه بو،
 پيكه وه ده نوستن، هه نديكجار پيكه وه خۆيان ده شوشت. ئيدى هه نديك شتيان ده كرد
 له رووم نايات باسى بكهه، هه موو شه ويك هه مان شت بو، گهرهه هه موو شه ويك!

- ههى نه فرين، تيرت لهو سه ير كردنه نه ده خوارد؟

- سه رى بهردايه وه، وتم:

- سويند ده خۆيت، كه تۆ هه موو نه مانهت ديوه؟

- به سه رى باوكم سويند ده خۆم.

- قه شه نگ، به كتيى خودا سويند بخۆ.

- گهرهه، سويند ده خۆم تۆبالتى بهم گهردنهه.

ناسوده بووم و هاوكات هه لا هه لا بووم. نهيتيه كه ناشكرابوو، تاراده يهك
 راستيهك ده ركهوت. هه سه ن بوزورگى خواله خۆشبوو به تاره زوى ميبازى ناسرابوو،
 نيتر چۆن دويتىكى بى پشت و په نا نا قۆزيتيهوه؟

ده رياره قه شه نگيش بهر له وهى نه ميهش بى شوو كردن سكى بهرز بيهته وه، گهره كه
 له ده رفه تىكى نزيكه دا ميژد بكات.

واى له خه مه زۆره كانه! هه ول ده دهيت بيانشاريته وه، كه چى له خرپه ي خه ودا، له
 په رش و بلاوى هزرتدا، له شله ژانى هه ل سوكه و تتدا ناشكرات ده كهن، نا نه مهش
 خه ميكي تازه يه، چۆن لى قورتار ده بيت و چى ده كهيت؟

له مندا له كه ورد ده بيهته وه، هيشتا سيمى نه خه مليه وه، به لام تۆ چاوت تيه ژو بىرى
 ليه ده كه يته وه كه چۆن گه شه ده كات، گويت له نه لاسه به په رۆش و خۆشه ويستيه وه
 ناوى (هه سه ن) ده هيتيت. قه شه گ سويندى گهره ده خوات كه پيش مردنى هه سه ن
 هه موو شه ويك بينويى تيك ئالون، راستى گومان نا هيتيت، لى ده كريت ميوانه

بچکۆله نوښه کت بیته ریزی مندا له کانتوهو له ژیر چاودیری خوتدا په روره ده بیټ، له گهل نه وه شدا به تهنشته وه مالتک خد م بارگهی لیخستوه، نهو دهمی هسهن بوزورگ پتی خسته ماله کته وه له ماله کتدا به لادا هات و مرد و تاروژی په سلان ماله کت جی ناهیتیت. نهو هسهن بوزورگه لاه تازه پنگه یشته وهی که له هه موو سابلخدا وا ناسرابو که میبازه له ژن پتر خه میکی دیکهی نیسه، نه لماسیش له جیاتی خواوند ناوی نهو دهبات و نیدی هدا هه تاه ناگه رپته وه، تو ده توانیت نهو خه می بالی به سهر بوزورگدا کیشاره پره ینیته وه نه بهیتیت. نهو سا دلانیکی بریندار سارپژ ده کیت و هندیک ته رایسان تی ده خه یته وه، نه سهر که پاسه وانی ناسوده یته، پیت ده یتیت:

- باوکی سلمان، دلی خۆم بۆ بکهوه، ده بیسنم تادیت حالت خراپ ده بیټ و خه مه کانیشته له کهس شاراه نیسه.

- نه سهر، له م دۆخه نه فرینه دا کی ده توانیت له م خه مانه هه لیټ، خه مه کانم زۆرو جوړاوجۆرن، نه م خه می دواپی جینگهی پی تهنگ کردوم، به لام من بریاری خۆم داوه، نه سهر، نه م بریاره نازارمان ده دات، رهنگه به درپژایی ژیان له خۆم خۆش نه م، به لام نه سهر من له گهل دادپه روه ریدام. رهنگه نه م دادپه روه ریسه ش هندیک کهس له نیو چلپاوی کاره ساته ترسناکه که ریشه کیش بکات.

به لئی باوکی هسهن، نه مرړ ده توانیت به پاره خوراک بکړیت، به لام نهی نهو خه می بالی به سهر ماله کتدا کیشاره...؟! کاره ساته که له ماله کهی مندا رویدا. نهو هسهن نهی خوی به قوریانی نیوه کرد و جی هیشتن، ویستی خواردنتان بۆ بهیتیت، نهو مردو نیوه ژیان، به لئی چ دژ یه کیکه! نیوه ده لټن له گهل نهو دا ژیان کوتایی هات. نه م خد و که سهری که بۆ کوړه تاقانه کتان بارگهی خستوه، دل پاره پاره ده کات، به لام هسهن نه رپښتوه! هسهن وه چه یه کی خستوته وه! هو باوکی کوستکه وتوو! به لئی هسهن نه وه یه کی بۆ خستویتوه! هر چه نده نهو له ماله کهی مندا گیانی سپارد، به لام نه وه که شت هدر له ماله کهی من چاوی هه لهننا. له ماله کهی منه وه مزگیننی نه یووبت پنگه یشته و هدر له ماله کهی منه وه بانگی مزگیننی ژیانته پنگه یشته. ده زانم

تۆ تېناگەيت، باۋەر ناكەيت، سەرت سور دەمىنىت، دەشلەۋىت و وا دەزانىت من
ورپنە دەكەم.

ئەرى قەت بىستوتە كە شلۇمۇ كەتانی لەمجۇرە ھەلۆيستانەدا رۆۋىك لە رۆۋان
وازی لە پەرۆش و سەنگىنى و بەھۆلەۋە سوونى خۆى ھىنايىت؟! ئايا لەۋەتان
پرسىۋەتەۋە كە خوالىخۆشبوو ھەموو شەۋىك بۆ كۆى دەچو؟!

قەشەنگى كارەكەرم شاھەتھالەۋ پىش ئەۋى دەست بەكتىيى خوادا بدات و سۆتىدى
پى بخوات، چىۋكەكەتان بۆ دەگىرپىتەۋە، دەى قەشەنگ، دووبارە ھەكايەتەكە بگىرپەۋە
ۋشەيەكى لى كەم مەكەرەۋە، جارىكى تر رووخسارى قەشەنگ لە شەرمان سوور
ھەلدەگەرپىت و زمانى تەتەلە دەكات. دەى قسە بگە، شاھەتيدانى تۆ ئەم دلە خامۆش
و پى كەسەرەنە دەژىنىتەۋە.

دايكى كۆرپەكە بەبى برانەۋە ھەر ناۋى دىنىت، ھەسەن وىردى سەر زمانىتى و
مندالەكەش چون باۋكى پەرستراۋىتى، قەشەنگ بىناھىتە ژورەۋە، ئاگات لە ھەسەنى
بچووك يىت و بىپارىزە. وىنەى ھەسەن رەشپۆشكراۋە بەقەد دىۋارى ژورە گەرەكەدا
ھەلۋاسراۋە. ئەلماس بەرەۋ وىنەكە رايكرەد و شىتەنە ماچى كىرد. ئەلماس دەگرى و
بانگ دەكات (ھەسەن! ھەسەن! ھەسەن!) وا كۆرەكەم بۆ ھىنايىت، ھۆ ھەسەن!
راسپاردەكەتم بىر نەكردوۋە! نا ئەمە ھەسەنى كۆرپە، ھۆ ھەسەن!) سەرسامى و واق
ورمانىك بال بەسەر ژورەكەدا دەكىشىت و سەردەكات، نىگاكان ناراستەى دەموچارى
ھەسەنى بچووك دەبن و لىنى ورد دەبنەۋە فرمىسكى يىدەنگ بەسەر گۆناكاندا
دادەبارىن.

دۋاى ئەۋى وىژدانى خۆم ئاسوودە كىردو قورسايى يەكىك لە خەمەكان لەسەر دىلم
نەما، ئەسمەر وتى:

- باۋكى سەلمان، ئەلماس و كۆرەكەيمان لەدەست چو.

خەمىكى تر چىنگى لى گىر كىردم و وتم:

- ئەۋ دەمەى باۋكىمان لەدەست چو، ئەلماسمان لەدەست چو، بەلام دەربارەى

كۆرەكە، ئەسمەر يىتگومانم كە ھەسەن بوزورگى باۋكى بۆ لای كەسوكارى گەرايەۋە.

ئەمە چىيە كى لەپىشتىيەو، ئەى چۆن دەكەيتتە؟ تەنانەت ئەسەن
چەخاخش بو بە دوو بەشەرە، ناخۆ ھاركارى دەكات؟ لايەنگرىيان دەكات؟ نايابى
لايەن دەيت، يان دژايەتتيان دەكات؟ بىست و ھەشتى تايارە، لە باخۆ دەنگ بەرز
دەيتتەو لە ھەموو جىھان دەنگ دەداتتە (نازەرىتجان بەھەردو بەشى باكوور و
باشورىيە دەولەتتىكى دىموكراسى سەربەخۆيە). كى لە پشت ئەمەو، ئەى ئىنگلىز؟
سۆڧىيەت؟ عوسمانىيەكان؟ نازەرىيەكان خويان؟ كەسك راستىيەكەى ئەدەزانى، بەلام
باسى ھەندىك ناو دەكرا، شارۆچكە كۆستكەوتتو ھەندىك دروشم و ئالايەك و بە
پارەيەكى نوئ و گاهات. ئەسەن چەخاخش پىتى باشبوو چاوپەي بىكات، بەلام بەھەوادارنى
خۆى رت (ئىمە سوشىالىستى بەلشەڧىن و كوردى ئىترانين، چاوپەي دەكەين، تا
تەمومژەكە دەپوئەتتەو)، بەلام دانىشتوانى سابلاخ ھەر ئەوئەندە رۆژيان لى بوو ھە
نارەزايان دەربەي، پارە نازەربايجانىيە نوئىيەكە لە كاغەزەو چۆن ئەلماس بە خەلۋوز
بگۆرنەو؟!

میر وتی:

- هه‌رچیه‌ك بن، رووخساریان هه‌ر ئاشكرا ده‌ییت، نه‌وانه ساخته‌چین و زێڤه‌كه‌ی
 ئیهمه‌یان به‌رانبه‌ر كاغه‌زه‌كه‌ی خۆیان ده‌وێت. سوپاسی خودام كرد كه هیچ زێڤی‌كم
 نه‌ماوه، نه زێڤ ماوه نه پاره‌ی كاغه‌زم هه‌یه، به‌پێچه‌وانه‌ی خودی خۆم گله‌ییم لای
 مێر كرد:

- ھاوکار و ھاوبه‌شم، وا ده‌بینیت که ماندووبوون جگه له هه‌ناسه‌برکێ هیهچی دیکه‌ی بۆ نه‌هه‌شتوو مه‌ته‌وه، ئیدی گویم له‌وه نییه که‌ی خۆر هه‌ل‌دیت و که‌ی ناوا ده‌نت؟!

به لام نهوی گیردهی پاره وتی:

- ناخر سبه یئێ چۆن بازرگانی بهم کارهوه بکهین؟ تایا بهستهیه کی تهواو بهرانبه
هر کيسه یه کی بجوک له زێر له گهل خوماندا بهین؟
همموو شتیک له بهرچام لیل و تهماوی بوو، به چه و تم:

- باوکی محمەد، با بزاین ئەم سەینییە چۆن دەیت، ناخۆ تەمە کە دەرەیتەو، تا یە کەم جار بەر پیتی خۆمان لەم ژیانەدا کە ژیان نییە، بێنین؟

ماندوو بووم! ماندوو بووم! ئەمە بەخۆم دەلێم و ناگاتە گۆچکە کەس، نوێنەوارم کە رووالەتم ناشکرام نە کات و رووخسارم گومانم بۆ پەیدا نە کات. کە نیسە چۆلە، یان خەریکە دەیتە چۆلەوانی دەرگاکی دەکەمەر و دادەنیشم و چاوەڕێ دەکەم، روحی مردوو کافمان دینمە بەرچاوی خۆم، کە چاوەڕێمانن دوعار نزای قەدیشیان بۆ بخوین، نازار دەکیشم. دەمێکە دە پیاو کە کۆنابنەر، هەموو دەڕۆن لە سابلای هەلەدین، زۆریان چەشت و من لەوان زۆرتم چەشت، نەری نەرە راستە گویا هەر کەسێک ولاتی خۆی جێبەجێت ترسنۆکە؟ نەری نەرە راستە هەرکەسێک شوینی لەدایکبوونی خۆی جێبەجێت خانیە؟ من چەند کەللە رەقم! هیشتا خۆم باخاک و خۆلی سابلای و گۆرستانە کە سابلایە کە نارامگای خۆشەوستانە بەستۆتەر، تۆ ئەو حاخام میخانیل چاوەڕوانی چیت؟ پێم دەلێت: (باوکی سەلمان، مادام تۆ لێرەیت، منیش لەگەڵتەم!). پەیکەرە کە دەکەمەر، لاپەرەکانی تەرراتی کۆن هەلەدەمەر! پێشینیەکان لە هەناویدان و لە هەناوی تۆش دان، دەو پێمان بلێ پێشینی روودانی چی دەکەیت؟ ناخو رووحە بیتگەرە کەم و خەریکە ژەنگ دەگرێت و ناوینە کەشم تەلخ بوو، ئیدی نازانم ئەو ساتە و بەرپۆیە چی لەگەڵ خۆیدا حەشار داو، هەموو دنیا نازانن ئەو ساتە چی ناشکرا دەکات. بۆچی؟ بۆچی؟ ئەو خودایە ئەم شارۆچکە دامارە چ تاوانیکی کردبوو تا بەمچۆرە ئەم زەبرە کوشندەیی لێ بوو شینیت؟!

(تاکە ی چاوەڕێ دەکەیت؟!) حاخام میخانیل و ئەو نوێژکەرانی ماونەتەر ئەم پرسیارە دووبارە دەکەنەر. بێ سود، دە پیار کۆنابنەر، لە کۆتاییدا هەر کەسەو بە تەنها نوێژ دەکات، نوێژی تاکە کەسی، بێ خویندنی (قەدیش) بێ وتنی (ئامین- برومان هینا)، بێ گەشەنەر، بەلکو بەشتیک، وە کەمباریە کە نوێژ دەکەن، تێمە خەریکە نوێژی بە کۆمەڵ و زۆر ئەرکی دیکە لە دەست دەدەین. ئەفسوس! ئەمێستا تێمە چۆن بە دەنگ داواکانی مردوو کافمانەو بچین و دروود و وێرد بۆ رووحیان بخوین، تا لە ناگەر دووریاں بختەرەو لە بەهەشت نزیکیان بکاتەر؟ هۆ ناخومی جگەر

گۆشەم، تۆ ئىستىرى بچوكم، نايان ئىتو بەپاستى گوناھىكتان كىرىپ شايانى ئەو بىن
 كە بە ناگرى دۆزەخ نازار بىرىن؟! ناخر ئىتو كانياوى پاكى بوون و شادىتان دەخستە
 دلى چۆل و ھۆلەو، ھەر بۆيە شايانى بەھەشت. ماندور بووم! ماندور بووم!، بەلام
 ئەمە لاي كەس مەدركىتە، چونكە ھەمووان وا تۆيان ناسىو ەك دارگويز، ەك
 داربەر، ەك دارمازو سەختىت و ماندور نايت، لەكاتىكدا نويزم دەكرىد و ئەم
 غايانەم بەخەيالدا دەھات و لە نويزەكەم لام دابو، خودا بىبەخشە! خودايە غايەكەم
 و خەمەكەم دەم كوژن. لەم رۆژانەدا خەلكى جگە لە پارە بايەخ بەھىچى دىكە نادەن،
 كاغەز بەرانبەر بە زىر، وادىتە بەرياي گويم كە باي رۆژناوا دەنگى پىتكەدانىكى دور
 لە گەل خۆي دىنىت، بەلام بىنگومان دواي چەند رۆژنىك نرىك دەيتتەو...، بەلام شەرى
 نىوان مورتەزاو ەلى وائىلەھات ھەموو شتىكى رامالى. ئەو دەنگە دورە تەقەي
 عوسمانىيەكانە و ناراستەي سوپاي (سوور) دەكرىت، دەبا عوسمانىيەكان ھەر نەسرانى
 و جوولەكە بكوژن، بەلام رووسەكان ئىستا بوون بە (پارىزەرى مەوقايەتى)، ماندور
 بووم، ماندور بووم! خودايە، جگە لە تۆ ئەمە بە كەسى تر نالىم.

خام مىخانىل لە خەيالەكەم ە ناگاي ھىنام، لەپەر دەركەوت رۆژەكە لەسەر خۆ
 بەرەو كاتى چىشتەنگار دەروا، چاوتىكم بەدەرو بەرى خۇمدا گىتەر، كەنىسەكە چۆل
 بو، روومكردە پەيكەرەكە و تەوراتم ماچكردو دەركاي كەنىسەكەم داخست و رۆيشتەم.
 نەسەر فاتمە لە ھەشەكە دانىشتبوون و قەسەيان دەكرىد، قەشەك لە چىشتخانەكە
 بو. قەشەك ماوئەكى تر ھىچ شتىك نامىنىت كە لىتى بنىت، چونكە وا خەرىكە پارە
 كۆتايى دىت، ھەر ەھا كۆگاي خۆراكىش، بەوئى باشە پىتويست بەو نەماوە خواردن
 بۆمالى بوزورگ بنىرىن، چونكە باركەكە لە شوينى دورەو دەھىتىت. مەر لەوسەرى
 ھەشەكە دىت و دەچىت، پەرەمىرد و پىرئىژنەكەش خۆيان داوئە بەر خۆرەكەو چىپە
 چىيانە، بىزارىم لە رووخسارى مىردا خۆئىدەو، بەرەو لاي چووم و گلەيى لىتەكردم.

- شلۆمۆ، وات لىتەتووە دوا دەكەويت و بە تەنھا لە گەل نافرەتەكاندا جىم

دەھىلىت!

وتم:

- بیرکردنه‌وی تۆ ته‌نها ئه‌مه‌ نییه‌، به‌لکو شتی له‌مه‌ زۆر گرنگتر هه‌یه‌ تۆ بیری
لی ده‌که‌یته‌وه‌!

به‌ده‌م هه‌لسورانی ته‌زیحه‌که‌یه‌وه‌ هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیتشا:

- باوکی سه‌لمان، چی رووده‌ات؟

- له‌ رینگه‌ بیستم که عوسمانیه‌کان گه‌راونه‌ته‌وه‌و به‌ره‌یه‌کیان رووه‌و ئیمه
کردۆته‌وه‌و به‌ره‌و ته‌وریز پیتشه‌وی ده‌که‌ن.
وتی: خۆزگه‌ زوو ده‌هاتن.

وتم:

- نه‌عجابه‌ ناهیلن جووله‌که‌یه‌ک، یان نه‌سراییه‌ک گیان ده‌رباز بکات، هیشتا
ده‌ستیان به‌خوینی هه‌زاران ئهرمه‌نی وشک نه‌بۆته‌وه‌و کۆمه‌لکوژی له‌ هه‌موو شویتیک
به‌رده‌وامه‌ و پاره‌ی کاغه‌زیش به‌ زیر ناگۆرنه‌وه‌، گه‌نجینه‌که‌یان له‌ نه‌سته‌مۆل هه‌یچی
تیدا نییه‌.

به‌ بێزارییه‌وه‌ ده‌نگی هه‌لبی:

- که‌واته‌ نه‌فره‌تی خودا له‌ هه‌موویان، ده‌با سوپای شا بیست و رزگارمان بکات!
نازایم ئیمه‌ چین؟ کوردین، نازه‌رین، رووسین، عوسمانین؟! نه‌خیر ئیمه‌ ئێرانین و برایه‌وه‌،
ده‌با شای قاجاری له‌ خه‌و بیدارییه‌ته‌وه‌و هاوڵاتیانی خۆی بپارێزێت!

- مێر، ئیمه‌ کوردین و سابلاخین. ئێره‌ مالتی ئیمه‌یه‌، هاوکارم ئیمه‌ لێره‌ له‌ دایک
بووین، نه‌و رۆژی من له‌ تاران بووم و خۆراکم ده‌کری، بیریکم بۆ هات (بۆچی من
له‌جیاتی نه‌وه‌ی که‌سوکارم بۆ تارانێ ئارام و ئاسوده‌ به‌ینم، دیم له‌ تاران‌ه‌وه‌ خۆراک بۆ
سابلاخ ده‌بهم؟!، هه‌ر زوو بۆم ده‌رکه‌وت گه‌ر وا بکه‌م من خیانه‌تی له‌خۆم ده‌که‌م، مێر،
من لامل و سه‌ر سه‌ختم، من کوردم، به‌لام ماندوو بووم و ته‌نانه‌ت شتیکم نه‌هاوه‌ تا
خیزانه‌که‌می پێ بژینم، جووله‌که‌کانی سابلاخ وا جیی ده‌هیلن، نه‌مڕۆ جگه‌ له‌ خۆم و
سێ پیاوی تر که‌سی دیکه‌م له‌ که‌نیسه‌ نه‌بینی، ره‌نگه‌ ئیستا له‌ بیانوویه‌ک بگه‌ڕیم تا
نهم ماله‌ی خۆم به‌جیه‌هێلم، که‌ نه‌و رۆژگاره‌ بیرۆکه‌ی جیه‌هێشتنیم به‌ خیانه‌تی ده‌زانی،
عوسمانیه‌کان پیتشه‌وی ده‌که‌ن، نه‌وه‌ی له‌ رینگه‌یاندا به‌دلیان نه‌بیست ده‌یکوژن. باوکی

عەمەد، ئى ئىمەش بە دلى ئەوان نىن، ئىدى رۆژىك دووان، يان سى رۆژى بەسەردا
تېنەپەپىت بېيارىكى بۆ دەردەكەن، مېر بېيارەكەش ھەر ئەوئە (خائىنە!) نای باوکی
سەلمان چ بېيارىكى پوچە! ماندوو بووم! ماندوو بووم! ئەى خودایە، ماندوو بووم و
لەمە زیاتر ماندووم مەکە!

قەشەنگ بە راکردن بۆ لام ھات و بەدەنگى بەرز وتى:

- گەرەم! گەرەم! بېيارىک لە ھەرگا وەستاو و پرسیاری تۆ دەکات، دەئیت گویا لە
تارانەو بەتایبەتی ھاتووە، تا چاوی پیت بکەویت!
نایا لە تاران یەکیک ماوە منى بېرکەوتبیتەو، سابلاخ و ئەوئە تێدایە لەبیری
کەس نەماوە؟

ھەزى زانین بېر خەيالى پچراند و بەرەو ھەرگا پتەمەنگرت، پیاو کەم دى، لەنیو
چرکەدا شێوئە گومانى لادروست کردم، ئینجا گومانە کەم ھەر زوو لە چوار سالى
لەمەو بەر چرپووەو، ترس... شا... سەد قامچى... زیندان... رزگار بوون. بەئى، بەئى
ناسیمەو، ئەمە خۆیەتی.

- لەبیرت چوومەتەو؟

- چۆن یەکیک لەبیر دەکەم کە لە مردن رزگارى کردووم؟ فەرموو جەلالى بەرێز،
فەرموو رافزى!

وتى:

بە نھینى بۆ شتیکی گرنگ ھاتووم، بۆیە بە ئۆتۆمبیلی خۆم نەھاتووم بە نھینى
بە ئەسپە کەم ھاتم.

بانگى قەشەنگم کرد و ئەسپە کەى بۆ تەویلە برد، ئینجا بۆ ژوررى میوان فەرمووم
لە پیاو کە کرد، وتم:

- ھەر چەندىک لە سابلاخ بێتیتەو، تۆ میوانى منیت.

وتى:

- بەلکو ئەو شتەى بۆى ھاتووم پیتی رادەگەيەنم و بەرەو تاران دەگەریمەو، بە
شتە کە لەنیوانماندا بە نھینى بێتیتەو.

- تۆ جارىك ده موچار و پييه كانت بشۆ و نيوه پۆژه بکه و پشويهك بده، ئينجا بۆ
ئەو شتەى پيىتە گویت ليدە گرین.

به جهخته وه وتی:

- با ئەمانه به پەله بکړین، چونکه من و ئیوهش وهك يەك کاتمان بەدەستەوه نیه،
کاتمان بەدەستەوه نیه؟! خوربه يەك به دلمدا هات، ئایا مەبەستى عوسمانیه کانه
که خەریکه نزیك دەبنهوه؟! ئایا له پای ئەمەدا به نهیىنى له تارانەوه هاتوووه ئه
ئەركى مەندوو بوونەى كيشاوه؟! چاوهړى بکه!

وهك دەرده كه ویت داو و ته له كەى دەورمان تەنگ بۆتەوه خەریكه دەمان خنكىنىت،
بەلام ریزی میوانه گەورەو پر له نهیىیه كەت بگه، كه له تارانەوه هاتوو، حەزى زانین
زۆر و ترسیش زۆرترو فشار دەخەنه سەر هەستم، وهك دەرده كه ویت پیاوه كه شلەژاوه
ئەو نهیىیهى پيیه تی بیگومان گرنگه، به پەله نانى خوارد، ئینجا مۆلەتى خواست
كه به تەنهاو دوو به دوو له گەلمدا بىنىتەوه، هەردوو كمان به تەنها له ژوروى میوان
ماینهوهو دەرگا كەش داخرا، میوانه كه جهختى لەوه كردهوه كه ناییت كەس گوێى لیتمان
بیت، به چپه وتی:

- شلۆمۆ، گەرە كه خۆت و كهسوكارت و هەموو جووله كه كانى سابلاخ به پەله له
ماوهى دوو رۆژدا شارۆچكه كه جیبهیلن، نه گینا...

به واق وېرمان و پرسیاوه تیییم رووانی:

- بەرێز پەژارەت کردم، جەلالی بەرێز، چى بووه؟

پتر دەنگى نزم کرد:

- شا تۆ و جووله كه كانى سابلاخى بەوه تۆمەتبار كردهوه، كه هاركارى بیگانه
دەكەن، بۆیه بریاری له سیداره دانى بۆ دەر كردون، واخەریكه تیمىكى له سیداره دان
ناماده دەكات، تیمه كه بۆ جیبه جینكردنى بریاره كه بەم زوانه دەگاته ئیتره تۆو
كهسوكاره كەت لەسەر ووی لیسته كه وهن.

بیئەنگ بووم و سەرم سوپا، لەسەر قسە كەى رۆیشت:

- هەر که سۆسم کرد و هه‌واله‌که‌م زانی ئیدی به‌ په‌له‌ بۆ لات هاتم، تا ناگادارت بکه‌مه‌وه‌، داوات لێده‌که‌م له‌ گه‌ژ هه‌موو جووله‌که‌کانی سابلاخ رابکه‌ن، شلۆمۆ کاته‌که‌ نه‌وه‌نده‌ی به‌به‌ره‌وه‌ نه‌ماوه‌.

که‌واته‌ غه‌درم له‌م پیاوه‌کرد، که‌ چوارسان له‌مه‌وبه‌ر تیماری کردم و خواردنی هه‌لالی بۆ هه‌تنام و له‌ زیندان رفاندمی، بێده‌نگ بووم و جه‌لال رافزی به‌چه‌و وریایه‌وه‌ ده‌دوێت:

- شلۆمۆ ئه‌م یه‌کترینه‌مان له‌بیر خۆت ببه‌وه‌، نه‌وه‌ش له‌بیر خۆت ده‌ربکه‌، که‌ من چاوم پێت که‌وتوه‌، هه‌یج که‌سیک به‌هاتنی من نازانی‌ت، خۆ ئه‌گه‌ر که‌سیک به‌مه‌ی زانی، ته‌وا ژیا‌نی خۆم و خه‌زانه‌که‌م ده‌که‌وێته‌ مه‌ترسییه‌وه‌! نامی‌زانه‌ وتم:

- گه‌وره‌م، بۆچی له‌ پێناو کۆمه‌له‌ خه‌لکیکی دامار و بێده‌سه‌لاتی وه‌ک جووله‌که‌ی سابلاخ، خۆت ده‌خه‌یته‌ مه‌ترسییه‌وه‌؟! ئه‌ی دوا‌ی (چاکه‌که‌ی باوکم) تو‌قه‌رزنی منت نه‌دایه‌وه‌؟

به‌ده‌نگیکی یه‌کجار نزم و به‌چه‌ وتی:

- شلۆمۆ، رازیکی دیکه‌ت له‌لا ده‌درکێنم، له‌راستیدا من رۆژه‌ی بنه‌ماله‌یه‌کی گه‌وره‌ی جووله‌که‌ی تارانم، له‌ لاویدا هه‌زم له‌ که‌چیک کرد که‌ سه‌ر به‌ خانه‌واده‌ی ده‌سه‌لات بوو، ئی شلۆمۆ خۆشه‌ویستیش له‌ نایین و بیروباوه‌ر به‌هه‌زتره‌، ئیدی به‌ووم به‌ موسلمان و ناوی خۆمان نا (جه‌لال رافزی)، به‌لام وه‌ک ده‌بینی ره‌گه‌زو تیره‌ که‌هی خۆیان هه‌ر ده‌که‌ن...

له‌ناکاو هه‌موو شته‌کان تێکه‌ولیکه‌ بسوون، بیر له‌چی بکه‌مه‌وه‌ و چی بلییم؟ نه‌مزانی، به‌لام ته‌و ده‌ست پێشخه‌ری کردو وتی:

- که‌واته‌ گه‌ره‌که‌ له‌ ماوه‌ی دوو رۆژدا سابلاخ جێبه‌ی‌لن و پێش نه‌وه‌ی نه‌حه‌د قاجاری پیلانه‌که‌ی جێبه‌جی بکات، ئیوه‌ ده‌ستپێشخه‌ری بکه‌ن، جاریکی دیکه‌ تکه‌ات لێده‌که‌م ئه‌م چاوپێکه‌وتنه‌مان له‌بیر خۆت ببه‌وه‌و له‌ خه‌یالی خۆت بیسه‌ره‌وه‌، به‌لێنم به‌ره‌ی!

دهستی دريژ کرد و به گهرمی و پیتزاینهوه دهستیم گوشي و وتم:
 - به لیتنت پیتهدهم و هدرگیز نهوه له بیر ناکهم که تو جارتیک ژيانت رزگارکردم و
 جارتیکی تریش ژيانمت له گهل تیکرای که سوکارم و روله کانی تایفه که مان له سابلآخ
 رزگار کرد، نیمه من و که سوکارم و جووله که کانی سابلآخ به ژيانمان قهرزای توین.
 ههستا و تی:

- نه میستا دواي نهوی ناام خوارد و پشورم دار نه سپه کهشم نالیکی خوارد،
 گهره که په له بکه م و بکه ریمهوه، من نهو هه موو ریگه یه م بریوه تا ناگادارت بکه مهوه،
 خو ت مه خافلینه و خانه واده که ت و هارپتیانت بو کوچکردن ناماده بکه، نیدی به یانی
 بیت، یان دوو به یانی، به خودات دهسپیرم و هیوای سه لامه تی بو هه مووتان دهخوازم.

بو ری بزری و تیرکردنی هزی زانینی نهوانه ی له ماله که دا بوون وتم پیاوه که
 براده ره به شاروچکه که دا تیپه بریوه ویری که وتومه تهوه و هاتوه چاری پیم بکه ویت و
 هه وائیکم بیرسیت، نه مدم وت و زاری خو م به مومیکی سوور مزر کرد، که چی
 کاته که دهویشیت و مه ترسییه کهش نزیک ده بووه، ناخر چون پاسای پتویستبوونی
 په له کردن بو کوچکردنه که بهیتمهوه؟ کوچکردن! وه که خه نیتیکی ناجرو باجره، به لام وا
 کاتی کردنه وهی که نیسه که هات و هه چهنده کهس بو نوژکردن رووی تیناکات. چی
 بهو خه لکه که مده ی جووله که کانی سابلآخ بلیم، که ماونه تهوه؟ ریگاکهم له ماله وه
 به ره که نیسه هۆکاره که ی بو ره خساندم، هه موو ده یانزانی که عوسمانیه کان وه
 ره شه با له ته وررژ نزیک ده بنهوه و له ریگه یاندا تووشی هه ر (گاور) یک ببن،
 ده پیلشیتنهوه، کومه لکوژی نه رمه نه کان هیشتا مووی جهسته راست ده کاته وه ته زوو
 به هه موو جهسته یه کی زیندرو دینیت، پتویستبوونی کوچکردنم به حاخام میخائیل
 راگه یاند، هه روه ها هه واله که م به مه ته تیا هۆگۆنه ی خه زووریشم راگه یاند، داوام له
 ناگاسی و هارسه ره که ی کرد که له گهل ناجی باریزات خو یان بو کوچ ناماده بکه ن.
 نیدی نهوه ی چاوم پینی که وت رام سپارد که هه واله که بکه یه نیتته روله کانی دیکه ی
 تایفه که، ئینجا به ره و مال گه پامه وه.

له مالهوه زانپان كه دهبيټ پيش گه‌يشتني عوسمانيه‌كان كوچ بكه‌ين، چونكه نهم جاره مانده‌وه‌مان ماناي له‌نيوچووني تايغه بچكو له‌كه بوو له سابلآخ. هه‌رچه‌نده پرسيار زور ده‌كرا، به‌لام من هيچي ترم نه‌وت، نهم په‌له‌كردنه له‌پاي چي؟ به‌ره‌وكوي كوچ ده‌كه‌ين؟ ناي زور بليئي و هه‌زي زانين چهند زورن! من ماندوو‌بووي، له‌وه‌بوو شه‌كه‌تي و نائوميدي چوكم پي دابدهن. ناخر ناسان نيه‌يه ماله‌كه‌م و هاوكارو شه‌ريكه‌كه‌م و شاروچكه‌كه‌م و هه‌رچي له سابلآخ هه‌يه جيئي به‌يئلم! به‌نيو گه‌وپ و كوگاكندا گه‌پام، هيچي وايان تي‌دا نه‌مابوو، نه‌وه‌ي مابوو بو مي‌ري هاوكارم جي‌هيشت، بي سوود دليم دايه‌وه، بو يه‌كه‌جار هه‌ستم به‌جوانييه له راده‌به‌ده‌رو نابرومه‌نديه سه‌خته‌كه‌ي فاتي‌مه كرد، كه دوو سيفه‌تن به‌ده‌گه‌من له ناهه‌تي‌كدا كو‌ده‌بنه‌وه، بي‌گومان هاوكاره‌كه‌م به‌خته‌وه‌ره، سامان و هاوسه‌رو كو‌پ...، من سامانه‌كه‌م له‌ده‌ست دار و نيه‌شتما‌نيش له‌ده‌ست ده‌ده‌م، به‌لام هيشتا به نه‌سمه‌رو هه‌ر سي مندا له‌كه‌م به‌خته‌وه‌رم، ناخو روژانسي داهاتوو چيان لي شارد‌يينه‌وه؟

كاتيك له‌سه‌ر جي‌گه‌كه‌م راكشام، خه‌و زړان له‌هه‌موو لايه‌كه‌وه سه‌ري تي‌كردم، بركردنه‌وه چون په‌نگر به‌هه‌ردوو لاسه‌رمدا ده‌چزا.

به‌ئي باوكي سه‌لمان، له تاريك و رووني شته‌كاندا بيانووت د‌وزيه‌وه، له‌وپه‌ري سه‌ر ني‌شه‌و ني‌وه ناگا له‌خو‌بو‌ندا به‌لگه‌ت په‌يدا كرد، ده‌ي له چاره‌نووسيكي ناديار هه‌ئي! له‌وساوه تووشي نهم شه‌كه‌تييه بوويت، هاوارتيكي خنكاو به ناخه‌دا ده‌چي‌تي‌ت، ده‌ي نه‌مه بيانوو و به‌لگه‌يه‌كي له‌باره؟ نه‌ي شوو‌ه‌يي نيه‌يه هه‌ر له‌سه‌ر سه‌ر سه‌خته‌يه كو‌ردانه‌كه‌ت سوور بي‌ت و مه‌ترسيش ده‌وري خو‌ت و كه‌سو‌كاره‌كه‌تي له‌م شاروچكه‌يه داماره دا‌بي‌ت؟ ناخر زو‌ره‌ي جو‌وله‌كه‌ي سابلآخ و ته‌نانه‌ت براكانيه‌شت له تو هوشمه‌ندتر بوون. نه‌وه‌ي نه‌وان هه‌ستي‌ان پي‌كرد تو‌ي پيشيني كه‌ري سه‌بي‌ني و دواروژ نه‌ت ده‌بي‌ني، بوچي نه‌وان نهم مه‌ترسييه‌يان بي‌ني و تو نه‌ت بي‌ني؟ هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌بوو تو وا خو‌ت قايل كردبوو كه هه‌لاتن له زي‌دو شويني له‌دايكبوون خيانه‌تي و ترسنو‌كييه؟ نه‌ي نه‌وه نيه‌يه وا نه‌وان ني‌ستا خيانه‌تيت لي‌نده‌كه‌ن، هتي كو‌ردى سه‌ر سه‌خت، نه‌مه‌ش چاره‌نو‌سه‌كه‌يه، نه‌وان ويستي‌ان تو رهو بكه‌يت، فه‌رمانه‌رواكانى خو‌ت و بي‌گانه‌كان

ويستيان تۆ كۆچ بكهيت! وهك نهوى هممو پىكهه پىلانىان بۆ داناييت تا زىدى
 خوشهويستى خۆت جى بهيتيت، شاو عوسمانيهكان و روسهكان، هممويان، ههر
 هممويان ويستيان نهم شارۆچكه داماره كۆستى بكهويت و تۆش دهبيت ههر برۆيت!
 ئى تۆ دهسلاتى چيت هديه، وا مهرگ له هممو لايهكهه گهمارۆى خۆت و
 خوشهويستانتى داوه؟! نهوتاه گولله تۆپ به ناشكرا له لاي تهوريزهوه دهبيستريت. هيتى
 باوكى سلمان، وا عوسمانى له باكوروهوه دىن، تيمى جهلادهكانيش له تاراندهوه دىن تا
 خۆت و كهسوكارت و دۆستان بكوژن و قىر بكهن. به نهينى و لهسهرخۆ دىن تا
 قىر كودنهكه له ههر دورلاوه جيبهجي بكرىت، نهخير، نهمه نه بيانوهوه نه ههجهتتىكى
 لهبار! نهمه ويستى نهوانه، ويستى فهرانهراكانت و ويستى عوسمانيهكانه. نهوان
 برپاريانداوه كه دهبيت تۆ و جوولهكهكانى سابلخ كۆچ بكهن، نهى بۆ كوى دهبرۆيت و
 روو دهكهيت كوى، وا ناگر به چواردهورتدا به هممو سووتهمهنييه مرۆيهكهيدوه، به
 رق و كينهوه، نيله نيتيتى؟! هۆ نهمهر، هۆ دايكى مندالان، مزگينيت دهدهمى نهوان
 جگه له عىراق هيچ بوارتيكان بۆ نههيتتويينهتهوه! مزگينيت دهدهمى، چونكه بهرو
 تاقه شوينى نارام و نزيك له خۆمان دهبرۆين، به ناواريه و زهليلى و نهوپهري ههژارى
 دهبرۆين! دهبرۆين و كى دهزانيت چى ديتته ريمان، رهنكه له گهل كهسوكارهكهتدا يهك
 بگرينهوه كه ماوهيهكى زۆره ههواليان نازانين، به ناچارى و لىپراوى دهبرۆين و نهم ماله
 جيدههيتلين كه بهدرىژايى ژيانمان تيايدا ژيان و له گهلماندا ژيا، نهو ديمهنانه
 جيدههيتلين كه له يادهويردا ههلكۆلراون و له چاواندا نهخش بوون. نهو دۆستانهمان
 جيدههيتلين كه له مندالييهوه هۆگريان بسوين و هۆگرمان بسوون، خوشمان ويستن و
 خوشيان ويستين، شوينهوارهكانمان و گۆرى كۆن و نويسى خوشهويستانمان جيدههيتلين،
 تهسهللار مايهى دلدانهوهمان ههر نهو نهخته خهلكهى رۆلّهكانى تايغهكهمانه كه
 له گهلماندا كۆچ دهكهن و بهشدارى چارهنووسه ناديارهكهمان دهبن. چارهنووسى
 نايينهوى نيمه چهند داخراو و سهخت بيت، دهبيتته چارهنووسى نهوانيش، چارهنووسيك
 چهند ههولبددين گهردى لهسهر لابهدين، ههر نادياره، هۆ نهمهر، وا نيمه كۆچ
 دهكهين، هۆ سلمان و سهيون و مريم، نيمه رهو دهكهين! هۆ مير، هۆ فاقه، هۆ

مندالەکانی ھاوکار و ھاوبەشەکم، ھۆ باوک و دایکی میر، وا ئیمە کۆچ دەکەین، ھۆ سابلاخ و دانیشتوانەکە و ئیمە بە ناچاری کۆچ دەکەین. ئەم تینکرای ئێران وا ئیمە رەو دەکەین، ھۆ مردوو تازیزە کاغمان... ھۆ باوکە... ھۆ دایکە، ھۆ حاخام ناحوم، ھۆ ھەردوو جگەر گۆشەکم ناحوم و ئیستیری بچووک، ھۆ ئیستیری دایکیان، ھۆ عەزریای زێرنگەر و ھەموو مردووانی سابلاخ! ئیمە کۆچ دەکەین و بەبێ ویستی خۆمان رەو دەکەین، گەر بەبێ ئەوێ سنورمان تێپەراند، ئەوا دەبینە خەلت و خاشیکی ملیۆنان کەس، بەلام تۆ ئەم شەو تارێک و درێژە کە کۆتاییت بێت، با رۆژی چارەنۆسی سامناک دەربکەوێت. وای لە قورسای رۆژی چارەنۆس!

* * *

خەو نەچوو چاوانت و نەتەشت ئەسەدریش بنوێت. دامارە دیکەتی دايت پێش
 بالەندان و پێش کازیو ھەستایت، ھەناسە یەکی ھەلکیشار بەدەنگێکی نزم وتی:
 - باوکی سەلمان، ھەر دڵم لات بوو، ناخ تۆ بەدرێژایی شەو کە ھەر گینگەلت دار
 پێش ئەوێ شەو کە کۆتایی بێت ھەستایت.
 کپی و خامۆشی شەو کە ژاوە ژاوە و پێکدادانیکی خەفە کراوی لە ھەناری خۆی
 ھەلگرتبوو و تیکەلی بانگی کە ئەشیرەکان دەبوو، بە ھێمنی وتم:
 - کات بە دەستمانەو نەماوە و ئیش و کار زۆرە، ئەمەش دواین رۆژمانە لە
 سابلاخ!

ناخۆ بەختتان دەبێت، تا لە مردنیکی بێگومان ھەلبێن و خۆتان بھەنە باوەشی
 نادیارەو؟

بەم دەربڕینی (بەختان دەبێت)، گالەتە ھات و ەك نوکەتییەکی بێ تام ھاتە
 بەرچاوت. ئیدی بەرەو ئەرکی گران خۆت راپسکاند و بە ئەسەدرت وت:
 - ئەسەدر، جگە لە باوکی جلوبەرگەکان و خەشڵەکانی تۆ پتر ھێچی دیکە لەگەڵ
 خۆمان نابەین.

بە پەلە بۆ کەنیسە چووێت. ئەم غەلبە غەلبە چییە و سابلاخی گرتۆتەرە؟ ئی خۆ
 ھێشتا نە عوسمانییەکان گەشتوون، نە تێمەکە شە، کە بۆ کوشتنی تۆو کەسوکار

و رۆلەکانی تایفە کەت دین، گەیشتون. ئەمە دواجارە کە ئەم پەیکەرە داودی تێدا یە، دەبینیت، تۆ بە پارانەو لە خودا لێرە پەرەوێ دەبویت، دەی چێژ لە بینینی وەرێگرە و لە سەیرکردنی هەموو ئەم شتە تێر بخۆ، کاتیەک تەواو بوویت حاخام میخائیل و مەتتیا ھۆگۆنە میمیش ھاتن و وتیان کە ھەسەن چەخاخ و ھەندیک لە ھارونیا ئیان دیو ھاوچەکە کە یان جێدەھێشت. کەواتە رۆژی پەسلان نزیك بۆتەو و عوسمانییەکان بەرپۆن، چەخاخ و ھەواداران لە گەل سوپای روسەکان ھەلدین، تۆ بێتی جەلادەکانی شای قاجاری تاوانباریش نەمڕۆ بگەن؟ گەرە کە دەستوبرد بکەین! دەبیئت پەلە بکەین! گەرە کە دەستبەجێ لێرە خۆمان ریشە کێش بکەین و ڕو بکەین. پەیکەرە کەم کردووە ھەر سێ بەشە کە ی تەوراتم دەرھێنا. ئەم بەشەکانی تەورات لە چارەنووسی نادیارماندا لە گەل ھەمان دەبن، بەلام ئەوانی دی تا نەو دەمە ی خودا خۆی بیهوێت لە نێو دیوارە کە دا بەند دەبن.

پرسیارم لە ئامادەبووان کرد:

- ناخۆ ھەموو ئەوانە لە تایفە کە لێرە ماونەتەو، ئامادە ی کۆچ کردن؟
بە ئێنیان دا جارتیکی تریش ئاگاداریان بکەنەو، منیش بە ئێنم پێدان کە لە کاتی رۆشتنە کە ئاگاداریان بکەم.

کاتیەک رووناکی بوونی ھەموو شتیکی دەرخت ھەریە کە مان بە شتیکی تەوراتی لە گەل خۆیدا بەرەو ماڵ برد، دەرگای کە نیسە بە کلیلیک داخرا کە بە دەرێژایی چەندین گریساڵ ھەر لای مەن بوو، لەبەر دەرگای کە نیسە کە وەستام و تەوراتم بە دەستەو بوو، دڵم بۆ خەمی لێکدا بران کەوتە جۆش و لێدان، بەلام چارەکانم ھەر وشک بوون، ھەموو شتیەک ئالۆز بوو تەنھا دووری دیدارو ئەم لێکدا برانە نەبیئت.

وێک ئەوێ لە سەر پێتەکانی نەماییت، خۆی بە لاقە کاغەو نووساندو پێتەکانی ماچ دەکردو دەگریاو دەپارایەو، گەرەم تکتات لێدەکەم، مەمبەو لای کە سوکارم، بۆ ھەر شوێنیەک بڕۆن لە گەل تان دیم... گەرەم... ناخۆ چۆن دڵت دیت لە منداڵەکان و خۆتەم بکەیت؟! نێو کە سوکاری منن، لەو باوەرە دايت کە لە دووری نێو ھەل بکەم؟

خاتونى گه وروم تو پىنى بلى! تىكايه كم بو بكه، گه وروم، له خوتان يىبه شم مه كه! دلم
 تنگ بو، تووړه بووم، په نام بو خودا برد، قه شنگ تو شيت بوويت؟ تو كه سوکارت
 هديه داوات ده كه نه وه. نيمه ده رږين و نازانين چى رووده دات. قه شنگ، نيمه ناچار
 كراوين، من به رانېهر كه سوکارت له تو بهر پرسيارم. خو نه گهر له چاره مان نو سرائيت
 رزگار بين و بگهينه نه شو شيننه دوورې كه ده مانه ویت، ئيدى نيمه سابلخ نابيينه وه.
 پارانه وه و گريانه كه ى هر زياد ده كات و هره شه ده كات (گهر ليره جيم بهيلن و برږن،
 نهوا من خوم ده كوژم!). ته ماشاي نه سمه رو مندا له كاني كرد، بينيم نيگا كانيان
 لايه نگرى قه شنگ ده كهن و له گهل نه ودا به نه ينى ده پارينه وه، ته نانه ت ميو فاتمه و
 مندا له كانيان سريان سورما بوو. منيش پيشېركى له گهل زه من و مەرگدا ده كم،
 كه چى نهم نه فرينه خهريكه بهم رهفتاره ى هه موو شتيكمان لى تيك بدات، له
 كوتاييدا گه يشتنه نه و برياره ى كه من بو لاي كه سوکاري بيهم، چونكه بريارى يهك
 لاهه وه به ده ستى باوكيتى، به په له پرووزى له گهلندا هات و گه يشتنه مالى
 كه سوکاري، مالى كه سوکاري؟ تو بلى گهر، يان تهويله، يان زبلخانه، كاوليك بوو
 گهر ناژه له كاني منت تى بكردايه، پى رازى نه ده بوون و له ماوه ى دوو رږډا ده مردن،
 له جياتى ناژه مندا لى نيمچه روت له سهر زوى دانيشتبون، له زوريدا ره شه داليك
 بوون بو خزيان)، به لام له سايدى قه شنگه وه له مردن رزگاريان بوو بوو. له برى
 گوشتى بنيادهم خوراكيان خواردبوو، باوك و دايكى كه چاويان پيكهوت ترستكى
 كتوپريان لى نشت، نهم دوو نه عله تيبه ده لى له گهلندا پيلانه كهيان داناوه.

دايكه كه وتى: (كوړم، نهمه وه كچى خوتانه و چون جى ده هيليت، وا به چاوى
 خوت ده بينيت چون هه جاني ليه لگيراهو نازار ده كيشيت؟) بينيم باوكه كه ش
 ده لىت: (شلومو، بيه! كاتى نه و گرانيه گه وريه نيمه به هو ى نه وه له ژياندا
 مايه وه و نيسا خهريكه تامى ژيان ده زانين، ناخر نه گهر نه ویش به ديتسه سهرمان
 نيتړ چون بژين؟). نه ى من چى بكه م؟!

به قه شنگه وه بو ماله وه گه رامه وه و گريانه كه ى بوو به شادى، باوكى و براو
 خوشكه كاني له گهلندا هاتن و نه ونده ى بزيان كرا له ماله كه شتيان برد.

مندالەكان بە بىنىنى شادمان بوو، نەسمەرىش دلى كرايهوه، دانى پىندا دەنىم نەمە گرىيەك بوو لە دلمدا، بەلام وا گرىيەكەش لە دلم دەرجوو، بەراستى ئەو نەفرىنە يەكەك بوو لە ئەندامانى مالهە، بەلام لە كۆچكردنە پى مەترسى و ناديارەكەماندا كە خودا خۆى نەبىت كەسەك نەيدەزانى چۆن دەبىت، قەشەگ بەرپرسىارتىيەكى قورس بوو لە نەستۆماندا.

ئەرى ئەوهم پى وتىت كە لەسەرەتاي رۆژەكانى دەست كورتى و سەغلەتىمان لە بەغدا قەشەنگەم رادەستى بازەرگانىكى ناسراوى بەغدام كردو لەلاى خۆى كارى پىنكرد و پاشان لە شوفىرتىكى تاييەتى خۆى مارهى برى؟، بەلام قەشەنگە هېچ رۆژىك نەبوو سەردانمان نەكات و ماوهيەك لەگەل سەلمان و سەيون و مەريەم نەباتە سەر. لەسەر ئەم پەيمان و وفادارىيەى خۆى مايەوه تا دواى ئەوى مەندالەكانىش خىزانىيان پىنكەوه ناس مەندالىيان خستەوه، تا ئەو دەمەى لە بەغدا دەريان كردىن، ئەم ديدارانەمان هەر بەردەوام بوو.

وفادارى قەشەنگە وفادارىيەك بوو هى ئەوهم بوو چارى لى بكرىت! ئاھ!

هۆ مردوانى ناو گۆرەكان! كى دەزانىت، رەنگە پىش ئەوى جارىكى تر گۆرەكانتان بىيىنەوه، ئىمەش بگەينە ئىو!

گۆرەكان بە ھەزاران بوون و جوولەكەى سابلاخىش پى چىنگىك و دواى دوا مالىئاوى ئەمانىش رۆدەچىن و ون دەبن، وا ئىستا تۆ و دۆستان بەنىو گۆرى خۆشەويستە كۆچ كەدووەكاندا دەگەرىن و دىن و دەچن، ھەندىك گۆر رۆچوون و برىكيان تازەن، خەم و سۆز مەملانى دەكەن و بەردەوام لە ژىي ھەستەوهرىي روح دەدەن، تۆ سەرپەرشتى دە پىاويك دەكەيت و بە ھەمووتان دەيەكە تەواو دەكەن و بۆتان ھەيە نوێژەكە بكەن و قەدىش بخوين.

كات بە بەرييەوه نەماو بە ھەنگارى گورج بەرەو مەترسى دەروات، مەترسىيەكەش دووان، مەترسىيەك (خۆي) يە و لە تارانەوه و لە خودى شاو بەرئەويە، مەترسىيەكەش لە باكوورەو پىشەرەوى دەكات. تەروێز خەريكە دەكەوتە

دهست عوسمانییه کان که له سهره مهرگدان، خاک و رووسه (گاروه کان)، باوکم و دایکم و باوو باپیرنم! با نیسک و پرووسکتان له نیتو نارامگاگانتان ناسووده بیئت، به لام با روحتان لهو بهرزاییهوه چاودیریمان بکهن و لهم ریگهی هات ونه هاته ماندا داوای بی و هییمان بو بکهن. ناحوم و ناحوم، نیستیرو نیستیرو. بینگانه و غهواره کان به سهر روحی نیوهوه گه یشتنه تامانجی خویمان، ده به نارامی بنوون!

ههست و سۆزی له کلپه سهندندا بوون، که چی چاوه کانی ههر وشک بوون. کات گه یشته دوای نیوهو، کات و شوینی دیاریکراومان سهعات سیی عهسر له دهروازهی باشووری سابلاخه.

* * *

باوهشم له میردا، نه سهریش فاتهی له نامیز گرت، ههر دوو ژنه که گریان، به لام منداله کان نه بلهق بووبوون و نه یانده زانی چ باسه. باوهش لیكدان درێزه ی کیشا، باوهش لیكدانی نه سهره فاته به گریان و به سوژه بوو. باوهش لیكدانی من و میر گفتوگۆی سالانی دور و درێژ بوو. وهك نهوه بوو که چاومان بو دنیا هه لیتنا چون منداله کانمان بهر له ههر شتیک چاویان به یه کتر هه لهناییت و را نیستا به زۆری زۆرداره کی لیک داده برین، لیک دابرا نیکی ناچاری، بیبه شبوونیک له هه موو نهو شتانه ی فیری بووین و هه ستمان پیتی کرد، جیا بونه وهیهك له نیترانه وه دهست پیسه کات و له سابلاخ ون ده بیئت، سابلاخ به هه موو شته کانیه وه، بهو که سانه وهی که تییدان...، لیک دابرا نیکی له خودی ژیان. میر که من پیم وابوو فرمیتسک ده پرژیت، وتی:

- لهو باوه ره دا نه بووم، که تو له کو تاییدا کوژ ده دهیت!

چاوه کانم چکیان کرد بوو، فرمیتسک بوو بوو به خوین و له دل مه وه سه ری ده کرد، وتم:

- میر، من له هو لی خو مدا نیم، لی نامه ویت نه سهره وه مندالته ی ماومن، بیینم له نیتو خوینی خو یاندا ده گه وزین، ههروهك چون له وانی تر روویدا. وتی:

- ئەرۆ شلۆمۆ، تۆ بەجۆرتىك قىسەدە كەيت، ۈك ئەرەي عوسمانىيە كان بە مۆمەۋە بەدۋاي جۈولە كە كانى سابلاخدا بگەرپىن، تا كۆمەلگۈژىيان بگەن!
رەنگە ئەمە بەراستى رووبدات، بەلام ھاۋكارو ھاۋبەشم كاشكى دەترانى خودى دەسلەتدارانى ۋلاتە كەمان چىيان بۆ نامادە كرووين.

بەلئى گەرەكە ھاۋكارو ھاۋبەشە كەم لەدوا شت ناگادار بگەمەۋە...، ئەي بۆي نىيە كە تاۋانبارانى شا، مىرو خىزانە كەي بە شلۆمۆ كەتانى و ژن و مندالە كانى بزەنن، ئى خۆ ئەوسا ھەموويان تىدا دەچن، كە دەبوو ئىمە لەجىياتى ئەوان تىدا بچىن؟! وتم:
- مېر، تۆ لەو بارەپەدايت گەر مانەۋەمان لىترە ماناي مردنىكى راستەقىنە و بى چەندو چوون نەبوۋايە، مەن ئاۋھا مەم دەنايە نىو ناديارىكەۋە مندالە كام و ئەسمەرو تەنەت قەشنگىش دەخستە مەترسىيەۋە؟!

مېر بىندەنگ بوو و سەرسورمانىك تىدا وروژاند، نىگاي لى گىركەردم و بەدۋاي سەرچاۋەي ئەو بىنگومانىيەي مەن دا دەگەرپا، كەچى شتىك لە سابلاخ چاۋەپىمانە. نەفرەتى لە عوسمانىيە كان كەرد كە بوۋنەتە مايەي لىك دابراغان، دلۆپە عەسرىكى تر لە چاۋانى قەتەس بوو و بەدەستى سىيەۋە، بەدەنگىكى خىكاۋەۋە وتى:
- لەراستىدا لىك دابرايى ئىۋە بۆ ئىمە يەكجار لە زەبرى جەنگە كە سەختەر بەتايىيەتى دۋاي ئەرەي لە مالىكەتەن نىشتەجى بووين و خىزانى ھەردو لامان بوون بە يەك خىزان.
وتم:

- مېر، ھەر لىترە بىننەۋە، چونكە خانوۋە كەي خۇتان بە كەلكى دانىشتن نەماۋە.
- شلۆمۆ، ئەم پارەيە ۋەرىگەر!

رووي خۆم لى ۋەرىگىراۋ پارەكەم بۆي گەراندەۋە، مېر، نەخىر. مەن مال و خانوۋەكەم و ھەرچى تىيىدايە لەگەل باخەكەي سابلاخم بۆ تۆ جىدەھىلەم و دلم بە تۆ دەسپىتم، بەلام شەرىكى ئازىزم پارەكەت ۋەرناگرم، راستە نە تۆ و نە كەس دەزانىت كە لە بى پارەيىدا چەند نابوت بووم، ئەرەي ماۋمە تەنھا دوو لىرەيە لەگەل خىلە كانى ئەسمەر، پىنم وتوۋە كە لە بىن جەلە كانى و لەسەر سىكى بىبەستىت، شتە كانى تىرىش تەنھا باۋلىنكە كە

جلوبه‌رگی خو‌مان و منداله‌کان و قه‌شه‌نگی تیدایه. به په‌له له غایله‌کانم وه‌ناگا هاتم و وتم:

- پاره زۆری بۆ خه‌لکی ناوارو دهره‌ده‌ر ناشیّت، گهر ده‌سه‌لاتدارانی سنووری نه‌و ولاته‌ی بۆی ده‌چین نه‌م هه‌موو پاره‌یه‌مان پێی بیسن، مافی په‌نابه‌ر تیمان ناده‌نی، جگه له‌مه‌ش هاورپم، له‌وه‌ته‌ی نه‌م جه‌نگه به‌ریابوو جه‌رده‌و رینگ‌ریش زۆر بوون. میر، پاره‌که‌ت بۆ گیرفانت بگێرپوه، به‌لکو رۆژێک بیت و به‌دیداری یه‌کتر شاد بینوه.

نه‌میستا هه‌موو شتی‌ک ناماده‌یه، خه‌ریکه روح له‌جه‌سته جیا ده‌بیته‌وه، گالیسکه، ته‌ورات، باولی جلوبه‌رگه‌کان، رینگای هات و نه‌هات، وا له‌به‌ر ده‌رگاین، هه‌ولم دا فرمیتسک برپژم، بیسوود بوو، چاره‌کانم به‌ هه‌وریکێ بێ باران به‌ریان گیارو، بیم که‌وته‌وه که ده‌بیت میر ناگادار بکه‌مه‌وه. منداله‌کان و قه‌شه‌نگ و نه‌سه‌ر بۆ ناو گالیسکه‌که سه‌رکه‌وتن، خه‌یزانی میر هه‌موویان له‌به‌ر ده‌رگا که وه‌ستاون...، دراوسێکان له‌ په‌نجهره‌وه ته‌ماشای ده‌که‌ن و تیناگه‌ن، که‌می‌ک هه‌له‌سته ده‌که‌م و ده‌گه‌رپه‌وه.

میر له‌ نامیز ده‌گرم و به‌ گوێچه‌که‌یدا ده‌چریتم:

- میر، خۆت و هه‌موو خه‌یزانه‌که‌ت بچنه ژووره‌وه ده‌رگا که باش کیل بده، له‌م رۆژانه‌ی وا دین ده‌رگا که له‌ که‌س مه‌که‌وه، نه‌گه‌ر پیاوکه‌ژه‌کانی شا بۆ ئیسه‌ هاتن، بینگومان به‌م زووانه‌ دین، براهه‌م نه‌وسا له‌ چاوتروکانیکدا هه‌مووتان له‌نیو ده‌بن. تینه‌گه‌یشت وتی:

- باوکی سه‌لمان، به‌ روونی قسه‌ بکه، تو شتی سه‌یر ده‌لییت.

— شتی‌ک له‌ ناخدا په‌له‌ی رۆیشتنی لینه‌کردم، وتم:

- شا بۆ له‌نیو بردنی ئیسه‌و هه‌موو جووله‌که‌کانی سابلاخ تیمیکێ پیاوکه‌ژ ده‌نیریت و به‌م زووانه‌ش نه‌مه جیه‌جی ده‌کریت. میر، لیم مه‌پرسه نه‌مه‌م له‌کوێوه زانیوه، گهرنگ نه‌ویه ناگادار بیت، دواي نه‌م شه‌و که هیوادارم به‌بێ وه‌ی تپه‌ریت، پیوسته هه‌موو دانیشته‌وانی سابلاخ بزانه‌ن که جووله‌که‌کانی سابلاخ بۆ شوینیکی نادیار ره‌ویان کردوه، تا چه‌ته‌کانی شا به‌ ناویمیدی و ده‌ستی خالییه‌وه بکه‌رپه‌وه.

له پيشه‌وهی گالیسکه که جینگه‌ی خۆم گرت، نینجا قامچیم له نه‌سپه‌کان
راوه‌شاندو به‌خیرایی که‌وتینه‌ی، هۆ سابلآخ مالتاوا.

مەترسی له رۆژه‌لاته‌وه دیت و مەترسی له باکووره‌وه به‌پتوه‌یه، کاروانی
کالیسکه‌کان به‌ره‌و باشوور ده‌پرات، نینجا به‌ره‌و رۆژا‌ئاوا پیچ ده‌کاته‌وه، تا شه‌به‌ردی
ره‌نگاوه‌نگ، شیو و دۆل و هه‌وراز، گا سه‌ره‌وژووره‌و گا سه‌ره‌و خوار، دره‌ختی گه‌وره‌و
به‌رزو کورته‌گیای نه‌ختیک ته‌نک، لێره کۆ به‌هاری له‌بیرماوه؟!

به‌هار جه‌ژنی خه‌لکی ناسوده‌یه‌و ئیمه‌ چەند له ناسوده‌یی دوورین؟! نه‌وه‌نده‌ هه‌یه
له‌م چرکه‌ساتانه‌دا ئیمه‌ له مەترسییه‌کی ده‌سته‌ویه‌خه‌ی راسته‌قینه‌ دوور ده‌که‌وینه‌وه،
به‌ره‌و قوولایی نادیارو به‌ره‌و رۆژی ئومید و ناوات ده‌پۆین، نه‌و رۆژه‌ی ره‌گمان له‌م خاکه‌
هه‌لکێشرا، ئیمه‌ کۆمه‌له‌ خه‌لکێک بووین له‌پرووی هه‌موو مەترسی و کاره‌ساتیک
خۆمان راگرت، شه‌پۆلی ناگرو مه‌رگ به‌سه‌رماندا بلاو ببووه‌وه، له‌و باوه‌رده‌دا بووین وا
گه‌یشته‌وینه‌ته‌ نیمچه‌ کۆتایی گه‌رداوی ده‌ریاکه‌ و ئیدی پالێ لێده‌ده‌ینه‌وه و
هه‌ناسه‌یه‌گمان وه‌به‌ر دیته‌وه، به‌لام تارماییه‌کی به‌دگۆراو لی‌مان نزیک بووه‌وه‌و په‌لاماری
داین و به‌ په‌شوکارییه‌وه لێی هه‌لاتین.

کاروانه‌که به‌ ریگه‌یه‌کدا ده‌پرات دوا‌ی که‌میکی تر خۆری لێ ئاوا ده‌ییت،
کاروانیکی گالیسکه‌ تاریکی و نه‌زانراو قوتیان ده‌دات، کاروانیک خه‌ون به‌ کپینه‌وه‌ی
ژیانی خۆیه‌وه له‌ ولاتیکی تردا ده‌بینیت. کۆمه‌له‌ خه‌لکێک ده‌سه‌لاتداره‌کانیان له‌ خودی
ده‌سه‌لاتی خۆیان و جه‌ورو سته‌می بیگانان نه‌یان پاراستن و ته‌نها به‌ جلوه‌رگی
به‌ریان‌ه‌وه هه‌لاتن. هۆ سابلآخی دوورو خۆشه‌ویست ته‌نها به‌ جلوه‌رگی به‌ریان‌ه‌وه، هۆ
سابلآخ ئیمه‌ خۆمانیش بووین به‌ جلوه‌رگ و شروشی‌تان، نه‌وه‌تا شه‌و به‌ ره‌نگی قه‌له‌
ره‌شکه‌ بال‌ به‌سه‌ر دنیا‌دا ده‌کیشیت و گالیسکه‌ی هه‌لاتوان به‌خیرایی به‌ره‌و سنووری

رژژاوا بدهو پيشهوه دهرات، کومه له خه لکيتک ناسنامه يان ون کردوهو له ده ستیان
چوه... خاکی باب و باپيران به خيرايبی ده پيچنه وه شه وه که قوتيان ددهات...، هاکا
خاکی ولاتينکی دیکه ی نامز قووتی دان، تا بينه کومه له خه لکيتکی په ناهه نده و
ناواره هه ژار!

کوتایي

*میدراش: شوینیکه وه ک حوجره ی مزگهرت له جياتی قوتابخانه وانه ی نایینی
جوله که ی تیدا ده خوینریت

تیبینی: وه رگپړانی نهم رزمانه به ره شنووس و پاکنووسه وه
له ۲۰۱۰/۲/۱۰ - ۲۰۱۰/۹/۲۴ ی خایاندوه.

نووسه‌ری ئەم رۆمانه

سەمیر نەقاش سالی ١٩٣٨ له گهره‌کی به‌تارین له به‌غدا له‌دایک بووه. له بنه‌ماله‌یه‌کی جووله‌که‌ی ره‌سه‌نی به‌غدایه که به خانه‌واده‌ی (شه‌عید) ناسراون و میثروویان ده‌گهرپته‌وه بۆ سه‌رده‌می عه‌باسیه‌کان، باپیری سەمیر نەقاش زیرنگه‌ر بووه و له هونه‌ری نه‌خشکردندا شاره‌زابووه و نازناوی (نەقاش)ی له باپیرییه‌وه بۆ ماوه‌ته‌وه.

له سالی ١٩٥٣ خێزانی سەمیر نەقاش له عێراق ده‌رده‌کرین و به‌ره‌و ئیسرائیل کۆچ ده‌که‌ن، ئەو ده‌مه ته‌مه‌نی سەمیر پانزه سال بووه. هه‌ر له‌و ساله‌دا باوکی کۆچی دوا‌یی ده‌کات و ئەمیش دلی به ئیسرائیل‌ه‌وه نانووسیت و هه‌میشه به روح وابه‌سته‌ی به‌غدا ده‌بیت، به‌لام ده‌رگای گه‌رانه‌وه‌ی له‌روو داده‌خریت، بۆیه زۆریه‌ی ژیا‌نی له‌نیوان ولاتی ئیسرائیل و هیندستان و ئێران به‌سه‌ر ده‌بات تا له کۆتایی چوار سالی ژیا‌نی له ولاتی به‌ریتانیا نیشه‌جێ ده‌بیت، ئینجا دوا‌ی نه‌مانی رژی‌می به‌عس که له گه‌رانه‌وه بۆ به‌غدا ناومید ده‌بیت، به‌ناچاری به‌ره‌و ئیسرائیل ده‌گه‌رپته‌وه، به‌لام دوا‌ی دوو مانگ که‌مه‌تر له ٢٠٠٤/٧/٧ له ئیسرائیل کۆچی دوا‌یی ده‌کات.

سەمیر نەقاش به‌دریژایی ته‌مه‌نی نووسین و به‌ره‌مه‌کانی هه‌ر به زمانی عه‌ره‌بی بووه، بۆیه ده‌لێت: (عه‌ره‌بی زمانی منه، جگه له عه‌ره‌بی زمانی دیکه نازانم، چونکه من له ئیسرائیل له‌نیو قاوغیک دا ژیاوم و کلتوری رۆژناوا که له ئیسرائیل باوه کاری تینه‌کردم و زمانه‌که‌ی نازانم، خۆ ئەگه‌ر هه‌ولبده‌م به زمانی عیبری بنووسم، ره‌نگه بۆم نه‌کریت).

سەمیر نەقاش نووسه‌ریکه نه له ولاته عه‌ره‌بییه‌کان چانسی بلابونه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانی هه‌بووه نه له ئیسرائیل، بۆیه له‌نیوه‌ندی نه‌ده‌بی عه‌ره‌بی هه‌ولتی ون کردنی دراوه، کتیبه‌کانی له بازاری چاپه‌مه‌نی و پێشانگا‌کانی کتێبدا نه‌ده‌بینران، له

هه موو به ره مه كانيشي ته نها يهك رۆمانى به ناو (نهو رۆژهى دنيا ئاوس بوو و بهرى هاريشته) بۆ زمانى عيبرى وهرگيتر درا. نه مهش واىكردوه كه له هه موو خه لات و به راتيكي نه ده بى بيتهش بكرىت.

بيرو بۆچوونى سه مير نه قاش بيرىكي مرۆدۆستيه و له م باره وه خۆى ده لىت: (من هه ولدهم له نووسينه كاغدا به گشتى مرۆڤم و مرۆڤدۆستم، به لام له نيو نهو ژينگه يه ده نووسم كه خۆم ده يناسم).

به ره مه كاني سه مير نه قاش به زۆرى برىتين له چيۆك و رۆمان شانۆيى، يه كه م كۆمه له چيۆكى به ناوى (هه له) له سالى ۱۹۷۱ دا بلاو كردۆته وه. دواى نه وه دوانزه كتيبي چاپكردوه و له زۆريه ي به ره مه كانيدا كه سيتهى خۆى ناماده گى هه يه. له م باره وه ده لىت: (ناكرىت مرۆڤ له پىستى خۆى بيته ده ره وه، من به هه موو بوونيكمه وه مرۆڤم و عيراقيم و ميژرويه كى كۆنم له گه ل خۆمدا هه لگرتوه).